

KUZHIVELY

KVABREVA KROGATY

32G31

U8:24:N2

U8:24:N2
32G31

2 32G31

(M.M.)

ganam.

73659

MUL

073659

BOUND BY:

MALE BINDING WORKS,

Abolaimadu High Rd,

MADRAS-24.

RECC

Madras University Library.

Call Number U8:24:N2 32G31

Accession Number 73659

Available for loan from

This book should be returned on or before
the date last marked below.

UNIVERSITY OF MADRAS

LIBRARY

SCIENCE

DEPARTMENT

OF PHYSICS

AND CHEMISTRY

073659

Isolated High Rd,
MADRAS-24.

എവറസ്റ്റാരോഹണം.

ലണ്ടൻ രാജകീയ

ഭൂമിശാസ്ത്ര സൊസൈറ്റി പ്രസിഡണ്ടു

സർ ഫ്രാൻസിസ് യങ്ങ് ഹസ്ബൻഡ്

കെ. സി. എസ്. ഐ., കെ. സി. ഐ. ഇ.

അവർകളുടെ

EPIC OF MOUNT EVEREST.

പരിഭാഷകൻ,

മാത്യു എം. കുഴിവേലി, ബി. എ.

[ഒന്നാംപതിപ്പ്, കാപ്പി 1000.]

പ്രസാധകൻ,

എം. എ. സക്കറിയാസ്,

സെൻറ് തോമസ് ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ മലയാളപണ്ഡിതർ.

MANNANAM,

PRINTED AT THE ST. JOSEPH'S PRESS.

1933.

(ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ദയയില്ലാത്ത പുസ്തകം വ്യാജനികുതമാകുന്നു.)

Rights Reserved.]

[Price Re. 1.

*"Mountains, especially Great Mountain
chains are God's sublime odes."*

"Broad views from Mountain Summits with
the world at one's feet... are God's Voiceless
Psalms, for ever calling men to Peace and Quiet-
ness of Spirit, and to contemplation of the Things
That Make Life Great."

J. T. Sunderland.

73659

12834

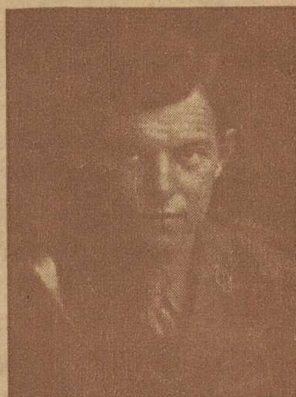
U8:24:N2

32 G31

DEDICATED

TO

Dr. Somervell, M. A.,

M. B. B. Ch., F. R. C. S. (Eng.)

PREFACE.

by

Dr. Somervell M. A., M. B. B. Ch., F. R. C. S., (Eng.)

I am very pleased that a translation into Malayalam of this book which has been so widely read in western countries, should appear at the present time. The Malayalam country contains mountains whose only obstacles are the jungle and dense growths which prevent men from reaching the top of so many of them; and very few of the readers of this book will ever have seen snow-covered mountains such as the Himalayas, but in spite of that, many of the younger generation have in their nature a love of adventure; and it is always good to hear of the adventure of those who have risked their lives for something which brings no material gain. The mountains such as the higher Himalayas call for real hard work, often with great risk, and combined sometimes with hardship due to cold, isolation, and long journeys. In fact the climbing of such mountains needs a man to be his very best, and to do his very best if he is to be successful. That is why mountain climbing has always had such an appeal to those who have once started doing it. A difficult mountain calls for all that is best in a man and we all of us welcome an opportunity of being at our best, even if there is no one there to see us except God and one or two companions whom we know well. I hope and believe that the adventures described in this book will be an inspiration to many Malayali boys to be their best and to do their best in the great climb up difficult places which is our life, and which leads not to the tops of mountains alone, but to God Himself.

Neyyoor, }
8th Dec. 1932. }

ആമുഖം.

ഡാക്ടർ റി. ഹോവേർഡ് സോമർവെൽ,

എം. എ; എം. ബി; ബി. സി. എച്ച്;

എഫ്. ആർ. സി. എസ്. (ഇംഗ്ലണ്ട്)

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ അതിപ്രചുരമായ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു മലയാളവിവർത്തനം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഉണ്ടായി കാണുന്നത് എനിക്ക് ഏറ്റവും സന്തോഷാവഹമത്രെ. കേരളത്തിൽ പഠനങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ ശുശ്രൂഷപരമ്പരകളിൽ കയറിപ്പറന്നതിനുള്ള ഏക പ്രതിബന്ധം കാടകളും ഇടതൂർന്നു ഇരുണ്ട വളരുന്ന പത്രാവലികളും മാത്രമാണ്. അതിനാൽ ഈ പുസ്തകം വായിക്കുന്നവരിൽ ചുരുക്കം പേർ മാത്രമേ ഹിമാലയാദികളെപ്പോലെ ഹിമപരിവേഷിതങ്ങളായ പദ്യങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കാൻ ഇടയുള്ളൂ. എങ്കിലും യുവജനങ്ങളിൽ അധികം പേരുടേയും സ്വഭാവത്തിൽ ഒരു വിരക്തതല്ലാത്ത അന്തർലീനമായി കിടപ്പുണ്ട്. ഭൗതികമായ യാതൊരാലായവും ലഭിക്കുന്നതിനിടയില്ലാത്ത ഒരു മഹൽപരിശ്രമത്തിലേപ്പെട്ട സ്വജീവനെ പോലും പണയപ്പെടുത്തിയവരുടെ വിരക്തതങ്ങൾ ശ്രവിക്കുന്നത് ഏറ്റവും ഉപയോഗപ്രദമത്രെ. ഹിമവൽ ശുശ്രൂഷാർ പോലെയുള്ള ഉന്നതപദ്യങ്ങളിൽ കയറുന്നതിന് ശൈത്യബാധ, ദീർഘയാത്ര, വിജനത മുതലായ കാരണങ്ങളാൽ ഏറ്റവും ഭ്രൂശഭ്രയിഷ്ടവും പലപ്പോഴും അപകടസംപൂർണ്ണവുമായ തീവ്രപരിശ്രമം അപരിത്യാജ്യമാണ്. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു സംരംഭത്തിൽ വിജയശ്രീലാളിതനായി തീരണമെങ്കിൽ ഒരു മനുഷ്യന്റെ സകല ശക്തികളും ഉദ്ദീപിതമാകയും അവൻ സർവ്വോപരിയായി പരിയ്ക്കുന്നതും തന്നെ വേണം. തൻ മൂലമത്രെ ഒരിക്കൽ പഠനാരോഹണസംരംഭത്തിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുള്ളവർക്കു് ആ ശ്രമം എന്നും ആകർഷണീയമായി തോന്നുന്നത്. ദുർഗ്ഗമമായ ഒരു പദ്യം നമ്മുടെ ഉത്തമഗുണങ്ങളുടേയും വൈഭവങ്ങളുടേയും സർവ്വോപരിയായ വ്യാപാരം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ദൈവ

വ്യാപിതപരിചിതരായ ഒന്നോ രണ്ടോ സഹവർത്തകരുമായിട്ട്
 വേറെ ആരും സന്ദർശനമാറില്ലെങ്കിലും, താദൃശമായ മഹനീയതാ
 പ്രകടനത്തിനുള്ള സന്ദർഭം നാമെല്ലാവരും ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്
 യുന്നു. പദ്മശ്രീഗങ്ങളിലേയ്ക്കു മാത്രമല്ല, ദൈവസന്നിധി
 യിലേക്കും നമ്മെ ആനയിക്കുന്ന ദർശനരമായ ജീവിതാരോഹ
 ണത്തിൽ ഉദ്ദീപിത ഗുണങ്ങളും സർവ്വോൽകൃഷ്ട പരിയത്നങ്ങളും അ
 നേക കേരളീയയുവാക്കന്മാരിൽ സംജാതമാകത്തക്ക ഒരു അമൂല്യ
 പ്രേരണാശക്തി, ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയമായ
 വിരക്തത്വങ്ങൾക്കുണ്ടെന്ന് ഞാൻ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

പ്രസ്താവന.

ലോകത്തിന്റെ പരിഷ്കാരഭിവൃദ്ധിയ്ക്കും, പുരോഗമനത്തിനും, പ്രമുഖനിദാനമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളത് മഹനീയന്മാരായ ചില ആളുകളുടെ വീരകൃത്യ തല്പരതയും സാഹസിക സംരഭോല്പമങ്ങളുമാണെന്നുള്ളത് നിവിവാദമായ സംഗതിയാണല്ലോ. ആ പന്തുകളെ ഭയപ്പെടാതെ, വിഘാതങ്ങളെ വകവെക്കാതെ, വൈഷമ്യങ്ങളെ തുണവൽഗണിച്ച്, അവസരോചിതബുദ്ധിയോടുകൂടെ പുരോഗമനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ധീരമനസ്ഥിതിയുടെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇന്ന് നാം ലോകത്തിൽ അനർഘമായ പല നവീനവിജ്ഞാനസമ്പത്തുകളും, അതിശ്രേഷ്ഠവും ബഹുവിധങ്ങളുമായ അഭിവൃദ്ധികളും കാണുന്നത്. പ്രാചീനകാലങ്ങളിൽ പ്രശസ്തന്മാരായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഗ്രീക്കുകാർ, റോമാക്കാർ ആദിയായവരുടെ മാഹാത്മ്യത്തിനും, മഹനീയസ്ഥാനത്തിനും പ്രധാനമായ കാരണം ആ ജനതകളുടെ ഹൃദയാന്തർഭാഗങ്ങളിൽ അവരുടെ വീരചരിത്രകഥകൾ, സംജാതമാക്കി പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സാഹസികതല്പരത ഒന്നുമാത്രമാണെന്ന് ആ രാജ്യചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ സുഗ്രാഹ്യമാകുന്നതാണ്. “ഇന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രമുഖമായ ഒരു സ്ഥാനം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു അവളുടെ വീരസന്താനങ്ങളുടെ സാഹസികാഭിവാഞ്ചയും, വീരകൃത്യ തല്പരതയുമാണെന്നു മാത്രം ലഭ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്” എന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് എന്ന ഒരു ആംഗ്ലേയമഹാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ശാശ്വതമായി അല്പം ചിന്തിച്ചാൽ ഇത് എത്രയും പരമാർത്ഥമാണെന്ന് നമുക്കു നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കാം. വിജ്ഞാനത്തിലും പരിഷ്കാരത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും ശാസ്ത്രീയ പുരോഗതിയിലും ഇദാനീനനകാലത്ത് ഇംഗ്ലണ്ട് ഗണനീയമായ ഒരു സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതു നിശ്ചയമായും അവളുടെ സന്താനങ്ങളിൽ സംജാതമാക്കി ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്ന സാഹസികതല്പരതയുടെ ഫലമായിട്ടാണെന്നുള്ളതിനു സന്ദേഹമില്ല.

ലണ്ടൻ രാജകീയ ഭൂമിശാസ്ത്ര സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രസിഡണ്ടു സർ ഫ്രാൻസിസ് യങ്ക് ഹസ്ബൻഡ് അവർകളാൽ പ്രണീതമായ ‘എപ്പിക്ക് കാഫ് മെന്റണ്ട് എവറസ്റ്റ്’ എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥം വായിക്കുന്നതിന് എനിക്കു ഇടയായ

പ്ലോർ, അതിൽ ആദ്യത്തം ഉജ്ജ്വലസ്വഭാവമായി പ്രവഹിക്കുന്ന സാഹസിക പ്രേരണയ്ക്കു ഞാനും വിധേയനായിത്തീർന്നു. എവറസ്റ്റാദാരോഹണശ്രമം വെറും ഒരു വിനോദപരമായ പ്രസ്ഥാനമോ ബാലിശമായ സംരംഭമോ അല്ലെന്നും, പ്രത്യുത ഏറ്റവും വിജ്ഞാനപ്രദവും സാഹസികോൽബുദ്ധവും ആയ ഒരു ശ്രമമാണെന്നും എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം ഭൂമിശാസ്ത്രസംബന്ധമായും പ്രകൃതിശാസ്ത്രസംബന്ധമായും ഉള്ള പല നവീനതത്വങ്ങളും സരസകോമളമായവിധത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതു കൂടാതെ, വായനക്കാരിൽ എന്തോ ഒരു ഭാവനാരിതമായ സാഹസകൃത്യതലുരത സംജാതമാക്കുന്നതിനും പര്യാപ്തമാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. തൽഫലമായി ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാനഭിജ്ഞനായ എന്റെ മലയാളി സഹോദരന്മാരെയും ഈ ചരിത്രം മനസ്സിലാക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് എനിക്കു അതിയായ ഒരാഗ്രഹം ജനിക്കുകയും തദനുസരണം ഇതു മലയാളത്തിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

വിവർത്തനത്തിൽ പല സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആംഗ്ലേയരെ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളവയും നമ്മെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ബന്ധിക്കാത്തവയുമായ സംഗതികൾ നിർവ്വിശങ്കം ഉപേക്ഷിക്കുകയും മലയാളികളുടെ പരിതസ്ഥിതികൾക്കും വിജ്ഞാനഗതികൾക്കും അനുയോജ്യമെന്ന് തോന്നിയിട്ടുള്ള ഭേദഗതികൾ ധാരാളം പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പദാനുപദമോ വാക്യാനുവാക്യമോ ആയ പരിഭാഷയ്ക്കു ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല.

1924-നു ശേഷം ഇക്കൊല്ലം വീണ്ടും ഒരു എവറസ്റ്റ് പർവ്വതസംഘം പുറപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നു കേൾക്കുകയാൽ പ്രസ്തുത സംഘം ആരോഹണം തുടങ്ങുന്നതിനു അല്പം മുൻപായി ഈ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചാൽ ആ സംഘത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങളെ കൂടുതൽ ജിജ്ഞാസാപൂർവ്വമായും താല്പര്യത്തോടുകൂടിയും വീക്ഷിക്കുന്നതിന് വായനക്കാർക്കു സാധിക്കുമല്ലോയെന്നോർത്ത് പുസ്തകത്തിന്റെ പരിഭാഷയും, മുദ്രണവും അല്പം തീടക്കത്തിലാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. തൽമൂലം ഗ്രന്ഥം ഏതെങ്കിലും ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരെക്കൊണ്ട് പരിശോധിപ്പിക്കുന്നതിന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്ന വസ്തുതയും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാതെ തരമില്ല.

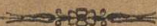
ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിന് എന്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള എന്റെ ബഹുമാന്യസുഹൃത്തും എവറസ്റ്റാദാരോഹണങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കായി ലോകപ്രഖ്യാതി നേടി

യിട്ടുള്ള ഒരു പദ്യതാരോഹകനും ആയ ഡാക്ടർ ടി. എച്ച്. സോമർവെൽ അവർകളോടാണ് ഞാൻ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ചർച്ചകൾ നടത്തിയത്. ഈ കൃതിയുടെ വിവർത്തനത്തിനുവേണ്ടി മൂലഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അനുമതി വാങ്ങിത്തരികയും ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിനായി ഡാക്ടർ സോമർവെൽ തന്നെ എവറസ്റ്റ് ഭാഗങ്ങളിൽ വെച്ചു എടുത്ത ഫോട്ടോകൾ ബ്ലോക്ക് ചെയ്യിച്ചുതരികയും എവറസ്റ്റാർോഹണസംരംഭങ്ങളെപ്പറ്റി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ നിന്നും അനർഘമായ പല ഉപദേശങ്ങൾ തരികയും ചെയ്തു. ഈ മഹാനഭാവൻ എന്നെ സീമാതീതമായി സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃത്യാന്തരബാഹുല്യങ്ങൾക്കിടയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് ഒരു ആമുഖം കൂടെ എഴുതിത്തന്നതിന് സാധിച്ചത് ആ ആരോഹണപട്ടവായ ശസ്ത്രക്രിയാവിദഗ്ദ്ധന്റെ അനന്യസാധാരണമായ ദയാശീലം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. ആ മഹാത്മാവിനോടു എനിക്കുള്ള ഹൃദയംഗമവും നിസ്സീമവും ആയ കൃതജ്ഞതയെ അല്പമായിട്ടെങ്കിലും ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

എന്റെ പ്രഥമസാഹിത്യവ്യവസായശ്രമഫലമായ ഈ കൃതിയെ സജ്ജനങ്ങൾ അനുഭാവപരസ്സരം സ്വീകരിക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയോടുകൂടി ഇതിനെ സഹൃദയസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥപാരായണം ഒരു കേരളീയ യുവാവിനെയെങ്കിലും, ഭൃഷ്ണരമായ ജീവിതാരോഹണം വിജയപൂർവ്വം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് അല്പമായിട്ടെങ്കിലും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം ഞാൻ കൃതകൃത്യനായി.

പാലാ, }
1-8-108. }

Mathew M. Kuzhively.

വിഷയവിവരം.

അദ്ധ്യായം.	പേജ്.
1 അഭിനിവേശം ...	1
2 ഒരുകുടുംബം ...	10
3 യാത്ര ...	22
4 മുംബൈരാജ് വര ...	29
5 ടിബറ്റ് ...	30
6 എവറസ്റ്റിലേയ്ക്കു കയറുന്നു ...	40
7 ഹാ! വഴികണ്ടുപിടിച്ചു ...	47
8 ഉത്തരകോളം ...	59
9 പിന്നീടും തയ്യാറാകുന്നു ...	63
10 രണ്ടാമതു യാത്ര ...	72
11 ആകുലനം ...	88
12 പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചുള്ള ശ്രമം ...	97
13 ഹിമപ്രവാഹവരണം. ...	106
14 പ്രധാനഫലം ...	114
15 പ്രാണവായു ഉപയോഗം ...	121
16 മരണമാനങ്ങൾ ...	126
17 മൂന്നാമതു പര്യടനസംഘം ...	130
18 ഡാർജ്ജിലിങ്ങിൽനിന്നു റോങ്ങു ബക്കിലേക്കു ...	139
19 ഹിമപ്രവാഹത്തിന്റെ മുകളിലേയ്ക്കു ...	153
20 അവകടം തീർത്തു ...	168
21 ഭൂകമ്പവിവരണം ...	179
22 അവരോധം ...	192
23 ഉത്ഗമനപരിണാമം ...	201
24 മാലോറിയും ഐർവിനും ...	209
25 ഓഡൽ ...	220
26 വലിയകടങ്കഥ ...	230
27 ബഹുമാനം ...	237
28 വിധികുലപ്പെട്ടവർ ...	241
29 അത്യുയരമേഖലകളിലെ ജീവസസ്യജാലങ്ങൾ ...	249
30 നാലാമതു പര്യടനസംഘം ...	254

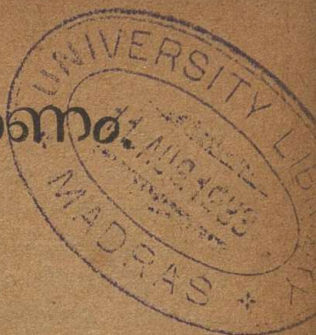
ശൃംഖല

പേജ്.	വരി.	അബദ്ധം.	സുബദ്ധം.
4	29	പയ്യുവേക്ഷണങ്ങൾ	പയ്യുവേക്ഷണങ്ങൾ
16	2	അറുമ്മലിലധികം	അറുമ്മലിലധികം
18	22	ബുദ്ധിമുട്ടും വരിച്ച്	ബുദ്ധിമുട്ടും സമുച്ഛി
23	14	നിവൃത്തിമാഗ്നിനിരള	നിവൃത്തിമാഗ്നിനിരള
53	25	മിമതലപരിശോധന	മിമതലപരിശോധന
57	33	മഹനീയമാവുളളോവെ	മഹനീയനായുളളോവെ
64	4	ഒരു ഒരു നിമിഷം	ഒരു നിമിഷം
68	5	അസാധാരമായ	അസാധാരണമായ
97	22	പാടില്ലാതിരുന്നാൽ	പാടില്ലാതിരുന്നതിനാൽ
181	15	17. ചു. തരണം തുടങ്ങി	17, ചുട്ടുകാരമായി തരണം തുടങ്ങി
183	25	നിസ്സന്നിടത്തു്	നിസ്സന്നിടത്തു്
194	10	ഉഷ്ണകുളങ്ങളായ	ഉഷ്ണകുളങ്ങളായ
194	14	സന്നദ്ധന്മാരായിരുന്നിരിക്കണം	സന്നദ്ധന്മാരായിരിക്കണം.
194	29	4600 അടി	24600 അടി
198	31	ചുട്ടുകേണ്ടിയിരുന്നു	ചുട്ടുണ്ടിയിരുന്നു
206	23	നിരാശാജനകമായിരുന്നു	നിരാശാജനകവുമായിരുന്നു.
207	12	അത്യന്ത ദുഃഖിപ്പി	അത്യന്തദുഃഖിപ്പി
216	8	പയ്യുവാരോഹണാശക്തി	പയ്യുവാരോഹണാശക്തി.
229	3	ദയമുണ്ടാകയുള്ളു	ദയവുണ്ടാകയുള്ളു.
238	9	അവരഞ്ഞിരുന്നില്ല	അവരറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.
239	3	മതം ചാരസമനപിത	മതം ചാരസമനപിത.
244	13	സംരക്ഷ നാരായ	സംരക്ഷകനാരായ
244	16	ജനനവും	ജ്ഞാനവും
248	3	നാപ് ബുദ്ധിഷേ	നാപ് ബുദ്ധിഷേ
248	3	ലാക് വാചോദി	ലാക് വാചോദി
248	6	ഇടയില്ല	ഇടയാകയില്ല

എവറസ്റ്റാറോഹണം

അദ്ധ്യായം ൧.

അഭിനിവേശം.

ഭൂലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പൊക്കം കൂടിയ പർവ്വതാഗ്രഭാഗം ഹിമാലയത്തിലുള്ള എവറസ്റ്റ് ശൃംഗമാണല്ലോ. മനുഷ്യപാദങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ഭൂപ്രാപ്യമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്ന അതിഗഹനങ്ങളും പ്രൗഢങ്ങളുമായ മൂന്നു ഭൂവിഭാഗങ്ങളാണ് ഭക്ഷണോത്തരധർവങ്ങളും എവറസ്റ്റ് ശൃംഗവും അനേകനാളത്തെ അവിശ്വാസ ശ്രമഫലമായി ധർവഭേദങ്ങളെ മനുഷ്യൻ ഇപ്പോൾ മിക്കവാറും കീഴടക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അനേകായിരം സംവത്സരക്കാലത്തേക്ക് നിശ്ശലമായി വച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ധർവ വൃത്താന്തങ്ങൾ ഇക്കാലത്തു നമുക്ക് ഏറെക്കുറെ അറിയുന്നതിനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും എവറസ്റ്റ് ഇന്നും മാനുഷിക ശക്തികൾക്കതീതനായി ഗംഭീരനായിത്തന്നെ നില്ക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ആ വിരശൃംഗത്തെ ജയിക്കുന്നതിന് ഉരുപയുത്തം മനുഷ്യനു സാധിച്ചിട്ടില്ല.

എന്തിനായിരിക്കാം മനുഷ്യൻ എവറസ്റ്റ് തരണത്തിനു ശ്രമിക്കുന്നത്?

ലോകത്തിനും അതിലെ സകല ചരാചരങ്ങൾക്കും അധിപതിയായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ, പഞ്ചഭൂതങ്ങളെ അടക്കി ഭരിക്കുന്നതിനുള്ള ആകാംക്ഷ ജന്മസിദ്ധമാണ്. തൽഫലമായി മനുഷ്യൻ എല്ലാക്കാലത്തും പ്രപഞ്ചവുമായി യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഈദൃശമായ ഒരു യുദ്ധമാണ് അജയ്യനായ എവറസ്റ്റിനോടും മനുഷ്യൻ നടത്തിയത്. നിരവധി പാണ്ഠവ്യംചെയ്തും, അവർണ്യമായ കായകേശങ്ങൾ സഹിച്ചും, ജീവനെത്തന്നെ സംരക്ഷിച്ചും, സാധാരണക്കാർക്ക് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ബാലിശമെന്നു തോന്നുന്ന എവറസ്റ്റാറോഹണത്തിനായി ചില മഹാരഥന്മാർ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ദൃശശ്രമങ്ങൾക്കു പ്രേരകമായ സംഗതി എന്തായിരിക്കാം?

നമ്മുടെ സമീപത്തെവിടെയെങ്കിലും ഒരു കണ്ണോ മല

യോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അതിന്റെ മുകളിൽ ഒന്നു കയറുന്നതിന് നമുക്കു പ്രകൃത്യാ ഒരാഗ്രഹം ജനിക്കുന്നില്ലയോ? കുന്നിന്റെ മുകളിൽ കയറിയാൽ പുറമുള്ള വിശാലവും നയനാഭിരാമവും ആയ പ്രകൃതിവിലാസങ്ങൾ കണ്ടു് ആനന്ദിക്കാമെന്നിരുന്നാലും നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ ഏൽഗതം അതു മാത്രമാണോ? മാനുഷിക ശക്തിയെ വെല്ലുത്തക്ക ധിക്കാരഭാവത്തിൽ പ്രേരണയായി നില്ക്കുന്ന കുന്നിനെ നമ്മുടെ പാദാലാത മേല്പിച്ചു വിജയശ്രീ ലാളിതനായി ഒരു ജേതാവിന്റെ ഭാവത്തിൽ അതിന്റെ മുകളിൽനിന്നു സംതൃപ്തിയടയുന്നതിന് നമുക്കു ആഗ്രഹമില്ലാതിരിക്കയില്ലല്ലോ. നമ്മുടെ ധീരതയെ ലോകസമക്ഷം പ്രകടിപ്പിച്ച്, ഇതരജനങ്ങളുടെ പ്രശംസാവചനമാധുരി ആസ്വദിക്കുന്നതിന് നമുക്ക് സ്വാഭാവികമായി ഒരു താല്പര്യമുണ്ട്. കുന്നുകയറുന്നതു ക്ലേശകരമായിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നമ്മെ കുതുഹലചിത്തരാക്കിത്തീർക്കയും, കുന്നിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ എത്തിക്കഴിയുമ്പോൾ നമ്മുടെ ക്ലേശങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചു തൽസ്ഥാനത്തു നമുക്ക് ആത്മാഭിമാനവും സംതൃപ്തിയും ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പക്ഷെ അജയ്യനായി അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉയർന്നുനില്ക്കുന്ന ഏവറസ്സിനെ ആലുമായിക്കാണുമ്പോൾ ആ ഭയങ്കര രാക്ഷസന്റെ ശിരസ്സിൽ കയറിക്കളയാമെന്ന് ആരും സ്വപ്നേചിന്തിക്കുകയില്ല. ഈ ശൈലരാജൻ മനുഷ്യശക്തിക്കതിരതനായി ആകാശമദ്ധ്യത്തിൽ എത്തി ലയിക്കയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അനേകായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു മുതൽ ഈ മഹീശ്വര സിംഹത്തെപ്പറ്റി ഭാരതീയർ കണ്ടും കേട്ടും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒരുത്തൻപോലും അവന്റെ രൂക്ഷനയനങ്ങളിലേക്കു നോക്കിയിട്ടില്ല. പ്രാപഞ്ചിക വ്യാപാരങ്ങളെ അടക്കി അമാനുഷികമെന്നുതന്നെ ഇക്കാലത്തു വിചാരിക്കാവുന്നതായ ആത്മികശക്തികൾ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള യോഗിവർണ്ണൻപോലും ഹിമാലയത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഗുപ്തമായ അറയുടെ കവാടങ്ങൾ തുറക്കുന്നതിന് യത്നിച്ചിട്ടില്ല. ഹിമാലയ പ്രാന്തത്തിലുള്ള ചില രീതിമ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു് ആവശ്യമായ സജ്ജീകരണങ്ങൾ ഒന്നുംകൂടാതെ തന്നെ അനന്യസാധാരണമായ സഹനശക്തിയുള്ള ഭാരതീയർ പോകുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. സ്മതമനായ ഏതു ഏവറസ്സുടരോഹകനെയുംപോലെ സാഹസിക വൈഷമ്യങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതിന് ഭാരതീയർ സന്നദ്ധനാരായിരിക്കാം. എങ്കിലും ഈ ഹിമശൃംഗങ്ങളിൽ കയറുന്നതിനുള്ള അഭിവാഞ്ഛപോലും അവർക്കു ഉണ്ടായതാ

യിക്കാണുന്നില്ല. ഹിമവാന്റെ പരിതസ്ഥിതിപ്രദേശങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ധീരന്മാരായ ജനങ്ങൾക്കുപോലും ഈ ആഗ്രഹം ഉളവാകുന്നില്ല. അവർ പര്വ്വതോപരിഭാഗത്ത് കയറുന്നതിന് ആവശ്യമായ കായികദാർഢ്യം ഉണ്ടെന്നുള്ളത് ഏകദേശം ൨൦൦൦ അടി ഉയരംവരെ ചുമടുകളും വഹിച്ചുകൊണ്ട് ൧൯൨൪-ാമാണ്ട് കയറാൻ കഴിഞ്ഞതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ൨൦൦൦ അടി ഉയരത്തിൽ ഭാരവും ചുമന്നുകൊണ്ട് കയറാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ ൨൯൦൦൦അടി ഉയരത്തിൽ ചുമടുകൾകൂടാതെ കയറി ഹിമവാന്റെ ശിഖരോപരി എത്താൻ സാധിക്കുമെന്ന് ന്യായമായി അനുമാനിക്കാം. എന്നിരുന്നാലും ഏവറസ്സിന്റെ മുകളിൽ കയറുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹം അവർക്കു ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി അറിവില്ല.

ഈ സ്ഥിതിക്ക് അനേകായിരം മൈൽ അകലെ, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിവസിക്കുന്ന ചില ആളുകൾക്കു, ഈ ആഗ്രഹം എങ്ങനെ ഉണ്ടായി? ആംഗ്ലേയരുടെ ഏദയവേദികളിൽ ഈ അടിനിവേശംബീജാവാരം ചെയ്തത്, യഥാർത്ഥത്തിൽ സിസ്സുകാരും, ഇറ്റാലിക്കാരുമാണ്. ആൽപ്സ് ശൈല ശിഖരങ്ങൾ ഹിമാലയ കൊടുമുടികളുടെ പകുതിമാത്രം ഭരണമുള്ളവയാണെങ്കിലും, പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനംവരെ അതു ബീഭത്സവും, അനിരോധകവുമാണെന്ന് ജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. സിസ്സുകാരനായ ഡിസോസുരും, ഇറ്റാലിക്കാരനായ പ്ലേസിഡിയസ്സും ആണ് ആൽപസ് പര്വ്വത ശൃംഗങ്ങളെ കീഴടക്കിയത്. അവരുടെ ഈ ശ്രമത്തിൽ അസഹ്യമായ പല കഷ്ടതകളും സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. അവർക്കു ഭോസപാസ്കവും, മസ്തിഷ്ക മാന്ദ്യവും, ശ്വാസ തടസ്സങ്ങളും, നിരവധി ക്ലേശങ്ങളും ഉണ്ടായി. എങ്കിലും അവർ ഒടുവിൽ പര്വ്വതാഗ്രത്തിൽ എത്തുകതന്നെ ചെയ്തു. അധിക കാലവിളംബമെന്തെ, ആംഗ്ലേയരും, ഡിസോസുറിന്റെ കാലദികളെ പിൻതുടർന്നു. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടു മുഴുവനും ഇംഗ്ലീഷുകാർ ആൽപ്സ് പര്വ്വത തരണത്തിൽ ഉദ്യുക്തരായിരുന്നു. ആൽപ്സിനെ നിശ്ശേഷം തോല്പിച്ചതിന്റെശേഷം, അതിലും വലിയ വിജയങ്ങൾക്കായി ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. ഡൗഗ്ലാസ് ഫ്രെയ്ഫീൽഡ്, കാക്കസസ് പര്വ്വതങ്ങളിലെ ഏറ്റവും വലിയ കൊടുമുടിയിൽ കയറി. വൈൻസും, മാർട്ടിൻകോൺവെയും തെക്കെ അമേരിക്കയുടെ പശ്ചിമഭാഗത്ത് നെടുനീളമായിക്കിടക്കുന്ന ആൻഡീസ്സ് പർവ്വതങ്ങളിലെ പൊക്കംകൂടിയ കൊടുമുടി

കൾ കീഴടക്കി. ഭയങ്കര ശൈലവീരന്മാരോടുള്ള ഘോരസമരത്തിൽ ഇറാഖിക്കാരും ഭാഗഭാക്കുകളായി. ആബ്രഹിമിയിലെ ഡ്യൂക്ക്, ആഫ്രിക്കായിലെ റവൻസ്റ്റോറി കൊടുമുടിയും, അലാസ്കായിലെ സെൻറ് ഏലിയാസ്സും, കയറി വിജയപതാകയയത്തി.

ഈ വിജയത്തോടുകൂടി അത്യാശയും വളർന്നു. ആൽപ്സും, കാക്കസ്സസ്സും, ആൻഡീസ്സും പരിപൂർണ്ണമായി കീഴടക്കിയതിന്റെശേഷം വിജയകരതകളായ ജനങ്ങളുടെ നയനങ്ങൾ ലോകൈക ശൈലരാജനായ ഹിമവാന്റെ നേക്കു തിരിച്ചു. സ്കോർജിൻറു വെയിററ്റ് സഹോദരന്മാർ, ൨൨, ൨൬൦ അടിവരെ പൊക്കത്തിൽ എത്തി. ഇൻഡ്യയിലെ സമുച്ചലോംഗസ്ഥന്മാരുടെ റിക്കാർട്ടുകളിൽ, ജെ. എസ്സ്. പീക്കോക്ക്, ൧൮൭൪-൦ മാണ്ടു് ൨൨൦൦൦ അടി ഉയരംവരെ കയറിയതായി പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. മറ്റു ചിലർ ഹിമവാന്റെ ഏറ്റവും ഉന്നതമായ കൊടുമുടികളുടെ സ്ഥാനം ശരിയായി അറിയുന്നതിനുവേണ്ടി വളരെയധികം ഉയരത്തിൽ കയറിയിട്ടുണ്ടു്.

ആൽപ്സ് പർവ്വതവുമായുള്ള സമരഫലമായി പ്രത്യേകം സാങ്കേതിക പ്രാഗത്ഭ്യവും, പ്രായോഗികജ്ഞാനവും, സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള യൂറോപ്യന്മാരാണ്, ഏറ്റവും ഉന്നതങ്ങളായ ഹിമാലയശൃംഗങ്ങളെ അവരോടും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. യൂറോപ്പിലുള്ള മിക്ക രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും അമേരിക്കയിൽനിന്നുകൂടെയും പാശ്ചാത്യർ വന്നു ഇതിലേക്കു പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ൧൮൩൩-ൽ ഗ്രഹാം ൨൩൧൮൫ അടി ഉയരത്തിൽ എത്തി എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മാർട്ടിൻകോൺവേ കാറക്കോറം പർവ്വത ഭൂതങ്ങളിലെ മാർട്ടിൻകോറായിത്തീർന്നു. സിസ്സുകാരനായ ഡോക്ടർ ജാക്കോട്ടു് ഈ പ്രാലേയ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തി. അമേരിക്കക്കാരായ ഡോക്ടർ ബുള്ളോക്ക് വർഷമാനും, പത്തിയും, ൨൩൪൦൦ അടിയോളം കയറി. ഡോക്ടർ ലോംഗ്സ്റ്റാഫ് ൨൩൪൦൬ അടിയോളം കയറി. ട്രിസുളിന്റെ അഗ്രത്തിലെത്തി. ഡോക്ടർ ഫ്രെങ്ക്ലിൻസ് കാഞ്ചംഗശൃംഗത്തിൽ പർവ്വതവേഷണങ്ങൾ നടത്തി.

ഒരു പർവ്വതത്തിൽ എത്ര ഉയരംവരെ മനുഷ്യനു് കയറാമെന്ന് പരീക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും വ്യവസ്ഥാപിതവും പ്രൌഢവുമായ ശ്രമം മേൽപറഞ്ഞ ആരോഹണങ്ങൾക്കു ശേഷമാണുണ്ടായതു്. കീഴടക്കാനാകാത്ത പാറക്കൂട്ടങ്ങളോ, അജ്ഞാതമായ അചലഭാഗങ്ങളോ, ഹിമസംഹതിയോ, മറ്റു പ്രകൃതിവിചാരങ്ങളോ അല്ല മനുഷ്യനെ ഹിമാലയാഗ്രത്തിൽ എത്തിക്കുന്നതിനു

പ്രതിബന്ധങ്ങളായിനില്ക്കുന്നത്. ഹിമാലയപർവ്വതതരണരൂപം
ലെതന്നെ കൃഷ്ണസാധ്യമായ ആൽപ്സ് തരണശ്രമത്തിൽ മ
നഷ്ടനും ഭൂപ്രകൃതിവിപ്ലവങ്ങളെയെല്ലാം ജയിക്കുന്നതിനു സാ
ധിച്ചു. സംഭ്രമജനകമായ കടുത്തുക്കുപാഠകളേയും, ഭീകരമായ
ഹിമശിഖരങ്ങളേയും മനഷ്യൻ പാദമർദ്ദനം ചെയ്തു കീഴ്പ്പെടു
ത്തി രക്തരൂപം ലോഹീഭവിപ്പിക്കുന്ന ഹിമാലയത്തിലെ അ
തിശൈത്യവുമല്ല മനഷ്യന്റെ പർവ്വതോപരിഗമനത്തെ തട
ഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ധർവപ്രദേശങ്ങളിൽ മനഷ്യൻ ഹിമാലയശിശിര
ത്തേക്കാളും കാഠിന്യമേറിയ തുഷാരബാധയെ സഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.
ഹിമാലയാരോഹണത്തിനുള്ള പ്രമുഖമായ വൈഷമ്യം, അത്യുന്ന
താന്തരീക്ഷത്തിൽ മനഷ്യനു പ്രാണസംരക്ഷണത്തിനു മതിയാവു
ന്ന അളവിലുള്ള പ്രാണവായുവിന്റെ അഭാവമാണ്. ഭൂമിയി
ൽനിന്ന് മേല്പോട്ടു ഉയരുന്നോരും വായുവിന് ഘനം കുറഞ്ഞു
കുറഞ്ഞുവരുന്നു. അതോടുകൂടി പ്രാണവായുവും വിരളമായിത്തീ
രുന്നു. മനഷ്യന്റെ അനുനിമിഷമുള്ള ജീവചൈതന്യത്തിന് തീ
രെ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ജീവസന്ധാരണവായുവാണ് അ
മിത അഥവാ അമൃതജനകം. പ്രാണവായു കുറവായിക്കാണുന്ന
മുഹൂഘനാന്തരീക്ഷത്തിൽകൂടി ഇതരസജീകരണങ്ങളൊന്നും കൂ
ടാതെ ഒരു പർവ്വതത്തിൽ എത്ര ഉയരംവരെ മനഷ്യൻ കയ
റാൻ സാധിക്കും എന്നുള്ളതായിരുന്നു ആബ്രഹാംയിലെ ഡ്യൂക്കി
ന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇറാലിക്കാർ നടത്തിയ ഭൂപ്രകൃതി പ
ര്യവേഷണ സംഘക്കാർക്കു അറിയേണ്ടിയിരുന്നത്. നീപ്പാൾ ഗ
വണ്മണ്ഡിന്റെയോ ടിബറ്റിലെ സർക്കാരിന്റെയോ അനുമതി
ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള വിഷയംകൊണ്ട് പ്രസ്തുത രാജ്യങ്ങളുടെ ഇട
യിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന എവറസ്റ്റ് ഭാഗങ്ങളിൽ ചെന്ന് പ
രീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു ഡ്യൂക്കിനു സാധിച്ചില്ല. അതിനാൽ
കാരക്കാരും പംക്തികളിൽ റവു, റവെ അടി പൊക്കമുള്ള
'കെ.പി' എന്ന ശിഖരത്തിൽ കയറാൻ ഉദ്യമിച്ചു. പക്ഷെ ഇതു
തീരെ അപ്രായോഗികമായിത്തീർന്നതിനാൽ ബ്രൈഡ് എ
ന്ന പേരോടുകൂടിയ റസ്സൻ അടി ഉയരമുള്ള മറ്റൊരു ശൈ
ലാഗ്രത്തിലേക്കു കയറിത്തുടങ്ങി. മൂടൽമഞ്ഞും, ശൈത്യമാന്ദ്യ
പ്രവാഹവും ഇല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ അദ്ദേഹം ശൃംഗോപരിഭാ
ഗത്തു ഒരു പക്ഷെ എത്തുമായിരുന്നു.

ഇപ്രകാരം മനഷ്യൻ പർവ്വതവിജയത്തിൽ ഉത്തരോത്ത
രം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവരികയായിരുന്നു. എവറസ്റ്റ് ശൈലം ത

ഒന്നു മനുഷ്യചരണങ്ങൾക്ക് കീഴാക്കിക്കളയാമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം അവിരേണ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ വേരൂന്നി പ്രബലപ്പെട്ടു കൂടി. 1893-ാ മാണ്ടു് ഒരു സൈനികോദ്യോഗസ്ഥനായ കാണറമ്പിൾ സി. ജി. ബുർസ്സ് ഈ സംഗതിയേപ്പറ്റി വിചിന്തനം ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം മാർട്ടിൻകോൺവെയുടെ കൂടെ കാരക്കോരം പയ്യന്നൂർപ്പുഴയിൽ സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ബുർസ്സ്, ചിത്രാളിൽ ഒരുദ്യോഗികവൃത്തിയിലേപ്പെട്ടിരുന്ന കാലത്താണു് എവറസ്റ്റു് കയറാത്തിനുള്ള അഭിനിവേശമുണ്ടായതു്. പക്ഷെ ഈ ആഗ്രഹനിവൃത്തിക്കു സന്ദർഭം ലഭ്യമായില്ല. അനേക നാളുകൾക്കുശേഷം ഇന്ത്യവൈസ്രോയി ആയിരുന്ന കഴുസൻ പ്രഭുവിനു് ഈ അഭിപ്രായം തോന്നുകയും, അതു് ഡൊഗ്ലാസ് ഫ്രെഷ്ഫീൽഡിനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. വീപ്പാർ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അനുമതി കഴുസൻ പ്രഭുവിനു ലഭിക്കുന്നപക്ഷം ലണ്ടനിലെ രാജകീയ ഭൂമിശാസ്ത്രസംഘവും, ആൽപസ് പർവ്വതസംഘവും കൂടിയോജിച്ച് എവറസ്റ്റു പർവ്വതത്തിലേക്കു് ഒരു ആരോഹണസംഘത്തെ വീപ്പാർമാർക്കു് അയക്കേണമെന്നു് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. വീപ്പാർ സർക്കാരിന്റെ അനുമതി ലഭിക്കാതിരുന്നതിനാൽ കഴുസൻ പ്രഭുവിന്റെ ഈപ്രസിദ്ധ പ്രായോഗികമായില്ല.

ആൽപസ് തരണ സമാജത്തിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന ഫ്രെഷ്ഫീൽഡു്, രാജകീയഭൂമിശാസ്ത്രസംഘത്തിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്ന എവറസ്റ്റു തരണശ്രമങ്ങൾ നിശ്ചയമായും ചെയ്യുമായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇക്കാലത്തു ലോകമഹായുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹനിവൃത്തിക്കു സൗകര്യമില്ലാതെ പോയി. യുദ്ധാനന്തരം ഈ ആശയം ക്യാപ്റ്റൻ നോവൽ, പുനർജ്ജീവിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം 1913-ൽ എവറസ്റ്റു ഭൂവിഭാഗപരിശോധനയ്ക്കായി ടിബറ്റിൽ പോയി. ഇക്കാലത്തു ബ്രിശേഡിയർ റോളിങ്ങ്സും, എവറസ്റ്റു യാത്രയേപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു. സർ ഫ്രാൻസിസ് യങ്ങ് ഹസ്ബൻഡു് 1920-ൽ ലണ്ടനിലെ രാജകീയഭൂമിശാസ്ത്രസംഘത്തിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായപ്പോൾ, എവറസ്റ്റാരോഹണാശയം പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിനുള്ള സമയമായി എന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവായ അദ്ദേഹം ഹിമാലയപ്രദേശങ്ങളിലും, റിബറ്റിലും അനേക വഷക്കാലം അധിവസിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു

സ്ഥലപരിചയം ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. വെറും വ്യക്തിപരമായി മാത്രം സാധിക്കാവുന്നതിനേക്കാൾ,— ആൽപ്സ് പർവ്വതം കയറുന്നതിന് ശ്രമിക്കുന്ന മൂന്നുനാലുപേർ മാത്രം അടങ്ങിയ സംഘങ്ങൾക്കു സാധിക്കാവുന്നതിനേക്കാൾ,— വിപുലവും മഹനീയവുമായ കായ്ക്കങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് ഒരു വലിയ സൊസയീറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പുറപ്പെടുന്ന സംഘത്തിനു പ്രയാസമില്ലല്ലോ.

ഇക്കാലത്ത് മരൊരു മാറ്റത്തിൽകൂടെയും ഗണനീയമായ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായി. ഡ്യൂക്ക് ഹിമാലയാചലാരോഹണത്തിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്ത് ബ്ളെറിയോട്ട് വ്യോമയാനമാർഗ്ഗം ഇംഗ്ലീഷ് ചാനൽ തരണംചെയ്യുകയായിരുന്നു. ലോകമഹായുദ്ധം വിമാനനിർമ്മാണാഭിവൃദ്ധിയെ സാരമായി സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൽഫലമായി മലഷ്യൻ എവറസ്റ്റിനേക്കാൾ ഉയരത്തിൽ പറക്കുന്നതിന് സാധ്യമായിത്തീർന്നു. വിമാനത്തിൽ മനുഷ്യൻ വിയൻമാർഗ്ഗത്തിൽ എത്രമാത്രം ഉയരത്തിൽ എത്താമെന്നുള്ളത്, പർവ്വതാരോഹകനേക്കാൾ കൂടുതലായി ഒരു വൈമാനികന്റെ കായ്ക്കമായി ഗണിച്ചുതുടങ്ങി. വൈമാനികൻ മലകയറാക്കാരനെ തോല്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇനി എന്തിനാണ് എവറസ്റ്ററു കൊടുമുടിയിൽ കയറുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നത്? അതിനേക്കാൾ ഉയരത്തിൽ മനുഷ്യൻ വിമാനത്തിൽ പറന്നെത്തിക്കഴിഞ്ഞല്ലോ.

കാൽനടയായി പർവ്വതശിഖരത്തിൽ എത്തുന്നതും വിമാനത്തിൽ പറന്നുകയറുന്നതുമായി ആനയും ആടുംപോലെയുള്ള അന്തരമുണ്ട്. വൈമാനികൻ സുഖമായി വിമാനത്തിൽ ഇരിക്കുകയും യന്ത്രശക്തി അവനെ മുകളിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിമാനം ശരിയായി പറപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാവീണ്യവും പരിചയവും വൈമാനികനു വേണമെന്നിരുന്നാലും അവനെ മുകളിലേക്ക് നയിക്കുന്നത് യന്ത്രംതന്നെയാണല്ലോ. ആകാശത്തിലേക്കുയരുന്നോരും പോരാതെവരുന്ന പ്രാണവായുലഭിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേക ഉപകരണങ്ങൾ ആകാശനൌകകളിൽത്തന്നെ ഉണ്ട്. വൈമാനികനെ അയാളുടെ കായബലമല്ലല്ലോ മുകളിലേക്കു വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നത്. എന്നാൽ പർവ്വതം കയറുന്ന ആളിന്റെ ശരീരം അയാൾ തന്നെവേണം വഹിച്ചു മുകളിലേക്കു കയറാൻ. മറ്റു യാതൊരു ബാഹ്യശക്തികളും മലകയറാക്കാരനെ സഹായിക്കുന്നില്ല. അയാൾ എത്ര പൊക്കത്തിലെത്തിയാലും ഭൂതലത്തെ

സമ്മർദ്ദിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ നില്ക്കണം. ഇതര സഹായങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ മനുഷ്യനു പ്രകൃതിദത്തമായ ശക്തിമാത്രം ഉപയോഗിച്ച് പ്രാപിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതായ ഭയന്നുതുമറിയ ഭൂവിഭാഗങ്ങൾ ഭൂതലത്തിലെങ്ങാനും ഉണ്ടോ എന്നാണ് നമുക്കറിയേണ്ടത്. അതിനാൽ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പൊക്കംകൂടിയ പർവ്വതത്തിൽത്തന്നെ—29002 അടി ഉയരമുള്ള എവറസ്റ്റിൽ—നമ്മുടെ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്താം.

ഈ ശ്രമങ്ങളെല്ലാം എന്തിനാണെന്ന് ചിലർ ചോദിക്കാറുണ്ട്. എവറസ്റ്റിന്റെ അഗ്രത്തിൽ എത്തണമെങ്കിൽ ഒരു വിമാനത്തിൽകയറി അവിടെ ഇറങ്ങരുതോ? അങ്ങിനെ യാണെങ്കിൽ വലിയ വാശിയിലും മത്സരത്തിലും നടത്തിവരുന്ന പ്രശസ്തമായ ചമ്പക്കുളത്തെവള്ളംകളിയ്ക്ക് എന്തിനാണ് ആളുകൾ കൈകഴഞ്ഞ് ബലപ്പെട്ടു തണ്ടുവലിക്കുന്നത്? നിശ്ചിത സ്ഥാനത്തു മുൻപേർ എത്തുന്നതിന് ഒരു ചെറിയ മോട്ടോർ ബോട്ടിൽകയറി സുഖമായി ആനന്ദിച്ചിരുന്നുകൊണ്ട് ഓടിച്ചാൽ പോരയോ? വിദ്യാശാലകളിൽ കായിക മത്സരങ്ങളികൾ നടത്തുമ്പോൾ, അരമയിൽകാട്ടം, ഒരുമൈൽ കാട്ടം മുതലായവയ്ക്ക് എന്താണ് സൈക്കിളോ മോട്ടോർകാറോ ഉപയോഗിക്കാൻ അനുവദിക്കാത്തത്?.

എവറസ്റ്റ് കൊടുമുടിയിൽ കയറണം. സന്തം പാദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുതന്നെ കയറണം. അതാണ് മനുഷ്യന്റെ ആഗ്രഹം. അതുതന്നെയാണ് കായ്ത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കവും. നമ്മുടെ ആത്മാവിനു ഏറ്റവും ആനന്ദ ജനകമായിരിക്കുന്ന സംതൃപ്തിയുണ്ടാകേണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ ശക്തിയെപ്പറ്റി നമുക്കുതന്നെ അഭിമാനം തോന്നണം. എപ്പോഴും നാം യന്ത്രശക്തിയെത്തന്നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കയാണെങ്കിൽ, ജീവിതം ഏറ്റവും രസശൂന്യവും ശൃംഗ്ലവും ആയിത്തീരും. നമ്മുടെ മനഃശ്ലീരങ്ങൾക്കു ശരിയായി വ്യാപരിപ്പിക്കുന്നതിനുപകരം, ഇപ്പോൾ ശാസ്ത്രങ്ങളെയും യന്ത്രങ്ങളെയും നാം കൂടുതൽ ആശ്രയിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ മാനുഷിക ശക്തികളെ ശരിയായി വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഉളവാകുന്ന നിസ്തർജ്ജീവിതസമുദാഗ്രം നമുക്കുവളരെ നഷ്ടിഭവിച്ചു പോകുന്നുണ്ട്.

നമ്മുടെ സമീപത്തെങ്ങാനും ഒരു കുന്നിൻപുറം കണ്ടാൽ അതിന്മേൽ കയറുന്നതിന് പ്രകൃത്യാ ഒരാഗ്രഹം ജനിക്കുക സാധാരണയാണെന്ന് മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഈ സഹജമായ

അഭിവാഞ്ഛയുടെ വിപുലമായ ഒരു പ്രവർത്തനം മാത്രമാണ് എ
വറസ്സിൽ കയറുന്നതിനു മനുഷ്യനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. എവറ
സ്സ് ആരോഹണത്തിന് ശക്തിമത്തായ ഒരു പരിശുദ്ധ ആവ
ശ്യമാണെന്നിരുന്നാലും, ആരോഹണാദർശത്തിന്റെ ഉല്പത്തി മനു
ഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ സാധാരണയായി കണ്ടുവരുന്ന അഭിവാഞ്ഛ
യർത്തനെന്നാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഭൗമികവും പ്രാപ
ഞ്ചികവും ആയവയെ കീഴടക്കി, സാത്വികവും പാരത്രികവുമാ
യ വിജയ ലബ്ധിക്കായി മനുഷ്യൻ സഭാചെയ്യുന്ന പ്രയത്നങ്ങ
ളുടെ ഒരു ഹരായമാത്രമാണ് അവനെ എവറസ്സിലേക്കു നയിക്ക
ുന്നതും. മനുഷ്യനിൽ ലീനമായിരിക്കുന്ന സാത്വികപ്രേരണ അഥ
വാ, ആത്മീയപ്രചോദനം ഏറ്റവും ബ്രഹ്മമാണ്ഡവും ശക്തവും
ആയ ഭൗമികവ്യാപാരങ്ങളെപ്പോലും അമർച്ചചെയ്യുന്നതിനു
സഭാ ജാഗ്രതകമായിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യനും മലയും ഭൂമിയിൽ ഉത്ഭവിച്ച രണ്ടു ശക്തികൾ
തന്നെയാണ്. അതിനാൽ ഇവ തമ്മിൽ ഏതോ ഒരു ഐക്യമു
ണ്ട്. പർവ്വതങ്ങൾ വൊഹുവക്ഷസ്സുകൾക്ക് എത്ര ഭീമാകാരവും
ഭയാനകവുമായി തോന്നിയാലും സൃഷ്ടിഗണത്തിൽ നിശ്ചേതന
മായ ഗിരികൂടം മനുഷ്യചരണങ്ങൾക്കു വിധേയം തന്നെയാണ്.
വലിപ്പത്തിൽ പർവ്വതത്തോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ വെറും അ
ഗ്നാനായ മനുഷ്യൻ, യഥാർത്ഥത്തിൽ സകല ലോകപർവ്വതശ്രേ
ണികളെക്കാളും മഹനീയൻതന്നെ. പഞ്ചഭൂതാത്മകമായ സക
ലതിനേയും കീഴടക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ദിവ്യചൈതന്യലിപി മ
നുഷ്യഹൃദയവേദികളിൽനിന്നു പ്രസരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം, ഭൂ
തല മഹാചലഹണം മർദ്ദിച്ചിരുന്നമേൽ മാത്രമേ മനുഷ്യൻ ശാ
ന്തചിത്തനാകയുള്ളൂ, നിശ്ചയം. അല്ലയോ എവറസ്റ്റും
ഗമേ! നീ ഗവ്വീഷുവും, പ്രൗഢവുമായി എത്ര ഉയരത്തിൽ സ്ഥി
തിചെയ്താലും മനുഷ്യൻ തെല്ലും ചഞ്ചലപ്പെടുകയില്ല. അവനു
യാതൊരു ക്രൂരലുബ്ധതയുമില്ല. അവന്റെ മനശ്ശക്തിയും പ്രാ
ഭവവും, ജീവനും, ബോധവും, അത്യുന്നതശൈലശൃംഗങ്ങളെ
ക്കാൾ ഉന്നതമായി പറന്നുകൊണ്ടു തന്നെയിരിക്കും. അവന്റെ
പാദതാഡനംകൊണ്ട് എത്ര മഹാഭയങ്കരശൃംഗരാക്ഷസനേയും
പരിപൂർണ്ണമായി കീഴടക്കുന്നതുവരെ അവൻ അടങ്ങുകയില്ല.

ഇതുതന്നെയാണ് എവറസ്സ് ആരോഹണസംരംഭത്തിൽ
ലീനമായിരിക്കുന്ന ഹൽപ്രചോദനവും. മനുഷ്യമാഹാത്മ്യവിശ
ദീകരണശ്രമത്തിൽ അവന്റെ ബാഹ്യാന്തരശക്തി പ്രജോഗ്വ

ലമായി, ആനന്ദാനുഭൂതിയും അഥവാ നിർവൃതിതന്നെയും അനുഭവിക്കുന്നതിനു ഇടയാകുന്നു. ആ സ്ഥിതിയ്ക്ക് എന്തുകൊണ്ട് മനുഷ്യന്റെ ശക്തിയുടെ പരിധി നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചുകൂടാ?

അദ്ധ്യായം ൨.

ഒരുക്കങ്ങൾ.

എവറസ്റ്റാഭോഹണാഭിവാഞ്ഛ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ക്രമേണ വിപുലവും, സ്പഷ്ടവുമായി വളർന്നുതുടങ്ങി. ഒരു വിദൂരസ്ഥലത്തുനിന്ന് ഹിമാലയശിഖ ദർശനം ചെയ്ത്, ഉയരാപോഹങ്ങൾ കൊണ്ട് സംതുപ്തിയടയുന്നതിനു മനുഷ്യക്ക് ഇനി ലേശവും ക്ഷമയില്ലെന്നായി. അവരുടെ സുഷുപ്തിയിൽ നിന്നുണർന്ന കാര്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള സമയം അത്യാസന്നമായി. ആലോചനയുടെ സമയങ്ങൾ പോയിക്കഴിഞ്ഞു. പ്രവൃത്തിയുടെ സമയം ആഗതമായി. ഇതെങ്ങനെ പ്രവൃത്തിരൂപത്തിലാക്കിയെന്നുള്ള കഥയാണ് ഇനി പ്രസ്താവിക്കുവാനുള്ളത്. ഈ കഥ സാമാന്യേന മൂന്നു ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കാം.

ഒന്നാമതായി പർവ്വതപ്രാന്തങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ശരിയായ വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുക. ഇതുവരെ ഒരു പാശ്ചാത്യനും ഈ മഹാശൈലത്തിൽ ശരിയായ പരിധിവരെ ഉയരത്തിൽ സഞ്ചരിക്കത്തക്കവണ്ണം അതിനെ സമീപിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

രണ്ടാമതായി എവറസ്റ്റ് മകുടത്തിൽ എത്തുന്നതിനുള്ള ശ്രമം. മിസ്റ്റർ മാലോറിയാണ് എവറസ്റ്റിലേക്കു പ്രായോഗികമായ ഒരു വഴി കണ്ടുപിടിച്ച് ഈ യത്നം പ്രവൃത്തിപദ്ധതിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന് ഇടയാക്കിയത്. മാലോറിയുടെ ശ്രമം ഫലപ്രദമായില്ലെങ്കിലും ൨൦൦൦ അടി ഉയരംവരെ കയറുന്നതിനു മനുഷ്യക്ക് സാധ്യമാണെന്നു ലോകരെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായിരുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ ഭാഗം ശോകപശ്ചാത്താപസായിയായിത്തീർന്നുപിരിയ ശ്രമമാണ്. ഈ അവസരത്തിൽ മനുഷ്യനു ബാഹ്യസഹായങ്ങൾ കൂടാതെ 28100 അടി മുകളിൽ എത്താമെന്നുള്ള

വസ്തുത ലോകസമക്ഷം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. ഇവയാണ് അത്യാപൽക്കരമായ എവറസ്റ്റ് ആരോഹണമാകുന്ന ഇതിവൃത്തത്തിലെ പ്രധാന വിഭാഗങ്ങൾ. ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തെ ഭാഗമാണ് നാം വിവരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നത്.

ഏതെങ്കിലും ഒരു മഹനീയാഭരം പ്രവൃത്തിരൂപത്തിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പായി പല പ്രാരംഭവൈഷമ്യങ്ങളും പരിഹരിക്കേണ്ടതായിവരും. ഇക്കാര്യത്തിലെ പ്രാഥമിക വിഷയാതങ്ങൾ പ്രകൃതിദത്തമായിട്ടുള്ളവയായിരുന്നില്ല. അതു മനുഷ്യരിൽനിന്നു തന്നെ ഉളവായതാണ്. തെക്കുഭാഗത്തു നിന്നും എവറസ്റ്റിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തെ നീപ്പാളരാജ്യവാസികൾ പ്രതിരോധിച്ചിരുന്നു. ടിബറ്റിലെ ജനങ്ങൾ വടക്കുനിന്നുള്ളവരിലും തടഞ്ഞിരുന്നു. നീപ്പാളത്തുകാരടെയോ ടിബറ്റുകാരടെയോ അനുമതി ലഭിക്കുകയെന്നുള്ളതായിരുന്നു പ്രഥമമായ സംഗതി. നീപ്പാളത്തുകാരടെ അനുമതി ലഭിക്കുക അസാധ്യമാണ്. അതിനാൽ തന്ത്രവും രാജനയങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് ടിബറ്റുകാരടെ അനുമതി സമ്പാദിക്കുന്നതായിരുന്നു, എവറസ്റ്റ് യാത്രാസംഘസംഘടനയ്ക്കു മുമ്പായി ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്.

രാജകീയഭൂമിശാസ്ത്ര സൊസയറ്റിയും, ആൽപയിൻ ക്ലബ്ബുകാരും ഈ ഭൂമിശാസ്ത്രപര്യവേഷണസംരംഭത്തിനു എത്ര മഹനീയസ്ഥാനം കല്പിക്കുന്നു എന്ന് ഇൻഡ്യാ സ്റ്റേയിററു സെക്രട്ടറിയെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിനും, ഈ ശ്രമത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സകല സഹായസഹകരണങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി പ്രസ്തുത സംഘങ്ങളിലെ സാമാജികന്മാരുടേതായ ഒരു ഡയറക്ടർ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചു. ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റിന്റെയും, ടിബറ്റുഗവണ്മെന്റിന്റെയും അനുമതി ലഭിക്കുകയും, ടിബറ്റിലേക്കു ഒരു പയ്യടനസംഘത്തെ അയക്കുന്നതിന് സെക്രട്ടറി സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഇൻഡ്യാൻ ഗവണ്മെന്റുമായി വേണ്ട ഇടപാടുകൾ ചെയ്യുന്നതിനായി കണ്ണൽ ഹോവേർഡ് ബ്യൂറിയെ ക്ഷണിക്കുന്നതിനു തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മറ്റുമുള്ള സംഗതികൾ ഡയറക്ടർ സെക്രട്ടറിയെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു.

രാജകീയഭൂമിശാസ്ത്ര സൊസയറ്റിയുടെ പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന സർ ഫ്രാൻസിസ് യങ്ങ് ഹസ്ബൻഡിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പോയ ഡയറക്ടർക്കുതന്നെ ഇൻഡ്യായുടെ അണ്ടർ സെക്രട്ടറി ഓഫ് സ്റ്റേയിററു ആയിരുന്ന സിൻഹാപ്രഭുവാണു സിറികരിച്ചത്. അദ്ദേഹം ഒരു ബംഗാളിയായിരുന്നു. ബംഗാളത്തുനിന്നു

നോക്കിയാൽ എവറസ്റ്റി കാണാം. സിൻഹപ്രഭവിനു ഈ പർവ്വതത്തെ സംബന്ധിച്ച വലിയ ആസക്തിയൊന്നും കണ്ടില്ല. എങ്കിലും ഇൻഡ്യാസെക്രട്ടറിയുടെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ, ഇൻഡ്യാ ആഫീസിനു പർവ്വതത്തെ സംബന്ധിച്ച യാതൊരു വിസമ്മതവും ഇല്ലെന്നുള്ള സംഗതി അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു.

ഇങ്ങനെ ഒരു ദർഘടം കടന്നുകൂടി. ഇത് ഒരു വലിയ ദർഘടം തന്നെയായിരുന്നു. മന്ദിരനകര ഇൻഡ്യാസെക്രട്ടറി ഇംഗ്ലീഷ് കാർ ടിബറ്റിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി വലിയ പ്രതികൂലാഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്നു. പർവ്വതക്കാരും പരിശോധക സംഘങ്ങളും എല്ലാം രാജ്യത്തിൽ വളരെ കഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുമെന്നും അതിനാൽ അവയെ തടയണമെന്നുമായിരുന്നു ആ പഴയ സെക്രട്ടറിയുടെ അഭിമതം.

രണ്ടാമതു പ്രതിബന്ധം ദൂരീകരിക്കുന്നതിനായി കണ്ണൽ ഹോവേർഡ് ബ്യൂറിയെ ഇൻഡ്യയിലേക്കയച്ചു. മഹായുദ്ധകാലത്തെ സേവനം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം, വിശ്രമമനുഭവിക്കുന്ന ഒരു സേനാനായകനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. യുദ്ധകാലത്തിനു മുമ്പ് ബ്യൂറി ഉദ്യോഗത്തിലിരുന്നത് ഇൻഡ്യയിലാണ്. അക്കാലത്തു നായാട്ടിനായി ഹിമാലയ പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം പോയിട്ടുണ്ട്. എവറസ്റ്റ് ആരോഹണത്തിൽ സ്വതഃ തല്പരനായിരുന്നതുകൊണ്ടു രാജകീയ ഭൂമിശാസ്ത്രസൊസയറ്റിയുടെ എതൽ ശ്രമത്തിന് പ്രസ്തുത സൊസയറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ എന്തു ചെയ്യുന്നതിനും അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായിരുന്നു. ഭാഗ്യവശാൽ അദ്ദേഹം ഒരു നയകോവിലനും, സമർത്ഥനായ പ്രതിനിധിയും കൂടെയാണ്. ബ്യൂറി യഥാകാലം ഇൻഡ്യയിലെത്തി, അന്നത്തെ വൈസ്രോയി ആയിരുന്ന ചെംസ്ഫോർഡ് പ്രഭുവിനേയും പ്രധാന സേനാനായകനായിരുന്ന റോളിൻസൺ പ്രഭുവിനേയും കണ്ട് എവറസ്റ്റാരോഹണശ്രമത്തിൽ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കയും, തല്പരന്മാരാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. സിക്കിമിലെ ഇൻഡ്യൻ ഏജൻറായ സർ ചാൾസ് ബെൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ അനുകൂലാഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കുകയാണെങ്കിൽ വൈസ്രോയിയും സേനാനായകനും, കഴിയുന്ന ഒത്താശകൾ ചെയ്യുന്നതിന് സന്നദ്ധന്മാരാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. തൽക്ഷണം ബ്യൂറി സിക്കിം എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു പോയി, സർ ചാൾസ് ബെല്ലിനെ കാണുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സകല ആനുകൂല്യങ്ങളും സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു.

യൂ. സർ ബെൽ ടിബറ്റുകാരുടെ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ ആജ്ഞിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുജ്യോതസ്ഥനാണ്. ഈദ്ദശ ശ്രമങ്ങളുടെയെല്ലാം ഫലമായി എവറസ്റ്റാ യാത്രാസംഘം ടിബറ്റിൽകൂടി പോകുന്നതിന് തദ്രാജ്യ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അനുമതി ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഫെബ്രുവരി-മാണ്ടു ലണ്ടനിൽ അറിവിട്ടി.

പ്രമുഖമായ രണ്ടു വൈതരണികൾ തരണംചെയ്യുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ യാത്രാസംഘ രൂപവൽക്കരണം ഒരുവിധം സുകരമായിത്തീർന്നു. എവറസ്റ്റാ കയറുകയെന്നുള്ളത് രാജകീയ ഭൂമിശാസ്ത്ര സൊസൈറ്റിറിക്കാക്കും ആൽപയിൻ ക്ലബ്ബുകാക്കും ഒരു പോലെ താല്പര്യമുള്ള സംഗതിയാണ്. ഭൂബഹിർഭാഗത്തു് മനുഷ്യനു പ്രവേശിക്കാമൊഎന്ന് പരീക്ഷിച്ചെങ്കിലും നോക്കാൻവഹിയാത്തതായ യാതൊരു ഭൂവിഭാഗവും ഇല്ലെന്ന് പ്രബലമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്ന രാജകീയ സൊസൈറ്റി ഇക്കാര്യത്തിൽ ബലകുറയായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആൽപയിൻ സംഘക്കാരുടെ പ്രധാന ആദേശം പർവ്വതാരോഹണമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് എവറസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം അവരെയും ഉത്തേജിപ്പിച്ചുവെന്നാക്കി. തന്മൂലം ഈ രണ്ടു സംഘങ്ങളും ഏകോപിച്ച് എവറസ്റ്റാ ഭൂപ്രകൃതി പര്യന്വേഷണ യാത്രാസംഘം രൂപവൽക്കരിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. രാജകീയ ഭൂമിശാസ്ത്ര സൊസൈറ്റിക്ക് യാത്രാസംഘങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് കൂടുതൽ സൗകര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ സാഹസികവൃത്തികൾക്കു് അനുയോജ്യമായ സഹനശക്തിയും, ധൈര്യവും, തന്റേടവുമുള്ള ഉത്തേജിപ്പിച്ചവനായ ആളുകളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് ആൽപയിൻ ക്ലബ്ബുകാക്കു് പ്രത്യേക പ്രാവീണ്യവുമുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു സംഘങ്ങളിൽ നിന്നുമായി മുമ്മൂന്ന് അംഗങ്ങൾവീതം ചേർത്ത് എവറസ്റ്റ് ശൃംഗക്കമ്മറ്റി എന്ന അഭിധാനത്തിൽ ഒരു സംയുക്തകമ്മറ്റിയെ നിയമിച്ചു. ഹിമവാൻ പർവ്വത പ്രാന്തങ്ങളും പരിതസ്ഥലങ്ങളും പരിശോധിക്കുന്ന ഒന്നാമതു ഘട്ടത്തിൽ രാജകീയ ഭൂമിശാസ്ത്ര സൊസൈറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ നേതൃത്വം വഹിക്കണമെന്നും, പർവ്വതാരോഹണം തുടങ്ങുന്നതായ രണ്ടാമതു ഘട്ടത്തിൽ ആൽപയിൻ ക്ലബ്ബിന്റെ പ്രസിഡണ്ടു് നേതാവായിരിക്കണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു.

എവറസ്റ്റ് ശൃംഗക്കമ്മറ്റിയിലെ അംഗങ്ങളുടെ പേരുകൾ താഴെ വിവരിക്കുന്നു:-

A. ലണ്ടൻ രാജകീയസൊസൈറ്റി പ്രതിനിധികൾ.

1. സർ ഫ്രാൻസിസ് യങ്ങ് ഹസ്ബൻഡ്:

(ല. രാ. ഭൂ സൊ. പ്ര.)

2. മി. എഡ്വേർഡ് സോമേഴ്സ് കോക്ക്സ്.

3. കണ്ണൽ ജാക്ക്സ്.

B. ആൽപയിൻ ക്ലബിന്റെ പ്രതിനിധികൾ.

1. പ്രൊഫസർ നോർമൻകോളി. (ആ. ക്ല. പ്രസിഡണ്ടു്)

2. ക്യാപ്റ്റൻ ജെ. പി. ഫാർ.

3. മി. സി. എഫ്. മീഡ്.

മി. ഹുററൻ.

മി. ഹിക്സ്.

} കാണറിയെക്കൂട്ടിമാർ.

എല്ലാക്കാര്യങ്ങൾക്കും പ്രഥമമായി വേണ്ടതു പണമാണല്ലോ. എവറസ്റ്റ് യാത്രാസംരംഭങ്ങൾ വളരെയധികം പണച്ചെലവുള്ളവയുമാണ്. രണ്ടുസൊസൈറ്റികളുടേയും അപ്പോഴത്തെ കോശസ്ഥിതി വളരെ അതുപ്ലീകരമായിരുന്നു. അതിനാൽ ആവശ്യമുള്ള പണം മഴുവൻ പിരിച്ചെടുത്ത് ഉണ്ടാക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ഈകാര്യത്തിൽ ആൽപയിൻ ക്ലബ്ബുകാർ അനിതരസാധാരണമായ ഒഴുക്കും പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ക്യാപ്റ്റൻ ഫാററിനു പണപിരിവുവിഷയത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സാമർത്ഥ്യം വിശിഷ്ട പ്രശംസനീയമാണ്.

രാജകീയ ഭൂമിശാസ്ത്ര സൊസൈറ്റിയിൽ പലരും എവറസ്റ്റാരോഹണം വെറും ആശയക്രമവും പരിഭ്രമജനകവും ആയ ഒരു സാഹസം മാത്രമാണെന്നും പ്രത്യേക ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായ ഒരു ശാസ്ത്രീയാന്വേഷണ ശ്രമമല്ലെന്നും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. പർവ്വതാരോഹണം മാത്രമാണ് പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ അക്കാര്യം വല്ലമലകയററുക്കാക്കും മാത്രമായി വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്; അല്ലാതെ ഭൂമിശാസ്ത്ര സൊസൈറ്റിയുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭൂതമാകേണ്ട ഒരു സംഗതിയല്ല, എന്നുപോലും ചിലർ മതകണ്ഠം അപലപിക്കാതെയിരുന്നില്ല. സൊസൈറ്റിയുടെ വിവിധോൻമുഖങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി ഇത്ര സങ്കുചിതമായ അഭിപ്രായമുള്ള ചിലഗണനിയന്മാരും, ഒരു സ്ഥാ

നമൊഴിഞ്ഞ പ്രസിദ്ധങ്ങളുടെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ഭൂമിശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഭൂപടനിർമ്മാണം മാത്രമാണെന്ന് ഗണിച്ചിരുന്ന ഒരു പഴയകാലത്തിന്റെ പുനരാഗമനം ആയിരുന്നു അത്. എവറസ്റ്റ് ആരോഹണ സംഘത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഉദ്ദേശ്യം ശൃംഗമകുടത്തിൽ എത്തുകയാണെന്നും, മറ്റുള്ള സകല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും ഇതിനു വിധേയമായി മാത്രമെ ഗണിക്കുകയുള്ളൂ എന്നും, ആരംഭം മുതൽക്കുതന്നെ എവറസ്റ്റാർോഹണ സംരംഭക്കാർ പ്രസ്താവിച്ചായി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ പർവ്വതാരോഹണം വെറും ആശ്ചര്യജനകമോ സംഭ്രമ ബഹുലമോ ആയ ഒരു സാഹസികവൃത്തി മാത്രമല്ലായിരുന്നു. ഇത് മനുഷ്യന്റെ സഹിഷ്ണുതയും, ധീരോദാത്തതയും, എത്രമഹനീയമെന്ന് പരീക്ഷിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള ഒരു അതിവിരളമായ സുവർണ്ണാവസരവുമാകുകയായിരുന്നു. ശൃംഗചക്രവർത്തിയായ എവറസ്റ്റിനെ കീഴടക്കുന്നതിനു സാധിച്ചാൽ അജയ്യമായ പ്രകൃതി ദുഃഖങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാത്തതും മനുഷ്യർ ഇരുപതുനൂറ്റാണ്ടുകീഴടക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കാത്തതും ആയ അനേകം ശൃംഗ ശ്രേഷ്ഠന്മാരേയും നിഷ്പ്രയാസം തോല്പിച്ചുകളയാമെന്ന് മനുഷ്യക്ക് ഒരു ആത്മവിശ്വാസം തോന്നാതിരിക്കയില്ല. തന്മൂലം ഭൂമിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ പ്രവർത്തന പദ്ധതികൾ വിസ്തൃതമാകുന്നതിനും, കണ്ടുപിടിക്കുന്നതായ അനേകം ഭൂവിഭാഗങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനു പലക്കും ആഗ്രഹം ജനിക്കുന്നതിനും ഇടയുണ്ട്.

ഭൂപട നിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റി തെല്ലും അധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടാ വശ്യമില്ല. അതുതകരമായതും ഇരുപതുനൂറ്റാണ്ടുതന്നെ ശ്രമിക്കാത്തതുമായ ഒരു മഹാസാഹസികവൃത്തിക്കു നാം ഉല്പത്തരായിരിക്കുന്നു എന്നു ലോകം അറിയട്ടെ. അപ്പോൾ ഭൂപടനിർമ്മാണങ്ങളും, പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, നവ്യശാസ്ത്രപടങ്ങളും, ഭൂഗർഭശാസ്ത്രവരേണുന്മാരും എല്ലാം ധാരാളമായി വന്നുകൊള്ളും. ഇതായിരുന്നു സൊസയിറ്റിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചതായ അഭിപ്രായം. ഇതുതന്നെയാണ് സൊസയിറ്റി അംഗീകരിച്ചതും.

എവറസ്റ്റ് കമ്മറ്റിക്കാർ പണ്ടുശേഖരത്തോടുകൂടിത്തന്നെ യാത്രാസംഘത്തിലേക്കു ആളുകളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ആവശ്യമായ സാധന സാമഗ്രികളും ഉപകരണങ്ങളും വാങ്ങിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. ആദ്യയാത്രയുടെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യവും കമ്മറ്റി യാത്രാസംഘത്തെ മനസ്സിലാക്കി. വെറും മാർഗ്ഗപരിശോധന മാത്രമായിരുന്നു യാത്രാസംഘത്തിന്റെ പ്രഥമോദ്ദേശ്യം. ഇരുപതു

പട്ടണം ഹിമാലയത്തെപ്പറ്റി വളരെ പരിമിതമായ ജ്ഞാനം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എവറസ്റ്റിൽനിന്നു ആറു മൈലിലധികം വിദൂരമായ ഉത്തരേന്ത്യയിലെ സമതലങ്ങളിൽനിന്ന് സർവ്വചെയ്താണ് അതിന്റെ അകലവും പൊക്കവും കണക്കാക്കിയിരുന്നത്. സമതലങ്ങളിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ എവറസ്റ്റ് ശൃംഗത്തിന്റെ പശ്ചാത്താലം മാത്രമേ കാണാൻ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഡാർജിലിങ്ങിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ ശൃംഗം കരേന്ദ്രയുടെ സ്പഷ്ടമായി കാണാമായിരുന്നെങ്കിലും, അവിടെനിന്നും ദൂരം ഒട്ടംകുറവല്ലായിരുന്നു. ഡാർജിലിങ്ങിൽനിന്ന് ശൃംഗാഗ്രത്തിലേക്കു നേരെ 80 മൈലോളമുണ്ട്. ഹിമാലയത്തിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തു കിടക്കുന്ന ടിബറ്റരാജ്യത്തിൽക്കൂടി റോളിങ്ങും, റൈഡറും, ഏകദേശം 60 മൈൽവരെ സമീപിച്ചിരുന്നു. നോവൽ കരേന്ദ്രയുടെ അടുത്തത്തിയിരിക്കണം. എങ്കിലും ഇവകൊണ്ടൊന്നും ഹിമാലയത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിവു സിദ്ധിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചില്ല. 16000 അടി ഉയരത്തിനും, 26000 അടി ഉയരത്തിനും മദ്ധ്യേയുള്ള പർവ്വത പാർവ്വതങ്ങളെപ്പറ്റി അക്കാലത്തു യാതൊരറിവും ലഭ്യമായിരുന്നില്ല. ഹിമാലയൻ പ്രാന്തങ്ങളെപ്പറ്റിയും, പർവ്വത ഭൂപ്രകൃതികളെപ്പറ്റിയും കുറെ പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്ന നോർമൻകോളിയും, ഡയറഗ്ലാസ് ഫ്റെഷ്ഫീൽഡും, പർവ്വത ശിഖരത്തിലേക്കു ഏറ്റവും സുഗമമായവഴി കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നും, ആവശ്യമെങ്കിൽ രണ്ടുമുന്നമാസക്കാലം മുഴുവനും ഭൂപ്രകൃതി പരിശോധനയ്ക്കും മാർഗ്ഗനിർണ്ണയത്തിനുമായി ചെലവഴിക്കണമെന്നും, ഉള്ള അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. എല്ലപ്പവും പ്രായോഗികവുമായ വല്ലമാർഗ്ഗവും കണ്ടുപിടിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ എവറസ്റ്റിന്റെ മുകളിൽ കയറുന്നതിനു സാദ്ധ്യമാകയുള്ളൂ. ഒരു യാത്രാസംഘം അതിയായ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ച് തീരെ സഞ്ചാരയോഗ്യമല്ലാത്ത ഒരുവഴിയിൽ കൂടി കയറുന്നതിനു ശ്രമിച്ചിട്ട് ഭഗ്നോത്സാഹരായി തിരിയെ നിരാശാക്രൂപത്തിലേക്കു അവരോഹണം ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ സുഗമവും, ആരോഹണയോഗ്യവുമായ ഒരുപഥം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഇടയായി എന്നുവരികയാണെങ്കിൽ എത്ര ഭീമമായ നഷ്ടവും, നൈരാശ്യവും ആയിരിക്കും ഫലമെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

പർവ്വത പരിസരങ്ങൾ പട്ടണേഷണം ചെയ്യുകയെന്നുള്ളതു മാത്രമായിരുന്നു പ്രഥമയാത്രാസംഘത്തിന്റെ പ്രധാനോദ്ദേശ്യം. അതിനാൽ പർവ്വതപ്രദേശങ്ങളെപ്പറ്റി ഉത്തരവാദിത്വം

ത്തോടുകൂടി അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുന്നതിനും, യാത്രാ പരിപാടി കൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനും പ്രാഗത്ഭ്യമുള്ള ഒരാളെ കണ്ടുപിടി ക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നു. മി. ഹാരോൾഡ് റീബേൺ മലം പ്രദേശങ്ങളിൽ ധാരാളം പരിചയമുള്ള ഒരാളാണ്. ഒരു കൊ ല്ലുമമ്പ് അദ്ദേഹം സിക്കിമിൽ പവ്താരോഹണം നടത്തിയി ട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിനു ഈ മാതിരി ജോലിക്കു പ്രായം അല്പം മുന്നോട്ടു കടന്നിരുന്നില്ലയോ എന്നു ശങ്കിക്കണം. സ്ഥല പ്രകൃതി പയ്യന്തോഷണത്തിനു വലിയ ഉയരങ്ങളിൽ കയറേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന് അല്പം ആ ശ്വാസദായകംതന്നെയായിരുന്നു. പ്രായം അല്പം കവിഞ്ഞുപോ യി എങ്കിൽ ആ ന്യൂനത പരിഹരിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിചയം പര്യാപ്തവുമായിരുന്നു.

അടുത്തകൊല്ലം, 1921-ൽ, നടത്താനിരുന്നതായ പവ് താരോഹണസംരംഭത്തിലേക്കു ആൽപയിൻ ക്ലബ്ബുകാർ ഒരാളെ നിയോഗിച്ചു. അതു മി. മാലൊറിയായിരുന്നു. പ്രസ്തുത ക്ലബിലെ ഏറ്റവും സമർത്ഥനായ മലകയറാക്കാർനായിരുന്നു മാലൊറി. ജോർജ്ജ് ലീമാലൊറി അക്കാലത്ത് ചാർട്ടർ ഹൗസിലെ (Charter House) ഒരു ജ്യാപകനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകാരത്തിൽ ബാഹ്യമായ യാതൊരു വിശേഷതയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാഴ്ച യിൽ വെറും ഒരു സാധാരണനേപ്പോലെ മാത്രമാണ് ഇരുന്ന ത്ത്. സാമാന്യം സമുഖനും, പരിഷ്കൃതാശയനുമെന്നു പ്രഥമദ ഷ്ടിയിൽ ആർക്കും തോന്നും. ഒരു പദ്യതരണശ്രമത്തിൽ അദ്ദേ ഹത്തെ കാണാൻ ഇടയാകാത്തവർക്ക് മാലൊറിയുടെ പ്രത്യേക പ്രാഗത്ഭ്യത്തെപ്പറ്റി യാതൊന്നും ഉറപ്പിക്കാൻപോലും നിവൃ ത്തിയില്ല. മലകയറാത്തിൽ സാങ്കേതിക പരിചയമില്ലാത്തവരാ യിരുന്നു യാത്രാസംഘത്തിലേക്ക് ആളുകളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരു ന്നതെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും മാലൊറിയേക്കാൾ മെഴുപ്പും, കൊഴു പ്പും, വലിപ്പവുമുള്ളവരെയേ എടുക്കുകയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

മാലൊറി യാത്രാസംഘത്തിൽ ചേരുന്നതിന് അത്യധി കമായ യാതൊരു താല്പര്യവും പ്രദർശിപ്പിച്ചില്ല. എവാൻസ് റ്റു കമ്മററി അദ്ദേഹത്തെ പയ്യന്തോഷണത്തിലെ ഒരംഗമായി അഭി പ്രായപ്പെട്ടതിന്റെശേഷം പ്രസിഡണ്ടിന്റെ മുഖതാവിൽ കാണു ന്നതിനായി നിയോഗിച്ചു. പ്രസിഡണ്ടുമായി കണ്ടതിനുമേൽ ഒരു ജ്യോതികമായ നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചപ്പോഴും മാലൊറിയ്ക്കു യാതൊരു ഭാവഭേദ

വുമില്ലായിരുന്നു. ഒരു പർവ്വതാരോഹകൻ എന്ന നിലയിൽ തന്നെ കൊണ്ടു് എന്തു സാധിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു പൂർണ്ണമായ ആത്മാഭിമാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. മലകയറ്റത്തിനു പേരെടുത്ത ഒരു ആളായിരുന്നു എങ്കിലും ലേശവും ആത്മപ്രശംസയോ ഭാവവ്യത്യാസമോ അദ്ദേഹത്തിൽ കണ്ടില്ല.

മാലോറിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്ന പർവ്വതാരോഹണത്തിനുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹജ്വാലയുടെ സ്ഫുലിംഗങ്ങൾ ഒരു സംഗതികൊണ്ടുമാത്രം വിശദമായി. അതു താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന സംഗതിയാണു്.

സമത്വനായ മറ്റൊരു മലകയറ്റക്കാരനെ യാത്രാസംഘത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി എവറസ്റ്റു കമ്മറ്റി അംഗങ്ങളിൽ ചിലർ വിപരീതാഭിപ്രായക്കാരായി കണ്ടു. ആ നിർദ്ദിഷ്ട അംഗത്തെ യാത്രാസംഘത്തിൽ ചേർത്താൽ അയാൾ ഇടയ്ക്കുവെച്ചു കലഹിച്ചു സംഘംതന്നെ പിരിക്കുന്ന ഒരുത്തനാണെന്നു കമ്മറ്റിയിലെ ചില അംഗങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എവറസ്റ്റ് യാത്രാസംഘത്തെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മഹൽസംഘത്തിന്റെ സകല വിജയവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്, സംഘാംഗങ്ങളുടെ യോജിപ്പിലും പരസ്പര സഹായ സന്നദ്ധതയിലുമാണു്. തന്നെയല്ല, മനുഷ്യൻ വളരെയധികം പൊക്കത്തിലെത്തിക്കഴിയുമ്പോൾ കൂടുതൽ കലഹപ്രിയന്മാരായിട്ടാണു് കണ്ടുവരുന്നത്. ആ സ്ഥിതിക്കു് എവറസ്റ്റിന്റെ മുകളിലെത്തിയാലത്തെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും? വലിയ പണച്ചെലവും ബുദ്ധിമുട്ടും വഹിച്ചു് പർവ്വതോഷണം തുടങ്ങുമ്പോൾ സംഘത്തിലുള്ള ഒരു ധൂമകേതു മഖാന്തിരം സംഘം മുഴുവൻ തമ്മിത്തല്ലി അപജയത്തിൽ കലാശിച്ചാലത്തെ സ്ഥിതി എത്രയോ ശോചനീയമാണു്. പുതിയ ആളിനെപ്പറ്റി മാലോറിയുടെ അഭിപ്രായം അന്വേഷിച്ച കൂട്ടത്തിൽ സർ ഫ്രാൻസിസ് യങ്ങ് ഹസ്ബൻഡ് ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു. “എന്താ! മി. മാലോറീ! റെറോ അടി ഉയരത്തിൽ ഈ പറയുന്ന ആളിന്റെകൂടെ ഒരു നിദ്രാസഞ്ചിയിൽ നിങ്ങൾക്കു കഴിച്ചുകൂട്ടാമോ?” ഈ പ്രശ്നത്തിനു് “മുകളിലൊന്നു എത്താൻ സാധിച്ചെങ്കിൽ ആരുടെകൂടെ ഉറങ്ങിയാലും തരക്കേടില്ല” എന്നദ്ദേഹത്തിനു ചിലപ്പോഴുള്ള ധൂതഗതിയിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു. മാലോറീ നന്നു വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള ഒരു പ്രാഗ്ദ്ധ കായനാണു്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വിഞ്ചസ്റ്റർ എന്ന സ്ഥലമായിരുന്നു സ്വദേശം. വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ മലകയറ്റത്തി

ന. ഒരു പ്രത്യേക താല്പര്യവും ശുഷ്കാന്തിയും അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പിന്നീട് സംഘത്തിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തതു ജോർജ്ജ് ഫിഞ്ചിനെയാണ്. സമത്വനും ധീരനുമായ ഒരു മലകയറാക്കാരനെ അദ്ദേഹത്തെ ഖ്യാതി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളാണദ്ദേഹം. കമ്മററി അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ പ്രസിഡണ്ടിനെ മുഖതാവിൽ വന്നുകാണുന്നതിനു ആവശ്യപ്പെട്ടു. പ്രസിഡണ്ടു ഒരുദ്യോഗികമായി ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ ഫിഞ്ചിനുണ്ടായ ആനന്ദം വാചാമഗോചരമായിരുന്നു. കുറെനേരത്തേയ്ക്കു അദ്ദേഹം വാചംപറയുന്നതിനു നിന്നുപോയി. അതുകഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹം പ്രസിഡണ്ടിനോടു പറഞ്ഞു. “സർ ഫ്രാൻസിസ്! നിങ്ങൾ എന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കയച്ചിരിക്കുന്നു.” ഫിഞ്ച് ദുഃഖഗാത്രനായ ഒരു ദീർഘകായനായിരുന്നു. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിനപ്പോൾ ശരിയായ ഭേദസൂചിമില്ലാതെയാണിരുന്നതു്. യാത്രാസംഘത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും ഡോക്ടറെക്കണ്ടു ശരീരസ്ഥിതി നന്നായിരിക്കുന്നു എന്ന് ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റു വാങ്ങണമെന്ന് നിബന്ധനയുണ്ടായിരുന്നു. ഫിഞ്ചിന്റെ ഭേദപരിശോധനയിൽ അദ്ദേഹം അയോഗ്യനെന്നു കാണുകയാൽ തല്ലാലം സംഘത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാതെവന്നു. അതു അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ ഹൃദയഭേദകമായിത്തോന്നി. എങ്കിലും പിറ്റേറ്റക്കൊല്ലം പോയ രണ്ടാമതു യാത്രാസംഘത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു് ഫിഞ്ചിനു സാധിച്ചു. അദ്ദേഹവും എവറസ്റ്റു തരണത്തെപ്പറ്റി ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഫിഞ്ചിനു പകരം മാലൊലി മി. ബുള്ളോക്കിനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ഇന്ത്യൻ പട്ടാളവകുപ്പിലെ ഒരുദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. തല്ലാലം അവധിയിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിക്കുകയാണ്. അക്കാലത്തു് വിദേശകാര്യസെക്രട്ടറിയായിരുന്ന കഴ്സൻ പ്രഭുവിനോടപേക്ഷിച്ച് ബുള്ളോക്ക് യാത്രാസംഘത്തിൽ ചേരുന്നതിനു അനുമതി സമ്പാദിച്ചു. അദ്ദേഹമാണ് മാലൊലിയേയും ഫിഞ്ചിനേയുംകാൾ പർവ്വതാരോഹണത്തിനു അനുയോജ്യൻ എന്നു മലകയറാത്തിൽ പരിചയമില്ലാത്ത സാധാരണക്കാർ വിചാരിച്ചേക്കാൻ ഇടയുണ്ട്. സ്മാമ്പും തടിച്ചുകൊഴുത്ത ഒരു വലിയ ശരീരമാണു ബുള്ളോക്കിനുള്ളതു്. അദ്ദേഹം വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തു നല്ല ഒരു ഓട്ടക്കാരൻ എന്ന പേരു സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. സന്തോഷപ്രകൃതിയും, ക്ഷമാശീലവും, എവിടെയും കി

ടന്നുറങ്ങുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധതയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹനീയ ഗുണങ്ങളിൽ ചിലതു മാത്രമായിരുന്നു.

പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞനും, ഭിഷഗവരവിദഗ്ദ്ധനുമായ എ. എഫ്. ആർ. വൊള്ളാസ്റ്റനെയാണ് അടുത്തതായി തിരഞ്ഞെടുത്തത്. അദ്ദേഹം ഒരു ഭൂപരിശോധകയാത്രികൻ എന്ന പേരു നേരത്തെ സമ്പാദിച്ചുകഴിഞ്ഞയാളാണ്. ന്യൂഗിനി, റുവൻഡെൻഡി മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ പയ്യടനങ്ങൾ നടത്തി ഖ്യാതി സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാട്ടുകാരുമായി ഇടപെടുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന സാമത്വം ഒരു വേദാന്തമെന്നാണ്.

മുൻപ്രസ്താവിച്ചവർ കൂടാതെ സംഘത്തിൽ ഇൻഡ്യയിൽ നിന്നും കൂടേണ്ടവരായി ഡോക്ടർ കെല്ലാസും, കുറെ സർവ്വേ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, മേജർ എച്ച്. റി. മോർഷീഡും, ക്യാപ്റ്റൻ ഇ. കെ. വീലറും ഉണ്ടായിരുന്നു. കെല്ലാസ് സിക്കിമിലും മറ്റു ഹിമാലയൻ പ്രദേശങ്ങളിലും പയ്യടനങ്ങൾ നടത്തി പരിചയമുള്ളയാളാണ്. കൂടാതെ, വളരെയധികം പൊക്കത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ, പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണഗണങ്ങളെപ്പറ്റി ചില പരീക്ഷണ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു രസതന്ത്രശാസ്ത്രജ്ഞനും ആണ് അദ്ദേഹം. മുൻകൊല്ലത്തിൽ അദ്ദേഹം 23000 അടിയോളം ഉയരംവരെ ആരോഹണം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ശിശിരകാലത്തുപോലും വിശ്രമിക്കാതെ വളരെ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ച് സിക്കിമിൽ പർവ്വതാരോഹണം നടത്തിയിട്ടുള്ള ആളാണ് അദ്ദേഹം.

മോർഷീഡും, ദേശപരിശോധനായാത്രകൾ ചെയ്തു പരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മഹാനാണ്. ബ്രഹ്മപുത്രാനദി ഹിമാലയാപംക്തികളെ ഭേദിച്ച് ഇൻഡ്യയിലേക്കു പ്രവഹിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. വീലറും, മോർഷീഡും, എവറസ്റ്റ പരിസരങ്ങളുടെ ഭൂപടം നിർമ്മിക്കുന്നതിനു ഏറ്റവും പറ്റിയ ആളുകളായിരുന്നു.

പ്രഥമ പയ്യടനസംഘത്തിന്റെ നേതാവായി കണ്ണൽ സി. കെ. ഹോവേർഡ് ബ്യാറിയെ നിയമിച്ചു. സമത്വനായ ഒരു ക്ഷാരക്കാരനല്ലായിരുന്നു എങ്കിലും, അദ്ദേഹം നല്ല ഒരു നടപ്പുകാരനായിരുന്നു എന്ന് പറയാം. ആൽപസ് പരിസരങ്ങളിലും ഹിമാലയാപ്രാന്തങ്ങളിലും നായാടിയായി പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ടിബറ്റിലെ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് യാതൊരുപ്രഭവവും ഉണ്ടാകാതെ യാത്രാസംഘത്തെ ടിബറ്റിൽ കൂടെ നയി

ക്കുന്നതിന് ബ്യൂറിയേപ്പോലെ സമത്വമാർ മറ്റാരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

എവറസ്റ്റ പർവ്വതസംഘം രൂപവൽക്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അംഗങ്ങളായി ചേർക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന പലരുടേയും അപേക്ഷകൾ കിട്ടി. ഭൂലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പലമാന്യന്മാരും സംഘത്തിൽ ചേരുന്നതിനു ഉത്സാഹിച്ചു. ഇവരുടെ അപേക്ഷകളിൽനിന്നും യൂറോപ്യന്മാർക്ക് സാഹസികവൃത്തികളിലും പശ്ചിമേഷ്യൻസംഗതികളിലും ഉള്ള താല്പര്യം എത്രമാത്രമെന്ന് തെളിവാകുന്നുണ്ട്. പല അപേക്ഷകന്മാരും മലകയറ്റത്തിനുള്ള തഴക്കവും പഴക്കവും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ മാലോറി, ഫിഞ്ച് മുതലായവരേപ്പോലെ ഈ സംഗതിയിൽ പഴമപരിചയവും സാമത്വവും, ഉള്ള ആളുകളുള്ളപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരുടെ അപേക്ഷ തിരസ്കരിക്കയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു വന്നുകൂടി.

ആവശ്യമായ പണവും, ആളുകളും ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അടുത്തതായി വേണ്ടിയിരുന്നതു് ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും മറ്റും സജ്ജീകരണങ്ങളും, ഉപകരണങ്ങളും ആയിരുന്നു. ഫറാറും, മീഡും ഇവയിൽ ആദ്യം പുറത്തുവെക്കേണ്ടവിയും ശരിപ്പെടുത്തി. ജാക്സും, ഹിക്സും ഉപകരണങ്ങളുടെ കാര്യവും ഭരമേറ്റു.

ഫറാറിന് പ്രായം സാറോട് സമീപിച്ചിട്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ എവറസ്റ്റ് കയറുന്നതിന് ഏറ്റവും യോജിച്ച ആൾ അദ്ദേഹം തന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിശയനീയമായ ഉത്സാഹവും, ധൈര്യവും സാമത്വവും, തഴക്കവും പഴക്കവും എല്ലാം എവറസ്റ്റിനെ തോല്പിക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു സംഘത്തിൽ ചേർന്നുപോകുന്നതിന് നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്നതിനാൽ പണശേഖരണത്തിലും, സാമഗ്രികൾ സജ്ജീകരിക്കുന്നതിലും സകല ശക്തികളും പ്രയോഗിച്ചു തൃപ്തനാകാമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. ഹിമാലയത്തിൽ 23000 അടിവരെ കയറാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള മി. മീഡ്, ഫറാറിനെ പ്രായോഗികമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി സഹായിച്ചു.

ഭൂമിശാസ്ത്രസംബന്ധമായ സകല കാര്യങ്ങളും വഹിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകം പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്ന ജാക്സും, ഹിക്സും അതിന് ആവശ്യമായ ഉപകരണങ്ങളും മറ്റായാഗ്രഹണത്തിനുള്ള കാര്യവും തയ്യാറാക്കി. യുദ്ധവകുപ്പിലെ ഭൂമിശാസ്ത്രവിഭാഗത്തിന്റെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു ജാക്സ്. ഹിം

ക്സ് ലണ്ടൻ രാജകീയ ഭൂമിശാസ്ത്രസൊസൈറ്റിയുടെ കാണാറി സെക്രട്ടറിയുമാണ്.

പയ്യടനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഏതു കാര്യത്തിനും ഒന്നാമതരം അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുന്നതിനു യോഗ്യനായ ആളുകൾതന്നെ ആയിരുന്നു യാത്രാസംഘത്തിലെ അംഗങ്ങൾ. ഇതുപയ്യന്തം ലോകത്തിന് സാധ്യമായിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സംരംഭത്തിൽ പരിപൂർണ്ണവിജയം ലഭിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണു സകല കാര്യങ്ങളും തീർച്ചപ്പെടുത്തിയത്. സാഹസിക വൃത്തികളിൽ തല്പരനായ അനേകം ആളുകൾ പയ്യടന സംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അനുഭാവത്തോടും താല്പര്യത്തോടുംകൂടി സംവീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഇറ്റാലിയെ മഹാരാജാവും മഹാരാണിയും വെയിൽ സുരാജകുമാരനും, പയ്യടനസംഘത്തിന്റെ വിജയത്തിൽ പ്രത്യേക താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലെ ആശംസയോടുകൂടിയും സകല വിധത്തിലും ഉത്തമമായ രീതിയിൽ സംഘടിക്കപ്പെട്ടും എവാസ്റ്റ് യാത്രാസംഘം യാത്രതിരിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൩.

യാത്ര.

യാതൊരു ബാഹ്യഭാവഭേദവും കൂടാതെ ശാന്തഹൃദയനായി ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച മാലോറിയുടെ പ്രകൃതം എവാറസ്റ്റിലേക്കു യാത്രതുടങ്ങാറായപ്പോൾ ആകപ്പാടെ മാറി. സന്തോഷകല്പാലങ്ങൾ അതീശകുതിയായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉയർന്നു. പല സ്നേഹിതന്മാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ യാത്രചെയ്യുന്നതിന് ആഗ്രഹിച്ചു. മംഗളാശംസാവഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ നിബിഡമായി ചൊരിഞ്ഞു. മാഹാത്മ്യകർമ്മപ്രേരകമായ ഒരു ദൃശ്യപവിത്രലിപ്തി അദ്ദേഹത്തിൽ തേജോമയമായി കത്തിക്കാളി. ആ ശിശിരകാലത്തുതന്നെ സർവ്വലോകവിഖ്യാതമായ എവാറസ്റ്റ് വിജയം അദ്ദേഹത്തിന് ഒരുവേള ലബ്ധമായേക്കാമെന്ന് ജനങ്ങൾ ആശംസിച്ചു. ആക്കറിയാം? ആരോഹണം വിചാരി

ചുതിൽ സുഗമമായി തീരരുതോ, പവ്വതപാർവ്വങ്ങളുടെ താഴ്വരകളേപ്പോലെ ഉപരിതലവും സുചരമായിരിക്കരുതോ? ആ പൂതുവിൽതന്നെ മാലൊരിക്കൽ വിജയശ്രീമാനായി എവറസ്റ്റിന്റെ ഉത്തമാംഗത്തിൽ പതാക ഉയർത്തരുതോ! എവറസ്റ്റിലേയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗപരിശോധനയായിരുന്നു ആ യാത്രാസംഘത്തിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യമെന്നിരുന്നാലും എളുപ്പമായ ഒരുവഴി കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചാൽ കയറുന്നതിനും വിരോധിച്ചിരുന്നില്ല. ക്ലിഷ്ടപരമായ ഒരു മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടി വിഫലമായ ഒരു ശ്രമം ചെയ്യരുതെന്ന നിഷ്കഷ്ടിച്ചിരുന്നുള്ളു. പ്രായോഗികമായി ഒരേളുപ്പവഴി ശ്രംഗതലത്തിലേയ്ക്കു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനിടയായി എങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടവർക്ക് ആ പ്രാവശ്യംതന്നെ എവറസ്റ്റിന്റെ മുകളിൽ എത്തിക്കൂടാ.

പയ്യന്തപുഷ്പണ സംഘക്കാരും സാഹസികവൃത്തിക്കായി ഹൃദയം തപിക്കുന്നവരും അവരുടെ നിവൃത്തിമാർഗ്ഗത്തിനുള്ള യാത്ര തുടരുമ്പോൾ ഈ മാതിരി ആശാസാഗരങ്ങളിൽ ആറാടുക സാധാരണയാണ്. മനുഷ്യന്റെ ശക്തിയേക്കാൾ എത്രയോ കവിഞ്ഞതാണ് അവന്റെ ആശ. വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനേക്കാൾ പതിനടങ്ങു ഭംഗിയായി കായ്ക്കുവാൻ കലാശിപ്പിക്കണമെന്ന മനുഷ്യർ വിചാരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പയ്യന്ത സംഘാംഗങ്ങളുടെ ഹൃദയാന്തർഭാഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആശാവല്ലികളെ മുഴുവൻ വെളിയിലേക്കു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നില്ല. അധികമാശിച്ചിട്ട് ഒട്ടും ഫലിക്കാതെ വന്നാൽ ലോകം പരിഹസിക്കും. ഈ ഭയംകൊണ്ട് ആരോഹകന്മാരുടെ മനസ്സിലുള്ള ആശകളെ കായ്ക്കും കഴിയുന്നതുവരെ വെളിയിൽ വിടാതെ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചിരിക്കണം.

ലണ്ടനിൽ നിന്നും എവറസ്റ്റിലേക്കു പക്ഷികളാണെങ്കിൽ നാലായിരത്തിൽപരം മൈൽദൂരം നേരേ പറക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എവറസ്റ്റിനോഹകന്മാർ പക്ഷികളാണോ? അവർ വൈമാനികർപോലും അല്ല. അവർക്കു ലണ്ടനിൽ നിന്നും ഇംഗ്ലീഷ് ചാനൽ കടന്ന് ഫ്രാൻസിൽകൂടി മധ്യതരണ്യാഴിയിൽ എത്തി അവിടെ നിന്ന് ചെങ്കടൽ, ഇൻഡ്യൻസമുദ്രം, ഇവകടന്ന് ബോംബെയിൽ വന്ന് അവിടെ നിന്ന് തീവണ്ടികയറി കൽക്കട്ടായിലെത്തിട്ടുവേണം യാത്രക്കുള്ള അംഗങ്ങളെല്ലാം വന്നു ചേരുന്നതിന് നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ഡാർജ്ജിലിങ്ങിൽ എത്തേണ്ടിയിരുന്നതു്.

മാലോറി പോകുന്നതിനുമുമ്പേതന്നെ റിബേൺ, യശത്രാസം ഘത്തിനാവശ്യമായ ചുമട്ടുകാരെയും മറ്റും ശേഖരിക്കുന്നത് നായി ഡാർജിലിങ്ങിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഹോവേർഡ് ബുറിയും വൊള്ളാസ്റ്റനും മറ്റ് മാർഗ്ഗങ്ങൾ വഴിയായി ഡാർജിലിങ്ങിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടിരുന്നു.

എവറസ്റ്റ് പർവ്വതോഷ്ണ സംഘത്തിന് ആവശ്യമായ ചുമട്ടുകാരെ കിട്ടേണ്ടതാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനമായ സംഗതി. ജനറൽ ബ്രൂസിന്റെ അഭിപ്രായാനുസരണം സമത്വനാരം സഹനശക്തിയുള്ളവരുമായ നല്ല ചുമട്ടുകാരെമാത്രം പ്രത്യേകമായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഇതുവരെ ഹിമാലയൻ പർവ്വതങ്ങൾക്ക് സമീപഭേരിയരായ ചുമട്ടുകാരെയാണ് എടുത്തിരുന്നത്. പർവ്വതത്തിന്റെ വിജയം വളരെ അധികം ഇവരെ ആശ്രയിച്ചുമാണിരിക്കുന്നത്. മിലപ്പോർ സമത്വനാരം ചുണയുള്ളവരുമായ കൂലിക്കാരെ ലഭിച്ചിരുന്നു. മറ്റുചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ കിട്ടുക വിഷമകരമായിരുന്നു. ചെറിയ മലകൾക്കും വെറും പർവ്വതപരിശോധനകൾക്കും സാധാരണ കൂലിക്കാർ ഒരുവേള മതിയാകുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ എവറസ്റ്റാരോഹണസംരംഭംപോലെയുള്ള ഒരു മഹൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന് സാധാരണനാരരുടെ സഹായം പര്യാപ്തമായിരുന്നില്ല. ഈ യാത്രാസംഘത്തിന് റിബററിലെ ഗ്രാമീണരായ കൂലിക്കാരെയാണ് പ്രധാനമായി ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നത്. എവറസ്റ്റ് കയറാത്തുള്ള ധാർഷ്ട്യവും തന്റേടവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നോ എന്ന് സന്നിഗ്ധമാണ്. ഡാർജിലിങ്ങിലും പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലും നിന്ന് എവറസ്റ്റാരോഹണത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാകണമെന്ന് ആഗ്രഹവും സന്നദ്ധതയുമുള്ള ആളുകളെ നേരത്തേതന്നെ വിളിച്ചുകൂട്ടി അവരിൽ ഏറ്റവും കൊള്ളാവുന്നവരായി നാല്പതുപേരെ തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നായിരുന്നു ജനറൽ ബ്രൂസിന്റെ അഭിപ്രായം.

ഈ നാല്പതുപേരെയും ഒരു പ്രത്യേകസംഘമാക്കി രൂപവൽക്കരിച്ച് ഐകമത്യവും സഹോദരസ്നേഹവും അവരിൽ സംജാതമാക്കി അപ്പർതന്നെ എവറസ്റ്റാരോഹണത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകതാല്പര്യമുള്ളവരായി, അവരും വെറും ചുമട്ടുകാരായിമാത്രം പോരേണ്ടവരല്ല എന്നും പ്രത്യുത എവറസ്റ്റാരോഹണ ധീരകൃത്യത്തിൽ പാശ്ചാത്യന്മാരോടൊപ്പം ഭാഗഭാക്കുകേണ്ടവരാണെന്നും, വിജയവും കീർത്തിയും അവരും നേടേണ്ടതാണെന്നും,

നും മറ്റും പറഞ്ഞു അവരെ ഹിമാലയാരോഹണസാഹസത്തിനായി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. വേതനമോ മറ്റു പ്രതിഫലങ്ങളോ മാത്രം ഓർത്തു ആരും സംഘത്തിൽ ചേരേണ്ടതില്ലെന്നും, അവ അവരുടെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യമായിരിക്കരുതെന്നും അവരെ പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കി. അനന്തരം പയ്യൂടനസംഘം അവർക്ക് നല്ല ശമ്പളവും, മുഷ്ടാനഭോജനവും, സകല സുഖസൗകര്യങ്ങളും, ധാരാളം കമ്പിളിവസ്ത്രങ്ങളും, മറ്റു ആവശ്യമായ സാധനസാമഗ്രികളും യഥേഷ്ടം കൊടുക്കുന്നതിനു തീരുമാനിച്ചു.

ഉത്തരേന്ത്യയിലെ ഹിമാലയപ്രദേശങ്ങളിൽ ധീരന്മാരും പ്രസന്നശീലന്മാരും, അരോഗദൃഢഗാത്രന്മാരും, ആയ ധാരാളം ആളുകളുണ്ട്. അവർക്കുതന്നെ ഇപ്രകാരമുള്ള സാഹസിക പയ്യൂടനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സൗകര്യമോ, സന്നദ്ധതയോ ഇല്ലെങ്കിലും ആരെങ്കിലും ശരിയായി അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും നയിക്കുന്നതിനും, ഉണ്ടെങ്കിൽ ആഹ്ലാദപരസ്സരം നായകന്മാരെ പിൻതുടരാൻ അവർ തയ്യാറാണ്. പൂർവ്വനിശ്ചയിച്ച ഷെർപാസ് വർക്കുക്കളുടെ ഇടയിൽ ഈ മാതിരി ധാരാളം ആളുകളുണ്ട്. ഡാർജിലിങ്ങിന് അടുത്തധിവസിക്കുന്ന ബോട്ടിയാസും സിക്കിമിൽ നിവസിക്കുന്ന ടിബറ്റുകാരും സാഹസികവൃത്തികൾക്ക് ഒട്ടും പിന്നോക്കമല്ല. ഇവരിൽ നിന്നെല്ലാം ഒരു നല്ല ഭാരവാഹകസംഘത്തെ രൂപീകരിക്കുന്നതിനു സാധ്യമായിരുന്നു. ഇവരെല്ലാവരും ചുമടുചുമക്കുന്നതിനും വളരെ ഉയർന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്നതിനും പരിചയമുള്ളവരാണ്.

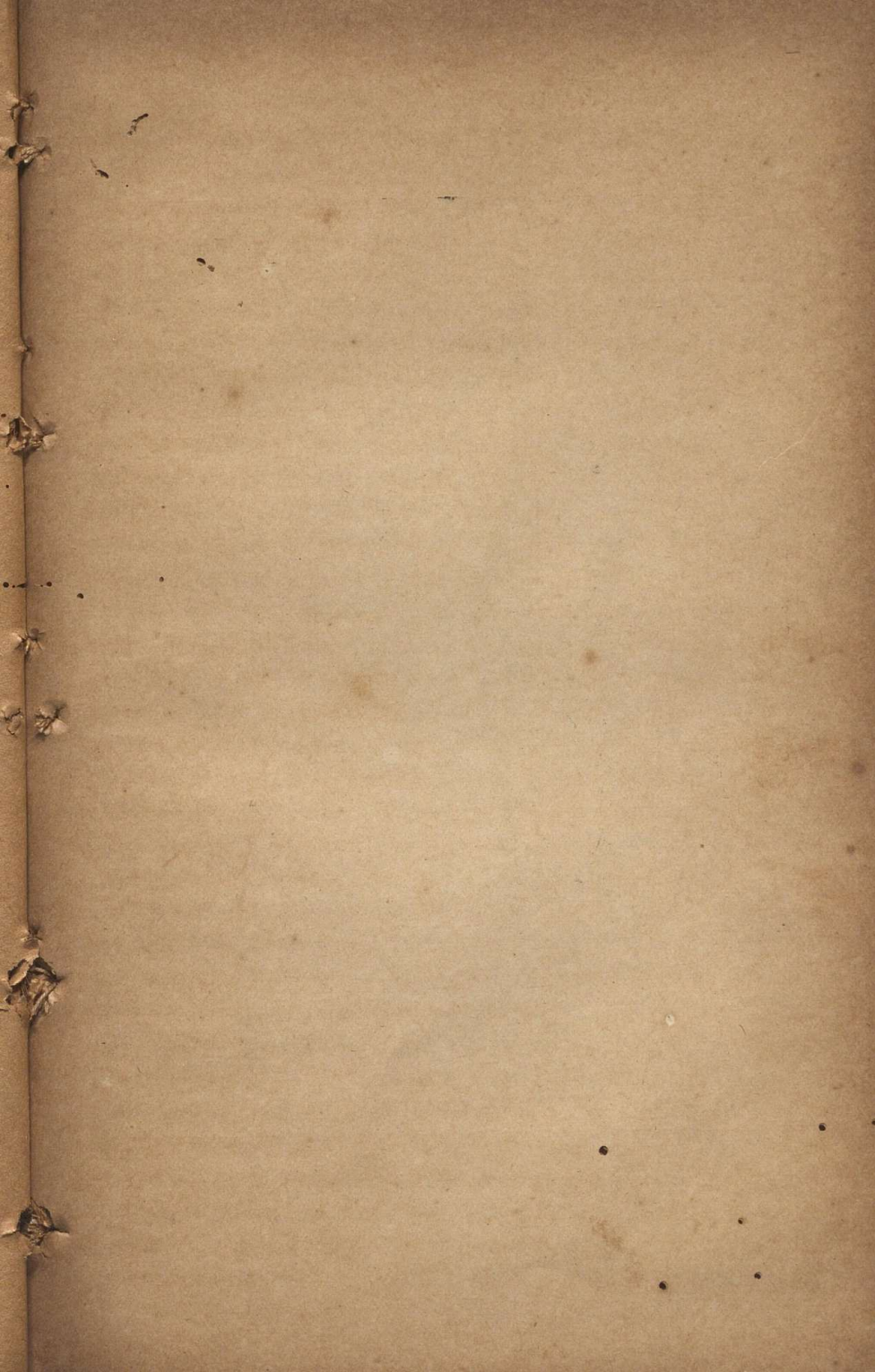
മേമാസാരംഭത്തോടുകൂടി ഡാർജിലിങ്ങിൽ ചുമട്ടുകാരും ആരോഹകന്മാരും സാധനസാമഗ്രികളും എല്ലാം വന്നുചേർന്നു. തേയില പഞ്ചസാര ആദിയായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും വാങ്ങി സംഭരിച്ചു. അന്നത്തെ ബങ്കാർ ഗവണ്ണറായിരുന്ന റൊണാൽഡ് ഷെല്ലെ ആരോഹകസംഘത്തെ സാദരം സ്വീകരിച്ചു സകല വിധ സൗകര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തു.

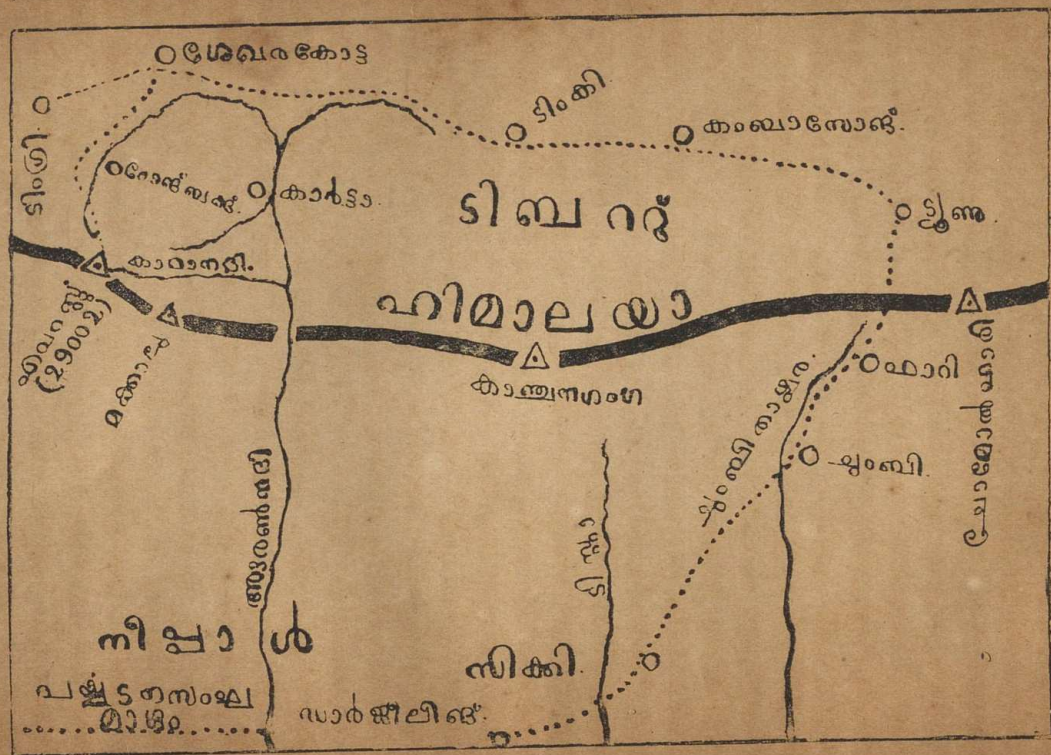
പ്രകൃതിവിലാസമാഹാരത്തിന് ഡാർജിലിങ്ങിനോടു കിടപിടിക്കത്തക്ക ഭൂവിഭാഗങ്ങൾ വളരെ ചുരുക്കമാണ്. 28150 അടിപൊക്കമുള്ള വിശ്വവിഖ്യാതമായ കാഞ്ചനശൃംഗം കണ്ടാ നന്ദിക്കുന്നതിനായി ഭൂലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ അവിടെ വരാറുണ്ട്. മനോഹരമായ വൃക്ഷലതാസമൂഹങ്ങളാൽ അലംകൃതമായ വനങ്ങളുടെ അടുനായകമാ

യിട്ടാണ് സമുദനിരപ്പിൽനിന്നു ൭൦൦൦ അടി ഉയരത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഈ വിശിഷ്ടപട്ടണം പരിലസിക്കുന്നത് നാലുവശത്തും മനോഹരമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന നയനാനന്ദകരമായ പ്രകൃതിവിലാസങ്ങളും, പദ്മതന്ത്രേണികളും, താഴ്വരകളും ഡാർജ്ജിംഗിലിന്റെ പ്രത്യേക അനുഗ്രഹങ്ങളാണ്. നാലുതുമ്പലകളെയായി ഗംഭീരവും, പ്രൗഢവും, പരിശുദ്ധവും, നാകലോകസമാനവുമായി, പരിലസിക്കുന്ന കാഞ്ചനശൃംഗത്തെ-ആ 'സ്വർഗ്ഗോ'കഗിരിയേ- കാണുന്നവർ അത് നാം അധിവസിക്കുന്ന ഭൂമിയുടെ ഒരു ഭാഗമാണോ എന്ന് സംശയിച്ചുപോകും. സ്വർഗ്ഗമേഖലയിൽ ലയിക്കുന്നതായി പറയപ്പെടുന്ന ശതമന്യവിന്റെ വൈജയന്തതന്നെയാണോ എന്ന് ആകാം വ്യാമോഹമുണ്ടായിപ്പോകും.

ഈ സുരലോകഗിരിയെ വിസ്മരിച്ച് ഇതിലും ഗംഭീരനായ എവറസ്റ്റിന്റെ ശിരസ്സിൽ എത്തണമെന്ന് പർവ്വതസംഘക്കാർ അത്യാഗ്രഹിക്കുന്നു. കാഞ്ചനശൃംഗം ലോകത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ ശൈലരാജൻ മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ ശ്രദ്ധക്ക് ഇത് വിഷയീഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശൈലചക്രവർത്തിപ്രമുഖനായ എവറസ്റ്റിനേത്തന്നെ കീഴടക്കിയെങ്കിലേ മനുഷ്യന്റെ ആശ അടങ്ങുകയുള്ളൂ. ഏറ്റവും പൊക്കം കൂടിയതിനെ മനുഷ്യന് കീഴ്പെടുത്തുക എന്നതായിരുന്നു എവറസ്റ്റർ സംഘത്തിന്റെ മുദ്രാവാക്യം.

മേമാസം പകുതി ആയപ്പോഴേയ്ക്കും, ഹോവേർഡ് ബ്യൂറി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഘവും, സജ്ജീകരണങ്ങളും, പൂർത്തിയാക്കി. ഡോക്ടർ എ. എം. കൊല്ലാസ്, സിക്കിം പർവ്വതം കഴിഞ്ഞ് ഡാർജ്ജിംഗിൽ തിരിച്ചെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പർവ്വത ഫലമായി തീരെ ഭേദസുഖമില്ലാതായിത്തീർന്നു. എവറസ്റ്റർ സംഘം ഡാർജ്ജിംഗിൽനിന്നും യാത്രതുടർന്നപ്പോഴും കെല്ലാസിന്റെ ഭേദസ്ഥിതി സുഖപ്രദമായിരുന്നില്ല. സർവ്വേ ഉദ്യോഗസ്ഥനായി ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റിനാൽ നിയുക്തരായ വീലറും, മോർഷീഡും യഥാസമയം വന്നുചേർന്നു. ഇവർ രണ്ടുപേരും ദൃഢഗാത്രന്മാരും പദ്മതന്ത്രോഹണത്തിൽ പരിചയമുള്ളവരുമായിരുന്നു. വീലർ കാനഡയിൽ മലകയററങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം ഹോട്ടോ സർവ്വേയിൽ ഒരു വിദഗ്ദ്ധനാണ്. ഇൻഡ്യയിലെ ഭൂഗർഭസർവ്വേ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന ഡോക്ടർ എ. എം. ഹൊന്നും സംഘത്തിൽ വന്നു ചേർന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നു വന്നുചേർന്ന മാന്യന്മാരും ഇവരും കൂടെ ചേർന്നപ്പോൾ പർവ്വതസംഘം പൂർത്തിയായി.

ഡാർജിലിങ്ങിൽ നിന്ന് നേരെ എവറസ്റ്റിലേയ്ക്കു പോകാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും നീപ്പാളത്തിൽനിന്നു ആയിരുന്ന എങ്കിലും ആ രാജ്യത്തിൽനിന്നു പോകുന്നതിന് അനുമതി ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ വളരെ അധികം വളഞ്ഞു് ടിബറ്റിൽനിന്നു എവറസ്റ്റിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തു ചെന്ന് തെക്കോട്ടേയ്ക്കു വന്ന് എവറസ്റ്റിനെ ആക്രമിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

ഹോവേർഡ് ബ്ലെയും സഹചരന്മാരും കിഴക്കോട്ടു തിരിച്ചു് സിക്കിമിലുള്ള ടിസ്താതാഴ്വരകളെ ലക്ഷ്യമാക്കി യാത്രയാരംഭിച്ചു. അവിടെനിന്നും ലാസ്സായിലേക്കുള്ള പ്രധാന ഗതാഗത മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ജിലാപ്ല പ്രദേശങ്ങൾ കയറേണ്ടിയിരുന്നു. ഈ വഴികൾ വണ്ടിപോകുന്നവയല്ലാത്തതിനാൽ കോവർകുഴതകളാണ് സാമാനങ്ങളും വഹിച്ചുകൊണ്ടു് പോയതു്. ഈ യാത്രയിൽ അവർ മനോഹരമായ പല വൻകാടുകളും കടന്നതിന്റെശേഷം ടിബറ്റിലെ ഫലസ്തുനുമായ ഉന്നതതടങ്ങളിൽനിന്നു ഇരുനൂറു മൈലോളം സഞ്ചരിക്കണം. ഇങ്ങനെ പോയാൽ ഒരു ഗുണമുണ്ടു്. ടിബറ്റ് ഉന്നതതടത്തിലെത്തുമ്പോഴേയ്ക്കും എവറസ്റ്റിന്റെ പകുതി ഉയരവും അവർക്കു് കയറാമായിരുന്നു. ടിബറ്റ് സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്ന് ഏകദേശം 15000 അടി ഉയരത്തിലാണ് കിടക്കുന്നതു്. ഈ ശീതമേഖലയിൽ കുറേ ആശ്ചര്യകരമായ സമൃദ്ധിയുണ്ടു്. അതിശൈത്യകേന്ദ്രത്തിലേയ്ക്കു കയറുന്നതിനുള്ള പ്രാരംഭപരിചയം സിദ്ധിക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമാണ്.

മേമാസം 18-ാംനാൾ അവർ ഡാർജിലിങ്ങിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടു. യാത്രയുടെ തലേദിവസം ഭയങ്കരമായ ഒരു മഴയുണ്ടായി. മഴ അവിടെ മിക്ക മാസങ്ങളിലും ഉണ്ടു്. കാഞ്ചനഗുഹം പോലെയുള്ള അമൂല്യ കാഴ്ചകൾ കാണണമെങ്കിൽ കുറേ മഴയും ബുദ്ധിമുട്ടുമെല്ലാം അനുഭവിക്കേണ്ടതാണെന്നു് പ്രയാണം തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും മഹാമാരി നിലച്ചിരുന്നു എങ്കിലും പർവ്വത പാശ്വരങ്ങളും വനവിഭാഗങ്ങളും എല്ലാം ഒരുമാതിരി മുടൽ മഞ്ഞിൽ വ്യാപൃതമായിരുന്നു. മഞ്ഞു തുളികൾ ഇററിറു വീഴുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾക്കു് പ്രത്യേകമായ സൂക്ഷ്മമുണ്ടു്. എവിടെ നോക്കിയാലും സമൃദ്ധമായ വൃക്ഷങ്ങളും പച്ചപ്പുറവും മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. വിവിത്രാകൃതിയിലുള്ള പലമാതിരി ലതാദികളും സസ്യവർഗ്ഗങ്ങളും കാണികളിൽ സന്തോഷം ഉളവാക്കി.

പ്രകൃതി ലാളനയേറു് സ്വപരന്ദ്രം വളരുന്ന വനങ്ങളോളം തന്നെ ഭംഗിയില്ലെങ്കിലും, വരിവരിയായി ഒരേ തരത്തിൽ വെ

ടി വളർന്നു തേയിലച്ചെടികളും കാഴ്ചയ്ക്ക് ആനന്ദദായകമായിരുന്നു. കുറേക്കുഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭേശപ്രകൃതം ആകെ മാറി. മിമാലയത്തിന്റെ മരുഭാഗത്തേയ്ക്കിറങ്ങാറായപ്പോൾ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയും ഭൂപ്രകൃതിയും സസ്യഗണങ്ങളും മാറിത്തുടങ്ങി. ഉഷ്ണം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. കഴുതകളും മനുഷ്യരും വിയപ്പിൽ കുളിച്ചുതുടങ്ങി. മലവാഴകളും പനവർഗ്ഗങ്ങളും കാണാറായി. അതിമനോഹരമായ ചിത്രശലഭങ്ങൾ ധാരാളമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

യാത്രാസംഘം ടിസ്സാനദീതീരത്തെത്തി. ഈ പ്രദേശത്തെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി ഏകദേശം ഉഷ്ണമേഖലയിലേതുപോലെയാണ്. ഇവിടത്തെ അന്തരീക്ഷവും സസ്യവർഗ്ഗങ്ങളും ഖരപ്രദേശത്തെ അരണ്യങ്ങളിലേതുപോലെയിരുന്നു. ടിസ്സാതാഴ്വരപ്രദേശത്തിനങ്ങായിരുന്ന ഒരു പ്രത്യേകത ഇതിന്റെ ഒരു ഭാഗം അത്യുഷ്ണാന്തരീക്ഷസ്ഥിതിയിലും മറ്റൊരു ഭാഗം കാഞ്ചനശൃംഗത്തിന്റെ അതിശീതളമായ ഹിമപ്പരപ്പിലും വ്യാപിച്ചുകിടന്നതുകൊണ്ട് ഭൂമധ്യരേഖയിൽ നിന്ന് ധ്രുവഭാഗങ്ങൾ വരെയുള്ള ഭൂസസ്യജീവൽ പ്രകൃതികൾ ഒരു ചെറിയ തോതിൽ ഇവിടെക്കാണാമെന്നുള്ളതാണ്.

ടിസ്സായിൽ നിന്നേകദേശം മൂവായിരം അടി ഉയരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കലിംപോങ്ങിൽ വച്ച് സുപ്രസിദ്ധനായ ഡോക്ടർ ഗ്രഹാം പയ്യൂടനസംഘക്കാക്ക് സ്വാഗതമരുളി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യാനത്തിൽ വിവിധ വർണ്ണങ്ങളോടുകൂടിയ മനോഹര ചെടികളും സുരഭില സുന്ദരങ്ങളും സമൃദ്ധമായി വളർന്നിരുന്നു.

പേഡോങ്ങിൽ വിശേഷമാതിരി പല വൃക്ഷങ്ങളും ചെടികളും പുഷ്പങ്ങളുമെല്ലാം കണ്ടു എന്ന് ബ്യൂറി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. രാത്രിയിൽ സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്ന ഒരുമാതിരി വലിയ പുഷ്പങ്ങൾ ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഉണ്ട്.

അവിടത്തെ പ്രസ്തുതങ്ങളും വിചിത്ര ചിത്രശലഭങ്ങളും അതുഭൂതാവഹം തന്നെയാണ്. പക്ഷേ കാലാവസ്ഥ ഭയാനകവുമാണ്. മഹാമാരി ഭയങ്കരശക്തിയോടെ പെയ്തു. കടയോ മഴക്കോട്ടുകളോ അതിനെ തടയാൻ പ്രാപ്തമായില്ല. എല്ലാവരും നന്നത്തു കഴഞ്ഞു. തുടർച്ചയായ മഴ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ശഷ്പങ്ങൾക്കിടയിൽ നിവസിച്ചിരുന്ന അനേകസഹസ്രം പൂക്കൾ രക്തപാനാത്മരായി ജന്തുക്കളേയും മനുഷ്യരേയും അനേകിച്ഛിച്ചുതുടങ്ങി.

മേമാസം 22-ാംനു അവർ റോങ്ങ്ളിയിലെത്തി. തന്ത

ലിതാദികളാൽ ആകർഷണീയമായ ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു അത്. അവിടെ നിന്നും അവർ സന്തോഷസമേതം യാത്ര തുടന്നു. വിവര വർണ്ണങ്ങളിൽ ചേരോഹരമായി വളർന്നിരുന്ന റോഡോ ഡെൻഡ്രോൺ പുഷ്പങ്ങൾ ഈ പ്രദേശത്തിന് പ്രത്യേക ഭൂഷണമായിരുന്നു. സക്സിഫ്രെജ്, പ്രിമുല, ആദിയായ മറ്റനേകം കമനീയ പ്രസൂനങ്ങളും ക്ഷാരകസ്തബകങ്ങളും ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ബ്യൂറി, മാലൊറി, വൊള്ളാസ്റ്റൻ മുതലായവരേപ്പോലെ യുള്ള പുഷ്പപ്രിയന്മാർക്കു ഈ പ്രദേശം നിസ്സർഗ്ഗസുന്ദരം തന്നെ ആയിരുന്നു. ഈ പ്രദേശം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെയുള്ള സ്ഥലം സസ്യങ്ങളും ചെടികളും ഒന്നിനൊന്ന് കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞുവന്ന് എവറസ്റ്റിലേക്കുള്ള പാറക്കൂട്ടങ്ങളിലും ഹിമശിഖരങ്ങളിലും വിസ്തൃതമായ ഹിമതലത്തിലും അവസാനിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇനി അവർക്ക് മുമ്പ് മഞ്ഞും ഹിമവും തുഷാരമന്തളുകളും പാറക്കെട്ടുകളും ഗവികളും ഭയങ്കര സ്ഥലങ്ങളും മാത്രമേ കാണാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. എവറസ്റ്റിലേ മരപ്പും വിറങ്ങലിപ്പും ഭയാനകതയും അവരെ ഗർവ്വത്തോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൪.

ചുംബിതാഴ്വര.

ചുംബിതാഴ്വരയിൽ സിക്കിമിലേപോലെ സമൃദ്ധമായി വളരുന്ന തരുലതാദികൾ ഇല്ല. മഴയും കുറവാണ്. തന്മൂലം സഞ്ചാരത്തിനു കൂടുതൽ സൗകര്യമുണ്ട്. അന്തരീക്ഷവും കുറേക്കൂടി ഉത്തേജകവും ഉന്മേഷപ്രദവുമായിരുന്നു. ഏകദേശം കാശ്മീരത്തെ താഴ്വരപ്രദേശങ്ങളുടെ മട്ടാണ് ഭൂതലപ്രകൃതി. താഴ്വരയുടെ ഗർത്തങ്ങളിൽ നിന്ന് പല വലിയ പർവ്വതങ്ങളും ഗഹനമായി മുകളിലേയ്ക്ക് ഉയർന്നു നിന്നിരുന്നു എങ്കിലും അതിനിടയിൽക്കൂടി പ്രവഹിച്ചിരുന്ന നദി ടിസ്റ്റാപോലെ ഗർജ്ജനരവത്തോടുകൂടി അതിശക്തിയായി ഒഴുകിയിരുന്നില്ല.

വിവിധജാതി പാദപവല്ലികളും മനോഹാസങ്ങളായ പുഷ്പങ്ങളും കൊണ്ട് വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു

ന്നു ചുംബിതാഴ്വര. പൈൻ, കാക്ക, വാൾനട്ട്, ആദിയായ വിശേഷമാതിരി മാമരങ്ങൾ അവിടെ ധാരാളം ഉണ്ട്. ഈ താഴ്വരയിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ച് അവർ യാത്രക്കൂടി എന്ന സ്ഥലത്തെത്തി. ഇവിടെ ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് കച്ചവടക്കമ്പനിയും ഇരുപത്തഞ്ചു ഇൻഡ്യൻ പട്ടാളക്കാരും താമസമുണ്ട്. ഈ സ്ഥലം സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്നും 9400 അടി ഉയരത്തിലാണ് കിടക്കുന്നത്. ആപ്പിൾ, പീയർ, ഗോതമ്പ്, മുതലായവ സമൃദ്ധമായി ഇവിടെ വളരും. അന്തരീക്ഷം ദോസാപുഷ്പങ്ങളുടെ പരിമളധാരണിയാൽ നിറയപ്പെട്ടിരുന്നു.

മേമാസം 27-ാംനു എവാറസ്റ്റ് സംഘം ചുംബി താഴ്വരയിൽ നിന്ന് ഫാറിയിലേയ്ക്കും പിന്നീട് ടിബറ്റിലേയ്ക്കും കയറാൻ തുടങ്ങി. സ്പടികജലം ശക്തിയായി പ്രവഹിക്കുന്ന ചുംബി നദിയുടെ തീരത്തുകൂടിയാണ് അവർ യാത്രചെയ്തത്. ലിങ്ങ് മാറാങ്ങ് സമതലത്തുകൂടെ അവർ വിസ്തൃതമായ ഫാറി സമതലങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു. ടിബറ്റിലേയ്ക്കുള്ള മലയിടുക്കിൽ ചോമോഹാൽറിശുംഗം ഒരു രാക്ഷസലാപാലകനെ വെണു നിന്നിരുന്നു. ഇതിന് 23930 അടി ഉയരമുണ്ട്. ഇത് ഏറ്റവും പൊക്കം കൂടിയ കൊടുമുടികളിൽ ഒന്നല്ലെങ്കിലും മറുഗിരി ശിഖരങ്ങളിൽ നിന്ന് വിട്ട് ഏകനായി നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിന് ഒരു പ്രത്യേക ഭംഗിയുണ്ടെന്നുള്ളത് സ്മർത്തവ്യമാണ്.

അദ്ധ്യായം 6.

ടിബറ്റ്.

യാത്രാസംഘത്തിന്റെ വിനോദരംഗം മുഴുവൻ തീർന്നു. ഇനി ജോലി ആരംഭിക്കണം. പശ്ചിമസംഘാംഗങ്ങൾ ടിബറ്റിൽ എത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും അവരുടെ ശ്രമസാധ്യമായ കഠിനജോലികൾക്ക് അനുയോജ്യമല്ലാത്ത ശരീരസ്ഥിതിയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതിൽ പിന്നെയുള്ള ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി വ്യത്യാസങ്ങളും— മന്ദോഷ്ണവും, തീവ്രോഷ്ണവും, ആതപവും, ശൈത്യവും, അതിശൈത്യവും ഹിമവും— ഭക്ഷണവ്യത്യാസങ്ങളും മറ്റും കൊണ്ടു മിക്കവാറും എല്ലാവരുടേയും ആരോഗ്യത്തിന് സാരമാ

യ ഉടവു തട്ടിയിരുന്നു. കെല്ലാസിന്റെ ഹേമസ്ഥിതി ഏറ്റവും ശോചനീയമായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം ഫാറിയിൽ എത്തിയ ഉടനെ ശയ്യാവലംബിയിരുന്നതിന്നായി.

ടിബറ്റിലെ കാലാവസ്ഥ യൂറോപ്യന്മാർക്ക് ഒരുമാതിരി യോജിക്കുന്നതാണ്. അവിടെ എത്തുന്നതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന അതിവൃഷ്ടിയും പെരുച്ചുടും ഒന്നും ടിബറ്റിൽ ഇല്ല. മൺസൂൺ വാരിവാഹകന്മാർ ഇതുവരെ ടിബറ്റിൽ എത്തിയിരുന്നില്ല. ആകാശം പ്രസന്നമായും വായു കണക്കിന് തപ്തമായും ഇരുന്നു.

പല സഞ്ചാരികളും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ ഫാറി ഒരു വൃത്തിശുന്യമായ സ്ഥലംതന്നെയാണ്. അവിടെ ഒരു കോട്ടയും അതിനു ചുറ്റിലുമായി ഒരു ചെറിയ പട്ടണവുമുണ്ട്. ഫാറിയിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ലാസായിൽ നിന്നും ബ്രിട്ടീഷ് യാത്രാസംഘക്കാർക്ക് വേണ്ട ഒത്താശ കർമ്മം ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്ന് നിയോഗിച്ചിരുന്നു. തന്മൂലം ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ യാത്രക്കാർക്ക് വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തു. ടിബറ്റിലെ ജനങ്ങൾ പ്രകൃത്യാ വളരെ മര്യാദക്കാരാണ്. അവർക്കുനിഷ്ഠമായ സംഗതികൾ വല്ലതും ചെയ്താൽ അവർ വെറും കീറാമുട്ടികളാണെന്നുള്ളതു അവരോടു മതവിഭാഷകമായി വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കാൻ ഒരുമ്പെടുകുപോലും ചെയ്താൽ അവരുടെ ഭാവം പാടെ മാറും. അത്ര പരിശുദ്ധമായിട്ടാണ് തങ്ങളുടെ മതം അവർ കരുതിയിരിക്കുന്നത്. സാധാരണ അവരുടെ സ്വഭാവം വളരെ നല്ലതുതന്നെ.

പയ്യൂടനസംഘം കറേദിവസം ഫാറിയിൽ താമസിച്ചു. സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോരുന്നതിനുള്ള വാഹനസൗകര്യങ്ങൾ അവർക്ക് അവിടെനിന്നു ലഭിച്ചു. അനന്തരം യാത്രക്കാർ ടാങ്ക് ലാ ചുരത്തിൽക്കൂടെ ടൂണായിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ആ ചുരം രണ്ടു മൂന്നു മൈൽ വീതിയിൽ ക്രമേണ ഉയർന്നു കിടക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ്. ഇൻഡ്യയിൽനിന്ന് ടിബറ്റിലേയ്ക്കു കടക്കാനുള്ള പ്രധാന മാർഗ്ഗം ഇതാണ്.

യാത്രാസംഘം ടിബറ്റിലെ ഉന്നത പ്രദേശങ്ങളിൽ എത്തി. ടിബറ്റ് വളരെ വിസ്തൃതമായി കിഴക്കോട്ട് ചെന്നുവരേയും വടക്ക് ചൈനീസ് ടർക്കിസ്താൻവരേയും വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന ഒരു ഉന്നത തടപ്രദേശമാണ്. പൊക്കം ൧൪൦൦൦ അടിയ്ക്കും ൧൫൦൦൦ അടിയ്ക്കും മധ്യേയാണ്. തുടർച്ചയായടിയ്ക്കുന്നു അതിശീതളമായ കാറ്റിന് ഹേമദേഹികളെ മരവിപ്പിക്കുന്നതിനുപോ

ലും ശക്തിയുണ്ട്. എങ്കിലും ടിബറ്റിൽ പ്രഭാതകാലം പ്രസന്നവും ശാന്തവുമായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നത്.

അവിടെ മഴ വളരെ കുറവാണ്. ഹിമാലയത്തിന്റെ തെക്കുവശങ്ങളിൽ കഠിനമായ അതിവൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിലും ടിബറ്റുവശത്തിന് ആ ദൃഷ്ടിമില്ല. അതുപോലെ ഈ വശത്തുള്ള താഴ്വരകളും പർവ്വതങ്ങളും മരുവശത്തുപോലെ അത്യുഗ്രങ്ങളും അത്യുന്നതങ്ങളും അല്ല. മഴ കുറവായതുകൊണ്ട് വൃക്ഷങ്ങളും കുറവാണ്. ജന്തുക്കളും തന്നെ. അവിടെ രാത്രിയും പകലുമായുള്ള ശീതോഷ്ണ വ്യത്യാസംകൊണ്ട് അത്യുഗ്രമായ കാറ്റുകൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്.

നീലിമയുള്ള ആകാശം, ധാരാളം വെയിൽ, ഭയങ്കരമായ കാറ്റുകൾ, പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന ശീതോഷ്ണ വ്യത്യാസം, അതിയായ തണുപ്പ്, ചൈതന്യരഹിതമായ ഭൂതലം, ഇവയാണ് ടിബറ്റിന്റെ പ്രധാന പ്രകൃതങ്ങൾ. ഈ സ്ഥിതിഗതികൾകൊണ്ട് ഒരു ജാലങ്ങളോ ചെടികളോ ധാരാളമായി ഇവിടെ കാണാത്തതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല. വിശാലമായ ആ അധിത്യകകളിലെ സമതലങ്ങൾ വെറും മരുഭൂമികൾപോലെ ശുഷ്കപ്രായമായി കാണപ്പെടുന്നു. ജീവജന്തുക്കൾ അവിടെ എങ്ങിനെ അധിവസിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടു അത്ഭുതം തോന്നും. എന്നിരുന്നാലും അവിടെ ധാരാളം ആടുകളും പോത്തിനോട് ആകൃതിയിൽ ഏകദേശം സാമ്യമുള്ള യാക്കുകളും ഉണ്ട്. അവയെല്ലാം ഒരു മാതിരി അരണ്ടുവളരുന്ന കുറുവെഴുപ്പുകൾകൊണ്ടാണ് ഉപജീവിക്കുന്നത്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാലമായി പല്ലും ചുരുക്കമായുണ്ട്. മഴക്കാലത്ത് ആടുകൾക്കും യാക്കുകൾക്കും തീറ്റി തീരെ ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയാം. ഇലയും തണ്ടും തീർന്നിട്ട് ചുവടും വേരും കാണാതിനാണ് സാധുജന്തുക്കൾ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. ആടുകൾ മെലിഞ്ഞു എല്ലം തൊലിയും മാത്രം ശേഷിക്കുന്നു. ഈ തണുപ്പുകാരും പഞ്ഞവുമെല്ലാമുണ്ടെങ്കിലും ഇവ അടുത്ത വസന്തകാലംവരെ ചാകാതെ ചത്തു ജീവിക്കുന്നു. ആകാലത്ത് അവിടെയുമിവിടെയും കുരോശ്ശു പല്ലു കിളിത്തൂട്ടു തുടങ്ങുകയും പിന്നീടത് അത്യാന്തിയോടെ തിന്നു ജീവിക്കുകയും ആണ് ചെയ്യുന്നത്.

വളർത്ത ജന്തുക്കളെക്കൂടാതെ ടിബറ്റിൽ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിലധികം ഇണക്കാത്ത ജന്തുക്കളുമുണ്ട്. പൈകാസ് എന്ന പറയൻ ഒരുമാതിരി ചെറുമയലുകൾ ഒരു പോതിൽനിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്ക് തുടർച്ചയായ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്

ണ്മാൻ കൈതുകമുണ്ട്. അവ കൂട്ടമായി അല്പം വല്ല പല്ലമുള്ള ആറ് വസിക്കുന്നു. നിലത്തു മാളങ്ങളുണ്ടാക്കി വേനൽക്കാലത്തു അവ വല്ല ഭക്ഷണ സാധനങ്ങളുമൊക്കെ അതിൽ സംഭരിച്ചുവെക്കും. കുന്നിൻപ്രദേശങ്ങളിൽ ബറൽ എന്നു പറയുന്ന ഒരു മാതിരി ക്ഷേത്രമുണ്ട്. ഉന്നത തടപ്രദേശങ്ങളിൽ ചില ടത്തെല്ലാം മാൻവഴുത്തിലുള്ള ഗാസ്സേലിനെ ഒരായായും സംഘം ചേർന്നു കാണാം. ചെന്നായ്ക്കളും കുരുന്നുകളും കിയാങ്ങു് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു മാതിരി കാട്ടുകഴുതകളും ഓരോരോ ഭാഗങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്നു. മിക്കവാറും ഇവിടത്തെ ഭൂമിയുടെ നിറം തന്നെയാണ് ജന്തുക്കളുടെ നിറവും. ഇത് അവയ്ക്ക് പ്രത്യേക ഒരു അനുഗ്രഹമാണ്.

പക്ഷികൾക്കും ഈ അനുഗ്രഹിതവണ്ണമാണ് പ്രായേണ കണ്ടുവരുന്നത്. ലാങ്ക്, വീറിയർ, ഫിഞ്ച്, ഇവയാണ് സാധാരണയായിക്കാണുന്ന പക്ഷികൾ. ടിബറ്റിലെ വാനമ്പാടിപക്ഷിയുടെ മധുരഗാനം എല്ലായ്പ്പോഴും കേട്ടാനന്ദിക്കാവുന്നതാണ്. കുന്നിൻചെരിവുകളിൽ പലമാതിരി കിളികളും, പ്രാക്കളും, റോബിൻപക്ഷികളും കാണാറുണ്ട്. ഗ്രാമങ്ങളിലും പരിസരങ്ങളിലും കുരുവിൽ കൂട്ടമായി അധിവസിക്കുന്നു. ഒരു കയ്യിൽ കമ്പിത്തൂണിലിരിക്കുന്നതായി വൊളാസ്റ്റൻ കാണുകയുണ്ടായത്രേ. കഴുകന്മാരും, ബുസ്സാർഡുകളും മറ്റു പക്ഷികളെ ഹനിച്ചു് ആഹരിക്കുന്നു. കുരുന്നുകളും, ചെന്നായ്ക്കളും, ചെറുനിലജന്തുക്കളെതേടി നടക്കുന്നു. ഇവയുടെ ശത്രുതയിൽ നിന്നും സാധുക്കൾ രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നത് അധികവും ഈ സംരക്ഷകനിറംകൊണ്ടുമാത്രമാണ്.

ടിബറ്റിൽ മനുഷ്യർ ജന്തുമൃഗാദികളുടെ ശത്രുക്കളല്ല. മാംസംചുരുക്കമായി ടിബറ്റിലും കിട്ടുമെങ്കിലും ടിബറ്റുകാർ പക്ഷിമൃഗാദികളെ കൊല്ലുന്നത് അത്ര ഇഷ്ടമില്ല. ഇവിടെ ഒരുത്തരും കാട്ടുജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടുക പരിവീല്ല. ചില ബുദ്ധമതാശ്രമങ്ങളിൽ വന്യജന്തുക്കളേപോലും വളരെ സ്നേഹത്തോടു കൂടി ഇണക്കാറുണ്ട്. ക്ഷേത്രാടുകളും മറ്റും ആശ്രമത്തിനു വളരെ സമീപം വരികയും നിർഭയമായി സഞ്ചരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യരെ യാതൊരുപേടിയുമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് എവർസ്റ്റ് യാത്രാസംഘക്കാരുടെ ക്യാമ്പിന് (കൂടാരം) വളരെ സമീപത്തല്ലാം അവ സ്വഹരണം വിഹരിച്ചു. ടിബറ്റുകാർ അധികവും ബുദ്ധമതാനുയായികൾ ആണ്. അഹിംസാപരമോ

ധമം എന്ന തത്വം അവരുടെ മതത്തിന്റെ പ്രധാനജീവനാണ്. ടിബറ്റിലെ ബുദ്ധമതക്കാരേപ്പോലെ മറ്റുബുദ്ധമതാനുയായികൾ ഈ തത്വം ഇത്ര കർശനമായി പരിപാലിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്.

ഉണങ്ങിപ്പോകുന്ന ഫലശൂന്യമായും കാണുന്ന ഭൂപ്രകൃതിയെ മഴയുടെ കുറവ് കണക്കിട അസഹനീയമാക്കുന്നു. എങ്കിലും ചില ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രകൃതിവിലാസം തുളുമ്പുന്ന കമനീയമായ ജലാശയങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയും. നീലനിറമാണ് അവയുടെ പ്രധാന ഭംഗം. ഇത് ടിബറ്റിലെ പ്രസന്നമായ ആകാശത്തിന്റെ പ്രതിഫലനം മാത്രമായിരിക്കാം. ബുറിയും സംഘവും, ലാസായിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട വഴിക്ക് അതിരമണീയമായ ഒരു തടാകം കണ്ടു. ബാംസോ എന്നാണതിന്റെ പേര്. അതിനകത്ത് കണ്ണാടിയിലെന്ന് പോലെ പ്രതിഫലിച്ചിരുന്ന പർവ്വതശ്രേണികളുടെയും വിശിഷ്ട ചോമോൽഹാരികൊടുമുടിയുടെയും മറയുകൾ പ്രത്യേകം കോമളമഹിമാവുള്ളവയായിരുന്നു. വേനൽക്കാലത്ത് അസംഖ്യം കാട്ടുകോഴികളും പക്ഷിവർഗ്ഗങ്ങളും ജലാശയങ്ങളുടെ പരിസരങ്ങളിൽ നിവസിക്കുന്നു. ഒരു മാതിരി പേന്തകളും താരാവുകളും, ഇരണ്ടുകളും, അവിടെ ധാരാളമുണ്ട്. ടിബറ്റിൽക്കൂടി പയ്യടനക്കാർ കംബാസോങ്ങിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ നിന്നും ഷേഖരിലേക്കും, പിന്നീട് ടിംഗ്രിയിലേക്കും, പോകേണ്ടിയിരുന്നു. ശൂന്യമായ പ്രദേശങ്ങളും, ഇടക്കിടെ ചെറിയ ഗ്രാമങ്ങളും, യാത്രാമദ്ധ്യേ അവർ കണ്ടു. അവിടെക്കെ ഗോതമ്പും, ബാർലിയും ചുരുക്കമായി കൃഷിചെയ്തിരുന്നു. ശുഷ്കപ്രായമായ സമതലങ്ങളും ഇടക്കിടെ കുന്നുകളുംകൂടി അവർ സാമോദം യാത്രതുടന്നു. പക്ഷേ അധികം താമസിയാതെ അവർക്ക് ഭയങ്കരമായ ഒരു ത്രാഹിതം സാഭവിച്ചു. കെല്ലാസിനും, റിബേണിനും ഹാരിയിൽ വച്ചുതന്നെ സുഖക്കേടപിടിപെട്ടിരുന്നു. കെല്ലാസിന് സവാരിചെയ്യുന്നതിന് തീരെ ശക്തിയില്ലാതിരുന്നതിനാൽ മഞ്ചലിൽക്കയറിയാണ് സംഘത്തെ അനുഗമിച്ചത്. എങ്കിലും അദ്ദേഹം സന്തോഷചിത്തനും പ്രസന്നവദനനും ആയി കാണപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് ആരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഖക്കേട് ഗൗരവതരമായി കരുതിയിരുന്നില്ല. ബുറിയും, വൊള്ളാസ്തനും, കംബാസോങ്ങിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യൻ പരിഭ്രമിച്ച് ഓടി എത്തി കെല്ലാസിന്റെ വഴിമദ്ധ്യേ വച്ചു മരിച്ചുപോയി എന്നറിയിച്ചു. കഷ്ടം! അദ്ദേഹം എവർസ്റ്റഡായുള്ള യുദ്ധയാത്രയിൽ തന്നെ വി

രസപൂർണ്ണ പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു. സ്കോട്ട് ലണ്ടിന്റെ നിലക്കുന്നകളുടെ ഇടയിൽ വളരെ ആ ശൈലസ്സേഹി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മസ്ഥലമായിക്കരുതിയ പർവ്വതാരോഹണ ശ്രമത്തിൽതന്നെ ജീവൻ വെടിഞ്ഞു. ദേഹസുഖം അനനിമിഷം കുറഞ്ഞുവന്നിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തെ യാത്രയിൽനിന്നും പിന്തിരിക്കാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു ശൃംഗദർശനം അദ്ദേഹത്തിൽ അവിശ്വസ്തമായ ഒരു കഷണം ഉളവാക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായിരുന്നു.

യാത്രാസംഘം ഡാർജിലിങ്ങിൽനിന്നു തിരികുവോർത്ത നെ അദ്ദേഹത്തിനു ശരീരസുഖമില്ലായിരുന്നു. കംബാസോങ്ങിന് തെക്കുഭാഗത്തു് എവറസ്റ്റിനു അഭിമുഖമായുള്ള ഒരു കുന്നിൻ ചെരുവിൽ അദ്ദേഹത്തെ സംസ്കരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവിജയകാഴ്ചകൾ കണ്ടുതന്നെയാണ് ആ മഹാൻ ചരമം ഘടിച്ചതു്. പൌലുൺറി, കാഞ്ചൻജെജ, ചോമിയോമോ, മുതലായ ശൈലശൃംഗങ്ങളെ കീഴടക്കിയ വീരനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. പ്രസ്തുത കൊടുമുടികളിൽ അദ്ദേഹം അല്ലാതെ വേറെ ആരും കയറിയിട്ടില്ല. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പർവ്വതശ്രേഷ്ഠനായ ഇടയിൽ അദ്ദേഹം നിത്യമായി ആശ്വസിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീരദേഹം അപ്രത്യക്ഷമായെങ്കിലും അജയ്യമായ ദേഹി എല്ലാ ഹിമാലയാരോഹകന്മാർക്കും നവജീവനം ഉത്തേജകവുമായി അനശ്വരമായി പരിലസിക്കും നിശ്ചയം.

ദീബേണിനും സുഖക്കൂട്ടു വർദ്ധിച്ചുവന്നു. വൊള്ളാസ്റ്റന്റെ കൂടെ അദ്ദേഹത്തേയും തിരിയെ സിക്കിമിലേക്കയയ്ക്കണം. സംഘം ഇങ്ങിനെ കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു് പകുതി ആയിക്കഴിഞ്ഞു. ഹിമാലയപ്രദേശത്തു് ഇതുവരെ സഞ്ചരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മാലൊറിയും ബുജുങ്കും മാത്രമെ ഇനിശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അധികം ഉയരത്തിൽ പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കുന്നതിലുള്ള ഗുണങ്ങളേപ്പറ്റി കുറേനാളുകളായി കെല്ലാസ് പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിവരികയായിരുന്നു. എവറസ്റ്റിന്റെ മുകളിൽ എത്തുന്നതിന് അമിതസംഭരണത്തോടുകൂടിമാത്രമേ സാധിക്കൂയുള്ള എന്ന് പല ശാസ്ത്രവിദഗ്ധന്മാരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം ശാസ്ത്രീയഗവേഷണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അപരിഹായമായ ഒന്നു തന്നെയാണ്.

സംഘാംഗങ്ങൾ എവറസ്റ്റിനെ വിട്ടുരത്തിൽ അസ്പഷ്ടമായി ദർശിച്ചുതുടങ്ങി. കംബാസോങ്ങിൽനിന്ന് ഉദ്ദേശം ആറുമൈ

ൽ അകലെ ആ ഉഗ്രപുതുതാഗ്രം പ്രൗഢമായി ആകാശത്തിൽ ലയിച്ചു കാണപ്പെട്ടു.

മാലോറിയ്ക്ക് എവറസ്റ്റിന് മുകളിൽ കയറി വിജയപതാക ഉയർത്തുന്നതിന് ഇനിയും സമയമായിട്ടില്ല. വടക്കുകിഴക്കായി എവറസ്റ്റിനോടടുത്തു കിടക്കുന്ന പർവ്വതോപരിഭാഗം മാലോറിയ്ക്ക് നല്ലപോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഈ പർവ്വതോപരിഭാഗത്തു കയറിയാൽ എവറസ്റ്റിന്റെ മുകളിൽ എത്താമെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു. പക്ഷേ എവറസ്റ്റിന്റെ 27000 അടി ഉയരത്തിന് ചുവട്ടിലുള്ള സ്ഥിതി ആർക്കറിയാം. ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ 27000 അടി കയറിക്കഴിഞ്ഞാൽ മുൻപറഞ്ഞ പർവ്വതോപരിഭാഗത്തെത്തിയിട്ട് പന്നേയും ശ്രമിച്ചുനോക്കാമെന്നുവെങ്കിലും. ആ വടക്കുകിഴക്കൻ പർവ്വതത്തിൽ എങ്ങിനെയാണെന്നുതുക? ഈ പ്രശ്നത്തിനിപ്പോൾ മുറുപടി പറയുവാൻ നിവർത്തിയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇവർ നിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും വിപുലമായ താഴ്വരകളുള്ള ഒന്നു രണ്ടു ശിരിപംക്തികൾക്കപ്പുറമാണ് വടക്കുകിഴക്കൻ കിടന്നിരുന്നത്.

യാത്രാസംഘക്കാർ ഈ ശൈലപംക്തികൾ കടന്ന് ആറൻ നദിയുടെ തീരത്തെത്തി. ഈ നദിയുടെ ഉത്ഭവം എവറസ്റ്റിന്റെ താഴ്വരകളിൽനിന്നാണ്. തെക്കോട്ടൊഴുകി പല പർവ്വത നിരകളെ ഭേദിച്ചാണ് ഈ തടിനി, നീപ്പാളിലേക്ക് കടക്കുന്നത്. അത്യഗാധവും കടുംതൂക്കം ഭക്തുമവും ഏററവും അപായകരവുമായ, മലയിടുക്കുകളിൽക്കൂടി അനിവ്യാച്യമായ ഉഴക്കോടുകൂടിയാണ് ആറൻ പ്രവഹിക്കുന്നത്.

ജൂൺ 11-ാംന- മാലോറിയും, ബുള്ളോക്കും ഈ നദീതീരത്തുള്ള ഒരു വലിയ പാറക്കൂട്ടത്തിന് മുകളിൽ കയറി തുടിയ്ക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടുകൂടി എവറസ്റ്റിലേക്കു വല്ല മാർഗ്ഗവും കാണുന്നുണ്ടോ എന്ന് നിന്നിമേഷനേതരായി നോക്കി. കഷ്ടം. എല്ലാം പുകപോലെയും മൂടൽ മഞ്ഞുപോലെയും കാണപ്പെട്ടു. എങ്കിലും ഇടക്കിടെ ചില പിളപ്പുകളിൽക്കൂടി അല്ലാപ്പഭാഗങ്ങളായി ആ അപലധീരനെ കാണാമായിരുന്നു. അവർ ക്ഷമയോടെ നോക്കിനിന്നു. കുറേശ്ശേ ആയി എവറസ്റ്റിന്റെ മിക്കഭാഗവും അവർ കണ്ടു. അന്നുതന്നെ സായാഹ്നത്തോടുകൂടി അവരുടെ ക്യാമ്പിന്റെ മുകൾഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വലിയ പാറയിൽക്കയറി അല്പംകൂടി സ്പുടമായി അവരുടെ ഭീമ രിപുവിനെ ദർശിച്ചു.

എവറസ്റ്റിലേയ്ക്കുനീയും 57 മൈൽ അകലമുണ്ട്. അതിന്റെ പാദഭാഗം മാത്രമെന്നതിനായി അനേകവരി മലകളും ഉണ്ട്. എവറസ്റ്റിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തേയ്ക്ക് വിസ്തൃതമായിരിക്കുന്ന ഒരു സാനുപ്രദേശം മാലോറി കണ്ട്. ഈ താഴ്വര ആറൻ നദിയിലാണ് അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സ്ഥലം പിന്നീട് അടുത്തു പരിശോധിക്കുന്നതിന് മാലോറിയ്ക്കു സാധിച്ചു. ഹിമാലയത്തിലുള്ള അനേകശതം താഴ്വരകളിൽ ഏറ്റവും കുമനീയമായ ഒന്നുതന്നെയായിരുന്നു ഇത്.

യാത്രാസംഘം മാർച്ച് പരിശോധനക്കായി ഹിമാലയത്തിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തുനിന്നും പടിഞ്ഞാറു കിടക്കുന്ന റിംഗ്രിയിലേയ്ക്ക് പ്രയാണം തുടർന്നു. ഇത് ഒരു ചെറിയ പട്ടണമോ അഥവാ ഗ്രാമമോ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് ഹിമാലയാരോഹണം തുടങ്ങുമ്പോൾ ഒരു സിന്ധാനന്ദംഗമായി ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റിയതാണ്. ഇവിടെനിന്നും ചെറുസെറുകളായി പിരിഞ്ഞ് ഗവേഷണം നടത്താൻ സൗകര്യമുണ്ട്. 1904-ൽ റോളിങ്ങ്സ്, റൈഡറും, ഈ പട്ടണം സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

സംഘം മാർച്ച് മധ്യശേഖരസോഷിറ്റി കടന്നുപോയി. ഈ സ്ഥലത്ത് ഇതേവരെ ഒരു യൂറോപ്യൻ പോലും എത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. എവറസ്റ്റിനോടടുക്കാരായെങ്കിലും, ഈ സ്ഥലത്തേപ്പറ്റി ഇടയ്ക്കും പ്രസ്താവിക്കാൻ അർഹതയുള്ളതാണ്. ഫോവേർഡ് ബ്ലറി ഈ സ്ഥലത്തേപ്പറ്റി രസകരമായ ഒരു വിവരണം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. മൂന്നു പ്രാവശ്യത്തെ ആരോഹകസംഘക്കാരും ഈ സ്ഥലത്തുനിന്ന് അനേകം ഫോട്ടോകൾ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽനിന്നുതന്നെ ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ വിശേഷത ഉൾക്കൊണ്ടല്ലോ. ഈ പട്ടണം ഒരു വലിയ കുന്നിന്റെ അടി ചെരിവുകളിലും താഴത്തുമായിട്ടാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. കുന്നിന് കുറേ അധികം മുകൾഭാഗത്തായി 400-ൽ പരം ബുദ്ധസ്തൂപങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന ഒരാശ്രമമുണ്ട്. വിവിധരീതിയിലുള്ള അനേകം കെട്ടിടങ്ങൾ ഈ ആശ്രമവളപ്പിൽ കാണാം. കുന്നിന്റെ മുകളിൽ ഒരു സാധാരണ രീതിയിൽ പണിതിട്ടുള്ള സൗധം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ ദിവസവും പൂജയും മറ്റും നടത്തുന്നുണ്ട്. ഈ കെട്ടിടങ്ങളെല്ലാം ചുറ്റി ഒരു കോട്ടമതിലും കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

ജൂൺ 17-ാംനു അവർ ഈ സ്ഥലത്ത് വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. ബ്ലറിയും ചിലകൂട്ടുകാരും അന്ന് ശേഖരക്കോട്ടയിലെ

വലിയ ആശ്രമം സന്ദർശിച്ചു. കുന്നിൻചെരുവിൽ ഓരോ നിര മുകളിൽ മുകളിലായി അനേകം കെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കുന്നവളരെ ചരിഞ്ഞതും പാറക്കെട്ടുകളോടുകൂടിയതും ആണ്. പാറക്കെട്ടുകളിൽകൂടി കുന്നിന്റെ മുകളിലേയ്ക്കുള്ളവഴി പലവള ചുവാരലുകൾകടന്ന് ആശ്രമക്കെട്ടിടങ്ങളിലേക്കു നയിച്ചു. വളരെ വീതികറഞ്ഞതും ചിലഭാഗങ്ങളിൽ കടുംതൂക്കായും കിടക്കുന്ന വഴികളുടെ പാർപ്പഭാഗത്താണ് കെട്ടിടങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഏകദേശം തൂക്കായ ഒരു കുന്നിൽ ഒരു ചെറിയ പട്ടണം നിമ്മിച്ചാലത്തെസ്ഥിതി ഒന്നോക്കുക. അതുതന്നെ ഇവിടത്തെ പ്രകൃതം. ബുറിയും കൂട്ടുകാരും ഈ അസാധാരണവഴികളിൽകൂടി നടന്ന് പ്രധാനക്ഷേത്രത്തിന്റെ മുൻവശത്തെത്തി. അതിനുള്ളിൽ സ്വർണ്ണമയവും രത്നാവചിതവുമായ പല ബുദ്ധവിഗ്രഹങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവയിലെല്ലാം പുറകിലായി 50 അടിയുയരമുള്ള വലിയഒരു ബുദ്ധപ്രതിമയുണ്ട്. അതിന്റെമുമ്പം ആണ്ടുതോറും സ്വർണ്ണപൂരി പുതയ്ക്കുക പതിവാണ്. ഇതിനു പുറിലുമായി ആശ്ചര്യജനകവും അപൂർവ്വതരവുമായ എട്ടുപ്രതിമകൾകൂടെക്കാണാം. ഇവയെല്ലാം കൗതുകജനകമായവിധം തൊങ്ങലുകളും കിന്നരികളുംവെച്ചു ഉടുപ്പുകൾ അണിഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു. ഇവർ ശ്രീകോവിലിൽപാലകന്മാരാണ്പോലും.

നേരെ മുകളിലേക്ക് നാട്ടിവച്ചിരിക്കുന്നതും കാലുവഴുതാൻ എളുപ്പമുള്ളതുമായ ചില ശോവണികൾ കയറി അന്ധകാരത്തിൽകൂടി തപ്പിത്തടഞ്ഞ് അവർ ബുദ്ധപ്രതിമയുടെ എതിർവശത്തുള്ള ഒരു തട്ടിലെത്തി. വെള്ളികൊണ്ട് മനോഹരമായി നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ള പല പാത്രങ്ങളും വിശേഷ സാധനങ്ങളും അവിടെ കണ്ടു. ശ്രീകോവിലിന്റെ അന്തർഭാഗം ഇരുളടഞ്ഞിരുന്നു. അതിനകത്തു മങ്ങികത്തിയിരുന്ന നെയ് വിളക്കിൽനിന്നും അസഹനീയമായ ഒരു ദുർഗന്ധം വമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ബുറിയേയും സ്നേഹിതന്മാരേയും ഈ ആശ്രമത്തിലെ ഒരു ലോഹിക ശ്രേഷ്ഠനാണ് സ്വീകരിച്ചതും കൊണ്ടുനടന്നു കാണിച്ചതും. പിന്നീട് അവർ ആ ആശ്രമത്തിൽ അറുപതു കൊല്ലത്തിലധികമായി നിവസിക്കുന്ന ലാമാ ശ്രേഷ്ഠനെ കണ്ടു. അദ്ദേഹം ഒരു പുണ്യാത്മാവും പഴയ ഒരു ലാമാശ്രേഷ്ഠന്റെ അവതാരവുമാണെന്ന് എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചു, ജനങ്ങൾ ആ മഹാത്മാവിനെ ആരാധിക്കുന്നുവത്രേ. അദ്ദേഹത്തിൽ പല്ലൊന്നുമാത്രമേ ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എങ്കിലും ധാരമാരെ കണ്ടപ്പോൾ ഭംഗി

യായിതന്നെ ചിരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽനിന്നും സുഗന്ധമം പരപ്പെടുകൊണ്ടിരുന്നു.

ബുരി ഈ രസകരമായ മനുഷ്യന്റെ ഫോട്ടോ എടുത്തു ക്കുറേ പ്രതികൾ പലക്കും സമ്മാനിച്ചു. ഇതിൽ മേൽത്തരമായ ഒരു സമ്മാനം അവർക്ക് ലഭിക്കാനില്ലായിരുന്നു. പുണ്യാത്മാവ് എന്നു കരുതിയിരുന്ന ലാമാ ശ്രേഷ്ഠന്റെ പടം പ്രത്യേക രൂപക്കൂട്ടുകളിൽ വെച്ച് അവർ ആരാധിക്കയും സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ പുകയ്ക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണ്. ഇതും ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റു സഞ്ചാരികളുടെ അനുഭവങ്ങളും കൊണ്ട് ടിബറ്റിൽ മതത്തിന് വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നുമാനിക്കാം. ആശ്രമങ്ങളിൽ നിവസിക്കുന്ന പ്രധാന ലാമാകൾ മിക്കവരും ബഹുമാനാർഹന്മാരാണ്. പിന്നീട് റോങ്ബക്കിൽവെച്ച് ഈ യാത്രാസംഘക്കാർ കണ്ട ലാമാ ഇതിനൊരു മകുടോദാഹരണവുമാണ്. ലാമാമാർ അവരുടെ ജീവനെ മതത്തിനായി ബലികഴിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭക്തികലകളും അവർ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ ബുദ്ധിശക്തി അത്ര അധികം വികസിച്ചതല്ല. ഹിന്ദുക്കളുടെ മതതാത്വിക ചിന്തകൾക്കുള്ള അഗാധജ്ഞാനം അവർക്കില്ല. എങ്കിലും അവരിൽ മുദ്രവായ ഒരു ആത്മീയ ചൈതന്യം കാണുന്നുണ്ട്. അവർ ദയാലുക്കളും ദൈവഭക്തരും ആണ്. ഈ പുഷ്പപാദന്മാരായ ആളുകൾ ടിബറ്റുകാരുടെ ഒരു വലിയ ആവശ്യം നിറവേറുന്നു. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അവർ പരിപൂർണ്ണ സംതൃപ്തരായി കാണപ്പെടുന്നത്. മനുഷ്യൻ ആരാധനാശീലനാണല്ലോ. ടിബറ്റുകാരുടെ ആരാധനാഗ്രഹവർഷം ചൊരിയുന്നതിനുള്ള കർമ്മങ്ങളായിട്ടത്രെ ഈ യോഗിവർണ്ണാർ ഗണിക്കപ്പെടുന്നത്.

ശേഖരക്കോട്ടയിലെ പ്രധാന ലാമായേ ദർശിക്കുന്നതിന് സംഘാംഗങ്ങൾക്ക് സൗകര്യം ലഭിച്ചു. ഇദ്ദേഹം മതോചിതമായ വിചിത്രവേഷങ്ങൾ അണിഞ്ഞു വെളിയിൽ വന്ന് അല്പം പൊക്കമുള്ള ഒരു തട്ടിൽ ഇരുന്നു. ഇരിപ്പിടവും പരിസരവും കമനീയമായി അലങ്കരിച്ചിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൬.

എവറസ്റ്റിലേക്കു കയറുന്നു.

ജൂൺ 19-ാംനു പർവ്വതസംഘം ടിംഗ്രിയിലെത്തി. ഇ നിപദ്വത പ്രാന്തപരിശോധന ഉജ്ജ്വലമായി തുടങ്ങണം. ഡാർജിലിങ്ങിൽ നിന്ന് 350 മൈൽ അകലമുള്ള ഈ സ്ഥലത്തെത്തുന്നതിന് കൃത്യം ഒരുമാസം വേണ്ടിവന്നു. അനേകായിരം മൈൽ അകലെയുള്ള ലണ്ടനിൽ നിന്നും ഡാർജിലിങ്ങിൽ എത്തുന്നതിന് ഇത്രയും ദിവസങ്ങൾ വേണ്ടിയിരുന്നില്ല. നീപ്പാളിൽ കൂടി കടക്കാൻ നിവൃത്തി ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ യാത്രക്കാർ വളരെ വളരെ വക്രമായി സഞ്ചരിക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. പക്ഷെ അതുകൊണ്ടു വേറൊരു ഗുണമുണ്ടായിരുന്നു. സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്നു വളരെ അധികം ഉയർന്നിരിക്കുന്ന ടിബറ്റു പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി രണ്ടു മൂന്നാഴ്ച സഞ്ചരിക്കുന്നത് ഭേദസ്ഥിതിയും കാലവ്യത്യാസവും പരിചയിക്കുന്നതിന് നല്ലതായിരുന്നു. അതുകൂടതൽ ഉയരത്തിലേക്കു കയറുന്നതിനുള്ള ഒരു നല്ല പ്രാരംഭപരിശീലനമായി ഗണിക്കാം. ടിംഗ്രിയിലുള്ള ഒരു കുന്നിൽക്കയറി വിസ്തൃതമായ ഒരു സമതലത്തിന് എതിരേ നോക്കിയപ്പോൾ ഏകദേശം 44 മൈൽ അകലെയായി എവറസ്റ്റും, അതിനു പടിഞ്ഞാറു വശത്തു് ഇരട്ടരാക്ഷസന്മാരേപ്പോലെ നില്ക്കുന്ന ചോയ്ലുയോയും ഗിയാച്ചുങ് കാങ്ങും കാണപ്പെട്ടു.

ഇനിയും അനേകപദ്വതനിരകൾ കടക്കണം. ഹിമാലയാ പദ്വതം ഒറ്റാവരിയായി മാത്രം കിടക്കുന്ന ഒരു ശിഖരിയല്ലല്ലോ. അനേകസഹസ്രം മലകളും താഴ്വരകളും ഹിമപ്പരപ്പുകളും ആണ് ഈ പദ്വത പൂർവ്വകടംബത്തെ—ഭൂലോകത്തിലുള്ള സകല പ്രധാനപദ്വതപംക്തികളുടേയും പ്രപിതാമഹന്റെ ആസ്ഥാനത്തെ—വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

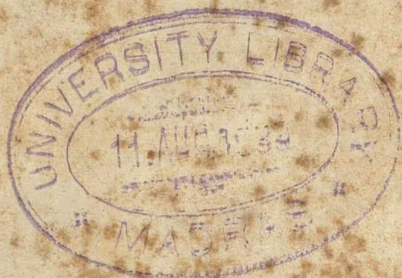
വടക്കുകിഴക്കൻ പദ്വതത്തിൽ എത്തണമെന്നായിരുന്നു മംലൊറി തൽക്കാലം വിചാരിച്ചത്. ഇത് ഏറ്റവും വൈഷമ്യകരമായ ഒന്നായിരുന്നു. മംലൊറി ഈ ശൈല പംക്തിയുടെ പടിഞ്ഞാറു വശത്തുനിന്നുകൊണ്ട് ഡാർജിലിങ്ങിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ ദൃശ്യമാകുന്ന വശത്തേക്ക് നോക്കി. ഈ വടക്കുകിഴക്കൻ മുകിൽ എത്തുന്നതിന് വല്ല വഴിയുമുണ്ടാകുമെന്നും, ഈ

Photo by Dr. Somervell.

പൂർവ്വേഷ് ബക് ഫ്രേസിയറിൽ 19,000 അടി ഉയരത്തിൽ
സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന രണ്ടാമത്തെ കൂടാരം.

(By kind permission of Dr. Somervell.)

മാറ്റമല്ലാതെ എവറസ്റ്റിലെത്താൻ വേറെ എളുപ്പവഴി ഉണ്ടോ എന്നുമായിരുന്നു, മാലോറിക്ക് അറിയാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. വിള്ളലുകളോടും പൊട്ടലുകളോടുംകൂടി പാറയുടെ ഭാഗങ്ങൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ഉന്തിയും തള്ളിയും ഒരു വിധത്തിലും മനുഷ്യചരണങ്ങൾക്കോ, കരങ്ങൾക്കോ പിടികൊടുക്കാതെ മഞ്ഞുകട്ടികൾകൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞിരിക്കാൻ വഹിയാത്തതാണോ, എവറസ്റ്റ് എന്ന് മാലോറി സംശയിച്ചു. ഭൂലോകത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഗുപ്തമായ അറയല്ലയോ എവറസ്റ്റ് വിഭാഗം? ഈ വക സംശയങ്ങൾ എല്ലാം തീരണമെങ്കിൽ മാലോറി കരേക്കൂടി അടുത്തു ചെല്ലണം. പർവ്വതോപരിഭാഗത്തേക്കുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു താഴ്വര കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം പ്രഥമതഃ നിശ്ചയിച്ചത്. ഏതാണ്ട് വിഭ്രമണമന്ദിരത്തിലെ വഴികൾപോലെ സംഭ്രമജനകമായ വിധത്തിലാണ് അനേകം പർവ്വതങ്ങൾ നാനാദി ക്കുകളിലേക്കും അഭിമുഖമായി പാഞ്ഞുകിടക്കുന്നത്. മൺസൂൺ അഥവാ കാലവർഷം സമീപിച്ചിരുന്നതിനാൽ എവറസ്റ്റിൽ നെ മൂടലിൽ അകപ്പെട്ടിരുന്നു.

റവിംഗ്രി, പയ്യുവേഷകന്മാർക്ക് നല്ല ഒരു ആസ്ഥാനരംഗമാണ്. ജൂൺ ൨൩-ാംനാ മാലോറിയും, ബുള്ളോക്കും, ഒരു സർദാരും, പതിനാറു ചുമട്ടുകാരും കൂടി നേരെ എവറസ്റ്റിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ബാക്കിയുള്ളവർ ഓരോ ചെറു സംഘങ്ങളായിപ്പിരിഞ്ഞ് മറ്റൊരോ ജോലികളിൽ ഏപ്പെട്ടു. ചിലർ സർവ്വേ ചെയ്യുന്നതിലും, മറ്റു ചിലർ ഭൂപ്രകൃതിശാസ്ത്രസംബന്ധമായ പയ്യുവേഷണങ്ങളിലും വ്യാപൃതരായി. എവറസ്റ്റിലേക്ക് ആനയിക്കുന്ന ഒരു താഴ്വരയുണ്ടെന്നു കേട്ടു മാലോറിയും, കൂട്ടുകാരും അങ്ങോട്ടു തിരിച്ചു. ഒരു നിര മലകൾ കടന്ന് ൨൬-ാംനാ അവർ റോങ്ങ്ബക്ക് താഴ്വരയിലെത്തി. ഇവിടെനിന്നും എവറസ്റ്റിലേക്ക് ൧൬ മൈൽ അകലമേ ഉള്ളൂ. ഇത്രയും അടുത്തുനിന്നു നോക്കിയാൽ എവറസ്റ്റ് എങ്ങിനെയിരിക്കും? ഇതു പലരും അറിയാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. മാലോറിയ്ക്കും ബുള്ളോക്കിനും അതിപ്പോൾ അപ്രതിഹതമായി കാണാം. ശുഭ്രശിഖരത്തോടുകൂടിയ ഹിമഗിരിയുടെ മുകുടം നിമ്നോന്നതവും, ആയ തുഷാരതടം ഈ ശിഖരിശിഖക്കിലായിരുന്നു. കൂന്തം തള്ളിയും, പൊട്ടിയും കീറിയും ഭിഷ് പ്രാപ്യമായുള്ള പാറക്കെട്ടുകളോ, ശിലാഭാഗങ്ങളോ, അവർ കണ്ടില്ല. എവറസ്റ്റ് വലിയ ഒരു പർവ്വതം, വലിയ ഒരു പാറക്കൂട്ടം, ആണെന്നു മാത്രമേ അവർക്കു തോന്നിയുള്ളൂ. ഹിമപ്പരപ്പ്

കൾ എവറസ്റ്റിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ എന്നവർ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു.

മാലോറി നിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും നോക്കിയാൽ രണ്ടു പ്രധാന ശൈല പർവ്വതങ്ങൾ കാണാമായിരുന്നു. ഒരു വടക്കുകിഴക്കും (ഡാർജിലിങ്ങിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ കാണാവുന്നതും കുംബാസോങ്ങിൽവെച്ച് നമ്മുടെ യാത്രാസംഘക്കാർ കണ്ടതും) മറ്റൊരു വടക്കുപടിഞ്ഞാറും ആയിരുന്നു. എവറസ്റ്റിന്റെ വടക്കുഭാഗം ഈ പർവ്വതനിരകളുടെ മധ്യത്തിലുള്ള റോങ്ങ്ബങ്ക് ഹിമപ്പരപ്പിലേയ്ക്ക് ചരിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. ഈ ഹിമപ്പരപ്പിൽ മാലോറി പാളയം അടിച്ച സ്ഥാനത്താണ് പിന്നീടു പോയ യാത്രാസംഘം അടിസ്ഥാനക്യാമ്പ് അഥവാ ശിബിരം സ്ഥാപിച്ചത്. ഈ സ്ഥലത്തിന് സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നും ൧൩൦൦൦ അടി ഉയരമുണ്ട്. മാലോറി ഇപ്പോൾ എവറസ്റ്റിന്റെ പകുതിയിലധികവും കയറിക്കഴിഞ്ഞു എന്നു പറയാം. തെക്കുവശത്തുനിന്നും ഇത്രയും ഉയരത്തിൽ കയറുന്നതുപോലെയുള്ള ഉയരം, ഈ വടക്കുവശത്തുനിന്നും ഭോന്നിയില്ല. വടക്കുവശം പെട്ടെന്നുയരംതെ, ക്രമേണ വളരെപ്പൊക്കമുള്ള ഒരധിത്യകയായിരുന്നതാണ് ഇതിനു കാരണം. എവറസ്റ്റിലെത്താൻ ഇനി മാലോറിക്ക് 13,000 അടിതന്നെ കയറേണ്ട ആവശ്യമില്ല. പക്ഷേ ഇനിയുള്ള കയറ്റം വളരെ പ്രയാസമേറിയതാണ്. വൃക്ഷങ്ങളോ, ചെടികളോ, പുല്ലുപോലുമോ വളരാതെയും യാതൊരു ജീവജാലങ്ങളുമില്ലാതെയും ഭയാനകവും ശാന്തവുമായി കാണപ്പെട്ട പർവ്വതശിഖരം കയറുന്നത് എങ്ങിനെയാണാവോ? എല്ലായിടവും ത്രക്കമായ ശിലകളാൽ നിബിഡമായും മഞ്ഞുകൊണ്ടാവൃതമായും കാണപ്പെട്ടു. മലമ്പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളതുപോലെ ആനന്ദദായകമായ മന്ദസമീരൻ ഇവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. മഞ്ജുപോലും തണുപ്പിച്ച് തുളച്ചു കയറുന്ന അതിശൈത്യമുള്ള കാറ്റുമാത്രമാണ്, അവിടത്തെ പ്രധാന വൈതന്യം.

എവറസ്റ്റ് മാലോറിയുടെ മുമ്പിൽ കാണുന്നു. മുകളിലേക്കൊരു വഴിയും കണ്ടുപിടിക്കാറായി. ഹിമപ്പരപ്പിന്റെ എവറസ്റ്റ് കൂടത്തിൽ എത്താമെന്നാശിക്കാം. റോങ്ങ്ബങ്ക് ഹിമപ്പരപ്പിന്റെ വടക്കുകിഴക്കൻ പർവ്വതോപരിഭാഗത്തു എത്തുന്നതിനു മാലോറി ശ്രമം തുടങ്ങി. വടക്കു പടിഞ്ഞാറൻ കടും തൂക്കായി കാണപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അതു കയറുക അസാധ്യമാണ്. തന്നെയല്ല വടക്കു കിഴക്കൻ പർവ്വതത്തിന്റെ വടക്കു ഭാഗം പെ

ഒട്ടനവസാനിച്ച് ഏതാണ്ടൊരു ഗിരിവീരം പോലെയിരുന്നു. ഈ അവസാനഭാഗത്തെ വടക്കുകിഴക്കൻ സ്കന്ധം എന്നു നാമകരണം ചെയ്യാം. ഇവിടെ നിന്നും ഒരുപശാവപുരപ്പെട്ട് എവറസ്റ്റിന്റെ വടക്കുമുഖമായിത്തീരുന്നു.

റോങ്ങ്ബക്ക് ഹിമപ്പരപ്പ് സുഗമമായ ഒരു പാഥമല്ല. പ്രത്യേക ഏറവും ഒഴുക്കുമായ ഒരു ഹിമപ്രസ്ഥമാണ്. എങ്കിലും അതു മനുഷ്യപാദങ്ങൾക്ക് കടക്കാൻ വഹിയാത്തതല്ല. അതിന്റെ ഉച്ചപ്രദേശങ്ങൾ നാകലോക ഗോപുരാഗ്ര സമുച്ചയങ്ങൾ തന്നെയാണ്. ഹിമം ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ 50 അടി ഉയരത്തിൽ കിരണങ്ങളായി മേല്പോട്ടുയർന്നു കാണപ്പെട്ടു. ഈ ഹിമതലങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ പയ്യടനക്കാക്ക് ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള ആലസ്യം തോന്നി. ഇതിനെ അവർ 'ഹിമാലസ്യം' എന്നു നാമകരണം ചെയ്തു. വായുവിൽ ലയിച്ചിരുന്ന നീരാവിയുടെ ഘനം കൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ ഉണ്ടായത്.

മാലോറി കുറേക്കൂടി മുകളിലേക്ക് കയറിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതുപോലെ എവറസ്റ്റാർക്കാണ് അത്ര എളുപ്പമല്ലെന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിക്കു ഗോപരീഭവിച്ചുകിഴക്കാംതൂക്കായ ഹിമകൂടങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് അല്പം നൈരാശ്യം ഉളവാക്കാതിരുന്നില്ല. മൂടൽമഞ്ഞിൽകൂടി തപ്പിത്തടഞ്ഞ് എങ്ങിനെയെങ്കിലും മുകളിലെത്താമെന്നായിരുന്നു, ആ ആരോഹണപട്ടവിന്റെ അഭിലാഷം. പക്ഷെ ഇതു ഫലിക്കയില്ലെന്ന് അധികവിളംബമെന്നിയെ മനസ്സിലായി. സമത്വനാദം സാങ്കേതികജ്ഞാനമുള്ളവരും ശ്രമിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. എവറസ്റ്റ് ഒരു പർവ്വതശിലാസമുച്ചയകേന്ദ്രം തന്നെയാണ്.

ഇതുവരേയും എവറസ്റ്റിലേക്കു ഹിമപ്പരപ്പിൽനിന്ന് ഒരു വഴി കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ജൂലൈ 1-ാംനു വടക്കു കിഴക്കന്റെ ശിഖാഭാഗത്തിന്റെ ചുവടു പരിശോധിച്ചു.

മാലോറി ഇവിടെ ഒരു പ്രധാനസംഗതി കണ്ടു. പക്ഷെ മൂടൽമഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു ക്ഷണദർശനം മാത്രമേ മാലോറിയ്ക്കുണ്ടായുള്ളൂ. എവറസ്റ്റിന്റെ വടക്കുമുഖവും, വടക്കോട്ടുനീണ്ടുകിടക്കുന്നതും ഇപ്പോൾ ഉത്തരശൃംഗമെന്നറിയപ്പെടുന്നതുമായ ഒരു ശിഖയുമായി യോജിക്കുന്ന ഒരു പർവ്വത ഗുളപ്രദേശം മാലോറിയുടെ അക്ഷികൾക്ക് ലക്ഷ്യഭവിച്ചു. ഈ സ്ഥലം ഇപ്പോൾ ഉത്തരകോളം എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ഈ കോളത്തിൽ നിന്നും റോങ്ങ്ബക്ക് ഹിമപ്പരപ്പിലേക്ക് ഒരു വിരമമുണ്ട്.

ഉത്തര കോളത്തിലേക്കുള്ള ഈ പടിഞ്ഞാറൻ വഴി സഞ്ചാരപ്രദമായ ഒന്നായിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്. എങ്കിലും വേറെ ഇതിലും നല്ലവഴി കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലേ ഇതുപയോഗിക്കാവൂ എന്ന് മാലോറി നിശ്ചയിച്ചു. ഈ വഴി സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രധാനവിഷയം അതി ശിശിരമായ പടിഞ്ഞാറൻ കാറ്റും, പർവ്വതശിഖകളിൽ നിന്നുള്ള ഹിമപിണ്ഡ പ്രവാഹഭയവുമാണ്. ഭീമമായ ഹിമപിണ്ഡങ്ങൾ താഴത്തേക്കു അതിശക്തിയോടുകൂടി നിപതിക്കുന്നതിന് സന്നദ്ധമായിട്ടാണ് നിന്നിരുന്നത്.

അനിയന്ത്രിതമായ പർവ്വതാരോഹണോന്മേഷം കൊണ്ടു മാലോറിയും, ബുള്ളോക്കും, റയറിങ്ങ് എന്ന് പിന്നീടറിയപ്പെട്ട ഒരു പർവ്വതശിഖയിൽ കയറി. ഇത് റോങ്ങ്ബക്ക് ഹിമപ്പുരപ്പിൻ്റെ പശ്ചിമഭാഗത്താണ്. അവിടെക്കയറിയപ്പോൾ ഉത്തരമുഖത്തിൻ്റെ ഉപരിഭാഗങ്ങൾ സഞ്ചാരയുക്തമാണെന്ന് മാലോറിക്കു തോന്നി.

എവറസ്റ്റിനുള്ളിൽനിന്നുള്ള വഴിതെളിഞ്ഞു വരുന്നതായി തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഉത്തരകോളത്തിൽ നിന്ന് ഉത്തരമുഖം വഴിയായി വടക്കു കിഴക്കൻ പർവ്വതത്തിൽ എത്താം. അവിടെ നിന്നും അഗ്നത്തിലേക്കുള്ള വഴി സഞ്ചാരപ്രദമായിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്. അടുത്ത പ്രശ്നം റോങ്ങ്ബക്ക് ഗ്ലേസിയറിൽ (ഹിമപ്പുരപ്പിൽ) കൂടെയല്ലാതെ എളുപ്പമാർഗ്ഗത്തിൽ ഉത്തരകോളത്തിൽ എത്താൻ നിവൃത്തി ഉണ്ടോ എന്നായിരുന്നു. ഇതു പരീക്ഷിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി എവറസ്റ്റിലേക്കു നേരേ മറു വല്ല വഴിയുമുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കണം. വളരെ നീണ്ടു കിടന്ന പടിഞ്ഞാറൻ നിരയുടെ മറുവശത്തെത്തിയിരുന്നു എങ്കിൽ അതിലെ എങ്ങാനും വല്ല വഴിയുമുണ്ടോ എന്ന് നോക്കാമായിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറൻ നിരയുടെ തെക്കുവശം ഇതുപയുക്തം ആരും കണ്ടിട്ടേ ഇല്ല. ആ ഭാഗത്തു കൂടെ വല്ലവഴികളും കാണാൻ പാടില്ലാത്തതുമാണ്. എങ്കിലും ഇതൊന്നു പരീക്ഷിച്ചുകഴിയാമെന്നു തന്നെ മാലോറി തീരുമാനിച്ചു.

പലദിവസത്തെ പ്രാരംഭജോലികൾക്കു ശേഷം വടക്കു പടിഞ്ഞാറൻ നിരയുടെ ഒരു ഭാഗത്തുകയറി നീളത്തിനഭിമുഖമായി നോക്കി. ഏറ്റവും ഹൃദയാവർജ്ജകമായ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു അപ്പോൾ അവിടെ കണ്ടത്. എങ്കിലും അതിലെ വഴി ഒന്നും കാണാൻ പറ്റിയിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ൧൦൦൦ അടി താഴ്ച

യിൽ കടംതുകയായി അത്യുഗ്രമായി കിടന്ന ആ പർവ്വതകടകം ഭയാനകം തന്നെയാണ്. ആ വശത്തുള്ള ഹിമതലത്തിന്റെ മുകളിൽ എങ്കിലും കയറാമെന്നു വിചാരിച്ചു. പക്ഷെ അതും സാധ്യമല്ലെന്നു മനസ്സിലായി. ഈ പശ്ചിമഹിമതലത്തിന്റെ മുകളിൽ ഭാഗം ട്രഷ് പ്രാപ്തമായ രീതിയിൽ അത്ര കരുണയൊന്നുമില്ല. തെക്കുവശത്തുനിന്നും എവറസ്റ്റിലേക്കു യാത്രയെടുക്കുകയും കണ്ടില്ല. അഥവാ വല്ലവഴിയും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ തന്നെയും നീപ്പാളിൽക്കൂടി കയറാതെ തരവുമില്ല.

ആരോഹകനാക്കു തെക്കുവശത്തു കൂടി എവറസ്റ്റ് കയറുന്നതിനു സാധ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നയനാഭിരാമമായ കാഴ്ചകൾ കാണാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. വടക്കുവശത്തുനിന്നു നോക്കുമ്പോൾതന്നെ എവറസ്റ്റ് എത്ര വിശിഷ്ടവും പ്രഭാവകരവും ആണ്. തെക്കുവശത്തുനിന്നുള്ള കാഴ്ച ഇതിലും അതിവിശിഷ്ടമായിരിക്കാം. മാലോറി, നീപ്പാൾ വശത്തു മനോഹരമായ ഒരു പർവ്വതശൃംഗം കണ്ടു. ഇവയെപ്പറ്റി വല്ല പശ്ചേന്ത്യപണ്ഡിതവും ആരെങ്കിലും നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ? ഉത്തരേന്ത്യയിലെ സമതലങ്ങളിൽ നിന്നാണ് അവയുടെ സ്ഥാനങ്ങളും രൂപാക്കുവുമെല്ലാം നിണ്ണയിച്ചിരുന്നത്. ആ പർവ്വതശൃംഗങ്ങളിൽ എത്ര മഹാത്മ്യമേറിയ കാഴ്ചകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. എന്തുമാതിരി വനങ്ങളും പുഷ്പങ്ങളുമെല്ലാം അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുമോ, ആകാശം. പർവ്വതശൃംഗങ്ങൾ വിശാലമായ ഒരു ഭൂപ്രദേശവും, അതിൽക്കൂടെ മാലോറിയുടെ പുറകിൽ ഉള്ള കാഴ്ചകളുടെ ദർശനം സാധ്യവും ആയിരുന്നു എങ്കിൽ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മഹനീയമായ കാഴ്ച മാലോറി കണ്ടു എന്ന് പറയാമായിരുന്നു. നേരെ മുൻപിൽ വൃക്ഷ സമൂഹ നിബിഡമായ താഴ്വരകൾ, അതിനു മുകളിലായി ശുന്ദ്രപ്രദേശങ്ങൾ, അതിനുപരിയായി വളരെ അകലെ എവറസ്റ്റ് ഇരുവശങ്ങളിലും മക്കാലുശൃംഗത്താലും ചോയുയോശിഖയാലും പരിസേവിതനായി ഉത്തുംഗപ്രേതരീയോടുകൂടി ഗഗനമാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് ഉയരുന്ന കാഴ്ച. ഇപ്രകാരം അനേകം മഹനീയ കാഴ്ചകൾ മാലോറിയുടെ ദൃഷ്ടിപഥത്തിൽ എത്തുന്നു. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും വളരെ അകലെ തുടർച്ചയായിക്കിടക്കുന്ന അനേകം പർവ്വതങ്ങളും കൊടുമുടികളും കാണാവുന്നതാണ്. അവയെല്ലാം ശുഭവും ശോണ നീലവണ്ണവുമായി ഏറ്റവും മനോഹരമായി കാണപ്പെട്ടു.

മാലോറി ഇതുകൂടാതെ വേറെയും, പല വിശിഷ്ടശൈലപ്രകൃതി വിലാസങ്ങൾ കണ്ടാനന്ദിച്ചു. അനന്തരം മാലോറിയുടെ മാർഗ്ഗപരിശോധനാസംരംഭം തല്ലാലത്തേക്കു അവസാനിപ്പിച്ചു. മനോരമ്യമായ പൂമോറി കൊടുമുടിയിലും മാലോറിയുടെ നയനങ്ങൾ ആർദ്രം. ഹിമശൈല കടകങ്ങളിൽ നിന്ന് അരുവികൾ പ്രവഹിക്കുന്നതായ പ്രസ്രവണ പ്രദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹം പരിശോധിച്ചു. വിശാലമായ ഹിമപ്പരപ്പുകളും ഗഹവരങ്ങളും തുഷാരഗൃഹങ്ങളും മനോഹരമായ അനേകം പയ്പുതപസ്വതങ്ങളും ഔദ്യമിരപ്പുരയൻ കണ്ടു് ആനന്ദാനന്ദിതനായിത്തീർന്നു.

മാലോറിയുടെ പരിശോധനയിൽ നിന്നും റോങ്ങ്ബർക്ക് ഹിമപ്പരപ്പിൽ കൂടി എവറസ്റ്റ് ശിഖരയിൽ എത്താൻ സാധിക്കയില്ലെന്ന് തന്നെ അനുമാനിച്ചു. ഏറ്റവും അപായകരമായ ഹിമപിണ്ഡ നിപാതങ്ങൾക്ക് വിധേയമായ ഉത്തരകോളമാർഗ്ഗം മാത്രമേ ഇനി ആശാലയകമായി കാണുന്നുള്ളൂ. റോങ്ങ്ബർക്ക് ഹിമതലത്തിൽ നിന്നും തെക്കുഭാഗത്തു കടന്ന് എവറസ്റ്റിന്റെ തെക്കുനിന്നാക്രമിക്കുന്നതിനും വഴി കണ്ടില്ല. അഥവാ വല്ല വഴിയും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ തന്നെയും തെക്കുവശങ്ങൾ കിഴക്കാം തൂക്കായ പാറക്കെട്ടുകളാലും ഹിമകൂടങ്ങളാലും ശൈലഗഹവരപങ്ങളാലും ആരോഹണം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതായിരുന്നു.

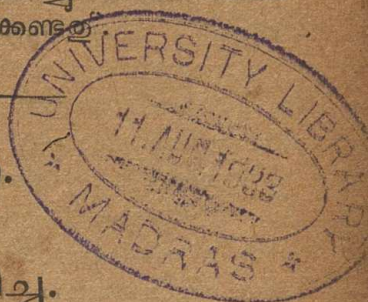
ഏതായാലും റോങ്ങ്ബർക്ക് ഹിമതലപയ്പുടനംകൊണ്ടു് ഒരു ഫലമുണ്ടായി. പർവ്വതോപരിഭാഗത്തു കൂടി കയറിയാൽ എവറസ്റ്റിന്റെ അഗ്രത്തിൽ എത്താമെന്ന് മാലോറിക്ക് ബോദ്ധ്യം വന്നു. വടക്കു കിഴക്കന്റെ ഒരു ഭാഗത്തിന് ഏകദേശം മൂക്കാൽ മൈൽ അകലംവരെ ലഘുവായ ഒരു ചെരിവു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എങ്കിലും ഉത്തരകോളത്തിലെത്താനുള്ള മാർഗ്ഗം ഇതുവരെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചില്ല. എങ്ങനെ എങ്കിലും അവിടെ എത്തിയാൽ പിന്നീടു് എവറസ്റ്റ് കയറാം സാധിക്കുമെന്നു തന്നെ നമുക്കു വിശ്വസിക്കാം.

ഇതുവരെയുള്ള ശ്രമം ഒരുവിധം വിജയകരമായി. ഉത്തരകോളത്തിൽ എത്താനുള്ള മാർഗ്ഗമന്വേഷിച്ചും എവറസ്റ്റിലേക്കു മറ്റൊരു മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായെന്നു നോക്കിയും മാലോറിയും, ബുള്ളോക്കും, എവറസ്റ്റിനു കിഴക്കുവശത്തേയ്ക്കു് തിരിച്ചു. എവറസ്റ്റിന്റെ തെക്കുവശത്തുകൂടി പ്രവേശനം നിരോധിച്ചിരുന്നതിനാൽ ആ വശത്തെക്കാര്യം ഇല്ലാതെ അന്വേഷിക്കുകയേ വേണ്ട. പർവ്വതകുലകന്യാർ വടക്കുഭാഗത്തുനിന്നും എവറസ്റ്റിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം

ത്തിന്റെ പശ്ചിമാൽ മഴുവൻ പരിശോധിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കിഴക്കുഭാഗമാണ് ഇനിയും പരിശോധിക്കേണ്ടത്.

അദ്ധ്യായം ൭.

ഹാ! വഴി കണ്ടു പിടിച്ചു.

ഇനി കിഴക്കു നിന്നും എവറസ്റ്റ് കയറാൻ ശ്രമിക്കണം. പൂർവ്വഭാഗത്തു നിന്നും ഉത്തരകോളത്തിൽ എത്തുന്നതിന് പല പയ്യന്തപർവ്വതനിരകളെ വളച്ചു ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആവിധത്തിൽ ഒരു കൂടി പരീക്ഷിച്ച് പ്രായോഗികവും, സുഗമവും, ആയ പഥങ്ങൾ ഉണ്ടോ എന്ന് നോക്കുന്നതിന് സംഘം തീർച്ചയാക്കി.

ഹിമകണങ്ങൾ വഴിക്കയറും ശീകരവാഹിയായ അതിശീതളമാരുതൻ ശക്തിയായി വീശുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്ന റോങ്ങ് ബങ്ക് മഞ്ഞുനിരത്തിൽ ജൂലൈ 25—ാം ന് മാലൊറിയും, ബുള്ളോക്കും കൂടാരമടിച്ചു. അവിടെനിന്ന് 55 മൈൽ അകലമുള്ള കാർട്ടായിലേക്കാണ് നിറപ്പോകേണ്ടത്. ഹോവേർഡ് ബ്യൂരി സ്ഥാപിച്ചതായ ആസ്ഥാനരംഗം ഇവിടെയാണ്. എവറസ്റ്റിൽ നിന്നും കിഴക്കോട്ട് ചരിഞ്ഞു കിടന്ന ഒരു താഴ്വരയുടെ വിദൂരാഗ്രത്തിലാണ് ഈ സ്ഥലം. മാലൊറിയും, ബുള്ളോക്കും, റോങ്ങ് ബങ്ക് ഫ്ലേസിയറും, പരിതപ്രദേശങ്ങളും പരിശോധിച്ചു. മോർഷീഡും വീലറും, സർവ്വപണികൾ നടത്തി. ഹെറൻ ഭ്രൂൾഭൂശാ സ്രാഹ്വേഷണങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായി. വൊളാസ്റ്റൻ സസ്യശാസ്ത്രസംബന്ധമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും മാതൃകകൾ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തു. യാത്രാസംഘത്തിൽനിന്നും ഉപവിഭാഗങ്ങൾ വിവിധ ജോലികൾക്കായി പോയതിന്റെശേഷം തിരിയെ കാർട്ടായിൽ ഒന്നിച്ചു കൂടണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. കാർട്ടായായിരുന്നു അപ്പോഴത്തെ സങ്കേതസ്ഥാനം. ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ റീബേണും സുഖക്കേട് ഭേദമായി ഇവിടെ എത്തി. ഇനിയുള്ള സമയമെങ്കിലും കഴിയുന്നതു ചെയ്യണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു.

കാർട്ടാ സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നും ൧൨൦൦൦ അടിപൊ

കമള ഒരു പ്രദേശമാണ്. ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയും അസഹനീയമല്ല. വൃക്ഷസസ്യാദികളും ഉഷ്ണരക്തമികളും അവിടെയുണ്ട്. ഈ സ്ഥലത്തുള്ള വാസം മാലോറിയ്ക്കും, ബുളോക്കിനും അത്യാനന്ദപ്രദമായ ഒരു മാറ്റമായിത്തീരുന്നു. അവരുടെ ഇഗ്രുപയ്ക്കുന്നമുള്ള പരിശോധനാരംഗങ്ങൾ അതുതകരങ്ങളെങ്കിലും ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ ഉഗ്രതമായ പ്രകൃതിരൂക്ഷതകൾ അധികനാൾ സഹിക്കുന്നതിന് മനുഷ്യസാധ്യമല്ലാത്തതാണ്. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും കാർട്ടായിലേക്കു വന്നപ്പോൾ അവർക്ക് അവർക്കുവന്ന ആശ്വാസവും സംതുപ്തിയും ഉളവായി.

ഇരുപതിനായിരവും അതിലധികവും അടി ഉയരത്തിൽ മനുഷ്യർ കയറുന്നതായി കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ട്, അതിന്റെ വൈഷമ്യങ്ങളും കഷ്ടതകളും നാം സ്വാഭാവികമായി വിസ്മയിച്ചു പോകുന്നു. മലകയറാക്കാർ തന്നെ അവരുടെ ക്ലേശങ്ങളെ മുഴുവൻ വെളിപ്പെടുത്താതെ കേറേ എല്ലാം മനഃപൂർവ്വം നിഗ്രഹനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത്രയും ഉയരത്തിലെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതികൾക്കനുസൃതമായി ജീവിക്കുന്നതിനു പരിചയക്കാരെങ്കിലും കയറാക്കാരുടെ ഉന്മേഷവും ആഹ്ലാദവും പാടെ ക്ഷയിച്ചു പോകുന്നതെന്നു ചെയ്യും. മാലോറിയുടെ ഉജ്ജ്വലത്തും തീക്ഷ്ണവുമായ മനശ്ശക്തിയും വീഴ്ചയും അത്യുയരങ്ങളിൽ എത്തിയിട്ടുപോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചയത്തെ സ്ഥിരീകരിച്ചതേ ഉള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചയം ഉഗ്രഹവും കഠിനവും ആയിരുന്നു എങ്കിലും അത് ചൈതന്യരഹിതവും സന്തോഷശൂന്യവുംകൂടെ ആയിരുന്നു. വളരെ അധികം പൊക്കത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ മലകയറാത്തതിനുള്ള ഉന്മേഷജനകമായ സന്തോഷം മനുഷ്യനിൽനിന്നും വിട്ടുപോകുന്നതിന് അവിടുത്തെ അന്തരീക്ഷത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക ശക്തി ഉണ്ട്. വളരെ ഉയരത്തിൽ മലകയറി മനശ്ശക്തിയും ബലപ്പെട്ടു ചെയ്യേണ്ട ഒരു കഠിനജോലിയായി പരിണമിക്കുന്നു. അവാച്യമായ കഷ്ടതകൾ അനുഭവിച്ച് അത്യുയരങ്ങളിൽ കയറിയാൽ കേറാക്കാലം കഴിഞ്ഞത് സകല കഷ്ടതകളും മറക്കുമ്പോൾ ഈ കാഴ്ച കാണുന്നത് പരമാർത്ഥത്തിൽ വലിയ ഒരു ആനന്ദാനുഭൂതിക്കു കാരണമാകുന്നതാണ്.

പർവ്വതങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉത്തുംഗശ്രീ നിലയങ്ങളാണെങ്കിലും മനുഷ്യൻ അതിന്റെ മുകളിൽക്കയറാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അവൻ ഹിമപ്പരപ്പും ഹിമശൃംഗങ്ങളും വിരരങ്ങളും ശൂന്യവും ശീതവുമായ സാമ്പ്രദേശങ്ങളും മറുമായിട്ടാണ്

അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതു്. ഹിമശൃംഗാഗ്രങ്ങൾ മേഘതരസ്കര
 ണിയ്ക്കുള്ളിൽ ഒളിക്കുന്നതും മറ്റും വിദൂരകാഴ്ചയ്ക്ക് നല്ലതെങ്കി
 ലും കയറാക്കാൻ അത്ര സുഖകരമല്ല. ഹിമപ്പരപ്പിലെത്തുമ്പോ
 ട് തന്നെ മനുഷ്യയ്ക്ക് ഹിമാലയ്ക്കും ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങുന്നു. അക
 ഭത്തക്കുകയാൻ തന്നെ വിഷമമുള്ള ആരോഗ്യകന്മാരുടെ ചെറു
 കൂടാരങ്ങളിൽ താമസിക്കുകയും, ശരിയായ ശയോപകരണങ്ങ
 ലില്ലാതെ തണുത്ത തറയിൽ കിടക്കുകയും, നടന്നുനടന്നു കഷ്ട
 പ്പെട്ടുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നതു് ഒന്നോരണ്ടോ ദിവസത്തേക്കാ
 ണെങ്കിൽ സഹ്യമെന്ന് വിചാരിയ്ക്കാം. കരോദിവസങ്ങൾ തുട
 ര്ച്ചയായി ഈ ശീതപ്രദേശങ്ങളിൽ പയ്യടന്നു നടത്തുമ്പോൾ
 അവിടത്തെ മഞ്ഞും തണുപ്പും ബുദ്ധിമുട്ടും എല്ലാം മനുഷ്യരെ
 നിരന്ദേഹരും, ആരോഗ്യഹീനരും, ക്ഷീണചിത്തരും ആക്കി
 ത്തിടുന്നു.

കാർട്ടായിൽ തിരിയെവന്നപ്പോഴേക്കും ഇതിനെല്ലാം
 ഒരു വ്യത്യാസം വന്നു. അവിടെ വൃക്ഷങ്ങളും പുൽത്തകിടികളും
 പക്ഷികളും ബാർലിവയലുകളും ഉണ്ട്. പക്ഷികളും ചിത്രശലഭ
 ങ്ങളും സോല്യാസം വായുവിൽ ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിട
 ണെ കാലസ്ഥിതിയും ആശ്വാസപ്രദമാണ്. വായുമണ്ഡലം മ
 ളോഷ്ണവും സൂര്യൻ സുപ്രഭനും ആയിരുന്നു. ഇവിടെ എ
 ത്തിയപ്പോൾ യാത്രാസംഘക്കാർ ജീവിതസന്തോഷങ്ങൾ വീ
 ങ്ങും ഉളവാക്കിത്തുടങ്ങി.

മാലോറി നാലു ദിവസം മാത്രമേ ഈ സുഖം അനുഭവി
 ച്ച് തൃപ്തിപ്പെടുത്തുള്ളൂ. ആഗസ്റ്റ് 2-ാംനു എവറസ്റ്റിന്റെ പൂർവ്വ
 ഭാഗങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം യാത്രതിരിച്ചു. കാർ
 ട്ടായിൽ പ്രസ്തുതപേരോടുകൂടിത്തന്നെ ഒരു നദിയുണ്ട്. ഇതിന്റെ
 ഒന്നോരണ്ടോ കൈവഴികൾ എവറസ്റ്റിന്റെ പരിസരസാന്ത
 വിൽ എവിടെ നിന്നോ ആണ് ഉത്ഭവിക്കുന്നതു്. ഈ കാർട്ടാന
 ദിയുടെ ഉൽപ്പത്തി ഭാഗത്തേക്കു പോകണമെന്നായിരുന്നു മാ
 ലോറി നിശ്ചയിച്ചതു്. പക്ഷേ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മാർ
 ദൾ വഴി തെറ്റിക്കയാൽ ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തെത്താതെ മറ്റൊരു
 സാമന്തതാഴ്വരയിലാണ് എത്താൻ ഇടയായതു്. ഇതിന്റെ പേ
 രു് കാമാതാഴ്വര എന്നാണ്. മാലോറിയുടെ ഉദ്ദേശപോ
 ലെ കാർട്ടാതാഴ്വരയിൽ കൂടെത്തന്നെയായിരുന്നു വാസ്തവ
 ത്തിൽ എവറസ്റ്റിലേക്കു പോകേണ്ടിയിരുന്നതു്. എന്നാൽ വഴി
 തെറ്റിയിട്ടാണെങ്കിലും കാമാതാഴ്വരയിലെത്തിയതിനെപ്പറ്റി

ഒട്ടം പശ്ചാത്തപിക്കുവാനില്ല. അവന്റെ മഹിമാവോടുകൂടി അതിശ്രേഷ്ഠമായി പദ്മതരാംഗനീയകതയുടെ കേളീരംഗമായി പരിലസിക്കുന്ന താഴ്വരസത്തമൻതന്നെയാണ് കാമാ. ഹിമാലയത്തിലെങ്ങും ഇതു വശ്യഹൃത്തായ സാൻപ്രദേശം ആരും കണ്ടിട്ടില്ല.

കാമായുടെ പ്രകൃതിസുഷുമത പ്രത്യേകം പ്രസ്താവർഹമാണ്. എവറസ്റ്റിനേക്കാൾ രണ്ടായിരം അടി ഉയരക്കുറവുള്ളതെങ്കിലും, അതിനേക്കാൾ മഞ്ജുളമായ മക്കാലു പദ്മതശിവകളുടെ നേരേ താഴെയായിട്ടാണ് കാമാസ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. എവറസ്റ്ററും മക്കാലുവും ദുഷ്ടിപഥത്തിൽതന്നെ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. എങ്കിലും, കാമാ ആ പദ്മത ശൃംഗങ്ങളിൽ നിന്ന് അത്യുഗ്രമായി വൃക്ഷസസ്യങ്ങൾ വളരാൻതക്ക ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയിലെത്തുന്ന ഉയരത്തിൽ മാത്രമാണ് കിടക്കുന്നത്. അല്പംകൂടി വിശദമായിപ്പറഞ്ഞാൽ എവറസ്റ്റിലേക്കു നൂറ്റാറുഅമ്പതും മക്കാലുവിലേക്കു എമ്പതും നാഴികമാത്രമേ ദൂരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്നു വരികിലും വൃക്ഷങ്ങൾ വളരുന്ന ഭൂപ്രകൃതിയിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായി അനവരതം മഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഭൂപ്രകൃതിവരേയുള്ള സകല പ്രകൃതിവ്യത്യാസങ്ങളും ഇവിടെ അല്പദൂരത്തിനുള്ളിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു. ഒരു പര്യവേഷകൻ ഭൂമധ്യരേഖയിൽ നിന്ന് ധ്വജരേഖങ്ങൾവരെ എത്തുമ്പോൾ എന്തെല്ലാം പ്രകൃതിവ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടറിയാൻ സാധിക്കുമോ അവയെല്ലാം ചെറിയതോതിൽ ഇവിടെ ലഘുദൂരത്തിൽ മാത്രം കാണാമായിരുന്നു. ഭയനക്കളും അജ്ഞക്കളും പ്രശാന്തമായി മേഞ്ഞു നടന്നിരുന്ന പൂൽത്തകിടിമതൽ ശുന്ധവും പരിപൂതവുമായ ഹിമപ്പരപ്പുകളും ഹിമക്കൂട്ടങ്ങളും ഇവിടെക്കാണാം. ഈ താഴ്വരയുടെ സീമാവലയങ്ങൾക്കുള്ളിൽ തന്നെ മൂന്നാമതൊരു കൊടുമുടിയും ഉണ്ടു്. ഇതാണ് ഇപ്പോൾ ഹ്ജോട്ട്സ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഭക്ഷിണ ശൃംഗം. ഇതും എവറസ്റ്ററുമായി ഒരു മലയിടുക്കിനാൽ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും മക്കാലുവിന്നഭിമുഖമായി ഹിമവസനാശ്വാഭനനായി പവിത്രവെണ്മയോടുകൂടി അത്യുയരമുള്ള ഒരു പാലപദ്മതം കിടക്കുന്നുണ്ടു്.

കാമാതാഴ്വരയിലേക്കു് യാത്രികന്മാർ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ അവർക്കഭിമുഖമായി 10000-ത്തിൽ അധികം അടി കടന്നുകൂടിയ പ്രാകാരഭിത്തികൾ പോലെ, വിയനാഗ്നത്തിൽ ഉയന്നുനില്ക്കുന്ന മക്കാലുവിന്റെയും മോമോലോൻസോയുടേയും ശിഖരങ്ങൾ കാണാമായിരുന്നു. നവഹിമപാതഫലമായി എല്ലായിടവും നിമ്നലമാ

യ ഒരു രജതകാന്തി വ്യാപിച്ചിരുന്നു. പവ്തകാഴ്ചകളിൽ ഇതിന്റെ സൗകര്യം വെല്ലുന്ന മനോഹര കാഴ്ചകൾ ഉണ്ടോയെന്ന സംശയഗ്രസ്തമാണ്.

ആദ്യമായി ദർശിക്കുന്ന ഒരാൾക്കു അത്യാശ്ചര്യജനകമായ ഒരു കാഴ്ചതന്നെയാണിത്. ആരോഹകന്മാർ ഈ കാമാപ്രസ്ഥത്തിൽ കൂടെ ആരൺതാഴ്വരയുമായി സംയോജിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു വന്നു. അതിനടുത്തുവെച്ചാണ് കാമാനദി അത്യന്തത വിദരങ്ങളിൽ കൂടെ എവറസ്റ്റ് പാലത്തിൽനിന്ന് പ്രവഹിക്കുന്നത്. ആ ഭാഗങ്ങളിൽ സ്വാഭാമായി വളരുന്ന തരുണാലങ്ങളും ലതാസമൂഹങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. എവറസ്റ്റിന്റെ ചുവട്ടിൽനിന്നും ഉദ്ദേശം 23 മൈൽ മാത്രം അകലത്തിൽ വെച്ചാണ് കാമാനദി ആരൺനദിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്. ആ ഭാഗം സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നും വെറും 7500 അടിമാത്രം ഉയരത്തിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ബാക്കി 21502 അടിയോളം ഉയരക്കൂടുതലാണ് 23 മൈൽ ഇടകൊണ്ടു് ഉണ്ടാകുന്നത്.

ഏതു യാത്രാസംഘക്കാർക്കും ഇതുപോലെയൊരു താഴ്വരമാത്രം കണ്ടുപിടിക്കാനിടയായാൽ പരിപൂർണ്ണതൃപ്തിക്കവകാശമുണ്ടു്. അവിടത്തെ വിവിധങ്ങളായ ശിലോച്ചയ ഭംഗിയും വൃക്ഷസമ്പാദികളുടെ രാമണീയകതയും സുരഭില കസുമങ്ങളുടെ കാന്തിപൂരവും അത്ര അമൂല്യങ്ങളാണ്. വളരെ ചുരുക്കം ആളുകൾ മാത്രമേ ഈ പ്രശാന്ത സുന്ദരനികേതനം ഇനി കണ്ടുകാലത്തേക്കു സന്ദർശിക്കുള്ളൂ. ഹിമാലയത്തിന്റെ ഗുപ്തകോശങ്ങളിൽ ഇതുപോലെ ആനന്ദ ദായകമായ ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് സംതൃപ്തികരമെന്നെ. ഈ അമൂല്യ ഭണ്ഡാഗാരം ഒരിക്കലും ശൂന്യമാകയില്ല. വിശിഷ്ട എന്തുമാത്രം ആനന്ദം നമ്മുടെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ ഇവിടെനിന്ന് നുകർന്നെടുക്കുന്നുവോ, അതിലിരട്ടി ചാരതരമായിട്ടേ പിന്നേയും ഇവിടം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുള്ളൂ. ഈ സ്ഥലം പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തിന്റെ അക്ഷയപാത്രം തന്നെയാണ്.

ഇതിനോടു കൂടിപ്പിടിക്കത്തക്കതായി വേറൊരു സാന്നിദ്ധ്യം കൂടിയുണ്ടു്. ലോകത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ പവ്തശൃംഗം എന്നറിയപ്പെടുന്ന 'കെ.റ'ന്റെ പാദഭാഗത്തായി പന്തിരായിരം അടി താഴ്ചയിലാണ് ഷേക്സ്ഗാം എന്ന ഈ മനോഹര ശൈലപ്രസ്ഥം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. മൺസൂൺ കാറ്റുകൾക്ക് പ്രവേശമില്ലാത്ത ഗിരിപർവ്വതങ്ങളുടെ ഇടയിലാണിപ്രദേശം. അവിടത്തെ വായുമണ്ഡലം ഉഷ്ണപ്രദേശമോ ഭൂപ്രകൃതി വൃക്ഷലതാദിക

ഉൾ അലംകൃതമോ അല്ല. അവിടെ പുൽമേടുകളോ പശുക്കളോ, യാതൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും ആ സാമ്പ്രദേശത്തിന് ഏതാണ്ടൊരു ഗാംഭീര്യവിലാസം ഉണ്ടായിരുന്നു. നീപാളിൽനിന്നുമുള്ള വശത്തു എവറസ്റ്റിലും, മക്കാലുവിലും ഇതിലും കമനീയമായ പർവ്വത തടങ്ങൾ ഭാവിയിൽ ആരും കണ്ടുപിടിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഈ പ്രദേശങ്ങൾ ഭൂലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മനോജ്ഞമായ താഴ്വരകളായിതന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യും. പ്രത്യക്ഷ വീക്ഷണത്തിൽ ഷേക്സ്‌ഗാം കാമാഭയക്കാർ ഉഗ്രതരവും ഗഹനവുമായി കാണപ്പെടുന്നു എങ്കിലും അതിന്റെ നിമ്ലമായ ശുഭ്രവണ്ണവും, സൂര്യന്റെ ചെങ്കുതിർ പ്രഭയോട് പ്രകാശിക്കുന്ന ഉത്തരഭാഗങ്ങളും, പർവ്വതാരോഹകന്മാരെ അതിയായി ആകൃഷ്ടരാക്കി. അതിന്റെ മാഹാത്മ്യങ്ങൾ മുഴുവൻ കാണുന്നതിനായി ജീവൻപോലും വെടിയുന്നതിന് അവർ സന്നദ്ധരായി.

ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ അമിതഭംഗിയിൽ ലയിച്ച് ഇതികന്തവ്യതാമുന്ധരായി മാലൊറിയും ബുളോക്കും കിഴക്കുവശത്തുനിന്നും ഉത്തരഭാഗത്തിലേക്ക് എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഒരു വഴി കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നുതന്നെ തീരുമാനിച്ചു. അല്ലാത്തപക്ഷം ഉത്തര പർവ്വതത്തിലെങ്കിലും ഏതുപ്രകാരവും എത്തണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു.

എവറസ്റ്റിന്റെ പൂർവ്വഭാഗം ശരിയായി ഒരുനോക്കു കാണുന്നതിന് അവർ കാമാതാഴ്വരയിൽനിന്ന് ഒരു പർവ്വതശിഖരത്തിൽ കയറിനോക്കി. ഏറ്റവും നിസ്തർക്കമായ ഒരു കാഴ്ചയാണ് അവിടെ കാണപ്പെട്ടത്. ബ്രഹ്മാണ്ഡമായ ഹിമപിണ്ഡങ്ങൾ വിവിധ ബീഭത്സാകൃതികളിൽ താഴത്തേക്കു പതിക്കുന്നതിന് തയ്യാറായിനിന്നിരുന്നു. ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയുടെ അല്പം ഒരു മാറ്റംകൊണ്ട് ഭയാനകമായ മഞ്ഞുകുടകൾ പർവ്വതത്തിൽനിന്ന് ഭേദിച്ച്, നാലുവശത്തേക്കും ചിതറുമായിരുന്നു. ഒറ്റ നോട്ടംകൊണ്ട് ആ വശത്തുകൂടെകയറുക അസാധ്യമെന്ന് മാലൊറി നിശ്ചയിച്ചു. എത്ര ധീരഹൃദയനേയും ചഞ്ചലപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു അത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ കിഴക്കുവശത്തുകൂടി എവറസ്റ്റിന്റെ മുകളിലെത്താൻ വഴിയൊന്നും ഇല്ലായെന്നുതന്നെ മനസ്സിലായി.

ഇനി ഉത്തരഭാഗത്തിലേക്ക് വഴി കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ മാത്രംമതി. കാമായിൽനിന്നും അങ്ങോട്ടുപോകാൻ യാതൊരു മാറ്റവും കണ്ടില്ല. കാർട്ടാതാഴ്വരയിലൂടെ പോകയാണെങ്കിൽ ഉത്തരഭാഗത്തിലെത്താമെന്ന് മാലൊറിക്ക് അല്പം ഒരൊ

ശയ്യുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അങ്ങോട്ടുതന്നെ പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ എത്തി. ഹാർലാക്ക് പാലശൈലത്തിൽ കയറിനോക്കിയപ്പോൾ ഉത്തരകോളത്തിലേക്ക് താൻ ദൃശ്യമായിരുന്ന ഒരു വഴിയുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസം പ്രബലമായിത്തുടങ്ങി. മൺസൂൺ കാലം അടുത്തിരുന്നതുകൊണ്ടും, കരേ വിശ്രമം ആവശ്യമായി തോന്നിയതിനാലും, കരേദിവസത്തേക്ക് കാർട്ടായിൽ തിരിയെ പോയി താമസിച്ചിട്ട്, വീണ്ടും വരാമെന്ന് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. വിശ്രമിച്ച് ക്ഷീണം തീർത്തിട്ടവരികയാണെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ വഴികണ്ടുപിടിച്ചാൽ എവറസ്റ്റിനു മുകളിൽതന്നെ കയറണം എന്നു ഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം പയ്യുവേക്ഷണം തുടരാതെ, വിശ്രമാത്മം പുറകോട്ടു പൊയ്ക്കളയാമെന്നു വെച്ചത്.

ആഗസ്റ്റ് ൨൦-ാംനു മാലാറിയും ബുളേളാക്കും കാർട്ടായിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി. പയ്യുവേക്ഷണത്തിനും ഫോട്ടോ എടുക്കുന്നതിനും വിവിധമാതൃകകൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി പോയിരുന്ന ഉപസംഘങ്ങളും അവിടെ തിരിച്ചെത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഹരയാമുദ്രണ സർവ്വേവിഭാഗത്തായിരുന്ന വീലർ ഒരു സംഗതി കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ പൂർവ്വോഷ്വർക്ക് ഗ്ലേസിയർ എന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ഒരു ഹിമപ്പുരപ്പു കണ്ടുപിടിച്ചു. അതിലെ ഒഴുകുന്ന ഒരു നദി ഉത്തരകോളസമീപത്തിൽ നിന്നായിരിക്കണം ഉത്ഭവിക്കുന്നത് എന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. പടത്തിൽ കാണുമ്പോൾ ഇവയെല്ലാം നമുക്ക് വളരെ എളുപ്പമായി തോന്നാമെങ്കിലും ഹിമപ്പുരപ്പുകളും ശൃംഗങ്ങളും പർവ്വതപാതകളും കടന്ന് ഇവയൊക്കെ കണ്ടുപിടിക്കുകയും പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അത്ര സുകരമല്ല.

റോജ്സ് ബർക്ക് ഹിമതലാപരിശോധനയിൽ മാലാറി മുൻപ്രസ്താവിച്ച നദിയെ നോക്കു കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അതിന്റെ തടപ്രദേശത്തുകൂടി ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതുമാണ്. പക്ഷെ മൺസൂൺ ആസന്നമായതുകൊണ്ടും പ്രത്യാഗമനത്തിനുള്ള സമയം അതിക്രമിച്ചിരുന്നതിനാലും ആണ് മാലാറി തൽക്കാലം പരിശോധന വിശ്രമാനന്തരമാകട്ടെ എന്നു വെച്ചത്. എവറസ്റ്റിന്റെ പാദത്തിലെവിടെയോ നിന്ന് നദി ഉത്ഭവിക്കുന്നതായി വീലറിനു തോന്നിയെങ്കിലും അതുവാസ്തവമാണോ എന്ന് എങ്ങിനെ അറിയും? ഏതായാലും പിന്നീട് ഈ നദീതടംതന്നെ ഉത്തരകോളത്തിലെത്തുന്നതിന് മാർച്ച് ഒഴുകുമായിത്തീരും.

രണ്ടു സംഗതികൾ കൂടിയാണിനി പരീക്ഷിക്കാനുള്ളത്. അവ വടക്കുനിന്നും പൂർവ്വോങ്ങ്ബക്ക് ഹിമതലത്തിൽകൂടി ഉത്തരകോളത്തിലെത്താമോ എന്നും, അതോ കിഴക്കുവശത്തുനിന്നും കാർട്ടാ താഴ്വരമാറ്റം ഉത്തരകോളത്തിലെത്താമോ എന്നും, ആയിരുന്നു. കാർട്ടാ താഴ്വരയിലുള്ള സൗകര്യപ്രദമായ ഒരു പൽത്തകിടിയിൽ അവർ ആസ്ഥാനകൂടാരം അടിച്ചു. ഈ പ്രദേശം ൧൭൩൦൦ അടി ഉയരമുള്ളതാണ്. രണ്ടാമതായി ൨൦൦൦൦ അടി ഉയരമുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തും അവർ മറ്റൊരു കൂടാരം അടിച്ചു. ആഗ്രഹമുള്ളവനായിരുന്ന മാലോറിക്ക് ഉത്തരകോളത്തിലെത്തണമെന്നുതന്നെയല്ല വടക്കുകിഴക്കൻ സ്കന്ധത്തിൽകൂടി എവറസ്റ്റിലേക്കു തന്നെ എത്തിക്കളയാമെന്നും ആശയുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശാപക്ഷങ്ങൾ അത്യുച്ചത്തിൽ പറന്നു. കരേക്കൂടി മുകളിൽ ഒരു ക്യാമ്പ് അടിച്ചുകൊണ്ട് എവറസ്റ്റിന്റെ മകുടത്തിൽതന്നെ എത്തരുതോ എന്നുപോലും അദ്ദേഹം ലിവാസപ്നം കണ്ടു. എവറസ്റ്റ് മകുടാഗ്രപ്രാപ്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന ആഗ്രഹം. ഗംഭീരവും ഭുഷ് പ്രാപ്യവുമായിരിക്കുന്ന ശൈലോത്തമനെ ജയിക്കുന്നത് അത്ര സുകരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയല്ലാഎന്ന് അദ്ദേഹം ഇനിയും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. കഷ്ടം!

ആഗസ്റ്റ് മാസാവസാനത്തിൽ കാർട്ടാ താഴ്വരക്കു മുകളിലായി അടിച്ചിരുന്ന ആസ്ഥാന കൂടാരത്തിൽ മാലോറിയും ബുള്ളോക്കും എത്തി. പക്ഷെ ഏകദേശം മൂന്നാഴ്ചവട്ടത്തേക്ക്—സെപ്റ്റംബർ 19-ാംനു വരെ— അവർ യാതൊരു പുരോഗമന ശ്രമവും കൂടാതെ അവിടെത്തന്നെ താമസിക്കുവാൻ നില്ക്കുകയായി. മൺസൂൺ ഇതുവരെ അവസാനിച്ചിരുന്നില്ല. ഒടുവിൽ കാലാവസ്ഥ മാറിത്തുടങ്ങി എങ്കിലും മഞ്ഞുരുകുന്നതിനു മാത്രം വെയിലിന് ശക്തിയില്ലാതെ കണ്ടു. ഇനിയും താമസിക്കുന്നത് വ്യഥാവിചാരികതയോടുകൂടി പുരോഗമനം തുടങ്ങി. അത്യധികമായ ശൈത്യവും അഗാധമായ ഹിമതലങ്ങളുംകൊണ്ട് പർവ്വതകൂടത്തിൽ എത്തുന്നതിനുള്ള പ്രതീക്ഷ ഒന്നിന്നൊന്ന് കുറഞ്ഞുതന്നെ വന്നു എങ്കിലും സാഹചര്യങ്ങൾ അജയ്യമായ വിധം പ്രതികൂലങ്ങളായി വരുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭീഷ്ടസാധ്യത്തിനായി പരിയത്തിക്കാമെന്നു തന്നെ ആ ധീരഹൃദയൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കാർട്ടാ ഹിമപ്പരപ്പിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു കിടന്ന “ഹ്യാങ് പാലു” എന്ന മലയിടുക്കിലെത്തണമെന്നായിരുന്നു

ആലുത്തെ നിശ്ചയം. പൂർവ്വോദ്യമെന്ന് ഹിമതലത്തിന്റെ ഉത്തരഭാഗമെന്ന് വീലർ പ്രസ്താവിച്ചതായ ഈ സ്ഥലം മാലോറി മുൻപിൽ ഹിമാക്ഷപാലയിൽ നിന്നും കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ പ്രാലേയതലത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരഭാഗത്തുവേക്കു കടക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചു. പക്ഷെ ഈ ശ്രമത്തിനു മുമ്പായി ഹിമാക്ഷപാലയിലേക്ക് കൂടാതെ പകരമുള്ള ഒരു ഭക്ഷണസാധനസാമഗ്രികളും എത്തിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

സെപ്റ്റംബർ ഇരുപതാംതീയതി സുപ്രഭാതത്തിൽ മാലോറിയും സഹചരൻ മോർഷീഡും തുടങ്ങിയതായിരുന്നു യാത്രയുടെ. കട്ടിയായും ഹിമനിമിത്തമായും ഉരിന്റ അടർ പോകുന്നതരത്തിലുള്ള മഞ്ഞിൽക്കൂടി അവർ സാമോളം യാത്രയാരംഭിച്ചു. ഹിമപ്പുരപ്പിലെ വിരോധങ്ങളും ഗർഭപരങ്ങളിലും കൂടിയും, പലപല കഷ്ടതകളായും സുരക്ഷിതമായി പാദങ്ങൾ നിലത്തുറപ്പിക്കാൻ വഹിയാത്ത തരത്തിലുള്ള വിവിധ ഹിമ വിശേഷങ്ങളിൽക്കൂടിയും, ഉള്ള അവരുടെ യാത്ര അതികഠിനമായ ഒന്നായിരുന്നു. സാധുക്കളായ ചുമട്ടുകാർ സുരക്ഷിതമായി കാലുറപ്പിക്കാവുന്നതായ ഒരു വഴിയുണ്ടാക്കുന്നതിന് പരോഗാമികൾ വളരെ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും സാധിച്ചില്ല. അവർ അലഞ്ഞുനടന്ന് ഉഴലുകതന്നെ ചെയ്തു. ഉത്തരഭാഗത്തുവെക്കുമെന്നു കാണിക്കാൻവേണ്ടി മാലോറി മുന്നോട്ട് ധൈര്യത്തോടെ നടന്ന് ബാക്കിയുള്ളവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേരണാശക്തിയുടെ ഫലമായി അവസാനം പതിനൊന്ന് ചുമട്ടുകൾ ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തെത്തിക്കുവാൻ സാധിച്ചു.

മാലോറി ഹിമാക്ഷപാലയിൽ വീണ്ടും എത്തി. കാലസ്ഥിതിയും രമണീയമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഉത്തരഭാഗവും എവറസ്റ്റിന്റെ വിസ്തൃതമായ ചരിവുകളും, കാണാമായിരുന്നു. ഈ കാഴ്ചകൾ മനസ്സിൽ പലവിധ സ്തോഭങ്ങളെ ഉളവാക്കി. ഹിമതലത്തിൽ നിന്ന് ഉത്തരഭാഗത്തുവേക്കുള്ള കയറ്റം ഭൗതിക പ്രയത്നം കൊണ്ടു മാത്രം സാധിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ വിരോധഭേദം വളരെ ഉയരമുള്ള അഭേദകമായ പ്രാദേശങ്ങളിലേക്കുവേണ്ടി ശക്തവും ഭീമവും ആയിട്ടാണ് ഇരുന്നത്. വലിയ ഒരു ഹിമപ്പുരപ്പ്; മുകളിൽനിന്നും കുത്തനേ കിടക്കുന്ന ഒരു ഹിമഭിത്തിയാണോ ഈ സ്ഥലമെന്ന് കണ്ടാൽ ആർക്കും തോന്നും. എന്നിട്ടും മുകളിൽ കയറിക്കളയാമെന്ന് മാലോറി ആ

ശിശു. പക്ഷെ പദ്മതാരോഹണവിദ്യയിൽ പ്രത്യേക പ്രാഗൽഭ്യമുള്ളവർക്ക് അതു സാധ്യമാകയുള്ളൂ. ഉൾജ്ജ്വലസ്വഭവനാരം ശക്തനായ ആളുകൾ മുൻപേ കയറുകയും, പുറകേയുള്ളവരെയെല്ലാം കയറുകൊണ്ട് കെട്ടി മുൻപിലുള്ളവരുമായി ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യണം. ശക്തിയില്ലാത്തവരെ കയറിൽക്കൂടി വലിച്ചുകയറ്റണം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മൂന്ന് ആരോഹകന്മാർകൂടിക്കിഴിഞ്ഞിട്ടു തളന്ന്. ചുമട്ടുകളും വഹിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന പത്തുപതിനൊന്നുപേരെ കയറുകെട്ടി വലിച്ചുകയറ്റുക എന്നുള്ളത് ചിന്താതീതമായ ഒരു സംഗതിയുമാണ്.

കരേക്കൂടി ബലിഷ്ഠമായ ഒരു വലിയസംഘം ആരോഹകന്മാർ തന്നെവേണം. അതിനാൽ മാലോറിഎവറസ്റ്റിലേക്കുള്ള വഴി കണ്ടുപിടിക്കുകയും, ഹിമാലയപാലയിൽ കയറുകയുംചെയ്ത ശേഷം, ചുമട്ടുകാരായി ആസ്ഥാനപാളയത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. ഹോവേർഡ് ബ്യൂറിയും, വൊള്ളാസ്റ്റനും, റീബേണും, ബുള്ളോക്കും, വീലറും, അവിടെ എത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ഈ ആസ്ഥാനകൂടാരം ഇരുപതിനായിരം അടി ഉയരത്തിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. എങ്കിലും പകൽസമയം ധാരാളം സൂര്യപ്രകാശവും വായുമണ്ഡലം മന്ദോഷ്ണവും ഉള്ളതായിരുന്നതിനാൽ അവർക്കു കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ വലിയ വിഷമം ഇല്ലായിരുന്നു. അവരുടെ ലഘുഭക്ഷണവും ചായകുടിയുമെല്ലാം കൂടാരത്തിനു വെളിയിൽ വച്ചുതന്നെയാണ് നടത്തിയത്. കൂടാരത്തിന് അല്പം മുകളിലുള്ള ഒരു കുന്നുകയറി നോക്കിയാൽ നാലുപാടും ഉത്തുംഗകാന്തിയോടുകൂടിയ പ്രകൃതി വിലാസങ്ങൾ കാണാം. സാമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ സമുദ്രംപോലെ വിസ്തൃതമായി വ്യാപിച്ചു കിടന്ന ജീമുതസമൂഹങ്ങളിൽ, വിദൂരത്തിൽ അവിടെവിടെയായി പദ്മതശിഖരികൾ കടലിൽ ദ്വീപുകൾ എന്നവണ്ണം ഉയർന്നിരിക്കുന്നു. പൂർവ്വഭാഗത്തു് ഉദ്ദേശം നൂറുമൈയിൽ അകലെയായി കാഞ്ചനഗുഹവും അതിനു സമീപം ജാനു, ചോമിയോമോ ഈ ശിഖരങ്ങളും ദൃശ്യമായിരുന്നു. വളരെ അടുത്തു് എല്ലാവരിനും ഉപരിയായി സകലപദ്മതകല മനോജ്ഞനായ മക്കാലു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അതിനപ്പുറം നിപ്പാളത്തെ ചില ശൈലരാക്ഷസന്മാർ ആകാശത്തിൽ ഉയർന്നു കാണാം. കരേ നാരികളും പടിഞ്ഞാറായി എവറസ്റ്റ് തന്നെ അവരുടെ അകങ്കികൾക്ക് ഭഗവതുമായി. മറ്റു പദ്മതനിരകളുടെ അകമ്പടികൂടാതെ ഇപ്പോൾ എവറസ്റ്റിനെ അവർക്കു് ഒറ്റക്കു് പ്രത്യേകം കാണാമായിരുന്നു.

എവറസ്റ്റ് ഏകനായികണ്ടപ്പോൾ അവന്റെ പ്രഭാവവും എറവും ഉപരിയായിത്തോന്നി.

എല്ലായിടവും സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ നിമഗ്നമായിരുന്നു. ശുന്യപ്രദമായ ഭൂതലത്തിന് മുകളിലായി കാണപ്പെട്ട ഒരു ദിവ്യതേജോലോകമായി അവിടം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. എല്ലായിടവും പരിപാവനവും ശുഭ്രവർണ്ണവും ശോഭാപരിപൂരിതവുമായിരുന്നു.

എവറസ്റ്റാഭോഹണത്തിനുള്ള അവസാന ശ്രമത്തിന് സെപ്റ്റംബർ ൨൨-ാംനെയോടുകൂടി എല്ലാവരും തയ്യാറായി. റിബേണിന് പൂർണ്ണാഭോഗ്യപ്രാപ്തി ഉണ്ടായിട്ടില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഈ അവസാന ശ്രമത്തിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നതിന് സാധിച്ചില്ല. അന്ന് രാവിലെ നാലുമണിയോടുകൂടി ബാക്കി ആറുപേരുംകൂടി പുറപ്പെട്ടു.

അപ്പോൾ അവരുടെ ഉഷ്ണമാവിനിയന്ത്രം ൨൨ ഡിഗ്രി മൂടൽമഞ്ഞു കാണിച്ചു. നാലു സെറുകളായി ഭാഗിച്ച ൨൩ കൂലിക്കാരും അവരുടെകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെയെല്ലാം പാശംകൊണ്ട് ബന്ധിക്കുന്നതിന് വേണ്ട ശട്ടംകെട്ടുകൾ ചെയ്തു. അനന്തരം സൈന്യശേഖരത്തോടുകൂടിയുള്ള ഒരാക്രമണ യാത്രയാണ് അവർ നടത്തിയത്. പയ്യടന നാടകത്തിന്റെ അത്യുച്ചരംഗത്തിനുള്ള സംഭ്രമങ്ങളും രോമാഞ്ചകണ്ഠകതയും എല്ലാം ഈ അവസരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഭാസുരമായ ചന്ദ്രികയിൽകൂടി ശുഭ്രവർണ്ണപർവതങ്ങൾ പകലെണോണം സ്ഫുടമായി കാണാമായിരുന്നു. യഥാർത്ഥമായ സുരലോകം തന്നെയോയെന്നു തോന്നിക്കുന്നതായ ഒരു പ്രത്യേകാന്തരീക്ഷ പ്രകാശം അവിടെ പ്രത്യക്ഷമായി. ഹിമപ്പരപ്പിലെ മഞ്ഞു കടുംകട്ടിയായി ഘനീഭവിച്ചു കിടന്നിരുന്നതിനാൽ യാത്ര വളരെ എളുപ്പവുമായിരുന്നു.

നേരം പ്രഭാതമായി തുടങ്ങി. നേരെ മുനിലായി എവറസ്റ്റ് കണ്ടുതുടങ്ങുന്നു. നീലിമയുള്ള ആകാശത്തിന് മുമ്പിൽ അല്പമായ മൂടൽമഞ്ഞിൽ ആവൃതനായി ഇതാ ഭിഷ്ഠപ്രാപ്യമായ വൈജയന്തം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു! അന്നത്തെ ബാലാർക്കന്റെ ഇളംകുതിരകൾ അതാ ആ ഹിമകൂടത്തിൽ പതിക്കുന്നു! അവിടം ആകപ്പാടെ ഇളംചുവപ്പോടുകൂടി അവർണ്ണമായ ഒരു തേജപഞ്ചമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു! അഹോ! മഹനീയമായുള്ളോവേ! എവറസ്റ്റ്! അങ്ങേയ്ക്കു നമസ്കാരം!!

പശ്ചേവേഷകസംഘം വർദ്ധമാനമായ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി

ടി മുന്നോട്ടു ത്വരിത ഗമനം ചെയ്യുന്നു. മാലോറി എല്ലാവരുടേയും മാർഗ്ഗദർശിയായി മുൻപേ ഗമിക്കുന്നു. നേരം മണി പത്തരയായി. അവർ 22350 അടി ഉയരത്തിൽ കിടക്കുന്ന ഹിമാക്കുപാലയിൽ എത്തി. ഇനി എവാറസ്റ്റിലേക്കു രണ്ടേരണ്ടു മൈൽ അകലമേയുള്ളൂ. ഹാ! 1200 അടിയിൽ അധികം അഗാധമായി കടംതൂക്കായി കിടക്കുന്ന ഒരു ഹിമഭിത്തി ഇനി അവർ ഇറങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതവർക്ക് അന്നു സാധ്യമായിരുന്നില്ല. അന്നുരാത്രി ആ അത്യുച്ചത്തിൽ തന്നെ കഴിച്ചു കൂട്ടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഹിമകണവാഹിയായ ഒരു ഉഴക്കൻ കാറ്റു ആരംഭിച്ചു. കാറ്റത്തു പൊടിപറക്കുന്നതുപോലെ ഹിമകണങ്ങൾ എല്ലായിടവും വ്യാപിച്ചു. കൂടാതെ അടിക്കുന്നതിനുപോലും ഒരു സ്ഥലം കിട്ടാൻ വളരെ വിഷമിച്ചു. അവസാനം മഞ്ഞിനിടയിൽ ഒരു ഗുഹാരം കാണാനിടയായി. അതിലിറങ്ങി കൂടാതെ അടിച്ചു. എങ്കിലും കാറ്റിന്റെ ഉഗ്രമായ ശക്തിയെ തടുക്കുന്നതിന് അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. നേരം വൈകിയതോടുകൂടി ശൈത്യവും വർദ്ധിച്ചു. കൂടാതെത്തലേക്ക് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി വലിഞ്ഞിഴഞ്ഞു കയറിയപ്പോൾ പലർക്കും ശ്വാസതടസ്സവും ബുദ്ധിമാന്ദ്യവും ഉണ്ടായി.

ഭയാനകമായ ഒരു കാളരാത്രിതന്നെയായിരുന്നു അന്ന് സൂര്യൻ മറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഘർമ്മമാത്ര ഏഴുധിഗ്രി ആയി. അല്പ സമയത്തിനുള്ളിൽ സൂര്യനും രണ്ടു ധിഗ്രിയായി കുറഞ്ഞു. പ്രചണ്ഡമായതൻ അതിശക്തിയായി അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്നു രാത്രി ആരുംതന്നെ ഉറങ്ങിയില്ല. നേരം ഒരുവിധം വെളുപ്പിച്ചു. ശ്വാസയോഗ്യമായ വായുവിന്റെ ലോപം കൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും ശക്തിയായ തലവേദന ബാധിച്ചു. ചുമട്ടുകാർ തീരെ ആലസ്യമുള്ളവരായിത്തീർന്നു.

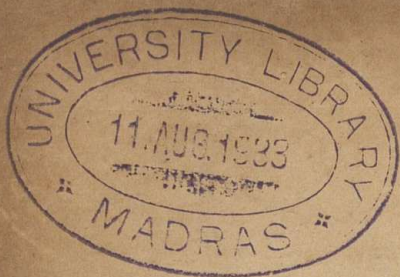
സൂര്യോദയത്തിനു ശേഷം കുറേ ചൂടുകാപ്പിയും മറ്റും ഉള്ളിൽ ചെന്നപ്പോൾ തലവേദന തെല്ലൊന്നു ശമിച്ച് ഏതാണ്ട് അല്പമൊരുണർവുണ്ടായി. എങ്കിലും ഉത്തരകോളഹിമപ്രാകാരദർശനം മിക്കവരുടേയും ഹൃദയം ചഞ്ചലമാക്കി. ഏറ്റവും സമത്വനാരും ഉജ്ജ്വലസ്വഭാവനാരും മാത്രം ഉത്തരകോളത്തിൽ എത്തുന്നതിന് യത്നിച്ചാൽ മതിയെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. മാലോറിയും, ബുള്ളോക്കും, വീലറും, ധൈര്യമായി മുന്നോട്ടു വന്നു. കുറച്ചു ചുമട്ടുകാരും അവരെ അനുഗമിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടു. ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം ആസ്ഥാനകൂടാരത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകയാണുണ്ടായത്.

Photo by Dr. Somervell.

ഉത്തരകോളത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രയാസകരമായ ഭാഗം കയറുന്നത്.
പടത്തിൽ കാണുന്ന കയറുശോവണം 1924-ൽ
അവിടെ ഉപയോഗിച്ചതാണ്.

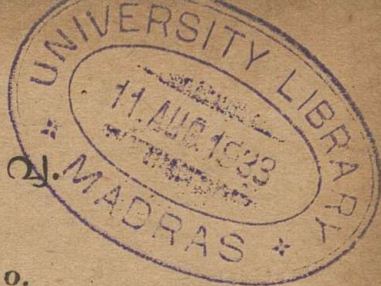
(By kind permission of Dr. Somervell.)

MUL

073659

ശാസ്ത്രം

വ. MADRAS

ഉത്തരകോളം.

ഇനിയുള്ള പുരോഗമനത്തിൽ ഉത്തരകോളമാണ് എ
റാവും അനിശ്ചിതമായ സ്ഥലം. അദ്ദേഹമായ പദ്മശതംഖല
യിലെ ഭേദമായ ഒരു കണ്ണിയായിരുന്നു അത്. എവറസ്റ്റുകു
ടം മുതൽ കോളംവരെ വലിയ വിചാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കയി
ല്ലെന്ന് മാലോറി വിശ്വസിച്ചു. റോങ്ങ്ബക്ക് താഴ്വരയിൽ
നിന്നും ഉത്തരകോളത്തിന്റെ പാദഭാഗത്തെത്തുന്നതിന് വലിയ
വിഷമം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്ന് വീലർ കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നു.
ഹ്യാക്കുപാലയിൽ നിന്നും കണ്ട ബ്രഹ്മാണ്ഡമായ ഹിമകൂടം
വഴിയായിരുന്നു ഉത്തരകോളത്തിൽ എത്തുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം.
ഈ ഹിമകൂടം കടക്കാമോ എന്നാണ് മാലോറിക്കും, ബുളോ
ക്കിനും, വീലറിനും ഇനി പരീക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഹ്യാ
ക്കുപാലഹിമതലം ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ ഉത്തരകോള
ത്തെ ആവരണം ചെയ്തു കിടന്നിരുന്നു. കിഴക്കുവശത്തുനിന്നുള്ള
ആരോഹണമാണോ പടിഞ്ഞാറുവശത്തു നിന്നുള്ളതിൽ എളു
പ്പമായിട്ടുള്ളതെന്നു കൂടി അവർക്ക് അറിയാം.

ഹ്യാക്കുപാലയുടെ ഉപരിതലകൂടാരത്തിൽ നിന്നും
സെപ്റ്റംബർ 23-ാംനു പൂർവ്വ റോങ്ങ്ബക്ക് ഹിമപ്പരപ്പിലേ
ക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ അവർക്ക് പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരുന്ന കാര്യ
ങ്ങൾ മേൽ പ്രസ്താവിച്ചവയാണ്. 1200 അടി താഴത്തേക്കുള്ള
ഈക്കം വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കുതെക്കിപ്പോയി. അതുകഴിഞ്ഞ് ഒരു
സാനതടംകടന്ന് 2100 അടിപൊക്കമുള്ള ഒരു തുഷാരശ്യാ
ലിതമായസ്ഥലത്തെത്തി ഉത്തരകോളത്തിന്റെ താഴ്വരപ്പിൽ
കൂടാരമടിച്ചു.

മൂന്നുവശങ്ങളും പദ്മപ്രാകാരങ്ങളാൽ സുരക്ഷിതമായി
രുന്നതുകൊണ്ട് അവിടത്തെ വായുമണ്ഡലം പ്രശാന്തമായിര
ുന്നെന്നും അവർ രാത്രി ശാന്തമായി കഴിച്ചുകൂട്ടി എന്നും നാം
വിചാരിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ അനഭവം നേരെ മറിച്ചായിരുന്നു.
ഉഗ്രമായകാറ്റും, അതിശിശിരമായ ഹിമക്കോളം, പ്രക്ഷുബ്ധമാ
യ അന്തരീക്ഷവും, അവരുടെ ലഘുതരമായ കൂടാരങ്ങളെ അ

ടിച്ചുലച്ച് ശല്യപ്പെടുത്തി. അവർ നിദ്രാവിഹീനരായി ആ ശിവരാത്രിയും കഴിച്ചുകൂട്ടി.

വളരെ പൊക്കം കൂടിയ പർവ്വത വിഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് ആളുകളെ സൂര്യോദയത്തിന് മുമ്പായി യാത്രക്കൊരുക്കുകയെന്നത് അസാധ്യമാണ്. അതിനാൽ 24-ാം നമ്പർ അതിരാവിലെ പുറപ്പെടാൻ തരപ്പെട്ടില്ല. ഏറ്റവും വിഷമകരവും അപകടപ്രദവുമായ ഒരു സാഹസിക വൃത്തിക്ക് അവർ പോകേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ അതിസമർത്ഥനായ ചുമട്ടുകാരോടൊന്നിച്ച് അനുഗമിക്കുന്നതിന് അനുവദിച്ചുള്ള. ഇങ്ങനെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് സമർത്ഥനായ മൂന്നുപേർ മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്. അരമണി കൂറ്റിനകം ഹിമച്ചരിവുകൾ കയറി കോളത്തിലെ അപകടകരമായ സ്ഥലത്തിന് ചുവട്ടിലെത്തി. ഇനി 1800 അടിയിലധികം ഉയരം മഞ്ഞു കട്ടിയായി ഉറച്ചു കിടന്നതും മനുഷ്യപാദങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കാൻ വഹിയാത്തതും തുക്കനെ കിടന്നിരുന്നതും ആയ ഒരു ഹിമശൃംഗത്തിൽ കയറണം. ഒരു പർവ്വതാരോഹണ വിദഗ്ദ്ധന് ഇത് ഒരു പക്ഷെ ശ്രമസാധ്യമായിരുന്നിരിക്കാം. എങ്കിലും ഇത് പ്രത്യേക വിവേചനാശക്തിയുപയോഗിച്ച് വിവേകപൂർവ്വം ചെയ്യേണ്ട ഒരു സംഗതിതന്നെയാണ്. മാലോറി ഇതിനായി ധൈര്യമായി മുന്നോട്ടുനോക്കി.

ഹിമത്തിൽ കാൽച്ചുവടുകൾ ഉറപ്പിക്കുന്നതിന് പടികൾ വെട്ടുകയ്ക്കു, കൈകൾ പിടിച്ചുകയറുന്നതിന് ആപ്പുകൾ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. കോളത്തിന് അല്പം താഴെയാകട്ടെ ഏറ്റവും സംഭ്രമജനകമായ ഒരു ഇടുക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഇതാണ് 'അവസാനത്തെ ഇരുരൂറടി' എന്ന് പിന്നീടറിയപ്പെട്ട സ്ഥലം. ഇതിനടുത്താണ് 1924-ലെ യാത്രാസംഘത്തിൽ പെട്ട നാലു ചുമട്ടുകാർ മേല്ലോട്ടുകയറുവാനും കീഴ്പോട്ടിറങ്ങുവാനും വഹിയാതെ അത്യന്തം അപായകരമായ ഒരു ഹിമഭാഗത്തു കപ്പെട്ടുപോയത്. ആരോഹകന്മാർ കട്ടിയായ മഞ്ഞിൽ കൂടി വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി ഉദ്ദേശം 500 പടികളോളം വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയാണ് മേല്ലോട്ടുകയറിയത്. ഹാ! ഒരു വൈതരണി കടന്നുകൂടി. പതിനൊന്നരമണിയായപ്പോഴേക്കും അവർ ഉത്തരകോളത്തിലെത്തി.

എവറസ്റ്റ് ശിഖരത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ വിഘാതം ജയിച്ചുപോയി. ഉത്തരകോളത്തിലേക്കുള്ള വഴികണ്ടുപിടിക്കതെന്നുള്ള പ്രായോഗികതയും പരീക്ഷിച്ച് പരിശോധനാസംഘം വിജയശ്രീലാളിത്തമായി.

മാലൊറി കോളത്തിൽ കയറി ഉത്തരമുഖപർവ്വതത്തിൽ നിന്ന് വടക്കുകിഴക്കൻ പംക്തികളിലേക്കു നോക്കി ഇനി അജയ്യമായി ഒരു സ്ഥലവും കണ്ടില്ല. മുൻപേതന്നെ വിദൂരദർശനത്തിൽനിന്നും അനുമാനിച്ചിരുന്ന ഉഴലങ്ങാൾ മിക്കവാറും ശരിയാണെന്നു മനസ്സിലായി. പാറക്കെട്ടുകളും ഹിമച്ചെരിവുകളും കരേ അധികംദൂരത്തിൽ കാണാമായിരുന്നു. എങ്കിലും അവയൊന്നും ഉത്തരകോളത്തിലേക്കുള്ള കയറ്റം കഴിഞ്ഞാൽ സാരമില്ലാത്തവയാണ്. അതിനാൽ ഈവഴി നിശ്ചയമായും എവറസ്റ്റിലെത്താനുള്ള ഒരു പ്രായോഗികമാർഗ്ഗംതന്നെ, ഏറ്റവും എളുപ്പമാർഗ്ഗവും ഇതാണ്. ഒരുപക്ഷേ എവറസ്റ്റിലേക്കുള്ള ഏകവഴിയും ഇതായിരിക്കാനാണെളുപ്പം.

ഇപ്പോഴുണ്ടിതിന്നും പയ്യൂടനസംഘത്തേ എന്തുഭേദമുണ്ടോ ടൂക്സി അയച്ചോ അതിപ്പോൾ സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും ആ രോഹകനാക്ക് കരേക്സി കയറിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ആപയ്യൂടനത്തിൽതന്നെ എവറസ്റ്റിൽക്കയറി വിജയപാതക പരപ്പിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിഗൂഢമായ ആശയുണ്ടായിരുന്നു. മാലൊറിയുടെ കരളാണ് ഈ വിചാരത്തിൽ ഏറ്റവും തുടിച്ചത്. ഇനിയും കയറ്റംതുടരുന്നതിന് ബാക്കിയുള്ളവരേക്കാൾ ശരീരവിഷമതകൾ ഇല്ലാതിരുന്നതും മാലൊറിക്കാണ്. വീലറിന് കരേക്സി കയറിയാൽ കൊള്ളാമെന്നാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദങ്ങൾ നിർജ്ജീവങ്ങളും സ്പർശനവികാരശൂന്യവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധോക്സിന് കായഭക്തൃശം നന്നേഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും മനസ്സിന്റെ ഉന്മേഷത്തുള്ളുകൊണ്ട് കരേക്സി ഉയരത്തിൽ കയറ്റം സാധിക്കുമായിരുന്നു. മാലൊറിക്ക് മാറുള്ളവരേക്കാൾ സുഖമായി കഴിഞ്ഞുണ്ടാകാതിരുന്നെങ്കിലും ഉറങ്ങാൻ സാധിച്ചതുകൊണ്ട്, ഇനിയും ഒരു രണ്ടായിരം അടികൂടി കയറിയാൽ എന്താഎന്ന് ഒരു ധർഷ്ട്യം തോന്നി. പക്ഷേ അത്രയുംകൂടെ കയറിയാൽ സന്ധ്യക്കുമുമ്പ് തിരിയെ ഈ ദൂരമെല്ലാം ഇറങ്ങി ഉത്തരകോളത്തിലെ വൈതരണിയംകടന്ന് താഴെച്ചെന്ന് കൂടാരത്തിലെത്താൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല.

ആകപ്പാടെ നോക്കിയതിൽ ഇനി പുരോഗമനത്തിന് വലിയ സൗകര്യങ്ങളൊന്നും കണ്ടില്ല. കൂടാതെ ഏറ്റവും വലിയ ഒരു വൈഷമ്യവുമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഇപ്പോൾ നില്ക്കുന്ന

സ്ഥലത്തു തന്നെ ഇടക്കിടെ അതിശക്തിയായി ഹിമകണങ്ങൾ പരപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കാറ്റടിച്ചിരുന്നു. മാരുതശക്തി വർദ്ധനവായും തുടർച്ചയായും ഉണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ ശ്വാസോശ്വാസം പോലും സാധ്യമല്ല. എല്ലാവരും ശ്വാസംമുട്ടി പത്തുപോകാനുമിടുന്നുണ്ട്. പൂർത്തത്തിന്റെ മുകളിലേക്കു കാറ്റിന് ഉഗ്രത വർദ്ധിച്ചു തന്നെ കണ്ടു. ഹിമകണയൂതികൾ വഹിച്ചുകൊണ്ട് ശക്തിയായി അടിച്ചു ആ കാറ്റിന്റെ ഗതിവിശേഷം ഒരു വിശേഷം തന്നെയായിരുന്നു. മുകളിലേക്കും താഴത്തേക്കും ചിലപ്പോൾ ചുഴലിയുടെ രീതിയിലും ഒരു വ്യവസ്ഥയും കൂടാതെയാണ് ഈ അപായകരമായ സമീരൻ അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. തന്നെയുമല്ല സൂര്യന്റെ ശക്തി കുറയുന്നതനുസരിച്ച് ഈ പ്രചണ്ഡമായ പ്രകൃതിവ്യത്യാസങ്ങൾ വർദ്ധിക്കാനേ ഇടയുമുള്ളൂ. എന്നിരുന്നാലും ഈ കാറ്റിന്റെ ശക്തി എത്രയെന്ന് ഒന്നു പരീക്ഷിക്കുന്നതിന് അവർ ഉദ്ദേശിച്ചു. പക്ഷെ അധികനേരത്തെ പരീക്ഷക്ക് ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. എല്ലാവരും കാറ്റിന്റെ പ്രവാഹ ഗതിയിൽ നിന്ന് അഭയം തേടി. ആ ദൃശ്യവിലെ എവറസ്റ്റാരോഹണ ശ്രമത്തിന്റെ ഭരതവാക്യവും അതുതന്നെയായിരുന്നു.

അല്പംകൂടെയെങ്കിലും കയറണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം മാലറി തീരെ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. ഉത്തരകോളത്തിന് താഴെയുള്ള കൂടാരത്തിൽ തിരിയെ ചെന്നിട്ട് ഒരു ചെറിയ കൂടാരവും ശയ്യോപകരണങ്ങളും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുംകൊണ്ട് കോളത്തിനു മുകളിലെത്തി ഒന്നുകൂടി പരീക്ഷിച്ചാലെന്താണെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ തീരെ കുറവും ചുമട്ടുകാക്ക് അനുഗമിക്കുന്നതിനു തീരെ വിസമ്മതവും ആയിക്കണ്ടു. കൂടാതെ വല്ല അപായവും സംഭവിച്ചാൽ അല്പം സുരക്ഷിതമായ സ്ഥലത്തെത്തുന്നതിന് അതിശ്രമസാധ്യമായ “1200” അടി ഇറങ്ങുകയും വേണം. തന്നെയുമല്ല, ഇത്രയെല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടു സഹിച്ച് മുകളിലെത്തിയാലും കാറ്റിന്റെ ഉഗ്രത കുറയ്ക്കാനെന്താണ് വഴി? ഒരു വഴിയുമില്ല.

തല്ക്കാല സുഹൃത്തുക്കൾക്ക് ഇനി പുരോഗമനം ഒട്ടും തന്നെ സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഇനി കയറേണ്ട ആ വശ്യവുമില്ല. അവരെ അയച്ച കാര്യം അവർ ഭംഗിയായിത്തന്നെ നിർവ്വഹിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എവറസ്റ്റിന്റെ ശിരസ്സിലേയ്ക്ക് പ്രായോഗികമായ ഒരു വഴി അവർ കണ്ടുപിടിച്ചു; അതിന്റെ പ്രായോഗിക

കതയും പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി. രണ്ടു സമത്വന്മാരായ ആരോഹകന്മാരുടെ അഭാവം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഇത്രയും അവർ ഭംഗിയായിത്തന്നെ സാധിച്ചു. അതിനാൽ അവർ പ്രധാന കൂടാരത്തിലേക്കു തിരിച്ചു പോന്നു.

ഇൻഡ്യയിലേയ്ക്കുള്ള പ്രതിയാനം വിവരിച്ച മാന്യവായ നക്കാരെ ഉപദ്രവിക്കണമെന്നാഗ്രഹമില്ല.

ഹോവേർഡ് ബ്യൂറിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ യാത്രാസംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായി സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എവറസ്റ്റിലേക്കുള്ള വഴി കണ്ടുപിടിച്ചതു കൂടാതെ അതിന്റെ സമീപ പ്രദേശങ്ങളുടെയെല്ലാം ഭൂപടവും തയ്യാറാക്കി. എവറസ്റ്റിന്റെ പരിതസ്ഥലങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭൂഗർഭശാസ്ത്ര സർവ്വേയും പ്രകൃതിശാസ്ത്ര നിരീക്ഷണങ്ങളും മാതൃകാസംഭരണങ്ങളും എല്ലാം സംതുഷ്ടിയായി നടത്തി. ഡാർജ്ജിലിംഗിൽ നിന്നും പയ്യുവേഷണസംഘം പുറപ്പെട്ട് ഒരു സംവത്സരം തികയുന്നതിനു മുമ്പിൽ യാത്രാവിവരണങ്ങളും ഭൂപടങ്ങളും അടങ്ങിയ ഒരു പുസ്തകവും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇത് രണ്ടാമത്തെ യാത്രാസംഘത്തിന് ഏറ്റവും ഉപയോഗപ്രദമായിരുന്നു. പിന്നീടു പോയ യാത്രാസംഘങ്ങൾക്ക് ഈ പ്രസിദ്ധീകരണമൂലം ഉണ്ടായ ഉപകാരങ്ങളെ അവർ നന്ദിപൂർവ്വം അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇപ്രകാരം എവറസ്റ്റിനു ശിരോമർദ്ദന സംരംഭത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഭംഗിയായിത്തന്നെയിട്ടുകഴിഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം ൯.

പിന്നീടും തയ്യാറാകുന്നു.

ഇനി എവറസ്റ്റിന്റെ മകുടത്തിലെത്തുന്നതിനുള്ള ശരിയായ ശ്രമം തുടങ്ങണം. പർവ്വതപ്രാന്ത ഭാഗങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു കഴിഞ്ഞു. വഴിയും കണ്ടുപിടിച്ചു. ശൈലശിഖരത്തിലെത്തുകയെന്ന ഏക ഉദ്ദേശത്തിനുള്ള സകല ശ്രമങ്ങളും ഇനി കേന്ദ്രീകൃതമാക്കണം.

ഈ ഏക ഉദ്ദേശ്യം ഇനി ഒരു പയ്യുടനസംഘം തു

പവൽക്കരിക്കണം. ടിബറ്റൻ ഗവണ്മെന്റിനോടു ഒരു അനുമതികൂടെ അഭ്യർത്ഥിക്കണം. ഹോവേർഡ് ബ്യൂറിയും, സംഘവും, തിരിയെ എത്തിയപ്പോഴേക്കും ഒരുക്കങ്ങൾ തപരിതമായി ചെയ്തു തുടങ്ങി, ഒരു ഭരണ നിമിഷം പോലും വ്യഥ കളയാനില്ലായിരുന്നു. മാലൊറി പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ കാലവഷാരംഭത്തിനു മുമ്പായി ആരോഹണം കഴിയണം. ജൂൺമാസാദ്യത്തോടുകൂടി കാലവഷം തുടങ്ങും. മേമാസാവസാനത്തോടുകൂടി ആരോഹകന്മാർ പർവ്വതത്തിൽ എത്തിയിരിക്കണം. ഡാർജ്ജിലിങ്ങിൽ നിന്ന് മാർച്ച് അവസാനത്തിനു മുമ്പായി പുറപ്പെട്ടുകിലേ ഇതു സാധ്യമാകയുള്ളൂ. ഇതു സാധിക്കണമെങ്കിൽ ഭക്ഷണസാമഗ്രികളും, മറ്റുപകരണങ്ങളും, 1922 ജനുവരിയിൽ തന്നെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നും കൊണ്ടുവരാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ 1921 നവംബർ മാസമാണ്. അതിനാൽ ഏറ്റവും ശീഘ്രമായി സജ്ജീകരണങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിയെങ്കിലേ കാര്യസാധ്യമുണ്ടാകയുള്ളൂ.

പ്രഥമമായി തീരുമാനിക്കേണ്ടതു സർവ്വധാനമായ നേതൃത്വകാര്യമാണ്. ഹോവേർഡ് ബ്യൂറിയെ ഇനിയും ഉപദ്രവിക്കുന്നതു നന്നല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലി ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മവും, ശ്രദ്ധേയവുമാണ്. ആയ വിധം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അത്യുദ്ധാനങ്ങളും വിവിധ ശ്രമങ്ങളും തത്തൽ വിജയത്തിനുള്ള പരിയത്തവും അവർണ്യമത്രെ. നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും പറ്റിയ ഒരാളെ കണ്ടെത്തി. ബ്രിഗേഡിയർ ജനറൽ ഓണറബിൾ സി. ജി. ബ്ലൈസ് എന്ന ഒരു സൈനിക ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നേതാവായി എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന് ആരോഹകന്മാരിൽ ഒരാളാകുന്നതിന് പ്രായം അല്പം മുമ്പോട്ടുപോയിരുന്നോ എന്നാണ് സംശയം. അനുഭവംകൊണ്ട് അത്യുയരങ്ങളിൽ കയറാൻ സാധിക്കുന്നത് വലിയ മാംസളശരീരമില്ലാത്തവർക്കും വാക്കന്മാർക്കും ആണെന്നു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഒരു പക്ഷെ ബ്ലൈസ് ശ്രമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽതന്നെ കയറ്റം സാധ്യമാകുമായിരുന്നോയെന്നു സന്നിഗ്ദ്ധമാണ്. എങ്കിലും ഇദ്ദേഹത്തിലും ഉപരിയായ ഒരു നേതാവിനെ ലഭിക്കുക അസാധ്യമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഹിമാലയൻ പ്രദേശങ്ങളെ പറ്റിയുള്ള പരിജ്ഞാനവും, അവിടത്തെ ജനങ്ങളുമായി പരിചയവും, അവരുടെ ഇടയിൽ സ്വാധീനശക്തിയും, ഉള്ളവരായി ആരും ഉ

ണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയിലെ സൈനിക ജോലിക്കാലത്തു ഒരു ഗുക്കാസൈന്യവിഭാഗത്തിന്റെ മേധാവിയായിരുന്നു. ഹിമാലയ പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളിലാണ് ഉദ്യോഗകാലമധികവും കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ളത്. പല ഹിമാലയപർവ്വത സംഘങ്ങളിലും സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആൽപ്സ് പർവ്വതാരോഹണ ശ്രമങ്ങളിലും ഒരു കൈനോക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. നീപ്പാളത്തുകാരായ ഗുക്കാപടയാളികളെ ആൽപ്സ് പർവ്വതപ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു അദ്ദേഹം നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗുക്കാസ് മതലായ മലമ്പ്രദേശ വാസികളുമായി ഇദ്ദേഹത്തിന് ചിരപരിചയവും അവരെ പ്രീതിപ്പിക്കുന്നതിനും അനുസരിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രത്യേകപ്രാവീണ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ബ്രൂസ്സ് അവർക്കുവേണ്ടി എന്തു ത്യാഗവും സഹിക്കാൻ സന്നദ്ധനാണ്. അവർ അദ്ദേഹത്തെ ആരാധ്യനായി കരുതുകയും ചെയ്തു. ഹിമാലയ പ്രാന്തവാസികളായ ജനങ്ങളുടെ- സംഘസഹകാരികളുടെ- പ്രത്യേക സഹകരണത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് എവറസ്റ്റാരോഹണവിജയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷ് കാരൻ എത്ര മുകളിൽ കയറിയാലും പുറകെ ക്രൂലിക്കാരൻ കൂടാരവും ഉപകരണങ്ങളുമായി ചെന്നില്ലെങ്കിൽ കയറാം അവിടെ അവസാനിക്കാം. സഹായികളായ നാട്ടുകാരും ആംഗ്ലേയരെപ്പോലെതന്നെ ഉജ്ജ്വലസ്വഭാവനായിരിക്കണം. ബ്രൂസ്സിന് ഈ മലനാട്ടുകാരുടെ ഇടയിലുള്ള ജനസമ്മതിയും സ്വാധീനശക്തിയുമാകൊണ്ട് അദ്ദേഹംതന്നെയായിരുന്നു നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നതിനു സർവ്വമായോഗ്യൻ.

കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിൽ അനിതരസാധാരണമായി ബാലന്റയും പുരുഷന്റയും പ്രകൃതങ്ങളുടെ സൗഹാർദ്ദമായ ഒരു സങ്കലനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തോടു് അല്പം സംസാരിച്ചാൽ നാം ഒരു ബാലനോടാണോ പ്രായപൂർത്തിയായ പുരുഷനോടാണോ സംസാരിക്കുന്നതെന്നു നമുക്കുതന്നെ ഒരു വ്യാമോഹം ഉളവാകും. നൂറു വയസ്സുവരെ അദ്ദേഹം ജീവിക്കാൻ ഇടയായെങ്കിൽ ബ്രൂസ്സ് സദാ ഒരു ബാലൻ തന്നെയായിരിക്കും. അദ്ദേഹം ബാലനായിരുന്നപ്പോൾ ഒരുവേള പുരുഷപ്രകൃതിക്കാരനായിരുന്നിരിക്കാം. അതായിരിക്കണം പുരുഷപ്രാപ്തിയായപ്പോഴും ബാലപ്രകൃതി വിട്ടുമാറാതിരിക്കുന്നത്. ബാലിശവിനോദങ്ങൾ തിളച്ചു മറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വൃദ്ധ ബാലനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. എങ്കിലും ബ്ലൂസ്സ് സമത്വനും ബുദ്ധിമാനും ആയ ഒരു പുരുഷകേസരിയുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉ

നേഷവും ഉത്സാഹവും ഏതു വിഷയമെടുത്തിലും നഷ്ടപ്പെടുത്താതെയിരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ചാതുര്യം അദ്ദേഹത്തിന് ജന്മസിദ്ധമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ബ്ലൂസ്സ് ഒരു ഉന്മേഷമുർത്തിതന്നെയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്മേഷം സമീപവർത്തികളിൽ സംക്രമിക്കുന്നതുമാണ്. പയ്യടന സംഘത്തെ മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്മേഷം പടർന്നു പിടിക്കാൻ എളുപ്പമുണ്ട്. അതാണു ഏറ്റവും ആവശ്യവും. അതുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തെ നേതാവായി തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള പ്രധാന കാരണവും. ബ്ലൂസ്സ് കൂട്ടത്തിലുള്ള ഏതു സംഘത്തിലും ഉല്ലാസവും, ഉത്സാഹവും, ഉന്മേഷവും വിളയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. സംഘം തൽഫലമായി വിജയകരമായി പ്രവർത്തിക്കും നടത്തും.

ഈ മാനുദ്ദേഹത്തെയാണ് പയ്യടന സംഘനായകനായി ക്ഷണിച്ചത്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി വേണം യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള പച്ചതാരോഹകന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ. ഭാഗ്യവശാൽ മാലൊരി ഇനിയും പോരാൻ തയ്യാറാണ്. ബുള്ളോക്കിന് ഒരു ജ്യോതിക പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഫിഞ്ചിന്റെ ഭോസാസ്വാസ്ഥ്യമെല്ലാം മാറി സുഖശരീരനായി തീർന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനും സംഘത്തിൽ ചേരാം. യൗവനദശയിൽ അധികവും സ്റ്റിറീംസർലണ്ടിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ആൽപ്സ് പച്ചതാരോഹണത്തിന് പലപ്രാവശ്യം ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു സമർത്ഥനും പ്രശസ്തനുമായ ആരോഹകനാണദ്ദേഹം. എവറസ്റ്റ് കീഴടക്കണമെന്നുള്ള സ്ഥിരനിശ്ചയത്തിൽ മാലൊരിപോലും ഫിഞ്ചിനെ ജയിക്കുകയില്ല. ഇവരെ രണ്ടുപേരെയും സംഘത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിന് നേരത്തെതന്നെ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇനി ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു രണ്ടു പുതിയ ആരോഹകന്മാരെ ക്ഷണിക്കേണ്ടിയിരുന്നത് നോർട്ടനേയും ഡോക്ടർ സോമർവെല്ലിനേയും ആയിരുന്നു.

മേജർ (ഇപ്പോൾ ലെഫ്റ്റനന്റ് കണ്ണൽ) ഈ. എഫ്. നോർട്ടൻ ഡി. എസ്സ്. ഒ. പച്ചതാരോഹണ വിദ്യയിൽ നല്ല ഒരു പടവും ആൽപൈൻ ക്ലബിൽ പ്രശസ്തനാണ്. ഇൻഡ്യയിൽ സേവനം ചെയ്തതും മൃഗയാവിനോദങ്ങൾക്കായി ഹിമാലയാലയദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കൂടുതൽ യോഗ്യതകളും അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ട്. ഇൻഡ്യയിലെ ജനങ്ങളോട് സൗഹൃദമായി വർത്തിക്കുന്നതിനും ഹിന്ദുസ്ഥാനിഭാഷ നന്നായി സംസാരിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനറിയാം. നോർട്ടന്റെ സ്വഭാവ വിശേഷങ്ങളും ബാഹ്യപ്രകൃതിയും ആജ്ഞാനൈപു

ബ്രഹ്മം അദ്വൈതത്തിൽ സംഘാതങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസവും ആശയം ഉള്ളവർക്കി. നോർട്ടന്റെ സ്വഭാവം തന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്ന വിശ്വാസത്തെ വർദ്ധനമാക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമായിരുന്നു. അദ്വൈതത്തിന്റെ വാക്യമായും സൗമ്യപ്രകൃതിയും ദയാശീലവും നിസ്തല്യമാണ്. മഹായജുർവേദത്തിൽ പ്രശസ്തമായ സേവനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചിത്രമെഴുത്തിൽ സാമന്ത്യാ പാടവവും ഉണ്ട്. പക്ഷികളെ നിരീക്ഷിക്കുകയും അവയുടെ സ്വഭാവഗതികളെ പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു അദ്വൈതത്തിന് ഒരു വിനോദമായിരുന്നു. നോർട്ടന് സകല കാഴ്ചകളിലും ഒരു ക്രമീകരണവും ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ കൃത്യനിഷ്ഠയെപ്പറ്റി അദ്വൈതത്തിന് തന്നെ വളരെ അഭിമാനം ഉണ്ട്. ഒരിക്കലും ഒരു കാഴ്ചയിൽ വളരെ മനസ്സെടുത്തു എത്തി എന്നോ അല്പം താമസിച്ച് ചെന്നു എന്നോ അദ്വൈതത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കുകയില്ല. ഇൻഡ്യയിലേയ്ക്കു യാത്രപുറപ്പെടാനായി വീക്ടോറിയ രീവണ്ടിസ്റ്റേഷനിൽ എത്തിയപ്പോൾ വണ്ടിപ്പോകാൻ ഒരു മിനിട്ട് മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. യാത്രാ യൂതിയും സംഭ്രമവും കൂടാതെ സ്റ്റേഷനിലിരുന്ന് യാത്ര പറ്റാൻ വണ്ടിയിൽ കയറിയപ്പോൾ വണ്ടി കൃത്യം നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. ഏതു ദുർഘടാവസ്ഥയിലും, അപകടത്തിലും, അദ്വൈതത്തിന് ഒരു കൂസലും ബലപ്പാടും സംഭ്രമവും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളത്, ഒരു വലിയ ഗുണമായിരുന്നു. മിക്കവാറും വൈഷ്ണവങ്ങളേയും അവയ്ക്കുള്ള പ്രതിവിധികളേയും മനസ്സിലാക്കുന്ന ആലോചിച്ച് വേണ്ട വിധം തയ്യാറായിരിക്കുക എന്നുള്ളത് അദ്വൈതത്തിന്റെ ഒരു പ്രകൃതിവിശേഷമാണ്.

അടുത്തതായി സംഘത്തിൽ ചേരാനുള്ളത് ഡോക്ടർ ഹോവേർഡ് സോമർവെൽ എം. എം. എം. ബി. ബി. സി. എച്ച്. എഫ്. ആർ. സി. എസ്. ആണ്. ഒരു നല്ല ഗായകനും ചിത്രകാരനും സമത്വനായ പദ്മതാരോഹകനും ആയ ഡോക്ടർ സോമർവെൽ ഒരു സുപ്രസിദ്ധ ശസ്ത്രക്രിയാപട്രവാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ തടാക ഡിസ്ട്രിക്ടിൽ ജനിച്ചവളാണ് ഇദ്ദേഹം ധാരാളം കുറും മലയും കയറുകയും അതിൽ പ്രത്യേകസന്തോഷം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ആളാണ്. അനിതരസാധാരണമായ സ്ഥിരനിശ്ചയവും വിപരീതയെയും സഹിഷ്ണുതയും ഈ ധീരഹൃദയന്റെ വിശേഷഗുണങ്ങളാണ്. അദ്വൈതത്തിന്റെ വിശാലവും സ്നേഹമസ്സന്നവും ആയ ഹൃദയത്തിന് എല്ലാവരേയും ആകർഷിക്കുന്നതിന് ഒരു പ്രത്യേക ശക്തിയുണ്ട്. ഏറ്റവും ആവശ്യപ്പെട്ട

ടന്ന സന്ദർഭങ്ങളിലും, ഏതപകടഘട്ടങ്ങളിലും അദ്ദേഹം തയ്യാറാണ്. മഹാനും ശക്തനും— ശരീരശക്തിയല്ല—ആയ അദ്ദേഹം സന്തോഷചിത്തനും, വിനോദശീലനും കൂടെയായിരുന്നു. കാഴ്ചക്കാർക്ക് പ്രത്യേകത്വം തോന്നുന്നതായി യാതൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകാരത്തിൽ കാണാമായില്ല. ബ്ലൂസ്റ്റീന്റെ അസാധാരണമായ കായശക്തിയോ നോർട്ടന്റെ നീണ്ട നിവൻ ശരീരപ്രകൃതിയോ ഒന്നും അദ്ദേഹത്തിനില്ല. എങ്കിലും ഭേദം തീരെ ശോഷിച്ച് ചരടുപോലെയുമല്ല ഇരിക്കുന്നത്. സൗമ്യചിത്തനും മാർട്ടവശീലനും ആണെങ്കിലും ഹൃദയം ദൃഢവും സ്ഥിരവും ആണ്.

സോമർവെൽ ഒരു നല്ല ഗ്രന്ഥകാരൻകൂടെയാണ്. എവറസ്റ്റാരോഹണത്തെ പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ദേഹം ഒരു പുസ്തകം എഴുതാനിടയുണ്ട്. ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനും കലാവിദഗ്ദ്ധനും സമുദായസ്നേഹിയും മതചിന്തകനും ഭക്തനുമായ ഇദ്ദേഹം എവറസ്റ്റാരോഹണശ്രമത്തിന്റെ വെറും ഭൗമികവും ജ്വലികവും ആയ കഷ്ടതകൾ കാലദ്രമണത്തിൽ വിസ്മരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ— ഈ സാഹസിക വൃത്തിയാൽ ഉൽബുദ്ധമായ ആത്മീയ ചിന്തകൾ പകപമാകാൻ സമയമാകുമ്പോൾ— ഒരുവേള സാരവത്തും ആദ്ധ്യാത്മികവും ആയ രീതിയിൽ വല്ലതും പ്രസ്താവിക്കാതെയിരിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ പ്രസാധകന്മാർ അദ്ദേഹം എഴുതുന്ന പുസ്തകം വാങ്ങി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകം ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടെ ഇരുന്നുകൊള്ളേണ്ടതാണ്.

മാലോറി, ഫിഞ്ച്, നോർട്ടൻ, സോമർവെൽ, ഇവരെയാണ് ഏറ്റവും ഉയരത്തിൽ കയറാൻ സാധിക്കുന്നവർ എന്നു ഗണിച്ചത്. അതി വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ഈ നാലുപേർ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടുള്ള സ്ഥാനം സ്റ്റാൻലിനും, വെയിക്ക്ഫീൽഡിനും ബ്ലൂസ്റ്റീനും, ക്രോഫോർഡിനുമാണ്. ഇവരിൽ ചിലർ അല്പം പ്രായാധിക്യമുള്ളവരും, മറ്റു ചിലർ പർവ്വതാരോഹണത്തിൽ വേണ്ട പരിചയമില്ലാത്തവരുമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഇവർ ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ച നാലുപേർക്കും അമൂല്യമായ സഹായമായിരുന്നു.

കരോക്കാലങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ എവറസ്റ്റ് ആരോഹണത്തിന് ശ്രമിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ സ്റ്റാൻലിനുമകളിൽ എത്തുന്നതിനു ഒരുവേള സാധിക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു ആൽപസ് കയറി നല്ല പരിചയവുമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ വയസ്സു അല്പം മുന്നോട്ടായിപ്പോയി എന്നേയുള്ളൂ. എന്നിരുന്നാലും നേ

തൃതത്തിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും അനുയോജ്യനാണ്.

സോമർവെല്ലിനെപ്പോലെ വെയിക്ക്ഫീൽഡും തടാക ഡിസ്ട്രിക്ട്കാരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹവും അവിടെ മലകയറ്റത്തിൽ പ്രഖ്യാതി നേടിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഈ സമയത്ത് കാനഡയിൽ ഭിഷഗവൃത്തിയിലേപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. എവറസ്റ്റാരോഹണശ്രമത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുന്നതിനുള്ള അത്യാശകൊണ്ട് ആദായകരമായ ജോലിപോലും തല്ക്കാലമുപേക്ഷിച്ച് പയ്യംഗസംഘത്തിൽ ചേരാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്.

ജിയോഫ് റേബ്രൂസ്, ജനറൽബ്രൂസ്സിനു ബന്ധമുള്ള ഒരു സഹോദരനാണ്. പർവ്വതാരോഹണത്തിൽ വലിയ പരിചയമില്ലെങ്കിലും, ഹിമാലയ പ്രാന്തങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും, ഒരു ഗുർക്കൈസന്യവിഭാഗത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ നീപ്പാളത്തുകാരെ ഇടയിലും, ടിബറ്റുകാരെ ഇടയിലും ഇദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട് വളരെ പ്രയോജനമുണ്ടാകും.

ക്രോഫോർഡ് ധീരനായ ഒരു പാറ കയറാക്കാരനാണ്. ഈ മാനുവൽ ഇൻഡ്രിയിൽ സേവനം ചെയ്തുകയും, ജനസമ്മതിയും, പ്രീതിയും സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിനു എവറസ്റ്റ് കയറ്റത്തിനു വളരെ ആഗ്രഹവുമുണ്ടായിരുന്നു.

പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞൻ, ഭിഷഗവരൻ, എന്നീ നിലകളിൽ പ്രഖ്യാതനായ ഡോക്ടർ റി. ജി. ലോങ്സ്റ്റാഫ് വിശ്വവിഖ്യാതനായ ഒരു പർവ്വതാരോഹകനാണ്. പർവ്വതോപരിഭാഗത്ത് അദ്ദേഹം കയറിയിട്ടുള്ളടത്തോളം ഉയരത്തിൽ കയറാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള മഹാരഥന്മാർ ഇതുവരെ മറ്റാരുമുണ്ടായിട്ടില്ല. മറ്റു ഹിമാലർ പർവ്വതപാർശ്വങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ ഉയരത്തിൽ കയറിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷെ ട്രിസുൾഗ്രംഗപോലെ 23406 അടിയോ കൂടുതലോ ഉള്ളഗ്രംഗങ്ങളിൽ വേറെ ആരും, ഇതുപർത്തം കയറിയിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം കാരക്കോറം ഹിമാലയാഭാഗത്തു അത്യുന്മുഖമായ ഒരു ഹിമാസാനു കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആൽപ്സ് പ്രദേശങ്ങളിലും, ഹിമാലയപ്രാന്തങ്ങളിലുമുള്ള ലോങ്സ്റ്റാഫിന്റെ സുപരിചയം സംഘത്തിന് അനർഹമായ ഒരു സഹായവും, നിർദ്ദേശകവുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസന്നവും, ഉന്മേഷജനകവും, ആയ സ്വഭാവം സംഘാംഗങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക സന്തോഷദായകവുമായിരിക്കും.

ഇപ്രാവശ്യം പയ്യടനസംഘത്തിന് ഒരു ഔദ്യോഗിക മരയാമൃദുകനെക്കൂടെ വേണ്ടിയിരുന്നു. ക്യാപ്റ്റൻ. ജെ.ബി. നോവെൽ ചലനചിത്രമരയാ മൃദുണത്തിൽ പ്രത്യേകവാസനയുള്ള ഒരു സൈനികോദ്യോഗസ്ഥനാണ്. പച്ചതസുഷമയെ ആരാധിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രകൃതിസ്നേഹികൂടെ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം. അതുതകരവും, അരിവിർളവുമായ ഹിമാലയകാഴ്ചകൾ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിന് വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള ഒരു ചിത്രലേഖകനെക്കൂടെ സംഘത്തിൽ ചേർത്താൽ കൊള്ളാമെന്ന് രാജിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. ഹിമാലയാന്തർഭാഗങ്ങളിൽ നിഗൂഢമായിക്കിടക്കുന്ന പല ഹൃദയസ്പർശകമായ കാഴ്ചകളും, ചിത്രീകരിക്കാൻ അർഹമാണ്. സിക്കിമിതുകൂടെ ടിബറ്റവരെയുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ വളരെയധികം മനോഹരമായ പ്രകൃതിവിലാസകാഴ്ചകൾ ഉണ്ട്. ഒരു ഒന്നാംതരം ചിത്രകാരന്റെ തുലികതന്നെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിയിരുന്ന പല ദുർല്ലഭകാഴ്ചകളും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. എവറസ്റ്റാരോഹണശ്രമത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നതിന് കായദാർഢ്യമുള്ള ഒരു നല്ല ചിത്രകാരനെപ്പോലും കിട്ടിയില്ല. അതിനാൽ നോവെലിന്റെ ഫോട്ടോകളും, സോമർവെൽ ചില ധൃതവേളകളിൽ വരച്ചതായ ചിത്രങ്ങളും, മാത്രമേ ഈ മഹാപർവ്വതശ്രേഷ്ഠന്റെ മഹനീയ കാഴ്ചകളെ ലോകം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായി നമുക്ക് ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

ഈ സംരംഭങ്ങളെല്ലാം തകൃതിയായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ശനിപിടിച്ച പ്രശ്നം ആവിർഭവിച്ചു. പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചാലെന്താ എന്നൊരു സംശയം? പർവ്വതാരോഹണശ്രമത്തിൽ പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് കെല്ലാസ്സ് ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതു ഇനിയും ഒന്നു തുടർന്നാലെന്താ? എവറസ്റ്റിന്റെ ശിരസ്സിൽ എത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രധാന വിഘാതം അന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രാണവായു കുറവാണെന്നുള്ളതല്ലേ? ഈ സ്പന്ദന പരിഹരിച്ചാൽ കയറാക്കാക്ക് നിഷ്പ്രയാസം കൊടുമുടിയുടെ മുകളിൽ എത്തുമതോ?

പ്രാണവായു സൗകര്യപ്രദമായി വഹിച്ചുകൊണ്ട് നടക്കത്തക്കരീതിയിൽ സുരക്ഷിതമായി സംഭരിക്കുന്നതിന് സാധ്യമാകുമോയെന്നു വളരെ സംശയിച്ചിരുന്നതിനാൽ, യാത്രാസംഘക്കാർക്ക് പ്രാണവായു സംഭരണോപകരണങ്ങൾ നൽകുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി എവറസ്റ്റ് കമ്മറിക്കാർ ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല. തന്നെയുമല്ല,

ഇതരസഹായങ്ങൾ കൂടാതെ എവറസ്റ്റ് കയറുന്നതാണ് കുരേക്കൂടി അഭിമാനജനകമെന്ന് ഒരു അഭിപ്രായവും ചിലർക്കില്ലാതിരുന്നില്ല. അല്പം ഒരുന്മേഷത്തിനുവേണ്ടി വല്ല കാപ്പിയോ, സ്വപ്നം ബ്രാണ്ടിയോ, കുടിച്ചു കൊണ്ട് വല്ല പ്രവൃത്തിയും ചെയ്താൽ അതിനു മാഹാത്മ്യക്കുറവുണ്ടെന്ന് ലോകം ഗണിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും പ്രാണവായുവും, ഇതര ശാസ്ത്രീയ സാധനസഹായങ്ങളും, കൂടാതെ എവറസ്റ്റിന്റെ മുകളിൽ കയറുന്നവൻ, അവ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് കയറുന്നവനേക്കാൾ ബഹുമാനാർഹൻ തന്നെയെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കും. എവറസ്റ്റ് കയറിയപ്പോൾ ചുട്ട കാപ്പി കുടിച്ചിരുന്നോയെന്ന് അറിയുന്നതിന് ജനങ്ങൾക്കു ജിജ്ഞാസയില്ല. പ്രത്യേക നാം അനുനിമിഷം ശ്വസിക്കുന്ന പ്രാണവായു മതിയാകാതെ വന്നിട്ട്, ആ നൂനതയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചാൽ അത്ര അഭിമാനകരമായൊരിക്കലുമുണ്ടാകില്ല! എന്തായാലും പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചും, ഉപയോഗിക്കാതെയും, കയറിയാൽ, ഉപയോഗിക്കാതെ കയറുന്നവർക്കു തന്നെയാണ് പ്രശസ്തി കൂടുതൽ. അതുകൊണ്ടു പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കമ്മറിക്കാരുടെ ഇടയിൽ അഭിപ്രായാന്തരമുണ്ടായിരുന്നു. കമ്മററിയുടെ ഈ അഭിപ്രായം പിന്നീട് മാറി. പക്ഷെ ഇതു മാറ്റേണ്ടയാവശ്യമില്ലായിരുന്നു. പ്രാണവായുവിന്റെ സഹായം കൂടാതെ 28,000 അടിവരെ ഉയരത്തിൽ കയറാൻ സാധിച്ചതിൽ നിന്ന് ബാഹ്യസഹായം കൂടാതെ തന്നെ മനുഷ്യശരീരം പരിതസ്ഥിതികൾക്കനുയോജ്യമായി വിധേയമായിക്കൊള്ളുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

1922-ാമാണ്ടു് പർവ്വതാരോഹണത്തെപ്പറ്റി ഇത്രയും അനുഭവവും അറിവും ഇല്ലായിരുന്നു. അന്നു ആരും 24600 അടിയിൽ കൂടുതൽ കയറിയിട്ടുള്ളവരായി ഇല്ലായിരുന്നു. പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ബാഹ്യസഹായങ്ങൾ കൂടാതെ മുകളിലെത്താൻ സാധിക്കയില്ലെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പയ്യങ്കനാംഗങ്ങളിൽ പലരും വിശിഷ്ട ഫിഷും ഇതിന്റെ ഉപയോഗത്തെ അനുക്രമിച്ചു. സോമർവെൽ നിർബന്ധമായി അതിന്റെ ഉപയോഗത്തിനുവേണ്ടി വാദിച്ചപ്പോൾ കമ്മററി അത്ര അംഗീകരിച്ചു.

ഏറ്റുമുട്ടലായ ഒരംഗീകരണമല്ലായിരുന്നു അത്. അതിന്റെ ബുദ്ധിപൂർവ്വകതയെപ്പറ്റിയും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സംഘത്തിലെ ഒന്നു രണ്ടു് അംഗങ്ങൾ ഒഴിച്ചു് ബാക്കിയുള്ളവർ അതിന്റെ ഉപയോഗത്തിൽ അത്ര താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചില്ല. പ്രാണ

വായു ഉപകരണങ്ങൾതന്നെ വളരെ ഭാരമേറിയതും, അസൗകര്യപ്രദവും ആയിരുന്നു. സോമർവെൽ അതിനുവേണ്ടി വാദിച്ചെങ്കിലും, അദ്ദേഹവും, അതുപയോഗിക്കുകയുണ്ടായില്ല.

ഒടുവിൽ കമ്മറിക്കാർ ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചു. പ്രാണവായു ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നു രണ്ടുപേർ മുന്വേപോകട്ടെ! അവർ മുമ്പിൽ വഴി തെളിച്ചുപോകുമ്പോൾ പുറകെ പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാതെ കയറുന്നവർക്കു് ധൈര്യവും പ്രേരണയും തോന്നും. പക്ഷെ അനുഭവത്തിൽ ഈ ഉദ്ദേശവും തെറ്റിയാണ് കണ്ടത്. പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാതെ കയറിയവർ മുമ്പേയും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് കയറിയവർ പുറകേയുമായിരുന്നു എന്നാണ് ഹിമാലയത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ അനുഭവത്തിൽ കണ്ടത്.

പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ അവന്റെ ശക്തിയേക്കാൾ കൂടുതൽ ശാസ്ത്രീയശക്തിയേ അവലംബിക്കുന്നു എന്ന ഒരു സ്മനതയുണ്ട്. എവറസ്റ്റിനെ മനുഷ്യന്റെ മനശ്ശക്തിയും, കായബലവും, ധൈര്യവുമൊക്കെയുവേണം ജയിക്കുവാൻ. എവറസ്റ്റാരോഹണം മനുഷ്യന്റെ ശാസ്ത്രശക്തിയുടെ തോതറിയുന്നതിനുള്ള ഒരു പരിമാണമല്ല. മനുഷ്യൻ ശാസ്ത്രത്തിനു വിധേയനാകാതെ മനശ്ശക്തിക്കും, അന്തഃക്കരണപ്രേരണകൾക്കുംകീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നു ലോകത്തിൽ കാണുന്ന പല വിഷമതകളും ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൧൦.

രണ്ടാമതു, യാത്ര.

1922— മാർച്ച് ഒന്നാംതിയതി ബ്ലൂസ് ഡാർജിലിങ്ങിൽഎത്തി. പട്ടുടനസംഘത്തിനു വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം കാലേക്രട്ടി ചെയ്യുന്നതിനായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്ന് മറ്റു സംഘാംഗങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടുന്നതിന് മുമ്പേതന്നെ ഇൻഡ്യായിലേക്കു പുറപ്പെട്ടത്. ഏജൻറായിരുന്ന മി. വിതറാൾ കൂ

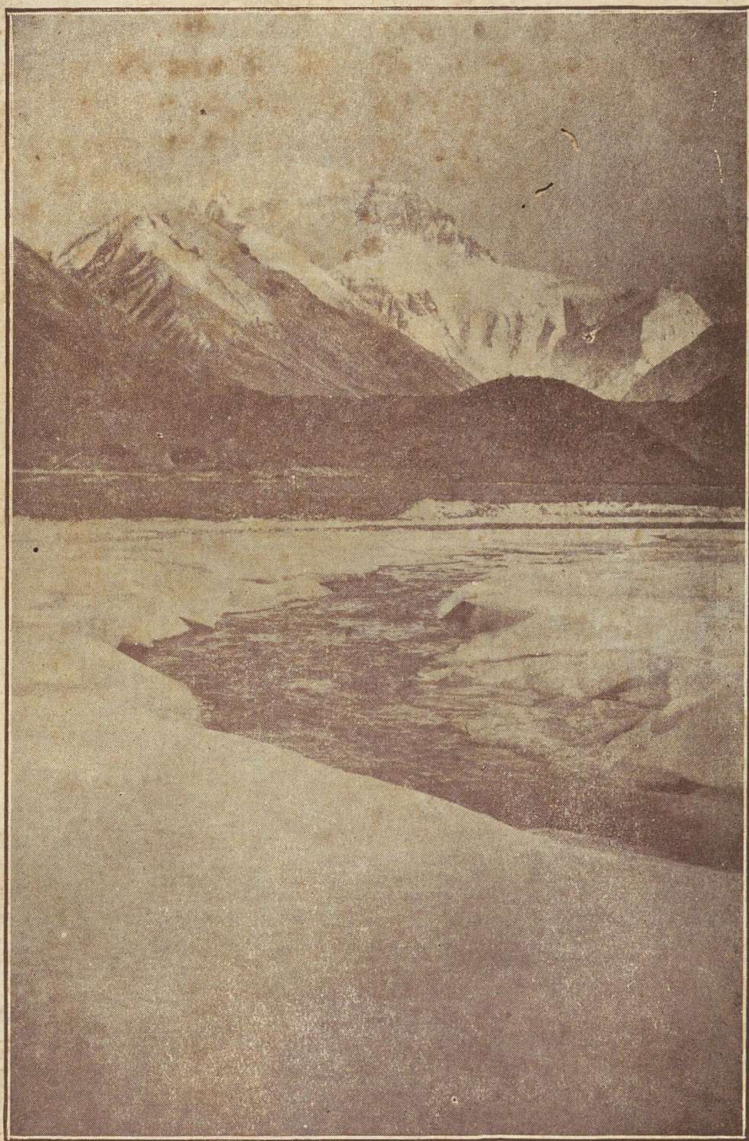

Photo by DR. SOMERVELL.

അടവാരക്കുടാരത്തിൽനിന്നുമുള്ള എവറസ്റ്റ് ശിഖാദർശനം.

റോങ്ങ്ബക് ഓറിപ്പരപ്പിൽ നിന്ന് ഉരുവിക്കുന്ന

നദി ഘനീഭവിച്ചു കാണപ്പെടുന്നു.

(By kind permission of Dr. Somervell.)

ദാരങ്ങൾ നന്നാക്കുക, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക, ശയ്യോപകരണങ്ങൾ സജ്ജീകരിക്കുക, മുതലായ പ്രാരംഭ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തുതുടങ്ങി. ഷർപ്പാസ്, ബോട്ടിയാസ്, ആദിയായി നൂററിക്കുറേപേരും മലനാട്ടുകാരായ ആളുകളെയും ശേഖരിച്ചിരുന്നു. ഇനി ബ്ലാസ്സിന്റെ ഇരപ്പ് സിതാസരണം ഇവരിൽനിന്നും സമത്വനാരായ ചുമട്ടുകാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കണം. പയ്യടനസംഘത്തിൽചേർന്നു ധർമ്മാരെ അനുഗമിക്കുന്നതിനായി ധാരാളം ആളുകൾ അഹമഹമികയാ ഉത്സാഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വിശ്വാസവും സ്നേഹവുമുള്ള ഒരു സായ്പിന്റെകൂടെ ഏതുകാഴ്ചയിനും ഇറങ്ങുന്നതിന് ഉത്സാഹവും ധൈര്യവും അവർക്കുണ്ട്. ബ്ലാസ്സ് ഇവരിൽനിന്നും സമത്വനാരായെമാത്രം തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഒരു സംഘം രൂപവൽക്കരിച്ചു. അനന്തരം അവർ തങ്ങളെ അനുഗമിക്കേണ്ടത് പണത്തെയോ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രതിഫലത്തെയോ ഇശ്ചിച്ചല്ലെന്ന് അവരെ മനസ്സിലാക്കി. ഏറ്റവും സാഹസികവും ലോകം ഉൽക്കണ്ഠയോടെ സംഘീക്ഷിക്കുന്നതുമായ ഒരു മഹാസാഹസിക വൃത്തിയിൽ ഭാഗഭാക്കാകണമെന്നുള്ള അഭിവാഞ്ഛയാൽ പ്രേരിതരായിമാത്രം പയ്യടനസംഘത്തെ അനുഗമിച്ചാൽ മതിയെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് ബ്ലാസ്സ് അവരിൽ യഥാർത്ഥമായ ഒരു പശ്ചാത്താപരോഹണാഗ്രഹം ഉൽഖലമാക്കി. തങ്ങളെപ്പോലെ അവർക്കും ഒടുവിൽ പേരും പെരുമയും ഉണ്ടാകുമെന്നും, അവർ വെറും ചുമട്ടുകാരായിട്ടാണ് വരുന്നതെങ്കിലും പയ്യടനസംഘം അങ്ങിനെ അവരെ കരുതുകയില്ലെന്നും, പ്രത്യേക അവരുടെ സംഘത്തിൽപെട്ട അംഗങ്ങളാണെന്നു മാത്രമേ വിചാരിക്കുകയുള്ളെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് അവരെ ഉൽസുകരും ധീരചിത്തന്മാരും ആക്കിത്തീർത്തു. കൂടാതെ അവർക്കു ശരിയായ വേതനവും നല്ല ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ഉടപ്പുകളും മറ്റുമെല്ലാം കൊടുക്കുന്നതായിരിക്കുമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. തൽഫലമായി അവർ തിളക്കുന്ന രക്തത്തോടുകൂടി സാഹസികോല്പമങ്ങൾക്ക് തയ്യാറായി പയ്യടനസംഘത്തിൽ ചേർന്നു.

ചുരുച്ചുപ്പും ചുണയുമെല്ലാം ഉള്ളവരാണെങ്കിലും അവരിൽ ചില വീഴ്ചകളും ന്യൂനതകളും ബാലിശമായ പ്രവൃത്തികളും പ്രകൃത്യാതന്നെയുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ വെറും കുട്ടികളെപ്പോലെ ഉത്തരവാദിത്വബോധമില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുകയും മറ്റും ലഭിക്കയാണെങ്കിൽ സസന്തോഷം അതിൽ ആനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രകൃതിക്കാരണവർ. പയ്യടനമെല്ലെ അവരുടെയിടയിൽ യാ

തൊരു വഴക്കം ഉണ്ടാകാതെ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനായി അവരുടെ പുരോഹിതന്മാരെ വരുത്തി അവരെക്കൊണ്ട് ഉപദേശിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ അനുഗ്രഹം കൊടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ബ്രാഹ്മണപുരോഹിതന്മാരും ബുദ്ധസന്യാസികളുമാണ് അവർക്ക് ആശ്ശിസ്സ് നൽകി അയച്ചത്. അവർക്ക് പുരോഹിതന്മാരോട് വലിയ ബഹുമാനവും ഭക്തിയും ഉണ്ട്.

ബ്രൂസ്സിന്റെ പ്രധാന ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ച മറ്റൊരു സംഗതി പാചകന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലാണ്. ബ്രൂസ്സ് വാസ്തവത്തിൽ പൈതൃകമായ നിലയിലാണ് സംഘത്തെ സഹായിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആദ്യം പോയ പരിശോധനാപത്ത്സനസംഘത്തിന് നല്ല പാചകന്മാരില്ലാതിരുന്നതിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ട് അദ്ദേഹം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതിനാൽ അതിസമർത്ഥന്മാരായ നാലു പാചകന്മാരെ അദ്ദേഹം പരീക്ഷിച്ചെടുത്ത് സംഘത്തിൽ ചേർത്തു.

ജിയോഫ്രൈഡ്സ്റ്റോം, ക്യാപ്റ്റൻ മോറീസും, ഇദ്ദേഹത്തെ പലവിധത്തിലും സഹായിച്ചു. സർവ്വസെന്ത്യാഡിപൻ റോളിൻസൺപ്രഭു നാലഞ്ചു ഗുർക്കാപട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും പത്ത്സനസംഘത്തിന് വിട്ടുകൊടുത്തു. ഏറ്റവും സമർത്ഥനായ ഒരു ദിഭാഷിയേയും സംഘത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. ദിഭാഷി കർമ്മാപോൾ എന്ന പേരോടുകൂടിയ ഒരു റിബറൻ യുവാവായിരുന്നു. എപ്പോഴും സന്തോഷമിത്തനും പ്രസന്നവദനനും ആയ ഒരു നല്ല സഖാവുകൂടെയായിരുന്നു മി. പോൾ എന്നും ബ്ലൂസ്സ് പിന്നീട് പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഉത്തമമായ വിധത്തിൽ ജനങ്ങളോട് പെരുമാറുന്നതിന് പോളിന് ഒരു പ്രത്യേക വാസനയുണ്ടായിരുന്നു. റിബറാർകാർ ആകപ്പാടെ ജനരജ്ഞനയും മയ്യാദയുമുള്ള വൾക്കാരാണ്. പോളിന് പകരം മയ്യാദഹീനനും ദുരാചാരിയുമായ ഒരു ദിഭാഷിയെ ആയിരുന്നു സംഘത്തിന് ലഭിച്ചിരുന്നതു എങ്കിൽ നിശ്ചയമായും പത്ത്സനം പരാജയത്തിൽ കലാശിക്കുമായിരുന്നു.

മാർച്ച് മാസത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും ഡാർജിലിങ്ങിൽ എത്തിയ ആരോഹകന്മാരെ കൂടാതെ ആസാമിൽനിന്നും മി. സി. ജി. ക്രോഫോർഡും വന്നുചേർന്നു. മേജർ മോർഷെഡും അവധി എടുത്ത സംഘത്തിൽ ചേരുന്നതിനു ഇടയായി. അദ്ദേഹം ഇപ്രാവശ്യം ഒരു സർവ്വ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എന്ന നിലയിലല്ല പ്രത്യേക പത്ത്സനസംഘത്തിലെ ഒരംഗം എന്ന നിലയിലാണ് സംഘത്തെ അനുഗമിച്ചത്.

ദിതീയപഞ്ചനസംഘം ആകപ്പാടെ പുത്തിയായി എ
ന്നു പറയാം. ഇനി പ്രാണവായു ഉപകരണങ്ങൾ കൂടെ വന്നുചേ
ന്നാൽ മതി. ഡി. എസ്സ്. പി. മി. ലേഡൻലായുടെ അദ്ധ്യക്ഷത
യിൽ ബുദ്ധമതസംഘക്കാരും ഹിൽമെൻസ് അസോസ്യേഷൻ
കാരും സംഘത്തിന് മംഗളമാശംസിച്ചു. പ്രധാന ലാമാമാരും
ബ്രാഹ്മണപുരോഹിതന്മാരും സംഘത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചു. ഡാ
ർജിലിങ്ങിലെ ആളുകളുടെ ആശ്ചര്യകളോടുകൂടി ആരോഹകസം
ഘം മാർച്ച് 26-ാംതീയതി യാത്രതിരിച്ചു.

ഡാർജിലിങ്ങിൽനിന്നും സിക്കിം, റിബററ്റ്, മുതലായ
പ്രദേശങ്ങൾ കടന്നു റോങ്ങ്ബക്ക് താഴ്വരയിലുള്ള ആസ്ഥാ
ന കൂടാര സ്ഥാനത്തെത്തി. ആദ്യപരിശോധനാസംഘത്തിന്റെ
മാർഗ്ഗവണ്ണന കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഈ യാത്ര അ
ധികം വിസ്തരിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലല്ലോ. എങ്കിലും പ്രധാന
മായ ചില വിവരങ്ങൾ മാത്രം പ്രസ്താവിക്കാം. രണ്ടാമത്തെ
സംഘവും ഏകദേശം ആദ്യസംഘം തുടന്ന് വഴിതന്നെ സ്വീക
രിച്ചു. മുൻസംഘത്തെക്കാൾ രണ്ടു മാസക്കാലം മുൻപെയായിര
ന്നു ഇവരുടെ യാത്ര. അതിനാൽ കാലസ്ഥിതിയും ശീതോഷ്ണസ്ഥി
തിയും ആദ്യത്തേതിലും അസഹനീയമായിരുന്നു. അതി ശിശി
രകാലം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാതിരുന്നതിനാൽ, മുൻയാത്രയെക്കാൾ കൂ
ടുതൽ മഞ്ഞുകാറ്റുകളും തണുപ്പും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. ഏ
പ്രിൽ ആറാംതീയതി ഫാറിയിലെത്തി. അവിടെനിന്നും കമ്പാ
സോങ്ങിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. പതിനേഴായിരം അടിയിലധികം വരു
ന്ന ഒരു പർവ്വത വിദരം കടന്ന് ഒരേറ്റപ്പു വഴിക്കാണ് ഇത്തവ
ണ സോങ്ങിൽ എത്തിയത്. ഇംഗ്ലീഷിലും റിബററ്റ് ഭാഷയി
ലും മനോഹരമായി കൊത്തിയിരുന്ന പരമലിഖിതങ്ങളോടുകൂടി
കെല്ലാസിന്റെ ശവകുടീരം അവിടെ കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ
സ്തരണയെപ്പറ്റിയുള്ള ബഹുമാനാത്മകം അവർ കറെ കല്ലുകൾകൂ
ടി ശേഖരിച്ചു ശവകുടീരത്തിനു സമീപം വെച്ചു. 24-ാംനു ഭഗ
ഖരസോങ്ങിൽ എത്തി. വീണ്ടും അവിടെത്തെ ലാമായെ സന്ദ
ശിച്ചു. പക്ഷെ ബ്രസ്സിന് മുൻസംഘാംഗങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന
തുപോലെയുള്ള മരിച്ച് ലാമായെപ്പറ്റി ഉണ്ടായില്ല. കുശാഗ്ര
ബുദ്ധിയും കൗശലശാലിയുമായ ഒരു നല്ല വ്യാപാരിയാണ് ലാ
മായെന്നു അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. ചൈനയിലേയും റിബററി
ലേയും ചില അപൂർവ്വ വസ്തുക്കളും പുരാതന വസ്തുക്കളും വ്യാപാ
രം ചെയ്യുന്ന അതിലാഭേച്ഛയായ കച്ചവടക്കാരനെപ്പോ

ലെ നിഷ്കഷ്ടയായി ലാമാ വിലപറകയുംമാറുംചെയ്തു. ബ്രൂസ്സിന്റെ അഭിപ്രായം ലാമാമാർ വെറും വൃത്തിശൂന്യനാരായ ആളുകളാണെന്നാണ്.

ഏപ്രിൽ 30-ാംനൂ അവാർ റോങ്ങ്ബക്ക് സന്യാസാശ്രമത്തിലെത്തി. ഇവിടത്തെ പ്രധാന ലാമായെപ്പറ്റി ബ്രൂസ്സിന് വളരെ നല്ല അഭിപ്രായമാണ്. സന്യാസാശ്രമത്തിന്റെ ഇരിപ്പും വളരെ മനോജ്ഞമാണ്. എവറസ്റ്റ് ഭംഗിയായി അവിടെനിന്നു കാണാം. 'ചേങ്ങ്രേസെ' ഭേവന്റെ അവതാരമാണ് ലാമായെന്നാണ് ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്. ഉദ്ദേശം അറുപതു വയസ്സ് പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന ലാമായുടെ മുഖം പ്രസന്നവും ക്രമ്ബുലിദ്യോതകവും ബഹുമാനനീയവുമായിരുന്നു. എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ അതിയായ ബഹുമാനത്തോടെ വണങ്ങി. ജന്തുക്കളോടും മൃഗങ്ങളോടും വളരെ സ്നേഹമായും ഭയത്തോടുകൂടിയും പെരുമാറണമെന്ന് ലാമാ ബ്രൂസ്സിനോട് പ്രത്യേകം ശുഭം കെട്ടി. അഹിംസാധർമ്മം ബുദ്ധമതക്കാർ നന്നായി പാലിക്കുന്ന വരാണല്ലോ. അവിടെയുള്ള കാട്ടാടുകൾ മുതലായ ജന്തുക്കൾ മനുഷ്യരുടെ അടുത്തുവരികയും ഇണക്കുമായിരിക്കുകയും, സംഘക്കാരടെ കൂടാര പരിസരങ്ങളിൽ സ്വച്ഛന്ദമായി സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഇത്ര ബുദ്ധിമുട്ടി ഇംഗ്ലീഷ്കാർ എന്തിനാണ് എവറസ്റ്റ് കയറാൻ വന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് ലാമായിൽക്കൂടി വലിയ അത്ഭുതം തോന്നി. പയ്യട്ടന സംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ബ്ലൂസിനോട് പ്രത്യേകം ചോദിച്ചു. ബ്ലൂസ്സ് വിശ്വസനീയമായ ഒരു മറുപടിയും കൊടുത്തു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പദ്മതാരാധകനായ ഒരു സംഘം ആളുകളുണ്ടെന്നും ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പദ്മതത്തിലേയ്ക്കു തങ്ങൾ ഒരു തീർത്ഥയാത്രയായി പോകയാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സ്വണ്ണചനികളോ, കൽക്കരിയോ, കണ്ടുപിടിക്കുന്നതുപോലെ വെറും ഭൗമികമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടു കൂടിയല്ല, പ്രത്യേക, മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതിവിജയത്തിലുള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ടാണെന്നു അവരെ മനസ്സിലാക്കാൻ അത്ര എളുപ്പമല്ല. പാരത്രികവും ആത്മീയവും ആയ കാര്യങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ അവർക്കു എളുപ്പത്തിൽ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും, അതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നതിനും സാധിക്കും. തന്നെയല്ല, ആരാധന എന്ന വാക്കിനു ബ്ലൂസ്സ് കല്പിച്ച അർത്ഥം അതിയായ ബഹുമാനം എന്നാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതും ശരിയാണ്. എവറസ്റ്റിനോടുള്ള അതി

ബഹുമാനംകൊണ്ടല്ല ഇത്ര ദൂരെനിന്ന് വളരെ ഭക്തശാസനം സഹിച്ചു ആളുകൾ യാത്രചെയ്യുന്നത്?

റോജ് ബക്ക് താഴ്വരയുടെ മുകൾഭാഗത്തായി ആര്യേ യതിവർണ്ണനാരുടെ ആശ്രമങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവ തീരെ ചെറിയ അറകളാണ്. ഈ മുനിമാർ തണുപ്പു തടുക്കുവാൻ വളരെ കുറച്ചു വസ്ത്രമെ ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ. കാപ്പിയോ മറ്റു ലഹരിസാധനങ്ങളോ ഇവർക്കില്ല. പ്രധാനാശ്രമത്തിൽ നിന്നുമാണ് ഇവർക്കു ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുന്നത്. ഈ യോഗിശ്രേഷ്ഠന്മാർ അവരുടെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ പരമാത്മാവായ 'ഒമി'നെ ധ്യാനിച്ചു കഴിക്കുന്നു. 16000 അടിയിലധികം ഉയരത്തിൽ നിവസിക്കുന്ന ഈ മുനിമാർ ടിബറ്റിലെ അതിശൈത്യമുള്ള ശിശിരകാലത്തു് വല്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷെ അവരുടെ സഹനശക്തി അതുദൂരകരം തന്നെയെന്നു സമ്മതിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ല.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ആശ്രമങ്ങളാണ് അവസാനമായി കണ്ട മനുഷ്യവസതികൾ. പ്രോഗ്രാം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതുപോലെ കൃത്യമായി മേമാസം 1-ാം- 13 ബ്രിട്ടീഷുകാരും, നാലഞ്ചു നീപ്പാളത്തുകാരും, മറ്റുള്ളവരും, ഏകദേശം നൂറോളം ടിബറ്റുകാരും, 300 യാക്കുകളും, റോജ് ബക്ക് ഹിമപ്പരപ്പിന്റെ ഉപരിഭാഗത്തെത്തി. ഇവിടെയാണ് ആസ്ഥാനകൂടാരം അഥവാ അടിവാരകൂടാരം അടിക്കേണ്ടതു്.

ഇത്ര വലിയ ഒരു സൈന്യവ്യൂഹത്തെക്കണ്ടു് എവറസ്റ്റ് അതുഭൂതപ്പെട്ടിരിക്കാം. ഇനി എവറസ്റ്റ് നിരോധനം തുടങ്ങണം. ഫിഞ്ച് ഒഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം അരോഗദുരഗാത്രന്മാരായിത്തന്നെ ഇവിടംവരെയെത്തി. ശരിയായ പാചകത്തിന്റെ സൽഫലങ്ങളും പ്രത്യേകം കാൺമാനുണ്ടായിരുന്നു. ടിബറ്റിലെ കുന്നിൻപുറങ്ങളിൽ കൂടെയും സമതലങ്ങളിൽകൂടെയും മഞ്ഞുകാറ്റോറ്റുകൊണ്ടുള്ള പ്രയാണം സംഘാംഗങ്ങൾക്കു നാടും കാലസ്ഥിതിയും ക്രമേണ പിടിക്കുന്നതിനു് പര്യാപ്തമാണ്. ഈ അപരിചിതവും, അസാധാരണവും ആയ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയിൽ കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽകൂടെയുള്ള യാത്ര മനുഷ്യർക്കു വളരെ ക്ഷീണകരവും, അനാരോഗ്യപ്രദവും ആയിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, എല്ലാവരും നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം നടക്കാതെ മൃഗങ്ങളുടെ പുറത്തു സവാരിചെയ്യണമെന്ന് നേതാവായ ബർഡ്സ്റ്റം പ്രത്യേകം നിഷ്ക്കർഷിച്ചു. ആരോഹകന്മാർ എല്ലാമെന്നെ

ഉന്മേഷഭരിതരും ഉത്സാഹികളുമായിക്കണ്ടു. ഇനി ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന മൂന്നാഴ്ചയ്ക്കും എവറസ്റ്റാഭാരം കഴിയണം. അതുകഴിഞ്ഞാൽ കാലസ്ഥിതി ഭേദപ്പെടും. അപ്പോൾ എവറസ്റ്റിനെ നിരോധിക്കുന്നതിനു സാധിക്കയില്ല. അല്പം ഒരു സ്ഥലത്തുകൂടെയും വളരെ കുറഞ്ഞ ഒരു കാലയളവിലും മാത്രമേ എവറസ്റ്റിനോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ സൗക്യമുള്ളൂ. അതിനാൽ ആ കാലയളവിലും, ആ സ്ഥലത്തും ആരോഹകന്മാരുടെ സകല ശക്തികളും ഉപയോഗിച്ച് ശരിയായി ശ്രമിക്കാൻതന്നെ തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

ഉത്തരമുഖത്തിൽ വടക്കുകിഴക്കന്റെ സമീപത്തായി വല്ല വിളക്കിലോ, വിളളലിലോ, രണ്ടു ചെറിയ കൂടാരങ്ങൾ എങ്ങനെയെങ്കിലും എത്തിച്ച് അവിടെ ആസ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതുസാധിച്ചാൽ നാലു ആരോഹകന്മാർക്കു അവിടെ ഉറങ്ങാൻ സാധിക്കും. ഈ കൂടാരത്തിൽ നിന്നും 2000 അടി ഉയരം കൂടയേ ശൃംഗാഗ്രത്തിലേക്കുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. അതു രാവിലെ മുതൽ നാലുമണിവരെ കയറി ജയിക്കാം. ൨൦൦൦ അടിയിൽ കൂടുതൽ ഒരു ലിവസംകൊണ്ടു കയറി ഇറങ്ങുന്നതിന് അവരെക്കൊണ്ടു സാധ്യമല്ല. മുകളിലേക്കു ചെല്ലുന്നോരും കയറാം കൂടുതൽ അപായകരവും സാവധാനവും ആയിട്ടാണ് വരുന്നത്. അതിനാൽ എവറസ്റ്റിന്റെ വിജയം പ്രധാനമായി ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത് 27000 അടി ഉയരമുള്ള ഉത്തരമുഖ പർവ്വതത്തിൽ കൂടാരങ്ങളും നിദ്രാസഞ്ചികളും ഭക്ഷണസാമഗ്രികളും മറ്റും വഹിച്ചുകൊണ്ടു ചുമട്ടുകാർക്കു കയറാൻ കഴിയുന്നതിലാണ്. ഇതു സാധിച്ചാൽ ആരോഹകന്മാർ എവറസ്റ്റിനെ കീഴടക്കും.

അതു എളുപ്പമായ ഒരു കാര്യമല്ല ഇതു. യാതൊരു ചുമട്ടും കൂടാതെ വെറുംകയ്യായിട്ടുപോലും 24600 അടിയിൽ കൂടുതൽ കയറുന്നതിനു ഇതുവരെ ഒരു മനുഷ്യനും സാധിച്ചിട്ടില്ല. 27000 അടി ഉയരം വരെ ചുമട്ടുകാർ ചുമട്ടുകളും വഹിച്ചുകൊണ്ടു കയറാൻ ഇടയായി എങ്കിൽ ആരോഹകന്മാർ ശൃംഗാഗ്രത്തിൽ എത്തുമെന്നു നമുക്കു പ്രത്യാശിക്കാം. ചുമട്ടുകാരുടെ വിജയത്തിലാണ് ആരോഹകന്മാരുടെ ശ്രമഫലം അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്നത്. രണ്ടു കൂടാരത്തിൽ ഒന്നെങ്കിലും 27000 അടിയിങ്കലേക്കുവെച്ചാൽ, നാലു ആരോഹകന്മാരിൽ രണ്ടു പേരെങ്കിലും ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് വിജയലബ്ധിക്കു കൂടുതൽ സുഗമം എന്നു നമുക്കു തോന്നിയേക്കാം. പക്ഷെ അതു വളരെ ആപൽക്കരം.

രമാണ്. ഒരാൾക്കു എന്തെങ്കിലും ആപത്തു സംഭവിക്കുകയോ സുഖക്കേടു ബാധിക്കുകയോ ചെയ്താൽ കൂടെ ഒരാൾമാത്രമെ ഉള്ളവെങ്കിൽ വലിയ കഷ്ടതയിലാകും. സുഖക്കേടുകാരനെയോ, അപായത്തിലകപ്പെട്ടവനെയോ തിരിയെ ഇറക്കിക്കൊണ്ടു വരാൻ സാധിക്കയില്ല. അതിനാൽ അവസാനത്തെ രണ്ടായിരം അടികയറുമ്പോൾ നാലുപേർതന്നെ വേണമെന്നും, അവർക്കുതാമസിക്കാൻ രണ്ടുകൂടാരങ്ങൾ (ഒന്നിൽ 2 പേർക്കു താമസിക്കാനുള്ള സൗകര്യമേയുള്ളു) വേണമെന്നും ഉള്ളതു നിർബന്ധമാണ്. ഈ സംഗതി എതുവിധേനയും സാധിക്കണം. എന്നാൽ മാത്രമെ വിജയം ഹസ്തഗതമാകയുള്ളൂ.

ഈ കാര്യം നടക്കണമെങ്കിൽ 25000 അടി ഉയരത്തിൽ അതായതു ഏറ്റവും ഉയരത്തിൽ നിശ്ചയിച്ച ക്യാമ്പിന്റെയും 23000 അടി ഉയരത്തിലുള്ള ഉത്തരകോള കൂടാരത്തിന്റെയും മദ്ധ്യത്തിലായി ഒരു കൂടാരമടിക്കണം. ഉത്തരകോള കൂടാരത്തിനും അടിവാരക്കൂടാരത്തിനും മദ്ധ്യേയായി രണ്ടുമൂന്നു ഉപക്യാമ്പുകൾ ഏകിലും ആവശ്യമാണ്. ഇവയെല്ലാം വേണ്ടതായ ചുമട്ടുഭാരം സീമാതീതമായതുതന്നെ. ബ്ലാസ്റ്റ് പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുത്ത രൂപവൽക്കരിച്ച ഭാരവാഹക സംഘത്തെ താഴെത്തെയ്ക്കുവേണ്ട ചുമട്ടുകൾക്കുപയോഗിച്ചു വിഷമിപ്പിച്ചാൽ അവർ മുകളിലേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ തീരെ ക്ഷീണിച്ചുപോകും. അതുകൊണ്ട് ബ്ലാസ്റ്റ് മറ്റ് ആളുകളെക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഹിമതലത്തിലെ ചുമട്ടുകൾ മിക്കവാരും വഹിപ്പിച്ചത്. പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്ന നീപ്പാളത്തുകാരായ 40 സമർത്ഥന്മാരായ ചുമട്ടുകാരെ പവ്ത്രോ പരിതലങ്ങളിലേക്കുള്ള ചുമട്ടിനായി മാത്രം നിയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ ക്ഷീണിപ്പിക്കാതെ നല്ലതയ്യാറിൽ നിറുത്തിയിരുന്നു.

ഇതിൽ കൂടുതലായി ആദർശപരമായ വ്യവസ്ഥകൾ യാതൊന്നും ചെയ്യാനില്ലതന്നെ. പക്ഷെ ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ നമ്മുടെ പ്ലാനും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുംപോലെ സംഗതികളെല്ലാം നടന്നു എന്നു വരുന്നതല്ല. എങ്കിലും കഴിയുന്നത്ര പരിപൂർണ്ണതതന്നെ ഉദ്ദേശിച്ച് അതിനു തക്കതായ ആലോചനകളും വ്യവസ്ഥകളും നാം ചെയ്യണം. എന്നാൽ മാത്രമെ നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ പകുതിയെങ്കിലും കാര്യം സാധിക്കയുള്ളൂ. അടിവാര കൂടാരത്തിലെത്തുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ബ്ലാസ്റ്റ് ഈറ്റുശ സംഗതികളെല്ലാം ആലോചിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. പത്തുനൂറ് ടിബറ്റുകാരായ

ആളുകളെക്കൊണ്ട് ചുവട്ടിലെ ക്യാമ്പിൽനിന്നും റോങ്ങ്ബക്ക് ഹിമപ്പുരപ്പിലേക്ക് സാമാനങ്ങൾ വഹിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ടതായ പരിശ്രമങ്ങൾ ബ്ലസ്സ് ചെയ്തുതുടങ്ങി. 90 പേരെ നിർബന്ധിച്ചിട്ട് ആവശ്യസമയത്തു 45 പേരെ ലഭിച്ചു. ഈ നാല്പത്തഞ്ചുപേർതന്നെ രണ്ടു ദിവസം ചുമട്ടു ചുമന്നപ്പോൾ സ്വഗൃഹങ്ങളിലേക്കു തിരിച്ചുപോയുള്ളു. അക്കാലത്താണ് ടിബറ്റിൽ കൃഷിക്കു നിലം തയ്യാറാക്കുക മുതലായ കാർഷിക ജോലികൾ തുടങ്ങുന്നത്. ഈ കാരണത്താലാണ് അവർ ജോലി തീർക്കാതെ വേഗം പോയുള്ളു. ഇരട്ടിക്കൂലി കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുപോലും അവർ നിലക്കുകയുണ്ടായില്ല. കീർത്തിയും പ്രശസ്തിയും അവർക്കു ഉണ്ടാകുമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനു വഴിയില്ല. കുറെ കൂടാരങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളും ചുമന്നുകൊണ്ട് ഒരു ഹിമപ്പുരപ്പിൽക്കൂടെ പോകുന്നതുകൊണ്ടു എന്തു കീർത്തിയാവട്ടുമാണ് ഉണ്ടാകാനുള്ളത്.

ററിബറ്റ്കാരായ ആളുകളെ ചുമട്ടുകാരായി കിട്ടാതിരുന്നത് പയ്യടനസംഘത്തിന് വലിയ ഒരു വിഘാതമായിരുന്നു. ബ്ലസ്സ് പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുത്ത സമത്വന്മാരുടെയായ ഒരു വാഹകസംഘത്തെ കൊണ്ടുവന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ എവാസ്റ്റാരോഹണം അവസാനിപ്പിച്ച് തിരിയെ പോകേണ്ടതായി വരുമായിരുന്നു. ഒന്നരണ്ടു ദിവസത്തേയ്ക്കുമാത്രം ജോലി ചെയ്യുന്നതിന് തയ്യാറായി കുറെ ആളുകളെലഭിച്ചു. ഈ കൂട്ടത്തിൽ സ്ത്രീകളും കുഞ്ഞുങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരെല്ലാം ഒന്നാമതുക്യാമ്പിൽനിന്നു രണ്ടാമതു കൂടാരത്തിലേയ്ക്കു സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് സഹായിച്ചു. എങ്കിലും പിന്നീടുള്ള ഉപകൂടാരങ്ങളിലേയ്ക്കും, ഉയരങ്ങളിലേയ്ക്കും കയറുന്നതിന് ഇവർക്കു ഒരുക്കമില്ലായിരുന്നു. ററിബറ്റ്കാരായ ഈ സ്ത്രീകളേയും കുഞ്ഞുങ്ങളേയും സമ്മതിച്ചു തീരൂ. ൧൬൦൦൦—൧൭൦൦൦— അടി ഉയരമുള്ള പർവ്വതങ്ങളിലെ പാറകൾക്കിടയിൽ കിടന്ന ഈ സ്ത്രീകൾക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും സുഖമായി ഉറങ്ങുവാൻ സാധിച്ചുവത്രെ.

സ്ട്രോം, പോഷ്ട്സ്റ്റാഫും, മോർഷീഡും പൂർവ്വരോങ്ങി ബക്ക് ഹിമപ്പുരപ്പ് പരിശോധിക്കുന്നതിന് പോയി. ഈ ഹിമതലത്തിന്റെ ഉപരിവശം മാലോറിയും താഴ്വശം വീലറും മുൻപ് ഒരേ നിന്നു കണ്ടിട്ടുള്ളതേയുള്ളു. ആരും ആ സാന്നുപ്രദേശം കടന്നിട്ടില്ല. ഈ ഹിമതലത്തിൽക്കൂടെ മുകൾഭാഗത്തേക്കു ഒ

രുവഴി കണ്ടുപിടിക്കുകയും ഇടയ്ക്കിടെ കൂടാരങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യണം.

സ്റ്റാറ്റം സഹചാരികളും കണ്ടതായ ഹിമദേശം അടുത്തുപുറവും അഭൗമികവും അമാനുഷികവും ആയിരുന്നു. പൂർവ്വോഷ്വക്സ് ഹിമപ്പരപ്പിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗം ഏറ്റവും വിചിത്രതരമാണ്. അത്യാശ്ചര്യകരമായ വിവിധ പ്രകൃതങ്ങളോടു കൂടിയ തുഷാരസ്തൂപങ്ങളും സ്തൂപികകളും ഗഹവരങ്ങളും വലരങ്ങളും എന്നുവേണ്ട അവസ്ഥയായ വിശേഷ പ്രകൃതങ്ങൾ തന്നെയാണ് അവിടെ കണ്ടത്.

ഏറ്റവും അടിവാരത്തുള്ള ആസ്ഥാനകൂടാരത്തിൽനിന്നും ഉദ്ദേശം മൂന്നുമണിക്കൂർ നേരത്തെ യാത്രയുടെ അകലമുള്ള ഒരുസ്ഥലത്ത്, ഒന്നാമതുകൂടാരം കഴിയുന്നത്ര ഭംഗിയായും, സൗകര്യപ്രദമായും അടിച്ചു. പിന്നീട് അവിടെനിന്നും 2000 അടിയരത്തിലായി രണ്ടാമതുകൂടാരം സ്ഥാപിച്ചു. ഒന്നാമത്തെ കൂടാരത്തിൽനിന്ന് ഏകദേശം നാലുമണിക്കൂർകൊണ്ടേ രണ്ടാമത്തെ കൂടാരത്തിൽ എത്തുകയുള്ളൂ. ഈ കൂടാരം ഹിമസംഹതികളാൽ ആവൃതവും രജതപ്രാകാരഭിത്തികൾപോലെ വെണ്മഞ്ഞു കട്ടിയായി ഇരിക്കുകയും, ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്താണ്. ഇവിടെയും തുണകൾ പോലെ ഹിമം മുകളിലേയ്ക്കു വളർന്നു നിന്നിരുന്നു. കുരോക്കൂടെ മുകളിലായി ഈമാതിരി തുഷാരസ്തൂപങ്ങൾ വിവിധാകൃതികളിൽ മേല്പോട്ടുയർന്നുകാണപ്പെട്ടു. ചിലസമയങ്ങളിൽ ഇവയെല്ലാം ഹിമപ്പരപ്പിനുമായി താഴേയ്ക്കു പതിക്കുമോ എന്നു സംശയിക്കണം. ഇത് വളരെ അപകടകരമാണ്. കൂടാരമോ ആളുകളോ കീഴ്ഭാഗത്തുണ്ടെങ്കിൽ പാറപൊട്ടി അതിശക്തിയായി തെറിക്കുന്നതുപോലെ അവ ശക്തിയായിവിടുന്നു എല്ലാവരും നാമാവശേഷനായിത്തീരും.

മൂന്നാമതുകൂടാരം 21000 അടിയോളം പൊക്കംവരുന്ന ഒരു ഹിമപ്രാവാഹക്കുപ്പ് (Moraine) പ്രദേശത്തു സ്ഥാപിച്ചു. രണ്ടാമതുകൂടാരത്തിൽനിന്ന് ഇവിടെ എത്തുന്നതിനു നാലുമണിക്കൂർ യാത്രവേണ്ടിയിരുന്നു. ഉത്തരഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അഭ്യന്തരത്തിലായിരുന്നു ഈ കൂടാരം. ഇവിടെ ബാലാക്കിരണങ്ങൾ ലഭിക്കുമെന്നുള്ളത് ഒരു വിശേഷ സൗകര്യമാണ്. എങ്കിലും പകൽ മൂന്നുമണി കഴിയുമ്പോൾ സൂര്യൻ മറയ്ക്കും. അതുകഴിഞ്ഞാൽ മജ്ജപോലും കോച്ചുന്ന തണുപ്പിന്റെ സ്വപരമ്പര കേളീരംഗമാണിവിടം.

മേയ് മാസാലുതന്നെ സ്കൂൾ സംഘവും അവിടെ എത്തിയെങ്കിലും ഏറ്റവും അസഹനീയമായ തണുപ്പ് സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. ലോങ്ങ്സ്റ്റാഫിന് പുരോഗമനംതീരെ അശക്തമായി. കൽപതാം തീയതിയോടുകൂടി പ്രഥമപ്രയാണക്കാരായ മൂന്നുപേരും ഉപക്യാമ്പുകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ഭക്ഷണസാമഗ്രികളും പാചകന്മാരേയും ക്യാമ്പുകളിൽ എത്തിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം അടിവാരത്തിലേയ്ക്കു മടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ സജ്ജീകരണങ്ങളെല്ലാം പൂർത്തിയായപ്പോൾ എവറസ്റ്റ് യുദ്ധവീരന്മാർക്കു മുന്നോട്ടു വരാനുള്ള സമയം ആഗതമായി. ആരോഹകന്മാർ തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞു. അവർ യുദ്ധങ്ങളിൽ ഇറങ്ങാറായി. അവർ മൂന്നാമതു ക്യാമ്പ് വരെവന്നിട്ട് ഉത്തരകോളം കയറണം. പിന്നീട് അവർതന്നെ അതിനുപരി ഉപക്രൂരങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് എവറസ്റ്റിനോടടുത്തു പത്തു മനുഷ്യൻ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത മുഷ്ടിയുദ്ധം, അല്ലാ അംഗുരിയുദ്ധം ചെയ്യണം.

മൺസൂൺ ഉണ്ടാകുന്ന ജൂലൈയിന് അല്പം മുൻപായിരുന്നു അവർ അവിടെ എത്തിയത്. എങ്കിലും മൺസൂൺ എന്നുതടങ്ങുമെന്നു ഖണ്ഡിതമായി അറിയാൻ പാടില്ലല്ലോ. അതിനാൽ അല്പസമയംപോലും വൃഥാകളയാതെ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ എവറസ്റ്റിന്റെ കിരീടം കൈക്കലാക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. മേയ് പത്താംതീയതി മാലോറിയും സോമർവെല്ലും അടിവാരകൂടാരത്തിൽ റിന്നും ഒന്നാമത് ക്യാമ്പിൽ എത്തി. അവർക്കു അവിടെവെച്ച് ഒരു പാചകൻ ചായയും മറ്റുംകൊടുത്തു. അന്ന് ഒരുമാതിരി സുഖമായി അവർ അവിടെ വിശ്രമിച്ചു. പ്രസ്താവാർഹമായ യാതൊരു വിശേഷങ്ങളും കൂടാതെ പിന്നീടവർ മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിൽ എത്തി. ഇവിടെനിന്നുമാണ് അവരുടെ യഥാർത്ഥയുദ്ധരംഗത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കേണ്ടത്. പരമാത്മത്തിൽ ഈ അതിസമർത്ഥന്മാരായ കയറാക്കാരെ ഇനിയും മുന്നോട്ടയയ്ക്കരുതായിരുന്നു. നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം മുകളിൽവരെ മറ്റൊരാൾക്കും കയറി ഇടക്കിടെ ഉപക്യാമ്പുകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ട് ഇവരെ അവസാനത്തെ അതിഭയങ്കരമായ—ജയവും അപജയവും നിശ്ചയിക്കുന്ന—യുദ്ധത്തിന് അയയ്ക്കുകയായിരുന്നു ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായി ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. മറ്റുള്ളവർ കയറി ഉപക്രൂരങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു വഴിതെളിച്ചു കഴിയുന്നതുവരെ ഇവരെ യാതൊരു ക്ഷീണവും ആരോഗ്യഹാനിയും വരുത്താതെ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു വേണ്ടത്. പക്ഷെ ഈ ആദർശങ്ങൾ

ജോനും പ്രയോഗിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അധികം ഉയരത്തിൽ എത്തിയാൽ പിന്നെ ഉദ്ദേശ്യംപോലെ സംഗതികൾ നടത്താൻ വിഷമമാണെന്നു മുൻപ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

മാലൊറി മുൻകൊല്ലത്തിൽ പരീക്ഷിച്ചുറിഞ്ഞിരുന്നതു പോലെ മുകൾഭാഗത്തെത്തുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ അപകടഘട്ടം ഉത്തരകോളതരണമായിരുന്നു. ഉന്തിയും തള്ളിയും, കൂത്തും പിളർന്നും, വിണ്ടും കീറിയും ഒരു വിധത്തിലും കയറാൻ വഹിയാത്തവിധത്തിൽ കോട്ടകൾപോലെയാണ് ആ വിദഗ്ദ്ധപ്രദേശത്തു മഞ്ഞു കിടന്നിരുന്നത്. വലിയ ഹിമപിണ്ഡങ്ങൾ താഴത്തേയ്ക്കു വീഴുന്നതിനും ഇടയുണ്ടു്. നല്ല പരിചയവും സഹനശക്തിയുമുള്ള കയറാക്കാർക്കു മാത്രമേ ഈ മഹാ വൈതരണി കടക്കാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. ആകെയുള്ള ആരോഹകസംഘത്തിൽ നാലഞ്ചുപേർ മാത്രമേ ഈ 'ജീവിതമരണ'ശ്രമത്തിനു കൊള്ളാവുന്നവരായി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മാലൊറി, സോമർവെൽ, ഫിഞ്ച്, നോർട്ടൻ, ഈ 'അമാനുഷിക'വീരന്മാരായിരുന്നു ഉത്തരകോളതരണത്തിനു തയ്യാറായവർ. ഫിഞ്ചും നോർട്ടനും പ്രാണവായുപകരണങ്ങൾകൊണ്ടു് പുറകേയും മാലൊറിയും സോമർവെല്ലും ഇവ കൂടാതെ മുൻപിലും കയറേണ്ടിയിരുന്നു. ശ്വാസോഹ്വാസത്തിനു വായു പോരാതെ വന്നെങ്കിൽ പുറകെ വരുന്നവർ ഉപകരണങ്ങൾമുൻപെ പോകുന്നവർക്കുകൂടി കൊടുക്കണം. നിവൃത്തി ഉണ്ടെങ്കിൽ പുരോഗാമികൾ ശാസ്ത്രീയസഹായം കൂടാതെ തന്നെ കയറാൻ ശ്രമിക്കും.

ഹിമാലയത്തിന്റെ ഉന്നതങ്ങളിലേയ്ക്കു സോമർവെൽ ആദ്യമായിട്ടാണ് കയറുന്നത്. മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിൽ വന്ന ദിവസം തന്നെ അദ്ദേഹം പർവ്വതപ്രകൃതിവിലാസങ്ങൾ കണ്ടാനന്ദിക്കാനുള്ള അനിയന്ത്രിതമായ ആഗ്രഹബഹുലതയാൽ ചില അതുളത പ്രദേശങ്ങൾ ദർശിക്കാതിരുന്നില്ല. റോപ്പിയുല എന്ന ഒരു വിദഗ്ദ്ധത്തിൽ കൂടി കയറി അദ്ദേഹം അചലപ്രകൃതിവിലാസാസ്ഥാനമായ കാമാതാഴ്വരയും അത്യാത്മയുജനകമായ മക്കാലുശ്ശംഗവും ഒരു നോക്കു കണ്ടു. ആ രാമണീയകാഴ്ചയുടെ ഏതാണ്ടൊരു രൂപം അപ്പോൾ തന്നെ അദ്ദേഹം ചിത്രീകരിക്കയും ചെയ്തു.

അതിലഘുവായ ഒരു കൂടാരവും ആവശ്യമായ മറ്റു സാമഗ്രികളുംകൊണ്ടു് മേയ് പതിനാലുനാൾ രീയതി സോമർവെല്ലും മാലൊറിയും ഒരു ചുമട്ടുകാരനും ഉത്തരകോളം കയറി ഒരു ക്യാമ്പു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള അതിവ്യാസാഹസികവൃത്തിയിലേർപ്പെട്ടു.

മകൾഭാഗത്തു ഒന്നരണ്ടു ക്യാമ്പകൾകൂടി സ്ഥാപിക്കേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ ഉത്തരകോളം കയറി പുറകെ വരേണ്ടതായ കുറെ ചുമട്ടുകാക്കു വഴി ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടുകൂടെ വേണമായിരുന്നു ഇവക്കു കയറാൻ. ഇതു ശ്രമത്തിന്റെ സാഹസികതപത്തെ ശതഗുണീഭവിപ്പിച്ചു. ഇക്കാര്യം അല്പം ആലോചിച്ചതന്നെ തുടങ്ങേണ്ടതാണ്. മാലോറി മുൻകൊല്ലത്തിൽ ഈ ഘട്ടം കയറിയതായിരുന്നു എങ്കിലും അതിൽ പിന്നെ സ്ഥലപ്രകൃതത്തിന് വളരെ വ്യത്യാസം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ ശതമുതൽ ഈ ഭാഗങ്ങൾക്ക് വലിയ വ്യതിയാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. മുൻകൊല്ലം മാലോറി കയറിയ വഴി ഇപ്പോൾ തീരെ ദുർഗ്ഗമാണ്. എവറസ്റ്റ് ആ വഴിയെ തീരെ പ്രതിരോധിച്ചുകളഞ്ഞുപോലും! ധീരൻ!! അവൻ കരുതലുള്ളവൻ തന്നെ!

അല്പംകൂടി ഇടത്തുവശം മാറിനോക്കി. ഹെയ് അസാധ്യം അസാധ്യം. ദേവന്മാർക്കുപോലും അതിലെ കയറുവാൻ വഹിയാ. ആട്ടെ വലത്തുവശത്തുകൂടെ ശ്രമിച്ചാലോ? നാനൂറടിയിലധികം തുക്കനെയുള്ള ഹിമഭിത്തികളല്ലെ ഭയാനകമായി നില്ക്കുന്നത്! ഓരോ കാലടിയും മുന്നോട്ട് വെയ്ക്കണമെങ്കിൽ മഞ്ഞു വെട്ടിക്കഴിച്ച് നടയുണ്ടാക്കിയിട്ടുവേണം. ചുമട്ടുകാർ പുറകെ കയറണമെങ്കിൽ അവർക്കു കയറു കൈപിടികൾ മഞ്ഞിൽ കുറികൾ ഉറപ്പിച്ച് ഇട്ടുകൊടുക്കണം.

എന്തിന്? എങ്ങനെയോ അവർ ഉത്തരകോളത്തിലെത്തി. അവർ വളരെ വിഷമിച്ചു ചുമട്ടുകാക്കു കയറാവുന്ന വിധത്തിൽ ഒരു വഴിയുണ്ടാക്കി. ഈ വിജയ ചിഹ്നമായി ഒരു ചെറിയ കൂടാരം മുകളിൽ അടിക്കുകയുംചെയ്തു. അവസാനമില്ലാതെ നാലുവശത്തേക്കും വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്നതായ രാമണീയ കാഴ്ചകൾ കണ്ട് അല്പമൊരു നിർവൃതിയടയുന്നതിനുള്ള സമയം കിട്ടി. അവരിപ്പോൾ ൨൦൦൦ അടി ഉയരത്തിലാണു നില്ക്കുന്നത്. ഒരു വശത്തു ൬൦൦൦ അടി ഉയരത്തിലായി എവറസ്റ്റ് ൨൦൦൦ അടി ഉയരത്തിലായി ഉത്തരശൃംഗവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. എവറസ്റ്റിന്റെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറേവശം മഞ്ജുളമായ ഹിമകാന്തിയോടും, വിവിധാകൃതിയിലുള്ള ഹിമശൃംഗങ്ങളോടുംകൂടി അവർക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. പുമോറി കൊടുമുടിയും അവരുടെ ദൃഷ്ടിക്കു ഗോചരീഭവിച്ചു.

ഈ ഭാഗത്തു കാണുന്ന രാക്ഷസ ശൃംഗങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു പുമോറി ഒരു ഹൃദയകായൻ മാത്രമാണ്. അതിനു 23000 അ

ടിയെ പൊക്കമുള്ളു. എങ്കിലും അതിന്റെ ആകാരസൗഷ്ഠ്യം ഒന്നു വേറെതന്നെയാണ്. അതിന്റെ ശൃംഗാഗ്രത്തിന്റെയും, ഗഹവര ഭാഗങ്ങളുടെയും, നിസ്തൂലമായ ഭംഗി മാലൊരി പ്രത്യേകം വണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ മാതിരി കമനീയ കാഴ്ചകൾ ഇത്രവലിയ ബുദ്ധിമുട്ടിനു കുറഞ്ഞൊരു പ്രതിഫലംതന്നെ. എങ്കിലും എവറസ്റ്റാരോഹകന്മാർക്കു അവരുടെ ക്ലേശത്തിനനുസരിച്ചു പൂർത്ത കാന്തികൾ കണ്ടനുഭവിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അവർ മുകളിലേയ്ക്കു കയറിയതു കടുസ്സായ ഒരു താഴ്വരയിൽ കൂടിയാണ്. പർവ്വതങ്ങളുടെ പാദഭാഗങ്ങൾ ഒട്ടും നയനാനന്ദകരമായിരുന്നില്ല. അവ ഭയാനകങ്ങളും ബീഭത്സങ്ങളും ആയിരുന്നു. മിക്ക പർവ്വതങ്ങളും സമ്പ്രാദികൾ വളരുന്ന അന്തരീക്ഷ മേഖലയിൽനിന്നും വളരെ ഉയരത്തിലായിരുന്നു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. വൃക്ഷങ്ങളോ ചെടികളോ മറ്റു യാതൊരു സസ്യപ്രാണികളോ അവിടെയെങ്ങും കാണാൻ നില്ല.

പ്രവേശനാടയാളമായി കൂടാരം മാത്രം മുകളിൽ നിർത്തിയിട്ടു മാലൊരിയും സോമർവെല്ലും ചുമട്ടുകാരനും— ചുമട്ടു കൂടാരം— അന്നുതന്നെ ഉച്ചകഴിഞ്ഞു താഴെ ഇറങ്ങി മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിൽ വന്നു. അന്ത്യയരത്തിലെ വായു സ്ഥിതിവ്യത്യാസങ്ങൾകൊണ്ട് അവർക്കു നന്നെ ക്ഷീണം ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ഒന്നരണ്ടു ദിവസത്തെ വിശ്രമത്തിനുശേഷം പൂർവ്വവൽ സുഖശരീരന്മാരായി തീർന്നു. അവരുടെ ഉത്സാഹത്തള്ളലിന്റെ കൂടുതൽകൊണ്ട് ഉത്തരകോളത്തിനു മുകളിൽ ഉപകൂടാരങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നാലും എവറസ്റ്റിലേയ്ക്കു കയറണമെന്ന് ആലോചിച്ചു തുടങ്ങി. ഭാഗ്യവശാൽ ഈ അഭിപ്രായം പ്രായോഗികമാക്കിയില്ല. ശാഖാശിഖിരങ്ങൾ കൂടാതെ എവറസ്റ്റിന്റെ സമീപത്തെങ്ങാനും തുറസ്സായ സ്ഥലത്തു കിടന്നുറങ്ങേണ്ടതായി വന്നിരുന്നു എങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അവരുടെ ഉറക്കം അവസാന നിദ്രയായി കലാശിക്കുമായിരുന്നു. ക്യാമ്പുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെയും കാറ്റു തീരെ ഇല്ലാതെ അന്തരീക്ഷം പ്രശാന്തമായിരുന്നെങ്കിലെ കയറ്റം ഏതുതരത്തിലും സാധ്യമാകയുള്ളു. തീരെ കാറ്റില്ലാത്ത രാത്രികൾ ഏറ്റവും ശൈത്യം ഉള്ളവയുമാണ്. അതുകൊണ്ട് കാറ്റിൽനിന്നും ഒരുത്തനു രക്ഷപെടാൻ ഇടയാക്കുകിൽ നിശ്ചയമായും അവൻ തണുപ്പുകൊണ്ടു ചത്തുമരവിച്ചു വിറങ്ങിവിട്ടു പോകും. കൂടാരത്തിനകത്തു തന്നെ ഭദ്രമായി നിദ്രാസഞ്ചിക്കുള്ളിൽ

കിടന്നാൽപോലും തണുപ്പും കാറ്റും തീരെ അസഹനീയമാണെന്നു പിന്നീടുള്ള അനുഭവം മനസ്സിലാക്കി.

മെയ് 16-ാം തീയതി സ്കൂട്ടം, മോർഷീഡും നോർട്ടനും ക്രോഫോർഡും കുറെ ചുമട്ടുകാരും മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിൽ എത്തി. മെയ് മാസം പകുതിയും കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അക്കാലത്തിൽ എവറസ്റ്റിനെ തോല്പിക്കുന്നതിനായി ഇനി മൂന്നേമൂന്നാഴ്ചകൾ മാത്രമേ ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ. 16-ാം തീയതി മാലോറി റെയ്ഡിലായിൽ നിന്ന് താഴെ വിട്ടുരത്തിലുള്ള കാമാ താഴ്വരയിലേയ്ക്കു നോക്കിയപ്പോൾ ആ ഭയങ്കരഗർത്തത്തിൽ മോലങ്ങൾ ഇരുവണ്ണവും പ്രകാശനീയവും ആയി കാണേണ്ടതിനു പകരം ഇരുണ്ട മറിഞ്ഞു തിളച്ചുപൊങ്ങുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടത്. മാലോറി ഈ വിവരം സംഘാംഗങ്ങളോടു പ്രസ്താവിച്ചു. ഇനി ഒട്ടും താമസിക്കരുതെന്നും മൺസൂൺ അഥവാ കാലവർഷം ഒരു വേള കാലേ കൂട്ടി തുടങ്ങാൻ ഇടയുണ്ടെന്നും എല്ലാവരും വിചാരിച്ചു. മൺസൂൺവൃഷ്ടിപാതത്തിന് മുമ്പെ കയറാൻ സാധിച്ചെങ്കിൽ സാധിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽ അക്കാലത്തെക്കാര്യം അസാധ്യം തന്നെ.

അടുത്ത ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ സ്കൂട്ടം മാലോറിയും സോമർവെല്ലും നോർട്ടനും മോർഷീഡും കുറെ ചുമട്ടുകാരും ഉത്തര കോളത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. ക്രോഫോർഡിനു ശരീരാനുസന്ധ്യം തുടങ്ങിയിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ അടിവാരകൂടാരത്തിലേയ്ക്കു അയച്ചു കളഞ്ഞു. ആരോഹകന്മാരുടെ മുകളിലേയ്ക്കുള്ള കയറ്റത്തിൽ വലിയ ഹിമപ്രവാഹമോ മഞ്ഞുകാറ്റോ യാതൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. തന്നെയല്ല പ്രഭാത സൂര്യന്റെ പുകുതികൾ അവരുടെ ദേഹത്തു തട്ടുകയും ചെയ്തു. മാലോറിയും സോമർവെല്ലും ആദ്യം കയറിയതിനേക്കാൾ സുഖശരീരന്മാരായി കാണപ്പെട്ടു. അവർക്ക് ശീതസ്ഥിതി പിടിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു. പരിചയം കൊണ്ട് മനുഷ്യശരീരം ഏതു പരിതസ്ഥിതികൾക്കും കറേല്ലെ അനുയോജ്യമായിത്തീരുമെന്നു അവർക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. അതുകൊണ്ട് ഏറ്റവും മുകളിൽ കയറാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ മലയുടെ അടിവാരത്തിൽ താമസിപ്പിച്ച് സുഖമെടുപ്പിക്കുന്നതു നന്നല്ല. കറേല്ലെ പൊക്കത്തിൽ കയറി ഓരോ ദിവസമെങ്കിലും താമസിച്ച് ശീതസ്ഥിതി ശരീരത്തിന് സഹനീയമാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. റൻററ അടി ഉയരത്തിലേയ്ക്കു ഒരാൾ ചുവട്ടിൽ നിന്നും തുടർച്ചയായി കയറിയാൽ ഒരുപ

ക്ഷേ അതിശൈത്യം കൊണ്ട് മരിച്ചു പോയേക്കാം. എന്നാൽ ൨൪൦൦൦, ൨൫൦൦൦, ൨൩൦൦൦, ൨൧൦൦൦ ഇങ്ങനെ വിവിധ ഉയരങ്ങളിൽ രണ്ടും മൂന്നും ദിവസം വീതം താമസിച്ച് ശരീരം മെരുക്കിയിട്ട് കയറിയാൽ പെട്ടെന്നുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ തോന്നുകയില്ല. അപകടവും കുറയും.

മേയ് മാസം 18-ാംനാളെ ഉത്തരകോളത്തിനു മുകളിലുള്ള നാലാമതു ഉപകൂടാരത്തിൽ ആരോഹകന്മാർ വിശ്രമിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടി. അടുത്തദിവസം കുറെ ചുമട്ടുകാർ ആവശ്യമുള്ള സാമാനങ്ങളും അവിടെ കയറിക്കൊണ്ടുവന്നു. അവിടെ കട്ടിയായികിടന്ന മഞ്ഞിൽ ആരോഹകന്മാർ കൂടാരമടിച്ചു. ശക്തിമത്തായ പശ്ചിമവാതഗതിയെ ചിലഹിമകൂടങ്ങളും പിണ്ഡങ്ങളും തടഞ്ഞതുകൊണ്ട് കൂടാരത്തിനു വലിയഹാനി സംഭവിച്ചില്ല. ആരോഹകന്മാർക്കു ഈ അത്യയരത്തിലിരുന്ന് അശിച്ച് സുഖിക്കുന്നതിനു വിവിധമാതിരി മത്സ്യമാംസാദി ഭക്ഷ്യങ്ങളും പായ കാപ്പി കൊക്കോ ആദിയായ പേയങ്ങളും സുലഭമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവാധീനംകൊണ്ട് ഒന്നിനും ഒരു ലോഭവും ഉണ്ടായില്ല. പക്ഷെ വിഷമമുഴുവൻ അല്പം വെള്ളം കിട്ടാനായിരുന്നു. ഉത്തരകോളത്തിലും അതിന് മുകളിലും മഞ്ഞുരുകി പ്രസ്രവണങ്ങൾ പ്രവഹിക്കുന്നില്ല. പകൽ സൂര്യന്റെ ക്ഷീണപ്രഭതട്ടി മഞ്ഞു ആവിയായി മേല്പോട്ടുയരുന്നതല്ലാതെ അവിടെയെങ്ങും ഒരു തുള്ളിവെള്ളം കിട്ടുന്നതിനു നിവ്വാഹമില്ലായിരുന്നു. അരുവിയോ ഉറവയോ യാതൊന്നും ആപ്രദേശത്തില്ല. ജലംവേണമെങ്കിൽ മഞ്ഞുവെട്ടിയെടുത്തു പാത്രത്തിൽ ഇട്ട് തീകത്തിച്ചുരുക്കി ജലരൂപമാക്കണം. അവിടെ തീകത്തിക്കുകയും എളുപ്പമാണല്ലോ?

മേയ് ൨൦-ാം തീയതിയാണ് യഥാർത്ഥമായി എവാറസ്റ്റ് ശൃംഗത്തിലേയ്ക്കു കയറാനാരംഭിക്കുന്നത്.

അദ്ധ്യായം ൧൧.

ആക്രമണം.

സംഭ്രമബഹുലവും ആശ്ചര്യജനകവും അത്യാപൽക്കരവുമായ എവറസ്റ്റാക്രമണത്തിന് അഭൂതപൂർവ്വമായി തയ്യാറായ തോട്ടുകുടിമാലൊറിയുടെ ഹൃദയം ആശാസ്സന്ദനങ്ങൾകൊണ്ട് അതിശക്തിയായി തുടിച്ചുതുടങ്ങി. ആരോഹകന്മാരുടെ ലഘുവായ ആയോധനായുധങ്ങളോടുകൂടി എവറസ്റ്റ് ശൃംഗത്തെ അമർച്ച ചെയ്യാമെന്നുള്ള സ്ഥിരവിശ്വാസം ഇല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും മാലൊറി അതു പ്രത്യാശിക്കത്തന്നെ ചെയ്തു. യുദ്ധവിജയം ഭാരവാഹകന്മാരുടെ സാമർത്ഥ്യത്തെ പ്രധാനമായി ആശ്രയിച്ചാണ് ഇരുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും വിജയം മുഴുവനും അവരെ ആസ്സഭമാക്കിയിരുന്നു എന്നു പർയാൻ പാടില്ല. 27000 അടി ഉയരംവരെ ചുമട്ടുകാർ ഒരുവേള കൂടാരങ്ങളും മറ്റു സാധനങ്ങളും വഹിച്ചുകൊണ്ട് കയറാൻ ഇടയാക്കുകിൽ തന്നെയും പിന്നീട് 2000 അടി ഉയരം കൂടെ കയറേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ 27000 അടിയെങ്കിലും ഉയരംവരെ ചുമട്ടുകാർ എത്താൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ എവറസ്റ്റാരോഹണത്തിനു വലിയ ആശയൊന്നുമില്ല.

മേയ് ൨൦-ാംനു കാലത്തു് ഒൻപതു ചുമട്ടുകാർ മാത്രമേ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനു സർദ്ധ്യമുള്ളവരായി കണ്ടെടുക്കൂ. ഇവരിൽ 4 പേർക്കു മാത്രമേ ആവശ്യസമയത്തു ചുമട്ടു് കൊണ്ടു കയറാനും കഴിഞ്ഞൊള്ളൂ. പതിനഞ്ചു റാത്തൽ വീതമുള്ള രണ്ടു കൂടാരങ്ങളും നിദ്രാസഞ്ചികളും ഒന്നരദിവസത്തേയ്ക്കുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ചുമന്നുകൊണ്ടായിരുന്നു ഇവർ കയറേണ്ടിയിരുന്നത്. ചുമട്ടുകാർക്കു നിവൃത്തിയുള്ളടത്തോളം കുറച്ചു ഭാരം മാത്രമേ കൊടുത്തൊള്ളൂ. മലംപ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിച്ചു ശീലമുള്ളവരും ചുമട്ടു ചുമന്നു പരിചയം ഉള്ളവരുമായ ആ ചുമട്ടുകാർ യഥാർത്ഥത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ തന്നെയായിരുന്നു.

ആരോഹകന്മാർ—യഥാർത്ഥയുദ്ധവീരന്മാർ—മുന്നണിയിൽ നിന്നു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടവർ മാലൊറിയും, നോർട്ടനും, സോമർവെല്ലും മോർഷീഡുമായിരുന്നു. സ്ക്രട്ട് മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിലേയ്ക്കു തിരികെ പോകുന്നതിനു നിബ്ബന്ധിതനായിത്തീർന്നു.

പ്രഭാതത്തിൽ 7. 30-നു കയറാം തുടങ്ങി. എവറസ്റ്റിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ഇന്ന് ഇടംപ്രഥമമായിട്ടാണ് മനുഷ്യൻ

അവനെ ഇത്രയും സമീപിച്ചത്. അനേകകോടി വത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ എവറസ്റ്റിൽ ജീവജാലങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. ചിത്താതീതമായ ഒരു അതിപ്രാചീനകാലത്ത് എവറസ്റ്റ് സമുദ്രത്തിനടിയിലായിരുന്നിരിക്കണം സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്. ഭൂമി മുഴുവൻ ആദിയിൽ ജലത്തിനടിയിലായിരുന്നല്ലോ കിടന്നിരുന്നത്. പിന്നീട് എവറസ്റ്റിന്റെ കടലിൽനിന്നും പൊങ്ങി ഒരു ദ്വീപായിത്തീർന്നിരിക്കാം. അപ്പോൾ അതിൽ വൃക്ഷലതാദികൾ സംജാതമായിരിക്കണം. പിന്നീട് പക്ഷിമൃഗാദി ജീവജാലങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. ഇതെല്ലാം ഭൂമിയിൽ ആദിമനുഷ്യൻപോലും ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള സ്ഥിതിയാണ്. മനുഷ്യാവിർഭാവാനന്തരം ഇതുപയ്ക്കണം എവറസ്റ്റിന്റെ നിശ്ചയമായും തുഷാരവസന വിഭൂഷിതനായ ഒരു ഭയങ്കര രാക്ഷസനായി മനുഷ്യകുലത്തെ ഭയപ്പെടുത്തി, അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ചിന്തകളേയും ഉപഹാപോഹശക്തികളുടെ പ്രയോഗചാതുരിയേയും പരിപോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അജയ്യനായിത്തന്നെ സ്ഥിതിചെയ്തിരിക്കണം. എവറസ്റ്റിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും നിവസിക്കുന്ന നീപ്പാളത്തുകാക്കും, ടിബറ്റുകാക്കും, ഇതുവരെ എവറസ്റ്റിൽ കയറാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും, ആദിമയുഗങ്ങളിലെ മനുഷ്യർ അതിന്റെ മുകളിൽ കയറിയിരുന്നിരിക്കയില്ല. 1922 മെയ് മാസം ഇരുപതാം തീയതിയാണ് മനുഷ്യൻ എവറസ്റ്റ് പർവ്വതത്തിൽ ആദ്യമായി കയറിയ സുഭിനം അഥവാ സുവണ്ണഭിനം. ഉത്തരകോളത്തിൽനിന്നും എവറസ്റ്റിന്റെ ശൃംഗത്തിലേക്കുള്ള പർവ്വതകടകത്തിൽ പ്രഥമമായി കാലുവെച്ചത് ഈ ആരോഹകന്മാരിൽ ആരാണെന്ന് നമുക്കു നിശ്ചയമില്ല. ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ മോർഷീഡ് നേതൃത്വം വഹിച്ച മുൻപേ നടന്നിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ലോകാവിർഭാവത്തിനുശേഷം ഇതുവരെ മനുഷ്യപാദങ്ങൾ ഏറിട്ടില്ലാത്ത ഏറ്റവും പരിപാവനമായ പർവ്വതമെന്ത് പ്രഥമമായി കാലുവെച്ചു എന്നുള്ള ബഹുമതിക്കർഹൻ മോർഷീഡ് തന്നെയായിരിക്കാം. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ അതു ഏറ്റവും ആഗ്രഹനീയവുമാണ്. ഇൻഡ്യൻ സർവ്വേ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ഒരു ഭ്യാഗസ്ഥനായ അദ്ദേഹത്തിനുതന്നെയാണ് ഈ ബഹുമതി ലഭിക്കേണ്ടത്. പ്രസ്തുത സർവ്വേ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ കറേക്കാലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് സർവ്വേയർ ജനറലായി ജോലിനോക്കിയിരുന്ന സർ ജോർജ്ജ് എവറസ്റ്റ് ആണ് ആദ്യമായി എവറസ്റ്റിന്റെ കൊടുമുടിയിലെ സ്ഥാനവും പൊക്കവും നിർണ്ണയിച്ച മഹാൻ. അദ്ദേഹത്തി

ന്റെ മഹിമയേറിയ നാമംതന്നെയാണ് എവറസ്റ്റിനു നൽകിയിരിക്കുന്നതും.

ഇത്രയും കയറിയപ്പോൾ കണ്ട പർവ്വതപ്രകൃതം എന്തായിരിക്കാം? ദൂരെ നിന്നു നോക്കിയിട്ടു കയറാവുന്നതാണെന്നല്ലേ തോന്നിയതു? അടുത്തു വന്നപ്പോൾ എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു? ഉത്തര മുഖത്തിനു മുകളിലേക്കു നോക്കിയാൽ വടക്കുകിഴക്കനെ സമീപിക്കുമ്പോൾ പർവ്വതം തുക്കനെ ചരിഞ്ഞു ചരിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു. ആരോഹകന്മാർക്കു മുഖപർവ്വതത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ കൂടെയോ, അതിന്റെ വലത്തുവശത്തുകൂടെയോ പുരോഗമനം ചെയ്യാം. പർവ്വതപ്രകൃതമല്ല കയറാത്തിനു വലിയ വിഘാതമായിനില്ക്കുന്നത്. അതിശീതവും കാര്യം സഹിക്കുകയും അത്യുച്ചത്തിലെ വായുസ്ഥിതിയെ ജയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനായിരുന്ന യഥാർത്ഥവിഷമം. ഭാഗ്യവശാൽ അന്നത്തെ പ്രഭാതം പ്രകാശമാനവും ശാന്തവും ആയിരുന്നു. പക്ഷെ തണുപ്പു അതിയായി വർദ്ധിച്ചതെന്നു വന്നു. ആരോഹകന്മാർ ഉടുപ്പുകൾ കുറേക്കൂടെ ധരിച്ചുതുടങ്ങി. സൂര്യൻ മേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ മറഞ്ഞു. അവർ ഓരോ അടി മുകളിലേക്കു കയറുമ്പോൾ ശൈത്യം അസഹനീയമായും ക്രമപ്രവൃദ്ധമായും വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ശ്വാസോശ്വാസത്തിനു കൂടെ അവർ വിഷമമായിത്തുടങ്ങി. ഓരോ അടി മുന്നോട്ടു വെക്കുമ്പോഴും ദീർഘമായി പല പ്രാവശ്യം ശ്വാസോശ്വാസം ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നുകൂടി.

പതിനൊന്നരമണിയായപ്പോഴേക്കും ൨൫൦൦൦ അടി ഉയരത്തിലെത്തി. അപ്പോൾ അവർക്കു ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുനേരിട്ടു. ൨൩൦൦൦ അടി ഉയരംവരെ കയറാണെന്നാണ് അവർ അപ്പോൾ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷെ ആ ഉയരത്തിൽ ഒരു ചെറിയ കൂടാരം അടിക്കാൻ സമതലം എവിടെ കിട്ടും? എല്ലായിടവും ചരിഞ്ഞു തുക്കായി കിടന്നിരുന്നു. ഒരാൾക്കുമാത്രം പോലും കിടക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ഒരു ചെറു കൂടാരമടിക്കുന്നതിനു പർവ്വതപ്രകൃതം തീരെ അനുവദിക്കയില്ല. എങ്കിലും ഒരു ക്യാമ്പ് അടിക്കാതെ കാൽപ്പാടും സാധിക്കയില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ അതിനു അനുയോജ്യമായ ഒരു സ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കണം. അതു വല്ല സമയത്തും കണ്ടുപിടിച്ചാൽ പോരാം. ചുമട്ടുകാർക്കു അന്നു വൈകുന്നതിനു മുമ്പു ഉത്തര ഭാഗത്തിലെ കൂടാരത്തിലെത്താൻ ഉള്ളതാണ്. മുകളിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന കൂടാരവും ഭക്ഷണസാമഗ്രികളും ആരോഹകന്മാർക്കു മാത്രം വേണ്ടതേയുള്ളൂ. ഈ അത്യുയരപ്രദേശത്തു വളരെ വി

ഷമിച്ച ഒരുതരത്തിൽ അവർ രണ്ടു കൂടാരങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ. മൂന്നു മണിയായപ്പോൾ മൂന്നു ചുമട്ടുകാരെ ഉത്തരകോളത്തിലേക്കു തിരിയെ അയക്കുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടുപേർക്കു കിടന്നുറങ്ങത്തക്ക ഒരു ചെറു കൂടാരമടിക്കാൻ സ്ഥലം കിട്ടുകയില്ലെന്നുള്ളതിൽ നിന്ന് പർവ്വതത്തിന്റെ പ്രകൃതം ഏകദേശം നമുക്കു ഉഘാടിക്കാം. എവറസ്റ്റ് മലം കോട്ടപോലെ കിഴക്കുംതൂക്കായിരുന്നില്ല എങ്കിലും, വളരെ തൂക്കനെ ചരിഞ്ഞുതന്നെയാണു കിടക്കുന്നതു്.

അന്നുരാത്രി വിശേഷ വിധിയായി ഒന്നുതന്നെ ഉണ്ടായില്ല. ഘർമാപനയന്ത്രം ഏഴു ഡിഗ്രിവരെ ഉഷ്ണമാവ് കാണിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അടുത്തദിവസം രാവിലെ കൂടാരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് ൨ മണിയോടുകൂടി എവറസ്റ്റിന്റെ പരിഗൃഹ്ണിയിൽ (അഗ്രത്തിൽ) എത്താമെന്ന് അവർ സമാശ്വസിച്ചു. എവറസ്റ്റ് അവരുടെ അക്ഷികൾക്കുമുമ്പിൽ വളരെയടുത്തു് - നേരേയോണെങ്കിൽ ഒരു മൈലിലധികം കാണുകയില്ല-സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സോമർവെല്ലും മാലോറിയും ഉന്മേഷചിത്തരും ഉത്സാഹഭരിതരും ആയിരിക്കുമെന്നു നമുക്കു ഉദ്ദേശിക്കാം. പക്ഷെ അടുത്തദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ അപ്രകാരമല്ലായിരുന്നു യഥാർത്ഥസ്ഥിതി അവർക്കു വലിയ ചുരുച്ചുപ്പും ചൂണയുമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു എന്നാണ് മാലോറിയുടെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നുമാറിയുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് മനുഷ്യൻ 25000 അടി ഉയരത്തിൽ എത്തിയാൽ അവരുടെ ഉത്സാഹം തീരെ മന്ദീഭവിച്ച് അലസന്മാരായിത്തീരുമെന്ന് നമുക്കു അനുമാനിക്കാം. എന്നാൽ യഥാർത്ഥം അങ്ങനെയല്ല; കാര്യംവേറെയാണ്. വലിയ ഒരു മത്സരകാട്ടത്തിൽ നിർദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തു് എത്താറാകുമ്പോഴേക്കു് ഓട്ടക്കാർ എപ്രകാരം ക്ഷീണിച്ചും കിതപ്പോടുകൂടിയും ഇരിക്കുമോ അതുപോലെ ആരോഹകന്മാർ അവിടെ വിജയലബ്ധിയിലേക്കടുക്കുന്നോറും അത്ഭുധികം ക്ഷീണിച്ചും തളന്നുവന്നു. മത്സരക്കളികളിൽ ആഹ്ളാദഭരിതരായ കാഴ്ചക്കാർ ആപ്പു വിളിച്ചും ഹസ്തതാഡനംചെയ്തും, മത്സരിക്കുന്നവരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതു അവർക്കു അല്പമൊരു ആശ്വാസപ്രദമാണ്. ആരോഹകന്മാർക്കു് പരഹൃദയജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ ഇതുപോലെ അല്പമൊരു ആശ്വാസത്തിന്നു വഴിയുണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള പലമാന്യന്മാരും, ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിവസിക്കുന്ന അനേകം മഹനീയന്മാ

രും, ഇവരുടെ ആരോഹണഫലം ഉൽക്കണ്ഠയോടെയാണ് പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ നിശ്ചയമായും തെല്ലൊരു ആശ്വാസവും, ഉന്മേഷവും അവർക്കുണ്ടാകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ നമ്മുടെ ആരോഹകന്മാർക്കു ആപ്തവിളികളുടെയും, ആത്മാഭിമാനങ്ങളുടെയും ഉത്തേജക വീര്യത്തോടുകൂടിയല്ല, അവരുടെ ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തു കയറേണ്ടിയിരുന്നത്. പ്രത്യുത ഭയനകവും, ഉത്സാഹവും ആയ പ്രശാന്തതയിൽ ഏകന്മാരായിത്തന്നെ അവരുടെ സാഹസിക വിജയലബ്ധിയുണ്ടാക്കണം. ആ അതിശീതളമായ നിർജ്ജീവാവസ്ഥയിൽ പ്രശാന്തവും അഗാധവും ആയ മനുഷ്യമനഃശക്തി ഒന്നുമാത്രം ഗംഭീരമായ പ്രകൃതിശക്തിയോടു പോരാടണം.

ഇരുപത്തിയൊന്നാംതീയതി പ്രഭാതത്തിൽ ഹിമകണങ്ങൾ ശക്തിയായി വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പർവ്വതപ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവൻ മൂടൽമഞ്ഞിൽ ആവൃതമായി. തണുത്തു മരവിച്ചു ചപ്പാത്തുകൾ ശരിയായ ആകൃതിവരുത്തി ധരിക്കുന്നതിനും, പ്രാതൽ തയ്യാറാക്കുന്നതിനും അധികനേരം വേണ്ടിവന്നു. ഉദ്ദേശം എട്ടുമണിയോടുകൂടിയേ പർവ്വത കണ്ഠജരമകുടത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര ആരംഭിക്കാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. വടക്കുകിഴക്കനിൽ എത്തി അതുവഴി മുകളിലേക്കു കയറണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. യാത്രയുടെ അന്ത്യഭാഗം മോർഷീഡിനു തീരെ സുഖമില്ലെന്നും ബാക്കിയുള്ളവർ കയറി തിരിയെ വരുന്നതുവരെ കൂടാരത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിക്കൊള്ളാമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. തനിക്കു സുഖമില്ലെങ്കിലും താൻ ബാക്കിയുള്ളവരുടെ പുരോഗമനത്തിനു തടസ്സമാകരുതെന്ന് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു.

മലഞ്ചെരിവു് ഒന്നിനൊന്നു തുക്കായിത്തന്നെ വന്നു എങ്കിലും അപകടകരമായി യാതൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. അവർ എവറസ്റ്റിന്റെ മുമ്പിൽ എത്തി. ഏറ്റവും വലിയ വിഷമം ശ്വാസോച്ഛവാസത്തിനായിരുന്നു. ധൂതഗതിയിലും ആഗ്രഹാനുസരണവും മുന്നോട്ടുപോകാൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗവും കണ്ടില്ല. കാരോ കാലടിയും പ്രത്യേകം കരുതിയും സാവധാനമായും വെള്ളം. കാരോനിമിഷവും മന്ദപൂർവ്വം ശ്വാസം ഉള്ളിലേയ്ക്കു വായിൽക്കൂടിയും നാസാരണ്ഡങ്ങളിൽക്കൂടിയും കടത്തിവിടണം. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഇനിയും ഉള്ളവിജയം അവരുടെ ശ്വാസകോശത്തിന്റെ ശക്തിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയിരിക്കുമെന്ന് അന്നുമാനിക്കാം.

ഇരുപതു മുപ്പതു മിനിട്ട് കയറുന്നതിനടയ്ക്കു നാലഞ്ചു മിനിട്ട് വീതം ഓരോ സ്ഥലത്തുനിന്ന് ശ്വാസം ശേഖരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിനുള്ള പ്രതിബന്ധഫലം കയറാത്തിലും പ്രതിഫലിച്ചു തുടങ്ങി. അവരുടെ കയറാ ഗതി ഓരോ മണിക്കൂറിലും കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വന്നു. ആദ്യത്തെ മണിക്കൂറിൽ നാനൂറും പിന്നീടു മൂന്നൂറും അടികൾ മാത്രമായി കയറാം. ഇനിയും മുകളിലേയ്ക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ വേഗഗതി ഇതിലും കുറയാനാണെളുപ്പം. എവറസ്റ്റിന്റെ അഗ്രത്തിൽ എത്താൻ അസാധ്യമായിരിക്കുമെന്നു ഒരു വിചാരവിചി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സംജാതമായിത്തുടങ്ങി. അവരുടെ കൂടാരത്തിൽ നിന്ന് എവറസ്റ്റിന്റെ മുകളിലേയ്ക്കു ഇനി നാലായിരം അടികൂടി കയറിയാൽ മതി. മണിക്കൂറിൽ നാനൂറടി വീതം കയറിയാലും പത്തു മണിക്കൂറുകൊണ്ടു മുകളിൽ എത്താൻ സാധിക്കുമുള്ള. മുകളിൽ എത്തിയാൽത്തന്നെ പോരാ, തിരിയെ ക്യാമ്പിൽ എത്തുന്നതിനുള്ള ഭേദബലവും പ്രസരിപ്പും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. മുകളിൽ ചെന്നു കഴിഞ്ഞു ക്ഷീണാധിക്യത്താൽ ഇറങ്ങാൻ വഹിയാതെയായാൽ അവരുടെ ദേഹി അവിടെ വെച്ച് പിരിഞ്ഞു പോകും. ഈദൃശമായ ആലോചനകൾ ആരോ ഹകന്മാരുടെ മനസ്സിൽ കടന്നു കൂടി. അവരുടെ ആഗ്രഹം ഹാ! നിശ്ചയമായും സാധിക്കയില്ല. രണ്ടര മണിയായപ്പോൾ തിരിയെ പുറകോട്ടുതന്നെ തിരിക്കുന്നതിന് നിശ്ചയിച്ചു. അവരുടെ സീമാതീതമായ കായക്രേശങ്ങളും നിരവധി ത്യാഗങ്ങളും ഭീമമായ പണനഷ്ടവും എല്ലാം അവർ അപ്പോൾ കാക്കാതിരുന്നില്ല. ജീവൻ വെടിഞ്ഞാലും മുകളിൽ എത്താൻ മാറ്റം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവർ കയറുമായിരുന്നു. പക്ഷെ പരിതസ്ഥിതികൾ കൊണ്ടു ഇനിയും കയറാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ജീവൻ വൃഥാ വെടിയുകയല്ലാതെ വിജയമാറ്റം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അവർ വിവേചനാ ബുദ്ധിയോടുകൂടി മുകളിൽ എത്താൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കി. പിന്നീടു കോണമാപനയന്ത്രം (പർവ്വതങ്ങളുടെയും ശൃംഗങ്ങളുടെയും ഉയരമളക്കാനുള്ള ഒരു യന്ത്രം) ഉപയോഗിച്ചു അതന്നു നോക്കിയതിൽ അവർ 26985 അടി ഉയരം വരെ എത്തിയിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലായി.

വാസ്തവത്തിൽ അവർ നിരാശയൊന്നും വിചാരിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലായിരുന്നു. ലോകത്തിൽ ഇതുപോലും ആരും ഇതു ഉയരത്തിൽ കയറിയിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഇതുവരെ കയറിയിട്ടുള്ളതി

നേക്കാൾ 2600 അടി കൂടുതൽ ഉയരത്തിൽ കയറുന്നതിന് അവർ സാധിച്ചു. ഇതോടുകൂടി അവർ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും സമത്വനാരായ ആരോഹകനായിത്തീർന്നു. എങ്കിലും വടക്കു കിഴക്കൻ ശിശ്യാനു മുന്നൂറുനൂറ് അടി ഉയരം വരെ സമീപിച്ചപ്പോൾ അതിനു മുകളിൽ കയറി മറുവശത്തേക്കു കയറി നോക്കുന്നതിനും, ഡാർജിലിങ്ങ് വശത്തെ പർവ്വതപംക്തികളും ഇന്ത്യൻ സമതലങ്ങളും വിദൂരത്തിൽ കാണുന്നതിനും, അവർക്ക് അതിയായ മോഹമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. പക്ഷെ അപ്പോൾ മാലോരിക്കും കൂട്ടുകാർക്കും ഇങ്ങനെയൊരു ചിന്ത അല്പം പോലുമില്ലായിരുന്നു. അവരുടെ വികാര ചേഷ്ടകൾ നിശ്ചലങ്ങളും മുതങ്ങളുമായി ഭവിച്ചിരുന്നു. മുകളിൽ എത്താൻ സാധ്യമല്ലെന്നു അവർ സശിരഃകവം സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതോടുകൂടെ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ പിൻതിരിഞ്ഞാൽ മതിയെന്നായി അവരുടെ ആഗ്രഹം. ഒരു പക്ഷേ ആ സമയത്തു അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ വലിയ നിരാശയില്ലായിരുന്നിരിക്കണം. അവരുടെ പ്രധാന ആഗ്രഹം സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും സമത്വനാരായ ആരോഹകന്മാർ എന്ന പേരു ആർജ്ജിച്ചു കഴിഞ്ഞല്ലോ. ഈ യശസ്സ്വാലയ്ക്കിന്റെ ഗുഹയായ സംതൃപ്തിയെങ്കിലും അവർക്കില്ലാതിരിക്കുമോ? ആ സന്ദർഭത്തെപ്പറ്റി സോമർവെൽ ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി, “ആ സ്മരണീയ സന്ദർഭത്തിൽ പർവ്വതത്തിനു മുകളിൽ കയറിയോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതു തീരെ അഗണ്യമായിത്തന്നെ എല്ലാവരും കരുതി. അതിലുള്ള ആഗ്രഹവും സകലർക്കും അസ്തമിച്ചിരുന്നു.” ആരോഹകന്മാരുടെ ദേഹദേഹികളിലുണ്ടായിരുന്ന ഉന്മേഷത്തിന്റെ കണിക പോലും ശേഷിച്ചിരുന്നില്ല.

നാലുമണിയോടുകൂടി അവർ തിരിയെ കൂടാരത്തിൽ എത്തി. മോർഷീഡ്, തീരെ അസ്വസ്ഥനായിത്തന്നെ അവിടെ കിടന്നിരുന്നു. കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ എല്ലാവരും കൂടെ ഉത്തരകോളത്തിലേയ്ക്കിറങ്ങുകയെന്നതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. തിരിയെ ഇറങ്ങുന്ന വഴി അവർക്ക് വലിയ ഒരാപത്തു സംഭവിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഞെവാധിനത്താൽ ഒരുകൂട്ടം ജീവാപായം ഉണ്ടായില്ല. ആരോഹകന്മാർ നാലുപേരും ഒരു കയറുകൊണ്ട് പരസ്പരം ബന്ധിച്ചാണിറങ്ങിയത്. മാലോറി മുമ്പിൽ മാർഗ്ഗശിരയിൽ നടന്നു. മുന്നാമതായി ഇറങ്ങിയ ആൾ കാലുവഴുതി നാലാമത്തെയാളിനെക്കൂടെ മറിച്ചിട്ടു. രണ്ടാമതായി നിന്നിരുന്ന ആൾ കയ

റിൽ പിടിച്ച് വീഴ്ചയുടെ ശക്തി അല്പം കുറച്ചെങ്കിലും വിഴാ
തെ നില്ക്കുന്നതിനു ശക്തനായില്ല. അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ മൂന്നു
പേരും ഭയങ്കരമായ ആപൽഗത്ഥത്തിലേക്കു നിപതിച്ചു! അന്നു
നിമിഷം മിന്നൽപിണർപോലെ അവർ മൂന്നുനാലായിരം
അടി അഗാധമായിക്കിടക്കുന്ന ഗത്ഥത്തിലേക്കു വീണ് മരിന്ന
ഭിന്നമായി ധൂളിമാനമായി തകൻപോകുമായിരുന്നു. പുറകിൽ
ഏതോ അത്യാഹിതം സംഭവിച്ചു എന്നറിഞ്ഞ ഉത്തരക്ഷണത്തി
ൽ സന്ദർഭോചിതബുദ്ധിമാനായ മാലോറി തന്റെ ഹിമക്രൂന്താ
ലി ശക്തിയായി മഞ്ഞുകട്ടിയിൽ ഉറപ്പിച്ചു തന്റെ അരയിൽ ബ
ന്ധിച്ചിരുന്ന കയറ് അതിന്മേൽ ചുറ്റി ബലമായി പിടിപ്പിച്ചു.
ആരോഹകന്മാർ മൂന്നുപേരും മാലപോലെ കയറിൽ തുങ്ങിക്കിട
ന്നു പിടക്കുന്നു! ആക്കും സാരമായ പരക്കുകൾ ഒന്നും പറ്റിയി
ല്ല. മാലോറിയുടെ അസാധാരണമായ പ്രതിഭാവിഭാസവും സാ
മന്ത്ര്യാവകൊണ്ട് മൂന്നു പേരുടെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനിട
യായി.

ഈ പ്രതിയാനത്തിൽ മേൽപ്രസ്താവിച്ചതു കൂടാതെയും
അപകടഘട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായി. കറെ ഇറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ക
ടുംതൂക്കായ ഒരു സ്ഥലത്തു് നടകൾ വെട്ടി ഇറങ്ങേണ്ടതായി വ
ന്നു. മോർഷീഡിന് പരാശ്രയം കൂടാതെ നില്ക്കുന്നതിനുപോലും
കെല്പില്ല. സാവധാനത്തിൽ നടകൾ വെട്ടിയിറങ്ങുകയെന്നുള്ളതു്
എറ്റവും പ്രയാസമേറിയതും, മനുഷ്യന്റെ ക്ഷമയെ അമിതമാ
യി പരീക്ഷിക്കുന്നതുമായ ഒരു സംഗതിയാണു്. നേരം വൈകി
ത്തുടങ്ങി. താഴോട്ടുള്ള ഇറക്കവും അന്നുനിമിഷം മന്ദഗതിയിലാ
യി. അന്ധകാരത്തിൽ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും വിഷമമായിത്തീർന്നു. വ
ളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു് അവർ ഒരുവിധത്തിൽ ഉത്തരകോളത്തിലെത്തി.
ഇനിയും അവർക്കു് പല ഗഹ്വരങ്ങളും, വിള്ളലുകളും അപകടഘ
ട്ടങ്ങളും തരണം ചെയ്യണം. ചെറിയ ഒരു ഭീപം കൈവശമുണ്ടാ
യിരുന്നു എങ്കിലും അവർക്കു് പല തവണയും മാർഗ്ഗവിഭ്രമണം ഉണ്ടാ
യി. അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കയില്ലാത്ത ആ
ഭിവാസം രാത്രി പതിനൊന്നരമണിയോടുകൂടെ അവർ കൂട്ടുകാർ വ
ന്ധിച്ചിരുന്നതായ ക്യാമ്പിലെത്തി. ക്ഷൽപിപാസാദികളാൽ വി
വശരായി തളന്നു് ജീവച്ഛവങ്ങളായി ക്യാമ്പിലെത്തിയ ഉടനെ
തങ്ങളുടെ കഷ്ടതകൾക്കു് തല്പോലമൊരാശ്വാസമുണ്ടാകുമെന്നു അ
ത്യാന്തിയോടെ അവർ കരുതി. ദാഹംകൊണ്ടു് ഉണങ്ങി വരണ്ട
അവർക്കു് എന്തെങ്കിലും അല്പം ചൂടുള്ള പാനീയം കടിക്കുന്നതിനു

ജി ആഗ്രഹം എന്തുമാത്രമായിരുന്നു എന്നുള്ളത് അവാച്യമായിരുന്നു. വെള്ളം വേണമെങ്കിൽ മഞ്ഞുകട്ടി ഉരുക്കണം. അവർ അവിടെ എത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും പാചകത്തിനുള്ള പാത്രങ്ങൾ കന്നം കാഞ്ചാനണ്ടായിരുന്നില്ല. പാത്രമൊന്നുമില്ലാതെ എങ്ങിനെ മഞ്ഞുരുക്കും? തണുത്ത മരവിച്ച അവർക്ക് ചൂടുള്ള യാതൊരു പാനീയവും ലഭ്യമായില്ല. കഴമ്പുപോലിരിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി ജാം — തകര ഡപ്പിയിൽ അടക്കം ചെയ്തുവരുന്നതു—കട്ടിപ്പാലിൽ ഇട്ട് ഒരു മാതിരി ലേഘുപ്രമാണമാക്കി അവർ കുടിച്ചു; അഥവാ തിന്നു. ഇതായിരുന്നു ഭാഹശാന്തിയ്ക്കുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം.

ഇതുവരെ ആരും കയറാത്തിടത്തോളം ഉയരത്തിൽ കയറി തൂപ്പിയടഞ്ഞ ആരോഹകന്മാർ ഈ ദുർഭിക്ഷമായ അശനപാനീയങ്ങൾകൊണ്ട് തൂപ്പിപ്പെട്ട് നിദ്രാസഞ്ചികളിൽ കയറി. ഇനി എവറസ്റ്റ് കയറാൻ ഇടയായെങ്കിൽ ഉത്തരകോളത്തിൽ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ തയ്യാറായി ലഭ്യമാകത്തക്കരീതിയിൽ ഒരു കൂടാരമുണ്ടായിരിക്കേണമെന്നു നോർട്ടൻ ആ രാത്രിയിൽത്തന്നെ മനോനിശ്ചയം ചെയ്തു. അനുഭവമാണല്ലോ മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും നല്ല ഗുരു. അത്രയും പ്രസ്സടമായി പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് മറ്റൊരു ഗുരുനാഥനും ശക്തനല്ല തന്നെ.

മെയ് 22-ാം തീയതി മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിലേയ്ക്കിറങ്ങേണ്ടിയിരുന്നു. ധാരാളം മഞ്ഞു വീണിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇതും വളരെ പ്രയാസകരമായിരുന്നു. പുതിയതായി ഒരു വഴിതന്നെ വെട്ടിയുണ്ടാക്കണം. പല സ്ഥലങ്ങളിലും നടകൾ വെട്ടുകയും വേണ്ടിവന്നു. കൂടാതെ നിദ്രാസഞ്ചികൾ എടുത്തുകൊണ്ടു വരുന്നതിനു ചുമട്ടുകാർ പിന്നെയും ഉത്തരകോളം കയറേണ്ടതായും വന്നുകൂടി. മദ്ധ്യാഹ്നത്തോടു കൂടി അവർ മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിൽ എത്തി. വേയ്ക്കഫീൽഡ് എവറസ്റ്റ് യുദ്ധത്തിൽ നിന്നും മടങ്ങിയ യോദ്ധാക്കൾക്കു സഹാഗതമരുളികയും ധാരാളം ചായയും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും നൽകുകയും ചെയ്തു. ക്രമേണ ആരോഹക സംഘത്തിന്റെ ചൈതന്യം പുനർജ്ജീവിച്ചു തുടങ്ങി. എങ്കിലും മോർഷീഡിന്റെ അംഗുലികൾ മഞ്ഞുകൊണ്ട് കോച്ചുകയും അദ്ദേഹത്തിന് ഹിമഭംശനമെന്ന സുഖക്കേട് ബാധിക്കുകയും ചെയ്തു. പീനിങ് വളരെക്കാലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷമാണു ഇദ്ദേഹം ഈ സുഖക്കേടിൽ നിന്നും വിമുക്തനായത്.

അദ്ധ്യായം ൧൨.

പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചുള്ളശ്രമം.

മാലൊറിയും കൂട്ടുകാരും, ഉത്തരകോളം ഇറങ്ങിവരുന്ന വഴി ഫിഞ്ചും സഹചാരികളും, അമിലതയുപയോഗിച്ച് എവറസ്റ്റിന്റെ മുകളിലെത്താമോയെന്ന് പരീക്ഷിക്കുന്നതിനായി മുകളിലേക്കു കയറുന്നതുകണ്ടു. ഫിഞ്ചാണ് പ്രാണവായുപയോഗത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രബലമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. ഒരു സതന്ത്രശാസ്ത്ര പണ്ഡിതനായിരുന്നതിനാൽ ശാസ്ത്രോപകരണങ്ങളുടെ അമൂല്യസഹായത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിശ്വാസവും മതിപ്പും ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ഏതു പ്രവൃത്തിയിലും നിസ്സാരമായ ഭാഗങ്ങൾപോലും പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയുപയോഗിച്ചു ചെയ്യുകയെന്നൊരു വിശേഷം ഫിഞ്ചിനുണ്ടായിരുന്നു. പ്രാണവായുപയോഗത്തെപ്പറ്റി ആലോചനയുണ്ടായതെല്ലാത്തന്നെ ബലമായി വാലിച്ചതും ഇദ്ദേഹമാണ്. ഇതിൽ വാദഗ്ദ്ധനെന്നു കണ്ടിട്ട് തദ്ദപകരണങ്ങളെല്ലാം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലാണ് വെച്ചിരുന്നതും.

വൈമാനികന്മാർ സാധാരണയായി പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷെ പദ്മതാരോഹണത്തിനു ഇതുവരെ ആരും ഇതുപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് മലകയറ്റത്തിനു സൗകര്യപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കാവുന്നവിധത്തിൽ ആരും പ്രാണവായുപകരണങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്നില്ല. എവറസ്റ്റ് പർവ്വത സംഘക്കാരുടെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ അവരുടെ ആവശ്യാർത്ഥം പ്രത്യേകം നിർമ്മിച്ചതാണ്. അതിന്റെ ഉപയോഗത്തിലുള്ള പ്രായോഗിക വിഷമതകൾ എന്തെല്ലാമെന്നറിയാൻ പാടില്ലാതിരുന്നാൽ പല സൂനതകളും യന്ത്രങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്. ഫിഞ്ച് അധികസമയവും, ഇവയുടെ സൂനതകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനും, ഇവയുടെ ഉപയോഗം ആരോഹകന്മാരെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ആയി ചിലവഴിച്ചു. പക്ഷെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ പ്രതിഫലമില്ലാത്ത ഒന്നുതന്നെയായിരുന്നു. വഹിച്ചുകൊണ്ട് നടക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും അസൗകര്യപ്രദമായിരുന്ന ഈ ഉപകരണങ്ങളോട് പ്രകൃത്യാ എല്ലാവർക്കും നീരസമാണ് തോന്നിയത്. എന്നിട്ടും ഫിഞ്ചിന് അവയുടെ ഉപയോഗത്തിൽ ഏറ്റവും തീക്ഷ്ണമായ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പുതിയ ആദർശ പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ടവർ അങ്ങനെയെന്ന ആയിരിക്കണമല്ലോ.

പ്രാണവായുപയോഗ പ്രചാരകൻ എന്ന നിലയിലും പ്രവീണനായ ഒരു മല കയറാക്കാരൻ എന്ന നിലയിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിരനിശ്ചയം നിസ്തുല്യം തന്നെയായിരുന്നു. ഇംഗ്ളണ്ടിൽനിന്ന് തിരികുവോൾ തന്നെ ഫിഞ്ചിനു നല്ല ഭേദസുഖമില്ലായിരുന്നു. ടിബറ്റിൽ എത്തിയപ്പോൾ ചില ആമാശയവ്യാധികളും പിടിപെട്ടു. ഇങ്ങനെയൊക്കെ ഇരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സ് ഈ വക ഭർഷടങ്ങളെ നിഷ്പ്രയാസം തരണം ചെയ്തു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം മേയ് 16-ാം തീയതി അടിവാരത്തെ ആസ്ഥാന രംഗകൂടാരത്തിൽ നിന്നും പദ്മതാരോഹണാർത്ഥം പുറപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഫിഞ്ചും, നോർട്ടനും കൂടെ പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു ആദ്യം തന്നെ പുറപ്പെടണമെന്നായിരുന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷെ ഫിഞ്ചിനു സുഖമില്ലാതെയിരുന്നതുകൊണ്ടു ആദ്യശ്രമത്തിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നതിനു സാധിച്ചില്ല. അതിനാൽ നോർട്ടൻ, മോർഷിഡിന്റെകൂടെ പോയി സോമർവെല്ലിന്റെയും മാലോറിയുടെയുംകൂടെ എത്തുകയാണുണ്ടായത്. അതിനാൽ ഫിഞ്ച് ഇപ്പോൾ ജിയോഫ്രെ ബ്ലാൻസിനെയെന്ന് കൂട്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ആൽപയിൻ ക്ലബുകാരുടെ വിവക്ഷയനുസരിച്ച് ബ്ലാൻസി ഒരു യഥാർത്ഥ ആരോഹകനല്ല. അദ്ദേഹം ഒരു വെറും 'നടപ്പുകാരൻ' മാത്രമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒരു നല്ല നടപ്പുകാരൻ തന്നെയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരസ്ഥിതിയും ഒരു മലകയറാക്കാരനു യോജിച്ചതുതന്നെ. വണ്ണക്കുറഞ്ഞും പൊക്കംകൂടിയുമിരുന്നു കൂടാതെ പദ്മതാരോഹണത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കുന്നതിനും കഷ്ടതകൾ സഹിക്കുന്നതിനും, അദ്ദേഹത്തിനു നല്ല ഉത്സാഹവും ചുണ്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു.

പ്രാണവായുസംഘത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ അംഗം, ഇൻഡ്യാൻ പട്ടാളവകുപ്പിൽ 'ലാൻഡ് കോർപ്പോറൽ' എന്ന ഉദ്യോഗം വഹിച്ചിരുന്ന 'ടെജ്ബീർ' എന്ന പേരോടുകൂടിയ ഒരു ഗുർക്കാ ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലി, മുൻപേ കയറുന്ന ആരോഹകന്മാർക്ക് വേണ്ടിവന്നേയ്ക്കാവുന്ന കരുതൽ പ്രാണവായുക്കുഴലുകളെക്കൊണ്ടു അവരെ അനുഗമിക്കുകയാണ്. ആരോഹകന്മാർക്ക് മുകളിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ പേരും പെരുമയും അവർക്കിരിക്കും. ടെജ്ബീറിന്റെ സഹായത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് മറ്റുള്ളവരുടെ വിജയം എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു ഖ്യാതി ലഭിക്കുകയുമില്ല. എന്തുകൊണ്ടാണ്? വലിയ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഇ

തുപോലെയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവർക്ക് പേരുകിട്ടിയില്ലെന്നു വരികയും ചിലപ്പോൾ കയ്യിൽനിന്നു നഷ്ടമുണ്ടാകയും ചെയ്യും. വെറുതെയിരിക്കുന്നവരായിരിക്കും കീർത്തിധാവളനല്ലിൽ ജ്യോതിസ്സുകളായിത്തീരുന്നത്. എങ്കിലും ആരോ ഹകന്മാർ ടെജ്ബീറിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ മകുതകണ്ണം അഭിനന്ദിക്കുകയുണ്ടായി.

വെയിക്കുമ്പിൽഡിനു പ്രതീക്ഷയിൽ കൂടുതൽ അനാരോഗ്യം തോന്നിയതിനാൽ പർവ്വതശൃംഗപർവ്വതത്തിൽ നിന്നു വിരമിക്കേണ്ടിവന്നു. അദ്ദേഹം കംബർലാണ്ടിൽ പ്രസിദ്ധമായ ചില മലകയറ്റങ്ങളെക്കൊണ്ടു നടത്തിയിട്ടുള്ള ആളാണെങ്കിലും അന്നത്തെ പ്രായമല്ല ഇന്ന്. വെയിക്കുമ്പിൽഡ് മൂന്നാമതു ക്യാമ്പുവരെ വന്നു. അനന്തരം ഫിഞ്ചിന്റെയും ജിയോഫ്രേയുടെയും ദേഹപരിശോധന കഴിച്ച് അവരെ മലകയറ്റത്തിനു കൊള്ളാം എന്ന് വിധിച്ചു മുകളിലേക്കയച്ചിട്ടു അവിടെയിരുന്നു. തൃപ്തിയടഞ്ഞു.

ഫിമപ്പറപ്പിൽക്കൂടെയുള്ള പ്രയാണത്തിൽ ബ്രൂസിനേയും ടെജ്ബീറിനേയും, ഫിമശാസ്ത്രത്തിലും പർവ്വതാരോഹണത്തിലും അവശ്യജ്ഞയുണ്ടായ സംഗതികൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. അവർ മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിൽ എത്തിയത് മേയ് 19-ാംനാളായിരുന്നു. അന്നുതന്നെയായിരുന്നു മാലോറിയും കൂട്ടുകാരും ഉത്തരകോളത്തിലേക്കു പോയിരുന്നതും. പ്രാണവായു ഉപകരണങ്ങൾ മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിൽവെച്ച് ഒന്നുകൂടെ നന്നാക്കി. മേയ് 22-ാംനാൾ മാലോറിയുടെ ഉപസംഘത്തെ സഹായിക്കുന്നതിനും, പ്രാണവായുപകരണങ്ങളുടെ പ്രായോഗികത പരീക്ഷിക്കുന്നതിനും, ഉത്തരകോളം കയറിനോക്കി. അനന്തരം അന്നുതന്നെ മൂന്നാമത് കൂടാരത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോന്നു. അവർ ഉത്തരകോളം മൂന്നു മണിക്കൂർകൊണ്ട് കയറുകയും 50 മിനിട്ടുകൊണ്ടിറങ്ങുകയുംചെയ്തു. ഈ വിജയം ഫിഞ്ചിനു പ്രാണവായുപകരണങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വിശ്വാസവും സംതൃപ്തിയും ഉളവാക്കി.

ഇവിടെ വെച്ച് നോവൽ കൂടെ ഫിഞ്ചിന്റെ സംഘത്തിൽ ചേർന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു ഛായാമുദ്രണക്കാരനായിരുന്നു. ബ്രൂസിനെപ്പോലെ അദ്ദേഹവും ഒരു നല്ല റെടപ്പുകാരൻ മാത്രമായിരുന്നു. എങ്കിലും എവറസ്റ്റ് കയറുന്നതിന് അദ്ദേഹവും അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചു. പല സംവത്സരങ്ങളായി ഇങ്ങനെ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമാണ്. പ്രകൃതിവിലാസഭംഗികളും വിശിഷ്ട

അപലപ്രകൃത ഭംഗികളും അദ്ദേഹത്തെ ഹാദാകൃഷ്ടനാക്കി. എവറസ്റ്റിലെ പ്രകൃതിസുഷമകളെയെല്ലാം നിശ്ചല മരയാഗ്ര ഹണത്തിലും, പയ്യടന സംഘപ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം ചലചിത്ര മരയാഗ്രഹണത്തിലും കൈവശപ്പെടുത്തണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിവാഞ്ഛ. പ്രൗഢമായ പർവ്വതപ്രകൃത ഗാർഭീയവും, ശാന്തമായ സാൻപ്രദേശ ഭംഗിയും മറ്റു വിവിധ മനോജ്ഞ കാഴ്ചകളും എല്ലാം കവർന്നടുത്ത് ചിത്രത്തിലാക്കിക്കൊണ്ടു പോകണമെന്നായിരുന്നു ആ മഹാന്റെ ആഗ്രഹം. അവിശ്വാസ്യ പരിശ്രമിയും, കലാവിദഗ്ദ്ധനുമായ അദ്ദേഹം ഇതരപയ്യടന സംഘാംഗങ്ങളെക്കാൾ വളരെ കൂടുതൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. പയ്യടന സമയങ്ങളിൽ പടമെടുക്കുകയും, ബാക്കിയുള്ള വരുടെ വിശ്രമ വേളകളിൽ ഫോട്ടോകൾ രസായനങ്ങളിലും മറ്റും കഴുകി തയ്യാറാക്കുകയും ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന ജോലി. ആ കൂടാരങ്ങളിൽവെച്ച് ഫോട്ടോകൾ പകർത്തുകയും കഴിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നത് അത്ര എളുപ്പമല്ല. സാധാരണ ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാർക്കു അതിനുവേണ്ട സജ്ജീകരണങ്ങളോടു കൂടിയ പ്രത്യേക മുറികൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. എവറസ്റ്റിന്റെ പരിതപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ലഘുകൂടാരങ്ങളിൽവെച്ച്— പല ഭാവകങ്ങളും ഘനീഭവിക്കുകയും, ശക്തിയായി തണുത്തുകാറ്റടിക്കുകയും, സൂര്യപ്രകാശം ഫോട്ടോയെടുക്കുന്നതിനു ആവശ്യമായ തരത്തിൽ ലഭിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടത്തുവെച്ച്— ഈ മാതിരി ജോലികൾ ചെയ്യുക കുറെശ്രമസാധ്യമാണ്. അസാമാന്യമായ ക്ഷമ ആവശ്യമാണുതാനും. വായുവിന്റെ വാർച്ചകൊണ്ട് ചലചിത്രമരയാഗ്രന്യയന്ത്രം ശരിയായി ജോലി ചെയ്യാതെയായി. അതിന്റെ ചില ചക്രങ്ങൾ കുറങ്ങുമ്പോൾ വിദ്യുത്സ്പർശങ്ങളാൽ നാലുപാടും ചിതറുകയും, അതിനാൽ പടങ്ങൾക്കു സ്പർശതയില്ലാതാകുകയുംചെയ്തു.

നോവെലിന്റെ പടമെടുപ്പു സാമാനങ്ങളെല്ലാംകൊണ്ട് മുകളിൽ കയറുക അസാധ്യമാണ്. അവയെല്ലാം വഹിച്ചുകൊണ്ട് കയറാൻമാത്രം ഭാരവാഹകന്മാർസംഘത്തിലില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും ഉത്തരകോളത്തിനു മുകളിൽവരെയെങ്കിലും കയറണമെന്ന് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. ബ്ലാസ്റ്റിന്റെയും ഫിഞ്ചിന്റെയുംകൂടെ 24-ാംതീയതി നോവെലുംപുറപ്പെട്ടു. അന്നുരാത്രി ഉത്തരകോളക്യാമ്പിലെത്തി താമസിച്ചു. പിറ്റേന്നുരാവിലെ ഫിഞ്ചുംകൂട്ടുകാരുംഎവറസ്റ്റിനോടു അമീലതാക്രമണം തുടങ്ങുന്നതിനായി യാത്രതിരിച്ചു.

പന്ത്രണ്ടു ചുമട്ടുകാർ അമിവതാക്കുഴലുകളും, കൂടാരസാ
മാനങ്ങളും ഒരുദിവസത്തേക്കാവശ്യമായ ഭക്ഷ്യപേയങ്ങളും വ
ഹിച്ചുകൊണ്ടു യാത്രയായി. ഒന്നരമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു ആരോ
ഹകന്മാർ, ഫിഞ്ചും കൂട്ടരും, പ്രാണവായുപകരണങ്ങളുപയോഗി
ച്ച യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. ഇവരുടെ ഈ ഉപകരണങ്ങൾക്കു 30 റാത്ത
ലോളം ഭാരമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു
കയറിയതിനാൽ ഒന്നരമണിക്കൂർ മുൻപേ പോയ ചുമട്ടുകാരുടെ
മുമ്പിൽ എത്തി. ഫിഞ്ചിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ൨൬൦൦൦ അടി ഉയരത്തി
ൽ ഒരു കൂടാരം അടിക്കണമെന്നായിരുന്നു. കയറാം കുറെക്കൂടെ
തുടന്നപ്പോൾ ഈ ആഗ്രഹം സാധിക്കുമോയെന്നു സംശയിച്ചതു
ടങ്ങി. മദ്ധ്യാഹ്നം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ശക്തിയായ മാരുതകോ
പം ഉണ്ടാകുന്ന ലക്ഷണങ്ങൾ കാണുകയും ഹിമബിന്ദുക്കൾ നി
പതിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു തല്ലാലം അന്നത്തേക്കുള്ള കയറാം
മതിയാക്കാമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് പാളയമടിക്കാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടുതുട
ങ്ങി. സായാഹ്നത്തിനു മുമ്പിൽ സാമാനങ്ങൾ ഈ ഉന്നത പാള
യത്തിൽ ഇട്ടുവെച്ച് ചുമട്ടുകാർ ഉത്തരകോളത്തിലിറങ്ങി രക്ഷ
പെടേണ്ടിയിരുന്നു. ഈ കൂടാരം സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നും 25500
അടി ഉയരത്തിലാണ് അടിച്ചതു്. ഇനിയും ൩൦൦൦-ത്തിൽ അധി
കം അടികൾക്കൂടെ കയറിയെങ്കിലെ മുകളിലെത്താൻ സാധിക്ക
യുള്ളു. എങ്ങനെയായാലും ഒരു ദിവസംകൊണ്ടു അത്രയും ഉയ
രം കയറി ഇറങ്ങാൻ സാധിക്കയില്ല. കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ
കൂടാരമടിച്ചുകഴിഞ്ഞു ചുമട്ടുകാരെ തിരിയെ അയച്ചു. അ
ന്നും ഉദ്ദേശിച്ചതിൽ ൫൦൦ അടി കുറച്ചേ കയറുന്നതിനു സാധി
ച്ചൊള്ളൂ.

ഫിഞ്ചും, ബ്ലാസ്റ്റും, ടെജ്ബീറ്റും വലിയ ഒരപകടസ്ഥല
ത്താണ് ഇപ്പോൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. അത്യാപായകരമായ
പൂർവ്വതപ്രപാതത്തിൽ അവർ കയ്യും കാലുംകൊണ്ടു പൂച്ച
യേപ്പോലെ 'അളമി' പിടിച്ചാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്. തുക്കാ
യ ഒരു ചെരുവിലായിരുന്നു അവർ കൂടാരം സ്ഥാപിച്ചതു്. നാ
ലായിരത്തിൽ അധികം അടി താഴ്വയിൽ ഭയാനകമായിക്കിടക്ക
ുന്ന കിഴക്കും തുക്കായ പൂർവ്വഭാഗത്തിന്റെ ഒരരുകിലായിരുന്നു
അവരുടെ കൂടാരം. അധികം താമസിയാതെ വലിയ ഒരു കൊ
ടുംകാറ്റിനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. ഹിമകണങ്ങളും ശ
ക്തിയായി വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മൂന്നുപേരും കൂടാരത്തിനുള്ളി
ൽ ബലമായി കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടപ്പായി. തണുപ്പു തീരെ അസഹ

നീയമായിത്തോന്നി. കുറെ ചുട്ടപായയുണ്ടാക്കി കുടിച്ചാൽ തെല്ലൊരു ആശ്വാസം ലഭിക്കുമെന്നു കരുതി, മഞ്ഞുരുക്കി പായയുണ്ടാക്കിക്കുടിച്ചുനോക്കി. എന്നിട്ടും യാതൊരു കുറവും കണ്ടില്ല. ഇതിന്റെ കാരണം വെള്ളം തിളപ്പിച്ചിട്ടു അതിന് ചുട്ടപിടിക്കാതിരുന്നതാണ്. ഇത്ര വലിയ ഉയരത്തിൽ വെള്ളം എത്രനേരം തിളപ്പിച്ചാലും അതിനു ചുട്ട അധികമായി പിടിക്കയില്ല. അതിനാൽ അവരുടെ തിളച്ചുമറിയുന്ന പായക്കു ഒരു ചെറുചുട്ട മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നൊള്ളൂ.

സാധാരണത്തിനു ശേഷം കാറ്റിന്റെ ശക്തി ഭയാനകമായി വർദ്ധിച്ചുവന്നു. കൂടാരത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളും കീറിപ്പോയി. കൂടാരത്തെയും അതിനുള്ളിലുള്ള ആളുകളേയും കൂടി പറപ്പിച്ചു വല്ല ഗർത്തത്തിലും കൊണ്ടുപോയി എറിഞ്ഞുകളയുകയില്ലേ എന്നുകൂടി ഭയപ്പെട്ടു. രാത്രി പല പ്രാവശ്യവും കൂടാരത്തിനു വെളിയിൽ ഇറങ്ങി കൂടാരം ബന്ധിച്ചിരുന്ന കുറ്റികളും, മഞ്ഞുകട്ടകളും, ബലപ്പെടുത്തേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. രാത്രി മുഴുവനും അവർ കാറ്റിനോടു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതായിത്തന്നെ വന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അവർ രാത്രിയിൽ ഒരുപോളു കണ്ണടക്കുന്നതിനു സാധ്യമായില്ല. അതിശക്തനായ ശീതളമാരുതൻ അവന്റെ സുവിസമാനമായ കരസഹസ്രങ്ങൾകൊണ്ട് നിദ്രാസഞ്ചിയും, കമ്പിളിവസ്ത്രങ്ങളും തുളച്ചു ആരോഹകന്മാരുടെ ശരീരങ്ങളിൽ സ്പർശിച്ചു.

പ്രഭാതമായപ്പോഴേക്കും ഹിമപാതം ഒരുവിധം നിലച്ചു എങ്കിലും കാറ്റിന്റെ ശക്തി കുറഞ്ഞില്ല. ഇനിയും മുകളിലേക്കു കയറുക തീരെ അസാധ്യമായിത്തോന്നി. കീഴ്പോട്ടിറങ്ങുന്നതും അപായകരമായിരുന്നു. അതിനാൽ അവർ അവിടെത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ നിർബന്ധിതരായി. ഉച്ചയായപ്പോഴേക്കും കാറ്റിന്റെ ഉഗ്രത ഒന്നുകൂടി വർദ്ധിച്ചു. കൂടാരത്തിലേക്കു ഒരു വലിയ കല്ലുരുണ്ടുവീഴുകയും അതിനു സാരമായ കേടുപാടുകയും ചെയ്തു. ദൈവശത്രു ആളുകൾക്ക് വലിയ അപകടമെന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഒരു മണിയായപ്പോൾ കാറ്റിന്റെ ശക്തി തെല്ലൊന്നു കുറഞ്ഞു. ഉത്തരകോളത്തിലേക്ക് ധൂതിയിൽ ഇറങ്ങിയാൽ ഒരുവേള ഭരവിടെ നിന്നു രക്ഷപെടാമെന്നു മട്ടായി. പക്ഷെ രക്ഷപ്പെടുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി അവർക്കു അത്ര ചിന്തയില്ലായിരുന്നു. മുകളിലേക്കു കയറണമെന്നു തന്നെ അവർ ശ്രമിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം കാറ്റും കോളമെല്ലാം കുറയുമെന്നും അപ്പോൾ കയറാം തുടരാ

മെന്നും അവർ ആഗ്രഹിച്ചിരിപ്പായി. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ കൂടാരത്തിനുവെളിയിൽ നിന്ന് ചില ശബ്ദങ്ങൾ കേട്ടു. പുറത്തിറങ്ങി നോക്കിയപ്പോൾ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും മറ്റുമായി ഒരു സംഘം ചുമട്ടുകാർ താഴെനിന്നും വരുന്നതാണെന്നു മനസ്സിലായി. ഇവരെ ഉത്തരകോളത്തിൽ നിന്നും നോവെൽ അയച്ചതാണ്.

ആരോഹകന്മാർക്കുപോലും വെളിയിലിറങ്ങാൻ വഹിയാത്ത അന്തരീക്ഷ പ്രകൃതിയിൽ, ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും മറ്റുമായിട്ട്, വിശ്വസ്ഥനാഭം യജമാനപ്രീതിയുള്ളവരുമായ ചുമട്ടുകാർ അവരുടെ ജീവനെപ്പോലും ത്യജിച്ച് സഹായത്തിനായി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ വിശ്വസ്തതയും സ്നേഹവും അമൂല്യം തന്നെ. ഈ സംഗതി അവർ വിജയത്തിലേക്കു കാരോ ദിവസവും എത്രമാത്രം അടുക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന്റെ ലക്ഷ്യമായി പരിഗണിക്കാം. ഈ ചുമട്ടുകാർ പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെ അനുഭാവത്തോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടി എല്ലാവരും പൂർവ്വതാഗൃത്തിലെത്തുകയെന്ന ഏക ലക്ഷ്യമെന്ന ആസ്ഥമാക്കി യോജിപ്പോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചാൽ നിശ്ചയമായും എവറസ്റ്റിനെ മർദ്ദിച്ചു കീഴടക്കുവാൻ സാധിക്കും സംശയമില്ല.

ആരോഹകന്മാർ നന്ദിപൂർവ്വം ചുമട്ടുകാരിൽനിന്ന് ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ട് അവരെ തിരിയെ ഉത്തരകോളത്തിലേക്കയച്ചു. അവർ വളരെ ക്ഷീണിച്ചും ക്ലാന്നന്മാരായും ഇരുന്നിരുന്നു. തലേരാത്രിയിലെ നിദ്രാവിഹീനതയും, കാറ്റിന്റെ ഉഗ്രതയും, എല്ലാം അവർക്കു വളരെ ആലസ്യം ഉളവാക്കി. അവരുടെ ദേഹം അത്യധികമായ ശിശിരബാധയുടെ ഉപദ്രവങ്ങൾക്കു ക്രമശഃ വിധേയമായിത്തുടങ്ങി. തീരെ അസഹനീയമായിത്തോന്നിയപ്പോൾ പ്രാണവായു കുറെ കഴലിൽനിന്നും ശ്വസിച്ചു നോക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു അവർക്കു തോന്നി. ആ പരീക്ഷണം വിജയകരമായിരുന്നു. ആ രാത്രിയിൽ അവർ അമിതമായ ക്ഷീണംകൊണ്ടും, ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചതുകൊണ്ടും, ഒരുമാതിരി ഉറങ്ങിയെന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ.

പ്രഭാതമാകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കയറ്റത്തിനുള്ള കെട്ടുകൾ തുടങ്ങി. ചെരിപ്പുകൾ തണുപ്പുകൊണ്ട് ചുരുണ്ട് കോടിമാടിയിരുന്നത് തീയുടെ മുകളിൽവെച്ച് ചൂടുപിടിപ്പിച്ച് അതിന്റെ ശരിയായ ആകൃതിയിൽ വരുത്തുന്നതിന് വളരുന്നേരം ചിലവഴിക്കേണ്ടതായിവന്നു. കൃത്യം 6. 30. നു അവർ ആരോ

ഹണ്ടുടങ്ങി. ഫിഞ്ചും, ബ്രൂസ്സും, പ്രാണവായുചപകരണങ്ങളും കാരായും മറ്റുമായിട്ടാണ് കയറിയത്. അവർക്ക് ഉദ്ദേശം 40 റാത്തൽ ഭാരത്തോളം ചുമക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ടെജ്ബീർ 50 റാത്തലോളം ഭാരമുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടുകരുതൽ പ്രാണവായുക്കു ശല്യകൾ വഹിച്ചുകൊണ്ടു കയറേണ്ടിയിരുന്നു. ഈ പദ്യത്തോപരി ഭാഗത്തു് ഇത്രയധികം ഭാരവുമകൊണ്ടു കയറുക അത്ര എളുപ്പമല്ല.

ഫിഞ്ചിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മുഖപദ്യത്തിനുമുകളിൽ കയറിയിട്ട് എവറസ്റ്റിലേക്കു തിരിക്കണമെന്നായിരുന്നു. ടെജ്ബീർ കരുതൽക്കുഴലുകളും ചുമന്നുകൊണ്ടു് മുഖപദ്യത്തിനുമുകളിൽ വരെന്നാൽമതി. അതുകഴിഞ്ഞു് അദ്ദേഹത്തെ തിരിയെ ക്യാമ്പിലേക്കു് അയക്കണം. ബ്ലൂസ്സും, ഫിഞ്ചും ആരോഹണംകഴിഞ്ഞു തിരിയെ ക്യാമ്പിലെത്തുമ്പോഴേക്കും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും മറ്റും പാകപ്പെടുത്തേണ്ടതു് ടെജ്ബീറിന്റെ ജോലിയായിരുന്നു. പക്ഷെ ഉദ്ദേശം 100 അടി കയറിയപ്പോഴേക്കും ടെജ്ബീർ തീരെ അപ്രാപ്തനായിത്തീർന്നു. ബ്ലൂസ് എത്രതന്നെ നിർബന്ധിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹത്തിനു ഒരടിമുന്നോട്ടു് വെയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ ടെജ്ബീറിനെ തിരിയെ അയക്കേണ്ടതായിവന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹം അത്രയുഭാരം ചുമന്നുകൊണ്ടു് ആ ഉയരത്തിൽ കയറിയതുതന്നെ അതുതകരമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈമഹനീയപ്രവൃത്തിക്കു നൽകേണ്ടതായ സകലബഹുമതികളും അദ്ദേഹത്തിന്നുനൽകി. ടെജ്ബീർ ൨൬൦൦൦ അടി ഉയരംവരെ കയറി.

ബ്ലൂസ്സും ഫിഞ്ചും ഉന്മേഷത്തോടുകൂടി കയറാറുതുടന്നു. കയറാറു കരേക്കൂടെ സുഗമമായിവന്നതുകൊണ്ടു് പരസ്പരം ബന്ധിച്ചിരുന്നകയർ അഴിച്ചു സ്വതന്ത്രമായി കയറിത്തുടങ്ങി. ൨൬൦൦൦ അടി ഉയരത്തിൽ രണ്ടുചെറുകൂടാരങ്ങൾ അടിക്കാറുള്ളസ്ഥലവും അവർ കണ്ടുപിടിച്ചു. കാറ്റിന്റെ ശക്തിവർദ്ധിച്ചതിനാൽ അവർതുടന്നുമാറ്റം അല്പംമാറി പുരോഗമനം ചെയ്യുന്നതു് കരേക്കൂടി സുഗമമാണെന്നുതോന്നി. എങ്കിലും കയറിവരുന്തോറും പദ്യതപ്രകൃതം അപകടകരമായി വരുന്നതായിത്തോന്നി. കാലുവഴുതാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനതന്നെ വളരെ പണിപ്പെടേണ്ടിയിരുന്നു. ഇത്രയെല്ലാം അപകടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും പരസ്പരം കയറുകൊണ്ടു് ബന്ധിക്കാതെയൊന്നവർ മുന്നോട്ടു് ഗമനംചെയ്തതു്. അതിനുപോലും സമയം കളയരുതെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ആഗ്രഹം.

കാറ്റിന്റെ ഉഗ്രതയിൽനിന്ന് രക്ഷപെടേണ്ടതിലേക്ക് മലപർവ്വതത്തിനേറെ കടകം മുകളിലേക്കു കയറാതെ ചരുവിൽകൂടെ എവറസ്റ്റിലേക്ക് അടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉയരത്തിലേക്ക് കയറുന്നില്ലെങ്കിലും, അവർ എവറസ്റ്റിലേക്ക് ഓരോ അടിവീതം അടുത്തുവരുന്നു എന്നുള്ള സംഗതി അവരെ കൂടുതൽ ഉൽസുകരാക്കി. അവർ റഹ്മാ അടിയുയരമുള്ള ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നും നേരെ മുകളിലേക്ക് പിന്നെയും കയറിത്തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ബർമുഡ്സിന്റെ പ്രാണവായു യന്ത്രത്തിന് കേടപറ്റി. ഉടനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യന്ത്രം ഫിഞ്ചിന്റെ യന്ത്രത്തോടു സംഘടിപ്പിച്ച്, അതിൽ നിന്നു പ്രാണവായു എടുത്തുകൊണ്ട് യന്ത്രം നന്നാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇതു ഉയരത്തിൽവെച്ച് യന്ത്രം നന്നാക്കിയെന്നുള്ളത് അതുഭൂതാവഹമായ ഒരു വിജയമായിരുന്നു. 27235 അടിയുയരത്തിൽ എത്തിക്കഴിയുമ്പോൾ മനുഷ്യരുടെ ബുദ്ധിവികാരങ്ങളും പ്രവൃത്തിസന്നദ്ധതയും എല്ലാം മരവിച്ച് ചൈതന്യരഹിതമായിത്തീർന്നു. എന്നിരുന്നിട്ടുപോലും ഫിഞ്ചിന് യന്ത്രം നന്നാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ മനുഷ്യാകൃതിയും ക്ഷമയും ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനവും അപ്പോഴും ശേഷിച്ചിരുന്നു.

ആരോഹകന്മാർ വളരെ ഉയരത്തിൽ എത്തി. വിശപ്പും ദാഹവും തലേരാത്രിയിലെ ആരോഹണ ഭക്തശുദ്ധി എല്ലാം അവരെ പരവശരാക്കിത്തീർത്തു. ഇതുവരെ പർവ്വതാഗ്രത്തിലെത്താൻ സാധിച്ചില്ല. പർവ്വതകുലവരേണ്യനായ എവറസ്റ്റ് നാകലോകത്തിലേക്ക് ഗളമുയർത്തി വിഹരിക്കുന്നതു ഇനിയും 1,700 അടി ഉയരത്തിലാണ്. ഇനി എവറസ്റ്റിലേയ്ക്കു അരമൈലിലധികം ദൂരമില്ല. പക്ഷെ ഒരടിപോലും മുമ്പോട്ടു വെയ്ക്കാൻ അവർ ത്രാണിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. വല്ലവിധേനയും ജീവൻ പിരിയാതെ ക്യാമ്പിൽ എത്തിയാൽ മതി എന്നായിരുന്നു അവരുടെ വിചാരം. അവരുടെ ഉത്സാഹത്തിന്റെ പരമാണുക്കൾ കൂടെ അവരെ വിട്ടുപോയി.

അവർക്ക് 27235 അടി ഉയരത്തിൽ എത്താൻ സാധിച്ചു. അപ്പോൾ അവരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കാം? അവർ എന്തെല്ലാം കഷ്ടതകൾ കണ്ടിരിക്കാം? ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു ശരിയായ മറുപടി അവർ നൽകുന്നില്ല. കഷ്ടതകളാണെന്നു പറയുന്നതിനും, സംതൃപ്തിയടയുന്നതിനും, അവരുടെ ശേഷിച്ച ഉത്സാഹം അനുവദിച്ചില്ല. എങ്ങനെയെങ്കിലും സുരക്ഷിതരായി താഴോട്ടു ഇറങ്ങുന്നതിലായിരുന്നു അവരുടെ സകല ശ്രദ്ധയും ചൈതന്യവും ഉ

പയോഗിച്ചത്. അവരുടെ ഈ വിജയഘട്ടത്തെപ്പറ്റി ഫിഞ്ച് ഇത്രയും മാത്രം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. “എല്ലായിടവും മേഘത്താൽ ആവൃതമായിരുന്നു. മനോഹരമായ പൂമോറിശൃംഗം ആദ്യം അക്ഷികൾക്കു ലക്ഷ്മീഭവിച്ചില്ലെങ്കിലും, പിന്നീട് കരോണ്ണ ദൃശ്യമായി.” ഫിഞ്ചിനു ഈ അത്യാത്മീയതയിൽവെച്ചു ഒരു ഫോട്ടോയെടുക്കുന്നതിനുപോലും ഓർമ്മയോ ഉത്സാഹമോ തോന്നിയില്ല. ഹരയാഗ്രാഹികളിലുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ഫിഞ്ച് അതിന്റെ ഉപയോഗം അപ്പോൾ വിസ്മരിച്ചുപോയി. ആരോഹകന്മാരുടെ സകല ശക്തികളും വികാരപരമ്പരകളും താഴോട്ടിറങ്ങുകയെന്നുള്ള ഏക സംഗതിയിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായിരുന്നു.

പിൻതിരിയാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്ന് തീരുമാനിച്ചയടനെ പരസ്പരം കയറുകൊണ്ട് ബന്ധിച്ചിട്ട് കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ അവരോഹണം തുടങ്ങി. 2-30 ആയപ്പോഴേക്കും തിരിയെ ക്യാമ്പിലെത്തി. ടെജ് ബീർ, മൂന്നുപേരുടെയും നിദ്രാസഞ്ചികൾക്കുള്ളിൽ കയറി മൂതപ്രായമായി ഗാഢനിദ്രയിൽ ലയിച്ചുകിടക്കുന്നതാണ് വിടക്കണ്ടത്. കൂടാരങ്ങളും മറ്റും താഴത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻ ചുമട്ടുകാർ ഉത്തരകോളം കയറിവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഫിഞ്ചും, ബ്രസ്സും തപരിതമായി ഉത്തരകോളത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. അവർ തളന്ന് ക്ഷീണിച്ചും വിറച്ചും നാലുമണിയോടുകൂടി ഉത്തരകോളത്തിലെത്തി. നോവെൽ ചൂടു ചായയും പലഹാരങ്ങളും കൊടുത്തു അവരെ സ്വീകരിച്ചു. അനന്തരം അപ്പോൾ തന്നെ അവിടെ നിന്ന് മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. 5.30നു അവിടെയെത്തി. അവർക്കു കയറാൻ സാധിച്ച അത്യയരത്തിൽനിന്നും 6000 അടി അവർ ഇറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

എവറസ്റ്റുഗ്രാപിക്കുള്ള ശ്രമം ഇപ്രകാരം വീണ്ടും വിഫലമായി കലാശിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൧൩.

ഹിമപ്രവാഹചരണം.

പർവ്വതാരോഹണ ചരിത്രത്തിൽ അഭൂതപൂർവ്വമായ ഒരു ധ്വായം പരിപൂർത്തിയാക്കി. പരാക്രമപരമായ ഒരു വലിയ വി

ജയം തന്നെ സമ്പാദിച്ചു. എങ്കിലും എപ്പോഴും അജയനായി പ്രൗഢനായി പുരസ്കാരത്തോടുകൂടി ലോകത്തെ സംവീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ നില്ക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ഈ ഭയങ്കര ശൈലരാക്ഷസനോടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ പരാജിതരായി പയ്യടനസംഘം തീരെ വിവശരായിത്തീർന്നു. ലോകപ്രസിദ്ധനായ ആരോഹകന്മാർ പിൻതിരിഞ്ഞു കാടിക്കഴിഞ്ഞു. ഒരു ജൂതവിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം എവറസ്റ്റയുദ്ധം നടത്തുക സാദ്ധ്യമല്ല. എങ്കിലും ആരോഹകന്മാർ അവരുടെ പരാജയം സമ്മതിക്കുന്നതിനു വൈമനസ്യം തോന്നി. പരിപൂർണ്ണമായി തോല്പിച്ചോടിക്കുന്നതുവരെ പിൻതിരിയരുതെന്നു അവരും നിശ്ചയിച്ചു. അടിവാരകൂടാരത്തിൽ വിശ്രാന്തരും കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾ താമസിച്ചപ്പോൾ ഒരു കൈകൂടെ നോക്കണമെന്ന് അവർ തീരുമാനിച്ചു.

സോമർവെൽ യുദ്ധത്തിനു വീണ്ടും തയ്യാറായി. മാലൊരിക്കു ശകലമൊരു ഹിമഭംശനബാധയുണ്ടായിരുന്നു. നോർട്ടൻ ഹിമ ബാധയും, ഹുദ്രോഗചിഹ്നങ്ങളും കണ്ടുതുടങ്ങി. മോർഷീഡു തീരെ അസുഖശരീരനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അംഗലികൾ മൃതപ്രായമായിത്തീരുകയും, അവ ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്തു നന്നാക്കേണ്ടതായി വരുമോ എന്നുകൂടി സംശയിക്കുകയും ചെയ്തു. നോർട്ടനേയും മോർഷീഡിനേയും ഉടനെ സിക്കിമിലേക്കു തിരിയെ അയക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമായിരുന്നു.

ബ്ലൂസ് അടിവാര കൂടാരത്തിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലുകോച്ചി ഹിമബാധയുണ്ടായി തീരെ നടക്കാൻ വഹിയാതെയായി. ഫിഞ്ചിന് ഹിമഭംശനമുണ്ടായില്ലെങ്കിലും, ക്ഷീണിച്ചു തീരെ വിവശനായിത്തീർന്നു. മേമാസാവസാനത്തോടുകൂടി പയ്യടന സംഘത്തിന്റെ ആശാവിഹീനമായ സ്ഥിതി ഇതായിരുന്നു. സ്കട്ടും, ലോങ്ങ്സ്റ്റാഫും, വെയിക്ക്ഫീൽഡും, ക്രോഫോർഡും എല്ലാവരും തന്നെ ഉത്സാഹശൂന്യരും അസുഖഗാത്രന്മാരുമായി കാണപ്പെട്ടു.

കുറച്ചു പേരെങ്കിലും ആരോഗ്യം പ്രാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ മൺസൂൺ ആരംഭത്തിനു മുമ്പായി ഒരു അവസാന ശ്രമം കൂടെ ചെയ്തു നോക്കുന്നതിനു പരിമിതമായ സമയമുണ്ടായിരുന്നു. സ്കട്ട്, മോർഷീഡ്, ബ്ലൂസ്, നോർട്ടൻ, ലോങ്ങ്സ്റ്റാഫ് ഈ ധീരയോദ്ധാക്കൾ തീരെ അപ്രാപ്തനായിത്തീർന്നു കൊണ്ടു അവരെ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ സിക്കിമിലേക്കു അയച്ചില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ കാര്യം സന്നിഗ്ദ്ധമായിത്തീരും. മാ

ലൊറിയും, ഫിഞ്ചും അല്പം സുഖം പ്രാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇനി ഒരു ആക്രമണം കൂടെ നടത്താൻ സൗകര്യമുണ്ട്.

ജൂൺ മൂന്നാം തീയതി മാലൊറിയുടെ ഭേദപരിശോധന കഴിച്ചപ്പോൾ ആരോഹണത്തിനു ആവശ്യമായ ആരോഗ്യമുണ്ടെന്ന് സംഘഭിക്ഷുഗന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ജനറൽ ബ്ലൂസ്, ആരോഹകന്മാരോടൊന്നും വിവേകശൂന്യമായി ആപത്തിൽ പാടുകതന്നെ മൺസൂൺ അതിവൃഷ്ടിയുമായി മല്ലിടുന്നതു സൂക്ഷിച്ചു വേണമെന്നും ഉപദേശിച്ചു. മാലൊറി, സോമർവെൽ, ഫിഞ്ച് ഇവരാണ് ഇനിയത്തെ ആരോഹകന്മാർ. വെയിക്കുഫീൽഡും, ക്രൊഫോർഡും മൂന്നാമതു ക്യാമ്പുവരെ ചെന്ന് ആരോഹകന്മാരെ സഹായിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. ചുമട്ടുകാരും ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. അന്നുതന്നെ അവർ ഒന്നാമതു കൂടാരത്തിലെത്തി. ഫിഞ്ചിന്റെ അസ്വാസ്ഥ്യം ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനു കയറാം തീരെ അസാധ്യമായി. അതിനാൽ സിക്കിമിലേക്കു പരാജയപലായനം ചെയ്യുന്ന ലോങ്ങ്സ്റ്റാഫിന്റെയും സംഘത്തിന്റെയും കൂട്ടത്തിൽ എത്തുന്നതിനായി ഫിഞ്ചും തിരിച്ചുപോന്നു. ഫിഞ്ച് വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ കൂടുതൽ ആയോധനം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇനിയും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ ആശിക്കുന്നതു കഠിനമാണ്. ജൂൺ 4-ാംനാ കാലവർഷശക്തികൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. അതിശക്തിയായ ഹിമവർഷം മൂലം ആരോഹകന്മാർക്കു വെളിയിലിറങ്ങുന്നതിനുപോലും സാധ്യമായിരുന്നില്ല. കാലവർഷം തുടങ്ങിയെന്നു സമാശ്വസിച്ച് അവരുടെ ശ്രമം മതിയാക്കി പിൻതിരിഞ്ഞു പോകാമായിരുന്നു. പക്ഷേ ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ കാലസ്ഥിതി സൂക്ഷ്മമായി നിശ്ചയിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. ശക്തിയായ മഴയും കാറ്റും ഹിമപാതവും കഴിയുമ്പോൾ, അടുത്ത ദിവസം ശാന്തമായ ഒരു ദിനമാകാനും മതി. അതിനാൽ കാലവർഷം തുടങ്ങിയെന്ന് ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പിൻതിരിയാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന് സ്ഥിരചിന്തന്മാരായ ആരോഹകന്മാർ നിശ്ചയിച്ചു. മുൻപോട്ടു പോകാൻ തീരെ നിർവാഹമില്ലാതെ വരുന്നതുവരെ മുന്നോട്ടു തന്നെ പോകുക. അല്ലാതെ ഉപഹത്തിന്മേൽ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പിൻതിരിയുന്നതു പരുഷധർമ്മമല്ലല്ലോ.

അന്നു രാത്രിയും ഹിമപതനം ഉണ്ടായി. ജൂൺ 5-ാംതീയതി രാവിലെ അന്തരീക്ഷപ്രകൃതിയൊക്കെ മാറി. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ കയറാം തുടരുന്നതിനു അവർക്കു ധൈര്യം വർദ്ധിച്ചു. ക

റിനമായ ഹിമപാതമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ജ്യോതിയരിൽ (ഹിമപ്പുരപ്പിൽ) വളരെ ഘനത്തിൽ മഞ്ഞുണ്ടായിരുന്നില്ല. മഞ്ഞു് അധികവും ഉരുകിയോ ആവിയായോ പോയിരുന്നു. ഹിമപ്പുരപ്പിൽ ഒരിടത്തും ആറിഞ്ചിൽ അധികം കട്ടിയായി മഞ്ഞുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ രോഹകന്മാർ രണ്ടാമതു ക്യാമ്പിലെത്തി. അവിടെ നിന്നും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടു കൂടാതെ മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിലേക്കു തിരിച്ചു. മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിരുന്ന സ്ഥലപ്രകൃതം ആകെ മാറിയിരുന്നു. അവിടത്തെ അന്തരീക്ഷം കാർമ്മേഘങ്ങളാൽ നിബിഡീകൃതമായും, അന്ധകാരമയമായും ഇരുന്നിരുന്നു. നിലത്തു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വളരെയധികം ഘനത്തിൽ മഞ്ഞു കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ തന്നെ മഞ്ഞിനു കീഴെയായിപ്പോയി എന്നു പറയാം. പെട്ടികളിൽ നിറച്ചു സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന സാധനങ്ങൾ എല്ലാം മഞ്ഞിനു കീഴെ സംസ്കരിച്ചതുപോലെ കിടന്നു.

ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ പുരോഗമനം സാദ്ധ്യമാണോ? ഇതു തരത്തിൽ മുന്നോട്ടു് പോയാൽ ആദ്യം കയറാൻ സാധിച്ചതിൽ കൂടുതൽ കയറുന്നതിനോ, പർവ്വതമുകുടത്തിൽ എത്തുന്നതിനോ സാധിക്കുമോ? അന്നു സായാഹ്നത്തിലെ പ്രകൃതം കണ്ടാൽ ഇവയൊന്നും സാദ്ധ്യമല്ലെന്നതന്നെ ഖണ്ഡിതമായി പ്രവചിക്കാം. പിറോ ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ പിന്നെയും അന്തരീക്ഷപ്രകൃതി മാറിക്കണ്ടു. ബാലാക്കൻ ശോണിതവണ്ണമായി ഭൂമക്രവാളത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അന്നത്തെ അന്തരീക്ഷം പ്രശാന്തമായും മനോരമമായും ഇരുന്നിരുന്നു. ആരോഹകന്മാരുടെ ആശയം വളർന്നുടങ്ങി. വടക്കുകിഴക്കന്റെ ഉപരിഭാഗത്തെ മഞ്ഞു് കാരാടിച്ചു കണങ്ങളാക്കി പറപ്പിച്ചു് ദൂരെക്കൊണ്ടുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവിടത്തെമഞ്ഞു് അങ്ങനെ കുറയുകയാണെങ്കിൽ കയറാൻ എളുപ്പവുമാണ്.

പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചാൽ ഇനിയത്തെ കയറാ ഫലപ്രദമാകുമെന്നവർ വിശ്വസിച്ചു. ഉത്തരകോളത്തിനു മുകളിൽ രണ്ടാമതായി ഒരു കൂടാരം അടിക്കാൻ അവർക്കു സാധിക്കുമോ എന്നോ? അതു സാദ്ധ്യമാകാതെ എങ്ങനെയാണു് ഇതുവരെ കയറാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ കൂടുതൽ കയറുന്നത്? പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചാൽ ശ്വാസതടസ്സം കൂടാതെ കയറാമല്ലോ. പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കേണ്ടുന്ന വിധമൊക്കെ സോമർവെൽ ഫിഞ്ചിന്റെ പക്കൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അമു്ളജബാഷ്പം ഉപയോഗിച്ചവരൊക്കെ അതിന്റെ ഗുണത്തെ പ്രശംസി

ക്കയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ച് ഫിബിന്റെ അനുഭവങ്ങളും പരിചയങ്ങളും അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻതന്നെ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ൨൦൦൦ അടികയറിക്കുഴിഞ്ഞതിനുശേഷം പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങാവുന്നതും വ്യവസ്ഥചെയ്തു.

ഉത്തരകോളത്തിലെ പ്രാകാരമാണ് ആദ്യം കടന്നുകൂടേണ്ടത്. അവിടെ മഞ്ഞുവളരെ അധികമായിരുന്നതിനാൽ ഒരുദിവസംകൊണ്ട് ആ വൈതരണി കടക്കുക അസാധ്യമായിത്തീർന്നി. സാമാനങ്ങൾ എത്രയായാലും ഉത്തരകോളത്തിലേക്കു കഴിയുന്നതും അടുപ്പിക്കാമെന്നവർ നിശ്ചയിച്ചു. ജൂൺ ഏഴാംതീയതിതന്നെ അവർ ഈശ്രമംതുടങ്ങി.

രാവിലെ എട്ടുമണിക്കു കയറാം ആരംഭിച്ചു. തലേരാത്രിയിൽ കഠിനമായ ഹിമപാതമുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും രാവിലെ മഞ്ഞുകട്ടകൾ പാറപോലെ കട്ടിയായി കിടക്കാതെ എന്താണു് മൂക്കാൽ ഘനപ്രകൃതിയിലും, കാൽ ദ്രാവകപ്രകൃതിയിലും ആയി കാണപ്പെട്ടു. ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ കാലടികൾ ചേറിൽ എന്നവണ്ണം മഞ്ഞിൽ താങ്ങുപോയി ഇങ്ങനെയുള്ളപ്രകൃതം വളരെ അപായകരമാണ്. മലഞ്ചുരുവിൽ കിടക്കുന്ന ഹിമാവരണം മുഴുവൻ പാടെ സ്ഥാനഭ്രംശം സംഭവിച്ച് ശക്തിയായി താഴത്തേക്കു വിഴുന്നതിനും ഇടയുണ്ടു്. ഇതു ഭയങ്കരമായ ഒരപകടവുമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഹിമപ്രവാഹങ്ങൾക്കു ഇംഗ്ലീഷിൽ 'അവലാൻഷ്' എന്നാണ് പറയുന്നതു്. വിസ്തൃതമായ തുഷാരപ്പരപ്പുകൾ അതുപാടെ മലഞ്ചുരുവിൽക്കൂടി താഴത്തേക്കു ഊർന്നുപോരുകയാണെങ്കിൽ അതിനു മുകളിൽക്കൂടെ കയറുന്ന ആളുകളുടെ സ്ഥിതി ഊഹ്യമാണല്ലോ. നാലാമതു ക്യാമ്പിനുഅല്പം താഴെയായി ഇരുനൂറുഅടിയോളം തൂക്കനെകിടക്കുന്നതും, മഞ്ഞിൻകൂട്ടങ്ങളുള്ളതുമായ ഒരു സ്ഥലമുണ്ടു്. ഹിമപ്രവാഹ പതനമുണ്ടായാലും ഈ പ്രദേശത്തെ ആപത്തുണ്ടാകയുള്ള എന്നവർ ഉദ്ദേശിച്ചു. ഈ സ്ഥലം കയറിക്കുഴിഞ്ഞാൽ വലിയ ആപത്തൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നു അവർ പ്രത്യാശിച്ചു.

സംഭരണ സാധന സാമഗ്രികളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചുകൊണ്ടു് വെയിക്കുമീൽഡ് മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിൽ താമസിച്ചു. മാലോറിയും, ക്രൊഫോർഡും, സോമർവെല്ലും, പതിനാലുചുമട്ടുകാരായിരുന്നു ഇനിയത്തെ ആരോഹണസംഘാംഗങ്ങൾ. ധ്വജമാർ മൂന്നുപേരും പുറകെ ചുമട്ടുകളും വഹിച്ചുകൊ

ണ്ടുവരുന്നവർക്കു വഴിതെളിച്ചുകൊണ്ടു വേണമായിരുന്നു കയറാൻ. മഞ്ഞു, പച്ചതലത്തോടു ബലമായി യോജിച്ചതന്നെ കിടന്നു. എങ്കിലും 'അവലാൻഷ്' ഉണ്ടാകുമോയെന്നു അവർ പരിശോധന നടത്തിക്കൊണ്ടാണ് കയറാം തുടർന്നത്. അതുപകടകരമെന്ന് വിചാരിച്ചിരുന്ന ഇരുന്റു് അടി കയറിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്കു ഒരുമാതിരി സമാധാനമായി. ഇനി ഹിമപ്രവാഹപതനം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നതന്നെ അവർ ധൈര്യപ്പെട്ടു. അവർ അഗാധവും വിശാലവും ആയ മഞ്ഞിൽകൂടെ യാത്രതുടർന്നു. ഓരോരുത്തർക്കു വെയ്ക്കുമ്പോഴും കിതപ്പു വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ഭാഗ്യവശാൽ അന്നു അന്തരീക്ഷം പ്രശാന്തവും ഒരുവിധം പ്രസന്നവും ആയിരുന്നു. ഒന്നര മണിയായപ്പോഴേക്കും ഉത്തരകോളത്തിനു 600 അടി താഴെയെത്തി. കോളത്തിനു ൨൦൦ അടിതാഴെയായി ഒരു ഭീമഹിമപിണ്ഡം ബീഭത്സമായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു.

അവർ പിന്നെയും ഒരുന്റുടി കൂടെ കയറി. ചുമട്ടുകാർ മൂന്നും നാലുംപേർ വീതം കയറുകൊണ്ടു് പരസ്പരം ബന്ധിച്ച് പുറകെ വരുന്നതേയുള്ളൂ. ഓ, ഓ, ഓ, കണ്ണുകൾക്കുവേണ്ടിയൊരു കരധ്വനി! പാറകൾ വെടിവെച്ചു പൊട്ടിക്കുന്നതുപോലെ എന്തോ വലിയ ഒരു ശബ്ദം. അവരുടെ സകല നാഡികളും തളന്നു. അവർ ഇതികത്തവ്യതാമൂഢരായി! യമപാശബന്ധിതരായതുപോലെ തോന്നി. ആ ശബ്ദം എന്തായിരിക്കാം? മാംബാരിയുടെ പർവ്വതാരോഹണജീവിതത്തിൽ ഇതുപോലെയൊരു ശബ്ദം കേട്ടിട്ടില്ല. എങ്കിലും ഇതെന്തായിരിക്കുമെന്ന് ആ ധീര ഹൃദയൻ അനുമാനിച്ചു. ഹിമതലമകൾഭാഗം വിണ്ടുകീറുന്നതു അദ്ദേഹം കണ്ടു. പെട്ടെന്നു അദ്ദേഹം ആ ഭാഗത്തുനിന്നു മാറി. ഒന്നു രണ്ടു നിമിഷനേരത്തേക്കു ജലത്തിനു മീതെകൂടി പ്രവഹിക്കുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹം മഞ്ഞിന്റെ കൂടെ താഴോട്ടു പോന്നു. പെട്ടെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവാഹം നിന്നു. അരനിമിഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അരയ്ക്കു കെട്ടിയിരുന്നതായ കയറു വല്ലാതെ വലിയുന്നതായി തോന്നി ഒരു ഹിമതരംഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ കൂടി പ്രവഹിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മലകയറാം അവസാനിച്ചു എന്നു കരുതി. ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ വെള്ളത്തിൽ കിടന്നു നീന്തുന്നതുപോലെ പ്രവാഹഹിമത്തിൽ കിടന്ന് കയ്യും കാലുമിട്ടു് തല്ലി നീന്തുന്നതു മാത്രമെ ഏകരക്ഷാമാർഗ്ഗമുള്ളൂ. അദ്ദേഹം മലർന്നുവീണുകൊണ്ടു് കയ്യും കാലുമിട്ടിച്ച് ഉണ്ണുപോകുന്ന ഹിമപിണ്ഡത്തെ തള്ളിവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഹിമപ്രവാഹശക്തി

കുറഞ്ഞുവരുന്നതായി തോന്നി. അഹോ! ദൈവത്തിനു സ്തുതി! പ്രവാഹം നിലച്ചു. ഒരുനിമിഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാലോറി നിശ്ശേഷമായി, ആശ്ചര്യപരതന്ത്രനായി, ഇതികത്തവൃതാമൂലനായി നില്ക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. ഉടനെ അരയിലെ കയറു പിന്നെയും മുറുകി. മാലോറിയോടു അനുബന്ധിച്ച് പുറകെ കയറിയിരുന്ന ചുമട്ടുകാരൻ മഞ്ഞിനടിയിൽ ആണ്ടുപോയിരിക്കുമെന്ന് വിചാരിച്ചു. പക്ഷെ ദൈവധീനത്താൽ അവനും ഒരുവിധത്തിൽ രക്ഷപ്പെട്ടു. സോമർവെല്ലിനും, ക്രോഫോർഡിനും വലിയ അപകടമൊന്നും പറ്റിയില്ല.

ഉദ്ദേശം 150 അടി താഴെയായി നാലു ചുമട്ടുകാരൊന്നിച്ചു ബന്ധിച്ചിരുന്ന ഒരു സംഘം കാണപ്പെട്ടു. അവർ പരിഭ്രാന്തിയോടുകൂടി താഴത്തേക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ബാക്കിയുള്ള ചുമട്ടുകാരെ കാൺമാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ ഹിമ പ്രവാഹത്തിൽ പെട്ടുപോയിരിക്കുമോ? മാലോറിയും കൂട്ടുകാരും ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ. അവരെ അന്വേഷിച്ചു സഹായിക്കുന്നതിനു തയ്യാറായി അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന നാല്പത്തിയെട്ടിലധികം ഉയരം വരുന്ന ഒരു ഹിമശൃംഗ സമീപത്തേക്ക് എത്തി. ഹാ! അവിടെ കണ്ട കാഴ്ച അതി ഭയനീയമായിരുന്നു. രണ്ടുപേർ ആസന്നമരണരായും ഏഴുപേർ വിഗതപ്രാണരായും അവിടെ കാണപ്പെട്ടു. മരണവക്ത്രത്തിൽപ്പെട്ടവരെ പ്രഥമ ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്തു തല്ലാലം പ്രജ്ഞരാക്കി.

കഷ്ടം! എവാസ്റ്റാരോഹണത്തിനുള്ള മൂന്നാമത്തെ ശ്രമം അത്യന്തം ദുഃഖപര്യവസായിയായി പരിണമിച്ചു. ആരോഹക സംഘം ഉത്തരകോളപ്രപാതത്തിൽ കൂടെ കയറുന്നതിനു ശ്രമിക്കേണ്ടിയില്ലായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇതു ഈ അനുഭവം കഴിഞ്ഞപ്പോഴെ മനസിലായുള്ളു.

ലോകപ്രസിദ്ധമായ ഒരു സാഹസികവൃത്തിയിൽ ഉത്തമ വിശ്വാസത്തോടും ഹൃദയംഗമമായ സ്നേഹത്തോടും ധീരതയോടുംകൂടി ഭാഗഭാക്കുകളായ ആ ചുമട്ടുകാരുടെ അകാലവിയോഗത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാരായ പയ്യടനസംഘാംഗങ്ങൾക്ക് അകൈതവമായ വേദമുണ്ടായിരുന്നു. ആപത്തിൽപെട്ട മരിച്ചവരുടെ ചാർച്ചക്കാരും സ്നേഹിതന്മാരും മരണവൃത്താന്തമറിഞ്ഞയടനെ പലതരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചു തുടങ്ങി.

സങ്കടകരമായ ഈവാർത്തയെ ബർമിംഗ്ഹാം റോബ്ബിങ്ങ് സമ്പ്രദായശ്രമത്തിലെ പ്രധാന ലാഭമായെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം

മരിച്ചുപോയവർക്കും അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും വേണ്ടി പ്രത്യേക കർമ്മങ്ങൾ നടത്തി. പയ്യടനസംഘം തിരിയെ വന്നപ്പോൾ ചുമട്ടുകാരെല്ലാവരെയും മരിച്ചുപോയവരുടെ ബന്ധുക്കളേയും ലാമാ ആശ്രമത്തിൽ സ്വീകരിച്ച് അവരെ യെല്ലാം അനുഗ്രഹിച്ചു. ബ്ലാസിൻ നീപ്പാളിലെ മഹാരാജാവിന്റെ പക്കൽ നിന്നും ഈ അത്യാഹിതത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരനുശോചനക്കത്തു ലഭിച്ചു. അതിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരുന്നു:— “ഇവിടത്തുകാരായ ജനങ്ങൾ ഹിമാലയോപരിതലം പാർവ്വതീ പരമേശ്വരന്മാരുടെ രഹസ്യവിഹാരസ്ഥലമാണെന്നും, അതിന്റെ ഗുപ്തഭാഗങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം ശിവന്റെ കോപാഗ്നിക്ക് ഇരയാകുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാണെന്നും, എവാസ്റ്റിലെ നിഗൂഢനസ്ഥലങ്ങളുടെ പവിത്രതക്കു ഭംഗം വരുത്തുന്നതിനു ശ്രമിച്ചാൽ ഹിന്ദുരാജ്യത്തിനും ഹിന്ദുക്കൾക്കും വലിയ ആപത്തുകളുണ്ടാകുമെന്നും മറ്റുമാണ് വിശ്വസിക്കുന്നത്. ഈ അത്യാഹിത വർത്തമാനം കേട്ടപ്പോൾ നാം ജനങ്ങളുടെ ഈ വിശ്വാസത്തെ പ്രത്യേകം സ്മരിക്കുന്നു. ഈ വിശ്വാസമോ അഥവാ അന്ധവിശ്വാസമോ കാരണം ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും ഈ ആപത്ത് യാദൃശ്ചികമായുണ്ടായതല്ല പ്രത്യുത ദൈവകോപംകൊണ്ടുതന്നെ സംഭവിച്ചതാണെന്ന് പുണ്യമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.”

ഹിമാലയത്തിനു വടക്കുള്ള, ടിബറ്റുകാരും ഭക്ഷിണഭാഗത്തുള്ള നീപ്പാളത്തുകാരും ഈ തരത്തിലാണ് ഈ ദുരദൃഷ്ടത്തെപ്പറ്റി വ്യാഖ്യാനിച്ചത്. ഒരു മനുഷ്യൻ പർവ്വതത്തിൽ നിന്ന് ഹിമാലയപ്രവാഹത്തോടു കൂടി ഉൾന്ന് മരണം പ്രാപിക്കയാണെങ്കിൽ അത് ഹിമാലയാദേവൻ ഏറ്റവും ഇഷ്ടമായ ഒരു നരബലിയാണെന്ന് മലംപ്രദേശങ്ങളിൽ നിവസിക്കുന്ന ഷെർപാസ്, ബോട്ടിയാസ്, ആദിയായ നീപ്പാളത്തുകാരുടെയിടയിൽ, പ്രബലമായ വിശ്വാസമുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ളവരുടെ സമീപത്തു നില്ക്കാനിടയാകുന്ന ആളുകളും അനന്തിവിദൂരമായ ഒരു ഭാവിയിൽ ഇതുപോലെതന്നെ മരിക്കുമെന്നുകൂടിയാണ് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

കായ്ക്കങ്ങളിങ്ങനെയൊക്കെയിരുന്നപ്പോൾ ബാക്കി ശേഷിച്ച ചുമട്ടുകാർ യാതൊരു കലുഷവുമുണ്ടായില്ല. അപകടത്തിൽ പെട്ടവരുടെ ആയുസ്സെത്തിയതുകൊണ്ട് അവർ മരിച്ചുപോയി എന്നേ അവർ കരുതിയുള്ളൂ. അവരുടെ മരണസമയം വന്നില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ നിശ്ചയമായും വിശ്വതപ്രാണരാകയി

ല്ലായിരുന്നു. അവരുടെ ആയുസ്സെത്തി. അവരുടെ സമയം വന്നു. അവർ മരിച്ചു. ഇനി അതേപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. ഇതായിരുന്നു ധീരന്മാരും വിധി വാശിവാസികളുമായ ചുമട്ടുകാരുടെ ചിന്താഗതി. എവറസ്റ്റിൽ കിടന്നു മരിക്കണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ശിരോലിഖിതമെങ്കിൽ അങ്ങനെതന്നെ മരിക്കും അല്ലെങ്കിൽ മരിക്കയില്ലത്രെ. അക്കാര്യം പോകട്ടെ.

ഈ അത്യാഹിതം ആരോഹക സംഘത്തെ തെല്ലും അടയ്ക്കപ്പെടുത്തിയില്ല. ഈ ആപത്തിൽനിന്ന് അതൂർത്തകരമായി രക്ഷപെട്ട ചുമട്ടുകാർതന്നെ പിന്നീടുപോയ പയ്യൂടസംഘത്തിൽ സന്തോഷസമേതം ചേരുകയുണ്ടായു.

എങ്കിലും ആരോഹകന്മാർക്ക് അല്പം കുതിര തോന്നാതിരുന്നില്ല. പർവ്വതാരോഹകന്മാരെന്ന നിലയ്ക്ക് ഇങ്ങനെ ഒരബദ്ധം പാറിയത് അഭിമാനക്ഷയമാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽതന്നെയും രണ്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാലോറിയും സോമർവെല്ലും ഈ അപഖ്യാതിയെ പരിപൂർണ്ണമായി മാർജ്ജനംചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം ൧൪.

പ്രധാന ഘടം.

എവറസ്റ്റിന് തരണം ഇനിയും പൂർത്തിയായിട്ടില്ല; ഒരു ആരോഹണസംഘ രൂപവൽക്കരണവും കൂടി വേണ്ടിവന്നേയ്ക്കാം. എങ്കിലും 1922-ലെ ആരോഹണസംഘം, ഭാവിസംഘങ്ങൾക്കും ലോകസാമാന്യത്തിനും ഉപയോഗകരമായി എന്തെല്ലാം അനുഭവങ്ങളും പരിജ്ഞാനങ്ങളുമാണ് നൽകിയതെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നതു സമചിതമായിരിക്കുമല്ലോ.

എററവും പ്രധാനമായ ഒരു നവീന തത്വമാണ് 1922-ലെ ആരോഹണസംഘം കണ്ടുപിടിച്ചത്. വായുമണ്ഡലത്തിലെ വിവിധമേഖലകളിലുള്ള ഭൂപ്രകൃതികൾക്കും, അന്തരീക്ഷസ്ഥിതികൾക്കും, അനുയോജ്യമായി ഇതരശാസ്ത്രീയോപകരണസഹായങ്ങൾ കൂടാതെ, മനുഷ്യർക്ക് ജീവിക്കുന്നതിന്—വെറും പരിചയംകൊണ്ടു മാത്രം ജീവിക്കുന്നതിന്—സാധിക്കുമെന്നുള്ളതാ

ൺ ആ നവീനതത്വം. മനുഷ്യന്റെ മനശ്ശരീര പ്രകൃതികൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഭൂപ്രകൃതികൾക്കനുയോജ്യമായി എതുവിധമുള്ള പരിവർത്തനങ്ങൾക്കും സ്വഭാവ വിധേയമായിക്കൊള്ളും. ഭൂഗോളത്തെ ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന വായുമണ്ഡലം മുകളിലേക്ക് മുകളിലേയ്ക്കു ചെല്ലുന്തോറും ഘനവും കട്ടിയും കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു ണല്ലൊ വരുന്നത്? വായുവിൽ സങ്കലിതമായിരിക്കുന്ന അമ്ലജനകം, പാകൃജനകം, ഇംഗ്ലാലാമ്ലവാതകം, ആദിയായ വാതക വിശേഷങ്ങളും, മുകളിലേയ്ക്കു ചെല്ലുന്തോറും താരതമ്യേന കുറഞ്ഞുകാണപ്പെടുന്നു. ഭൂമിയോടുടുത്തു സമുദ്രനിരപ്പിൽ ആറു കൃഷിക്ക് അടി വായുവിൽ 21 ഘന അടി പ്രാണവായു ഉണ്ടെങ്കിൽ ൪൦൦൦൦ അടി ഉയരത്തിൽ ൪൫ ഘനയടി പ്രാണവായുപോലും ഉണ്ടായെന്നു സംശയമാണ്. ഇപ്രകാരം മുകളിലേയ്ക്കു ഉയർന്നു വായു അല്പംപോലുമില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥിതിയിൽ ചെന്നു വായു മണ്ഡലംതന്നെ അവസാനിക്കുന്നു. വിമാനത്തിലും മറ്റും ചരിക്കുന്നവർക്കു ഈ സംഗതി നല്ലവണ്ണം അറിയാം. പ്രാണവായു സകല പ്രാണികളുടെയും ജീവസന്ധാരണത്തിനും അഗ്നിജ്വലനത്തിനും അപരിത്യാജ്യമായതാണ്. ഇതുകൂടാതെ ലോകത്തിൽ യാതൊരു ജീവചൈതന്യവും കാണുകയില്ല. അത്യുയരത്തിൽ ആകാശനൌകകളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവർ പ്രത്യേക നാളങ്ങളിൽ പ്രാണവായു സംഭരിച്ചുകൊണ്ടുപോയി അതുപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണ് അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത്. ഉദ്ദേശം ൭൯ മൈലോളം ഉയരമുള്ള എവറസ്റ്റിന്റെ മുകൾഭാഗത്തു പ്രാണധാരണത്തിനാവശ്യമുള്ള അമ്ലജനകം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നു ന്യായമായി ഉറപ്പിക്കാം. ഈ അനുമാനാനുസരണമാണ് ഫിഞ്ച് പ്രാണവായുപകരണങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകാൻ നിർബന്ധിച്ചതും, പയ്യടനസംഘം അവ കൊണ്ടുപോകാൻ ഇടയായതും.

എന്നാൽ എവറസ്റ്റാരോഹണസംഘം മനസ്സിലാക്കിയതു മുകളിലേക്കു ചെല്ലുന്തോറും പ്രാണവായു കുറവാണെങ്കിലും, പരിചയംകൊണ്ട് ആ കുറഞ്ഞ വായുവിൽ ജീവിക്കുന്നതിന് മനുഷ്യനു സാധിക്കുമെന്നുള്ളതാണ്. ഇതു ലോകത്തിനു ഒരു പുതിയ ജ്ഞാനമായിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ സാഹസികവൃത്തിക്കുള്ള ആഗ്രഹവും, അവന്റെ ആത്മാഭിമാനവും അവനെക്കൊണ്ട് എന്തു ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമെന്ന് പരീക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള അനിയന്ത്രിതമായ അഭിവാഞ്ഛയും അവന്റെ വീരപ്രവൃത്തികളെ ലോകം സഹതാപപൂർവ്വം സംവീക്ഷിക്കയും പ്രശംസിക്കയും പ്രേരിപ്പി

ക്കയും ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നുൽഭുതമാകുന്ന ധീരോദാത്തതയും എല്ലാംകൊണ്ട് എത്ര സാഹസികവൃത്തിക്കും ഒരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവന്റെ സകല പ്രാതികൂല്യസാഹചര്യങ്ങളെയും ജയിക്കുന്നതിന് മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും സാധിക്കുമെന്ന് ഈ എവറസ്റ്റാ പർവ്വതസമുദായം നമ്മെ സുവ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇതുതന്നെയാണ് എവറസ്റ്റാഭാരമണപ്രസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നും ഉളവായിട്ടുള്ള മഹനീയമായ സുവർണ്ണാഭരണം. രണ്ടാമതു പർവ്വതോപക്ഷേപസംഘം കണ്ടുപിടിച്ച അതിശ്രേഷ്ഠമായ പ്രകൃതിതത്വവും ഇതുതന്നെയാണ്. മൂന്നാമതു പർവ്വതസംഘം ഈ തത്വവിജ്ഞാനത്തെ പ്രബലമായി സ്ഥിരീകരിച്ചു.

ഈ നവീനതത്വത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം പരിപൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് രണ്ടാമതു പർവ്വതസംഘത്തിന്റെ ശ്രമത്തിനു മുമ്പുവരെ വിഖ്യാതന്മാരായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റിയുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായം എന്തായിരുന്നു എന്ന് പരിശോധിക്കുന്നതു കൊള്ളാം. 2000 അടി ഉയരം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെയുള്ള ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി വ്യത്യാസങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് സ്വാഭാവികമായി അനുഭവോദ്യമായിത്തീരുകയെന്നുള്ളത് സംശയലേശമില്ലാത്ത ഒരു അസാധ്യസംഗതിയായിട്ടാണ് അവർ ഗണിച്ചിരുന്നത്. ലോകവും ഈ അസവിശ്വാസത്തിൽ നിമഗ്നമായിക്കഴിഞ്ഞുകൂടി. 2000 അടി ഉയരത്തിൽ നിന്ന് ഒരാൾ 23000 അടിയിലേക്ക് രണ്ടു പ്രാവശ്യം കയറി എന്നിരിക്കട്ടെ. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ ആദ്യത്തെ പ്രാവശ്യത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ വൈഷമ്യമായിരിക്കും രണ്ടാമത്തെ പ്രാവശ്യമുണ്ടാകുന്നത് എന്നാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും മറ്റുള്ളവരും സുദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന വൈഷമ്യം കയറാം കൊണ്ടുള്ള ശരീരക്ഷീണമല്ല. പ്രത്യേക അന്തരീക്ഷപ്രകൃതികളോടു ജയിക്കുവാനുള്ള വൈഷമ്യമാണ്. 23000 അടി ഉയരത്തിൽ ഒരാൾ രണ്ടുദിവസം താമസിക്കയാണെങ്കിൽ, ആദ്യത്തെ ദിവസത്തെക്കാൾ പ്രകൃതിവിഘാതങ്ങളും, അന്തരീക്ഷപ്രകൃതിയും കൂടുതൽ അസഹനീയമായിരിക്കും രണ്ടാമത്തെ ദിവസം എന്നായിരുന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. മനുഷ്യർ വിവിധശീതോഷ്ണമേഖലകളിൽ നിവസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മനുഷ്യർക്ക് ശീതോഷ്ണ സ്ഥിതി പിടിക്കുന്നതിനും ഒരു പരിധിയുണ്ടെന്നാണ് ജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. ഈ പരിധി കഴിഞ്ഞാൽ ജീവിതം അസാധ്യമെന്നു തന്നെ എല്ലാവരും ഗണിച്ചിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ആത്മീയ പ്രചോദനം

കൊണ്ടു് പ്രേരകമായ സംഗതികൾ ചെയ്യുന്നതിന്നു പ്രകൃതിവൃത്യാസങ്ങൾ വിഘാതങ്ങളായി നിൽക്കുന്നു എന്നു തന്നെ ഈ പാർവ്വതസംഘരൂപത്തിന്നു മുമ്പുവരെ മനുഷ്യർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരുന്നു. സ്വലിതപൂർണ്ണമായ ഈ അഭിപ്രായാസസരണം, കാലോചിതം ജീവികക, സന്ദർഭാസരണം ഉയരുക, എന്നീ ജീവിതവിജയരഹസ്യങ്ങൾ മനുഷ്യരിൽനിന്നു വിദൂരസ്ഥിതമായിരുന്നു.

ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു് പഠിച്ച ഈ പ്രമാണത്തിന്നു കാരണം മനുഷ്യർക്കു് അവനവന്റെ ശക്തിയിൽ വിശ്വാസം ഇല്ലാതിരുന്നതാണു്. മഹാശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെല്ലാം ശാസ്ത്രംതന്നെ പരിപൂർണ്ണമായി അവലംബിച്ചുകൊണ്ടു് അവരുടെസകല ബുദ്ധിവിശേഷങ്ങളും പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, രസതന്ത്രശാസ്ത്രം, യന്ത്രശാസ്ത്രം, വൈദ്യശാസ്ത്രം ആദിയായ ശാസ്ത്രസഹസ്രങ്ങളുടെ പര്യന്തപക്ഷണത്തിന്നു വിനിയോഗിച്ചു. വിവിധശാസ്ത്രീയോന്നമനത്തിനുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ സ്വന്തം ശാസ്ത്രം തീരെ വിസ്മരിച്ചുകളഞ്ഞു. വൈദ്യശാസ്ത്രം പഠിച്ചതുകൊണ്ടോ, മനുഷ്യന്റെ അംഗപ്രത്യംഗവിഭാഗം ചെയ്തതുകൊണ്ടോ മനുഷ്യശാസ്ത്രപഠനം പൂർണ്ണമാകുകയില്ല. ഈദൃശഭവേഷണങ്ങൾ വെറും ജഡികമായ ശാസ്ത്രപര്യന്തപക്ഷണങ്ങൾമാത്രമാണു്. മനുഷ്യന്റെ ആത്മമനുഃശക്തികളും അവയുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളും വലിയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെല്ലാം തീരെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു.

23000 അടി ഉയരത്തിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം കയറാൻസാധിച്ചാൽ രണ്ടാമത്തെപ്രാവശ്യം ആദ്യത്തെതിനേക്കാൾ എട്ടുപ്ലമായിരിക്കുമെന്ന് എവറസ്റ്റ് പാർവ്വതസംഘം പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾമാത്രമെ അറിയാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. ൨൩൦൦൦ അടിയിൽ കൂടുതൽ ഉയരത്തിലും ഇതുതന്നെ അനുഭവഫലമായിക്കണ്ടു. തൽഫലമായി ഇതു മുമ്പുള്ള ശാസ്ത്രീയ വിവക്ഷകൾക്കെതിരായിരുന്നു, ശാസ്ത്രോക്തികൾ അബദ്ധമായിരുന്നു എന്നും ലോകത്തിന്നു പ്രസ്താവമായി.

സോമർവെൽ ആദ്യം ൨൩൦൦൦ അടിഉയരമുള്ള ഉത്തരകോളത്തിലേക്കു കയറിയപ്പോൾ പറയുന്നു: “ആ ശപിക്കപ്പെട്ട മഞ്ഞിൽകൂടെ ഉത്തരകോളത്തിലേക്കു ആദ്യം കയറിയതു് ഞാൻ ഒരുകാലത്തും വിസ്മരിക്കുകയില്ല. ഓരോകാലടിയും ഓരോവിഷമമായിരുന്നു; ഓരോ കാലടിവെയ്ക്കുന്നതും ഓരോ ആയോധനമായിരുന്നു.” രണ്ടാമത്തെപ്രാവശ്യം സോമർവെൽ ഉത്തരകോളം കയറിയപ്പോൾ പറയുന്നതിപ്രകാരമാണു്. “മൂന്നാമതു ശി

ബിരത്തിൽ കന്നരണ്ടുദിവസം താമസിച്ചിട്ട് ഞങ്ങൾ ഉത്തര കോളംകയറി. ഉത്തരകോളതരണം വിഷമകരം തന്നെയാണ്. എങ്കിലും അതിൽ കൂടുതലൊന്നുമില്ല. കോളം കയറിക്കഴിഞ്ഞയടുനെ ഞാനും മോർഷീഡും എവറസ്റ്റിലേക്കുള്ള അനന്തരമാർഗ്ഗം പരിശോധിക്കുന്നതിനായി പോയി."

മേലുദ്ധരിച്ച പ്രസ്താവനകളിൽനിന്ന് സോമർവെല്ലിന്റെ രണ്ടാമത്തെ കയറാം ആദ്യത്തേതിലും പ്രയാസം കുറഞ്ഞതായിരുന്നു എന്നു നമുക്കു നിഷ്പ്രയാസം അനുമാനിക്കാം. മൂന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യം കയറിയതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹംതന്നെ പറയുന്നതൊന്നാണ് പരിശോധിക്കാം. "കന്നരണ്ടുദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ പിന്നെയും ഉത്തരകോളംകയറി. ൨൧൦൦൦ അടി ഉയരത്തിൽ കുറേദിവസം ഞങ്ങൾ താമസിച്ചതിനാൽ പ്രകൃതിസ്ഥിതി ഞങ്ങൾക്കു വളരെവേഗം സഹനീയമായിത്തീർന്നു. അതിനാൽ മുമ്പ് വലിയ വിഷമകരമായിത്തോന്നിയ ഉത്തരകോളതരണം ഇപ്പോൾ താരതമ്യേന വളരെ ലഘുതരമായി തോന്നുന്നു." വ്യോമമണ്ഡലത്തിലെ ഉപരിമേഖലകളിലെ അന്തരീക്ഷ സ്ഥിതിവ്യത്യാസങ്ങൾ സോമർവെല്ലിനും സഹചരന്മാർക്കും ക്രമേണ സഹനീയമായും ലഘുതരമായും തോന്നിയിരിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭവവൃത്താന്തംതന്നെ വിശദപ്പെടുത്തുന്നു. മറ്റുള്ള ആരോഹകന്മാരുടെ അനുഭവങ്ങളും സോമർവെല്ലിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. 23000 അടി ഉയരംവരെയെങ്കിലും സകല പ്രകൃതിവ്യത്യാസങ്ങളും മനുഷ്യനു ജയിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളത് ഇതിൽനിന്നും നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ.

അതിശൈത്യത്തിൽ കുറേദിവസങ്ങൾ താമസിക്കുകയും, ശരീരസ്ഥിതി അതിനനുയോജ്യമായി വരികയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് സോമർവെല്ലിന് 27000 അടി ഉയരത്തിൽ പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാതെ കയറാൻ സാധിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെയും മറ്റു ആരോഹകന്മാരുടെയും അനുഭവങ്ങളിൽനിന്ന് ഏതു അന്തരീക്ഷ സ്ഥിതികൾക്കും മനുഷ്യശരീരം സ്വഭാവ വിധേയമായിക്കൊള്ളുമെന്നും, കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഉയരത്തിലെത്തുമ്പോൾ അവിടത്തെ പ്രകൃതിസ്ഥിതിവ്യത്യാസങ്ങൾ വേഗത്തിൽ മനുഷ്യക്ക് യോജ്യമായി തീരുമെന്നും നമുക്കു രീക്ഷമാനിക്കാം.

മനുഷ്യന്റെ ശരീരംതന്നെയല്ല അവന്റെ മനസ്സും, പ്ര

കൃതി വ്യത്യാസങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പരിവർത്തനങ്ങൾക്കു സ്വയം വിധേയമായിക്കൊള്ളും. ആദ്യം ആരോഹകന്മാരും, ഭാരവാഹകന്മാരും, ഉത്തരകോളം കയറുന്നതിനു ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അതുകയറാമെന്നോ, അഥവാ കയറിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഒരടിയെങ്കിലും മുന്നോട്ടുവെയ്ക്കാമെന്നോ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. പക്ഷെ കയറിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ മനസ്സമിതിയും മാറി. ഇതുകൊണ്ടായില്ലല്ലോ. ഇനിയും മുകളിലേക്കുതന്നെ കയറണം എന്നവരുടെ മനസ്സും അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉത്തരകോളത്തിൽക്കൂടെ ആരോഹകന്മാർ തന്നെയല്ല. ചുമട്ടുകാർപോലും പലപ്രാവശ്യവും ചുമട്ടുകളുംവഹിച്ചുകൊണ്ട് കയറിക്കഴിഞ്ഞു. ഉത്തരകോളത്തിനു മുകളിൽ നോവെൽ മൂന്നുരാത്രിയടുപ്പിച്ചു കിടന്നുറങ്ങി. മാലാറിയും, സോമർവെല്ലും, ഫിഞ്ചും, നോർട്ടനും അവിടെനിന്നും വളരെഉയരത്തിൽ കൂടാരമടിച്ചു നില്ക്കെയ്ക്കൂ, എവറസ്റ്റാരോഹണത്തിന്റെ പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ ൨൧൦൦൦ അടിയിലെ അടിവാരക്കൂടാരമായിരുന്നു ആസ്ഥാനരംഗമായിക്കരുതിയിരുന്നത്. ഒപിതീയഘട്ടത്തിൽ ഉത്തരകോളക്യാമ്പ് ആസ്ഥാനരംഗമായി ഉപയോഗിച്ചു. ആരോഹകന്മാരുടെ വിജയമനുസരിച്ചു അവരുടെ മനശ്ശക്തിയും വർദ്ധിച്ചുവന്നു.

ആകട്ടെ. ൨൩൦൦൦ അടിയിൽ കൂടുതൽ ഉയരത്തിൽ ശരീരം അന്തരീക്ഷ സ്ഥിതികൾക്കനുസൃതമായിത്തീരുന്നതിനെപ്പറ്റി നമുക്കു നിശ്ചിതമായ എന്തറിവാണുള്ളത്? അധികമൊന്നുമില്ലതന്നെ. ൨൩൦൦൦ അടി ഉയരത്തിൽ കൂടുതലായി ഒരിക്കൽ മാത്രമേ കയറാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. പക്ഷെ ചുമട്ടുകാർ ൨൫,൫൦൦ അടിയിലുള്ള കൂടാരത്തിലേക്കു രണ്ടുപ്രാവശ്യം കയറുകയുണ്ടായി. ആദ്യം അവരെ അത്രയും ഉയരത്തിലേക്കയക്കാൻ വലിയ വിഷമമായിരുന്നു. എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ പ്രാവശ്യം യാതൊരു നിബ്ബന്ധവും കൂടാതെ അവർ ആ അത്യുയരത്തിലേക്കു കയറുന്നതിനു തയ്യാറായി. ഫിഞ്ചും ബ്ലാസ്സും അത്ഭുത കൂടാരത്തിൽ— ൨൫,൫൦൦ അടിയിലെ കൂടാരത്തിൽ— എത്തിയിരിക്കുമെന്നു കരുതി നോവെൽ ഒന്നുരണ്ടു ചുമട്ടുകാരെ വിളിച്ച് “ഈ കാപ്പിയും പലഹാരവും, ഫിഞ്ചുസായിപ്പിനു കൊണ്ടുപോയിക്കൊടുക്കുക” എന്നാജ്ഞാപിച്ചു. അവർ ശീഘ്രമായി യാത്രയും തുടന്നു. അപ്പോൾ ഉഗ്രമായ കാറ്റടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചുമട്ടുകാർ തിരിയെ എത്തുന്നതിനു മുമ്പായി രാത്രിയായിപ്പോകുവാൻ ഇടയുമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇവയൊന്നും അവരുടെ ഗതിയെ പ്രതിരോധിച്ചില്ല.

ഈ വൈഷമ്യങ്ങൾ വകവെക്കാതെ അവർ എങ്ങോട്ടാണ് പോയത്? ഇക്കൊല്ലംവരെ കയറാൻ സാധിച്ച ഏറ്റവും വലിയ ഉയരത്തിൽനിന്ന് ആയിരത്തിലധികം അടി മുകളിലേക്ക്.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച അനുഭവങ്ങളിൽനിന്ന് എവറസ്റ്റിനുള്ള താഴെയുള്ള ഏതു ഗഗനമേഖലയിലേയും ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി മനുഷ്യർക്കു സ്വന്തം അനുയോജ്യമായി തീർന്നുകൊള്ളുമെന്ന് സോമർവെൽ അനുമാനിച്ചു. ൨൩൦൦൦ അടി ഉയരത്തിൽ കുറെ ദിവസങ്ങൾ താമസിച്ച് അവിടത്തെ പ്രകൃതിസ്ഥിതികൾ അനുയോജ്യമായിത്തീർന്നാൽ എവറസ്റ്റ് ശിരോമുകുടത്തിലെത്തുന്നതിനു തക്കതായ കായദാർഢ്യം ലഭിക്കുമെന്നാണ് സോമർവെല്ലിന്റെ അഭിപ്രായം. പ്രാണവായുപകരണങ്ങൾ കൂടാതെ തന്നെ മുകളിലെത്താമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിമതം. “കുറെ ആളുകൾ ൨൪൦൦൦ അടിയിലുള്ള മൂന്നാമതു ക്വാവിൽ രണ്ടുമൂന്നാഴ്ച താമസിക്കയും, ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ൨൩,൦൦൦, ൨൪,൦൦൦ മുതലായ ഉയരങ്ങളിലേക്കു കയറുകയും ചെയ്താൽ അവർ എവറസ്റ്റ് ശൃംഗത്തിൽ എത്തുന്നതിന് തക്ക ദേഹസ്ഥിതിയുള്ളവരായിത്തീരുമെന്ന് ഞാൻ പ്രബലമായി വിശ്വസിക്കുന്നു” എന്നു സോമർവെൽ പറയുകയുണ്ടായി.

ഈ അനുമാനങ്ങളും നവീനവിജ്ഞാനങ്ങളും അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാതെയിരുന്നതു കഷ്ടമാണ്. മൂന്നാമതു സംഘത്തെ രൂപവൽക്കരിച്ചവരാണ് ഇതിനത്തരവാദികൾ. അതിന്റെ പോരായ്മ എനിക്കും ഇല്ലെന്നില്ല. പക്ഷെ അക്കാലത്തു ഈ അഭിപ്രായത്തിന് വേണ്ടത്ര പ്രചാരവും അംഗീകാരവും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. ൧൯൨൩-ലും പ്രാണവായുപകരണങ്ങൾ വേണമെന്നതന്നെയായിരുന്നു സംഘക്കാരുടെ അഭിപ്രായം.

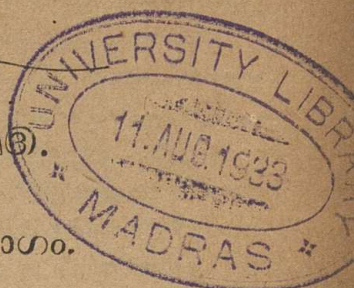
മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഇപ്പോൾ പരിപൂർണ്ണതയെ പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഏകദേശം യൗവ്വനദശയിൽ മാത്രം എത്തിയിട്ടേയുള്ളൂ. നമ്മുടെ ശക്തികൾ ഇനിയും പരീക്ഷിച്ചും പരിശോധിച്ചും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. നമ്മുടെ ഈ ചെറു ഭൂഗോളത്തുള്ള സ്ഥലങ്ങൾതന്നെ മുഴുവനും നാം കാണുകയോ സഞ്ചരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ചൊവ്വാ ചന്ദ്രൻ ആദിയായ ഇതരഗ്രഹങ്ങളിലെ സ്ഥിതികൾ അറിയുന്നതിനു നമുക്കു ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടെങ്കിലും ഭൂമിയിലെസ്ഥിതികൾ മുഴുവൻ നമുക്കറിയുന്നതിനു ഇതേവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

എങ്കിലും എവറസ്റ്റാരോഹണശ്രമത്തിൽനിന്നും ഒരു പ്രധാന സംഗതി വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യശക്തി അനുഭവം വ

ഉന്നകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു. അതിനെ ശരിയായ പനമാ വില്പന നടത്തുകയാണെങ്കിൽ ഇനിയും വളരുകതന്നെ ചെയ്യും. നമ്മുടെ ശക്തിയിൽ നമുക്കു കൂടുതൽ വിശ്വാസവും ഉളവാകുന്ന തിനിയുണ്ടു്.

അദ്ധ്യായം ൧൫.

പ്രാണവായുപയോഗം.

എവറസ്റ്റാദോഹണത്തിനു പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചു് കാരണമില്ലാതല്ല. 25000 അടിയിൽ കൂടുതൽ മനുഷ്യനു കയറാൻ സാധിക്കുമൊ എന്നതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു വിജ്ഞാന ലേശവും ഇല്ലാതിരുന്ന കാലമാണു് 1922-ാമാണ്ടു്. മുകളിലേക്കു് മുകളിലേക്കു് ചെല്ലുന്തോറും വായുവിനു് ഘനം കുറഞ്ഞാണു് വരുന്നതെന്ന് അക്കാലത്തു് അറിയാമായിരുന്നു താനും. ആ സ്ഥിതിക്കു് വായുവിന്റെ നൂനതയെ പരിഹരിക്കുകയിലെ മുകളിലെത്താൻ സാധിക്കയുള്ള എന്ന് പയ്യൂട്ടനസംഘം അനുമാനിച്ചതിൽ അസാംഗത്യമില്ല. എന്നാൽ പ്രാണവായുപയോഗം എവറസ്റ്റാ സംഘത്തിനു് നാശകരവുമായിരുന്നു. ഫിഞ്ചായിരുന്നു അതുപയോഗിക്കണമെന്നു ശരിച്ചയാൾ. സോമർവെല്ലും ആദ്യം അതനുക്രമിച്ചു. പരമാർത്ഥത്തിൽ ആ ധീരനായ ആരോഹകൻതന്നെയായിരുന്നു പ്രാണവായുകൂടാതെ മുകളിലെത്തുന്നതിനു് അർഹനായ മാന്യൻ. അദ്ദേഹത്തെ ഈ അബദ്ധ വിശ്വാസത്തിലേക്കു നയിച്ചതു് അന്നത്തെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായമാണു്. ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ നിലയിൽ പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാതെയിരിക്കുന്നതു ബുദ്ധിശൂന്യമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. പ്രാണവായു കൂടാതെ എവറസ്റ്റാന്റെ മുകളിലെത്തുകയെന്നതു് സ്വപ്നേപി സാധ്യമായ ഒരു കാര്യമായി അക്കാലത്താറും ഗണിച്ചിരുന്നു. എവറസ്റ്റാലെത്തണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ആരോഹകന്മാരുടെ ആഗ്രഹം. അതിനു് പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാതെ സാധ്യമല്ലെന്നും വിചാരിച്ചു. ൨൩൦൦൦ അടിവരെ ഈ മൂല ശാസ്ത്രോപയോഗംകൂടാതെ കയറിയിട്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു് ഈ അഭിപ്രായത്തിൽനിന്നും പിന്തിരിയുന്നതിനു കഴിഞ്ഞില്ല.

പയ്യടനസംഘത്തിന്റെ പ്രഥമ ശ്രമം കഴിഞ്ഞപ്പോഴും മനുഷ്യന്റെ ശരീരസ്ഥിതി പ്രകൃതിവ്യത്യാസങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു വ്യതിയാനം ചെയ്തുകൊള്ളും എന്നു മനസ്സിലാക്കാതെ പ്രാണ വായുപര്യായത്തിന്റെ അനർത്ഥതയെപ്പറ്റിയാണ് കൂടുതൽ വിശ്വാസം തോന്നിയത്. ഏറ്റവും ഉയരങ്ങളിലെത്തിയ ഏതാനോ ഹണങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഈ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരീകരിച്ചത്. ഒന്ന് പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാതെയും, മറ്റത് ഉപയോഗിച്ചും. ഉപയോഗിച്ചു കയറിയതാണ് കൂടുതൽ ഉയരത്തിൽ കയറാൻ ഇടയാക്കിയത്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “മാലൊറി, സോമർവെൽ, നോർട്ടൻ, ഇവർ ആറുമണിക്കൂറുകൊണ്ട് റന്നുവുള അടി ഉയരത്തിൽ കയറി. ഇത്രയും കയറിയപ്പോൾ മുകളിലത്തെ കൂടാരത്തിൽനിന്നും തൂക്കനെയുള്ള പൊക്കം കണക്കാക്കിയാൽ ധനുവുള അടിവരും. അതായത് നന്നു അടി മണിക്കൂറൊന്നിനു കയറുന്നതിന് അവർക്ക് സാധിച്ചു. അവർ തോററ് പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞിട്ടത്തുനിന്നും ചരിവുകൾ കണക്കാക്കാതെയിരുന്നാൽ നേരെ എവറസ്റ്റ് ഗുഹത്തിലേക്ക് $1\frac{1}{2}$ മൈൽ മാത്രമേ അകലമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവിടെനിന്ന് പർവ്വതഗുഹയിലെത്തുന്നതിന് ൨൦൦൦ അടിയോളംകൂടെ കയറിയായി മതിയായിരുന്നു. രണ്ടര മണിക്കൂറാണ് കയറാം മതിയാക്കി അവർ ഇറക്കം തുടങ്ങിയത്. നാലുമണിക്ക് അവർ ഏറ്റവും മുകളിൽത്തെ കൂടാരത്തിൽ എത്തി. അവരുടെ ഇറക്കത്തിന്റെ വേഗം ഉദ്ദേശം മണിക്കൂറൊന്നിന് ൧൩൨൦ അടിയാണ്. നാലുമണിക്കുശേഷം അന്നുതന്നെ മോഷ്ടിഡിനോടുകൂടി ഉത്തരകോളത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. രാത്രി പതിനൊന്നുമണിക്ക് അവിടെ എത്തി. അത് മണിക്കൂറൊന്നിന് ൨൭൦ അടിയായി കണക്കാക്കാം ഇതാണ് പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാതെ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്ത അല്പം ഒരു കണക്ക്.

പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചവരുടെ കാര്യവും അല്പം പരിശോധിക്കാം. രണ്ടു രാത്രിയും ഒരു പകലും വിശ്രമരഹിതമായും നിദ്രാവിഹീനമായും കഴിച്ചുകൂട്ടിയതിന്റെശേഷം മേയ് 27-ാംനു രാവിലെ ആറുമണിക്ക് അദ്ദേഹവും ബ്ലൂസും ൨൫൫൦൦ അടി ഉയരത്തിലുള്ള കൂടാരത്തിൽനിന്നും കയറാം തുടങ്ങി, അറുനാലുമണിക്ക് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ടെജ്ബീർ പുറകോട്ടു മണ്ടി. ൨൩൫൦൦ അടി മുഖപർവ്വതത്തിൽകൂടി കയറിട്ട് കാറ്റിന്റെ ഉഗ്രതയാൽ മുകളിലേക്കുള്ള ഗതി അസാധ്യമായിരുന്നതിനാൽ പൊക്കം കൂടുതലാ

യി കയറിയില്ലെങ്കിലും കഴിയുന്നതും എവറസ്റ്റിലേയ്ക്കു കയറുന്ന കരുതി വിചിന്തനം കയറാതെ പർവ്വതപ്രപാതത്തിൽക്കൂടെ നേരെ തിരശ്ചീനമായി സഞ്ചരിച്ച് ഉദ്ദേശം അര മൈലോളം എവറസ്റ്റിലേയ്ക്കു ഏത്തു. അവർ ൧൦൦൦ അടിയോളം കയറിയത് മണിക്കൂറിൽ ൩൦൦ അടിവെച്ചാണ്. അവർക്ക് 40 റാത്തലോളം ഭാരവും ചുറ്റക്കുറുത്തുവെച്ചിരുന്നു. ശൃംഗാഗ്രത്തിൽനിന്ന് ൧൦൦൦ അടികുറയ്ക്കുന്ന താഴെവെച്ചാണ് അവർ പിൻതിരിഞ്ഞത്. ചുരുക്കം പാത്താൽ പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചവർ കയറിയതും ഉപയോഗിക്കാത്തവർ കയറിയതുമായി ൩൦൦ അടിയുടെ വ്യത്യാസമേയുള്ളൂ.

പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാതെ എവറസ്റ്റ് വൈജയന്തീകംഭാഗത്തിൽ എത്തുക അസാധ്യമെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് സർവ്വാബദ്ധമെന്നു. ഉപയോഗിക്കാതെ യാതൊരു ഗത്യന്തരവുമില്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു തരക്കേടില്ല. പക്ഷെ ഉപയോഗിക്കാതെ കയറാൻ വഴിയുണ്ടെങ്കിൽ അതുപയോഗിക്കുന്നത് ഉചിതവുമല്ല. ൧൯൨൨-ലെ ആരോഹണം ഈ സംഗതി സുവിദിതമായിത്തന്നെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. ശാസ്ത്രീയ സഹായവും പ്രാണവായുവും എല്ലാം ഉപയോഗിക്കാതെ മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതിദത്തമായ ശരീരം ഉപയോഗിച്ച് കയറുന്നതുതന്നെയാണ് കൂടുതൽ അഭിമാനകരവും ആഗ്രഹതരവും, മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ ശക്തിയും അതിനു പ്രകൃതിസ്ഥിതികളോടുള്ള അനുയോജ്യതയും തന്മൂലം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് വിശദമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാം. സാധാരണക്കാർക്ക് പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാതെ എവറസ്റ്റിനു മുകളിൽ കയറാൻ സാധിച്ചു എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ കരകൂടി സംതൃപ്തിയും സന്തോഷവും ഉളവാകാനും ഇടയുണ്ടു്.

1922-ലെ ആരോഹണത്തിൽനിന്നും എന്തെങ്കിലും അനുമാനിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ അത് പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചോ ഉപയോഗിക്കാതെയോ എവറസ്റ്റ് കയറാമെന്നുള്ളതാണ്. പക്ഷെ ഇരിലേതുമാറ്റാണ് അനുചരിക്കേണ്ടതെന്നു തീരുമാനിക്കാതെ കയറാം സുസാധ്യമല്ല. എന്തെങ്കിലും ഒരു മാറ്റം തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടു് നിശ്ചിതമായി അതുതന്നെ പിൻതുടരണം. കയറാൻ മനസ്സ് തന്നെ രണ്ടഭിപ്രായത്തിൽ ഇരിക്കരുത്. ഏകാഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഏകലോക്കിനായി പരിയ്ക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാലേ വിജയം കരഗതമാകുള്ളൂ.

പ്രാണവായുക്കുഴലുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് രണ്ടു

പ്രധാന തടസ്സങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. ഒന്നാമത് ശരിയായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് സൗകര്യപ്രദമായ ഉപകരണങ്ങൾ ഇതുവരെ കണ്ടുപിടിക്കുകയോ ഉണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. രണ്ടാമത്, സമത്വനാരായ ധാരാളം ചുമട്ടുകാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ആരോഹകന്മാർ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതായ പ്രാണവായുക്കുഴലുകളിലെ വായു ഉപയോഗിച്ചു തീരുമ്പോൾ യഥാസമയം വീണ്ടും പ്രാണവായു നൽകുന്നതിനായി കരുതൽ കുഴലുകൾ കൊണ്ടു നടക്കാൻ പാടുള്ളൂ. പ്രവീണന്മാരായ ചുമട്ടുകാരേ അധികം ലഭിക്കുക വിഷമമാണ്. ഇതു വേണ്ടെന്നു വെച്ചാൽ ഇതിലും അത്യാവശ്യമായ കൂടാരോപകരണങ്ങളും ഭക്ഷണസാമഗ്രികളും ചുരുക്കമായി ലഭിക്കുന്ന ചുമട്ടുകാരേക്കൊണ്ട് വഹിപ്പിക്കാം. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ബുദ്ധിമുട്ടു കുറഞ്ഞ വഴി അന്വേഷിക്കയാണുത്തമം.

പ്രാണവായുവിന്റെ ഉപയോഗവും പ്രാധാന്യവും എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു തെളിയിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ അവർ സംഘം ചേന്ന് ധാരാളം പ്രാണവായുക്കുഴലുമായി ഏവറസ്സ് ശൃംഗാഗ്രത്തിൽ കയറിയിരുന്ന് കുഴലുകളിൽ നിന്നും വായു ശ്വസിച്ചു കാണിച്ചുകൊടുക്കട്ടെ. ആർക്കും വിസമ്മതമില്ല. മനുഷ്യൻ, അവന്റെ സ്വ ശക്തികൊണ്ട് എത്രു ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമെന്നറിവാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നതെങ്കിൽ മറ്റു ബാഹ്യസഹായങ്ങൾ കൂടാതെ പോകയാണ് വേണ്ടത്. ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ മരുന്നായിട്ടുപയോഗിക്കുന്നതിന് ഒന്നോ രണ്ടോ കുറി അമ്ളക്കുഴലുകൾ വേണമെങ്കിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു വിരോധമില്ല. തണുപ്പു മാറാൻ ഒരു കുപ്പി ബ്രാൻഡി കൊണ്ടുപോകുന്നതുപോലെ മാത്രമേ ആകാവൂ. അല്ലാതെ ഈ കുറിയെ തന്നെയാശ്രയിച്ച് ജീവിക്കരുത്. സ്വന്തം ശരീരബലത്തെത്തന്നെ അവലംബിക്കണം. ഇതുവരെയുള്ള നമ്മുടെ പരിചയം നമ്മുടെ സ്വകായശക്തിയെ ബലമായി ആശ്രയിക്കാമെന്ന് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

രണ്ടാമതാരോഹണത്തിന്റെ അവസാന ഘട്ടത്തിൽ 27000 അടി ഉയരത്തിൽ പരിപൂർണ്ണ സുഖമായിരുന്നു എന്ന് സോമർവെൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ചുമട്ടുകാർ 25000—വും 5500—വും അടി ഉയരം വരെ അമിത ഉപയോഗിക്കാതെ ചുമട്ടുകളും കൊണ്ട് കയറുന്നതിന് സാധിച്ചു. 27000 അടി ഉയരത്തിലേക്ക് ഒരു ചെറിയ കൂടാര സാമഗ്രികൾ കയറ്റിക്കൊ

ണ്ടുപോകുന്നതിന് അവരെക്കൊണ്ടു സാധിക്കുമെന്ന് നമുക്കു ന്യായമായി ആശിക്കാം. അതു സാധ്യമാകുമെങ്കിൽ ഒരുജോഡി ആരോഹകന്മാർക്ക്, പരിപൂർണ്ണസുഖാവസ്ഥയിൽ കയറാം തുടങ്ങി, 2000 അടി കൂടെ പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാതെ കയറി അഗ്രത്തിലെത്താൻ സാധിക്കാതെ വരികയില്ലെന്ന് നമുക്ക് യുക്തിപൂർവ്വം ഊഹിക്കാം. വിവിധാംബര മേഖലകളിലെ വായുസ്ഥിതിവ്യത്യാസങ്ങൾ മനുഷ്യനു തീരെ അസഹ്യമല്ലായെന്നു മനസ്സിലായാൽ, ഈ ഒരു പ്രതിബന്ധം കൊണ്ട് ഭൂലോകത്തിലുള്ള മറ്റു പർവ്വതങ്ങളും കയറുന്നതിന് ശ്രമിക്കാതിരിക്കയില്ല.

അമീലതോപയോഗ കക്ഷികൾ പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചാൽ എവറസ്റ്റിന്റെ മുകളിലെത്താമെന്നു പറയുന്നത് ആരും വിസംവദിക്കുന്നില്ല. അവർ കയറുക തന്നെ ചെയ്തേക്കാം. പക്ഷെ അങ്ങിനെ മുകളിൽ കയറാൻ സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ലോകത്തിന് സർവ്വപ്രധാനമായ ഒരു നവീന തത്വം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുമായിരുന്നു. ഭൂമുഖഭാഗങ്ങൾ എത്തുന്നിടത്തോളം അന്തരീക്ഷ സ്ഥിതികൾ മനുഷ്യശരീരത്തിന് പരിചയം കൊണ്ടു സംയോജ്യമായി വരുമെന്നുള്ള അനർഘവിജ്ഞാനം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനിടയാകുകയില്ലായിരുന്നു. മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ വിവിധശക്തികൾ എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും സാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. നമുക്ക് നമ്മെത്തന്നെയറിയാൻ ഇടയാകുമായിരുന്നില്ല. തന്നെയല്ല ഭാവിയിൽ വലിയ പർവ്വതങ്ങൾ കയറുന്നതിന് നമ്മുടെ ശരീരസ്ഥിതിയെ സ്ഥായിയായി ആശ്രയിക്കാതെ മറ്റു സഹായങ്ങളെ അവലംബിക്കേണ്ടതായും വരുമായിരുന്നു. പ്രാണവായുവും ശാസ്രവും ജയിക്കയും, മനുഷ്യന് തന്നെത്താനറിയാനുള്ള ഒരു സുവർണ്ണാവസരം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

1922-ലെ ശ്രമത്തിൽ നിന്നും ഇത്രയും പാഠങ്ങൾ പഠിച്ചില്ല. മൂന്നാമത്തെ പത്മനമാണ് ഈ പാഠങ്ങളെ യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മെ മനസ്സിലാക്കിയത്. രണ്ടാമത്തെ ആരോഹണം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇതര ശാസ്ത്രീയ സഹായം കൂടാതെ കയറാമോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ള സംഗതി സംശയസ്ഥാനത്തു തന്നെ ഇരുന്നു. നാം നമ്മെ ആശ്രയിക്കാതെ ശാസ്രം തന്നെ മുറുകെ പിടിച്ചു. അതുകൊണ്ടെന്ത്? മൂന്നാമത്തെ ആരോഹണസംഘക്കാരും ശ്വസന നാളങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയി.

ഇതൊരു ബുദ്ധിശൂന്യമായ പ്രവൃത്തിയാണെന്ന് പിന്നീട് മാത്രം മനസ്സിലായി. ഈ കഴലുകളും കൊണ്ടു പോയറിനാൽ എവറസ്റ്റാദരോഹണത്തിന്റെ പ്ലാൻ തന്നെ തെറ്റി. പക്ഷെ ഇതു “പാഥസാം നിചയം വാണോഴിഞ്ഞുവ സേതു ബന്ധനം” ചെയ്യുന്നതുപോലെയാണ്. മൂന്നാമതു പയ്യടനത്തിലും കരുതലിനായിട്ടെങ്കിലും പ്രാണവായു കൊണ്ടുപോകാതിരിക്കുന്നത് മറയത്തരമാണെന്നും ആരോഹണം വീശ്വസിച്ചു. ഇപ്പോഴും പ്രാണവായുപയോഗത്തിന്റെ അമൂല്യഗുണങ്ങളിൽ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്ന ചില പഴവന്മാരും കണ്ടെക്കാം.

അദ്ധ്യായം. ൧൬.

മറന്നുമാനങ്ങൾ.

ജീവാനിലെ ഉപയോഗിക്കാതെ എവറസ്റ്റാദരോഹണം സാധ്യമാകണമെങ്കിൽ ഉത്തരകോളത്തിനു മുകളിലായി 25000 അടിയിങ്കലും 27000 അടിയിങ്കലും ഓരോ കൂടാരം സ്ഥാപിക്കേണ്ടത് അപരിത്യാജ്യമാണെന്ന് 922-ലെ ആരോഹണസംഘം മനസ്സിലാക്കി. കയറാക്കാൻ എത്ര സമർത്ഥന്മാരായിരുന്നാലും അന്തരീക്ഷസ്ഥിതി അവർക്ക് എത്രസംയോജ്യമായിത്തീർന്നാലും കയറാം സാവധാനത്തിൽ മാത്രമേ സാധിക്കയുള്ളൂ എന്നും അവർ ഗ്രഹിച്ചു. ഓരോ ചുവടുവയ്ക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക് പലപ്രാവശ്യവും ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. അവരുടെ ദേഹാലോചനം കഴിയുന്നതും കുറച്ചിട്ട് ഒരേകണക്കിൽ ഒരു പരിഞ്ഞതാളത്തിൽ കയറുകയാണ് നല്ലതെന്ന് ബോധ്യമായി. ഇങ്ങിനെ യെല്ലാമാണെങ്കിലും അവസാനത്തെ 2000 അടി മണിക്കൂറിൽ മുന്നൂറടിയിൽ കൂടുതൽ കയറാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും അവർ തീർച്ചയാക്കി. ഈ അത്യയരങ്ങളിൽ അതിരാവിലെ കയറാം തുടങ്ങുക എന്നുള്ളത് അത്ര ഏളപ്പമല്ല. ശ്വാസഗുണത്തിലെത്തി വിജയശ്രീലാളിതരായതിന്റെശേഷം അന്നുതന്നെ തിരിയെയിറങ്ങി സൗകര്യപ്പെട്ടാൽ ഉത്തരകോളകൂടാരത്തിലൊരിക്കലും എത്തണം. മുന്നൂറടി ഒരു മണിക്കൂറിൽ കയറാൻ സാധിച്ചാൽ തൊള്ളായിരം അടി ഒരു മണിക്കൂറിൽ ഇറങ്ങാൻ സാധിക്കുമെന്ന് അന്നു

വം പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാലും നാലഞ്ചുമണിക്കൂർസമയം ഇറക്കത്തിനും ആവശ്യമാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ശ്വാഗതത്തിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നത് ഏതാണ്ട് ഇരുപത്തുശായിരം (27000) അടി ഉയരത്തിലുള്ള കൂടാരത്തിൽനിന്നായിരിക്കണം. ഇതുയരം വരെയെങ്കിലും കൂടാരങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളും എത്തിക്കുന്നതിനു ത്രാണിയുള്ള ചുട്ടുകാരുമുണ്ടായിരിക്കണം. ഇതായിരുന്നു ഒരു പ്രധാന അനുമാനം.

ഈ ആരോഹണത്തിന്റെ അനുഭവഫലമായി പഠിച്ച മറ്റൊരു പാഠം ആരോഹകന്മാർ പ്രായാധിക്യമുള്ളവരായിരിക്കരുത് എന്നുള്ളതാണ്. നാല്പതിലധികമില്ലാതെയും മപ്പരിനോടടുത്തുവരികുന്നതാണ് ഏറ്റവും നല്ലപ്രായം. വയസ്സ് അധികമായാൽ അന്തരീക്ഷസ്ഥിതി അത്ര എളുപ്പത്തിൽ അനുകൂലയ്ക്കയില്ല. ഇതുവളരെ പ്രാധാന്യമേറിയ ഒരു നവീനജ്ഞാനം തന്നെയാണ്. യുവാക്കളോ മദ്ധ്യവയസ്സുന്മാരോ വയസ്സുന്മാരോ ആരാണ് കയററത്തിന് ഏറ്റവും പഠിയ ആളുകളെന്ന് ഇതിനുമുമ്പ് ഖണ്ഡിതമായി അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. കറേ പ്രായം ചെന്നവരുടെ ശരീരസ്ഥിതി അതിശൈത്യവും ഹിമബാധയും തടുക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളതാണെന്ന് വിചാരിക്കാനിടയുണ്ട്. എങ്കിലും മദ്ധ്യവയസ്ക്കന്മാരേപ്പോലെ വേഗത്തിൽ ശരീരപ്രകൃതം പരിതസ്ഥിതികൾക്കനുബന്ധിക്കുന്നതായി കണ്ടില്ല.

ഒരാറോഹകൻ വളരെ ചെറുപ്പമാണെങ്കിൽ കളേബരപ്രകൃതി വളരെദോഗതത്തിൽ ശീതസ്ഥിതികൾക്കനുയോജ്യമായി വന്നേക്കാം. പക്ഷെ ചെറുപ്പക്കാരന് കയററങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന കായക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതിന് ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുമോ എന്നറിയാൻ പാടില്ല. തീരെചെറുപ്പക്കാർക്ക് എവറസ്റ്റാറോഹണത്തിനാവശ്യമായ ശരീരശക്തിയും സഹിഷ്ണുതയും ഉണ്ടായിരിക്കാൻ മാറ്റമില്ല. മപ്പരിനോടേറ്റവും അടുത്തത്—അതിന് അല്പമകളിലും താഴെയും—ഉള്ള പ്രായമാണ് എല്ലാവരിലും കാമ്യമായിട്ടുള്ളത്.

ശരീരപ്രകൃതിയും പ്രത്യേകം നോക്കാനുണ്ട്. പൊണ്ണത്തടിയന്മാർ എവറസ്റ്റ് കയററത്തിന്റെകാര്യം ആലോചിക്കേണ്ടവേണ്ട. ദീർഘകായൻ—കറിയളടലും ദീർഘമായ ഭുജചാഷങ്ങളും ഉള്ള കൃശഗാത്രൻ—ആണ് ഏറ്റവും അനുയോജ്യനായ ആരോഹകൻ. കാലിന് നല്ലനീളമുണ്ടെങ്കിലേ പൊക്കിപൊക്കി ച

വൃട്ടിക്കയറാൻ സാധിക്കയുള്ളു. കാലുകൾക്കു ചുമക്കാൻ ഭേദം
ത്തിന് അധികം ഭാരമുണ്ടായിരിക്കുമതമുതൽ.

ശ്വാസകോശം വിസ്തൃതവും ബലവത്തും ആയിരിക്ക
ണം. ദീർഘവും ശക്തിമത്തുമായ നിശ്വാസങ്ങൾ കൂടാതെ കയ
റാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നാണ് മാലോറിയും ഫിഞ്ചും പറയുന്ന
തു്. പക്ഷേസോമർവല്ലിന് കൂടുതൽ സുഖപ്രദമായി തോന്നി
യതു് “തെരുതെരെ”യുള്ള ഏ സ്വനിശ്വാസനങ്ങളാണ്. ഇവയിലേ
താണ് നല്ലതെന്ന് നമുക്ക് പരിപൂർണ്ണമായി നിശ്ചയിക്കാരായി
ട്ടില്ല. കാരോരുത്തരും പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി അവനവനു യോജി
ക്കുന്നവിധം ചെയ്യുന്നതാണത്തമമെന്ന് മാത്രമേ ഇപ്പോൾ പറ
യാൻ പാടുള്ളു. ഏതുവിധമാണെങ്കിലും നല്ലശ്വാസകോശവും
ബലമായ ഹൃദയവും അത്യാവശ്യംതന്നെ.

ഇതരഭേദാലുപാനങ്ങൾകൂടാതെ കയററം മാത്രമാണെ
ങ്കിൽ ആരോഹകനാക്ക് ഒരു മാതിരിജയിച്ചുപോകാം. ഇടയ്ക്ക്
ആവശ്യപ്പെട്ടേക്കാവുന്ന ഭക്ഷണപാകം, ചെരിപ്പുകളുടെ അറ്റ
കുറപ്പണി, ഉഗ്രമായ ശീതക്കാറ്റിൽ കൂടാരത്തിനു വെളിയിലി
റങ്ങി ശിബിരപാശങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുക മുതലായ മറ്റുജോലികൾ
കൂടെ ആകുമ്പോൾ പവ്വതരണോല്പാദകന്മാർ വല്ലാതെ ക്ഷീ
ണിച്ചുപോകും. ഈമാതിരിയുള്ള അലുപാനങ്ങൾ കഴിയുന്നതും
കുറയ്ക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകം ശ്രമിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്.

വേറൊരു പ്രധാനയാവശ്യം ഒരു സഹായസംഘമാണ്.
പ്രഥമ പയ്യടന സംഘംതന്നെ ഇപ്രകാരം പിൻബലവും സഹാ
യവുമില്ലാതിരുന്നിട്ട് വളരെ കഷ്ടപ്പെടുകയുണ്ടായി. അവനവ
ന്റെ സകലശക്തികളും— പരമാണുക്കൾപോലും— ഉപയോഗി
ച്ച് എവറസ്റ്റും യുദ്ധം നടത്തുമ്പോൾ ആപത്തിലകപ്പെട്ടാൽ
സഹായിക്കാൻ പുറകിൽ ആളുകളുണ്ടെന്ന് വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കി
ൽ കൂടുതൽ സമാധാനവും ധൈര്യവുമുണ്ട്. കൂടാതെ കയററം
കഴിഞ്ഞു് സപ്തനാഡികളും രുളന്റ് ജീവഹരവങ്ങളായി തിരിയെ
വരുമ്പോൾ അവക്ക് ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളും ഇതര ശുശ്രൂഷക
ളും ആവശ്യമാണ്.

ആൽപൈൻ ക്ലബുകാരുടെ ഭാഷയിൽ പറയയാണെ
ങ്കിൽ എവറസ്റ്റ് വെറും സുഗമമായ ഒരു ശിലാശൃംഗം മാത്ര
മാണ്. ഉത്തരമുഖത്തിലെ ഉന്നിയും തളിയും നില്ക്കുന്ന ശി
ലാ പിണ്ഡങ്ങൾ ഹിമാവൃതമായിക്കിടക്കുമ്പോൾ ആരോ
ഹണം വളരെ അപായകരം തന്നെ എങ്കിലും ഇതു് അജയ്യ

മായ ഒരു ദുർഘടമല്ല. ആരോഹകനാക്ക് കയറാൻ സാധിക്കാ
തിരുന്ന അര മൈലകലത്തിൽ മനുഷ്യൻ കയറാൻ പാടില്ലാത്ത
വിധം ഭൂതലപ്രകൃതി അത്ര വൈഷമ്യകരമെന്നല്ലായിരുന്ന
എന്നു വേണം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ.

അതുകൊണ്ട് പർവ്വതത്തിന്റെ ഭൂപ്രകൃതിയല്ല തരണ
ത്തിനു പ്രധാന വിഘാതമായിരുന്നത്. കാലസ്ഥിതിയായിരുന്നു.
ഭയങ്കരവും ഉഗ്രവുമായ ശീതകാറ്റും അതിശൈത്യവും മഞ്ഞും
ആയിരുന്നു വാസ്തവത്തിൽ ജയിക്കേണ്ട പ്രതിബന്ധങ്ങൾ. വ
ളരെ കട്ടികൂടിയതും ശൈത്യം തീരെ കടക്കാത്തതുമായ കമ്പിളി
വസ്ത്രങ്ങളുപയോഗിച്ച് തണുപ്പിനെ തടയണം.

മഞ്ഞിന്റെ ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നുള്ള കഠിനഫലങ്ങൾ
ആരോഹകസംഘം നന്നായി അനുഭവിച്ചു. ഭാവിയിൽ പോക
ുന്നവർ ഹിമദംശനവും മറ്റുമുണ്ടാകാതെ കഴിയുന്ന പ്രതിവിധി
കൾ ചെയ്യണം.

കാറ്റു മഞ്ഞുപോലെതന്നെ അപായകരമല്ലെങ്കിലും സ
ഭാ തുടർച്ചയായുണ്ടാകാവുന്ന ഒരു പ്രതിബന്ധമാണ്. കാറ്റുമാറി
യിട്ട് കയറാം തുടങ്ങുക എന്നത് തീർത്തും അസാധ്യമാണ്. അത്യ
ഗ്രവാതം ഹിമാലയത്തിലെ സാധാരണപ്രകൃതിയിൽ പെട്ടതാ
യിട്ടേ വിചാരിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. കാറ്റു അതികഠിനവും അത്യഗ്രവ
മായിരിക്കുമ്പോൾ കയറാം അചിന്ത്യംതന്നെ. അനുകൂലമായകാ
ലസ്ഥിതിയോടുകൂടി വളരെ ചുരുങ്ങിയ ഒരു കാലഘട്ടം മാത്രമേ
കയറാൻ ഹിമാലയത്തിൽ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ ചുരുങ്ങി
യകാലയളവിൽ കാറ്റുതന്നെ സമയവും കഴിച്ചാൽപിന്നെ ക
യറാൻ അല്പസമയംപോലും ശേഷിക്കയില്ല. അതുകൊ
ണ്ട് കാറ്റിനെ വകവെക്കാതെ കയറുകതന്നെ ചെയ്യണം. പുറ
ത്തേക്ക് തലപോലും കാണിക്കാൻ വഹിയാത്തതായ അത്യഗ്ര
കൊടുങ്കാറ്റുള്ളപ്പോൾമാത്രം ആരോഹണം നിർത്തിയിട്ട് ബാക്കി
യുള്ളസമയം സംശയമായ കാറ്റിൽതന്നെ കയറാൻ ശ്രമിക്കണം.
ഇതു സാധിക്കണമെങ്കിൽ എത്ര ഉഗ്രമായ കാറ്റും ഉള്ളിൽ പ്ര
വേശിക്കാത്തവിധത്തിൽ പ്രത്യേകം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഉടുപ്പുകൾ ആ
രോഹകനാക്ക് ചുമട്ടുകാക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കണം. കാറ്റു തീരെ
പ്രവേശിക്കാതെയിരിക്കണമെങ്കിൽ ഇരുമ്പോ മറ്റുലോഹത്ത
കിടകളോകൊണ്ട് ഒരു ചെറുസുഷിരംപോലുമില്ലാതെ കയ്യുക
ങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചെങ്കിലേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇതിന് പ്രയോഗിക
വിഷമതകൾ വളരെ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഈകാര്യം ഇപ്പോൾ ആ

ലോചിക്കേണ്ടാ. സൗകര്യപ്രദമായി ധരിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന
തും കാറ്റുകടക്കാതെ എത്രയുറപ്പായി ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്ക
മോ അത്രയും ഉറപ്പായി ഉണ്ടാക്കിയ വസ്ത്രങ്ങളും ഉപയോഗി
ച്ച് ശ്രമിക്കുക.

1922-ലെ ആരോഹണ സംരംഭത്തിൽനിന്നും ഇത്രയും
അമൂല്യമായ അനുഭവങ്ങൾ നമുക്ക് സംസ്ഥാനമാകുന്നുണ്ട്. ഈവി
ജ്ഞാനശകലങ്ങൾ ഭാവിസംഘങ്ങൾക്ക് ഫലപ്രദമായി ഉപ
യോഗിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

അദ്ധ്യായം ൧൭.

മൂന്നാമത് പയ്യടനസംഘം.

എവറസ്റ്റാഭാരോഹണത്തിന് മൂന്നാമത്തെ സംഘവുംത്ര
പവൽക്കരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ഇനിയും ടിബറ്റുഗവണ്മെന്റിൽ
നിന്ന് അനുവാദം ലഭിക്കുകയും പണമുണ്ടാക്കുകയും സംഘത്തിൽ
ആളുചേർക്കുകയും സംഭരണങ്ങൾ പുതിയായാക്കുകയും ചുമട്ടുകാരെ
തിരഞ്ഞെടുക്കുകയുംവേണം.

ഒരുക്കങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ സമയം ലഭിക്കുന്നതിലേ
ക്കുവേണ്ടി, പിറ്റേറകൊല്ലം പയ്യടനം തുടരാതെ ൧൯൨൪-ൽ
ആരോഹണസംഘം പുറപ്പെട്ടാൽ മതിയെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. ഇ
തിനിടയിൽ എവറസ്റ്റ് കമ്മറിയുടെ പ്രസിഡൻഡ് സ്ഥാനത്തി
ന് ഒരു മാറ്റമുണ്ടായി. ആൽപൈൻ ക്ലബിന്റെ ചെയർമാ
നായിരുന്ന ജനറൽ ബ്ലൂസ്മുതന്നെ എവറസ്റ്റ് കമ്മറിയുടെ
അദ്ധ്യക്ഷനായി നിയമിതനായി. വിശ്വവിഖ്യാതമായ രണ്ട് പ
ദ്മതാരോഹണ സംഘങ്ങളുടെയും നായകനായി ഒരാളെ നിയമി
ച്ചത് വളരെ ഉചിതമായി.

യാഥാർത്ഥമായ ആരോഹണത്തിന് നേതൃത്വം വഹിക്ക
ുന്നതിനും ബ്ലൂസിംഗ്ഹാക്കിൽ ഉപനായകനായി വർത്തിക്കുന്ന
തിനും യോഗ്യനായ ഒരാളെ ലഭിക്കുക അത്ര എളുപ്പമല്ലായിരുന്നു.
ആരോഹണ നേതൃത്വത്തിന് വലിയ പ്രായാധിക്യമുള്ളവരെ കൊ
ള്ളുകയുമില്ല. കണ്ണൽ സ്കട്ടനെ ഇനി ലഭിക്കാൻ ഇടയില്ല. ഉപ
നായകനായിരിക്കേണ്ട ആളിന് ഹിമാലയ പ്രാന്തങ്ങളും അവി

ത്തെ ജനങ്ങളുമായി പരിചയമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്. കണ്ണൽ നോർട്ടനെ കിട്ടുമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തോളം പഠിയ്ക്കേണ്ടവർ വേറെ ഇല്ലതന്നെ. അദ്ദേഹം മദ്ധ്യവയസ്സുനാണ്. ഹിന്ദുസ്ഥാനി സംസാരിക്കാൻ വശവുമുണ്ട്; ഹിമാലയ പ്രാന്തവാസികളുമായി പരിചയവുമുണ്ട്. സൈനികോദ്യോഗത്തിൽ ഇരുന്നതുകൊണ്ട് സംഘടനക്കും നേതൃത്വത്തിനും വേണ്ട പ്രാഗല്ഭ്യവും നോർട്ടന് ഉണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷെ രണ്ടാമത് ആരോഹണ സംരംഭംകഴിഞ്ഞതിൽപിന്നെ അദ്ദേഹം ഡാർഖെനസിൽ സ്റ്റാഫ് ഓഫീസറായി ജോലിനോക്കുക ആയിരുന്നു. അതിനാൽ നോർട്ടനെ ലഭിക്കുന്നതായും സന്നിഗ്ദ്ധമാണ്. എങ്കിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സൈനിക മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ആനുകൂല്യത്താൽ നോർട്ടന് അവധിനൽകുകയും തദനുസരണം അദ്ദേഹവും മൂന്നാമതു പയ്യടനത്തിൽ ചേരുന്നതിനിടയാവുകയും ചെയ്തു.

അല്പംകൂടി വിഷമത്തിലായിരുന്നു മാലൊറിയുടെ കാര്യം. പക്ഷെ സംഘത്തിന് അദ്ദേഹത്തെ അനിഷേധ്യമായി ആവശ്യമായിരുന്നു എന്നു പറയാം. എന്നാൽ എങ്ങിനെയാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഇനിയും സംഘത്തിൽ ചേരാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നത്? ക്ഷണിക്കുക ആണെങ്കിൽ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാതെ ഇരിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു വൈഷമ്യമാണ്. മാലൊറിയുടെ കാര്യം വലിയ ഒരു ധർമ്മസങ്കടംതന്നെ. അദ്ദേഹത്തെ നിബ്ബന്ധിച്ച് ഹിമാലയത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നത് കമ്മറിക്കാക്ചിതമാണോ? അദ്ദേഹം കല്യാണംകഴിഞ്ഞ് മധുവിധുപോലും അനുഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞാണെന്ന് സംശയമാണ്. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു പയ്യടന ശ്രമങ്ങളിലും അദ്ദേഹം പ്രശസ്തമായി ഭാഗഭാക്കാകുകയും ഒന്നരണ്ടു അത്യാപത്തുകൾപോലും തരണംചെയ്യുകയും ചെയ്തതല്ലേ? ഇനിയും ആപത്തിൽ ചാടാൻ എങ്ങിനെയാണ് നിബ്ബന്ധിക്കുന്നത്? നേരെ മറിച്ച് ക്ഷണിക്കാതെ ഇരുന്നാൽ അദ്ദേഹം എന്തുവിചാരിക്കും? അദ്ദേഹം പരിഭവിക്കയില്ലയോ? കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ആരോഹണങ്ങളിലും വേണ്ട സകല കഷ്ടതകളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സഹിച്ചിട്ട് വിജയത്തിനായി മാത്രം പോകുന്ന മൂന്നാമതു സംരംഭത്തിൽ ചേക്കാതെയിരുന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭ്യമാകേണ്ട മാന്യസ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടുമോ? മാലൊറി തെളിച്ച വഴിയിൽക്കൂടി വേരെയുള്ളവർ പോയി വിജയപതാക കൈയ്ക്കുലാക്കുകയില്ലേ? എവറസ്റ്റ് കമ്മറിയുടെ ഈറ്റശ സംശയചിന്തകൾകൊണ്ട് മാലൊറിയുടെ അന്തർഗ്ഗതം എന്താണെന്നറിയുന്നതിന് അനേകജ്ഞാ

ഗികമായ നിലയിൽ ശ്രമിച്ചുനോക്കി. തൽഫലമായി മാലോറി കിനിയും പോന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നു ആഗ്രഹമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായി. ഉടനെ ഔദ്യോഗികമായ ഒരു ക്ഷണം നൽകി. മാലോറി അതു സന്തോഷപൂർണ്ണരും സ്വീകരിക്കുകയുംചെയ്തു.

ഏല്പാവരുടെയും സന്തുഷ്ടിക്ക് പാത്രീഭൂതനായി സോമർവെല്ലും ആരോഹണസംഘത്തിൽ ചേരാമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശസ്ത്രക്രിയാപാടവവും ലോകമഹായുദ്ധരംഗങ്ങളിലുള്ള പരിചയവുമാകെണ്ടു് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രശസ്തമായവിധം ചികിത്സ നടത്തി ഖ്യാതിയും പണവും സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള സകല സാഹചര്യങ്ങളും ആ മഹാത്മാവിനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഗീതവാസനയും ചിത്രമെഴുത്തുചാതുര്യവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനു് അനുയോജ്യമായ സമുദായരംഗങ്ങളും ഇംഗ്ലണ്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇവയെല്ലാം തുണവൽഗണിച്ച് ഭക്ഷിണ ഇൻഡ്യയിലെ സാധുജന സംരക്ഷണവും രോഗാതുര പരിചരണവും ആണു് തന്റെ കർത്തവ്യകർമ്മമെന്നു കരുതി അദ്ദേഹം തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ നെയ്തൂർ എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ഒരു ക്രിസ്തീയ മിഷ്യനറി സംഘത്തിൽ ചേർന്നു് ജോലി ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയാണു്. അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിലായിരുന്നതുകൊണ്ടു് വേഗത്തിൽ ഡാർജ്ജിലിങ്ങിലെത്തി പയ്യടനസംഘത്തിൽ ചേരാനും സാധിക്കും. പഴമപരിചയക്കാരനായിരുന്ന ജനറൽ ബ്ലൂസിനും മൂന്നാമതു സംഘത്തിൽ ചേരാൻ സൗകര്യമാണു്. ഇതുവരെ പദ്മതാരോഹണവിദ്യയിൽ ഗണ്യമായ പരിചയമൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ഇതിനിടയിൽ അദ്ദേഹം സ്വിറ്റ്സർലണ്ടിൽ പോകയും ആൽപ്സ് തരണക്കാരിൽനിന്നു് പഠിക്കാവുന്നതായ പല സംഗതികളും പഠിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഈ സംഘത്തിൽ പുതിയതായി ചേർന്നതിൽ പ്രധാനി മി. എൻ. ഇ. കാഡൽ ആണു്. ഇദ്ദേഹം ഒരു ഭ്രമശാസ്ത്രജ്ഞനാണു്. മുമ്പിലത്തെ ആരോഹണസംഘത്തിൽ ചേരുന്നതിനു് ഔദ്യോഗികമായ തടസ്സങ്ങൾ അനുഭവിക്കാതെയായാൽ കണ്ണിതപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇത്തവണ ഏതായാലും അവധി കിട്ടി. ഉടനെ സംഘത്തിൽ ചേരുന്നതിനു് സന്നദ്ധനുമായി. പേഷ്ചാതിലായിരുന്നു ജോലിഎങ്കിലും കുറേമാസക്കാലത്തേക്കു് ഇൻഡ്യയിലേക്കു പോകുന്നതിനു് വിഷമമില്ല. കാഡലിനു് അരോഗമായ ഒരു ശരീരവും ആൽപ്സ് കയറ്റത്തിൽ നല്ല പരിചയവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശാന്തവും സൗമ്യവുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ

പ്രകൃതിയിൽ ദുഃഖനിശ്ചയവും സ്ഥിരചിത്തതയും പ്രഭോതിച്ചു കണ്ടു. ഇദ്ദേഹം ആകുപ്പാടെ സംഘത്തിനു ഗണ്യമായ ഒരു സഹായമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല.

മി. ബെൻറിളി ബീതാമിന്റെ പ്രകൃതം വ്യത്യസ്തപ്പെട്ട ഒന്നുതന്നെയാണ്. മാലോറിയുടെ ഉജ്ജ്വലസ്വഭാവതയും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലസ്വഭാവതയുമായി അല്പം വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റേതു് തിളച്ചു മറിഞ്ഞു കമിച്ചു പൊട്ടുന്ന ഒരു മഹാ തീവ്രമായ ഉജ്ജ്വലസ്വഭാവതയാണ്. ബീതാമിനും ആൽപ്സ് കയറി നല്ല പരിചയമുണ്ട്. അതിശക്തിയായി, അറിയുന്നിതമായി പ്രവഹിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്മേഷം ആശ്ചര്യകരംതന്നെയാകുന്നു. ജോലി അല്പാപകവൃത്തിയായിരുന്നു. ആൽപ്സ് പർവ്വതം ഉണ്ടായിരുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്കൂളിന്റെ പ്രത്യേക ഭാഗ്യമെന്നേ പറയാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആണ്ടുതോറും സ്വന്തമുള്ള അമിതമായ ഉജ്ജ്വലസ്വഭാവതയും ഉന്മേഷവും ചൈതന്യവും അല്പമൊന്നു കുറയുന്നതിന് ആൽപ്സ് പർവ്വതതരണ ശ്രമം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

മൂന്നാമത്തെ പുതിയസാമാജികൻ ഒരു എൻജിനീയറായിരുന്ന മി. ഹാവേർഡ് ആണ്. ഇദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയിൽ ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുകയും മലകയറ്റത്തിൽ സാമാന്യം ഖ്യാതി സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഇരുപത്തിരണ്ടു വയസ്സ് മാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന ആൻഡ്റൂ ഐർവിൻ ആണ് അവസാനത്തെ അംഗം. ഐർവിന് ആൽപ്സ് കയറി പരിചയവുമില്ല. 1923-ൽ ഓക്സ്ഫോർഡിൽനിന്നും സ്റ്റിറ്റ്സ്ബർഗ്ഗ് ലേക്ക് പോയപ്പോൾ അവിടെനിന്നും ഫലത്തിൽ വിശ്രുതനായി അന്തിർത്തിട്ടുള്ള ഭേദമാണ് മി. ഐർവിൻ. കാലവും ലോംഗ്സ്റ്റാഫും ഈ യുവാവിന്റെ അസാമാന്യസാമർത്ഥ്യത്തെ പ്രത്യേകം പ്രകീർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം ഓക്സ്ഫോർഡിലെ പ്രസിദ്ധമായ മത്സരവള്ളംകളിയിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം ഭാഗഭാക്കായിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നുതന്നെ ഇദ്ദേഹം നല്ല ദുഃഖഗ്രസ്തനാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കാം. എങ്കിലും എവർസ്റ്റാറോഹണത്തിന് അല്പംതടിച്ച ശരീരമല്ല ഇദ്ദേഹത്തിനുള്ളതു് എന്നു സംശയിക്കണം. പ്രായം അല്പം കുറവുവെന്നു ഭയന്നാമെങ്കിലും എത്രവയസ്സാണ് ഏറ്റവും പാറിയതു് എന്ന് സൂക്ഷ്മമായി അറിയാൻ കഴിയാത്തതിനേക്കാളും അതിനെപ്പറ്റി നമുക്കൊന്നും പറയാനില്ല.

ഇദ്ദേഹത്തിനു മലകയറി പരിചയമില്ലായിരുന്നു. പ്രായമല്ലം കുറഞ്ഞുപോയത് ഗുണമോ ദോഷമോ എന്ന് നിശ്ചയിക്കാൻ വഹിയാ എങ്കിലും ഐൻവിന്റെ മനസ്സും സ്വഭാവവും സംഘാംഗമായി ചേരുന്നതിന് ഏറ്റവും യോജിച്ചതാണെന്നുള്ളതിലേക്കു പക്ഷാന്തരമില്ല. ഒരു സംഗതിയിൽ ഇറങ്ങിയാൽ സ്വാതന്ത്ര്യലേശമില്ലാതെ— പയ്യടനസംഘത്തിന്റെ വിജയം തന്റെ വിജയമാണെന്നു പുണ്യമായിവിശ്വസിച്ചു— വ്യക്തിപരമായ യാതൊരു സ്വാർത്ഥചിന്തകളും കൂടാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന മഹാമനസ്കത നിസ്തല്യംതന്നെ. സന്ദർഭാചിതബുദ്ധിയും യാത്രികസുരൂപങ്ങൾക്കുള്ള സാമർത്ഥ്യവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശേഷഗുണങ്ങളാണ്. ഐൻവിൻ ഇപ്പോഴും ഓക്സ്ഫോർഡിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടില്ല. അവിടെ ഇപ്പോഴും ഒരു അണ്ടർഗ്രാഡു വേറ്റ് ആയിക്കഴിയുകയാണ്. ഇതുവരെ ബിരുദം ലഭ്യമായിട്ടില്ല.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചവരെ കൂടാതെ ഇൻഡ്യയിൽ വച്ചു പല പ്രധാന അംഗങ്ങളും ചേരാനുണ്ട്. ചുമട്ടുകാരനായി കായ്ക്കങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് അവരുടെ ഭാഷയറിയാവുന്നതും, ഇൻഡ്യയിൽ സ്ഥലപരിചയമുള്ളതും ആയ ഒരാളാവശ്യമാണ്. ക്യാപ്റ്റൻ സി. ജെ. മോറിസ്സായിരുന്നു മുൻപു പോയ സംഘത്തിന് ഈ വിധ ജോലികൾക്കുപകരിച്ചത്. പക്ഷെ ഇത്തവണ അദ്ദേഹത്തിനു പോരാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇൻഡ്യൻ ഫോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ ഒരു ജ്യോഗസ്ഥനായ മി. ഷെബിയറിനെ മോറിസ്സിനു പകരം സംഘത്തിൽ ചേർത്തു. ഷെബിയറിന് ഹിമാലയപ്രാന്തവാസികളുമായി പരിചയവും അവരോടു പെരുമാറുന്നതിന് പ്രത്യേക പ്രാവീണ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

സംഘത്തിലെ പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞനും ഭിഷഗ്വരനുമായി മേജർ ആർ. ഡബ്ബ്ളിയു. ജി. ഹിൽജിസ്റ്റനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അദ്ദേഹം ഭൂലോകത്തിന്റെ മേൽപുറമായ പാമിർ അധിത്യകാപ്രദേശങ്ങളിൽ ധാരാളം സഞ്ചരിക്കയും ഇൻഡ്യയിലെ മെഡിക്കൽ വകുപ്പിൽ ജോലി ചെയ്തു നാട്ടുകാരുടെ പരിചയം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു മാന്യഭേദമാണ്. വലിയ പദ്മതാരോ ഹണസാമർത്ഥ്യമൊന്നും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ഉൽസുകനായ ഒരു പ്രകൃതിശാസ്ത്രപട്ടവും, പ്രസന്നനായ ഒരു സഖാവുമായിരുന്നതിനാൽ സംഘത്തിൽ ചേർക്കേണ്ട ഒരംഗം തന്നെയാണിദ്ദേഹം.

ഇത്രയുമായിരുന്നു മൂന്നാമത്തെ എവറസ്റ്റാരോഹണസംഘത്തിലെ അംഗങ്ങൾ. ഇനി പണത്തിനുള്ള വഴിയെന്താണ്? എവറസ്റ്റ് കമ്മറിയുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നതുകൂടാതെ ഉദ്ദേശം 10000 പവൻ കൂടെ വേങ്ങിയിരുന്നു. ക്യാപ്റ്റൻ നോവൽ തന്നെ ഇതിനു വഴിയും കണ്ടുപിടിച്ചു. നോവൽ ഒരാറോഹകനല്ലായിരുന്നു എങ്കിലും എവറസ്റ്റ് കയറിക്കാണുന്നതിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്നു. ആരോഹകസംഘം എടുക്കുന്നതായ ഫോട്ടോകളുടെ പകർപ്പവകാശവും ചലചിത്രമായകളുടെ പകർപ്പവകാശവും വിലക്കു വിറ്റത് ആവശ്യമുള്ള പണമുണ്ടാക്കണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിമതം. കൂടാതെ മി. ആർച്ചിബാർഡ് മുതലായ ആളുകൾ നോവലിനെ പണസംബന്ധമായി ഗണ്യമായി സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു.

ടിബറ്റൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അനുമതി വാങ്ങുകയും പണം ശേഖരിക്കുകയും സംഘം രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെശേഷം കൂടാരങ്ങളും മറ്റ് വിവിധോപകരണസാമഗ്രികളും വാങ്ങി ഇൻഡ്യയിലേക്കയക്കണം. രണ്ടു പയ്യടനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷം മൂന്നാമതൊന്നിനാരംഭിക്കുമ്പോൾ ഈവക കാര്യങ്ങൾ ലഘുതരമാണെന്ന് വിചാരിച്ചേക്കാം. പക്ഷെ സംഘരൂപീകരണവും സാധനശേഖരവും എത്ര പ്രാവശ്യം കഴിഞ്ഞാലും പിന്നെയും വിഷമം തന്നെയാണ്. കണ്ണൽ നോർട്ടൻ ആരോഹണാനന്തരം എല്ലാ അംഗങ്ങളുമായി കൂടിയിരുന്ന് ഇനിയും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതായ പരിഷ്കാരങ്ങളേയും അഭിവൃദ്ധിമാർഗ്ഗങ്ങളേയും പറ്റി അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾ ചെയ്തു. മൂന്നു സംഘങ്ങളുടേയും അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് ലഭ്യമായ ചില പ്രധാന നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് സമുചിതമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

സംഘാംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവസാന തീരുമാനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പരിപൂർണ്ണാവകാശം സംഘനേതാവിനുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് നോർട്ടന്റെ അഭിപ്രായം. നേതാവിന് സംഘാംഗങ്ങളുമായി ഇടപെടുകയും അവരുടെ കൂടെ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിനാലും വിജയപരാജയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രധാന ഉത്തരവാദിത്വം നായകനുള്ളതുകൊണ്ടും സംഘാംഗത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവസാനത്തിട്ടിനുള്ള അധികാരം നേതാവിനു തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്.

ആരോഹണസംഘം യാത്രതിരിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി ഇം

ഞങ്ങളിൽവെച്ചുതന്നെ ഹിമാലയ അടിവാരത്തു ചെന്നിട്ട് അനുക
 രിക്കേണ്ടതായ ആരോഹണ പദ്ധതികളെല്ലാം തീർച്ചപ്പെടുത്തി
 യിരിക്കണം. ഇതു രസകരമായ ഒരുപ്രായമാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ
 വെച്ചുതന്നെ ആരോഹണത്തിന്റെ പ്രധാനപ്താൻ നിശ്ചയിക്ക
 ന്നതിനേക്കാൾനന്ന് ടിബറ്റിലെത്തിയിട്ടില്ലയോഎന്ന് ആക്ഷം
 തോന്നാം. കയറേണ്ടവിധങ്ങളേപ്പറ്റി പ്രായോഗികമാർഗ്ഗങ്ങൾ
 നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിന് എളുപ്പമുള്ളത് ആരോഹണരംഗസ്ഥലത്തു
 എത്തിയിട്ടുതന്നെയാണ് എന്നുമാത്രമേ നാമൊക്കെ സാധാരണ
 യായി ചിന്തിക്കയുള്ളൂ. എന്നാൽ നോർട്ടന്റെ അഭിപ്രായം ചു
 മട്ടുകാർ വഹിക്കേണ്ടതായ സാമാനങ്ങളുടെ തോതും, ആരോ
 ഹകന്മാർക്ക് അത്യയരങ്ങളിലുപയോഗിക്കേണ്ടതായ ഭക്ഷണസാ
 ധനങ്ങളുടെ വിധവുമെല്ലാം ആദ്യമെതന്നെ നിശ്ചയിക്കണമെ
 ന്നാണ്. തന്നെയുമല്ല ടിബറ്റുപ്രദേശത്ത് എപ്രിൽമാസത്തിൽ
 പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന കാലസ്ഥിതി, ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ തീരുമാനി
 ക്കുന്നതിന് ഒട്ടും അനുയോജ്യവുമല്ല. ഘർമ്മമാത്ര പൂജ്യരേഖകാണി
 ക്കയും, അത്യുഗ്രവും അതിശൈത്യവുമായ കാരാടിക്കയറുംചെയ്യ
 വേണ്ട മനുഷ്യരുടെ സ്വഭാവപ്രകൃതികൾക്കും കുറേ ഒരുമാറ്റം
 സംഭവിക്കുക സാധാരണമാണ്. അതിനാൽ അഭിപ്രായഭിന്നത
 കൾ തീരുമാനിക്കുന്നതിന് ഒട്ടുംപറ്റിയ കാലഘട്ടമല്ലതും. എ
 ന്നാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽവെച്ചുതന്നെ ആരോഹണസംബന്ധമായ പ്ര
 ധാനസംഗതികൾ തീരുമാനിക്കുന്നതിന് ഒരുവലിയ പ്രായോ
 ഗികവിഷമമുണ്ട്. സംഘത്തിലെ പ്രധാന അംഗങ്ങളിൽ പല
 തരം വിദൂരസ്ഥലങ്ങളിലായിരിക്കും. ഡാർജിലിങ്ങിൽ വന്നതിനു
 ശേഷം മാത്രമേ സംഘാംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചുകൂടുകയു
 ള്ളൂ. മൂന്നാമത് സംഘത്തിന്റെ കാര്യം ആലോചിച്ചാൽ ഇതു
 കുറേക്കൂടെ സ്പഷ്ടമാകും. മി. സോമർവെൽ തെക്കേഇൻഡ്യ
 യിലാണ്, ഓഡൽപേഞ്ചായിൽ, ബ്ലൂസ് വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ.
 എന്നിരുന്നാലും എഴുത്തുകുത്തുകൾമുഖേന കുറേയൊക്കെ സം
 ഗതികൾ നേരത്തെ ശരിപ്പെടുത്താം.

സാധന സാമഗ്രിസംഭരണ കമ്മറ്റിയുടെ നേതാവ് ആ
 രോഹണ സംഘത്തിലെ ഒരു പ്രധാന അംഗമായിരിക്കേണ്ടതാ
 വശ്യമാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന് മൻപയ്ക്കുന്നസംഘങ്ങളിൽ സംബ
 സ്ഥിച്ച് പരിചയവും വിവിധവകുപ്പുകളിൽ മേൽനോട്ടാവകാ
 ശവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു കൊള്ളാം. കൂടാതെ സകലസാധനങ്ങളും
 ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു കപ്പൽകയറുന്നതിന് മുന്നോലുമാസമു

ൻപുതന്നെ തയ്യാറാക്കിയാൽ മാത്രമേ അവയെല്ലാം ശരിയായി പരിശോധിച്ച് കപ്പലിൽകയറ്റാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ.

കൂടാതെ സഞ്ചിച്ച് വിശേഷവിധിയായി ഒന്നും പറയാനില്ല. വിംബർ കൂടാതെ മീഡ് കൂടാതെമാണ് എവറസ്റ്റ് പർവ്വതസംഘം ഉപയോഗിച്ചത്. ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്നതിന് സൗകര്യപ്രദമായ ഒരു മാതൃകാകൂടാരം നോർട്ടൻതന്നെ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സംഘനേതാവ് നല്ലകരുതോടും അഥവാ സൂട്ടംകൂടെ കൊണ്ടുപോകേണ്ടതാവശ്യമാണ് ആരോഹകന്മാർ സാധാരണയായി മലകയറ്റത്തിനും യാത്രക്കുമുള്ള പ്രത്യേക റ്റസ്സുകൾ മാത്രമേ കൊണ്ടുപോകാറുള്ളൂ. ടിബറ്റിലെ പലപ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുകയും മറ്റും ചെയ്യുമ്പോൾ പെരും യാത്രാവേഷത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതെ സാധാരണവേഷത്തിൽതന്നെ ഇരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. ടിബറ്റിലെ പല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മനോഹരമായ ചൈനാ സിൽക്കുകൊണ്ടുള്ള ഉടുപ്പുകൾ ധരിച്ചാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. യൂറോപ്യന്മാരെ കണ്ടിട്ടുപോലുമില്ലാത്ത അനേകം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ടിബറ്റിലുണ്ട്. ആസ്ഥിതിക്ക് ആലുമായി ഒരു യൂറോപ്യൻ അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ ഒരുമാതിരി അന്തസ്സായിത്തന്നെ വേണം വസ്ത്രധാരണം ചെയ്തിരിക്കാൻ.

നല്ല കുരേ പുസ്തകങ്ങളും കൊണ്ടുപോകുന്നത് കൊള്ളാമെന്നാണ് നോർട്ടന്റെ അഭിപ്രായം. പല സഞ്ചാരികളും ഈ അഭിപ്രായത്തോടനുസരിച്ചുവന്നെങ്കിലും നിശ്ചയമാണ്. പർവ്വതവും ഭൂപരിശോധനയും ആരോഹണവും മറ്റും കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ക്ലേശങ്ങളിൽ നിന്നും ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ നിന്നും മനസ്സിനെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രസന്നചിത്തതയോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നതിനും പുസ്തകപാരായണം വളരെ നല്ലതാണ്. പർവ്വതവേളകളിൽ വായിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ കൂടുതൽ ഓർമ്മയിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്യും. മനസ്സ് ആശയങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധമായിരിക്കുന്ന അവസരമാണത്. അതിനാൽ പുസ്തകങ്ങൾ പർവ്വത സംഘക്കാക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്തതുതന്നെ.

ജിയോഫ്രേം റൂസ് ഇൻഡ്യാക്കാരായ ആളുകളെ ചുമട്ടുകാരായി ചേർക്കുന്നതിനേപ്പറ്റി പല സംഗതികളും ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ട്. മേജർ ഹിൻജിസ്റ്റൺ മരുന്നസംഭരണങ്ങളെപ്പറ്റിയും അത്യയര കൂടാതെ ഉള്ളിലെ സജ്ജീകരണങ്ങളെപ്പറ്റിയും പലതും

പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മഞ്ഞുമഴ, (ഹിമകൂന്താലി) കൂടാരങ്ങൾ, കയറുകൾ, കയറുഗോവണികൾ, നിദ്രാസഞ്ചികൾ, യന്ത്രയടുപ്പ്, ഞെമ്മോഹ്യാസ്കം, ശാസ്ത്രീയോപകരണങ്ങൾ മുതലായവയെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധേയമായ പല സംഗതികളും ഡോക്ടർ സോമർവെൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രാണവായുപകരണങ്ങൾ കഴിയുന്നതും ലഘുവായും, ഭാരംകുറഞ്ഞും ഉണ്ടാക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഓഡൽ പറയുന്നു. പതിനഞ്ചോ ഇരുപതോ രാത്രിയിൽ കൂടുതൽ ഭാരമുണ്ടായിരിക്കരുതെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷം. ടിബറ്റിൽക്കൂടിയുള്ള ഗതാഗതത്തെപ്പറ്റിയും സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനെപ്പറ്റിയും ഷെബിയർ അഭിപ്രായം പറയുന്നു. ഭക്ഷണമുറകളെപ്പറ്റി ബിതാം ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. ആരോഹണവേളയിലും യാത്രാസന്ദർഭങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഭക്ഷണങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി നിർദ്ദേശിച്ച് തദനുസരണം ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ തകർപ്പെട്ടിട്ടില്ലാക്കി ഓരോന്നിനും പ്രത്യേകം നമ്പരിട്ട് ലണ്ടനിൽവെച്ചുതന്നെ തയ്യാറാക്കി കൊണ്ടുപോരണമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. ആരോഹണസംഘത്തിനാവശ്യമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മുഴുവൻ ലണ്ടനിൽവെച്ചു ശേഖരിച്ച് എ 1, എ 2, എ 3, ബി 1, ബി 2, ബി 3, സി 1, സി 2, സി 3, എന്നിങ്ങനെ യഥാക്രമം നമ്പരുകൾ കൊടുത്ത് ഡെപ്പികളിലാക്കണം. ഏ നമ്പരുകളിലെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ബീ നമ്പരുകളിൽനിന്നും സി നമ്പരുകളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരിക്കണം. അനന്തരം എ 1, ബി 1, സി 1, എ 2, ബി 2, സി 2, എ 3, ബി 3, സി 3, ഈ ക്രമത്തിൽവേണം ഉപയോഗിക്കുവാൻ, ഇപ്രകാരമായാൽ ഒരേമാതിരി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ഉപയോഗിക്കാൻ ഇടവരാതെയിരിക്കും. ഒരേതരം ഭക്ഷണംതന്നെ കഴിച്ചാൽ വിശപ്പു കുറയുമത്രെ. ഇപ്രകാരം ഭക്ഷണസാധന നിർവ്വഹണത്തിന് പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യാതെയിരുന്നാൽ മുൻപു പറിയതുപോലെ പഞ്ചസാരയും, പാലും, ജാമും, ചായയും ആദ്യമെതിർന്നുപോകും. എവറസ്റ്റിന്റെ കയറ്റം പകുതിയാകുമ്പോൾ പിന്നീട് അത്യാവശ്യപ്പെടുന്ന സാധനങ്ങൾ കാണുകയുമില്ല.

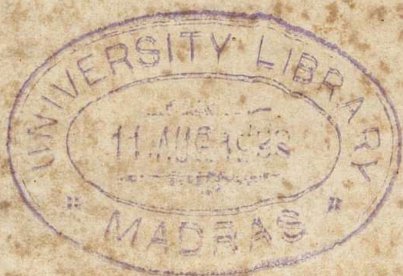
ഒരുക്കങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രധാനമായ മറ്റൊരു സംഗതി പ്രാണവായുപകരണ സംഭരണമാണ്. പ്രാണവായുവേണോ വേണ്ടയോ എന്നുതന്നെ ആദ്യമായി തീർച്ചപ്പെടുത്തണം. നിർദ്ദാശ്യാതിരേകത്താൽ പ്രാണവായു വേണമെന്നുത

ആരേവരകുന്ദൻ പൂർവ്വേയ്ക്കു വെക്കു 40 രാത്രിയിൽക്കൂടെ 40 രാത്രിയിൽക്കൂടെ ഭക്ഷണ
സാധനങ്ങൾ നിറച്ച വെട്ടികൾ പുറത്തു വെട്ടികൾക്കു യാത്ര ചെയ്യുന്നു.

Photo by Dr. Somervell.

(By kind permission of Dr. Somervell.)

നെയ്താണ് ആലോചിച്ചു തീരുമാനിച്ചത്. ഈ ഗ്രന്ഥകാരനും ആ തീരുമാനത്തിൽ പങ്കുണ്ട്. അന്തരീക്ഷസ്ഥിതി ക്രമേണ ശരീരത്തിനനുയോജ്യമായിത്തീരുമെന്നുള്ള തത്വം അന്ന് നന്നായി പഠിച്ചിരുന്നില്ല. 1922-ൽ അമേലത്തോപയോഗത്തെപ്പറ്റി രീവുമായി വാദിച്ചതുപോലെ അതിന്റെ ഉപയോഗശൂന്യതയെപ്പറ്റിയും ഹൃദയസ്പഷ്ടമായവിധം വാദിക്കുന്നതിന് സോമർവെൽ അന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലില്ലായിരുന്നു. പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ച് ൨൦൦൦ അടി ഉയരം കയറാൻ സാധിച്ചില്ലേ? അതല്ലയോ കയറാൻ സാധിച്ചതിൽ ഏറ്റവും കൂടിയ ഉയരം. അതുകൊണ്ട് ൨൦൦൦൦-ത്തിൽ എത്തണമെങ്കിലും ഇതുകൂടാതെ കഴികയില്ല. എന്തിന് 1924-ലെ സംഘവും പ്രാണവായു കഴുപ്പുകൾ ശേഖരിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ.

അദ്ധ്യായം ൧൮.

ഡാർജ്ജിലിങ്ങിൽ നിന്ന് റോങ്ങ് ബക്കിലേക്കു്.

ബ്റൂസ്സും, നോർട്ടനും മറ്റു സംഘാംഗങ്ങൾ പുറപ്പെട്ട നതിനു മുമ്പേ തന്നെ പുറപ്പെട്ട് 1924 ഫെബ്രുവരി 18-ാംനാൾ ഡൽഹിയിലെത്തി. സർവ്വസൈന്യാധിപനായിരുന്ന റോളിൻസൺ പ്രഭു അവർക്കു് സകല ഒത്താശകളും സഹായസഹകരണങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തു. പ്രഭു രാജകീയ ഭൂമിശാസ്ത്രസംഘത്തിന്റെ ഒരു പഴയ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ മകനായിരുന്നതിനാൽ എവറസ്റ്റ് തരണശ്രമത്തിൽ കുറെക്കൂടുതൽ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം ക്യാപ്റ്റൻ സി. ജി. ബ്റൂസ്സിനേയും നാലു നോൺ കമ്മീഷൻഡ് ഗുർക്കാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും സംഘത്തിൽ ചേരുന്നതിനു അനുവദിക്കുകയും അവർക്കു് വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

മാർച്ച് ഒന്നാം തീയതിയോടുകൂടെ സംഘകേന്ദ്രം രൂപീകൃതമായിക്കഴിഞ്ഞു. ജനറൽ ബ്റൂസ്സ്, നോർട്ടൻ, ജിയോഫ്രാബ്രൂസ്സ്, ഇൻഡ്രൻ ഫോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായ ഷെബിയർ ആലിയായവർ വന്നു കഴിഞ്ഞു. ഷെബിയ

ർ ഒരു പുതിയ ആളാണ്. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ബ്ലസ്സ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. “ഷെഖിയർ അത്യാത്മിയോടെ ജോലി ചെയ്യും അസുഖങ്ങളെ തുണവൽഗണിക്കും ചെയ്യുന്ന ഒരു മാന്യനാണ്. ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു വാഹന ജോലികളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം ഏഴ് ചുമട്ടുകാർ അത്യാഹിതത്തിൽപ്പെട്ട് മരിച്ചുപോയതു അന്നാട്ടുകാരായ ചുമട്ടുകാരെയാകമാനം അധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതിന് പര്യാപ്തമായിരുന്നെങ്കിലും, ഇത്തവണ ഭാരവാഹകന്മാരെ ലഭിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സംഘത്തിന് യാതൊരു പ്രയാസവും ഉണ്ടായില്ല. മലനാട്ടുകാരും, ഷെർപ്പാസും, ബോട്ടിയാസും മറ്റുമായി അനേകമാളുകൾ ചുമട്ടുകാരുടെ സംഘത്തിൽ ചേരുന്നതിന് തീവ്രയത്നം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. രണ്ടു സംഘത്തിലും സേവനം ചെയ്തിട്ട് മൂന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യവും സംഘത്തിൽ ചേരാനായി വന്നവർ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഉദ്ദേശം മുന്നൂറോളം അപേക്ഷകന്മാരിൽനിന്ന് ഏഴുപതു ചുമട്ടുകാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. കർമ്മാപോളിനെ പിന്നെയും ദിഭാഷിയായി നിയമിച്ചു. ജിയാൽജിൻ എന്നൊരാളെ പോളിന് സഹായിയായും നിയമിച്ചു. പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഹിൻ ജിസ്റ്റന്റെ സഹകാരിയായി സിക്സിം സ്വദേശിയായ ഒരാളെക്കൂടെ സംഘത്തിൽ ചേർത്തു.

അധികവിളംബമെന്യേ, ബാക്കി സംഘാംഗങ്ങളും വന്നുതുടങ്ങി. തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്ന് സോമർവെല്ലും, പേപ്പ്യയിൽനിന്ന് കാഡലും, ബാഗ്ദാദിൽ നിന്ന് ഹിൻജിസ്റ്റനും, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്ന് മാലൊറിയും, ഐവ്വിനും, ബീതാമും, ഹാസ്സാർഡും വന്നു ചേർന്നു. നോവൽ ചലചിത്രക്കാരായ ഗ്രാഹണസംബന്ധമായ പല ക്രമീകരണങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായി. സംഘാംഗങ്ങളെല്ലാവരും ബ്ലസ്സിന്റെ പ്രസന്നമായ നേതൃത്വത്തിൽ സംയോജിച്ചു.

മേയ് ഒന്നാംതീയതിയോടുകൂടെ എവറസ്റ്റിന്റെ പര്യാന്തഭാഗത്തുള്ള ആസ്ഥാനാംഗകൂടാരസ്ഥാനത്തു എത്തണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ആരോഹകസംഘം മാർച്ച് 25-ാം തീയതി ഡാർജിലിങ്ങിൽ നിന്ന് യാത്ര തിരിച്ചു. മേയ് മാസം മുഴുവനും ജൂണിൽ കാലവർഷം തുടങ്ങുന്നതുവരെയുള്ള സമയവും എവറസ്റ്റാ രോഹണത്തിന് വിനിയോഗിക്കണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ആഗ്രഹം.

മാഗ്ഗ്മെഡ്യയുള്ള പ്രകൃതിരമണീയകതയെപ്പറ്റി മുൻപ്

പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ അവയെ പുനശ്ച വിസ്തരിക്കണമെന്നാ ഗ്രഹമില്ല.

പ്രസ്താവാർഹമായ വലിയ വിശേഷങ്ങൾ ഒന്നുംകൂടാതെ എല്ലാവരും ഫാറിയിൽ എത്തി. ഇനി റിബററ്റ് അധിത്യക കടന്നുകൂടണം. പരിശോധനാർത്ഥം കൂടാരങ്ങളെല്ലാമടിച്ചുനോക്കി കേട്ടുപാട്ടു രീതി ഭംഗിയാക്കി. മറ്റു സാധനസാമഗ്രികളെല്ലാം യഥേഷ്ടം ആവശ്യാനുസരണം സൗകര്യമായി എടുക്കത്തക്കവിധത്തിൽ തരംതിരിച്ച് പല വകപ്പുകളാക്കി, പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കെട്ടുകളാക്കി വെച്ചു. സമത്വം ഉത്സാഹഭരിതനുമായ ഹിൻജിസ്റ്റൻ സംഘാംഗങ്ങളുടെ ഭേദപരിശോധനയും നടത്തി. ജനറൽ ബ്ലൂസ് ഇതിനിടയിൽ സോങ്ങ് പെൻ (Dzongpen) എന്ന ഒരു റിബറററ ഉദ്യോഗസ്ഥനുമായി ഒരു വഴക്കം നടത്തി. ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കീഴ്സിൽബന്ധികളുടെ ഒരു പാവയും അത്യാഗ്രഹിയും തന്റേറടമില്ലാത്തവനുമായ ഒരു മനുഷ്യാധമനായിരുന്നു.

ഫാറിയും ലാസായുമായി ഭാഗ്യവശാൽ കമ്പിത്തഹാൽ ഘടനയുണ്ട്. പയ്യടനസംഘക്കാർ വേണ്ട സഹായ സഹകരണങ്ങൾ ചെയ്തു കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്ന് ലാസായിൽ നിന്നും ഫാറിയിലെ സോങ്ങ് പെനിന് കമ്പിയടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ബ്ലൂസ് ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പ്രവൃത്തിയെ അധികേഷപിച്ച് ലാസായിലുള്ള മേലുദ്യോഗസ്ഥന്റെ പേക്കയയ്ക്കുന്നതിനായി ഒരു കമ്പി എഴുതി. ഇതു കണ്ടപ്പോൾത്തന്നെ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഭയവിഹ്വലനായി. ഉടൻതന്നെ അവർ ഒരു ഡർബാർകൂടി ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥനുമായി നടത്തേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ഭംഗിയായി കലാശിപ്പിച്ചു.

അതുത്സാഹപൂർണ്ണമായി സംഘം ഫാറിയിൽ നിന്നും യാത്രതിരിച്ചു. പക്ഷെ ഇടയ്ക്കൊരു നിർഭാഗ്യവും ഉണ്ടായി. ചുരം കടന്ന് റിബററ്റ് അധിത്യകയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോഴേയ്ക്കും ബ്ലൂസിന് മലേറിയ അഥവാ മലമ്പനി എന്ന രോഗം പിടിപെട്ടു. സുഖക്കേട് പെട്ടെന്ന് വളരെ വർധിക്കയാൽ സംഘനേതൃത്വം ഉടൻതന്നെ നോർട്ടനെ എല്ലിച്ചുവെച്ച് സിക്കിമിലേയ്ക്കു തിരികെപ്പോകേണ്ടതായി വന്നു.

ഇതു ബ്ലൂസിന് ഏറ്റവും ഹൃദയഭേദകമായ സംഗതിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അനേക കൊല്ലങ്ങളായി എവറസ്റ്റാരോഹണം ജന്മസാഫല്യമായി കരുതിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രായം അല്പം മുന്നോട്ടായിപ്പോയതുകൊണ്ട് ഒരുവേള മുകളിൽ എത്താൻ

സാധിക്കാതെയിരുന്നാലും, സംഘം നയിക്കുകയും സംഘാംഗങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും, ആസ്ഥാനരംഗ ശിബിരത്തിലിരുന്നു കൊണ്ട് സംഘനടപടികൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന തൃപ്പൂത്തുവയലിൽ അദ്ദേഹം അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതോദ്ദേശ്യം സാധിക്കാതായപ്പോൾ തിരിയെ മടങ്ങേണ്ടതായി വന്നത് കഷ്ടത കഷ്ടതയെന്നു പറയേണ്ട. സംഘത്തിനും ഇത് അപരിഹാര്യമായ ഒരു നഷ്ടമായിരുന്നു. സംഘ ഘടനയും നിയന്ത്രണവും ആർക്കും നിവൃത്തിയാക്കുന്നില്ലെന്നാലും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ നവജീവനും ഉന്മേഷവും സംഘത്തിന് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിന് മറ്റൊരാളുണ്ടാകുമെന്നു സാധിക്കുകയില്ല. സ്റ്റേഹാനിലജപാലകൾ പൊട്ടി പ്രവഹിക്കുന്ന ഒരു കരണാഗ്നിശൈലം തന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനർത്ഥമായ വിനോദ ഭാഷണങ്ങളും, അനന്യസാധാരണമായ സന്തോഷപ്രകൃതിയും, എത്ര നിരാശയേയും നിർഭാഗ്യത്തേയും ജയിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസന്നഭാവവും തമാശകളും, ഇംഗ്ലീഷ് കാരായ സംഘാംഗങ്ങൾക്കും നാട്ടുകാർക്കും ഒരുപോലെ ഹൃദ്യവും രസഭ്രയിഷ്ടവുമായിത്തീർന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആസ്ഥാനരംഗകൂടാരത്തിലിരുന്നുവെന്ന് നിസ്തർക്കസുരമായ അത്യാഹ്ലാദം പ്രസരിപ്പിച്ച് സംഘാംഗങ്ങളെയെല്ലാം സന്തോഷഭീഷ്ടിയിൽ ആരാധിക്കുമായിരുന്നു. എവറസ്റ്റാർക്കോഹണവിജയത്തിന് അപരിത്യാജ്യമായ സംഗതിയും ഇതുതന്നെയാണ്.

നോർട്ടൻ സംഘനേതൃത്വം സ്വീകരിച്ചു. ഒരു കണക്കിനു ഇതൊരു ഗുണമായിരുന്നു. നോർട്ടൻ എവറസ്റ്റർ കയറാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള ആളാണ്. ഇനിയും ആരോഹകന്മാരിലൊരാളായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ബ്ലൂസ്റ്റീൻ ആരോഹണം സാധ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ സന്നിഗ്ദ്ധമാണ്. നോർട്ടൻ ബ്ലൂസ്റ്റീനെപ്പോലെ ഹിമാലയാദികളെപ്പറ്റിയൊ, സമീപവാസികളായ നാട്ടുകാരെപ്പറ്റിയോ അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ആരോഹണത്തിനു ഏറ്റവും യോജിച്ച പ്രായമായിരുന്നു നോർട്ടനുണ്ടായിരുന്നത്.

നോർട്ടൻ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നതിന് വിശേഷവിധിയായ ഒരു മഹനീയഗുണമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനിതരമനുഷ്യാസാധാരണമായ നിസ്സഹായത എതിരില്ലാത്തവിധം അത്ര മഹനീയമായിരുന്നു. സംഘനേതാവെന്ന നിലയിൽ എവറസ്റ്റർ ജയിച്ചാൽ ബഹുമതിയും, തോറ്റാൽ അവമാനവും, നോർട്ടനുതന്നെയാണ് കൂടുതൽ ലഭിക്കേണ്ടതു എന്നിരുന്ന

നാലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വകീയ ബഹുമതിയെ കാംക്ഷിക്കാതെ പൊതുഗുണത്തേയും, പൊതുകീർത്തിയേയും, ലാക്കാക്കി എത്രും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും, എത്ര സ്വാതന്ത്ര്യവും ചെയ്യുന്നതിനും നോർട്ടൻ സദാ ജാഗരൂകനായിരുന്നു. സംഘനേതാവെന്ന നിലയിൽ നോർട്ടൻ എവറസ്റ്റിന്റെ കൂടാരത്തിൽ ആദ്യം എത്തണമെന്ന് ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ബാക്കി ആരോഹകന്മാരെ മനഃപൂർവ്വം ക്ലേശങ്ങൾ സഹിപ്പിക്കുകയും, അവരുടെ ഭാഗ്യരമായ യശസ്സിനു മാലിന്യമുണ്ടാക്കുകയും മറ്റും വേണമെങ്കിൽ ചെയ്യാമായിരുന്നു. നേതാവിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി അനുയായികളുടെ സകല ശക്തികളും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു നിർബന്ധിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ടല്ലോ. പക്ഷെ ഇതാനും അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചില്ല. എവറസ്റ്റിന്റെ കൂടത്തിൽ ആദ്യം എത്തേണ്ടതു ആരായിരിക്കണം എന്നുള്ള സംഗതി ഒരു പ്രധാന കാര്യമായി അദ്ദേഹം ഗണിച്ചില്ല. ഏറ്റവും പുറകെ കയറുന്ന ഉപസംഘത്തിലും ചേരുവാൻ നോർട്ടൻ തയ്യാറായിരുന്നു. സോമർവെൽ, മാലോറി ആലിയായി, എവറസ്റ്റിനോടൊന്നു മർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പരിജ്ഞാനമുള്ള ചില ആരോഹകന്മാർ നോർട്ടന്റെ കീഴിലുണ്ടായിരുന്നു. സംഘനേതാവെന്ന നിലയിൽ അവരുടെ അഭിപ്രായാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു ബാല്യസ്ഥനല്ലായിരുന്നു എങ്കിലും, അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അറിഞ്ഞ് തദനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള വിശാല മനഃസ്ഥിതി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

നോർട്ടന്റെ ഈ പൊതുഗുണകാംക്ഷയും വിശാലമനഃസ്ഥിതിയും സംഘാംഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ധൈര്യവും ഉത്സാഹവും ഉളവാക്കി. നേരേമറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിപരമായ കീർത്തിക്കു വേണ്ടി ശിഷ്ടം അംഗങ്ങൾ കൂടെ ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ എല്ലാവരും സസന്തോഷം അപ്രകാരം ചെയ്യുമായിരുന്നു. സംഘാംഗങ്ങളുടെ അഭിഷ്ഠാനസരണം തന്നെ കാര്യങ്ങൾ നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതുകൊണ്ട് സകല സംഗതികളും സുഗമമായി നടക്കുകയും സംഘാംഗങ്ങൾക്കു നായകന്റെ പേരിൽ കൂടുതൽ ബഹുമാനവും സ്നേഹവും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. മൂന്നു പർവ്വതസംഘത്തിലും സംബന്ധിക്കുകയും, എവറസ്റ്റ് ശിഖരീശിഖരയിലേക്കു കയറുന്നതിനുള്ള വഴി കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്ത മാലോറി തന്നെ നോർട്ടനെപ്പറ്റി വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനെന്നു കരുതിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. നോർട്ടനെ നായകനാക്കിയതിൽ വല്ലവ

കുറുപ്പും പരിഭവത്തിന് വഴിയുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ അതു മാലോറി ക്കു മാത്രമായിരുന്നു. പല ന്യായങ്ങളാലും മാലോരിയ്ക്കായിരുന്നു ഈ സ്ഥാനം ലഭിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. അദ്ദേഹം അനന്യസാധാരണമായ സാമത്വം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സുപ്രസിദ്ധ മലങ്കര റക്കാരനും, ഹിമാലയാനിതംബപ്രദേശങ്ങളിൽ നല്ല പരിചയമുള്ളയാളും എല്ലാ ആരോഹണസംഘങ്ങളിലും സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മാന്യദേഹവും എവറസ്റ്റി ശിഖാപ്രാപ്തിക്കു പര്യാപ്തമായ ഒരു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മഹാനും ആണ്. എവറസ്റ്റ് ഭൂവിഭാഗഗവേഷണങ്ങൾക്കായി ഇത്രയും ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകൾ വളരെ ചുരുക്കമാണ്. ഈദൃശ സാഹചര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം നേതൃത്വത്തിന് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ തന്നെ അതു മനുഷ്യസാധ്യമെന്നു പറയാനുള്ളു. ഇപ്രകാരമുള്ള മാലോറി നോർട്ടനെപ്പറ്റി വളരെ പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നോർട്ടന്റെ നയകോവിദതയും നേതൃത്വസാമത്വവും എത്രമാത്രമെന്ന് പ്രസ്താവ്യമാണല്ലോ.

എവറസ്റ്റാക്രമണവിധങ്ങളെപ്പറ്റി ഗൗരവമായ ആലോചനകൾ തുടങ്ങി. സംഘസാമാനങ്ങൾ വന്നുചേരുന്നതിനായി കംബാസോങ്ങിൽ നാലുദിവസം താമസിക്കേണ്ടതായിവന്നു. ഈ നാലു ദിവസങ്ങളും വൃഥാ കളയാതെ ആക്രമണമാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു. എവറസ്റ്റ് കയറുന്നതിനെന്താ ഇത്രയൊക്കെ ചിന്തിക്കാനുള്ളത് എന്നു നമുക്കു തോന്നിയേക്കാം. എല്ലാവരുംകൂടെ നടന്നു എവറസ്റ്റിൽ കയറി ഇറങ്ങി ഇങ്ങു പോന്നാൽ പോരയോ? മതി, മതി. അതു പറയാനും എഴുതുവാനും വളരെ എളുപ്പമുണ്ട്. പക്ഷെ കയറി നോക്കുമ്പോഴേ അറിയാവുന്നതിന്റെ വിഷയം. കയറാൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ കാലസ്ഥിതി അനുകൂലമായിരിക്കുമോ പ്രതികൂലമായിരിക്കുമോ എന്നറിയാൻ പാടില്ല. പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചു കയറുന്നവർക്കും ഉപയോഗിക്കാതെ കയറുന്നവർക്കും അനുയോജ്യമായ ക്രമീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനാണ് ഏറ്റവും വലിയ വിഷയം. കൂടാതെ ചുമട്ടുകാരുടെ സഹായം ആവശ്യമുള്ള സകല ഘട്ടങ്ങളിലും, ഹിന്ദുസ്ഥാനിയോ നീപ്പാളഭാഷയോ അറിയാവുന്ന ഒരു ആരോഹകൻ അവരുടെ കൂടെയുണ്ടായിരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഉപസംഘങ്ങൾ രൂപീകരിക്കണം.

നോർട്ടൻ വളരെ കാലെക്സി-ക്രിസ്റ്റ്മസ്സിനോടു സമീപി

ച്ച്-എവറസ്റ്റാകൃമണവിധങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ചില നക്കൽ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അച്ചടിച്ച് സംഘാടനങ്ങളുടെ വിമർശനത്തിനും സമീകരണത്തിനുമായി വിതരണം ചെയ്തിരുന്നു. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ ചിലവയെ സംബന്ധിച്ച മാലോരിക്ക അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. നോർട്ടനും, സോമർവെല്ലും, മാലോറിയും, ബ്ലൂസ്റ്റോം, ഡാർജീലിങ്ങിൽവെച്ചും, ഹാരിയിൽവെച്ചും, ഇവയെപ്പറ്റി ചില വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തിയെങ്കിലും കംബാസോങ്ങിൽ എത്തിയപ്പോഴും, എവറസ്റ്റാകൃമണ വിധങ്ങളെപ്പറ്റി സമുസമ്മതമായ ഒരുഭിപ്രായവും, ഐക്യകണ്ഠമായ ഒരു പദ്ധതിയും, രൂപീകൃതമായില്ല. എലിൽ 17-ാംനം അവർടിൻകിസോങ്ങിൽ എത്തി. ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചു മാലോറി ഒരു പുതിയ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചു. എല്ലാവർക്കും അതു അംഗീകാരയോഗ്യമായിത്തോന്നി. ആ പുതിയ ആരോഹണപദ്ധതി ഇപ്രകാരമാണ്:-

1. എ.യും ബി.യും 15 ചുമട്ടുകാരോടുകൂടി ഉത്തരഭോജ്ഞിലുള്ള നാലാമതു കൂടാരത്തിൽനിന്നും തിരിച്ച് 25,500 അടി ഉയരത്തിലെത്തി 5-ാമതു ക്യാമ്പ് സ്ഥാപിച്ചിട്ട് തിരിയെ ഇറങ്ങുക.

2. പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാത്ത ആരോഹകന്മാരായ സി.യും, ഡി.യും, 15 ചുമട്ടുകാരോടുകൂടെ 5-ാമതു കൂടാരത്തിലെത്തുക. 15 ചുമട്ടുകാരിൽ ഏഴുപേരെക്കൊണ്ടു മാത്രമേ ഭാരം വഹിപ്പിക്കാവൂ. ഈ ഏഴുപേരും അഞ്ചാമതു കൂടാരത്തിൽ സാമാനങ്ങൾ നിക്ഷേപിച്ചിട്ട് തിരിയെ ഇറങ്ങുക. ബാക്കി 8 ചുമട്ടുകാർ 5-ാമതു കൂടാരത്തിൽ കിടന്നുറങ്ങുക.

3. സി.യും, ഡി.യും, ഈ എട്ടു ചുമട്ടുകാരുമായി അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ തിരിച്ച് 27,300 അടി ഉയരത്തിലെത്തി 7-ാമതു കൂടാരം സ്ഥാപിക്കുക.

4. പ്രാണവായു സംഭരണങ്ങളോടുകൂടി ഈ.യും എഫ്.യും, സി.യും ഡി.യും, ൨൭,൩൦൦ അടി ഉയരത്തിലേക്കു യാത്ര തിരിക്കുന്ന ദിവസംതന്നെ ചുമട്ടുകാർ വഹിക്കാത്ത ൧൦ കൂലിക്കാരായി 5-ാമതു ക്യാമ്പിലേക്കു പോകുക. 5-ാമതു ക്യാമ്പിൽ തലേദിവസം നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന സാമാനങ്ങളും എടുത്തുകൊണ്ട് ൧൦൦൦ അടികൂടെ കയറി ൨൯൫൦൦ അടിയിലെത്തി ൩-ാമതു കൂടാരം സ്ഥാപിക്കുക.

5. ശൈലോത്തംഗ ശൃംഗത്തിൽവെച്ച് പരസ്പരം കണ്ടു മുട്ടാമെന്നുള്ള ആശയോടുകൂടെ അടുത്തദിവസം രാവിലെ ഈ

രണ്ടു ആരോഹക സംഘങ്ങളും പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കുന്നതും ഉപയോഗിക്കാത്തതും—കയററം തുടങ്ങുക.

മാലൊറിയുടെ അഭിപ്രായാനുസരണം ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു പദ്ധതിയുടെപ്രധാന ഗുണം രണ്ടു ആരോഹണ ഉപസംഘങ്ങൾക്കുപരസ്പരം സഹായം ലഭിക്കുന്നതിന് സൗകര്യമുണ്ട് എന്നുള്ളതാണ്. കൂടാതെ സ്ഥാപിക്കുകയും, സാമാനങ്ങൾ കയറുകയും ചെയ്തു ആരോഹണവിദഗ്ദ്ധന്മാർക്കു ക്ഷീണമുണ്ടാകുമില്ല. അവരുടെ സകല ശക്തികളും ആകൃമണത്തിലായിത്തന്നെ ഉപയോഗിക്കാം. കൂടാതെ ആദ്യസംഘം—പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാത്തതു—പരാജയത്തിൽ കലാശിച്ചു പിൻതിരിഞ്ഞാടിയാലും, അനുധാവനം ചെയ്യുന്ന രണ്ടാമതു ഉപസംഘത്തിനു ഒന്നുകൂടി ശ്രമിച്ചുനോക്കുകയും ചെയ്യാം.

സുദീർഘമായ ആലോചനകൾക്കും വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കും ശേഷം നിർമ്മിച്ച സുലളിതമായ പദ്ധതി ഇതാണ്. എ. ബി. സി. ഡി. ഇ. എഫ്. എന്നു സാമാന്യമായി നാം രണ്ടു സെറ്റു ആരോഹകന്മാരെ വേഗത്തിൽ തരംതിരിച്ചെടുക്കിലും, എ. ആരാണ്, ബി. ആരാണ്, എന്നിങ്ങനെ യഥാക്രമം തീരുമാനിക്കുന്നതു അത്ര ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമല്ലായിരുന്നു. നീപ്പാളഭാഷ അറിയാവുന്നവരാണെന്നും, അമ്ലനാഭോപയോഗത്തിൽ പരിശീലനമുള്ളവർ ആരാണെന്നും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടയാവശ്യമുണ്ട്. പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാതെ കയറുന്ന സംഘത്തിൽ അതുപയോഗിക്കുന്നതിനു പരിജ്ഞാനമുള്ളവരെ ചേർക്കാൻ പാടില്ല. അവരെ പിൻപെ ഗമിക്കുന്ന സഹായസംഘത്തിൽ വേണം ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കു ചിലപ്പോൾ നീപ്പാളഭാഷയറിയാൻ പാടില്ലെന്നു വന്നേക്കാം. അങ്ങനെയൊക്കെങ്കിൽ ചുമട്ടുകാരെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. എന്നിനധികം? അമ്ലോപയോഗത്തിന്റെ ഒരുപ്രധാന വിഷയം ഇവിടെ വിശദമായി എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ.

എ. ബി. സി. ഡി. ഇ. എഫ്. യഥാക്രമം ആരായിരിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുകയും, ഓരോ ഉപസംഘവും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിക്കേണ്ടതു ഏതേതു സംഗതികളിലാണെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ഭാരം മാലൊറിയ്ക്കുതന്നെയായിരുന്നു. കൂടുതൽ സാഹസിക വൃത്തികൾക്കും അപകടതരണങ്ങൾക്കും ഉള്ള സൗകര്യങ്ങൾ, പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാതെ മുന്നോടിയാ

യില്പോകുന്ന സംഘത്തിനായിരിക്കും എന്ന് മാലോറി വിശ്വസിച്ചു. ഉത്തരകോളത്തിനു മുകളിൽ രണ്ടു കൂടാരങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് അമ്ലജനകവാതകമുപയോഗിക്കാത്ത ഒരു സംഘത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട എവാസ്റ്റാശിഖയുമായി യുദ്ധം ചെയ്യണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു മാലോറിയുടെ വ്യക്തിപരമായ ഏറ്റവും വലിയ അഭിലാഷം. പക്ഷെ സംഘസംഘടന കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം അമ്ളക്ഷുലുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉപസംഘത്തിൽപ്പെടുന്നതിനാണ് ഇടയായത്. പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാത്ത മുന്നോടി സംഘത്തിന്റെ നേതാവായി ഡോക്ടർ സോമർവെല്ലിനെ നിശ്ചയിച്ചു. അമ്ളമുപയോഗിച്ചു പുറകെ കയറുന്ന സഹായകസംഘത്തിന്റെ നായകൻ മി. മാലോറിതന്നെയായിരുന്നു. സഹായകസംഘം മുന്നോടി സംഘത്തെപ്പോലെ ക്ഷീണിക്കുന്നതിനിടയില്ലാത്തതിനാൽ പുരോഗാമിസംഘത്തിനു സഹായമായിത്തീരുന്നതിനാണ് മാലോറിയെ സഹായസംഘ നേതാവായി നിയമിച്ചത്. കയറാം കഴിഞ്ഞു ഏറ്റവും അവശയം, ക്ലാത്തനാരുമായി ഇറങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ ആദ്യസംഘക്കാർക്കു വല്ല അപകടവും സംഭവിച്ചാൽ അവരെ വേണ്ടവിധം സഹായിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ ശക്തിയും തന്റേടവും രണ്ടാമതു സംഘത്തിനു ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ഇടയുള്ളതിനാൽ അവരുടെ പ്രധാന ചുമതല ഒന്നാമതു സംഘത്തിന്റെ വിജയത്തിനു സഹായിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. പക്ഷെ കായ്ക്കങ്ങൾ ഇങ്ങനെ തീരുമാനിച്ചതു യഥാർത്ഥത്തിൽ മാലോരിക്കു നിരാശാജനകമായിരുന്നു. എവാസ്റ്റായോധനത്തിൽ ധീരധീരം പോരാടാൻ തയ്യാറായിരുന്ന ആ ആരോഹണവീരൻ ഒന്നാമതു ഉപസംഘത്തിന്റെ വിജയ ലാഭത്തിനുവേണ്ടി തന്റെ വ്യക്തിപരമായ ആഗ്രഹത്തെ വിശാലഹൃദയത്തോടുകൂടെ പരിത്യജിച്ചു. ഏതു പ്രകാരമായാലും ആരെങ്കിലും എവാസ്റ്റ ജയിച്ചു കണ്ടാൽ പരിപൂർണ്ണതപ്തി അടഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്നു അദ്ദേഹം സമാശ്വസിച്ചു. താൻ ഏതു സംഘത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടാലും ദൈവാധീനമുണ്ടെങ്കിൽ ശുംഗാഗ്രം പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം തനിക്കു ലഭ്യമാകുമെന്നു അദ്ദേഹം ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

നോർട്ടനോ ഹാസ്റ്റാർഡോ ആരെങ്കിലും സോമർവെല്ലിന്റെ കൂടെപോകണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഐർവിനു അമ്ളോപകരണങ്ങളുടെ കേടുപാടുകൾ പോക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകപ്രാവിണ്യമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെയും മാലോ

റിയുടെ കൂടെ അമ്ളസംഘത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. കാഡലും, ജി യോഫ്റേ ബ്ലൂസ്സും ആണ് 5-ാമതു കൂടാരം അടിക്കേണ്ടത്. ബീത്താമിൻ രക്താതിസാരം പിടിപെട്ടതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ തിരിയെ അയക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രധാനയുദ്ധരംഗത്തിറങ്ങുന്നതിനു സാധ്യമാകുന്ന കാര്യം സംശയമാണ്.

അമ്ളോപയോഗത്തിൽ സ്വതഃ വിരസനായിരുന്ന മാലൊറി, അമ്ളസംഘത്തിന്റെ നേതാവായപ്പോൾ ആദ്യം മുതൽക്കു തന്നെ അമിളതോപയോഗത്തിൽ പ്രബലമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഒരുത്തനെപ്പോലെ പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങി. അദ്ദേഹം അസൗകര്യപ്രദമായ അമ്ളോപകരണങ്ങൾ വഹിച്ചുകൊണ്ടു കുന്നുകൾ കയറി പരിശീലനം ആരംഭിച്ചു. ഈ യന്ത്രോപകരണങ്ങൾ വഹനീയമായ ഒരു ചുമട്ടുമാത്രമേയുള്ളൂവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നിത്തുടങ്ങി. കഴിയുന്നതും കുറച്ചു മാത്രം അമ്ളനാളോപകരണങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുകയും കഴിയുന്നത്രവേഗത്തിൽ വൈജയന്തമണിയറയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് മാലൊറി നിശ്ചയിച്ചു.

മാലൊറിയുടെ സഹപ്രവർത്തകൻ ഐർവിൻ ആണെന്നു നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കഴിയുന്നതും ഹൃദ്യമായും ഏകയോഗമായും, എവറസ്റ്റ് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനു സാധിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള അദ്ദേഹമായ സ്റ്റേഹബന്ധം ഐർവിനുമായി പുലർത്തുന്നതിനു മാലൊറി ബന്ധുക്കളെന്നായിത്തീർന്നു. അവർ പരസ്പരം കൂടുതൽ മൈത്രിയിലും, സഹവാസത്തിലും കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. അവരുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെ അന്യോന്യം പരിപൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ പരസ്പരം സഹായിക്കുന്നതിനു എളുപ്പമാണല്ലോ.

പയ്ക്കനസംഘം ടിബറ്റിൽക്കൂടെ പ്രയാണം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ആശാപരിപൂരിതമായിരുന്നു. വിജയം നിശ്ചയമെന്നു തന്നെ അവർക്കു തോന്നി. അവർ വന്നുചേർന്നതും നല്ല ഭൂതവിലായിരുന്നു. കാലസ്ഥിതിയും വളരെ അനുകൂലമായിക്കണ്ടു. ആകപ്പാടെ സകല സംഗതികളും 1922 -ലേക്കാൾ ഉത്തമവും സുഖപ്രദവുമായിത്തീർന്നി. എവറസ്റ്റായോധനത്തിനു തയ്യാറായി വന്നിരിക്കുന്ന സൈന്യവും, ഈ മഹായുദ്ധത്തിനു പാറിയതു തന്നെ. സംഘാംഗങ്ങളുടെ ഐക്യമത്രവും യോജിപ്പും വിജയം അനായാസേന

കരസ്സമാക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തവുമാണ്. 1922-ലെക്കാൾ വലിയ ആൾക്കൂട്ടവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 70 പേരടങ്ങിയ ഭാരവാഹക സംഘം ആവർത്തിച്ച് തിരഞ്ഞെടുത്തതായിരുന്നു. ഇത്ര സമർത്ഥമായ ഒരു സംഘം ഇതിനുമുമ്പ് എവറസ്റ്റിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടില്ല.

ചുമട്ടുകാരായ ബോട്ടിയാസും, ഷെർപ്പാസും, മൊക്കോളിയൻ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരാണ്. ബോട്ടിയാസ് ടിബറ്റൻ വംശത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരും ഡാർജിലിങ്ങിലും സിക്കിമിലും അധിവസിക്കുന്നവരുമായിരുന്നു. ഷെർപ്പാസു സാധാരണയായി നീപ്പാളത്തെ ഉന്നത സാനുപ്രദേശങ്ങളിലാണ് നിവസിക്കുന്നത്. എവറസ്റ്റാരോഹകന്മാരെ സഹായിക്കുന്നതിന് ഇവർ അരിയോഗ്യന്മാർ തന്നെയാണ്. ഇവർ സാധാരണ കൃശഗാത്രന്മാരും ഭീർഘകായന്മാരും ആയിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. അന്തരീക്ഷപ്രദോഭാഗ മേഖലകളിലെ പ്രകൃതി വ്യത്യാസങ്ങൾക്കു വിധേയരാകുന്നതിന് ഇവർക്കു യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. ഇവർ ബ്രിട്ടീഷ് പടയാളികളുടെ ഒരു ശിശുപ്പകുപ്പാണെന്നാണ് നോർട്ടന്റെ അഭിപ്രായം. ബ്രിട്ടീഷ് ഭടന്മാരെപ്പോലെ എത്ര ഭീർഘകരവും അപായകരവുമായ സന്ദർഭങ്ങളിലും ഭയലേശം കൂടാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധതയും ധൈര്യവും ഇവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. പരിഷ്ക്കാരനിഷ്ട ഫലപ്രയോഗങ്ങളും, ലഹരിസാധനസ്വാദനങ്ങളും കഴിയുമ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷു പടയാളികൾ കാണിക്കുന്നതായ ബാലിശമായ ഗോഷ്ടികളും വിക്രിയകളും പോലെ ഇവരും ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കാറുണ്ട്. എവറസ്റ്റ് ശൃംഗത്തിലെ പ്രധാന രണാങ്കണത്തിൽ ഇറങ്ങി, ലോകപ്രഖ്യാതന്മാരായ വീരയോദ്ധാക്കളെ സഹായിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഇവരെ നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം ക്ഷീണിപ്പിക്കാതെയും ഇവരുടെ ശക്തികൾ കഴിയുന്നതും വിനിയോഗിക്കാതെ സംഭരിച്ചുവെച്ചുമാണ് എവറസ്റ്റ് പർവ്വതസംഘം ഈ ചുമട്ടുകാരെ കൊണ്ടുപോയത്. ചുമട്ടുകാർ നല്ല ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും സുഖപ്രദമായ വസ്ത്രങ്ങളും, സൗകര്യപ്രദമായ കൂടാരങ്ങളും മറ്റും കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ചുമട്ടുകാരെ അവർ ചെല്ലേണ്ടതായ ജോലിക്കു തയ്യാറാക്കി. ബാല്യകാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഭാരം വഹിച്ചു ധാരാളം പരിചയമുള്ള അവർ ചുമട്ടു ചുമക്കുന്നതുകൊണ്ട് വലിയ ആരോഗ്യഹാനിയൊന്നും ഉണ്ടാകാനിടയില്ലെങ്കിലും, സംഘം അവ

ക്ഷുള്ളതായ സകല ശക്തികളും— ഒരു അണുപോലും വിടാതെ— പൂർണ്ണപദം മുതൽ ശിഖവരെ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതിനാലാണ് ഇപ്രകാരം അവരെ തയ്യാറാക്കിയത്.

സംഘത്തിന്റെ നവീന പദ്ധതികളിൽ ലയിച്ച്, അവരുടെ സംഭരണങ്ങളുടെ പരിപൂർണ്ണതയിൽ ആനന്ദിച്ച് ആ ശാകിരണ കന്ദങ്ങളാൽ പരിശോഭിതരായി, അവർ ടിബറ്റിൽകൂടെ ഇപ്പോൾ പ്രശസ്തമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗമവലംബിച്ച സോല്ലാസം യാത്ര ചെയ്തു. അത്യാഹ്ളാഭാക്ഷയപാത്രമായിരുന്ന അവരുടെ ആദ്യനായകന്റെ അഭാവം മാത്രമെ ചന്ദ്രനിലെ കളങ്കപോലെ അവർക്ക് അല്പം വേദകാരണമായി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മിക്കവാറും, പ്രഭാതകാലങ്ങൾ ശാന്തവും, സുപ്രഭവും, ഭാസുരവുമായിക്കാണുണ്ടായിരുന്നത്. റാവിലെ ഏഴു മണിയോടുകൂടെ അവർ അതിവിശാലമായ അംബര മേല്ക്കൂട്ടിയുടെ കീഴിലിരുന്നു പ്രാതൽ കഴിക്കും. അപ്പോഴേക്കും വലിയ കൂടാരം രണ്ടു ദൂതഗാമികളായ കോവർ കഴുതകളുടെ പുറത്തു കയറ്റി മുന്നോട്ടയയ്ക്കും. ഏഴര, എട്ടുമണിയോടുകൂടെ, ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി ആരോഹണ സംഘം യാത്ര ആരംഭിക്കും. വളഞ്ഞു പുള്ളഞ്ഞ ഒരു തന്ത്രിപോലെയുള്ള അവരുടെ പ്രയാണം കാഴ്ചക്കു ബഹു കൗതുകകരമാണ്. അത്യാഹ്ളാഭരോഹണത്തിനു പ്രത്യേകം നിയുക്തരായിരുന്ന ആരോഹകന്മാർ പകുതി വഴി നടന്നും പകുതി വഴി സവാരിചെയ്തും യാത്രയുടൻ. അവസാന ഭാഗത്തെ അതിഭയങ്കരമായ യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടവരായ ആരോഹകന്മാർ അധികം ക്ഷീണിക്കാൻ ഇടയായാൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ഭവിഷ്യത് ഫലങ്ങൾ, 1924-ലെ സംഘത്തിനു നന്നായി മനസ്സിലായിരുന്നു. 11. 30. മണിയോടുകൂടി രണ്ടു മൂന്നുപേർ സംഘം ചേർന്നിരുന്നു ഒരു ലഘു ഭക്ഷണം കഴിക്കും.

ഉദ്ദേശം രണ്ടു മണിയോടുകൂടെ— ചിലപ്പോൾ 7 മണിവരെയായിട്ടുണ്ട്— അവർ മുൻപെ അയച്ച കൂടാരമടിച്ച സ്ഥലത്തെത്തും. അവിടെ വെച്ച് ഒരു ചായകുടിയും ലഘുഭക്ഷണവും കഴിക്കും. അപ്പോഴേക്ക് പുറകെ വരുന്ന കൂടാര ഉപകരണങ്ങളും ഭാണ്ടങ്ങളും വന്നെത്തിത്തുടങ്ങും. ഏഴര മണിയോടുകൂടെ ഏല്പാവരും അത്താഴം കഴിക്കും. എട്ടര മണിക്കുനിദ്രാ ദേവിയെ ആശ്ലേഷിക്കും. ആ സമയത്തു സാധാരണയായി ഘർമ്മമാത്ര പത്തു ഡിഗ്രി കാണിക്കും.

ഏപ്രിൽ 23-ാംനും സംഘം ശേഖരസോഷിൽ എത്തി. അവിടത്തെ സോഷ് പെൻ സംഘത്തെ സന്തോഷസമേതം സി കരിക്കുകയും സകല സഹായസഹകരണങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കാ മെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും തദനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. സമത്വവും സത്യസന്ധനമായ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രണ്ടു ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ആവശ്യമായ വാഹന സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. വാഹനക്കുലികൾ കണക്കു തീർത്തപ്പോൾ സംഘത്തിന് ഗുണകരമായ രീതിയിൽ അല്പമേതാണ്ടൊരു പി ശകുണ്ടായി. പിന്നീട് നോർട്ടൻ അതദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കി ബാക്കിപണവും കൊടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതു സ്വീകരിച്ചില്ലത്രേ വിശിഷ്ടവും വിലപിടിപ്പുള്ളതുമായ പല സാമാനങ്ങളും നോർട്ടൻ അദ്ദേഹത്തിന് സമ്മാനമായി നൽകി. എങ്കിലും ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഏറ്റവും ആഗ്രഹം ജനിച്ചത് ഒരു ക്യാമ്പ് ക സാല ലഭിക്കുന്നതിനും ഒരു മഞ്ഞു കണ്ണട (Snow Goggles) കിട്ടുന്നതിനുമായിരുന്നു. കണ്ണട ഉടൻതന്നെ ഒന്നുകൊടുക്കാൻ സാധിച്ചെങ്കിലും കസാലകൾ വളരെ ചുരുക്കമായിരുന്നതിനാൽ അപ്പോൾ കൊടുക്കുന്നതിനു സാധ്യമായിരുന്നില്ല. പയ്യടനങ്ങൾക്കു ശേഷം പിന്നീടൊരവസരത്തിൽ നോർട്ടൻ ഡാർജ്ജിലിങ്ങിൽനിന്നും ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥനു ഒരു കസാല അയച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി എന്നുള്ളത് ഇത്തരണത്തിൽ സ്മർത്തവ്യമാണ്.

ഏപ്രിൽ 26-ാം തീയതി പയ്യടനസംഘം പതിനെണ്ണായിരം അടി ഉയരമുള്ള പാങ്ങ്ലാ കടന്നു. ആ സ്ഥലത്തിനടുത്തുള്ള ഒരു കുന്നിൽ നിന്നുകൊണ്ടു അവർ ഹിമാലയ പംക്തികളെ സംവീക്ഷിച്ചു. നേരെ എതിരെ നൂറു മൈൽ അകലെയായി, സ്ഫടികതുഷാരമകടുകൊണ്ടു അവതംസിതനായ എവറസ്റ്റ് മഹാശൃംഗരാജനെ അവർ കണ്ടു. എവറസ്റ്റിന്റെ വാമഭാഗത്തായി മക്കാലുവും, കാഞ്ചനശൃംഗവും കാണപ്പെട്ടു. വലത്തു ഭാഗത്തു ഗിയാച്ചുണ്ടു കാങ്ങും, ചൊയുമോയും കാണാമായിരുന്നു. ഇവകൂടാതെ സ്ഫടികാവഭാതമായ അനേകം അക്ഷുണ്ണഗിരിശിഖരങ്ങളും അവരുടെ അക്ഷികൾക്കു മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഒന്നോടൊന്നു വേർവിട്ടും പലശൃംഗരാക്ഷസന്മാരും പ്രൌഢമായി പരിശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭൂചക്രവാളത്തിനു മുകളിൽ വ്യോമകടാഹത്തിൽ ഒന്നൊന്നായി ഉയർന്നിരുന്ന ശൃംഗശിരസ്സുകൾ കാഴ്ചക്കു ഏറ്റവും ഗംഭീരങ്ങൾ തന്നെയായിരുന്നു. ഈ പർവതവിഭാഗങ്ങളെല്ലാം സദാ മഞ്ഞിൽ ആ

വൃശമായി ൨൦,൦൦൦ അടി ഉയരത്തിനു മുകളിലായിട്ടാണ് സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്.

ആരോഹകന്മാർ മനോരാജ്യത്തിൽക്കൂടെ സകല സങ്കല്പിതമാർഗ്ഗങ്ങൾ വഴിയും ഏവറസ്സിൽ കയറിക്കഴിഞ്ഞു; അനന്തരം മക്കാലുവും സങ്കല്പിത പഥങ്ങളിൽക്കൂടെ ഒന്നു കയറുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ അവർക്കുപോലും സാധ്യമായില്ല. അതുകയറുകയെന്നതു ഉഴുഹിക്കാൻപോലും വഹിയാത്ത കാര്യമാണ്. അവിടെ എത്തുന്നതിനു ശ്രമിക്കണമെങ്കിൽ ഇനിയും അനേകദീർഘസംവത്സരങ്ങൾ തന്നെ കഴിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഏപ്രിൽ 28-ാംനു അവർ റോങ്ങ് ബങ്ക് ആശ്രമപരിസരത്തിൽ എത്തി. പിറോദിവസം അവർ പഴയ അടിസ്ഥാനത്താവളക്കൂടാരത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു വന്നുചേർന്നു.

ആരോഹകന്മാർ ഇപ്പോഴും ഏറ്റവും അവസരോചിതമായ സമയത്താണ് ഹിമാലയാടിവാരത്തിലെത്തിയത്. ശിശിരകാലാരംഭത്തോടുകൂടി-കാലവഷാരംഭത്തിനു ഉദ്ദേശം ഒരു മാസമുൻപേ— പ്രധാനാരോഹണം തുടങ്ങണമെന്നായിരുന്നല്ലോ മുൻനിശ്ചയം. ഇടവപ്പാതിയോടുകൂടിയാണല്ലോ സാധാരണ കാലവഷാരംഭം. മേടം പകുതികഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു അവർ അടിസ്ഥാനത്താവളത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ആവശ്യമായ സകല സജ്ജീകരണങ്ങളും ഏറ്റവും കൃത്യമായും ക്ലിപ്തമായും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ട് വളരെ സമയം വ്യഥാ ചിലവഴിക്കേണ്ടതായിവന്നില്ല. മുൻനോളം യാക്കകളുടെ പുറത്തു കയറിക്കൊണ്ടുവന്നതായ വളരെയധികം സാമാനങ്ങൾ—ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ശയ്യോപകരണങ്ങളും കൂടാരങ്ങളും മറ്റു സാമഗ്രികളും—യാക്കകളുടെ പുറത്തുനിന്നു ഇറക്കിയ ഉടനെ ഓരോരോ പ്രത്യേക വിഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചുവെച്ചു. അടുത്തദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ ഒന്നാമതുകൂടാർസ്ഥാനത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകേണ്ടതായ സകല പെട്ടികളും കെട്ടുകളും തയ്യാറാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ശേഖരസോങ്ങിലെ സോങ്ങ് പെൻ പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുത്തയച്ച ചുമട്ടുകാരായിരുന്നു ഈ സാമാനങ്ങൾ ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തേക്കു ചുമന്നുകൊണ്ടുപോകേണ്ടിയിരുന്നത്.

No. II.

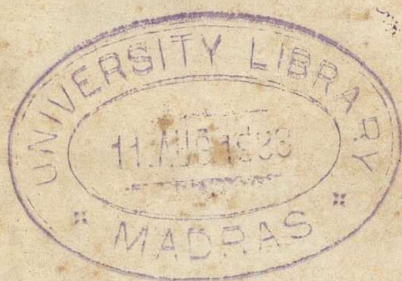
അനേകം ഹൈന്ദവ
 ദുരന്തേകൾ പടത്തിൽ
 കാണുന്നതു പോലെയാ
 ജ്ജ ഹിന്ദുക്കൾക്കി
 ട്വൽക്കുറേണു പ
 യ്ക്കുനശിച്ചു നശിച്ചു
 യ്ക്കുനശിച്ചു.

(By kind permission
 of Dr. Somervell.)

പുറത്തേക്കു ചെക്കു മേൽത്തറയിൽ പാർക്കുന്നു.

Photo by Dr. Somervell.

ഹിമപ്പരപ്പിൽകൂടെ മുകളിലേക്ക്.

ഇതുവരെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം ഭംഗിയായിക്കഴിഞ്ഞു. പക്ഷെ ഇനിയുള്ളതോ? മാനുഷിക ബുദ്ധിക്ക് സാധ്യമായതും, ഓട്ടപ്പിടിക്കാൻ കൂടി ചെയ്യാവുന്നതുമായ സകല സജ്ജീകരണങ്ങളും പ്രതിവിധികളും പൂർത്തരണ സംഘങ്ങൾ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇനി പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ അവയുടെ കാര്യങ്ങൾക്കു കഴി ചെയ്യാൻ മതി. പര്യന്തേഷണ സംഘം അടിസ്ഥാനത്താവളത്തിലെത്തിയ ഉടനെ ശക്തിയായ ഹിമവർഷം തുടങ്ങി. മഞ്ഞു നിലം മുഴുവൻ ആവരണം ചെയ്തതും സംഘാംഗങ്ങളെ അതികഠിനമായി ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതായിരുന്നു ഭയങ്കരമായ 'എവറസ്റ്റ്' തരണത്തിന്റെ പ്രഥമരംഗം. സംഘാംഗങ്ങൾ കട്ടികൂടിയതും, അല്പംപോലും കാര്യം കടക്കാത്തതുമായ കമ്പിളി ഉടുപ്പുകൾ ധരിച്ച് ഭേദം മുഴുവൻ പൊതിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഹിമരൂപവിന്യോട് പോരാടിയത്. ഈ പ്രതികൂലപരിതസ്ഥിതികളിൽത്തന്നെ പിറ്റേ ദിവസം കാലത്തെ നൂറ്റാണ്ടുപതു ചുട്ടുകാരെ ഒന്നാമതു കൂടാഗാരസ്ഥാനത്തേക്കു അയയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തു.

മെയ് മാസം പതിനേഴാം തീയതി എവറസ്റ്റ് പാദത്തിൽ നിന്ന് ശൃംഗാരോഹണം തുടങ്ങണമെന്നായിരുന്നു നോർട്ടന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. എന്നാൽ പല ഒരുക്കങ്ങളും ഇനിയും പൂർത്തിയാകേണ്ടതായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അനന്തരം പൂർത്തരണങ്ങളും ഹിമാവരണങ്ങളുമായ റോങ്ങ്ബക്ക് ഹിമപ്പരപ്പിൽ അവിടവിടെയായി ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും ശിബിരങ്ങൾ നിർമ്മിക്കണം. അവയിൽ ആവശ്യമായ ആരോഹണ സാമഗ്രികൾ ശേഖരിക്കണം. കൂടാതെ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടേതായ ഒരു ആരോഹണ മുന്നോടി സംഘത്തെ ഉത്തരകോളത്തിലേയ്ക്കയച്ച് ആ പ്രദേശം പരിശോധിപ്പിക്കണം. കോളഭാഗങ്ങൾ 922 ൽ കണ്ടതിൽനിന്നും ഇപ്പോൾ വളരെ വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരിക്കാൻ വഴിയുണ്ട്. ഒരു വേള ആ പ്രദേശം അന്നത്തേക്കാൾ അപകടകരമായും ക്ലേശകരമായും തീർന്നിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്. ഇതുകഴിഞ്ഞു നാലാമതു കൂടാരം സ്ഥാപിക്കുകയും, അവിടെയും സാധനങ്ങൾക്കൊ

ണ്ടുവന്ന ശേഖരിക്കയും ചെയ്യണം. നാലാമതു കൂടാരത്തിൽ രാമസിക്കുന്നവർക്കും, അതിനുപരി ഉണ്ടാക്കുന്ന കൂടാരങ്ങളിൽ കഴിച്ചു കൂട്ടേണ്ടവർക്കും ആവശ്യമായ പ്രാണവായുക്കൾക്കു സൗഭരിച്ചു വെക്കണം. അനന്തരം 25500 അടി ഉയരത്തിലായി അഞ്ചാമതു കൂടാരം നിർമ്മിക്കണം. 26500 അടിയോളം ഉയരത്തിൽ ആറാമതു ശിഖിരം സ്ഥാപിച്ച് സാധനസാമഗ്രികൾ സംഭരിക്കണം. 27200 അടി മുകളിൽ ഏഴാമതു കൂടാരം അടിക്കണം. ഇത്രയും ശ്രമസാധ്യമായ കാര്യങ്ങൾ ആരോഹണത്തിന്റെ പ്രധാനഭാഗം തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപായി ക്ലിപ്തമായ കാലയളവിൽ ചെയ്തു തീർക്കണം.

സംഘാംഗങ്ങളും ചുമട്ടുകാരും, അത്യുയരമേഖലകളിലെ അസഹനീയമായ കാലാവസ്ഥകൾക്കു വിധേയരായിട്ടുവേണം അവരവരുടെ ജോലികൾ യഥാക്രമം നിർവഹിക്കുവാൻ. അതിശൈത്യവും ഉഗ്രമായ കാറ്റും മഞ്ഞും, അവരെ ക്ലാഞ്ഞാരാക്കിത്തീർത്തു. അവർക്കു അതികഠിനമായ 'ഹിമാലയ' ബാധയും ജയിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അനുകൂലമായ പരിതസ്ഥിതികളിലാണെങ്കിൽ പ്രയാസമുള്ള ജോലിയും ഒരുവിധം എളുപ്പത്തിൽ ചെയ്തു തീർക്കാം. എന്നാൽ 16000 അടി ഉയരംകഴിഞ്ഞാൽ തീരെ തുച്ഛമായ പ്രവൃത്തിപോലും വലിയ ഭാരമായ ഒരു പണിയായിത്തീർന്നു തോന്നുക. അടിസ്ഥാനകൂടാരം 16800 അടി ഉയരത്തിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്, അതുകൊണ്ട് അവിടെയും അതിലുപരിയിലുമുള്ള പണികൾ എത്രമാത്രം പ്രയാസമേറിയതാണെന്നു ഉൾക്കൊള്ളാം. അടിസ്ഥാനരംഗത്തുവച്ചതൊക്കെ എല്ലാവർക്കും ഒരു വിരസതയും മാന്ദ്യവും ആരംഭിച്ചു. സൂക്ഷ്മമായി നിദ്രാസഞ്ചിയിലേക്കു കയറുന്നതും, ചെരിച്ച് ഇടുക്കയോ ഉൾക്കയോ ചെയ്യുന്നതും വലിയ അദ്ധ്വാനപ്രദമായ പ്രവൃത്തികളായി അവർക്കു തോന്നി. ഒരു സിംഗിറ്ററാ ചുരുട്ടോ തീപ്പെട്ടി ഉൾച്ചു കത്തിക്കുന്നതുതന്നെ ഭാരമേറിയ ഒരു വലിയ ജോലിയായിത്തീർന്നു. അടിസ്ഥാനകൂടാരത്തെക്കാൾ ഉയർന്നു എവറസ്റ്റ് പർവ്വതപംക്തിഭാഗങ്ങളിലേക്കു കയറുന്നോരും ആരോഹകന്മാരുടെ ആലസ്യവും, മാന്ദ്യവും വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ഒന്നാമതുകൂടാരത്തിലേക്കുള്ള നോർട്ടന്റെ ആദ്യയാത്ര ഏറ്റവും ക്ലേശഭ്രയിഷ്ടവും അസഹനീയവുമായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മഞ്ഞിൽ അപകടംകൂടാതെ കത്തിനടന്നു കയറാനുള്ള ഹിമദണ്ഡിന്റെ അഥവാമഞ്ഞുമഴവിന്റെ ഭാരംകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ

വലതുകരവും തോളും അതിയായി വേദനപ്പെടുകയും തന്മൂലം കരകളുടെ ഭാരംകുറഞ്ഞ ഒരു മഴ കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹിമദണ്ഡ് സാധാരണ ദ്രുതഗതികളിൽ കൊണ്ടുനടക്കാൻ അത്ര ഭാരമുള്ള ഒന്നല്ല. ഹിമാലയോപരിഭാഗങ്ങളിൽ നടക്കുക എന്നുള്ളതുതന്നെ ഏറ്റവും അലപാനകരമായ ഒരു പണിയായിരുന്നു. അവാതാവസ്ഥയിൽപ്പോലും ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ അന്തരീക്ഷത്തിന് വിവക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതായ എന്തോ കരാലസൃജനകശക്തിയുണ്ട്. ഈടുൾ പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങൾക്കുപോലും മനുഷ്യശരീരം കരെയെല്ലാം വിധേയമായിക്കൊള്ളും. എന്നിരുന്നാലും മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു ഒരുനേരമോ ജീവനോ യാതൊന്നും കാണുകയില്ല. മനുഷ്യൻ വിശേഷബുദ്ധിയില്ലാത്ത ഒരു യന്ത്രംപോലെ ആയിത്തീരുന്നു. ഹിമാലയത്തിൽ മുകളിലും താഴെയുമായി ഒരു മനുഷ്യനെത്തന്നെ രണ്ടുതരം സ്വഭാവത്തിലും പ്രകൃതിയിലും കാണാം. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളിലായിരുന്നു ആരോഹണസംഘം സകല പ്രാരംഭജോലികളും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്.

ഏറ്റവും അലപാനമേറിയ ജോലി ചുമട്ടുകാക്കാണ്. അതുകൊണ്ടുവരെ നിവൃത്തിയുള്ളടത്തോളം ക്ഷീണിപ്പിക്കാതെയിരിക്കണം. പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഭാരവാഹകസംഘത്തെ ക്ഷീണിപ്പിക്കാതെയിരിക്കുന്നതിനായി നോർട്ടൻ ഒന്നും രണ്ടും കൂടാരങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിന് അവരെ നിയോഗിച്ചില്ല. ടിബറ്റുകാരായ ഗുരും-ൽപരം കൂലിക്കാരെക്കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഈ ജോലികൾ നിർവഹിച്ചത്. ടിബറ്റൻ കൂലിക്കാർക്കു ലിഖനമാണിരു ഒരു ഷില്ലിംഗ് കൂലിയും സുഖമായ ഭക്ഷണവും കൊടുക്കാമെന്നായിരുന്നു ഏർപ്പാട്. മഞ്ഞുനിറഞ്ഞ ഭാഗങ്ങളിൽ അവരെ ഉപയോഗിക്കുകയല്ലെന്ന്, അവരുടെ ജോലി തീർത്തിട്ടു കഴിയുന്നതുംവേഗത്തിൽ തിരിച്ചയച്ചുകൊള്ളാമെന്നുമുള്ള വ്യവസ്ഥകളിനേലാണ് അവരെ നിയോഗിച്ചത്. അവർക്കു അധികം താമസിയാതെ തിരികെപ്പോയി അവരുടെ കൃഷിജോലികൾ ആരംഭിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അക്കാലം വയലുകൾ വിരയ്ക്കാനുള്ള സമയം ആസന്നമായിരുന്നു. ഗുരും അടി ഉയരത്തിൽപ്പോലും കൂടാരങ്ങൾ കൂടാതെ തുറസ്സായ സ്ഥലത്തുകിടന്നുറങ്ങുന്നതിന് അവർക്കു നിഷ്പ്രയാസം സാധിച്ചു. ആരോഹകന്മാരെ നിവൃത്തിയുള്ളടത്തോളം അരോഗസ്ഥിതിയിൽത്തന്നെ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ

ണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ അവരെ ബലിമുട്ടിക്കാതെ പിന്നീടുള്ള ജോലികൾക്കു ഗുണാസിനെ നിയോഗിച്ചു.

ഏപ്രിൽ മുപ്പതാംതീയതി ശിബിര നിർമ്മാണം ഉജ്ജ്വലമായിത്തുടങ്ങി. ടിബറ്റൻ ചുമട്ടുകാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശരാശരി ഒരു ചുമടിന്റെ ഭാരം നാല്പതുറാൺ ആയിരുന്നു. കഴിയുന്നതും ഭാരം കുറഞ്ഞ ചുമട്ടുകൾ സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കുമായി കൊടുക്കുന്നതിന് ജിയോഫ്റേബ് റൂസ് ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ആ ശ്രമം വിഫലമായതേയുള്ളൂ. അതു ആ രാജ്യനടപ്പിന് വിപരീതമായിരുന്നുപോലും! ഇന്നിന്ന ചുമട്ടുകൾ ഇന്നിന്ന ആളുകൾ എടുക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നതിന് ടിബറ്റ്ക്കാർ ഒരു പ്രത്യേക മാർഗ്ഗമുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ് അവർക്കു കൂടുതൽ തൃപ്തികരം. ടിബറ്റർക്കാരെല്ലാവരും അവരുടെ ചെരുപ്പിന്റെ മുകൾഭാഗത്തായി, മനോഹരമായി നെയ്തിട്ടുള്ളതും, വിവിധ വർണ്ണങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതും ആയ ഒരുതരം നാട ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. പലരുടേതും പല നിറമാണെങ്കിലും ഓരോരുത്തർക്കും അവരുടെ നാട പ്രത്യേകം തിരിച്ചറിയാം. ചുമട് വീതിച്ച് കൊടുക്കുന്നയാൾ എല്ലാ ചുമട്ടുകാരിൽ നിന്നും ഓരോ നാടവീതം വാങ്ങി എല്ലാംകൂടെ കശക്കിയതിന്റെശേഷം ഓരോ നാടയും ഓരോ ചുമടിലേയ്ക്കു എറിയും. ചുമടിൽ ആരുടെ നാടവീഴുന്നുവോ അവൻ അല്ലെങ്കിൽ അവൾ ആ ചുമടെടുക്കണമെന്നാണ് അവരുടെ ഇടയിലെ നിശ്ചയം. ഇപ്രകാരം ഓരോരുത്തർക്കും ചുമട്ടുകൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആർക്കും തൃപ്തികേടും ഇല്ല. ജിയോഫ്റേബ് റൂസ് ഒടുവിൽ ഈ മാർഗ്ഗത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു നിർബന്ധിതനായി. ഓരോരുത്തരുടേയും ചുമട്ടുകൾ നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞ ഉടനെ അവർ പാടിയും സന്തോഷിച്ചും ചുമട്ടുകളും വഹിച്ചുകൊണ്ട് യാത്ര തുടങ്ങി.

മൂന്നു നോൺകമ്മീഷൻഡ് ഗുണാജ്യാഗസ്ഥനായുള്ളതിൽ രണ്ടുപേരും 1922-ലെ ആഘാതത്തിൽ സംബന്ധിക്കുകയും പർവ്വതത്തെ പരിചയം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒന്നാമതു കൂടാരത്തിൽ നിന്നും രണ്ടാമതു കൂടാരസ്ഥലത്തു എത്തുന്നതിനുള്ള വഴികണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും, കൂടാരം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും, സംഭരണങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നതിനും എല്ലാം അവരെ ഉപയോഗിക്കാം. കൂടാതെ ഹിമാലയപ്രദേശത്തെ കൂടാരത്തിലുള്ളവരുടെ കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയും

ണ്ടതും, ചുട്ടുകാരുടെ വരവും പോക്കും നോക്കേണ്ടതും അവരുടെ ജോലിയാണെന്നു.

ഒന്നാമതുകൂടാരം പൂർത്തീകരിക്കുകയും പ്രസ്തുതവർഷത്തിന്റെ സമീപത്തായിരുന്നു സ്ഥാപിച്ചത്. അനന്തരം ഒന്നാമതുകൂടാരത്തിൽ നിന്ന് 75 ടൺ വരെ കൂലിക്കാരെ തിരികെ അടിസ്ഥാനത്താവളത്തിലേയ്ക്കയച്ചു. രണ്ടാമതുകൂടാരം സ്ഥാപിച്ച് സാമാനങ്ങൾ എല്ലാം അവിടെ എത്തിയെന്നതിനായി 75 പേരെ ഒന്നാമതുകൂടാരത്തിലും താമസിപ്പിച്ചു. അടുത്ത രണ്ട് ദിവസങ്ങൾക്കാണ് അവർ തങ്ങളുടെ ജോലി ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിച്ചതിന്റെശേഷം ആഹ്ലാദമിത്തമായി തിരികെപ്പോന്നു. ടൺ 75 കൂലിക്കാരെ കയറ്റി വയസ്സ് പ്രായമുള്ള അവളുടെ കുട്ടിയേയും എടുത്തുകൊണ്ട് 17500 അടി ഉയരത്തിൽ നിന്ന് 19800 അടിവരെ കയറി ചുമടവിടെ ഇറക്കിയതിന്റെശേഷം കുട്ടിയേയും കൊണ്ട് തിരികെ ഇറങ്ങി. അനന്തരം ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഇനിയും ചുമടുകൊണ്ട് മുകളിലേയ്ക്കുകയറുന്നതിന് സന്നദ്ധനാണെന്നു ആ താടക പ്രസ്താവിച്ചു. അടിസ്ഥാനത്താവളത്തിലേയ്ക്കുപോയ 75 പേരിൽ 52 പേർ വിശേഷകാരണം ഒന്നും കൂടാതെതന്നെ അവരുടെ വസതികളിലേയ്ക്കു പൊയ്ക്കുളഞ്ഞു. അതിനാൽ ബാക്കിശേഷിച്ചവർക്ക് വളരെ അധികം ചുമടുകൾ ചുമക്കേണ്ടതായിവന്നു. ഇപ്രകാരമെല്ലാം ഇരുന്നിട്ടും മെയ് രണ്ടാം തീയതിയോടു കൂടി സകല സാമാനങ്ങളും രണ്ടാമതുകൂടാരത്തിൽ എത്തിച്ചു. അന്നുതന്നെ സായാഹ്നത്തിൽ ടൺ 75 കൂലിക്കാരെല്ലാം ജോലികഴിഞ്ഞു അടിസ്ഥാന കൂടാരത്തിലെത്തി. മൂന്നാമതായ ഒരു സമയം, സമ്മതിച്ചിരുന്ന കൂലിയിൽ അല്പംവീതം കൂടുതലും കൊടുത്തു അവരെ പിരിച്ചയച്ചു. മൂന്നാം തീയതി രാവിലെ അവർ ഏറ്റവും സന്തുഷ്ടരായി പിരിഞ്ഞുപോയി. ഭാവിപയ്യടനസംഘങ്ങളും ടൺ 75 കൂലിക്കാരെ നിയമിക്കുന്ന സമാശ്രയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പയ്യന്നേലത്തു സംഘത്തിന്റെ ഇനിയുള്ള ജോലി. രണ്ടാമതു താവളത്തിൽ നിന്നും മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിലേയ്ക്കും, അതിനു പരിസ്ഥിതിയായ കൂടാരങ്ങളിലേയ്ക്കും സാമാനങ്ങൾ എത്തിക്കുകയാണ്. നീപ്പാളീസ് ഭാരവാഹകസംഘത്തെയുമാണ് ഈ ജോലിക്കുപയോഗിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. 52 പേരുടേതായ ഈ സംഘം

ഘടന 20 വീതം രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളായിത്തീരിക്കയും ബാക്കി 12 പേരെ പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന വിഷമങ്ങൾക്കു പ്രതിവിധി ചെയ്യുന്നതിനായി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭാരം വഹിക്കുന്ന 40 പേരിൽ ആർക്കെങ്കിലും അവശത ഭവിച്ചാൽ ഈ പന്ത്രണ്ട് പേരിൽ നിന്നു ഒരുത്തനെ പകരം നിശ്ചയിക്കും. ആദ്യത്തെ ഇരുപതു പേരടങ്ങിയ ഉപസംഘം മൂന്നാമതു ക്യാമ്പ് വരെ സാമാനങ്ങൾ ചുമന്നു കയറ്റിയിട്ട് ഉത്തരകോളത്തിനു മുകളിൽ സ്ഥാപിക്കാനിരിക്കുന്ന ശിബിരത്തിലേയ്ക്കു സാമഗ്രികൾ കയറ്റിക്കൊണ്ടു പോകണം. രണ്ടാമതു ഉപസംഘം അടിസ്ഥാനത്താവളത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ദിവസം പുറകെ പുറപ്പെട്ട് രണ്ടാമതു ക്യാമ്പിൽ എത്തി, ആ കൂടാരത്തിനും മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിനും മദ്ധ്യേയുള്ള ജോലികൾ ചെയ്യണം. യാദൃശ്ചികമായി ഉണ്ടാകാവുന്ന ആവശ്യങ്ങൾക്ക് തയ്യാറായി പന്ത്രണ്ട് പേർ അടിസ്ഥാനത്താവളത്തിൽ താമസിക്കണം. ഇതായിരുന്നു ഇനിയത്തെ പദ്ധതിയെന്നു പ്ലാൻ.

മെയ് മാസം മൂന്നാം തീയതി ആദ്യ ഉപസംഘം കയറ്റം തുടങ്ങി. ഈ സംഘത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചതു മി. മാലൊറിയാണ്. പുട്ടുകാർ കൂടാതെ ഈ സംഘത്തിൽ നാല് പട്ടുതരണവിദഗ്ദ്ധന്മാരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. മൂന്നാമതു കൂടാരസ്ഥാപനത്തിൽ മാലൊറിയും ഏർവിനും സഹായിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. പ്രാണവായുപകരണങ്ങളുടെ പ്രായോഗിക പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും, ദേഹസ്ഥിതി കാലസ്ഥിതിക്കനുയോജ്യമായിത്തീരുന്നതിനും ആയി കേറ ദിവസം അവർ മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിൽ താമസിക്കണമെന്നു രീരുമാനിച്ചു. മൂന്നാമതു താവളത്തിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട് ഉത്തരകോളത്തിലേയ്ക്കുള്ള മാർച്ച് നിർദ്ദേശം ചെയ്യുന്നതിന് കാഡലിനേയും ഹസ്സാർഡിനേയുമാണ് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്.

പ്രഥമ ആരോഹണ ഉപസംഘവും, ചുമട്ടുകാരും അടിവാരത്താവളത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട ദിവസം അതിയായ ശൈത്യവും ഉഗ്രമായ കാറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൂടാതെ അന്തരീക്ഷം കർമ്മോലപടലങ്ങളാൽ അന്ധകാരമയമായും കാണപ്പെട്ടു. ചുമട്ടുകാരിൽ പകുതി ആളുകളും വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു. അവരും ഭാരമേറിയ ചുമട്ടുകൾകൂടാതെ കട്ടികൂടിയതും ഘനമേറിയതും അസൗകര്യപ്രദമായതുമായ കമ്പിളി ഉടുപ്പുകൾകൂടെ വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ഉടനെ ആവശ്യമില്ലാത്തതായ അഞ്ചു ചുമട്ടുകൾ മാർച്ച്

മലേറ്റ ഇറക്കിയിട്ട് അഞ്ചുപേരെക്കൊണ്ടു ബാക്കി പതിനഞ്ചു പേരുടെയും കമ്പിളിവസ്ത്രങ്ങൾ ചുമപ്പിച്ചുകൊണ്ടു യാത്രതുടന്നു.

മെയ് നാലാം തീയതി രണ്ടാമതു കൂടാരത്തിലെത്തി. തദ്ദേശീയർ അകറ്റിപ്പോയ അസുഖപ്രദമായിത്തീർന്നു. ചുമട്ടുകാർ അവിടെ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ അന്നുതന്നെ ഉണ്ടാക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ആരോഹണമാരുടെ ഉപയോഗത്തിനുമാത്രമേ നല്ല കൂടാരങ്ങൾ അവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മാലോറിയും ഐർവിനും മറ്റു മൂന്നുനാലുപേരുംകൂടി ചുമട്ടുകാർക്കുവേണ്ടി ഒരു തല്ലാലവസതി ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. ഈ ജോലി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാലോറിയും കാഡലും മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിലേക്കുള്ള വഴി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും സ്ഥലം നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുമായി പോയി. അവർ ഒരു കുന്നിൽ കയറി നോക്കിയപ്പോൾ ഭക്ഷണഭാഗത്തേക്കുയർന്നു കിടക്കുന്ന ഹിമപ്പരപ്പ് അവർക്ക് നല്ലതുപോലെ കാണാമായിരുന്നു. ശിലാ സഞ്ചയങ്ങളുടെയും, ധവളവർണ്ണമായ ഹിമശൃംഗങ്ങളുടെയും ഇടയിൽകൂടി അവർ ഒരു മാതൃം കണ്ടുപിടിച്ചു.

മെയ് മാസം 4-ാം 5-ാം തീയതികളിലെ രാത്രികൾ ഏറ്റവും ഭയാനകങ്ങൾ തന്നെയായിരുന്നു. അത്യുഗ്രമായ കൊടുങ്കാറ്റും, ഹിമപാതവും രാത്രിയെ അസഹ്യമാക്കിത്തീർത്തു. കൂടാരത്തിൽ വെളിയിലേക്കു ഇറങ്ങാൻ വഹിയാതെ അവർ അതിയായി ഭ്രമിച്ചു. ഭക്ഷണപാകത്തിനായി വളരെ അധികം സമയം ചിലവഴിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അവിടെ നിന്നും ചുമട്ടുകാർ കൊണ്ടുപോകുന്നതു ഏറ്റവും ദുർഘടകരമായിരുന്നു. ആരെല്ലാമാണ് ഇനിയും കയറാം തുടരാൻ അനുയോജ്യമായ കായസ്ഥിതിയുള്ളവർ, ആരെല്ലാമാണ് അവിടത്തന്നെ കഴിച്ച് കൂട്ടേണ്ടവർ, എന്നും മറ്റുമുള്ള സംഗതികളും അവിടെ വച്ചുതന്നെ തീരുമാനിക്കണം. ചുരുക്കം പറഞ്ഞാൽ ഈ മാതിരി പ്രാരംഭ വൈഷമ്യങ്ങൾ കൊണ്ട് അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ 11 മണിയോടു കൂടിയെ ആരോഹണം തുടരാൻ ഇടയാക്കാതെ.

തലേദിവസം കണ്ടുപിടിച്ചതും സുഖകരമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നതും ആയ മാതൃം പിറേറ്റി വസം ഏറ്റവും ദുർഘടകരമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. തലേ രാത്രിയിലെ അതിയായ ഹിമവർഷ ഫലമായി യാത്രവളരെ ശ്രമകരമായിത്തീർന്നു. ചുമട്ടുകാർ വളരെ വേഗത്തിൽ വിവശരായി. അവർ അത്യുയരമേഖലകളിലെ പ്രകൃതിവ്യത്യാസങ്ങൾ അതിയായി അനുഭവിച്ചു. സംഘ

ത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള ഗമനം വളരെ വളരെ മന്ദമായി. വൈകിട്ട് ആറാമണിയോടുകൂടിയേ മൂന്നാമതു താവളസ്ഥാനത്തു എത്തിയൊള്ളു ആ സമയം തണുപ്പു അതികഠിനമായിരുന്നു. അന്നു സൗകര്യപ്രദമായ ഒരു കൂടാരം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു വേണ്ടും സമയവും ഇല്ലായിരുന്നു. അന്നുരാത്രി ആരോഹണനാളം ചുമട്ടുകാരും അനുഭവിച്ചതായ ക്ലേശങ്ങൾ വാചാമഹോഗാചരമതെ.

നാലാമതു കൂടാരത്തിലും അതിനു മുകളിലും വെച്ച് ഉപയോഗിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതായ നിദ്രാസഞ്ചികൾ തന്നെ മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാതെ രക്ഷാമാർഗ്ഗമില്ലെന്നു മാലോറിയ്ക്കുതോന്നി. അന്നത്തെ തണുപ്പ് മാലോറിയ്ക്കു സ്ഥലത്തുവെച്ച് മുൻപൊരിക്കൽ അനുഭവിച്ചതിനേക്കാൾ അത്യുഗ്രതരമായിരുന്നു. അത്യുഗ്രഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന നിദ്രാസഞ്ചികൾ രണ്ടാമതു കൂടാരത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ രണ്ടാമതു ക്യാമ്പിൽ തിരിയെ ചെന്ന പ്രസ്തുത നിദ്രാസഞ്ചികൾ എടുത്തു കൊണ്ടു മാത്രമേ യാത്ര തുടരാവൂ എന്നു മാലോറി തീരുമാനിച്ചു.

വിഭാതവേളയിൽ തന്നെ ബാലാക്കരശ്മികൾ മൂന്നാമതു താവളസ്ഥലത്തു പ്രവേശിച്ചു. ഏഴാമണിയോടുകൂടി മാലോറി തയാറാവുകയും, പകുതി ചുമട്ടുകാരെയുംകൊണ്ടു തിരികെ രണ്ടാമതു ക്യാമ്പിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവിചാരിതമായി വഴിയ്ക്കുണ്ടായ ചിലമാർഗ്ഗതടസ്സങ്ങൾമൂലം വളരെയധികം താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. രണ്ടാമതു കൂടാരത്തിൽനിന്നും ആളുകൾ മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിലേയ്ക്കു തിരിയ്ക്കുന്നതിനു മുൻപിൽ അവിടെ എത്തണമെന്നായിരുന്നു മാലോറിയുടെ ഉദ്ദേശം. പക്ഷേ അതു സാധ്യമായില്ല. രണ്ടാമതു കൂടാരത്തിൽനിന്നു തിരിച്ചുവരെ വഴിയ്ക്കുവെച്ച് തന്നെ കാണാൻ ഇടയായി. അവർ മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിൽ സാമാനങ്ങൾ എത്തിച്ചിട്ട് അന്നുതന്നെ സന്ധ്യയ്ക്കു മുൻപിൽ തിരികെ രണ്ടാമതു ക്യാമ്പിൽ എത്തണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. അവർ വളരെ ഭാരമേറിയ ചുമടുകൾവഹിച്ചുകൊണ്ടു കയറേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിൽ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം അന്നുതന്നെ തിരിയെ ഇറങ്ങി സായാഹ്നത്തിനു മുൻപ് രണ്ടാമതു കൂടാരത്തിൽ എത്തുകയെന്നുള്ളത് അസാധ്യമാണെന്നു മാലോറിയ്ക്കു മനസ്സിലായി. അതിനാൽ തിരികെ രണ്ടാമതു ക്യാമ്പിൽ എത്താൻ പകുലു

ഇപ്പോൾത്തന്നെ അവരുടെ ചുമട്ടുകൾ മാറ്റമദ്ധ്യ ഇറക്കിച്ചിട്ട് മാലൊരി അവരെ തിരിയെ അയച്ചു. അനന്തരം അദ്ദേഹവും അനുചരന്മാരും ഈ ചുമട്ടുകളും വഹിച്ചുകൊണ്ട് മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിലേയ്ക്കുപോയി.

മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിലെത്തിയപ്പോൾ അവിടെയിരുന്ന വർ അധികമൊന്നും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കണ്ടില്ല. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മൂന്നു ആരോഹകന്മാരും പുതിയ ആളുകളായിരുന്നതിനാൽ ഇതുവരെ അവർക്ക് ശീതസ്ഥിതിയും ഉഷ്ണസ്ഥിതിയും അനുയോജ്യമായി തീർന്നിരുന്നില്ല. ചുമട്ടുകാരും തീരെ അശക്തന്മാരായിരിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു ചുമട്ടുകാരനു പോലും ജോലി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശക്തിശേഷിച്ചിരുന്നില്ല. കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ കാറ്റ് കടക്കാതെ മറകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുപോലും അവരെക്കൊണ്ട് കഴിഞ്ഞില്ല. സാമാനങ്ങളുമായി മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിലേയ്ക്കു കയറി വരുന്നവരെ സഹായിക്കുവാൻ പോകുന്നതിനു പോലും ഒരുത്തരും സന്നദ്ധരായില്ല. എങ്കിലും ഓഡലും, ഐർവിനും, മാറ്റമദ്ധ്യ സാമാനങ്ങൾ ഇറക്കിവെച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തുചെന്നു അത്യാവേശപരമായ സാമാനങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ട് വരികയുണ്ടായി.

മെയ് മാസം 6-ാം തീയതി രാത്രി അനിതര ലോകസാധാരണമായ ശൈത്യമുള്ള ഒന്നായിരുന്നു. ഘർമ്മമാത്ര സ്തനം ഇരുപത്തിഒന്നര ഡിഗ്രി കാണിച്ചു. ഈ പശ്ചിമവേളയിൽ അനുഭവിച്ചതിലേയ്ക്കും ഏറ്റവും വലിയതണുപ്പ് അന്നായിരുന്നു. വൃശ്ചികം ധനുനും മാസങ്ങളിലെ മരംകോച്ചുന്ന നമ്മുടെ തണുപ്പുള്ളപ്പോൾ സാധാരണ ഫാർണൈറ്റ് ഉഷ്ണമാപിനി 70—72 ഡിഗ്രി ആണു കാണിക്കുന്നത്. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു 70—72 ഡിഗ്രിയിൽനിന്ന് കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞുവന്നു പുഷ്പത്തിലെത്തി അവിടെനിന്നു പിന്നെയും കുറഞ്ഞു സ്തനം ഒന്നരണ്ടു തുടങ്ങി ഇരുപത്തൊന്നര ഡിഗ്രിവരെ എത്തുമ്പോൾ ഉണ്ടാകാവുന്ന തണുപ്പ് എത്രകുറിയെന്നു ഉപഹിക്കയേവേണ്ടു. മാലൊരി വളരെ സൂഷ്മതയോടുകൂടി കമ്പിളി വസ്ത്രങ്ങളിൽ പൊതിഞ്ഞു കിടന്നിട്ടും പ്രഭാതമായപ്പോഴേയ്ക്കും വലിയ അസുഖത്തിലായി, ഓഡലും ഐർവിനും ആരോഹണം തുടരുന്നതിന് തീരെ അപ്രാപ്തന്മാരായിത്തീർന്നു. ചുമട്ട് എടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചുള്ള ഒരു ഒറ്റ ചുമട്ടുകാരൻപോലും ശേഷിച്ചിരുന്നില്ല. മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിൽ ഇനിയും താമസിച്ചാൽ മരിച്ചുപോയേക്കുമെന്നു തന്നെ ചിലർ

സംശയിച്ചു. കൂടാരത്തിനുള്ളിൽനിന്ന് തനിയെ വെളിയിൽ
ജാണാൻ ശക്തിയില്ലാഞ്ഞിട്ട് ചിലരെ പുറത്തേയ്ക്കു വലിച്ചി
ട്ടു കൊണ്ടു വരേണ്ടിയിരുന്നു. ഒരുത്തൻ ജീവൻ രണ്ടേയുണ്ടോ
എന്നു കൂട്ടുകാർ സംശയിച്ചു. അയാളുടെ പാദങ്ങൾ വീഴവന്നു
വീണി നടക്കാൻതീരെ ശക്തിയില്ലാതായി കാണപ്പെട്ടു. അടു
ത്തദിവസം സൂര്യോദയത്തിനു ശേഷം തീരെ അസുഖമുള്ളവരേയും
ആരോഹണത്തിന് അപ്രാപ്തനായി തീർന്നവരേയും മൂന്നുസം
ഘടങ്ങൾ ആയി തിരിച്ച് ഓരോ സംഘാംഗങ്ങളേയും കയറുകൊ
ണ്ട് പരസ്പരം ബന്ധിച്ച് ഒരു ഗുർക്കാ നോൺ കമ്മീഷണർ ഉ
ദ്യോഗസ്ഥന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ താഴത്തേയ്ക്കയച്ചു. അവർ
വിറച്ചു വലിഞ്ഞും വളരെ അവശരായി ഒരുവിധത്തിൽ രണ്ടാ
മതുകൂടാരത്തിൽ എത്തി എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ.

രണ്ടാമതുകുറമ്പിൽനിന്ന് മുകളിലേക്ക് സാമാനങ്ങളുമാ
യിത്തീരിക്കുന്ന ഒപ്തിയ സംഘത്തെ കണ്ടു മട്ടുന്നതിനും, അവരു
ടെ പക്കൽനിന്നും സാമാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ട് അവരെ തിരി
യെ അയയ്ക്കുന്നതിനുമായി ഹസ്സാർഡിനേയും കുറെ ചുമട്ടുകാരേ
യും നിയോഗിച്ചയച്ചു. അദ്ദേഹം കയറിവരുന്നതായ ചുമട്ടുകാ
രെ കണ്ട് അവരിൽനിന്നും ഏഴു ചുമട്ടുകൾക്കൂടെ മൂന്നാമതുകൂടാ
രത്തിൽ എത്തിച്ചു. മൂന്നാമതുകൂടാരം കുറെക്കൂടെ സുഖപ്രദമാക്ക
ുന്നതിനോ, ശൈത്യബാധയിൽനിന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കത്തക്കവിധ
ത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതിനോ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല.

നോർട്ടൻ ചെയ് മാസം ൭-ാം തീയതി രണ്ടാമതു കൂടാര
ത്തിലെത്തി. അദ്ദേഹത്തെ ആരോഹണസ്ഥിതിഗരികൾ മേൽ പ്ര
സ്താവിച്ചുവയ്ക്കുകയും എങ്ങിനെ എങ്കിലും ഈ ദുർഘടഘട്ടം
തരണം ചെയ്യണമെന്നദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. ഏറ്റവും ഉപരിഭാ
ഗങ്ങളിലെ ഉപയോഗത്തിന് ഉദ്ദേശിച്ച് കൊണ്ട് വന്നിരുന്നതാ
യ സംഭരണങ്ങൾ എല്ലാം ഉപയോഗിച്ചിട്ടെങ്കിലും ചുമട്ടുകാരെ
അസ്വാസ്ഥ്യ വിമുക്തരാക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു.
ഏറ്റവും മുകൾഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം ഉണ്ടാക്കി
യിരുന്ന കൂടാര സാമാനങ്ങൾ എടുത്തു മൂന്നുനാലു കൂടാരങ്ങൾ
കൂടെ അവിടെ നിർമ്മിച്ചു. പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന നിദ്രാസ
ഞ്ചികൾ എല്ലാം എടുത്തു ആളുകൾക്കു വിതിച്ചു കൊടുത്തു. പി
ന്നീടുള്ള ഉപയോഗത്തിനു സംഭരിച്ചു വെച്ചിരുന്ന സ്റ്റിരിററ് വ
ളരെയധികമെടുത്തു തീ കത്തിക്കുന്നതിനു ചിലവാക്കി. ആരോ
ഗ്യ പുനഃസമ്പാദനത്തിന് കഴിവുള്ള സകല സംഗതികളും അ

ഭേദം ചെയ്തു. എട്ടാം തീയതി മാലോറി മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിൽ നിന്നും രണ്ടാമതു കൂടാരത്തിൽ എത്തി. അന്നു തന്നെ ബ്ലാസ്റ്റ് അടിവാരത്താവളത്തിൽ നിന്നു രണ്ടാമതു ക്യാമ്പിലെത്തി. അന്നു നാലാം നോർട്ടനും ബ്ലാസ്റ്റ് മാലോറിയും കൂടെ പിന്നീടുള്ള നടപടികൾ ആലോചിച്ച് തീരുമാനിച്ചു. ആരോഗ്യ ഹീനന്മാരായിത്തീർന്നവർ രണ്ടാമതു ക്യാമ്പിൽ താമസിച്ച് വിശ്രമമനുഭവിക്കണമെന്നു അവർ നിശ്ചയം ചെയ്തു. സോമർവെല്ലും നോർട്ടനും അരോഗികളായ കുറെ ചുമട്ടുകാരും കൂടി മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിലെത്തി. ആ കൂടാരം കഴിയുന്നതും അധിവാസയോഗ്യമാക്കണമെന്ന് അവർ നിശ്ചയിച്ചു. ചുമട്ടുകാരുടെ ഭക്ഷണ പരിചയമുണ്ടായിരുന്ന ഷെബിയറിക്കെ അടിസ്ഥാനത്താവളത്തിൽ നിന്നും രണ്ടാമതു ശിബിരത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരുന്നത് കാര്യപ്പെടുത്തിപ്പിൻ കുറേക്കൂടി സുഗമമായിത്തോന്നിയതിനാൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിന് തീരുമാനിച്ചു. ഷെബിയറിന് പകരം ഹസ്സാർഡിക്കെ അടിസ്ഥാന കൂടാരത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നതിന് നിയമിക്കാമെന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഈ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അനുസരിച്ച് അവിതരസാധാരണമായ ഈ ആപൽപ്പട്ടം തരണം ചെയ്യാമെന്നു നോർട്ടൻ വിചാരിച്ചു.

ബ്ലാസ്റ്റ് അഭേദത്തിന്റെ കൂടെ കുറെ കരുതൽ ചുമട്ടുകാരെക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ക്ഷീണിക്കാത്തവരായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഭാരമേറിയ ചുമട്ടുകൾ അവരെക്കൊണ്ടു വഹിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. അവരുടെ ഉത്സാഹവും ഊർജ്ജസ്വലതയും ബാക്കിയുള്ളവരിലും സംക്രമിക്കുന്നതിനു ഇടയുണ്ടു്. നോർട്ടനും, മാലോറിയും, സോമർവെല്ലും, ബ്ലാസ്റ്റ്, 26 ചുമട്ടുകാരും അത്യാവശ്യമായ സകല സംഭരണങ്ങളോടും കൂടി ഒൻപതാംതീയതി രാവിലെ മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിലേക്കു തിരിച്ചു.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പദ്ധതിഅനുസരിച്ചു ഈ ആപൽസിന്ധുകടക്കമെന്നു എല്ലാവരും ആശിച്ചു. പക്ഷെ അനുഭവം അപ്രകാരമായിരുന്നില്ല. ശീതവാതവും പ്രകൃതിരൂക്ഷതകളും അതിരായി കോപിച്ചു. കൂടാരത്തിൽ നിന്നും അല്പദൂരനിന്നുവെച്ച് പരാപ്ത കഴിഞ്ഞപ്പോൾത്തന്നെ മഞ്ഞു വീഴാൻ തുടങ്ങി. അവരുടെ പുരോഗമനത്തിനനുസരിച്ചു ഹിമപാതവും അത്യാവശ്യമായ പ്രാധാന്യം വർദ്ധിച്ചു. മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും അതികഠിനമായ ഒരു മഞ്ഞുകാടുകാറ്റു വീശുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ ചൈതന്യഹീനമായും നാശസംഭവങ്ങളുമായും

കാണപ്പെട്ടു. കഴിവുള്ളതോളം സൗകര്യപ്രദവും സുരക്ഷിതവുമായ സ്ഥാനത്തായിരുന്നു കൂടാരമടിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും കാറ്റിന്റെ ഉഗ്രമായ പ്രവാഹം അതിശക്തിയായി കൂടാരത്തിൽ തട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കൂടാരത്തിലെത്തിയപ്പോൾ അവിടെ ജീവജാലങ്ങളുള്ള യാതൊരു ലക്ഷണങ്ങളും കണ്ടില്ല. അതിയായുവിഷമങ്ങൾ സഹിച്ച്, ആ കൂടാരത്തിൽ ഇരുന്നവർക്കു മഞ്ഞു കാറ് കൂടെയായപ്പോൾ എല്ലാം പരിപൂർണ്ണമായി. അവരെല്ലാം നിദ്രാസഞ്ചികളിൽ കയറി ചൈതന്യരഹിതരായി ഒന്നു മേന്മകിടക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. യന്ത്രയടുപ്പുകളും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടു പോലും ഒരുത്തരും ഒന്നും പാകം ചെയ്തിരുന്നില്ല. ബ്ലാസ്റ്റിന്റെ കൂടെ മുകളിലേക്കു കൊണ്ടുപോന്ന 26 ചുമട്ടുകാരിൽ 18 പേരെ സാമാനങ്ങൾ ഇടവഴിയിൽ വെച്ചിട്ടു തിരിയെ അയയ്ക്കുവാൻ ചെയ്തത്. ബാക്കി സമത്വന്മാരായ 8 പേരെ കൂട്ടത്തിൽ മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിലേക്കു കൊണ്ടുപോന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ക്ഷിണിച്ച് തളൻ പരവശരായി കിടന്നവരെ ശുശ്രൂഷിക്കയും അവർക്കു ഭക്ഷണം പാകംചെയ്തു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയെല്ലാമായിട്ടും പുരോഗമനത്തിനുള്ള യാതൊരു മാർഗ്ഗങ്ങളും കണ്ടില്ല. കാറ്റിന്റെ ഉഗ്രതകൊണ്ട് കൂടാരത്തിനു വെളിയിലേക്കു തല കാണിപ്പാൻപോലും പാടില്ലായിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അവർ വളരെ ധൃതഗതിയിൽ അല്ലാപ്പും അശനപാനാദികൾ കഴിഞ്ഞു നിദ്രാസഞ്ചികളെ അഭയം പ്രാപിച്ചു.

ഹിമപ്രചണ്ഡമാരുതൻ കൂടാരത്തിനു വെളിയിൽ അവിശ്രാന്തനായി അവന്റെ നാശകരമായ വിഹാരം തുടങ്ങി. കാറ്റിന്റെ റശകതികൊണ്ട് ഹിമപ്പൂളികൾ ഒന്നരണ്ടിഞ്ച് ഘനത്തിൽ കൂടാരത്തിനുള്ളിലുള്ള സകല സാധനങ്ങളിലും പതിച്ചു. അന്നത്തെ അതിശൈത്യവും ക്ലേശവും അവണ്ണനീയംതന്നെയാണ്. ദേഹം അല്പം ഇളക്കിയാൽ നിദ്രാസഞ്ചികളുടെ പുറത്തു വന്നിറങ്ങിത്തന്ന ഹിമകണങ്ങൾ ഉള്ളിലേക്കു തുളച്ചു കയറുമായിരുന്നു.

അടുത്ത ദിവസം—മെയ് 10—ാം തീയതി— മഞ്ഞു അല്പമൊന്നു കുറഞ്ഞു. എങ്കിലും കാറ് അതിയായി വലിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. നിലത്തു പതിച്ചിരുന്ന തുഷാരശകലങ്ങളെ കാറ്റിച്ച് നാലുപാടും പരത്തി. മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിൽ അത്യാവശ്യത്തിലധികം ആളുകളെത്താമസിപ്പിക്കുന്നതു, കഷ്ടപ്പെട്ട് അവിടെ കയറ്റിക്കൊണ്ടു വന്ന ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വൃഥാ തീക്കുന്ന

തിന്ന മാത്രം പര്യാപ്തമാണെന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങി. മാലോറിയും ഐർവിനും തിരിയെ രണ്ടാമതു ക്യാമ്പിലേയ്ക്കു പോകയും അവരുടെയെന്ന നോവലിന്റെയും ബീതാമിന്റെയും കൂടെ അല്പമൊന്നാശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഹിമവാതുലം അത്യുഗ്രമായിത്തന്നെ വിഹരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിട്ടും നോർട്ടനും സോമർവെല്ലും 17 ചുമട്ടുകാരും കൂടെ ഒരു മൈൽ താഴെയായി സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടിരുന്ന സ്ഥലത്തുപോയി 17 ചുമട്ടുകൾ എടുപ്പിച്ച് മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ചുമട്ടുകാരോടൊപ്പം തന്നെ നോർട്ടനും സോമർവെല്ലും ഓരോ ചുമട്ടുകൾ ചുമന്നു എന്നുള്ളതു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവർഹമാണ്. ചുമട്ടുകാർ തിരിയെ കൂടാരത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ വളരെ ക്ലാത്തനാരായിത്തീർന്നു. അവരിൽ ജീവചൈതന്യം തന്നെ ശേഷിച്ചിരുന്നുവോ എന്നു സംശയമാണ്. കൂടാരത്തിലേയ്ക്കു കയറിയ ഉടനെ അവർ ഉതപ്രായരായി ശയിച്ചു. ബ്രൂസ്റ്റർ ഓഡലും കൂടെ ചുറ്റുള്ള കുറെ ഭക്ഷ്യപേയാദികൾ തയ്യാറാക്കിവെച്ചിരുന്നത് വളരെ അവസരോചിതമായിരുന്നു. ചുമട്ടുകാരെ വളരെ നിർബന്ധിച്ചിട്ട് അവർ അല്പം ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. അനന്തരം ധ്വജമാർ തന്നെ ചുമട്ടുകാരുടെ ചെരുപ്പുകൾ അഴിക്കുകയും അവരെ ഭദ്രമായി നിദ്രാസഞ്ചികളിലാക്കുകയും ചെയ്തു. നേരം സന്ധ്യയായതോടുകൂടെ കാറ്റിന്റെ കാറ്റിനുമ്പോൾ വിശ്ലിപ്പിച്ചുവന്നു. കാറ്റിന്റെ രാക്ഷസശക്തിയാൽ ലഘുവായിരുന്ന കൂടാരങ്ങൾ അലഞ്ഞുലഞ്ഞു. അന്നു രാത്രിയിലും കൂടാരത്തിനകത്തു ഹിമകണവാതം ഉണ്ടായി. കാറ്റിന്റെ ഘോരാരവവും, കൂടാരങ്ങൾ പടപടാ എന്നുനടക്കുന്ന കണ്ണുകൾക്കുമായ ധ്വനിയുംകൊണ്ടു് അന്നവർക്ക് ഉറക്കം സാദ്ധ്യമല്ലായിരുന്നു. അന്നു രാത്രി ഫർമ്മമാത്രം നൂറു 7 ഡിഗ്രി സൂചിപ്പിച്ചു.

11—ാം തീയതി പ്രഭാതത്തിലും ഉഗ്രവാതമുണ്ടായിരുന്നു. ഒൻപതു മണിയായപ്പോഴും ഉഷ്ണമാപിനി സൂനാംശം തന്നെ കാണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ പരിതസ്ഥിതികളിൽ കേറേ ദിവസത്തെയ്ക്കു ഉത്തരകോളം നിശ്ചയമായും തീരെ ഭദ്രമായിരിക്കുമെന്നവർ ഉറപ്പിച്ചു. വളരെ സഹനശക്തിയും ഉന്മേഷവും പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന ലിതീയസംഘം ചുമട്ടുകാർപോലും തീരെ വിവശനായിത്തീർന്നിരുന്നു. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ തല്ക്കാലം ആരോഹണം നിറുത്തിയിട്ട് പിന്നാറാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു അവർ നിശ്ചയിച്ചു. അതിനാൽ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ അടിസ്ഥാനത്താവള

ത്തിലെത്തി കുറെ ദിവസം താമസിച്ചുകൊണ്ട് വിശ്രമമനുഭവിക്കണമെന്നു അവർ തീരുമാനിച്ചു.

അടിസ്ഥാനത്താവളത്തിലെത്തുകയെന്നുള്ളതു തന്നെ ക്ലിഷ്ടതരമായിരുന്നു. ജീവികകളോ മരിക്കകളോ ചെയ്യാലും തരക്കേടില്ല എന്നു കരുതി മാന്യതയിൽ ലയിച്ച് പലരും കൂടാരത്തിൽ ആസന്നമരണരേപ്പോലെ കിടന്നിരുന്നു. അടിവാരകൂടാരത്തിലെത്തി നല്ല ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും സുഖസൗകര്യാദികളും അനുഭവിക്കാമെന്നുള്ള വിചാരംപോലും അവരെ രുബുദ്ധരാക്കിയില്ല. കൂടാരത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന ആളുകളെ മഞ്ഞു മാറിയിട്ട് വാസ്തവത്തിൽ മാനിഭവണമായിരുന്നു എടുക്കുവാൻ. ഈ നിജ്ജീവമായ അവസ്ഥയിൽ ജീയാഫെറബ്ഡസ്സ് ഗംഭീരമായ മുഖഭാവത്തോടുകൂടി ആജ്ഞാപരമായ ഗൗരവസ്വരത്തിൽ കൂടാരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ചില കല്പനകൾ നൽകി. മടിച്ചനാൾ ഉൾജ്ജ്വലസ്വഭവനാരാക്കുന്നതിനും ക്ഷീണിച്ചവർക്കു ആശ്വാസദായകമാകുന്നതിനും, ഉണ്ടായിരുന്ന ക്ഷീണത്തിൽ അധികം ഭാവിച്ചവരെ ലജ്ജാഭരിതരാക്കുന്നതിനും പയ്യാപ്തമായ ചില വാക്ശരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വക്ത്രത്തിൽ നിന്നും ബഹിർഗമിച്ചു. എന്തിനധികം? ആസന്നമരണരെന്നു വിചാരിച്ചു കിടന്നിരുന്ന എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റ് പണി തുടങ്ങി. കൂടാരമഴിച്ച് മടക്കി അരിനുള്ള പെട്ടികളിൽ ഭംഗിയായി വെച്ചുകഴിഞ്ഞു. അഷ്ടസാമാനങ്ങൾ അതരിന്റെ പെട്ടികളിലും സംഭരിച്ചു. ഒന്നു രണ്ടു മണികൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൂടാരമടിച്ചിരുന്നസ്ഥലത്തു ഭംഗിയായി അടുക്കിവെച്ചിരുന്ന കുറെ പെട്ടികൾ മാത്രമെ കാണാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അടിസ്ഥാനകൂടാരത്തിലേക്കു അവർക്കു കൊണ്ടുപോകേണ്ടിയിരുന്ന ചുമട്ടുകളും തയ്യാറാക്കി കെട്ടിവെച്ചു കഴിഞ്ഞു. അല്പം കഴിഞ്ഞ് അവർ സന്തോഷസമേതരായി അവരോഹണം തുടങ്ങി. മെയ് 11-ാം തീയതി വാസ്തവത്തിൽ ബ്ലൂസിന്റെ വിജയ ദിവസമായിരുന്നു.

താഴെയുള്ള കൂടാരക്കാർ അടിവാരകൂടാരത്തിലേയ്ക്കു പിൻതിരിഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശം യഥാവസരം അവരെ അറിയിച്ചു. 11-ാം തീയതി സായംകാലത്തിൽ ബീതാമം, മാലോറിയം, ഐൻവിൽ, നോറലും അടിവാരത്തിലെത്തി. സോമർവെല്ലും, ഓഡലും, അന്നപകുതിയോളം ചുമട്ടുകാരോട് കൂടി ഒന്നാമതു കൂടാരത്തിലായിരുന്നു. നോർട്ടനും, ബ്ലൂസ്സും അന്നുതന്നെ രണ്ടാമതു കൂടാരത്തിലെത്തി. 12-ാംനു ഇവർ രണ്ടുപേരും

രണ്ടാമതു കൂടാരവും സകല സാമാനങ്ങളും യഥാസ്ഥിതിയിൽ വെച്ചിട്ടു അടിവാരത്തിലേക്കു ഇറക്കി. തിരിയെ രണ്ടാമതു കൂടാരത്തിലേക്കു കയറുന്ന അവസരത്തിൽ കൂടാരങ്ങൾ ഉടനെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിലേയ്ക്കാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്തത്. സുഖഭേദകാരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചു വന്നതുകൊണ്ട് ഒന്നാമതു കൂടാരത്തിൽ സോദരവെല്ലിനു ധാരാളം ജോലിയുണ്ടായിരുന്നു. മരണങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ഒരു ഗുർക്കാപട്ടാളയുദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന ഷാംഷെർ ബോധശൂന്യനായി ആസന്നമരണനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മസ്തിഷ്കത്തിൽ രക്തസ്തംഭനമുണ്ടായതാണ് ഇതിനു കാരണം. മാൻഹബദൂർ എന്ന ഒരു ചെരിപ്പുകുത്തി കാലുകൾ രണ്ടും ഹിമബാധയിൽപ്പെട്ടു അരിയായി ക്ലേശിച്ചു മറ്റൊരാളിനു കഠിനമായ സ്പ്രോണിയോ രോഗം പിടിപെട്ടു. മറ്റു പലരും പല സുഖഭേദകളിൽപ്പെട്ട് അരിയായി ക്ലേശിച്ചു. ഷാംഷെറിനെ കൂടാതെ ബാക്കിയുള്ളവരെയെല്ലാം അടിസ്ഥാന കൂടാരത്തിലേക്കു മാറ്റി. ഷാംഷെറിന്റെ സഹായത്തിനും ശുശ്രൂഷയ്ക്കുമായി ഒരു ഗുർക്കാ ഉദ്യോഗസ്ഥനേയും രണ്ടു മട്ടുകാരേയും നിറുത്തിയിട്ട് ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം അടിവാരത്തിലേക്കു പോയി.

12-ാംനു മദ്ധ്യാഹ്നമായപ്പോഴേക്കും ഷാംഷെറും ശുശ്രൂഷകന്മാരും ഒഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം അടിവാരത്തിലെത്തി. രണ്ടാഴ്ചക്കു മുമ്പ് അടിവാരത്തിൽ അരിയായ ശൈശ്യവും ഹിമവർഷവും ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ അവയൊക്കെ തെല്ലൊന്നു ശമിച്ചിരുന്നു. അവർക്കു അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ, ക്ഷുബ്ധമായ ഒരു കടലിൽനിന്നു സുരക്ഷിതമായ ഒരു തുറമുഖത്തെത്തിയതുപോലെ ഭോന്നി. വിശാലമായ കൂടാരങ്ങളും സുലഭമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും സുഖപ്രദമായ ശയ്യോപകരണങ്ങളും എല്ലാം അവർക്കു അരിയായ ആശ്വാസം നൽകി. കൂടാതെ ഹിൻജിസ്റ്റനും തദ്ദേശീയരും അടിവാരകൂടാരത്തിൽ എത്തിയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസരിപ്പും പ്രസന്നതയും രമ്യൻ മുമ്പാകെ നന്ദാരായിരുന്ന ആരോഹണസംഘാംഗങ്ങൾക്കു നവജീവനം ഉന്മേഷവും നൽകി.

ഇപ്രകാരം ഒന്നാമതു ശ്രമം നിഷ്പഫലമായി അവസാനിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൨൦.

അപകടം തീർത്തു.

ഈ സമയത്തു് ജനറൽ ബ്രൂസ്സിന്റെ അഭാവം അടി വാരകുടാരത്തിൽ എല്ലാവരെയും അതിയായി സ്പർശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരമായ ആഹ്ലാദപ്രകടനവും ഹൃദ്യവും, ദീപ്തവും ആയ മന്ദഹാസവും എത്ര അപകടവും സോല്ലാസം തരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പാടവവും, എല്ലാം ഈ ദുർഘടാവസരത്തിൽ ഉജ്ജ്വലസ്വഭാവമായും നവമായി ആഗതമായ ഒരു സംഘം സഹായക ചുമട്ടുകാരെക്കാൾ കൂടുതൽ ആശ്വാസപ്രദവും സന്തോഷദായകവുമായി പയ്യൂട്ടനസംഘത്തിനു തോന്നുമായിരുന്നു. 21,000 അടി ഉയരത്തിലെ അസഹ്യമായ കാലാവസ്ഥകൾ സധീരം അനുഭവിക്കുകയും അവയെ ജയിക്കുകയും ചെയ്ത നോർട്ടൻപോലും ബ്രൂസ്സിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം കരുഹലോൻമുഖമായിരിക്കുമായിരുന്നു. നോർട്ടൻ ജീവിതക്ഷേമങ്ങൾ സസന്തോഷം സഹിക്കുന്നതിന് നല്ല പരിചയമുള്ള ആളാണ്. ലോകമഹായുദ്ധത്തിലെ പല അപകടഘട്ടങ്ങളിലും അദ്ദേഹം നിഷ്പ്രയാസം സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരമെല്ലാമിരുന്നാലും 15,000 അടി ഉയരം കഴിഞ്ഞാൽ മനുഷ്യരുടെ സ്വഭാവത്തിനും പ്രകൃതിക്കും വ്യത്യാസമുണ്ടാകുമെന്ന് മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചതു് ഇപ്പോൾ നാം പ്രത്യേകം സ്മരിക്കണം. സമുദ്രനിരപ്പിൽ വെച്ച് വളരെ സഹനശക്തിയും ഉല്ലാസപ്രകൃതിയുമുള്ള ഒരാൾ ൨൧൦൦൦ അടി ഉയരത്തിൽ പെല്ലമ്പോൾ, കോപിഷ്ടനും നിരാശാഭരിതനുമായിത്തീരുന്നത് അസാധാരണമല്ല. ആറുമാസക്കാലത്തെ ഭഗീരഥ പ്രയത്നങ്ങളുടേയും സംഭരണങ്ങളുടേയും ശേഷം ഒരു ഹിമക്കൊടുങ്കാറ്റുകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശ്യസാധ്യത്തിൽനിന്നു് പരാജിതരായി പ്രത്യാഗമനം ചെയ്യുകയെന്നുള്ള സംഗതി ധാത്രിയോളം ക്ഷമാശീലനായ നോർട്ടനെപ്പോലും ഭ്രാന്തചിത്തനാക്കിത്തീർത്തിരിക്കണം. തൻമൂലം അദ്ദേഹം വ്യസനാഭിഭൂതനായിത്തീരുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരാശയും രജജന്യമായ കോപവും ഇതരാംഗങ്ങളിൽ സംക്രമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു് ഇടയുണ്ടായിരുന്നു. സംഘനേതാവു് പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ഒട്ടും അധൈര്യപ്പെടാതെയും നിരാശ പ്രകടിപ്പിക്കാതെയും ഇരുനൊക്കിൽ മാത്രമെ അംഗങ്ങളുടെ ഉന്മേഷം നഷ്ടപ്പെടാതെ ഇരിക്കുകയുള്ളു. സമുദ്രനിരപ്പിനു സമീപത്തു വെച്ചു ത

നെ പല സംഘനായകന്മാരും നിരന്തരമായിത്തീർന്ന് അനുയായികളുടെ ഒരുതുകയും നശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി പല അനുഭവങ്ങളുമുണ്ട്. എങ്കിലും എവാസ് സംഘത്തിന് ഇപ്രകാരമുള്ള യാതൊരനിഷ്ടസംഭവങ്ങളും ഉണ്ടായില്ലെന്നുള്ളത് നോർട്ടനും മറ്റു സംഘാംഗങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകം അഭിമാനകരം തന്നെയെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. വിഫലമായി കലാശിച്ച പ്രഥമശ്രമത്തെ ജയിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കുന്നതിന് അവർ അഭൂതപൂർവ്വമായ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി പരിശ്രമിച്ചു.

ചുമട്ടുകാർക്കു ഉത്സാഹവും സന്നദ്ധതയും ഉളവാക്കുകയായിരുന്നു ആദ്യമായി ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. ഇതുവരെ അധികം കഠിനമായ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചവർ സാധുക്കളായ ചുമട്ടുകാരാണ്. അതിനാൽ ഇനി അവരെ എപ്രകാരമെങ്കിലും കരുതലചിന്തരാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. റോങ് ബക്കിലെ ലാമായുടെ അനുഗ്രഹവും ആശീർവാദവുമായിരുന്നു അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും ഫലവത്തായി കണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ. ചുമട്ടുകാർ സ്വയമേവ ഏറ്റവും ആവശ്യപ്പെട്ടതും ഇതുതന്നെയായിരുന്നു. ലാമാ ബുദ്ധമുനിശ്രേഷ്ഠനാണ്. ചുമട്ടുകാരിൽ അധികം പേരും ഹിന്ദുമതാവലംബികളുമായിരുന്നു. എങ്കിലും ലാമായുടെ ആശീർവാദത്തിനു അവരുടെ ഇടയിൽ ഒട്ടും പോരായ്മയില്ലായിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു ദൈവികമനുഷ്യന്റെ അനുഗ്രഹവശമായിരുന്നു അവർക്കു ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്തതായി തോന്നിയത്. ആ ചുമട്ടുകാർ സാധാരണവേളകളിൽ അത്രവലിയ ഭക്തചിന്തകന്മാരായിരുന്നിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. പക്ഷെ ഈ അവസരത്തിൽ സച്ചിത്സപരപസാന്നിദ്ധ്യം അവരുടെ സമീപത്തിലുണ്ടെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കണം. ഈ സമയത്ത് അവർ മൃത്യുവക്ത്രത്തിനു വളരെ സമീപത്താണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്ന് ഒരുവേള കരുതിയിരിക്കാം. അത്യാഹിതങ്ങളും, അപകടങ്ങളും അവരെ സദാ അനുഗമിക്കുന്നു എന്ന് അവർക്കുതോന്നി. ജീവനാശത്തിനു മതിയാകുന്ന ഹിമശിശിരവും, ഭയാനകമായ കാറ്റും, ഹിമഖണ്ഡപ്രവാഹങ്ങളും എല്ലാം അവരുടെ ജീവനെ എല്ലായ്പ്പോഴും വലയം ചെയ്തിരുന്നു. ശിശിരമാരുതശക്തികളെയും ടിങ്ക് പ്രാപ്യമായ ഒരു ശൈലരാജന്റെ കോപത്തെയും ജയിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ ജീവനെപ്പോലും രുജിക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധരാണ്. എങ്കിലും അവർ ചെയ്യാൻ പോകുന്ന പ്രവൃത്തി ഇത്ര മഹത്തായ ത്യാഗത്തിന് അനുയോജ്യ

മാണെന്ന് അവർക്കുതന്നെ ദൃഢമായ ഒരു ബോധം ഉണ്ടാകണം. ഈ ബോധമാണ് അവരെ ഈ മഹൽ കൃത്യത്തിൽ വൈരാഗ്യത്തോടുകൂടെ മുന്നോട്ടു നയിക്കേണ്ടതു്. അവർ കവർച്ചയ്ക്കും കൊലപാതകത്തിനും മുതിന്ന് ഒരു തസ്തൂരസംഘമായിരുന്നു എങ്കിൽ ഒരു ദൈവികമനുഷ്യന്റെ ആശിസ്സ് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിന് അവർക്ക് ആഗ്രഹം ജനിക്കയില്ലായിരുന്നു. മഹത്തായ ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന അവർക്കു തങ്ങളുടെ ഉദ്യമത്തിൽ സാഹസം മാത്രമല്ലാ ദൈവാധീനവുമുണ്ടെന്നുള്ള ഒരു ബോധ്യം ആവശ്യമായിത്തോന്നിയതിൽ അതിശയിക്കാറില്ല. പരിശുദ്ധനായ ലാമായുടെ ആശീർവാദം അവർക്ക് ഈ ബോധ്യം നൽകുന്നതിന് പര്യാപ്തമാണ്. ആ ലാമാ പുണ്യസാംഗോപാംഗങ്ങളിൽ ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഒരു സിദ്ധനാണ്. അവർക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിനു ദൈവസഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ലാമാ ആശിസ്സു നൽകി എങ്കിൽ ചുമട്ടുകാർ, ദൈവം അവരുടെ ശ്രമങ്ങളെ അനുകൂലിക്കുന്നു എന്നു ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുകയും ഭാവയിലുണ്ടാകാവുന്ന അത്യാഹിതങ്ങളെ തുണവൽഗണിക്കുന്നതിനു തക്ക ധൈര്യവും തന്റേടവും അവർക്കുണ്ടാകുമെന്നു ധരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതായിരുന്നു അവരുടെ വിശ്വാസം.

എല്ലാവരും തിരിയെ അടിസ്ഥാനകൂടാരത്തിൽ എത്തിയതിന്റെ പിറ്റേ ദിവസം രാവിലെ ദിഭാഷിയായിരുന്ന കർമ്മാപോളിനെ റോങ്ങ്ബക്ക് ആശ്രമത്തിലെ ലാമായുടെ പക്കലേയ്ക്കു ചെല്ലുവാൻ പയ്യുവേക്ഷകസംഘത്തിന് ആശിസ്സ് നൽകാമോ എന്നുനേപക്ഷിപ്പിച്ചു. ലാമാ അപ്രകാരം ചെയ്യാമെന്ന് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. നിശ്ചിതദിവസം- 15-ാം തിയതി-സംഘം മുഴുവൻ-ആരോഹകന്മാരും ഗുർക്കാനും, ചുമട്ടുകാരും എല്ലാം- അടിവാരത്തുനിന്നും നാലു മൈലകലെയുള്ള ആശ്രമത്തിലേയ്ക്കു അനുഗ്രഹം വാങ്ങുന്നതിനായി പുറപ്പെട്ടു. ലാമായ്ക്കു കാണിക്കയിടുന്നതിനായി രണ്ടു രൂപാവീതം ഓരോരുത്തർക്കും സംഘത്തിൽ നിന്നും കൊടുത്തിരുന്നു. സംഘം ആശ്രമത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ധ്വജമാതല ഉള്ളിലേക്കു ക്ഷണിച്ച് പ്രത്യേകം തയ്യാർ ചെയ്തിരുന്ന ഭക്ഷ്യപേയങ്ങൾ നൽകി. മറ്റുള്ളവരോട് ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്തു നിന്നുകൊള്ളുന്നതിന് ആശ്രമാധികാരികൾ ആജ്ഞാപിച്ചു. കുറേക്കഴിഞ്ഞ് പുണ്യശ്ലോകനായ ലാമാ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. പന്ത്രണ്ടു ഉപലാമാമാരാൽ പരിസേവിതനായി പ്രധാന ലാമാ ഉയർന്ന ഒരു പീഠത്തിൽ ഉപവിഷ്ഠനായിക്ക

ണ്ടു. പാശ്ചാത്യന്മാർക്കു പ്രത്യേകം ഇരിപ്പിടങ്ങൾ ലഭിച്ചു. പൗരസ്ത്യർ ലാമായുടെ മുൻഭാഗത്തായി നിലത്തും ഇരുന്നു.

അനന്തരം ധരമാർ ഓരോരുത്തരായി ലാമായുടെ സന്നിധിയിലേയ്ക്കു ചെന്നു. ലാമാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടതു കൈയിൽ ധരിച്ചിരുന്ന രജതനിമിതമായ പ്രാത്ഥനാപത്രം കൊണ്ടു ഓരോ ധാരയുടേയും ശിരസ്സിനെ സ്പർശിച്ചു. ഗുർജാനും ചമട്ടുകാരും ധരമാരെ അനുകരിച്ചു. അവർ ഈ കർമ്മംകൊണ്ടു വളരെ ഭക്തിപരവശരായിച്ചമഞ്ഞു. ഇതിന്റെ ശേഷം ലാമാ ഹൃദയസ്പർശം, പ്രോത്സാഹനനകവും ആയ ഒരു ലഘുപ്രസംഗം ചെയ്തുകയും, അവർക്കു വേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകയും ചെയ്തു. ചമട്ടുകാരും ഗുർജാനും, ലാമായുടെ സമീപത്തേയ്ക്കു അടുക്കുകയും, അനുഗ്രഹം വാങ്ങിട്ടിരിയെ പൂർവ്വസ്ഥാനത്തു വന്നിരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പ്രദർശിച്ച ബഹുമാനാദരവുകൾ, അവർക്കു ലാമായുടെ പേരിലുണ്ടായിരുന്ന അതുല്യമായ ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങളെ പ്രസ്താവിച്ചതായിരുന്നു ബർമസ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഏതായാലും ലാമായുടെ പ്രാർത്ഥനയും അനുഗ്രഹഭാനവും അവരിൽ നവജീവൻ ഉളവാക്കിയെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ആശ്രമത്തിൽ നിന്നും അടിവാരകുടാരത്തിലേയ്ക്കുള്ള പ്രതിയാനത്തിൽ അവർ പ്രകൃത്യാ ഉണ്ടായിരുന്ന ഉന്മേഷവും ചുണയും വീണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നതായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

ഈയവസരത്തിൽ നോർട്ടനും ബർമസ്സും ചമട്ടുകാരുടെ സംഘത്തെ ഒന്നു പരിഷ്ക്കരിച്ചു പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. സമർത്ഥനരായ ഓരോ നേതാക്കന്മാരുടെ കീഴിലായി മൂന്നു ഉപസംഘങ്ങൾ അവർ രൂപവൽക്കരിച്ചു. പ്രധാന നേതാവിന്നു വല്ല അപകടവുമുണ്ടായാൽ പകരം തൽസ്ഥാനത്തു ജോലിനോക്കുന്നതിനായി ഓരോ ഉപനായകന്മാരെക്കൂടി നിശ്ചയിച്ചു. ഈ നായകന്മാർക്കും ഉപനായകന്മാർക്കും മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ചു കൂടുതൽ വേതനം നൽകുന്നതു കൂടാതെ അവരോടു നോൺകമ്മീഷൻഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടൊപ്പം ബഹുമാനത്തോടുകൂടി വർത്തിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. മൻ ആഴ്ചയിലെ വിഷയകൾ ശരിയായ ഒരു പരീക്ഷണപരിമാണമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ആ ദർഘദിക്കളെ സഭയെയും ജയിച്ചവരായ ആറുപേരെ നായകന്മാരായി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന്നു പ്രയാസമില്ലായിരുന്നു. ഈ നായകന്മാരെ നോർട്ടന്റെയും ബർമസിന്റെയും അടുക്കലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും, അവർ ചെയ്യേണ്ടതെന്തൊക്കെയാണെന്നു

ന് അവരെ മനസ്സിലാക്കുകയുണ്ടായത്. അവരുടെ സംഘത്തിലേക്കു നിവൃത്തിയുള്ളതോളം സംഘാംഗങ്ങളെ നായകനാകും, ഉപനായകനാകുംകൂടി തെരഞ്ഞെടുത്തുകൊള്ളുന്നതിനുള്ള സ്വതന്ത്ര്യവും അവർക്കു നൽകി. ഈ സ്വതന്ത്ര്യഭാവം അവർക്കു നന്നായി രസിച്ചു. ഇപ്രകാരം ചെയ്തുകൊണ്ട് കാരോ സംഘവും മറ്റുള്ളവയെക്കാൾ നന്നായിരിക്കണമെന്ന് വിചാരിക്കുകയും സംഘാംഗങ്ങൾ ഏകയോഗമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയുണ്ടായത്.

ഹിൻജിസ്റ്റൻ വിവിധജോലികളിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്നു. സംഘം ആശ്രമത്തിൽനിന്നു തിരിയെ വന്നതിനുശേഷം കന്നുരണ്ടു ദിവസത്തേക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് വളരെയധികം സുഖപ്പെടുകാരെ പരിചരിക്കേണ്ടതായുണ്ടായിരുന്നു. ഷാംഷെറിനെ കന്നാമതു കൂടാരത്തിൽനിന്നും അടിവാരത്തു കൊണ്ടുവന്നു കിടത്താതെ ഗത്യാന്തരമില്ലെന്നു കരുതി ഹിൻജിസ്റ്റനും, ബ്രൂസ്റ്റനും, ഒരു മഞ്ചലുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട് അങ്ങോട്ടു തിരിച്ചു. അവിടെയെത്തി ഷാംഷെറിനെ വളരെ സൂക്ഷിച്ച് എടുത്തു ചുമന്നുകൊണ്ട് അടിസ്ഥാനശിബിരത്തിലേക്കു പോന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഷാംഷെർ അടിവാരത്തെത്തുന്നതിനുമുമ്പായി വഴിക്കുവെച്ചതന്നെ വിഗ്രഹപ്രാണനായി. കുറെദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാൻബഹദൂർ എന്ന ചെരിപ്പുകുത്തിയും, മുതിയടഞ്ഞു. അടിവാരകൂടാരത്തിനു സമീപിച്ച് സൗകര്യപ്രദമായ ഒരു സ്ഥലത്തു് ശവശരീരങ്ങൾ രണ്ടും സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. മൂന്നു പയ്യടനവേളകളിലുമായി മരിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇവരുടെ പേരുകൾകൂടി എഴുതി ഒരു സ്തോരകം സ്ഥാപിച്ചു. ധീരനും, വീരസ്തനും, അത്യുത്സാഹിയുമായ ഷാംഷെറിന്റെ മരണം യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഘത്തിന് അനിവാര്യമായ ഒരു നഷ്ടംതന്നെയായിരുന്നു.

ലാമാ അനുഗ്രഹം നൽകിയതിന്റെ പിറ്റേ ദിവസം അന്തരീക്ഷം ശാന്തമായും, ദേഹമണ്ഡലം പ്രസാദമായും കാണപ്പെട്ടു. അന്നു ഏറ്റവും പ്രസന്നമായ ഒരു ദിവസമായിരുന്നു. അടുത്ത ദിവസം—മെയ് 17-ാം-ന-പ്രഭാതത്തിൽ ആരോഹണം തുടരണമെന്നു എല്ലാവരും നിശ്ചയിച്ചു. ഈ ദിവസമായിരുന്നു മുൻനിശ്ചയിച്ച പ്ലാനനുസരിച്ച് എവറസ്റ്റിന്റെ മുകളിലെത്തേണ്ട സുദിനം. അടുത്ത പത്തു ദിവസത്തേയ്ക്ക് കാരോ ഉപസംഘം ആരോഹകനാകും അനുവർത്തിക്കേണ്ടതിനു പുതുതായി കൊരോഹണപദ്ധതി മിസ്റ്റർ മാലോറി നിർമ്മിച്ചു.

ഇതിൻപ്രകാരം ഇനി എവറസ്റ്റ് മകുടാഗ്രത്തിൽ എത്തേണ്ടത് മെയ് 29-ാം തീയതിയാണ്.

പ്രാരംഭമായി, ഗുർക്കാ ഉദ്യോഗസ്ഥനായതും, അവരോടുകൂടെ ഒരു ചെറുസംഘത്തെയും, അടിവാരത്തിൽ നിന്നും, ഒന്നാമതു കൂടാരത്തിലേക്ക് 16-ാംനു രാവിലെ അയച്ചു. അടുത്ത ദിവസം കയറാം തുടങ്ങുമ്പോൾ വേണ്ട സെലക്ഷൻ മുമ്പേർ ചെയ്യേണ്ടതിനാണ് ഇവരെ ആദ്യം തന്നെ അയച്ചത്.

കാലസ്ഥിതി ആകപ്പാടെ അനുകൂലമായി മാറിക്കണ്ടതുകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും ആശയം ഉത്സാഹവും വളർന്നു. എങ്കിലും യാത്രയാരംഭിച്ച അന്നു തന്നെ വലിയൊരു ഭുജനവും ഉണ്ടായി. ബീതാമിൻ വാരോദഗന്ധസംബന്ധമായ ചില സുഖക്കേടുകൾ തുടങ്ങുകയും രൻമൂലം പുരോഗമനം തീരെ അശക്തമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിനു പിടിപെട്ടിരുന്ന വയറുകുടിയോഗംതന്നെ തീർത്തുസുഖമായിട്ടില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോസ്ഥൈർയ്യവും, ആരോഹണാഗ്രഹവും, മാത്രം അദ്ദേഹത്തെ ഇതേവരെ മുൻപോട്ടു തള്ളിവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ദർഭാഗ്യപരിപാകത്താൽ ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം തീരെ വിവശനായിത്തീർന്നു. ബീതാമിന്റെ മലകയറാത്തതിനുള്ള പരിചയവും, ഉത്സാഹവും മറുക്കുവെന്ന് ഏറ്റവും ശക്തിമത്തായ ഒരു പ്രേരകമായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവശത ഇതര സംഘാംഗങ്ങൾക്കു വലിയൊരു നഷ്ടമായിരുന്നു. ബീതാമിനെപ്പോലെ വിദഗ്ദ്ധനായ ആരോഹകന്മാർ സംഘത്തിൽ വളരെ വിരളവുമായിരുന്നു.

ഈ അനിഷ്ടസംഭവം കൂടാതെ മറ്റു പറയത്തക്ക അപകടങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മേയ് 19-ാംനു സായാഹ്നത്തിൽ അവർ മൂന്നാമതു താവളത്തിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. അന്നു നോർട്ടനും, സോമർവെല്ലും, കാഡലും, മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിലും ഐർവിനും ഹസ്സാർഡും രണ്ടാമതു കൂടാരത്തിലും നോവെലും ജിയോഫ് റേബ് റൂസും രണ്ടാമതു കൂടാരത്തിലേക്കു തിരിക്കാൻ തയ്യാറായി ഒന്നാമതു കൂടാരത്തിലും എത്തി. കാലാവസ്ഥയും വളരെ അനുകൂലപ്രദമായിത്തന്നെ കണ്ടു. അല്പം ചില മേഘശകലങ്ങൾ പർവ്വതോപരിഭാഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, ആകപ്പാടെ ദിവസങ്ങൾ സുപ്രകാശങ്ങളും. ആതപപൂണ്ണങ്ങളും ആയിരുന്നു.

എവറസ്റ്റ് ശൃംഗത്തിലേക്കുള്ള കയറ്റത്തിൽ ഏറ്റവും അപകടകരമായത് ഉത്തരകോളതരണമാണല്ലോ. ആരോഹകന്മാർ ഇനി ഉത്തരകോളം കയറി നാലാമതു കൂടാരം സ്ഥാപിക്കണം. ഹിമാവൃതമായി പൊട്ടലുകളും വിള്ളലുകളും, ഗർഭരങ്ങളും, ഹിമസ്തുപങ്ങളും ഭൂപ്രവേശമായ ഹിമപിണ്ഡജാലങ്ങളും കൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ പ്രകൃതം അനുഭവം മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇന്ന് ബലപ്പെട്ട കയറാവുന്നതായ ഒരു മാറ്റം കണ്ടുപിടിച്ചാൽ നാളെ അതു തീരെ ഭൂപ്രവേശകമായിത്തീർന്നുവെന്നു വിധത്തിൽ അത്ര അനിശ്ചിതമായ രീതിയിലാണ് കോളഭൂമിയിന്റെ പ്രകൃതം. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രകൃതിവ്യത്യാസങ്ങൾക്കു വിധേയമായിരുന്നതിനാൽ ഉത്തരകോളം തരണം ചെയ്യുന്നതിനു മുൻകൊല്ലങ്ങളിലെ യാത്രാസംഘങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച മാറ്റം ഇപ്പോൾ പര്യാപ്തമാക്കിയതെ വന്നേയ്ക്കാം. അതിനാൽ വേറെ പുതിയവഴി കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടയാവശ്യം ഉണ്ടാകാനും ഇടയുണ്ട്. 1922-ൽ ഉത്തരകോളം കയറിയപ്പോൾ ഹിമതലപ്രവാഹത്തിലകപ്പെട്ട ഏഴു ചുമട്ടുകാർ മരിച്ചുപോയ കഥയും ഇത്തരണത്തിൽ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ടു വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടും മുൻകരുതലോടുംപ്രടി മാത്രമെ ഈ ഭാഗം കയറാൻ സാധിക്കുള്ളൂ. വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ഒരു സംഘം ആരോഹകന്മാർ മാത്രം ഈ പ്രദേശം കയറിയല്ലോ പോരാ. ഇതിനുപരിസ്ഥാപിക്കേണ്ടതായ കൂടാരങ്ങളിലേക്കുള്ള സാമാനങ്ങളുമായി പല പ്രാവശ്യവും ചുമട്ടുകാർ ഈ ഭാഗം കയറേണ്ടതാണ്. ഷെർപ്പാസ് ചുമട്ടുകാർ ചുമട്ടു ചുമക്കുന്നതിനു സമത്വന്മാരാണെങ്കിലും അവർ പര്യാപ്തമാണെന്നു വൈദഗ്ദ്ധ്യം കുറവാണ്. കുറിയടിച്ചാൽ ഉറക്കുന്നതായ സ്ഥാനങ്ങളിൽ കുറുകൾ അടിച്ചു ഹിമച്ചുരുവുകളിൽ കൊതകൾ വെട്ടിയും, അത്യാപകസ്ഥാനങ്ങളിൽ 'കയ്യരി'കൾ സ്ഥാപിച്ചും, കോളം കയറി ചെല്ലുമ്പോൾ ചുമട്ടുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള മുൻകരുതലുകൾ ചെയ്തും വേണ്ടിയിരുന്നു ഉത്തരകോളം ചുമട്ടുകാർ സുഗമമാക്കിത്തീർക്കാൻ. പുതിയതായി അല്പമെങ്കിലും മഞ്ഞുവീണിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഉത്തരകോളകയറാം വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കും. നിവർന്നു നടക്കുന്നതിനു നിർവാഹമില്ലാതെ ചുമട്ടുകാർ ഈ പ്രദേശത്തുകൂടെ കുനിഞ്ഞു വലിഞ്ഞിഴഞ്ഞു ഭാരവും വഹിച്ചുകൊണ്ടു കയറേണ്ടിയിരുന്നു. ഓരോ അടിയും അപായകരമാണെന്നു

ആരോഹകന്മാർക്കു വിശിഷ്ട ചുമട്ടുകാർക്കു തോന്നി. ഈ ഭാഗത്തു 1922—ലെക്കാൾ കൂടുതൽ തണുപ്പും മഞ്ഞും ഇക്കൊല്ലം ഉണ്ടായിരുന്നു ഇപ്രാവശ്യം ചുമട്ടുകാർ തീരെ വിവശരായിത്തീർന്നു കൊണ്ടും മുൻകൊല്ലത്തെ അപേക്ഷിച്ചു കൂടുതൽ മഞ്ഞുണ്ടായിരുന്നതിനാലും ഉത്തരകോളം കയറുന്നതിനു ഒരു വിധം സുകരമായ ഒരു മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമായിരുന്നു.

ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെ മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിൽ നിന്നും ഒരു വിദഗ്ദ്ധസംഘം ആരോഹകന്മാർ മേ 20-ാം നു യാത്ര തിരിച്ചു. പുറകെ കയറേണ്ടിയിരുന്നവരുടെ മാർഗ്ഗം സുഗമമാക്കുകയായിരുന്നു ഇവരുടെ പ്രധാന ജോലി. നോർട്ടനും, സോമർ വെല്ലും, ഓഡലും, മാലൊറിയും, ആയിരുന്നു ഈ സംഘത്തിലെ പ്രധാന അംഗങ്ങൾ. വളരെ മന്ദമായി അവർ യാത്ര തുടന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ സോമർവെല്ലിനുണ്ടായിരുന്ന സൂര്യമൂർഛാരോഗം (Sun stroke) വർദ്ധിച്ചുവന്നു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം പിന്മാറ്റത്തെ പുരോഗമനത്തിനു തന്നെ ഉല്പാദകനായി. സോമർവെല്ലിന്റെ വിഷമവും അവശതയും കണ്ടു നോർട്ടനും മാലൊറിയും, അദ്ദേഹത്തെ നിർബന്ധപൂർവ്വം തിരിയെ അയച്ചു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഏറ്റവും അസംതൃപ്തനായി തിരിയെ മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിലേക്കിറങ്ങി.

മാലൊറിയും നോർട്ടനും ഹിമപ്രവാഹപതനം (അവലാൻഷ്) ഉണ്ടാകാൻ ഇടയില്ലാത്തതായ ഒരു മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് വളരെ ശ്രമിച്ചു. അവരുടെ മുമ്പിൽ കാണപ്പെട്ട വിസ്തൃതമായ ഹിമച്ചുരുവിൽ കുറെ ദൂരെയായി അവർ ഒരുവിരം കണ്ടു. ഈ വിരംവരെയുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ചരിഞ്ഞു കിടന്നിരുന്നു എങ്കിലും, തീരെ ദുർഗമമല്ലായിരുന്നു. ഉപരി ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ഹിമതലപ്രവാഹമുണ്ടായാലും, ഈ വിരമാർഗ്ഗം സുരക്ഷിതമാണെന്നു തോന്നി. അതിനാൽ അവർ ഈ മാർഗ്ഗത്തെ ലാക്കാക്കി തിരിക്കുകയും അവിടെ എത്തിയതിന്റെ ശേഷം മുകളിലേക്കു കയറാമെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിരമാർഗ്ഗത്തിനു സമീപത്തു ചെന്നിട്ട് അതിന്റെ ഒരു വശത്തു കൂടെ മുകളിലേക്ക് കയറാമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ഇംഗിതം.

നോർട്ടനും, മാലൊറിയും മുൻപിൽ നടന്ന് വഴി തെളിച്ചും, ചുവടുകുറു വെട്ടിയും, മുന്നോട്ടു കയറി ഒരുവിധത്തിൽ വിരമുചെയ്തെത്തി. ഇവിടെനിന്നുമുള്ള കയറ്റം വിചാരിച്ചിരുന്നതിലും ദുഷ്കരമായിക്കണ്ടു. വിരഭാഗത്തു് കയറാമെന്നു വിചാ

രിച്ചു വശത്തുകൂടെ തീരെ കയറാൻ പാടില്ലാത്തവിധം ഒരു വലിയ വിള്ളൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ വിള്ളൽ കടക്കുന്നതിന് യാതൊരു വഴിയും കണ്ടില്ല. അതിനാൽ അവർ വിദരത്തിൽ ഇറങ്ങിയിട്ട് വല്ല മാർഗ്ഗേണയും, മുകളിലേക്കു കയറാമോ എന്നു ശ്രമിച്ചു. വിണ്ടു പാട്ടിക്കീറി അപകടകരമായിരിക്കുന്ന ഒരു ഹിമഭിത്തിയും തുക്ഷമായ ഹിമപിണ്ഡങ്ങളും കയറിയാൽമാത്രമേ മുകളിൽ എത്തുന്നതിനു സാധിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ.

ഈ ദുർഘടങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചപ്പോൾ മാലൊരി പൂവ്വൽ ഉൽസുകനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം ഉൾജ്ജിതത്തോടുകൂടി വിദരത്തിലേക്കിറങ്ങി. നോർട്ടനും മാലൊരിയെ അനുഗമിച്ചു. മഞ്ഞുമഴ ചാരിവച്ചു മറ്റും നോർട്ടൻ മാലൊരിയെ കയറാത്തിനു വളരെ സഹായിച്ചു. ഹിമഭിത്തിയിൽ നടകൾ വെട്ടിയുണ്ടാക്കി അവർ മുകളിലേക്കു കയറി. അതിനുമുകളിലുണ്ടായിരുന്ന തുഷാരസ്തുപപിണ്ഡങ്ങൾ കയറാത്തിനു വളരെ പ്രയാസകരംതന്നെയായിരുന്നു. ആ ഭാഗങ്ങൾ ഒരുമാതിരി നീലനിറത്തിലുള്ള മഞ്ഞുകൊണ്ട് മൂടിക്കിടക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. ഈ അത്യാപകസ്ഥാനം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ഒരുവിധം സൈപ്യമുള്ള സ്ഥലത്തെത്തി. പിന്നീട് അവർ വിദരത്തിന്റെ വലത്തുവശത്തുകൂടെ കയറാം തുടർന്നു. ഈ ഭാഗത്തുകൂടെ ഹിമതലപ്രവാഹമുണ്ടാകാൻ ഇടയില്ലെന്ന് അവർ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിലും, ഈ പ്രദേശം വളരെ തുക്കായിക്കിടന്നിരുന്നതിനാൽ ആരോഹണം വളരെ പ്രയാസമുള്ളതായിരുന്നു. ഒരുവിധത്തിൽ വിദരത്തിന്റെ മറ്റുഭാഗത്തെത്തിയപ്പോൾ ഇതുവരെ തരണംചെയ്തതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ ദുർഘടങ്ങൾ ഇനിയും ജയിക്കണമെന്നു മനസ്സിലായി. തുക്കനെ ചരിഞ്ഞുകിടന്നതും, ൨൦൦ അടിയോളം ഉയരംവരുന്നതുമായ ഒരു ഹിമശൃംഗതലത്തിലൂടെ അവർ കയറാം തുടർന്നു. ഈ ഹിമശൃംഗത്തെ സൗകര്യാർത്ഥം “അവസാനത്തെ ൨൦൦ അടി” എന്ന് അവർ നാമകരണം ചെയ്തു.

ഈ ഇരുന്താടി കയറുന്നതായിരുന്നു ഉത്തരകോളത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രയാസമേറിയ ജോലി. ആരോഹകന്മാർ ഈ ഭാഗത്തുകൂടെ കയറുമ്പോൾ ശൃംഗത്തെ ആവരണം ചെയ്ത കിടക്കുന്ന ഹിമം പെട്ടെന്നു സ്ഥാനഭ്രംശം സംഭവിച്ചു അതിശക്തിയായി കീഴ്പ്പോട്ടു നിപതിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഹിമത്തിനു പുറത്തുകൂടെ കയറുന്ന ആരോഹകന്മാരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഊഹ്യമാണല്ലോ. അതിശീഘ്രമായി

ഉരിഞ്ഞുപോയ മഞ്ഞിന്റെ കൂടെ ആരോഹകന്മാർ താഴോട്ടുപോവാൻ ഇടയായാൽ അവർ അത്യാഗ്രാധങ്ങളായ ഗർത്തങ്ങളിൽ ചെന്നു പരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. 1921-ൽ മാലോറി ഈ ഭാഗം കയറിയപ്പോൾ ഈറ്റശമായ ഒരത്യാഹിതം അദ്ദേഹം കണ്ടതാണ്. പക്ഷെ അതൊന്നും ഇപ്രാവശ്യം മാലോറിയെ ഭയാക്രാന്തനാക്കിയില്ല. ഓഡലും, നോർട്ടനും പുറകിൽ നിന്നുകൊണ്ടു മാലോറിയെ കയറ്റത്തിനു സഹായിച്ചു. ആ ആരോഹണവീരൻ തൂക്കായിക്കിടക്കുന്ന മഞ്ഞു ചരുവിൽ ഓരോന്നടകൾ വെട്ടി മുകളിലേക്കു മന്ദംമന്ദം കയറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ദൈവാധീനംകൊണ്ടു അപകടമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. മാലോറികയറിയ വഴിയെ നോർട്ടനും ഓഡലും പിൻതുടന്നു. 1922-ൽ ഈ ശൃംഗത്തിനു മുകളിൽ കയറി കൂടാരമടിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അന്നു കൂടാരമടിച്ച സ്ഥാനത്തു അതിന്റെ യാതൊരു ലക്ഷണവും ഇപ്പോൾ കാണാനില്ലായിരുന്നു. ആറടിമാത്രം നീളംവിതിയുള്ള ഒരു ചെറു ക്യാമ്പ് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുപോലും സമതല പ്രദേശം അവിടെയെങ്ങും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ചുമട്ടുകാക്കു കയറാൻ സൗകര്യപ്രദമായ തരത്തിൽ നടകൾ വെട്ടിയും, കുറികൾ അടിച്ചും, കയറുകൾ കെട്ടിയും, അടുത്ത ലിവസം കയറിയ കയറ്റം പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്. ഈ ഭാഗം കയറിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്കു അതിയായ സംതൃപ്തിയും ആഹ്ലാദവും തോന്നി. മുകളിലെത്തിയ ക്ഷണത്തിൽ അവർ സകല ഭക്തൃശങ്ങളും വിസ്മരിച്ചു. അനന്തരം ചെറിയ ഹിമശിഖരങ്ങൾ നിബിഡമായി നിന്നിരുന്നതിനിടയിൽക്കൂടെ നടന്ന് അവർ നാലാമതു കൂടാരത്തിനു ഒരു സ്ഥലം കണ്ടുപിടിച്ചു ഇപ്രകാരം അന്നത്തെ ഭഗീരഥശ്രമങ്ങൾ വിജയകരമായി പൂർവ്വസാനിച്ചു. കൃത്യം 3-45 ന് അവർ ഈ പ്രദേശം ഇറങ്ങിത്തുടങ്ങി.

അത്യാലോചനാപരമായി അവർ പരവശരായിത്തീർന്നിരുന്നതിനാൽ, ആരോഗ്യവും ഉന്മേഷവും ഉള്ളപ്പോൾ ഇറങ്ങുന്നതുപോലെയുള്ള സൂക്ഷ്മത അവർ ഇപ്പോൾ കാണിച്ചില്ല. 1922-ലെ മാറ്റം അവലംബിച്ച് എളുപ്പത്തിൽ ഇറങ്ങുന്നതിനാണ് അവർ ശ്രമിച്ചത്. നോർട്ടനും, മാലോറിയും പരസ്പരം കയറുകൊണ്ടു ബന്ധിക്കാതെയാണ് മുൻപേ ഇറങ്ങിയത്. ഓഡലും ഒരു ചുമട്ടുകാരനും പുറകെ അനുഗമിച്ചു. അധികം താമസിയാതെ നോർട്ടൻ കാലുതെറ്റി വലിയൊരു വിപത്തിൽ പ്പടാൻ ആരംഭിച്ചു. ചുമട്ടുകാരനും കാലുവഴുതി ഗർത്തത്തിൽ പരിക്കുവാൻ

തുടങ്ങി. ഭാഗ്യാതിരേകംകൊണ്ട് ആക്കം ജീവഹാനി സംഭവിച്ചില്ല. അല്പസമയംകൂടെക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാലോറി ഒരു അത്യാഹിതത്തിൽപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ഒരു വിദഗ്ദ്ധഗന്തുകൂടെ ഇറങ്ങുകയായിരുന്നു. ആ ഭാഗത്തു മഞ്ഞു ഇളകിക്കിടന്നിരുന്നതിനാൽ അവിചാരിതമായി കാലുതെറുകയും, തന്മൂലം അദ്ദേഹം ഒരു കന്ദരത്തിൽ പതിക്കാൻ ഇടയാകുകയും ചെയ്തു. കയ്യിൽനിന്നും വിടാതെ മറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്ന മഞ്ഞുമഴു യാദൃശ്യികമായി എവിടെയോ തടഞ്ഞ് ബലമായി ഉറച്ചതു കാരണം കീഴെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഗന്തത്തിൽ പതിക്കാതെ കഴിഞ്ഞു. ഈ അത്യാഹിതത്തിൽപ്പെട്ടയുടനെ അനങ്ങാതെ നിന്നുകൊണ്ട് ബാക്കിയുള്ളവരുടെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കാമെന്ന് ആ ശാന്തഹൃദയൻ തീരുമാനിച്ചു. അല്പമെങ്കിലും ഇളകിപ്പോയാൽ ഗന്തത്തിലേക്കു വിഴുമാറേയ്ക്കും ഭയന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഉച്ചത്തിൽ സഹായം അപേക്ഷിച്ചു. പക്ഷെ യാതൊരു മറുപടിയും ലഭിച്ചില്ല. മാലോറി ബാക്കിയുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ മുൻപിൽ ആയിരുന്നതിനാൽ മറ്റുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപകടം കാണുകയോ വിളി കേൾക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. കൂടാതെ അവർക്കും ഓരോരോ അപകടങ്ങൾ തരണം ചെയ്യേണ്ടതായിവന്നതിനാൽ പ്രകൃത്യാ മാലോറിയുടെ കാര്യം വിസ്മരിച്ചുപോയി. പരസഹായം ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹംതന്നെ ശ്രമിച്ച് ഒരു വിധത്തിൽ ഈ അത്യാഹിതത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു. പക്ഷെ അപകടത്തിൽനിന്ന് കയറിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ജീവഹരവമായിത്തീർന്നു. കരേക്കഴിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം ഇതരാംഗങ്ങളോടുകൂടെ ചേരുകയും, മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിലേക്കുള്ള ഇറക്കം തുടരുകയും ചെയ്തു. കൂടാരത്തിൽ എത്തിയിട്ടു അന്നു രാത്രിപോലും ശരിയായി ഉറങ്ങി വിശ്രമമനുഭവിക്കുന്നതിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നു കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് കുറിയമായ ചുമയും ജ്വരവും പിടിപെട്ടു. മറ്റാംഗങ്ങളിൽ പലരും രോഗികളായിത്തീർന്നു. എങ്കിലും ഏറ്റവും വിഷമകരമായ സ്ഥാനത്തുകൂടെ ഒരു മാറ്റം വെട്ടിത്തുറക്കുവാൻ സാധിച്ചതിൽ അവർക്കു അതിയായ ചാരിതാത്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള സംഗതി വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല.

ഭയങ്കര വിപത്തു്.

നോർട്ടനും, മാലോറിയും മാൾനിർദ്ദേശം ചെയ്ത കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അടുത്തതായി ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത് ഉത്തരകോളത്തിന്നു മുകളിൽ നാലാമത്തെ കൂടാരം അടിക്കുകയാണ്. ഈ ജോലി സോമർവെല്ലും, ഹസ്സാർഡും കൂടെയായിരുന്നു ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. മൺസൂൺ ആസന്നമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു ദിവസം പോലും വൃഥാകളയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതിനാൽ അടുത്തദിവസം തന്നെ കൂടാഗാര ഉപകരണങ്ങളുമായി ഉത്തരകോളം തരണം ചെയ്യണമെന്ന് അവർ നിശ്ചയിച്ചു. സോമർവെല്ലിന്റെ സുഖക്കേട് ഭേദമാകുകയോ, അഥവാ ഭേദമായി എന്നു നടിക്കുകയോ ചെയ്ത് അദ്ദേഹവും പുരോഗമനത്തിനൊരുങ്ങി. സോമർവെല്ലും, ഹസ്സാർഡും 12 ചുമട്ടുകാരും കൂടെ നോർട്ടൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതായ സ്ഥാനത്തു് നാലാമതു കൂടാരം അടിക്കുകയും, അത്യാപൽഘട്ടങ്ങളിൽ ചുമട്ടുകാരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. ഫെർവിനേയും ചുമട്ടുകാരേയും പുതിയതായി സ്ഥാപിക്കുന്ന കൂടാരത്തിൽ താമസിപ്പിച്ചിട്ട് സോമർവെല്ലും ഹസ്സാർഡും അന്നു തന്നെ തിരിയെ മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിൽ എത്തുകയും ഭവണം. മേ 22-ാംനു കാലവും, ബ്രൂസ്സും മൂന്നാം കൂടാരത്തിൽ നിന്ന് ഉത്തരകോളം കടന്ന് നാലാം കൂടാരത്തിൽ രാത്രി കഴിച്ചു കൂട്ടണം. പിന്നീട് അവിടെ നിന്ന് 23-ാംനു രാവിലെ ചുമട്ടുകാരുമായി മുകളിലേയ്ക്കു കയറി അഞ്ചാമതു കൂടാരം സ്ഥാപിക്കണം. ഇവയായിരുന്നു അനന്തര നടപടികൾ.

ഇവയെല്ലാം ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യങ്ങളാണെന്നു നമുക്കു തോന്നാമെങ്കിലും, പരമാർത്ഥം അങ്ങനെയല്ലായിരുന്നു. മേ 21-ാംനു അസാധാരണമായ ചൂടുള്ള ഒരു ദിവസമായിരുന്നു. അങ്ങിങ്ങായി അന്തരീക്ഷത്തിൽ മേഘശകലങ്ങളും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. കരേക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇഴുപ്പ്വും മാർദ്ദവവും ഉള്ളതായ മഞ്ഞു് ധാരാളമായി വഴിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. നോർട്ടനും, മാലോറിയും തലേദിവസം വളരെ പണിപ്പെട്ട മഞ്ഞിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ചുവടുകൾ നീക്കുന്ന തുടങ്ങി. കരേക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ പ്രദേശമെല്ലാം അഗാധമായ മഞ്ഞിൽ ആവൃതമായി. ഈ പുരിത

സ്ഥിതികളിൽ കയറും വളരെ ദുഷ്കരമായിത്തീർന്നു. പല അപകടസ്ഥാനങ്ങളിലും കുറ്റികൾ അടിക്കുകയും, കയറുകെട്ടുകയും ചുമട്ടുകാരെ സ്വന്തമാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടായിരുന്നു ആരോഹകന്മാർ കയറോണ്ടിയിരുന്നത്. തുടർച്ചയായി ഉയർന്നു നിന്ന ഒരു ഹിമഭിത്തിയും, സൂചുഗ്ര ചതുര സ്തംഭാകാരത്തിൽ അഥവാ 'പിരമിഡ്'കളുടെ ആകൃതിയിൽ നിബിഡമായി കാണപ്പെട്ട മഞ്ഞു കൂമ്പുകളും (കൂനകളും) കടക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും പ്രയാസമുള്ള ജോലി. അവിടെ ചുമട്ടുകൾ കൊണ്ടു കയറുക അസാധ്യമായിരുന്നതിനാൽ അവയെ മുകളിലെത്തിക്കുന്നതിനു വല്ല ഉപായവും കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതാവശ്യമായിരുന്നു. കയറാൻ വിഷമമുള്ള ഹിമക്കൂമ്പുകളുടെ അടുത്തു് ലംബമായ ഒരു ശൃംഗം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനു മുകളിൽ രണ്ടുപേർ കയ്യിച്ച് നില്ക്കുന്നതിന് സൗകര്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നി. ഒരാൾ അവിടെക്കയറി നിന്ന് ചുമട്ടുകൾ കയറിൽ കെട്ടിവലിച്ചു കയറുകയാണെങ്കിൽ ചുമട്ടുകാർ ആ ദുർഘടഘട്ടം-പുറക്കഴൽ പോലെ മുകളിലേയ്ക്കുയർന്നു നിന്ന ഹിമസ്തംഭം—ഒരുവേള തരണം ചെയ്യാമായിരിക്കാം. സോമർവെല്ലും, ഐൻവിനും ഉടനെ ലംബമായ ശൃംഗത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറിക്കഴിഞ്ഞു. അവർ അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് ഓരോന്നോരോന്നായി 12 ചുമട്ടുകൾ ഒരു വിധത്തിൽ വലിച്ചു കയറ്റി. അനന്തരം ഹസ്സാർഡും ചുമട്ടുകാരും കൂടാരം അടിക്കേണ്ട സ്ഥാനത്തെത്തി. അപ്പോഴും മഞ്ഞു ധാരാളമായി വഴിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവർ തടസ്സത്തിൽ കൂടാരം അടിക്കാൻ തുടങ്ങി. സോമർവെല്ലും, ഐൻവിനും, ഉടൻ തന്നെ മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിലേക്കു തിരിച്ചു പോരികയും ചെയ്തു. അന്ന് മേ മാസം 21-ാംനു ആയിരുന്നു. ആ രാത്രിയിലെ അതിശക്തിയായ ഹിമപതനം അടുത്ത ദിവസം മൂന്നു മണിവരെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനാൽ ഓഡലിനും, ബ്ലൂസ്സിനും ഉത്തരകോളത്തിലേക്കു തിരിയുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അന്നു ഉച്ച കഴിഞ്ഞ് ഹിമവർഷം അല്പമാണു കുറഞ്ഞെങ്കിലും, തണുപ്പു അതി കഠിനമായി വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നു.

മേമാസം 22-ാംനു രാത്രി ഘർമ്മാത്ര (F. H.) നൂനം 24 ഡിഗ്രി സൂചിപ്പിച്ചു. 21000 അടി ഉയരത്തിലെ നൂനം 24 ഡിഗ്രി തണുപ്പും, സമുദ്രനിരപ്പിലെ നൂനം 24 ഡിഗ്രി തണുപ്പായി വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. നൂനം 24 ഡിഗ്രിത്തണുപ്പുള്ളപ്പോൾ ശൈത്യബാധയിൽ നിന്ന് സുരക്ഷിതമായി നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു

ഗൃഹത്തിനുള്ളിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ആ തണുപ്പു അനുഭവിക്കുന്നതും, ഒരു തുണി കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ വെറും തറയിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത ഡിഗ്രിത്തണുപ്പ് അനുഭവിക്കുന്നതുമായി യാതൊരു സാമ്യവുമില്ല. ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഇതിലും ഡിഗ്രികൂടിയ തണുപ്പുണ്ടായിരിക്കാം. എങ്കിലും ഈ ഡിഗ്രിയിലുള്ള തണുപ്പ് ഇതു കഠിനമായി എവറസ്റ്റ് ആരോഹകന്മാർ അനുഭവിച്ചതുപോലെ മറ്റാരും അനുഭവിച്ചിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. അത്യുയരങ്ങളിലുള്ള തണുപ്പു അല്പമെങ്കിലും അനുഭവിക്കാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളവർക്ക് നോർട്ടനും കൂട്ടുകാരും സഹിച്ച തണുപ്പിന്റെ ഏതാണ്ടൊരു പ്രകൃതം ഒരുവേള മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുമായിരിക്കും.

മേയ് 23-ാംനു പ്രഭാതം പ്രശാന്തമായും പ്രസന്നമായും ഇരുന്നു. അതിനാൽ ഉത്തരകോളത്തിൽ നവമായി വീണിരുന്ന ഹിമം ഇപ്പോൾ അപകടകരമല്ലായിരിക്കുമെന്ന് ആരോഹകന്മാർ ഉറപ്പിച്ചു. തദനുസരണം ബ്ലൂസ്കോ ഓഡലും 9.30 നു 17 ച. തരണം തുടങ്ങി.

ഹസ്സാർഡിന്റെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെയടുത്തുള്ള 12 ച. മട്ടുകാരടേയും, സ്ഥിതി ഇപ്പോൾ എന്തായിരിക്കും? 21-ാംനു അവരെ ഉത്തര കോളത്തിനു മുകളിൽ താമസിപ്പിച്ചിട്ട് പോന്നതാണ്. അന്നു പകൽ മുഴുവൻ മഞ്ഞു വീണുകൊണ്ടാണിരുന്നത്. 22-ാംനു രാത്രി ഫലാപനയത്രം ആ പ്രദേശത്തുവെച്ച് ഇതുപയ്ക്കും കാണിച്ചതിലും വളരെ കൂടുതൽ ഡിഗ്രിയിലുള്ള തണുപ്പു സൂചിപ്പിച്ചു. മൂന്നാമത് ക്യാമ്പ് അടിച്ചിരുന്നതുപോലെ സുരക്ഷിതമായ ഒരു സ്ഥലത്തല്ലായിരുന്നു നാലാമതു കൂടാരം അടിച്ചിരുന്നത്. നാലാമതു കൂടാരം മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിനേക്കാൾ 2000 അടികൂടെ ഉയരത്തിലുമാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നാലാമതു കൂടാരത്തിൽ അധിവസിച്ചിരുന്നവരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നിരിക്കണം? നോർട്ടൻ അവരുടെ കാര്യമേന്ത്ത് അതിയായി സംഭ്രമിച്ചുപോയി. അദ്ദേഹം പല പ്രാവശ്യവും കൂടാരത്തിനു വെളിയിലിറങ്ങി വിദൂരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന നാലാമതു കൂടാരസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു നോക്കി. ഏകദേശം മദ്ധ്യാഹ്നസമയത്തോടുകൂടി അതിദൂരത്തിൽ അസ്പഷ്ടദൃഷ്ടങ്ങളായി- വെള്ളപ്പുശിയ ഒരു ഭിത്തിയിൽ ഈച്ചകൾ എന്നപോലെ- ചില കറുത്ത പൊട്ടുകൾ വരിവരിയായി 4-ാമതു കൂടാരസ്ഥാനത്തുനിന്നും കീഴ്പോട്ടേയ്ക്കു മാറുന്നതായി നോ

ർട്ടൻ കണ്ടു. ഉടനെ, ഹസ്സാർഡും ചുമട്ടുകാരും, 4-ാമതു ക്യാമ്പിൽനിന്ന് തിരിയെ ഇറങ്ങിവരുന്നതായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം ഉൾക്കൊണ്ടു. ഹസ്സാർഡിന്റെ ആഗമനം മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിലിരുന്ന എല്ലാവരും അത്ഭുതപ്പെട്ടതായോ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 5 മണിയോടുകൂടെ അദ്ദേഹം സുരക്ഷിതമായി ക്യാമ്പിലെത്തി. 12 ചുമട്ടുകാർ പകരം അദ്ദേഹത്തിന്റെയടുത്തു 8 ചുമട്ടുകാരെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ബാക്കി നാലുപേർ എവിടെയെന്ന് എല്ലാവരും സംഭ്രമത്തോടുകൂടെ ഒരു നിമിഷത്തിൽ ആരാഞ്ഞു. “ഭയപ്പെടേണ്ട, അവർ നാലാമതു കൂടാരത്തിൽ ഉണ്ട്” എന്നു ഹസ്സാർഡ് പറഞ്ഞതിനുശേഷമെ ബാക്കിയുള്ളവർക്കു അല്പം സമാധാനമുണ്ടായെങ്കിലും ആ നാലുപേർക്ക് ‘അവസാന 200 അടി’ എന്ന അത്ഭുതകരസ്ഥലമിറങ്ങാൻ ഡെയ്ലിയിലായിരുന്നിട്ടും, അഥവാ ശരീരസുഖമില്ലാതിരുന്നിട്ടും ആയിരിക്കണം അവർ ഹസ്സാർഡിനെ അനുഗമിക്കാതിരുന്നത്. അവരിൽ രണ്ടുപേർ ഹിമഭാഗനമേററിരിക്കുകയായിരുന്നു. കൂടാതെ മുൻപയ്യടനവേളയിൽ ആ സ്ഥലം ഇറങ്ങിയപ്പോൾ സംഭവിച്ചതായ അത്യാഹിതസ്മരണ അവരെ ഭയാക്രാന്തന്മാരാക്കിയിരിക്കാനും എളുപ്പമുണ്ട്. കാരണം എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും, അവർ നാലുപേരും മേല്പോട്ടുകയറാനും, കീഴ്പോട്ടു ഇറങ്ങാനും വഹിയാതെ ഉത്തരകോളത്തിനു മുകളിൽ അതി ശൈത്യത്തിൽപെട്ട് നിരാലംബരായി കിടന്നിരുന്നു. അന്തരീക്ഷസ്ഥിതി അനുനിമിഷം കൂടുതൽ കൂടുതൽ അപകടകരമായിത്തീർന്നു. ഹിമകണങ്ങൾ നിബിഡമായി നിപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇത് ഉത്തരകോളമാറ്റത്തെ കൂടുതൽ അപായകരമാക്കിത്തീർത്തു. ചുമട്ടുകാർ നാലുപേരും നിസ്സഹായരായി മരിച്ചുപോകുമെന്നുതന്നെ എല്ലാവരും വിചാരിച്ചു.

ഈ അത്യാപൽഘട്ടത്തിൽ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നു നോർട്ടൻ അധികം ആലോചിക്കാനൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. നോർട്ടന്റെ സ്ഥാനത്തു മറ്റു വല്ലവരും ആയിരുന്നെങ്കിൽ അവർ കർത്തവ്യതാമൂലമായിത്തീർന്നുപോകുമായിരുന്നു. സഹായം ഉത്തരകോളം കയറാൻ വല്ലവരും ശ്രമിക്കയാണെങ്കിൽ അതു അവരുടെ ജീവനെ പണയം വെച്ചിട്ടുമാത്രം ചെയ്യേണ്ട ഒരു പ്രവൃത്തിയാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു നന്നായി അറിയാമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും സാധ്യമായ ആ നാലു മനുഷ്യരെ നിസ്സഹായ

യരായി അവരുടെ വിധിവൈപരിത്യത്തിനു വിദ്വേഷ്യുന്നതു കഷ്ടാൽ കഷ്ടതരം തന്നെയാണ്. നേതാവായ നോർട്ടൻ ശിഷ്ടമുള്ള ആളുകളുടെ ജീവരക്ഷയും, സംഘത്തിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യവും പ്രത്യേകം ഞാനുസ്മരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കേണ്ട ആളാണ്. ചുമട്ടുകാരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു ഒരു സഹായകസംഘത്തെ അയക്കുകയാണെങ്കിൽ സഹായിക്കാൻ പോകുന്നവർക്കും ജീവനാശം സംഭവിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്. നാലുപേരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു പോകുമ്പോൾ അതിലിരട്ടി ആളുകൾ മരിക്കാൻ ഇടയാകയാണെങ്കിൽ അതു ഏറ്റവും മെഴുവുമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയല്ലയോ? സഹായാത്ഥം യാതൊന്നും ചെയ്യാതെ അവരെ നിരാശ്രയരായി മരിക്കുന്നതിനു ഉപേക്ഷിച്ചുകളയുന്നതു മനുഷ്യർക്കോ മൃഗങ്ങൾക്കുതന്നെയോ പേൻ പ്രവൃത്തിയാണോ? സഹായിക്കുന്നതിനായി അയക്കുന്ന ആളുകളുടെ ജീവരക്ഷയെ, സംഘനേതാവെന്ന നിലയിൽ നോർട്ടൻ പ്രത്യേകം നോക്കേണ്ടതല്ലയോ? ഒന്നോ രണ്ടോ പേരുടെ രക്ഷയേക്കാൾ പയ്യടനസംഘത്തിന്റെ മുഴുവൻ ഉദ്ദേശ്യത്തെയല്ലെ അദ്ദേഹം പ്രധാനമായി ഗണിക്കേണ്ടതു്? സഹായകസംഘത്തെ അയച്ചാൽ അവർ ഒരുവേള മരിച്ചില്ലെങ്കിലും വീണ്ടും പവ്താരോഹണം തുടരുന്നതിനു ശക്തിയില്ലാത്തവരായിത്തീരും. അപ്പോൾ ആരോഹണസംഘത്തിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കാതെ തിരികെ മടങ്ങേണ്ടതായി വരും. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ പയ്യടനസംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മുഴുവൻ അപജയത്തിൽ കലാശിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഇതുപ്രകാരം ചിന്തകൾ നോർട്ടനു ന്യായമായി ഉണ്ടാകാമായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ ഇതൊന്നും അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചില്ല. വലിയ ആലോചന കൂടാതെ തൽക്ഷണം തോന്നിയതുപോലെ അദ്ദേഹം ഉടനെ പ്രവർത്തിച്ചു. എന്തെല്ലാം നഷ്ടമുണ്ടായാലും തരക്കേടില്ല, ചുമട്ടുകാർക്കു ജീവഹാനി സംഭവിക്കാതെയിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം പെട്ടെന്നു നിശ്ചയിച്ച തീരുമാനം. ദീർഘമായ ആലോചനകൂടാതെ ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതെന്തെന്നു അദ്ദേഹത്തിനായതൊരു സംശയവുമില്ലായിരുന്നു. എങ്ങനെയാണെങ്കിലും ചുമട്ടുകാരെ രക്ഷിക്കണം. എതുവിധേനയും അവരെ ജീവഹാനികൂടാതെ ഉത്തരുകോളത്തിനു മുകളിൽ നിന്നു താഴെ എത്തിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്നെ സഹായകസംഘത്തിലെ ഒരംഗമായിരിക്കണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. നോർട്ടന്റെ

അനായാധികളായി, ആരോഹണപടുക്കളായ മാലൊറിയേയും സോമർവെല്ലിനെയും ആയിരുന്നു തെരഞ്ഞെടുത്തത്. കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിലെ ശ്രമങ്ങൾ കൊണ്ട് ഈ മൂന്നുപേരും അതിയായി ക്ഷീണിച്ചിരുന്നുവത്രെ.

സഹായ സംരംഭത്തിൽ സഹായകന്മാരുടെ ജീവഹാനി തന്നെയുണ്ടാകുവാൻ ഇടയുണ്ടായിരുന്നിട്ടും തങ്ങളുടെ ജീവനെ തുണവൽഗണിച്ച് ഈ ധീരന്മാർ മൂന്നുപേരും സഹായത്തിനൊരുങ്ങിയിറങ്ങി. ആ പത്തിലകപ്പെട്ടിരുന്ന ചുമട്ടുകാർ അന്യവർഗ്ഗക്കാരും അന്യമതസ്ഥരും സ്ഥാനമാനങ്ങളോ സ്വത്തോ യാതൊന്നും ഇല്ലാത്ത പാവപ്പെട്ടവരും ആയിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള നാലു സാധു കൂലിക്കാരുടെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി പ്രഖ്യാതനാഭനും മഹാനാഭനുമായ മൂന്നു പേരുടെ ജീവൻ പണയത്തിലാക്കുകയോ? അതെ, അങ്ങനെ തന്നെ. മഹാനാഭനും സാധുക്കൾക്കുമെല്ലാം ജീവൻ ഒരുപോലെയാണ്. സാധു അവന്റെ ജീവനെ ഏറ്റവും കാര്യമായി ഗണിക്കുന്നു. മഹാനാഭനേക്കാൾ ജീവനും വലിയ കാര്യമാണ്. ഒരു ശ്വാസം പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ സാധുവും മഹാനും തുല്യന്മാരുമാണ്. സാധുക്കളാണെങ്കിലും അവർ നമ്മുടെ സമസൃഷ്ടങ്ങളല്ലയോ? തന്നെയുമല്ല, അരിയും ഉപരിയായി അവർ ഇപ്പോൾ മഹാനാഭനോടൊപ്പം വലിയ ഒരു സാഹസിക വൃത്തിയിൽ ഭാഗഭാക്കുകുന്നവരുമാണ്. ആ സാധുക്കളായ കൂലിക്കാർ അവരുടെ നേതാക്കന്മാർക്കുവേണ്ടി ജീവത്യാഗം പോലും ചെയ്യുന്നതിന് തയ്യാറായിട്ടല്ലയോ സംഘത്തെ അനുഗമിച്ചത്. അതിനാൽ ആവശ്യമെന്നു വന്നാൽ അവരുടെ നായകന്മാർ അവർക്കുവേണ്ടി ജീവത്യാഗം ചെയ്യാൻ തയ്യാറാകുകതന്നെ വേണം.

നോർട്ടൻ, മാലൊറി, സോമർവെൽ ഈ മഹനീയന്മാരുടെ ജീവൽരക്തം സമസൃഷ്ടസ്നേഹമായിരുന്നോ എന്നു തന്നെ സംശയിക്കണം. അവരുടെ അപ്പോഴത്തെ ക്ലിഷ്ടതയും, അനാരോഗ്യവും, വിവശതയും വകവെക്കാതെ, ഇത്ര അപകടസംഭവങ്ങളും ശ്രമാവഹവും അയ ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിനൊരുങ്ങണമെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അവരുടെ ധമനികളിൽ കൂടി പ്രവഹിച്ചു സമസൃഷ്ടിസ്നേഹ രക്തം തന്നെയായിരിക്കണം. അവർ തുടങ്ങാൻ പോകുന്ന അതി സാഹസത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകാവുന്ന ക്ലേശങ്ങളെ നന്നായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് തന്നെയാണു അതിന് പുറപ്പെട്ടത്. മാലൊറിയും സോമർവെല്ലും അതികഠിനമാ

യ ചുമയം തൊണ്ടവേദനയുണ്ടെന്നു കൊണ്ടു കഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇതു ആരോഹണത്തിന് ഒരു പ്രതിബന്ധമായിരുന്നു എന്നു തന്നെയല്ല, ആരോഹണം അവരുടെ സുഖക്കേട് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും കാരണമാക്കും. നോർട്ടനും ഇതുപോലെ സാഹസത്തിനുദ്യമിക്കത്തക്ക ആരോഗ്യസ്ഥിതി ഇല്ലായിരുന്നു. കാലാവസ്ഥയും ഉഗ്രമായിത്തന്നെയായിരുന്നു. ആലോചനാസമിതി കൂടിക്കൊണ്ടു കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ പുറത്തു ശക്തിയായി മഞ്ഞു വീഴുന്നതു കേൾക്കാമായിരുന്നു. മാലോറിയ്ക്കു ചുമട്ടുകാരെ രക്ഷിക്കുന്ന കായ്ത്തിൽ ഒരു ദശാംശം ആശ മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഒരിക്കൽ ഉത്തരകോളത്തിൽ വെച്ചു മാലോറിയുടെ ജീവൻതന്നെ പണയത്തിലായതാണ്. അന്നു ദൈവാധീനംകൊണ്ടു മാത്രമാണ് രക്ഷപ്പെട്ടതും.

ഭാഗ്യവശാൽ അൽരാത്രിയായപ്പോഴേക്കും ഹിമപാതം അവസാനിച്ചു. 7-30 നു അവർ ഈ അമാനുഷപ്രവൃത്തിക്കുയോഗമായി. ഉത്തരകോളചന്ദ്രവുകുളിലേയ്ക്കു കയറിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവർ ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ മഞ്ഞു അത്ര അപകടകരമായ നിലയിലല്ലെന്നു മനസ്സിലായി. എങ്കിലും പ്രയാണം വളരെ മന്ദഗതിയിലായിരുന്നു. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മഞ്ഞു മാർദ്ദവമായി കിടന്നിരുന്നതിനാൽ വലിയ ചെളിക്കുഴികളിലേക്കു വീഴുന്നതുപോലെ അവർ അരയറ്റം ത്തണുപോയി. അധികം താമസിയാതെ അവർ ആകപ്പാടെ തളിർത്തുടങ്ങി. ചുമച്ചും, തളിർന്നും, ഇഴഞ്ഞും, വലിഞ്ഞും, ആ ധീരന്മാർ ഓരോ അടിയും മുകളിലേയ്ക്കു കയറി. മാലോറിയായിരുന്നു മുൻപെ ഗമിച്ചത്. ബ്ലൂസ്റ്റം ഓഡലും തലേദിവസം സാമാനം കൊണ്ടുപോയി ഇറക്കിയിരുന്ന സ്ഥലംവരെ സോമർവെൽ സഹായകസംഘത്തെ നയിച്ചു. പിന്നീടു നോർട്ടൻ തന്നെ നേതൃത്വം വഹിച്ചു പുരോഗമിയായി. അവർ വലിയ ഹിമവിദരമുഖത്തെത്തിയപ്പോൾ അവിടെ അരമണിക്കൂർ നേരം വിശ്രമിച്ചു. 1-30 ആയപ്പോഴേയ്ക്കും വിദരത്തിലെ ഹിമഭിത്തിയുടെ ചുവട്ടിലെത്തി. മുന്നോട്ടുള്ള ഓരോ ഇഞ്ച് ദൂരവും അപകടസംപൂർണ്ണമായിരുന്നു. സോമർവെൽ മുൻപ് ഈ ഭാഗം കയറിപ്പോൾ കുററിയടിച്ച് അതിൽ ബന്ധിച്ചിട്ടിരുന്നതായ കയറ് അപ്പോഴും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കയറിൽ തുങ്ങി അവർ ഹിമഭിത്തിയുടെ മുകളിൽ ഉള്ള അത്യപകടഹിമശൃംഗം അഥവാ ഹിമസ്തംഭം പുകക്കുഴൽപോലെയുള്ളത്—കയറി. അനന്തരം അവർ “അവസാനം 200

അടി" യിലെത്തി. ഇതായിരുന്നു ഏറ്റവും വലിയ അപകട സ്ഥാനം. അപകടത്തിൽപെട്ട നാലുപേരിൽ ഒരുവൻ ഇതിനു മുകളിൽ വന്നു നില്ക്കുന്നതായിക്കണ്ടു. നാലാമതു കൂടാരം ഇവിനു മുകളിലായിരുന്നല്ലോ. ഇയാളെക്കണ്ടുടനെ നോർട്ടൻ താഴെനിന്നുകൊണ്ടു് "എടോ നടക്കാൻശേഷിയുണ്ടോ?" എന്നുഗർജ്ജിച്ചു ചോദിച്ചു. "എങ്ങോട്ടാണോ? മുകളിലോട്ടോ താഴയോട്ടോ" എന്നായിരുന്നു മറുപടി. "എടോ മായാ! താഴോട്ടു്" എന്നു നോർട്ടൻ പ്രതിവചിച്ചു. അനന്തരം മുകളിൽക്കണ്ട ചുമട്ടുകാരന്റെ കൂട്ടുകാരോടു വിവരം പറഞ്ഞു് അവരെക്കൂടെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനായി അവൻ അപ്രത്യക്ഷനായി.

വലിയ അപകടംകൂടാതെ ഒരു വിധത്തിൽ ഇത്രയും എത്തിയെങ്കിലും ഇനിയത്തെക്കാര്യം അപകടസംപൂർണ്ണമായിരുന്നു. ഇനിയുള്ള ഓരോ നെല്ലിട ദൂരവും ജീവഭയഭായകമായിരുന്നു. ഈ ഭാഗം കയറുന്നതിനു സോമർവെൽതന്നെ തയ്യാറായി. നോർട്ടനും മാലോറിയും തങ്ങുകൊണ്ടുവന്നിരുന്ന 200 അടി നീളമുള്ള കയറു മഞ്ഞുമഴു ഉറപ്പിച്ചു് അതിൽ മാടിച്ചുററിയിട്ടു ഒരറ്റം സോമർവെല്ലിന്റെ കയ്യിൽകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം അതു് അരയിൽ കെട്ടിയിട്ടു മഞ്ഞുമഴുകൊണ്ടു് ഓരോ കുത വെട്ടിവെട്ടി മുകളിലേക്കു മനം മനം കയറി. അഹോ എത്ര ഭയങ്കരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണതു്. ഒരു കാൽ വഴുരിയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവശരീരം പോലും കിട്ടുകയില്ല. സോമർവെൽ ഓരോ അടികാരോ അടി മുകളിലേക്കു സാവധാനത്തിൽ കയറിത്തുടങ്ങി... ഹാ! നമുക്കു് അങ്ങോട്ടു് നോക്കുകയേ വേണ്ട... ഇതാ അദ്ദേഹം മുകളിൽ എത്താറായി. കഷ്ടം കയറിന്റെ നീളവും അവസാനിച്ചു. ചുമട്ടുകാർ നിയ്ക്കുന്നിടത്തു എത്തണമെങ്കിൽ ഇനിയും ഉദ്ദേശം 30 അടികൂടെ നീളം വേണം. ഇനി എന്താണു ചെയ്യുക. മണിയും നാലായി. സമയവും ഇല്ല. ഇവരെ രക്ഷിച്ചിട്ടു തിരികെ മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിൽ സായാഹ്നത്തിനു മുൻപു് എത്തുകയുംവേണം. സമയം കളയാതെ അവർ ഉടനെ ഇങ്ങനെ രീരുമാനിച്ചു. 30 അടി, പിടിയൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്ന ശൃംഗമുകളിൽ നിന്നു് താഴെ സോമർവെൽ എത്തിയിരുന്നിടം വരെ, ചുമട്ടുകാർ ദൈവത്തെമാത്രം ആശ്രയിച്ചിറങ്ങണം. അതുകഴിഞ്ഞിട്ടു ബാക്കി 200 അടി ദൈവത്തേയും കയറിനേയും അവലംബിച്ചിറങ്ങട്ടെ.

ആദ്യം ഇറങ്ങിയ രണ്ടു ചുമട്ടുകാർ ആപത്തുകൂടാതെ സോമർവെൽ നിന്നിടത്തു എത്തി. സോമർവെൽ ഒരുത്തനെ കയറിൽ കൂടെ താഴെ നോർട്ടന്റെ പക്കലേത്തിച്ചു. മററവനെ കയറിൽ പിടിപ്പിച്ച് താഴെയോട്ടു ഇറക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, പുറകെ ഇറങ്ങി സോമർവെൽ നിന്നിടത്തേയ്ക്കു വന്ന ബാക്കിയുള്ള രണ്ടുപേരും ഹാ കഷ്ടം! കാലു വഴുതി മിന്നൽവേഗത്തിൽ 200 അടി താഴെയുള്ള ഒരു ശൃംഗതടത്തിലേയ്ക്കു മറിയുന്നതു നോർട്ടൻ ഒരു നിമിഷത്തേയ്ക്കു കണ്ടു. ഭാഗ്യമെ! ദൈവധീനം!! ദൈവത്തിന് എത്ര അതുഭൂതകരമായ വിധത്തിൽ മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയും? അവർ തെറ്റിച്ചെന്നു വീണയിടം താഴെയുള്ള അഗാധഗർത്തങ്ങളിലേയ്ക്കു പോകാതെ സുരക്ഷിതമായ ഒന്നായിരുന്നു. അവിടെ മഞ്ഞു കട്ടിയായും വഴുതാതെയും ഇരുന്നിരുന്നു. അവർക്കു ജീവഹാനി സംഭവിച്ചില്ല. എങ്കിലും അവിടെ നിന്നും അവരെ രക്ഷപെടുത്തുന്നതു ആദ്യത്തേതിലും പതിനടങ്ങു വിഷമകരമായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം കണ്ടിട്ട് സോമർവെല്ലിന് യാതൊരു കലുക്കവും ഉണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിപദിയെയും ഗ്ലാഘനീയം തന്നെ. താഴെ വീണവരോടു സുസ്തൂരവദനനായി അദ്ദേഹം അനങ്ങാതെ അവിടെ കിടന്നുകൊള്ളുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചിട്ട് സോമർവെൽ രണ്ടാമത്തെ ചുമട്ടുകാരനെ നോർട്ടന്റെ പക്കലേയ്ക്കു കയറിൽ കൂടെയിറക്കി. അതിന്റെ ശേഷം മറ്റു രണ്ടുപേരുടേയും കാര്യം നോക്കി.

അവരെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് പർവ്വതാരോഹണ വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിന്റെ പരമകാഷ്ഠതന്നെ ആവശ്യമായിരുന്നു. പ്രഥമമായി അവരെ സംഭ്രമവിമുക്തരാക്കി സാധാരണ സ്വഭാവ ഗരിയിലാക്കണം. അത്യാപകത്തിൽ പെട്ട് കിടക്കുമ്പോൾ സംഭ്രമം കൂടെയായാൽ പിന്നെ രക്ഷാമാർഗ്ഗമൊന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ട് സോമർവെൽ അവരോടു തമാശകളും നേരംപോക്കുകളും പറയാൻ തുടങ്ങി. നേരംപോക്കു പറയാൻ നല്ലസമയം! എന്തിന്? വലിയൊരു അപകടത്തിലകപ്പെട്ട് കിടക്കുകയാണെന്നുള്ള കാര്യം തന്നെ ആ ചുമട്ടുകാർ വിസ്മിച്ചുപോയി. അവർ തമാശകൾ കേട്ട് അവിടെ കിടന്നു ചിരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സോമർവെൽ ഉടനെ അവർ വീണുകിടക്കുന്ന ഗർത്തത്തിന്റെ ഭാഗത്തേയ്ക്കു ഓടുന്നു. അങ്ങോട്ടു ഇറങ്ങുന്നതിനു ഒരു നിവൃത്തിയും കണ്ടില്ല. അദ്ദേഹം മഴു ബലമായി മഞ്ഞിൽ കുത്തിയുറപ്പിച്ചു. അനന്തരം അദ്ദേഹം

കെട്ടിയിരുന്ന കയറിന്റെ അഗ്രം എടുത്തു മഴുവിൽ ചുറ്റിയിട്ട് അതിനെ മാത്രം അവലംബിച്ച് ഗർത്തത്തിലേയ്ക്കിറങ്ങി. കയറിന്റെ മറ്റേ അറ്റം താഴെ നോർട്ടനും മാലോറിയും ബലമായി പിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇറങ്ങിയിട്ട് ചുമട്ടുകാർ നിന്നിടത്തു എത്തുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ഉടനെ അദ്ദേഹം വലത്തുകയ്യിൽ കയറിന്റെ അഗ്രം ബലമായി പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഇടത്തുകയ്ക്ക് കഴിയുന്നതും നീട്ടിക്കൊടുത്തു. ഒരുത്തൻ എത്തിവലിഞ്ഞു സോമർവെല്ലിന്റെ കയ്യിൽ പിടികൂടി. അവനെ ഒരു വിധത്തിൽ മഞ്ഞു മഴു ഉറപ്പിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തുവരെ കയറ്റി. രണ്ടാമതു മറാവനേയും ഇതുപോലെ അവിടെവരെയെത്തിച്ചു. ഇതിന്റെ ശേഷം അവരെ സുരക്ഷിതമായി കയറിൽക്കൂടെ താഴെയിറക്കി. സോമർവെൽ ഈ അതിസാഹസത്തിനൊരുവെട്ടില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ നിശ്ചയമായും, ആ കൂലിക്കാർ അവരുടെ സ്വഭദശം കാണുന്നതിനു പകരം കാലപുരി സന്ദർശിക്കുമായിരുന്നു. ആ സാധുക്കളുടെ വീഴ്ചകൊണ്ട് അവരുടെ ശരീരം ആകമാനം ഋപിതമായിത്തീർന്നു. ചുമട്ടുകാരെ രക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം സോമർവെൽ കയറഴിച്ച് അരയിൽ കെട്ടിക്കൊണ്ട് ഓരോ അടിയും സൂക്ഷ്മയോടുകൂടി ഭംഗിയായി ഇറങ്ങി. ഈ അതിസാഹസികമായ പ്രവൃത്തിക്കു അദ്ദേഹത്തെ എത്രതന്നെ ശ്ലാഘിച്ചാലും മതിയാകുന്നതല്ല.

4. 30. ആയപ്പോഴേയ്ക്കും അവർ ചുമട്ടുകാർ 4 പേരേയ്ക്കൊണ്ട് അവരോഹണം തുടങ്ങി. ഒരു ചുമട്ടുകാരനെ കയറിൽ ബന്ധിച്ചുകൊണ്ട് മാലോറി മുൻപെ ഇറങ്ങി. രണ്ട് ചുമട്ടുകാരെ മുൻപെ കയറിൽ കെട്ടിക്കൊണ്ട് സോമർവെൽ മാലോറിയെ അനുഗമിച്ചു. ഹിമംശനമേറ്റ് ഭൂതങ്ങളായ കരങ്ങളോട് കൂടിയ ഒരു ചുമട്ടുകാരനെ കയറിൽ ബന്ധിച്ചുകൊണ്ട് നോർട്ടൻ പുറകെ ഇറങ്ങി. അവർ 7. 30. നു, മൂന്നാമതുകുറാനിന് ഏകദേശം മക്കാൽമൈൽ മുകളിൽവെച്ച് അവരുടെ സഹായത്തിനായി പുറപ്പെട്ട നോവലിനേയും ഓഡലിനേയും കണ്ടുമുട്ടി. ഇവർ പൂട്ടുള്ള ലഘുഭക്ഷ്യപാനീയങ്ങളുമായി സഹായകസംഘത്തെ അന്വേഷിച്ച് പുറപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

സഹായകസംഘം ഒരു വിധത്തിൽ ചുമട്ടുകാരെ നാലു പേരേയും രക്ഷിച്ചു. പക്ഷെ അവർ അതോടുകൂടി തീരെ അശക്തനായി തീർന്നിരുന്നു. സോമർവെല്ലിന്റെ അതി സാഹസികവേളയിലെല്ലാം അദ്ദേഹം അതിശക്തിയായി ചുമച്ചുകൊണ്ടാ

ണിരുന്നതു്. മാലോറിയുടെ ചുമവളരെ വർദ്ധിക്കുകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന് രാത്രിയിൽ അല്പംപോലും ഉറങ്ങുന്നതിന് സാധിച്ചില്ല. നോർട്ടന്റെ കാലുകൾ വളരെ വേദനപ്പെട്ട് ഇളക്കാൻ പോലും വഹിയാത്തതരത്തിലായിത്തീർന്നു.

ഈ അതിസാഹസങ്ങളും, സീമാരീതമായ ക്ലേശങ്ങളും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എറൗസ് നിരോധനം തുടങ്ങുന്നതിന് ഒരുത്തക്കം ശക്തി ശേഷിച്ചിരുന്നില്ല. അടിസ്ഥാന കൂടാരത്തിലെത്തിക്കുറെദിവസം സുഖമായിത്താമസിച്ച് വിശ്രമിക്കാതെ ഇനി പരോഗമനം സാധ്യമല്ല. നോർട്ടനും, സോമർവെല്ലും ചുമട്ടുകാരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഉത്തരകോളത്തിലേയ്ക്കു പോയപ്പോൾത്തന്നെ, എല്ലാവരും തല്ലാലും അടിസ്ഥാനത്താവളത്തിലേയ്ക്കു പിൻതിരിഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്ന് നോർട്ടൻ ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടാമതുപ്രാവശ്യവും പിൻതിരികെ എന്നുള്ളതുവാസ്തവത്തിൽ വളരെ സങ്കടകരമാണ്. കാലവഷം സമീപിച്ചുവന്നതുകൊണ്ട് അധികദിവസം വിശ്രമിക്കുന്നതിനും സമയമില്ല. എങ്കിലും ഒട്ടം വിശ്രമംകൂടാതെ ഒന്നുംചെയ്യുന്നതിനും നിവൃത്തിയില്ല. വിശ്രമം കൂടാതെ കയറുന്നതിന് തക്ക കായലാർവ്വമുള്ള ഒരു ആരോഹകൻപോലും ശേഷിച്ചിരുന്നില്ല. ഏറ്റവും സമത്വന്മാരായ കയറാക്കാക്കാണ് കൂടുതൽ അദ്ധ്വാനവും തൽഫലമായി അധികം ക്ഷീണവുമുണ്ടായത്. മാലോറിയും സോമർവെല്ലും ക്ഷീണിച്ച് തീരെ വിവശതയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

ബ്രൂസ്സും, ഹസ്സാർഡും, ഐർവിനും, ചുമട്ടുകാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും അടിവാരത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. നോർട്ടനും കൂട്ടുകാരും ബ്ലൂസ്സിനെ അനുഗമിച്ച് 26-ാം തീയതി ഒന്നാമതു ക്യാമ്പിലെത്തി. ഓഡലും, നോവെലും, ഷെബിയറും, 20 ചുമട്ടുകാരും രണ്ടാമതുകൂടാരത്തിൽ താമസിച്ചു. മാലോറിയും, സോമർവെല്ലും, ഐർവിനും, ബ്ലൂസ്സും, ഒന്നാമതുകൂടാരത്തിൽ താമസിച്ചു.

ഇപ്രകാരം പല വിഭാഗങ്ങളായി താമസിച്ചതിന്റെ പ്രധാനകാരണം കാലാവസ്ഥ മാറിയല്ലെന്നെ അല്പംപോലും സമയനഷ്ടത്തിന് ഇടയാക്കാതെ വീണ്ടും ആരോഹണം തുടരുന്നതിനായിരുന്നു. ഉത്തരകോളതരണശ്രമാൽക്കും ഉല്പത്തരായ സംഘക്കാരാണ് രണ്ടാമതു കൂടാരത്തിൽ താമസിച്ചത്. കോളംകയറുന്നതിനുള്ള ആജ്ഞാലഭിച്ചാലുടനെ നാലാമതു കൂടാരത്തിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്നതിന് സന്നദ്ധന്മാരായിട്ടാണവർ അവിടെ താമസിച്ചത്.

നോർട്ടൻ കൂട്ടുകാരും ഒന്നാമതു കൂടാരത്തിലെത്തിയദി
വസം സായാഹ്നത്തിൽ ഒരാഴ്ചയനസമിതികൂടി അടുത്തതാ
യി സ്വീകരിക്കേണ്ട നിരോധന ക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചി
ച്ചു. സാമാനങ്ങൾ ചുമന്നുകയറുന്ന കാര്യം ആലോചനാ വിഷ
യമായപ്പോൾ, തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട 55 കൂലിക്കാരിൽ 15 പേർ
മാത്രമേ ഉപയോഗപ്രദമായി ഇനിയും ശേഷിച്ചിട്ടുള്ള എന്ന്
ഷെബിയർ ഓർഡ്സ് പ്രസ്താവിച്ചു. കൂലിക്കാരിൽ അധികംപേ
ർക്കും കായികമായ അവശതയെക്കാൾ കൂടുതൽ മാനസികമായ
നിരാശയും നിരുന്മേഷവും ആയിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഇത്ര
ദീർഘകാലത്തെ ശ്രമംകൊണ്ടുപോലും ഹിമാലയ ശിരസ്സിലെ
ത്തുന്നതിനുള്ള പ്രധാനവിഷമതകൾ കടന്നുകൂട്ടുവാൻ സാധിച്ചി
ല്ല. നാലാമതുകൃത്യ സ്ഥാപിക്കാൻ സാധിച്ചെങ്കിലും അവിടെ
ഇനിയും പലസാമാനങ്ങൾ എത്തിക്കാൻണ്ടു്. കൂടാതെ അതി
ന്മുൻകാലങ്ങളിലടിക്കേണ്ടതായ സകല കൂടാരസാമാനങ്ങളും
ചുമന്നുകയറണം. അനന്തരം അഞ്ചാമതുകൂടാരം അടിക്ക
ണം. അതിനകത്തും ആവശ്യമായ സാധനങ്ങൾ നിറയ്ക്കണം. ആ
ദ്യനിശ്ചയം അനുസരിച്ച് ഇക്കാര്യത്തിന്മാത്രം 15 ചുമട്ടുകാർ
വേണ്ടിയിരുന്നു.

സമയത്തിന്റെ കാര്യവും പ്രത്യേകം ആലോചിക്കേണ്ട
താണ്. 1922-ൽ കാലവർഷം തുടങ്ങിയ തീയതിയ്ക്കു് ഇനി ആറു
ദിവസങ്ങൾ കൂടെയേയുള്ളു. രണ്ടുമൂന്നു ദിവസത്തെ വിശ്രമവും
ആവശ്യമാണ്. മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിൽ എത്തുന്നതിന് ഒരു ദിവ
സംകൂടെ ദൃഢം കളയണം. ശേഷിച്ചിരുന്ന കുറഞ്ഞ ദിവസങ്ങ
ൾക്കുള്ളിൽ എവറസ്റ്റിനു പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള അവസാന ശ്രമ
വും നടത്തണം അല്ലാത്തപക്ഷം ഇനി ഇക്കൊല്ലം എവറസ്റ്റി
രോഹണശ്രമത്തിനു യാതൊന്നും ചെയ്യുന്നതിന് നിവൃത്തിയില്ല.

സൂഷ്മപ്ലാവസ്ഥയിൽ കിടന്ന പ്രാണവായു ഉപകരണ
ക്കാര്യം പിന്നെയും ഉണർന്നു. വാല്പ്രതിവാദങ്ങൾ കൊണ്ടു്
ആയോധനസമിതി വളരെ ദീർഘിച്ചു. ശരിയായ രീതിമാനങ്ങൾ
ഒന്നും ഉണ്ടായുമില്ല. രണ്ടാമതു കൂടാരത്തിൽനിന്നും കാഡൽ,
ഷെബിയർ, ഹസ്സാർഡ് ഇവരെകൂടെ വരുത്തി വിണ്ടും ഒരാലോ
ചന നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി രണസമിതി അടുത്തദിവസത്തേയ്ക്കു
മാറിവെച്ചു. ആരോഹണായോജ്യന്മാരായ ഏഴു വിദഗ്ദ്ധന്മാരെ
ചേർത്ത് ഏതെല്ലാംവിധത്തിൽ ഉപസംഘങ്ങൾ ഉണ്ടാ
ക്കാമോ അപ്രകാരമെല്ലാം ചെയ്തുകൊള്ളി. ഒടുവിൽ ഏറ്റവും

എളുപ്പമായിത്തോന്നിയ പദ്ധതി സ്വീകരിച്ചു. പ്രാണവായു ഉപകരണങ്ങൾ ത്യാജ്യക്കോടിയിൽ തള്ളി. ഇനിയത്തെ നിരോധനം ഇതരങ്ങ് ആരോഹകന്മാരടങ്ങിയ ചെറുസംഘങ്ങളായി നടത്തണമെന്ന നിശ്ചയിച്ചു. ഓരോ ആരോഹണ ഉപസംഘവും നാലാമതു ക്യാമ്പിൽനിന്ന് ഓരോ ദിവസം ഇടയിട്ട് കയറാം തുടങ്ങണം. കാര്യം മഞ്ഞും ഉഗ്രമായിരുന്നാൽ അതിനടുത്ത ദിവസം യാത്ര തുടരണം. അനന്തരം അഞ്ചാമതു കൂടാരത്തിലും ആറാമതു ശിബിരത്തിലും ഓരോ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടണം. നാലാമതു ക്യാമ്പിൽ രണ്ടു് ആരോഹണപട്ടക്കളടങ്ങിയ ഒരു സാഹായിക സംഘം എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ടായിരിക്കണം.

പ്രധാന ആരോഹകന്മാരെ പല ഉപസംഘങ്ങളായി തിരിച്ചു. മാലൊറിയും ബ്രൂസ്സും ഉൾപ്പെട്ട സംഘമായിരുന്നു പ്രഥമശ്രമം തുടങ്ങേണ്ട ഉപസംഘം. സോമർവെല്ലിന്റെ സുഖക്കേട് തീർത്ത ഭേദമായില്ലെങ്കിലും കുറയെല്ലാം കുറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന് കനാമതുകൂടാരത്തിലെ താമസം വളരെ ആരോഗ്യദായകമായിത്തോന്നി. 1922 മുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പർവ്വതാരോഹണ കീർത്തി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടാണിരുന്നത്. ഇപ്രാവശ്യത്തെ പയ്യടനത്തിൽ ചുമട്ടുകാരെ രക്ഷിച്ച അതിസാഹസിക സംരംഭംകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം അസാമാന്യനായ ഒരു പർവ്വതാരോഹണവരേണ്യനാണെന്ന സംഘം വിശ്വസിച്ചു. സോമർവെല്ലിനെ രണ്ടാമതു ശാഖാസംഘത്തിലെ ഒരംഗമായി നിശ്ചയിച്ചു. അനന്തരം സോമർവെല്ലും മാലൊറിയും കൂടെ രണ്ടാമതു് ഉപസംഘത്തിലെ രണ്ടാമതംഗമായി നോർട്ടൻ, കാഡൻ, ഐൻവിൻ, ഹസ്സാർഡ് ഇവരിൽ ആരെങ്കിലും തെരഞ്ഞെടുത്തുകൊള്ളുവാൻ അനുവദിച്ചു. മാലൊറിയും, സോമർ വെല്ലും ഐക്യകണ്ഠേന നോർട്ടനെത്തന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. ചുമട്ടുകാരെ ഇംഗിതങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നതിന് ഓരോ ഉപസംഘത്തിലും നീപ്പാളഭാഷ അറിയാവുന്നവർ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമായിരുന്നു. നോർട്ടന് ഇദ്ദേഹം പരിചയവുമായിരുന്നു. കാഡലും ഐൻവിനും നാലാമതു കൂടാരത്തിൽ താമസിക്കേണ്ട സഹായസംഘാംഗങ്ങളായിരിക്കണമെന്നും, ഹസ്സാർഡ് മൂന്നാമതുകൂടാരത്തിൽ താമസിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു.

തലേദിവസംപോലെ മെയ് 28-ാംതീയതി പ്രഭാതവും ശാന്തവും സുപ്രഭവുമായിരുന്നു. എല്ലാവരും ഒരു ദിവസംകൂടെ വിശ്രമിച്ചിട്ട് 30-ാംതീയതി രാവിലെ അവരുടെ “വിജയം അ

ഥവാ മരണശ്രമം തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ്. ആരോഹണ സംഘം മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിൽ എത്തി. നോവൽ അഭേഹത്തിന്റെ ചലനചിത്രമായാഗ്രാഹിച്ചപകരണങ്ങളുമായി അവരെ അനുഗമിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൨൨.

അവരോധം.

പ്രത്യാശിച്ചിരുന്ന സുവർണാവസരം കരഗതമായി. മഞ്ഞും, ശൈത്യവും, കാറ്റുംമൂലം രണ്ടുപ്രാവശ്യം ആരോഹകന്മാർ പിൻ തിരിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടും ഇതാ ഇനിയും ആയോധനത്തിനു തയ്യാറാകുന്നു. ഈ അവസരം കാലസ്ഥിതിയും ഒരുമാതിരി അനുകൂലമായി കാണപ്പെട്ടു. എല്ലായിടവും അന്ധകാരമയമാക്കുന്നതും, അതീവ ശക്തിയോടെ അടിക്കുന്നതുമായ ഹിമക്കാറ്റുകൾക്ക് തല്ലാലമൊരു വിരാമമിട്ടു. എവാസ്സ് ഗ്രംഗം തെളിവാവും സ്പഷ്ടമായും ദൃഷ്ടികൾക്കു ഗോചരീഭവിച്ചു. ആരോഹകന്മാർ എണ്ണത്തിലും, ആരോഗ്യത്തിലും വളരെ ശോഷിച്ചു വശായി. എങ്കിലും കാലവർഷം തുടങ്ങി പുനരുൽഗമനം തീരെ അസാധ്യമാകുന്നതിനുമുമ്പിൽ ലഭ്യമായിരിക്കുന്ന ഈ സമയം, ഓരോ നിമിഷവും കഴിയുന്നത്ര അവരുടെ സർവ്വശക്തികളും പ്രയോഗിച്ച് അവസാന ശ്രമംകൂടെ ചെയ്യുന്നതിന് എല്ലാവരും ഉത്സുകന്മാരായിത്തീർന്നു.

ഇനിയുള്ള ആക്രമണം ഈരണ്ടുപേരടങ്ങിയ ശാഖാസംഘങ്ങളായി നടത്തണമെന്നാണല്ലോ തീരുമാനിച്ചത്. ഓരോ ആരോഹകനും മുന്നോടിയായി കയറുന്ന ഉപസംഘത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതിനു ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കണം. ഒരുപക്ഷേ പ്രഥമ ഉപസംഘം പർവ്വതശിഖരത്തിലെത്തുമ്പോഴേയ്ക്കു കാലവർഷപാതം തുടങ്ങിയേക്കാം. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ബാക്കിയുള്ളവർക്കു വ്യക്തിപരമായി വിജയമുണ്ടെന്ന് സംതൃപ്തരാകുന്നതിനു സന്ദർഭം ലഭിക്കയില്ല. ഇനി ആദ്യസംഘം അപജയത്തിൽ കലാശിച്ചാൽ തന്നെ അനുധാവനസംഘങ്ങളെ വൃഷ്ടിപതനമോ, വാതകോപമോ - തരണത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിച്ചേക്കാം. മുൻപിൽ കയറുന്ന ഉപസംഘത്തിനാണ് ആകപ്പാടെ കൂടുതൽ ഉത്സാ

ഹവും ഉന്മേഷവും ഉണ്ടാകാൻ മാറ്റമുള്ളത്. അവർക്കാണ് ആദ്യം വിജയശ്രീലാളിതരാകുവാനും സൗകര്യം. ലോകാവിഭാവത്തിനു ശേഷം ആരും കയറിയിട്ടില്ലാത്ത എവറസ്റ്റിൽ ആദ്യമായി പാദാഘാതമേല്ക്കുന്ന വീരന്റെ നാമധേയം മററുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ചു കൂടുതൽ പ്രഖ്യാതമായിത്തീരും. ഈ സംഗതികളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നേതാവായ നോർട്ടൻ വേണമെങ്കിൽ ആദ്യ ശാഖാസംഘത്തിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ ഉൾപ്പെടുത്താമായിരുന്നു. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംസ്കൃതവും വിശാലവും ആയ മനസ്ഥിതി അതിനനുവദിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസ്വാർത്ഥമായ മനസ്സ് സംഘത്തിന്റെ മുഴുവൻ വിജയത്തിൽ പൂർണ്ണമായി ലയിച്ചിരുന്നതിനാൽ വ്യക്തിപരമായ കീർത്തിക്കൊ, വിജയ ചിന്തക്കോ ഇടമില്ലായിരുന്നു. സംഘത്തിന്റെ പൊതുവേരുള്ള വിജയത്തിന് സഹായിക്കുന്ന ഏതു ത്യാഗവും സന്നദ്ധതയോടുകൂടി ചെയ്യുന്നതാണ് ഒരുത്തമനേതാവിന്റെ കൃത്യം. അപജയത്തിനോ ഉത്സാഹജ്ഞനത്തിനോ പശ്ചാത്താപമായ തുഹസംഗതികൾപോലും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിന് യഥാർത്ഥനേതാക്കന്മാർ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. മുന്നോടി സംഘത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഏറ്റവും അനുയോജ്യരായിക്കണ്ടത് മാലോറിയെയും ജിയോഫ്രേബ്രൂസ്സിനേയും ആണ്. പ്രഥമശ്രമവും ഭാഗ്യമുണ്ടെങ്കിൽ പ്രഥമവിജയവും അവർക്കുതന്നെയായിരിക്കട്ടെ.

ജൂൺ മാസം 1-ാംനു അവർ മൂന്നാമതുകൂടാരത്തിൽ നിന്നും പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരായ 9 ചുമട്ടുകാരോടുകൂടെ തരണംതുടങ്ങി. കാലാവസ്ഥ വീണ്ടും അനുയോജ്യമായിക്കണ്ടു. അവരുടെ ആശയം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ഉത്തരകോളം കയറിയപ്പോൾ അവിടത്തെ കിഴക്കോത്തുകായ ഭാഗത്തു് ചുമട്ടുകാർക്കു സുഗമമായി കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സൗകര്യത്തിന് ഒരു കയറു ഗോവണിയുണ്ടാക്കി സംഘടിപ്പിച്ചു. അവർ നാലാമതു താവളത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ സഹായകസംഘാംഗങ്ങളായ കാഡലും ഐർവിനും, അവശരായിത്തീരുന്ന കയററക്കാരേയും, ഇറക്കക്കാരേയും, പരിചരിക്കുന്നതിനുള്ള സകല സജ്ജീകരണങ്ങളോടുകൂടി തയ്യാറായി കാണപ്പെട്ടു.

ജൂൺ 2-ാംനു മാലോറിയും ജിയോഫ്രേബ്രൂസ്സും, അവരുടെ ഒൻപതു ചുമട്ടുകാരുമായി എവറസ്റ്റായോധന നടക്കത്തിന്റെ പ്രധാന രംഗത്തിറങ്ങി. അന്നുതന്നെ 5-ാമതു കൂടാ

രം സ്ഥാപിക്കാമെന്നും അടുത്തദിവസം 6-ാമതുകൂടാരം അടിക്കാമെന്നും, മൂന്നാമതദിവസം ഏവറസ്സ് ശൃംഗാഗ്രത്തിൽ— ആഴ്ചപ്രാപ്തമായ നിഗൂഢസ്ഥലത്തു— എത്താമെന്നും അവർ ആശിച്ചു. ആകാശം പ്രസ്പഷ്ടമായി കാണപ്പെടുകയും കാലവർഷ ചിഹ്നങ്ങൾ യാതൊന്നും കാണാതിരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവരുടെആഗ്രഹം ഒരു അത്യാശയോ അമിതാശയോആയി ഗണിക്കാൻ പാടില്ല. പക്ഷെ എന്തുചെയ്യാം? കഷ്ടം! ഹിമാലയത്തിലെ ഭീഷ്മപുണ്ണമായ സൂര്യപ്രകാശവും മേഘരഹിതമായ അന്തരീക്ഷവും പ്രപഞ്ചമാരുതന്റെ മുന്നോടികൾ മാത്രമായിരുന്നു. ഉഷ്ണമുള്ളതായ സമദ്രമികളുടേയും, ഹിമവാഹകനാരായ ശൃംഗപരമ്പരകളുടേയും, ഇടയ്ക്കുള്ള പ്രദേശം അന്തരീക്ഷസ്ഥിതിയുടെ അമിതമായ വൈപരീത്യംകൊണ്ട് അതിശക്തിയായി ഉയരുന്ന മാരുതന്റെ സ്വഹരദവിഹാര രംഗംതന്നെയാണു്. മാലോറിയും അനുഗാമികളും ഉത്തരകോളതരണം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറുനിന്നും ഉഗ്രമായി വീശിയകാറ്റിന്റെ ശക്തി മനസ്സിലായിത്തുടങ്ങി. സംഘാംഗങ്ങൾക്കു കാറ്റു് കടക്കാത്തതായ കഞ്ചുകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും അവയൊന്നും ഈ ഹിമാലയക്കാറ്റിനെ തടഞ്ഞില്ല. കാറ്റുകടക്കാതെയുണ്ടാക്കിയിരുന്ന ഉടുപ്പുകളും കമ്പിളിക്കുപ്പായങ്ങളും ധരിച്ചിരുന്നിട്ടും മാംസവും, അസ്ഥിയും, എല്ലാം തുളച്ചുകയറി ശീതം മനുഷ്യാഘ്രഭയത്തിലോളം എത്തി. ശീതമാരുതൻ മനുഷ്യരുടെ ശരീരം തുളച്ചുകയറിയെന്നു തന്നെയല്ല അവരെ നിലയിൽനിന്നു് മറിച്ചിടുമോഎന്നുകൂടെ ഭയപ്പെടുത്തി. മറിഞ്ഞുവീഴാതെ മുന്നോട്ടുകയറുന്നതു ചുമട്ടുകാക്കു് വളരെ പ്രയാസമായിത്തോന്നി.

അഞ്ചാമതുകൂടാരം 25300 അടി ഉയരത്തിലായി മുഖപർവ്വതത്തിന്റെ കിഴക്കേ ചരുവിലാണു് അടിക്കേണ്ടതു്. 25000 അടി കയറിയപ്പോഴേക്കും അതിസമർത്ഥനാരായ ചുമട്ടുകാർ തീരെ പരവശനായിത്തീർന്നു. (ഏവറസ്സ് പർവ്വതസംരഭത്തിനു മുമ്പിൽ ചുമട്ടുകൾ കൂടാതെ തന്നെ മനുഷ്യനു കയറാൻ സാധിച്ചതിലേക്കും ഏറ്റവും വലിയ ഉയരം 4600 അടിയാണെന്നുള്ളതു് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രത്യേകം സ്മർത്തവ്യമാണു്.) ചുമട്ടുകാരിൽ 4 പേർ മാത്രമേ മാലോറിയെ അനുഗമിച്ചുള്ളു. ബാക്കി അഞ്ചുപേരും മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ പരവശരായിത്തീർന്നു് ചുമട്ടുകൾ താഴെയിട്ടുകളഞ്ഞു. മാലോറി അഞ്ചാമതു കൂടാരനിർമ്മാണത്തിൽ വ്യാപൃതനായപ്പോൾ ബർഡ്സ്റ്റോം, ലോബ്സാങ്ങ് എന്ന

അതി ധീരനായ ഒരു ചുമട്ടുകാരനും കൂടി മറ്റു ചുമട്ടുകാർ ചുമട്ടു താഴെയിട്ട സ്ഥലത്തുവെന്ന് അവരുടെ ചുമട്ടുകൾ രണ്ടു പ്രാവശ്യമായി കൂടാരസ്ഥാനത്തു കൊണ്ടുവന്നുനീക്കേണ്ടിയിട്ടു. ലോബ്സാങ്ങിന്റെ സ്വന്തം ചുമട്ടു നിർദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തു എത്തിച്ചതിന്റെ ശേഷം പിന്നീട് രണ്ടു ചുമട്ടുകൾക്കൂടെ കൊണ്ടുവരികയെന്നുള്ളത് അതി സാഹസമായ ഒരു കൃത്യം തന്നെ. ചുമട്ടുചമന്ന് യാതൊരു പരിചയവുമില്ലാതിരുന്ന ബ്ലൂസ്റ്റീൻ രണ്ടു ചുമട്ടുകൾ കൂടാരസ്ഥാനത്തു എത്തിക്കാൻ സാധിച്ചു എന്നുള്ളതു വിശിഷ്ട പ്രശംസാർഹമാണ്.

“ഏകദേശം തുക്കനെയുള്ള ഒരു ഹിമച്ചുരുവിൽ ലാലുവായരണ്ടു തുണിത്തട്ടികൾകെട്ടി” എന്നാണ് 5-ാമതു കൂടാരത്തെപ്പറ്റി നോർട്ടൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതനുസരിച്ച് വിവരമായ 5 ചുമട്ടുകാരെ ഉത്തരകോളത്തിലെ പരിവരണ കൂടാരത്തിലേയ്ക്കയച്ചു. അതിസാഹസികനാരും അസാമാന്യ സമർത്ഥനാരുമായ മൂന്നുപേരെ 2000 അടികൂടെ ഉയരത്തിൽ ഒരു കൂടാരം അടിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി 5-ാമതു കൂടാരത്തിലും താമസിപ്പിച്ചു.

ജൂൺ 3-ാം തീയതി മാലോറിയും ബ്ലൂസ്റ്റീനും, എവറസ്റ്റ് മകുടാരോഹണത്തിന് ഉദ്യുക്തരാകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ രണ്ടാം തീയതി രാത്രിയിൽത്തന്നെ ചുമട്ടുകാരുടെ കായ്ത്തിൽ അവർക്കുതീരെ ആശയില്ലെന്നായി. അതിശക്തിയായകാറ്റ് ചുമട്ടുകാരുടെ മാംസവും അസ്ഥിയുണ്ടുളള ചുമട്ടുകാരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച് അവിടെ ശേഷിച്ചിരുന്ന ഉന്മേഷശക്തികളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. 3-ാം തീയതി രാവിലെ മാലോറിയും ബ്ലൂസ്റ്റീനും, ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടും, ചുമട്ടുകാരെ ഒരടിമുൻപോട്ടു വെല്ലിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചില്ല. ഒരുത്തൻമാത്രം ഒരുവിധത്തിൽ കയറാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. മറ്റുള്ളവർ രണ്ടുപേരും, അവർക്കുതീരെ സുഖമില്ലെന്നുതന്നെ നിർബന്ധപൂർവ്വം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ബ്ലൂസ്റ്റീന്റെ ചതുരപായങ്ങളും അവരിൽ വിഫലമായതേയുള്ളൂ. തലേദിവസത്തേ അതികഠിനമായ ഭക്ഷണങ്ങൾ മൂലം ബ്ലൂസ്റ്റീനെന്ന നിജ്ജീവസമാനനായിത്തീർന്നിരുന്നു. കഷ്ടം! എന്തു ചെയ്യാം. അവർക്കു തിരിയെ ഉത്തരകോളത്തിലേക്കു ഇറങ്ങാതെ യാതൊരു ഗത്യന്തരവുമില്ലെന്നു വന്നുകൂടി. പയ്യൂട്ടനും ഹ

ത്തിന്റെ വിജയാശ പ്രധാനമായി നിക്ഷേപിച്ചിരുന്ന പ്രഥമ ഉപസംഘം ഇതാ പരാജയമടഞ്ഞ് പിൻതിരിയുന്നു!

മലോറിയും ബ്രൂസ്റ്റും ൫-ാമതു കൂടാരത്തിൽനിന്നും ഇറങ്ങിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ മുൻ നിശ്ചയാനുസരണം സോമർവെല്ലും നോർട്ടനും ൪-ാമതു കൂടാരത്തിൽനിന്ന് ആരോഹണം തുടങ്ങിയിരുന്നു. രണ്ടു കൂടാരങ്ങളുടെയും മദ്ധ്യവെച്ച് അവർ പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടി. മലോറി പരാജിതനായി തിരിയെ വരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ നോർട്ടന്റെ ഹൃദയം വല്ലാതെ തപിച്ചു. വിജയലബ്ധി പഥത്തിലുള്ള ഒരു പ്രധാന വിഘാതമായി അദ്ദേഹം ഇതിനെ ഗണിച്ചു. മലോറിയുടേയും അനുഗാമികളായ ചുമട്ടുകാരുടേയും ഈ പരാജയംകൊണ്ട് ഒരു ചുമട്ടുകാരനും ൨,൫൦൦൦ അടിയിൽ കൂടുതൽ കയറാൻ സാധിക്കയില്ലെന്ന് ബാക്കിയുള്ളവർ വിചാരിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട്. അപ്രകാരമാണെങ്കിൽ ഒരുകാലത്തും ഗിരികൂടാഗ്രം പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. ഹാ! അതൊരു നിദ്രാഗ്രാസനാവീമിയാണല്ലോ. സോമർവെല്ലും നോർട്ടനും 'ഒട്ടം അയ്യെ'യ്ക്കുപ്പോലെ കയറും തുടന്ന്. ഉഗ്രമായ കാറ്റ് അവരേയും അതിയായി വിഷമിപ്പിച്ചു. അവർ ഒരുവിധത്തിൽ ൫-ാമതുകൂടാരത്തിൽ എത്തി. അവരുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നതിൽ ഏറ്റവും ധൈര്യശാലികളായ നാലു ചുമട്ടുകാരെ ൫-ാമതു കൂടാരത്തിൽ താമസിപ്പിച്ചു. ഏതായാലും മലോറി മുൻപേ വന്നു കൂടാരം തയ്യാറാക്കിയിട്ടിരുന്നത് ഇവർക്കു വളരെ ഉപകാരമായിരുന്നു. അവർ അവിടെവെച്ചു മുഷ്ഠാനമായ ഒരു ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് നിദ്രാഭേദിക്കു സ്വാഗതമരുളി. അവർക്കു സുഖമായ സുഷുപ്തിയിൽ ലയിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും, ഒരുമാതിരി ഉറങ്ങാൻ സാധിച്ചു എന്നു പറയാം. ഇത് അതിപ്രധാനമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇത്രയും ഉയരത്തിൽ മനുഷ്യനു കിടന്നുറങ്ങുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നായിരുന്നു ലോകം ഇതുവരെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്.

ചുമട്ടുകാർ അടുത്തദിവസം കയറാൻ സന്നദ്ധനായായിരിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതായിരുന്നു ഏറ്റവും പ്രധാന സംഗതി. അവരുടെ രാത്രിയിലത്തെ സ്ഥിതി കണ്ടിട്ട് നോർട്ടനു വലിയ ആശയൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. ആരോഹകന്മാർ രണ്ടുപേരും അടുത്തദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ ൫ മണിക്ക് എഴുന്നേറ്റു ചുമട്ടുകാരുടെ കയ്യിൽ ശരിപ്പെടുത്തുന്നതിനു പരിശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. ആസമയം എവറസ്റ്റ് പയ്യന്നേപടുന്ന ചരിത്രത്തിലെ ഒരു പ്ര

ധാനം ലഭ്യമാണ്. ആരോഗ്യകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു ചുമട്ടുകാർ വശംവദരാകാതെയിരുന്നാൽ മാലോറിയുടെ സംഭവിച്ചതുപോലെ ഇവർക്കും പരാജയം ഭവിക്കും. കൂടാതെ ഭാവിയിൽ പോലും ഏവർക്കും ആരോഗ്യസംരംഭത്തിന് ഇതു അഭയയുദ്ധമായകമായിത്തീരും. 25,000 അടി ഉയരത്തിൽ കൂടുതൽ ചുമട്ടുകാർ വഹിച്ചുകൊണ്ടു പോകാൻ അസാധ്യമാണെന്ന് തന്നെ ലോകർ വിശ്വസിക്കും.

നോർട്ടനും സോമർവെല്ലും അതിയായി ക്ഷീണിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അവരുടെ മനസ്സുപിന്നെയും അവരെ മുകളിലേക്കു നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ചുമട്ടുകാരെ വിളിച്ചപ്പോൾ അവർ ഭീനസന്ദർഭങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതല്ലാതെ യാതൊരു മറുപടിയും പറഞ്ഞില്ല. നോർട്ടൻ വളരെ ശ്രമിച്ച് അവരെ ഒരു വിധത്തിൽ എഴുന്നേല്പിച്ച് ഭംഗിയായ ഒരു പ്രാതഃഭക്ഷണത്തിന് വട്ടംകൂട്ടി. ഇത് ബലിപൂർവ്വമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയായിരുന്നു. വിശ്വസ്തർ തളിർ തണുത്ത് മരവിച്ചു കിടക്കുന്നതും ചുറ്റളള ഭക്ഷ്യവേലങ്ങൾ അകത്തു ചെന്നു ഏതാണൊരു നവജീവൻ ലഭിച്ചിട്ടു കാര്യങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നതുമായി അജഗജാന്തരമുണ്ട്. വിശ്വസ്തരികളേക്കാൾ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും അസാധ്യമായും വിഷമകരമായും തോന്നും. പ്രത്യേകിച്ച് ഏവർക്കും ലഭിക്കാത്ത ചുമട്ടു ചുമന്നുകൊണ്ടു കയറുന്ന കാര്യം അപ്രകാരം തന്നെ.

ആരോഗ്യവീര്യത്തിന് പര്യാപ്തമായ പൂർവ്വാനുഭവങ്ങളെ പുറത്തുവിട്ട്, ദീർഘദൃഷ്ടിയോടും മുൻകരുതലോടും കൂടെ ചെയ്യാവുന്നതായ സകല സംഗതികളും നോർട്ടൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ചുമട്ടുകാരുടെ അപ്രാപ്തികൊണ്ടു മാത്രം പുറകോട്ടിറങ്ങുകയെന്നുള്ളത് ഏറ്റവും ശോചനീയമാണ്. അതിനാൽ അദ്ദേഹം അവസാനമായി ഒരുപായവും കൂടി പ്രയോഗിച്ചു നോക്കി. കായബലംകൂടാതെ മനസ്സിന്റെ ഉന്നേഷൽക്കുകൊണ്ടുമാത്രം ഒരടിയെങ്കിലും മുന്നോട്ടു വെയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിലെ ഇനിയും ശ്രമം സാധ്യമാകരുള്ളു എന്നു അദ്ദേഹത്തിന് റിയാമായിരുന്നു. ചുമട്ടുകാരുടെ ഭാവനാശക്തിയെ ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചു അവരെ ഉയർജ്ജസ്വലനാശക്തികളാക്കുമെന്ന് നോർട്ടൻ നിശ്ചയിച്ചു. അവരുടെ ശ്രമം വിജയത്തിലായാൽ അവർക്കുണ്ടാകാവുന്ന അതിരറ്റ ബഹുമതിയേയും, ശ്ലാഘ്യമായ നിലയേയും ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിക്കാവുന്ന പുരസ്കാരവർഷങ്ങളേയും മറ്റും പററി നോർട്ടൻ സവിസ്തരം അവരെ പ

റഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. ഇതിനെല്ലാം ഉപരിയായി പയ്യടനം കഴിയുമ്പോൾ എവറസ്റ്റിനെപ്പറ്റി എഴുതുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവരുടെ നാമധേയങ്ങൾ അനുശാസനമായി സുവണ്ണലിപികളിൽ ലേഖനം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള അതീവഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചു. നോർട്ടൻ അവരെ ഇളക്കിമറിച്ചു. “നിങ്ങൾ പൗരജനമുള്ളവരാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥപൗരജനസരികളാണെന്നു ലോകത്തെ മനസ്സിലാക്കുവിൻ; അപ്പോൾ ലോകം നിങ്ങളെ പ്രകീർത്തിക്കും” എന്നിത്യാദി കാരോന്നു പറഞ്ഞു അദ്ദേഹം അവരെ ഇളക്കി. കൂടാതെ, സാധുക്കളായ ചുമട്ടുകാരുടെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി നോർട്ടനും സോമർവെല്ലും അവരുടെ ജീവൻ വെടിഞ്ഞുതന്നെ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലേ? അനുയായികൾക്കു വേണ്ടി നേതാക്കന്മാർ അവരുടെ ജീവനെ ബലികഴിക്കാൻ മുതിർന്നപ്പോൾ, നേതാക്കന്മാർക്കുവേണ്ടി ജീവത്യാഗം ചെയ്യുന്നതിനു അവർ എത്ര സന്നദ്ധന്മാരായിരുന്നിരിക്കണം. എന്തിനധികം. നോർട്ടന്റെ പ്രസംഗാനന്തരം ചുമട്ടുകാർ ആരോഹണത്തിനു തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞു. ഒരുത്തൻമാത്രം സുഖക്കേടുകൊണ്ട് തീരെ അപ്രാപ്തനായിത്തീർന്നിരുന്നു. അവനു കയറാൻ മനസ്സുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും കൈകാലുകൾ അവന്റെ ആജ്ഞയെ അനുസരിച്ചില്ല. ബാക്കി മൂന്നുപേരും സഭയെയും മുന്നോട്ടു തന്നെയിറങ്ങി. മാന്യവായനക്കാർ അവരുടെ പേരുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ അവയെ സുവണ്ണമാക്കിക്കൊള്ളണമെന്ന് അപേക്ഷയുണ്ട്. അവരുടെ പേരുകൾ താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:—

നാപ് ബ യിഷേ
ലാക്ക്വാ ചേദി
സെച്ചും ബി

ആരോഹണസംരംഭത്തിലെ ഒർതിപ്രധാന ഘട്ടം ഇങ്ങനെ തരണംചെയ്തു. പിൻ തിരിയുന്നതിനുപകരം പുരോഗമനം തന്നെ തുടങ്ങി. സെച്ചുംബിയുടെ കാൽമുട്ടുകൾക്കു തീരെ സുഖമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അയാൾ ഒരുമാതിരി മുടന്തി മുടന്തിയാണ് കയറിയത്. സോമർവെല്ലിന്റെറച്ചു അമിതമായി വലിച്ചുകൊണ്ട് കയറാത്തതിനിടയിൽ, ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു നിന്നു ചുമക്കേണ്ടിയിരുന്നു. 25000 അടിയിൽനിന്ന് ഉപരിഭാഗത്തേക്കു കയറിയാൽ ഭരഹത്തിനുള്ള ക്ഷീണം കൂടാതെ സ്വഭാവത്തിനു മാറ്റം വരുമെന്നാണ് സോമർവെൽ പറയുന്നത്. ശരിയായി ശ്വാസോ

ശ്വാസം ചെയ്യുന്നതിന് കയറത്തിനിടയിൽ കുറെശ്ശെ വിശ്രമം ആവശ്യമായിരുന്നു. ഭാഗ്യവശാൽ കാലാവസ്ഥ തലേദിവസത്തേക്കാൾ അനുകൂലപ്രദമായിക്കണ്ടു. 1922-ൽ എവറസ്റ്റിൽ ഏറ്റവും പൊക്കത്തിൽക്കയറിയതു മാലോറിയായിരുന്നല്ലോ. സോമർവെല്ലും നോർട്ടനും, മാലോറി കയറിയ ഏറ്റവും ഉയരമുള്ള ഭാഗം കഴിഞ്ഞപ്പോഴെക്കും, കൂടുതൽ ഉത്സാഹഭരിതരായി. ഇതുവരെ മനുഷ്യപാദങ്ങൾ എത്തിയിരുന്ന സ്ഥാനത്തുനിന്നും ഓരോ അടിയും മുന്നോട്ടുവെച്ചപ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയം സന്തോഷംകൊണ്ടു തുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ അക്ഷുണ്ണശിഖരങ്ങളിൽ ലോകസൃഷ്ടിക്കുശേഷം പ്രഥമമായി പാദസ്पर्ശം ചെയ്യുന്ന തരങ്ങൾ തന്നെയാണല്ലോ എന്നു സോമർവെല്ലും, നോർട്ടനും, വിചാരിച്ചപ്പോൾ അവർക്കുണ്ടായ സന്തോഷം വാചാമഗോചരമാണ്. അവർ ഇതാഇനിയും മുകളിലേക്കുതന്നെ കയറുന്നു. അവർ അംബരസാമീപ്യത്തിൽ കൂടാരമടിച്ചു നില്ക്കുന്നതിന് വട്ടംകൂട്ടുകയാണ്. ഒരുദിവസംകൂടെ കാലസ്ഥിതി അനുകൂലമായിക്കിട്ടിയെങ്കിൽ എത്രവലിയ ഭാഗ്യമായിരിക്കും അവർ അനുഭവിക്കുന്നത്. ഇതുപയ്ക്കനും ലോകത്തിൽ ജനിച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യാതീതമായ അനേകകോടി ജനങ്ങൾക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മഹാഭാഗ്യം അവർ അനുഭവിക്കും. എവറസ്റ്റ് രൂപത്തെ അവർ തോല്പിക്കും. അവർ വിജയപതാക പാറപ്പിക്കും ചെയ്യും.

ഉദ്ദേശം 1. 30. വരെ അവർ പുരോഗമനം തുടന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കും സെച്ചുംബി തീരെ അപ്രാപ്തനായിത്തീർന്നു. കൂടാരനിർമ്മാണത്തിനു പാറകളുടെ ഇടയിലുള്ള ഒരു ഗഹവരഭാഗം കാരറിന്റെറഗതിയിൽനിന്ന് ഒരുമാതിരിസുരക്ഷിതമായി അവർ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഇപ്രകാരം 26800 അടി ഉയരത്തിലായി ആറാമതു കൂടാരവും അടിക്കുന്നതിന് സാധിച്ചു. കൂടാരസ്ഥാപനത്തിന് ഇതു് വളരെ സൗകര്യപ്രദമായ സ്ഥലമല്ലായിരുന്നു എങ്കിലും മറുനിവൃത്തി ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നതിനാലാണ് ഈ സ്ഥലത്തുതന്നെ കൂടാരമടിക്കാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചതു്. ആറടിമാത്രം ചതുരമുള്ള ഒരു ചെറിയകൂടാരമടിക്കുന്നതിന് സമഭൂമി ലഭിക്കുന്നതിനു ആപ്രദേശത്തില്ലായിരുന്നു. കൂടാരമടിച്ചു കഴിഞ്ഞഉടനെ ചുമട്ടുകാരെ മൂന്നുപേരേയും താഴെ ഉത്തരുകോളത്തിലുള്ള പരിചാരക സംഘത്തിലേയ്ക്കയച്ചു. ഒരുദിവസത്തെ ആരോഹണംകൊണ്ട് അഗ്രം പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നിടത്തോളം ശിഖരത്തിന് സമീപമായി ഒരു കൂടാരം സ്ഥാപിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് ആരോ

ഹ നാർ ലോകത്തെ പഠിപ്പിച്ച അനന്തരം അവർ രണ്ടുപേരും തനിയെ ഭയങ്കരയുദ്ധത്തിന് തയ്യാറായി ആകുടാരത്തിൽ താമസിച്ചു.

വലിയ സംരംഭങ്ങളോടു കൂടെത്തിരിച്ച വിപുലമായ ഒരു പയ്യടനസംഘത്തിൽനിന്ന് രണ്ടേരണ്ടു യുദ്ധവിരന്മാർ മാത്രമെ ശത്രുവക്തൃത്തിന് സമീപത്തു എത്തിയുള്ളൂ. ഉത്സാഹകുശലങ്ങളും, കായക്രമങ്ങളുംകൊണ്ട് മുറിവേററ ഈ രണ്ടു ഭടന്മാരാണ് അജയ്യനായ എവറസ്റ്റ് രാക്ഷസനോടു അഭിമുഖമായിപ്പോരാടേണ്ടത്.

അവരുടെ യഥാർത്ഥസമരത്തിനു മുൻപായി അവിടെ ഒരു രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ആ അത്യുയരമേഖലയിൽ ഉറങ്ങാൻ സാധിക്കുമോ എന്നറിയുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. ഈ രണ്ടു സംഗതികളും അടുത്ത ദിവസം പ്രഭാതമായപ്പോഴേയ്ക്കും മനസ്സിലായി. ഒന്നാമതു ക്യാമ്പിൽ നിന്നും തിരിച്ചതിൽപിന്നെ സുഖപ്രദമായി രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടിയത് ഇവിടെയാണ്, എന്നു നോർട്ടൻ അഭ്യേഹത്തിന്റെ ഡയറിയിൽ എഴുതി. നോർട്ടനോളം തന്നെ സുഖമായി ഉറങ്ങുന്നതിനു സോമർവെല്ലിനു സാധിച്ചില്ല. എങ്കിലും നേരം പ്രഭാതമായപ്പോൾ 'ആകുടാരസുഖമായിത്തോന്നി' എന്ന് അഭ്യേഹവും രേഖപ്പെടുത്തി.

ചുമട്ടുകാക്ക് 27000 അടി ഉയരംവരെ ചുമട്ടുകൾ വഹിച്ചുകൊണ്ട് കയറാമെന്നും ആരോഹകന്മാർക്കു ആ അത്യുയരത്തിൽ ഉറങ്ങാൻ സാധിക്കുമെന്നും, അവർ മനസ്സിലാക്കി. ഇവ രണ്ടും മൂന്നാമതു പയ്യടനസംഘത്തിന്റെ പ്രധാന കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളാണ്.

Photo by Dr. Somervell.

(By kind permission of Dr. Somervell.)

എവറസ്റ്റ്, കൊടുമുടിയിൽ 28,200 അടി ഉയരത്തിൽനിന്ന് പശ്ചിമഭാഗത്തേക്കു നോക്കിയാൽ കാണുന്ന കാഴ്ച.

ഉൽഗമന പരിണാമം.

വിജയമോ പരാജയമോ ഹസ്തഗതമാകുന്ന അവസാന ദിവസം ആഗതമായി. ജൂൺ 4-ാം തീയതി സായാഹ്നത്തിനു മുമ്പിൽ സോമർവെല്ലോ, നോർട്ടനോ, അഥവാ രണ്ടുപേരുമോ എവറസ്റ്റ് ശിരോമുകുടത്തിൽ വിജയശ്രീലാളിതരായി നില്ക്കുന്നതിനോ, ഒരുപക്ഷെ, അവിടെനിന്ന് തോററ് കാട്ടുന്നതിനോ ഇടയായേക്കാം. കാലസ്ഥിതിയും, അന്തരീക്ഷപ്രകൃതിയും, ആശിക്കാവുന്നിടത്തോളം അനുക്രമമായിരുന്നു. ഈ ശുഭാവസരത്തിൽ ആരോഹകന്മാരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നു? അവർ തളൻ ക്ഷിണിച്ച് ക്ലേശഭാരത്തിന്റെ പരമകാഷ്ടയിലെത്തിയിരുന്നു. ഒന്നാമതു കൂടാരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് ഇടയ്ക്കിടെ താമസിച്ച് ശീതസ്ഥിതി പരിചയിക്കുകയും കയറ്റാകൂടാതെ യാദൃശ്ചികമായി ഉണ്ടാകുന്ന പ്രയത്നങ്ങൾക്ക് ആരോഹകന്മാർ അല്പാനിക്കാൻ ഇടവരാതെയിരിക്കുന്നതിന് വേണ്ട മുൻകരുതലുകൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടെ ഭേദസ്ഥിതി ഇപ്പോഴത്തേതിലും പർവ്വതാരോഹണത്തിനു അനുയോജ്യമായിരിക്കുമായിരുന്നു. മലകയറുകയും ഇടയ്ക്കു അപകടത്തിൽ പെടുന്നവരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയും എല്ലാംകൂടെ ആകുലന്മാർ ആരോഹകന്മാരുടെ സകല ശക്തികളും വിനിയോഗിക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. തന്മൂലം പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യമായ പർവ്വതാരോഹണം തുടരുന്നതിന് ആവശ്യമായ ശക്തി ശേഷിക്കുന്നുമില്ല. ഈ വക കാര്യങ്ങൾ നോർട്ടൻ ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടെ ചിന്തിച്ച് തദനുസരണം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ സംഘത്തിൽ കൂടുതൽ അംഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പക്ഷെ ടിബറ്റൻ ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ പ്രാതികൂല്യ ശങ്കയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ കൂടുതൽ അംഗങ്ങളെ ചേർക്കുമായിരുന്നു. ഓരോ തവണയും വരുന്ന പയ്യടനസംഘം മുൻപിലത്തേക്കാൾ വിപുലമായി വരുന്നതുകണ്ട് ടിബറ്റൻ ഗവണ്മെണ്ടിന് ചില ആശങ്കകൾ എല്ലാം ഉരുവിട്ടിരുന്നു.

ജൂൺ നാലാംതീയതി രാവിലെ നോർട്ടനും സോമർവെല്ലും ആശാപുരിതരായി ഉണർന്നു. അവരുടെ യാത്രയുടെ ആദ്യ

ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ ചൂടുപാനീയം നിറച്ചിരുന്ന തെമ്മോപ്ളാ സ്കിന്റെ (ചൂടുപോകാതെ പാനീയങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു ഉള്ള ഒരു പാത്രം) അടപ്പുരി അതിനുള്ളിലുണ്ടായിരുന്ന പാനീയം നഷ്ടപ്പെട്ടു. അതിനാൽ മഞ്ഞുരക്കി ചൂടുപിടിപ്പിച്ച് വേറെ പാനീയം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതായി വന്നു. അനന്തരം 6-45 നു തന്നെ അവർ കയറാം തുടങ്ങി. തെക്കുപടിഞ്ഞാറു ഗതിയിൽ ഉത്തരമുഖപവ്തത്തിൽ കൂടെ ചരിവു പററിയാണ് അവർ കയറിയത്. ഉത്തരമുഖ പവ്തത്തിന്റെ മുകൾഭാഗത്തുകൂടെ തന്നെ നേരെ എവറസ്റ്റ് പാദത്തിലേക്കു പോകാമായിരുന്നു. പക്ഷെ പവ്തോപരി ഭാഗത്ത് കാറ്റിനു ശക്തി അധികരിച്ചിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചാണ് ചരിവു പററി കയറാം തുടങ്ങിയത്. ഇതു കൊണ്ടു തല്ക്കാലം അവർക്കൊരു ഭോഷവുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിരാവിലെ, അവർക്കു സൂര്യപ്രകാശം അനിഷ്ടയ്യുമായിരുന്ന സമയത്ത് ചരിവ് പററി തണലിൽകൂടെ കയറിയതുകൊണ്ടു ശീതബാധയധികമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ഉൾഗമിച്ച് പവ്തകടകങ്ങളിലെ ആപൽക്കരമായ ശിലാശേഖരങ്ങൾ തരണം ചെയ്ത് അവർ ഒരുവിധം സൂര്യപ്രകാശം തട്ടുന്ന ഒരു ഭാഗത്തെത്തി. അവിടെ നിന്നും ഒരുവലിയ പാറക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽകൂടെ അവരുടെ യാത്ര തുടന്നു.

അവരുടെ ആരോഹണം ഒരുവിധം സുകരമായിരുന്നു. കാലാവസ്ഥയും അനുകൂലിച്ചു. എന്നിട്ടും 27,500 അടിയിലെത്തിയപ്പോൾ അവരുടെ ക്ലിമം അത്യധികം വർദ്ധിക്കുന്നതായിത്തോന്നി. ചൂടില്ലാതിരുന്ന അവിടത്തേ വെയിലത്ത് അല്പനേരം വിശ്രമിച്ചപ്പോൾ മലമ്പനി പിടിപെടാൻപോകുന്നതുപോലെ നോർട്ടന്റെ ശരീരം ഗ്ലൂപിതമാകുകയും, മരവിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഏതുശൈത്യവും ജയിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ രോമനിമ്ബിതമായ അനേകം ഉടുപ്പുകൾ ധരിച്ചിരുന്നതു കൂടാതെ, അവയുടെ മുകളിലായി, കാറ്റു കടക്കാതെ പ്രത്യേകം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന ഒരു കഞ്ചുകവും അദ്ദേഹം അണിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നിട്ടും ഇവയെല്ലാം കടന്ന് ഇത്ര തണുപ്പു തോന്നുന്നത് മലമ്പനിപിടിപെടാനുള്ള ലക്ഷണമാണെന്ന് സംശയിച്ച് അദ്ദേഹംതന്നെ സ്വന്തം നാഡി പരിശോധിച്ചു നോക്കി. അതിന് ആപൽക്കരമായ സ്പന്ദനവ്യത്യാസമൊന്നും കണ്ടില്ല. ഈ ജപരഭയം കൂടാതെ നോർട്ടനു പുതിയ തരത്തിലുള്ള ഒരു നയനരോഗവും ഉണ്ടായി; അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചയ്ക്കു ഒരു പ്രത്യേക വൈകല്യം സംഭവി

ച്ച. ഏതെങ്കിലും ഒരുപദാർത്ഥത്തിന്മേൽനോക്കിയാൽ അതു രണ്ടു സാധനങ്ങളായിട്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപെട്ടതുപോലും. ഈ വിശേഷ സുഖക്കേടുകൊണ്ട് ഓരോ കാലടിയും മുമ്പോട്ടു വെയ്ക്കുന്നത് വളരെ പ്രയാസമായിരുന്നു. ഒരു കല്ലോ, കഴിയോ മുൻപിലുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഈരണ്ടു വീതമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം കണ്ടത്. അതിനാൽ ആപൽശങ്കയൊഴിഞ്ഞിട്ടു നേരമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

സോമർവെല്ലും വളരെ ക്ലേശിച്ചു. കുറേദിവസങ്ങളായി അദ്ദേഹത്തിനു ചുമയായിരുന്നല്ലോ. അതിശൈത്യവും, ശ്വാസോഛവാസ വിഷമതയുമാകൊണ്ട് ചുമ അത്യധികം വലിക്കുകയും തൊണ്ടയ്ക്കു അതിയായ വേദനയും നീർക്കെട്ടും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. ചുമ, കയറാത്തതിനിടയ്ക്കു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രത്യേകംനിന്ന് ചെയ്യേണ്ട ഒരു ജോലിയായിത്തീർന്നു. ഇത് ആരോഹണത്തിനു വലിയൊരു തടസ്സമായിരുന്നു. അത്യുയരമേഖലകളിലെ കാലസ്ഥിതിയുടെ അനിഷ്ടഫലങ്ങളും കയറാക്കാൻ അനുഭവമായിത്തുടങ്ങി. 27,500 അടി ഉയരത്തിൽ പെട്ടെന്നൊരു കാലസ്ഥിതി വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നാണ് സോമർവെൽ പറയുന്നത്. ഈ സ്ഥാനത്തിന് അല്പം താഴെ ഓരോ ചുവടുവെയ്ക്കുന്നതിനിടയിലും, മൂന്നും, നാലും, പ്രാവശ്യം ശ്വാസോഛവാസം ചെയ്യാൽമതി. എന്നാൽ ഈസ്ഥലത്തിനു മുകളിലാകട്ടെ ഓരോ അടിയ്ക്കും എട്ടും പത്തും പ്രാവശ്യംവീതം ശ്വാസോഛവാസം ചെയ്തുകൊണ്ടുമാത്രമേ കയറാൻ കഴിയൂ. ഉൽഗമനം ഇത്രസാവധാനത്തിലായിരുന്നു എങ്കിലും, ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു വിശ്രമവും ആവശ്യമായിരുന്നു. വിശ്രമംകൂടാതെ പരീക്ഷാർത്ഥം ഒരു 20 ചുവടു ഒന്നിച്ചുകയറുന്നതിന് നോർട്ടൻ അതീവയത്നംചെയ്തിട്ടും സാധിച്ചില്ല. ഇടയ്ക്കു വിശ്രമംകൂടാതെ തുടർച്ചയായി കയറാൻ സാധിച്ചു വലിയദൂരം 13 ചുവടാണ്.

അവർ മദ്ധ്യാഹ്നത്തോടുകൂടെ ഉദ്ദേശം 28,000 അടി ഉയരത്തിലെത്തി. അപ്പോഴേക്കും അവരുടെ സഹനശക്തിയുടെ പരമാവധിയിലെത്താറായി. വടക്കു കിഴക്കൻപറ്റം എവറസ്റ്റ് ശൃംഗപാദം സമീപിക്കുന്നസ്ഥലത്ത് ശൈലോപരിഭാഗംമുതൽ താഴോട്ട്, വിസ്തൃതവും, ഭാരിതവും, ഹിമപൂരിതവും, അപകടകരവുമായ ഒരു ഗഹവരതമുണ്ട്. ഈ പ്രദേശം സമീപിക്കാറായപ്പോൾ, സോമർവെൽ അത്യന്തം പരവശനായി ഒരടിപോലും മുൻപോട്ടുവെയ്ക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാതെ അവിടെയിരുന്നുപോ

യി. അതിനാൽ നോർട്ടൻ തനിയെ അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട് കഴിയുന്നിടത്തോളം ഉയരത്തിലേക്കു കയറുന്നതിന് അനുവദിച്ചിട്ട് സോമർവെൽ ഒരു പാറപ്പുറത്തിരുന്ന് കൂട്ടുകാരന്റെ ആരോഹണം കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. നോർട്ടനും സോമർവെല്ലിനെക്കാൾ വലിയ ക്ഷീണക്കുറവൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. ആപൽക്കരമായി കാണപ്പെട്ട ഗഹപരതത്തിലെത്തണമെങ്കിൽ അതികഠിനമായ പ്രയത്നവും ആവശ്യമായിരുന്നു. അവിടമെല്ലാം തുഷാരബിന്ദുക്കളാൽ നിബിഡീകൃതമായിരുന്നതിനാൽ ഓരോചുവടും പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചുതന്നെ വെയ്ക്കണം. ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ, ഒരുമാതിരി ഹിമവിശേഷത്തിൽ അരയോളംതന്നെ താണുപോയി. മഞ്ഞുശരിയായി ഘനീഭവിക്കാതെ കിടന്നിരുന്നതിനാൽ അവിടെവെച്ചു കാലുതെറ്റിപ്പോയാലത്തെ കഥ ഉപഹാഗോചരംകൂടെയായിരുന്നില്ല. ഒരുവിധത്തിൽ നോർട്ടൻ ഈ ഗഹപരതവും കടന്ന് ഉൽഗമനംതുടങ്ങി. ഒരുവിധം തുക്കായി ചരിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന മേൽപ്പുരയുടെ ഓടുമേച്ചിലിന് മുകളിൽകൂടെ നടക്കുന്നതുപോലെയാക്കിരുന്നു, ഇനിയും നോർട്ടൻ കയറേണ്ടത്. ഓടുകൾക്കുപകരം മാർട്ടുവമുള്ളതും, കീഴ്പോട്ട് ചരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും, എടുപ്പത്തിൽ സ്ഥാനഭ്രംശം സംഭവിക്കാൻ ഇടയുള്ളതുമായ ശിലാക്ഷണങ്ങളിൽകൂടെയായിരുന്നു എവറസ്റ്റ് ഗോപുരാഗ്രത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം. ചെരിപ്പിന്റെ അടിയിലുള്ള ആണികൾ അല്പമൊന്നു തെറ്റിയാൽ, നോർട്ടന്റെ 'പൊടി' പോലും കിട്ടുകയില്ല. രണ്ടോമൂന്നോ പേരൊന്നിച്ച് പരസ്പരം കയറുകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചു കയറുകയാണെങ്കിൽ ആപൽശങ്കയ്ക്കു അല്പം കുറവുണ്ടാകുമായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ നോർട്ടൻ ഏകനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതിന് വഴിയില്ല. തനിയെ കയറുകയായിരുന്നതിനാൽ നോർട്ടൻ കൂടുതൽ കഷ്ടപ്പെട്ടു. കണ്ണിന്റെ സുഖക്കേട് വലിച്ചുവരികയുംചെയ്തു. മണിയും ഒന്നായി; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഹണഗതി വളരെ നിമ്നതയായിരുന്നു. സോമർവെല്ലിനെ പിരിഞ്ഞതിന്റെശേഷം 300 ഗജംദൂരം കയറിയെങ്കിലും, ൧൦൦ അടികൂടെമാത്രം ഉയരത്തിലെത്തിയതേയുള്ളൂ. എവറസ്റ്റിന്റെ ശിരോമകുടമണിയിലെത്തുന്നതിന് ഇനിയും 876 അടികൂടെ ഉയരത്തിൽക്കയറണം. അതുകൂടെ കയറിയിട്ട് അന്നുതന്നെ തിരിയെഇറങ്ങി കൂടാരത്തിലെത്തുക അസാധ്യമായിത്തോന്നി. അതിനാൽ അദ്ദേഹം യാതൊരു ഗതൃന്തരവുമില്ലാതെ നിരാശാഭരിതനായി 28,126 അടിയിൽനിന്ന് പരാജിതനായി പിൻതിരിഞ്ഞു.

ഉദ്ദേശം മൂന്നുമണിക്കൂറ കൂടെ കയറിയാൽ മുകളിൽ എത്താമെന്നുള്ള ഗഡു വിലാണു നോർട്ടനും, സോമർവെല്ലും പരാജിതരായത്. അര മൈൽ തന്നെ അകലമില്ലാതെ അവർക്കു എവറസ്റ്റ് രാക്ഷസമുഖം കാണാമായിരുന്നു. അവന്റെ ഭയങ്കരം ഷ്ട്രകർ അവരെ അങ്ങോട്ടുപ്പിച്ചില്ല. അവർക്കു അനശ്വരവും ഭാസ്യരവും ആയ വിശ്വവിഖ്യാതി ലഭിക്കുന്നതിന് മൂന്നു മണിക്കൂർ കൂടെ പ്രയത്നിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു. പക്ഷെ ആ പ്രയത്നത്തിനു അവർ ശക്തന്മാരായില്ല. അവരുടെ മനോഗതം അവരെ മുകളിലേയ്ക്കു തന്നെ നയിച്ചു. എങ്കിലും അവരുടെ ഗാത്രങ്ങൾ തീരെ അശക്തങ്ങളായിത്തീർന്നിരുന്നു. മനോഭാർവ്യവും ധീരഹൃദയവും സോമർവെല്ലിനെപ്പോലെ അധികമാളുകൾക്കുണ്ടായെന്നു സംശയമാണ്. സ്ഥിരോത്സാഹവും മനഃശ്ലക്ഷ്മിയും നോർട്ടനെപ്പോലെ വളരെ ചുരുക്കം പേർക്കുണ്ടുള്ളതാണു. ഇപ്രകാരമുള്ള രണ്ടു വീരരത്നങ്ങൾ പിൻതിരിയുന്നതിനു കാരണമെന്താണ്? ഹിമാലയാരോഹണ പരിചയവും ഭിഷഗ്വരവൃത്തിയിൽ അസാമാന്യസാമർത്ഥ്യവുമുള്ള ഡോക്ടർ ലോങ്സ്റ്റാഫ് 1925 ഡിസംബർമാസത്തിൽ ആൽപയിൻ ക്ലബിൽ വെച്ച് പ്രസ്താവിച്ചതുതന്നെയാണ് ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥകാരണം. “നോർട്ടനും സോമർവെല്ലും മാലോറിയും ഉത്തരകോളത്തിൽ അപകടത്തിലകപ്പെട്ട കൂലിക്കാരെ രക്ഷിക്കാനായി പോയത് അവരുടെ ക്ഷീണഗാത്രങ്ങളെ നിജ്ജീവങ്ങളാക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അവർ തളന്ന് വിവശരായി അടിസ്ഥാനത്താവളത്തിൽ ചെന്ന് വിശ്രമമനുഭവിക്കേണ്ടത് അപരിത്യാജ്യമായിരുന്ന ഘട്ടത്തിലാണ് കൂലിക്കാരെ രക്ഷപെടുത്തുന്നതിനുള്ള അതിക്രമശ്രദ്ധയ്ക്കും അപായകരവും ആയ സംരംഭത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടത്. ഇത് ആരോഹകന്മാരെ രീതും അപ്രാപ്തരാക്കി. സോമർവെൽ ഈ അതിസാഹസത്തിനു തുനിയായതെ നേരെ അടിസ്ഥാനത്താവളത്തിലെത്തി ശരിയായി വിശ്രമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുമ ഒരുവേള ഭേദമാകുമായിരുന്നു. നോർട്ടന്റെ നയനരോഗത്തിനുള്ള കാരണം ആവശ്യത്തിനു മാത്രം പ്രാണവായു ശ്വാസിക്കാൻ ഇല്ലാതിരുന്നതാണ്. അവർ വിജയധ്വജത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ചെന്നിട്ട് അതു കരസ്ഥമാക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നതിന്റെ പ്രധാന കാരണം അവർക്കുണ്ടായ അമിതമായ കായക്രമഫലമാണ്. അതിനാൽ അനിഷ്ടങ്ങളും യാദൃശ്ചികങ്ങളും ആയ സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതെയിരുന്നെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അവർ എവറസ്റ്റ് ശിരസ്സിൽ വിജയ

സ്കൂളം നാട്ടുമായിരുന്നു.” ഇതാണ് ഡോക്ടർ ലോങ്ങ്സ്റ്റാഫിന്റെ അഭിപ്രായം. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ നാലു ക്രമീകാരങ്ങളെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം കൊണ്ട് ആരോഹകന്മാർ വിജയപതാകാപരിസരത്തിലെത്തിയിട്ട് ജളന്മാരായി മടങ്ങേണ്ടിവന്നു. പക്ഷെ എവറസ്റ്റ് വിജയലബ്ധിയുണ്ടായില്ലെങ്കിലും അഭിലഷണീയവും സ്പർഹണീയവുമായ സമസ്തഷ്ടസ്നേഹമാഹാരത്വം ലോകത്തിന് കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിന് അവർ സാധിച്ചത് ഏറ്റവും വലിയ ഒരു ജീവിതവിജയം തന്നെയാണ്. കൂടാതെ അവർ കൂടാഗ്രത്തിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും എവറസ്റ്റ് രീരെ അജയനല്ല, ശ്രമിച്ചാൽ തരണം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും എന്നുള്ള സംഗതി ലോകത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അവർ സാധിച്ചു.

ആരോഹകന്മാരുടെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം എവറസ്റ്റ് ഭാഗങ്ങളിലെ പ്രകൃതി സൗന്ദര്യമായ കാഴ്ചകൾ കണ്ടാനന്ദിക്കുക മാത്രമല്ലെങ്കിലും ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ കാഴ്ചകൾ എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നതിന് നമുക്കൊരു ജിജ്ഞാസയുണ്ടാകുക സാധാരണമാണ്. തന്നെയുമല്ല, സോമർവെല്ലും നോർട്ടനും, നല്ല ചിത്രലേഖകന്മാരായിരുന്നതിനാൽ ഈ സംഗതി പ്രത്യേകം അന്വേഷിക്കേണ്ടതാവശ്യവുമാണ്. പക്ഷെ പ്രകൃതി സൗന്ദര്യലഹരി ശരിയായി ആസ്വദിക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമായ ഒരു നിലയിലല്ല അവർ ആ ഗഗനമേഖലകളിൽ കൂടെ ചരിച്ചത്. എങ്കിലും അവരിൽനിന്ന് അല്പം ചില വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ട്.

അത്യയരങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള കാഴ്ച പ്രൗഢവും ഗഹനവും നിരാശാജനകമായിരുന്നു. 25,000 അടി ഉയരത്തിൽ നിന്നു കൊണ്ട് അസ്സഷ്ടദൃഷ്ടങ്ങളായിക്കണ്ട സാന്ദ്രമായ ശൃംഗപരമ്പരകളും തുഷാരശേഖരിതങ്ങളായ ശൈലപ്രപാതങ്ങളും ദന്തുരിതങ്ങളായി വിശാലമായിക്കിടക്കുന്ന ഹിമപ്പരപ്പുകളും അവയുടെ സീമാരേഖകളിൽക്കൂടെ മഞ്ഞു നിറഞ്ഞ പാഥയിൽക്കാണുന്ന വണ്ടിച്ചുവരിപ്പകൾ പോലെ നിമ്നോന്നതമായിക്കണ്ട ശിലാശകലസമുച്ചയങ്ങളും എല്ലാം ഹൃദയാവർജ്ജകം തന്നെയായിരുന്നു. വളരെയേറത്തിൽക്കയറിയപ്പോൾ കണ്ടതായ മനോഹര ശൈലപംക്തികളും ഹിമസ്തുപഗണങ്ങളും എല്ലാം ദൃഷ്ടിപഥത്തിനു താഴെയായി സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ താഴെ നിന്നു നോക്കുന്നതുപോലെ കാഴ്ചയ്ക്കു അത്ര രമണീയമല്ലായിരുന്നു. ഒന്നിനു പിറകിൽ ഒന്നായി അനേക പർവതവരികളോടുകൂടെ ടിബറ്റ് അധിത്യകാപ്രദേശം നോക്കേത്താത്തവിധം വിസ്തൃതമാ

യി അക്ഷികൾക്കു അസ്പഷ്ടദൃശ്യമായിത്തീർന്നു. അതിദൂരത്തിൽ ദൃഷ്ടി ഗോചരമായിക്കണ്ട ശൃംഗപരമ്പരകൾ വ്യോമകടാഹവൃത്തസീമയിൽ വരിവരിയായിക്കാണെന്നു ദന്തങ്ങൾപോലെ പ്രശോഭിച്ചു. ഭൂചക്രവാളപരിധിയെ അതിലംഘിച്ച് ഉന്നതാനന്തമായി കാണപ്പെട്ട ആ മഹനീയ കാഴ്ച മനസ്സിനെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിനും ഗാത്രത്തെ കോർമയിർക്കൊള്ളിക്കുന്നതിനും പര്യാപ്തമായിരുന്നു.

ആരോഹകന്മാർക്കു കയറാൻ സാധിച്ച അത്യുയരഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നാലുപാടും കണ്ടതായ കാഴ്ചകൾ വിശാലവും, അതിമനോജ്ഞവുമാണെന്ന് സോമർവെൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗിയാച്ചിങ്ങ്, ചോയോ, മുതലായ വലിയ ശൈലാഗ്രങ്ങൾ വളരെ താഴെയായിക്കാണുപെട്ടു. ആരോഹകന്മാരുടെ നാലുവശത്തും അതിവിശാലമായ ഒരു ശൃംഗമഹാബ്ബുവം തന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ടിബറ്റ് ഉന്നതതടത്തിനു മുകളിൽക്കൂടെ അത്യന്തഭവിഷ്യമായി ചില ശൃംഗപരമ്പരകൾ അസ്പഷ്ടമായിക്കാണാമായിരുന്നു. അവിടെക്കണ്ടതായ കാഴ്ചകൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർണ്യം തന്നെയാണ്. ഹിമാലയത്തിന്റെ അത്യുയരഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന്—ലോകത്തിലുള്ള സകലതിനും മുകളിലായി—ലോകത്തിനു തന്നെ മുകളിലായി—നോക്കുന്നപക്ഷം ദേവന്മാർക്കോ മറ്റോ ദർശിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതായ രീതിയിൽ ഒരു ദൈവികകാഴ്ചയാണ് പ്രത്യക്ഷഭവിക്കുന്നത്.

ഭർജ്ജനയമായ എവറസ്റ്റ് ശിഖരാഗ്രത്തിൽ എത്താൻ സാധിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ എത്രയോ ദൈവികവും മഹാത്മ്യമേറിയതുമായ പരമാനന്ദ കാഴ്ചകൾ ആരോഹകന്മാർക്കു സംതുഷ്ടിയോടുകൂടി കാണാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു! മുകളിലെത്താൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ ഒരു വശത്തുള്ള കാഴ്ചകൾ മാത്രമേ അവർക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ശൃംഗാഗ്രത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അപ്രതിഹതമായി നാലുപാടും അനന്തമായിക്കാണാവുന്ന കാഴ്ചകൾ എത്രയോ മഹാത്മ്യങ്ങളാണ്. ദൈവമല്ലാതെ ആ കാഴ്ച ഇതുപറ്റത്തും ആരും കണ്ടിരിക്കുകയില്ല. ശൃംഗാഗ്രം പ്രാപിക്കുന്നതിന് സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പ്രൗഢനായ എവറസ്റ്റിനെ കീഴടക്കാമായിരുന്നു. അതിഭയാനകവും, വിപുലവുമായ ഗ്രാസത്തോടുകൂടിയ മഹാ പർവ്വതരാക്ഷസനോടു് താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ വെറും മശകപ്രമാണനായ മനുഷ്യൻ, ലോകൈകശൈല സാമ്രാട്ടിന്റെ ശിരസ്സിനെ ചവിട്ടി മർദ്ദിച്ച്, കീഴടക്കി വിജയം പ്രാപിക്കുന്നത് ഒരു മഹാവിജയം തന്നെയല്ലേ?

മുകളിൽക്കയറാൻ സാധിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ, തെക്കോട്ട് ഇൻഡ്യൻ മഹാസമുദ്രം വരെയും, വടക്കോട്ട് ആർട്ടിക് ആഴിവരെയും, മനുഷ്യനയനങ്ങളെ എത്തിക്കാമെങ്കിൽ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്കു പ്രതിബന്ധങ്ങളായി യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അഹോ! എത്ര വിപുലവും, അനന്തവും, ഇതുവരെ മനുഷ്യ നയനങ്ങൾക്കു അനുഭവിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ആയ കാഴ്ചകൾ എവരസ്സ് പർവ്വതസംഘം കണ്ട് നിർവൃതിയടയുമായിരുന്നു.

ഈനിസ്തുലമായ ഭാഗ്യം സോമർവെല്ലിന് അനുഭവിക്കുവാൻ ഇടയായില്ല. അദ്ദേഹം ലോകോത്തര ശൃംഗശൃത്തിൽക്കയറി വിജയവിഭൂഷിതനായി നില്ക്കുന്നത് എത്രയോ സഹസ്രം ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഈമാതിരി സാഹസികവൃത്തികൾക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. സോമർവെല്ലും നോർട്ടനും ഈ അതീവഭാഗ്യത്തിന് സർവ്വമാ അർഹരായിരുന്നു എങ്കിലും അത് അവർക്കനുഭവിക്കുവാൻ ഇടയായില്ല. സമന്വഷ്ടിസ്റ്റേഹ്മാനുമാത്രമാണ് അവർക്ക് ഈ ഭാഗ്യം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയത്. ഇത്രവലിയ ഒരു സംരംഭത്തിൽനിന്ന് പരാജിതരായി നിരാശയോടുകൂടെ താഴത്തേയ്ക്കിറങ്ങിയിട്ട് അപ്പോൾ അവർക്ക് വലിയ കണ്ണിതം തോന്നിയില്ല. പ്രത്യേക കൂടാരത്തിലെത്താനുള്ള ആഗ്രഹവും, വിശ്രമത്തിനുള്ള അഭിവാഞ്ചയും അവർക്കു ആശ്വാസം നൽകുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നിരുന്നാലും, ഉത്തരകോളകൂടാരത്തിൽവെച്ച് ഓഡലും, മാലോറിയും, നോർട്ടനേയും, സോമർവെല്ലിനേയും, 28000 അടിമേയ്ക്കും കയറാൻ സാധിച്ചതിനെപ്പറ്റി പ്രശംസിച്ചപ്പോൾ “ഞങ്ങളുടെ പരാജയത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു നിരാശയാണുള്ളത്” എന്നു അവർ പറയുകയുണ്ടായി.

അവർ പരാജിതരായി എങ്കിലും അവരുടെ ശ്രമം വെറും വിഫലമായിക്കലാശിച്ചതായി അവർ കരുതിയില്ല. ജൂൺ 8-ാം തീയതി അടിസ്ഥാനകൂടാരത്തിൽ നിന്നു സോമർവെൽ എഴുതിയ ഒരു കത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. “ഞങ്ങൾ വളരെ ശ്രാന്തന്മാരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എങ്കിലും, ഞങ്ങളുടെ ഭീകരശത്രുവിനോടു് പോരാടുന്നതിനു ഒരു സന്ദർഭം കിട്ടിയതിൽ അതിയായി സന്തോഷിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു ആവലാധി പറയുന്നതിനായി യാതൊന്നും തന്നെയില്ല. ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന തുപോലെ കൂടാരങ്ങൾ അടിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചു. ചുമട്ടുകാർ അവരുടെജോലി പ്രശംസനീയമായി നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. 27000 അടി ഉയരത്തിൽപോലും സുഖസുഷുപ്തിയനുഭവിക്കുന്നതി

ന് ഞങ്ങൾക്കു ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു. അവസാനരോഹണത്തിന് പ്രശാന്തവും, പ്രകാശസംപൂർണ്ണവുമായ ഒരു ദിവസവും ലഭിച്ചു. ഈ അനുകൂല സാഹചര്യങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുപോലും ഞങ്ങൾക്കു ശൃംഗാഗ്രത്തിലെത്തുന്നതിന് സാധ്യമായില്ല. അതു കൊണ്ട് പൗരഷത്തോടും, ഉത്തമ മനസ്ഥിതിയോടുംകൂടി ചെയ്ത എവറസ്റ്റി യുദ്ധത്തിൽ ഞങ്ങൾ പരാജിതരായി എന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടതായി വന്നു. ചതിഭവം വഞ്ചനയോ ഉപയോഗിച്ചല്ല എവറസ്റ്റ് ഞങ്ങളെ പരാജിതരാക്കിയത്. പർവ്വതത്തിന്റെ പൊക്കവും, ശ്വാസോച്ഛവാസ വൈഷമ്യങ്ങളും, ഞങ്ങളെ തോല്പിച്ചുകൊണ്ടു.

അദ്ധ്യായം ൨൪.

മാലോറിയും ഐർവിനും.

അഞ്ചാമതു കൂടാരത്തിൽ നിന്നും പിൻതിരിയേണ്ടതായി വന്നപ്പോൾ മാലോറിയുടെ ഹൃദയം ഏറ്റവും തപ്തമായിത്തീർന്നു. കാലാവസ്ഥ അനുയോജ്യമായിരുന്ന അവസരത്തിൽ ആകസ്മികമായുണ്ടായ അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളാൽ ആയോധനം തുടരാതെ പിൻമാറേണ്ടതായി വന്നത് അദ്ദേഹത്തെ അതിയായി പ്രകുഷ്ഠനാക്കി. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിരനിശ്ചയത്തിൽ നിന്നും വ്യതിചലിച്ചിരിക്കുന്നതിനു യാതൊരു ഭൗമികശക്തിയ്ക്കും സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. മുൻപോട്ടു കതിയ്ക്കുന്നതിനായിട്ടു മാത്രമേ മാലോറിക്കു പുറകോട്ടു മാറുവാൻ അറിയാമായിരുന്നൊള്ളൂ. അദ്ദേഹം 5-ാമതു കൂടാരത്തിൽ നിന്നും അവരോഹണം ചെയ്തവേളിൽ, അതു വീണ്ടും അതിവശക്തിയോടുകൂടെ മുൻപോട്ടു കയറുന്നതിനു മാത്രമായിരുന്നു. എവറസ്റ്റാർഹം മാലോറിയുടെ ജീവിതത്തിലെ വെറും ഒരു യാദൃശ്ചികസംഭവമായിട്ടല്ല, പ്രത്യുത, ജനസാഹചര്യമടയുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം കരുതിയത്. നോർട്ടനെപ്പോലെ ഒരു വലിയ സംഘത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നതിനുള്ള ശേഷിയോ, സോമർവെല്ലിനേപ്പോലെ സദാപി പ്രസന്നതയോടുകൂ

ടിയിരിക്കുന്നതിനുള്ള മനശ്ശക്തിയോ, ഒരുവേള മാലൊറിയ്ക്കു ഇല്ലാതിരുന്നിരിക്കാം. എന്നാൽ, പ്രത്യേക സ്നേഹിതന്മാരുൾപ്പെട്ട ചെറുവേഷണസംഘങ്ങൾ നയിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേകമൊരു ജന്മവാസനയുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളത് വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല. എവറസ്റ്റാദോഹണസംഘം ഒരു മൂത്തിയും, അതിന്റെ ഭേഹി ഒരു മന്ഷ്യനും, ആയിരിക്കാമെങ്കിൽ ആ ഭേഹി മാലൊറി തന്നെയാണെന്നുള്ളതിനു തർക്കമില്ല.

ചില പുതിയ ആരോഹണ പദ്ധതികളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് മാലൊറി നാലാമതു ക്യാമ്പിൽനിന്നും മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിലേക്കു പ്രയാണം ചെയ്തു. അവിടെ എത്തിയതിന്റെശേഷം പ്രാണവായു ഉപകരണങ്ങൾ പരിശോധിക്കുകയും, അവയുടെ സഹായത്തോടുകൂടെ ഒരവസാനപരീക്ഷണം നടത്തുകയും ചെയ്യണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. പ്രാണവായു ഉപയോഗത്തിൽ സ്വതേ താല്പര്യമില്ലാതിരുന്ന മാലൊറിക്ക്, അമ്ളജനക സഹായംകൊണ്ടുമാത്രമേ എവറസ്റ്റിൽ എത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് നിർബന്ധമുള്ളപക്ഷം അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിന് വൈമുഖ്യമില്ലായിരുന്നു. കൂടാതെ സോമർവെല്ലും, നോർട്ടനും, അമിലതയുപയോഗിക്കാതെ ചെയ്ത അവസാനശ്രമം വിഫലമായിക്കലാശിച്ചതുകൊണ്ട്, ആ വാതകസഹായം കൂടാതെയുള്ള അനന്തരോദ്യമങ്ങൾ ഫലശൂന്യമെന്ന് ന്യായമായി അനുമാനിക്കുകയുചെയ്യാം.

മാലൊറി തന്റെ അനുചരനായി ഐർവിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഇതിനു പ്രേരകമായ ഒരു സംഗതി ഐർവിന് പ്രാണവായുപകരണങ്ങളുടെ കേടുപാടുകൾ പോക്കുവാൻ അറിയാമായിരുന്നുഎന്നുള്ളതാണ്. ഓഡലിനു അമിലതോപയോഗത്തിൽ വിശ്വാസമോ, അതിന്റെ പ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി പരിജ്ഞാനമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്മൂലം മാലൊറിയുടെ പ്രാണവായുസംഘത്തിൽ ഓഡലിനെ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതും അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചതേയില്ല. കൂടാതെ മാലൊറിയും ഐർവിനും യോജിച്ച് ഒരു സംയുക്തശ്രമം തുടങ്ങണമെന്ന് അവർക്ക് കരോമുൻപെതന്നെ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ആഗ്രഹഫലമായി മാലൊറിയുടെ അഭിപ്രായഗതികളും ആരോഹണപദ്ധതികളുമൊക്കെ ഐർവിനോടുപറയുകയും അവർ ഇരുവരുംകൂടെ യോജിച്ച് ചില പദ്ധതികൾ തുടരണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തൽഫലമായി അവർ രണ്ടുപേരും പ്രത്യേക സഹകരണ സന്നദ്ധ

തയിലും സൗഹാർദ്ദത്തോടു കൂടിയും ആണ് വർത്തിച്ചുപോന്നത്.

പിന്നീടുണ്ടായ അനുഭവങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി നോക്കുന്ന പക്ഷം പ്രാണവായുപയോഗം വളരെ ഫലവത്തായിരുന്നോ എന്ന് ബലമായി സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ശരീരത്തിനു ആരോഗ്യപ്രദമായിട്ടുള്ളത് സ്വന്തം ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി ശരീരത്തിന് അനുയോജ്യമായിത്തീരുന്നതാണ് എന്നു പിന്നീടു മനസ്സിലായി. പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാതെ കയറിയ കാഡലിൻ ൨,൭,൦൦൦ അടി ഉയരം വരെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം കയറാൻ സാധിച്ചു. മാലോറിയും കാഡലുംകൂടെ പോകുകയും അവസാനശ്രമം പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാതെ നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നവെങ്കിൽ ഒരുവേള അവർ പർവ്വതാഗ്രത്തിലെത്താൻ സാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നോ എന്നു നമുക്കു സയുക്തികം അനുമാനിക്കാം. ചുമട്ടുകാരെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള അതിസാഹസികവൃത്തിയിൽ നിന്നുൽഭുതമായ കുറിനകായ്ക്കേ ശങ്ങളൊ വിവശതയോ ഒന്നും കാഡലിനു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല ആകെയുള്ള ആരോഹകന്മാരിൽ ഇനിയും കയറാനുടരുന്നതിനുള്ള ആരോഗ്യദാർഢ്യം ഉണ്ടായിരുന്നതും കാഡലിനാണ്. 28100 അടിവരെ മാലോറിക്കു കയറാൻ സാധിച്ചസ്ഥിതിക്കു അദ്ദേഹം കാഡലിന്റെ കൂടെ കയറിയെന്നു എങ്കിൽ ഒരു പക്ഷെ ശൈലാഗ്രത്തിലെത്തുന്നതിനു സാധിക്കുമായിരുന്നു എന്നു അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. അതല്ലാത്തപക്ഷം കാഡലും ഐർവിനുംകൂടെ പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാത്ത ഒരു സംഘമായി പുറപ്പെട്ടു ശ്രമിച്ചിരുന്നെങ്കിലും മുകളിൽ എത്താൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു എന്നു നമുക്കു അനുമാനിക്കാം.

എന്തിനാണ് നാം ഇപ്രകാരം മനോരാജ്യത്തിൽകൂടെ ചരിച്ച് സങ്കല്പിത വിജയസുഖം അനുഭവിക്കുന്നത്. ഉപഹങ്ങളും അനുമാനങ്ങളും കൊണ്ടെന്തു പ്രയോജനമാണുള്ളത്? മാലോറി ഒടുവിലത്തെ ആരോഹണശ്രമസജ്ജീകരണങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നോർട്ടൻ 28100 അടി ഉയരം വരെ എത്തിയെന്നോ, കാഡലിന്റെ ശരീരസ്ഥിതി, കാലസ്ഥിതിക്കനുയോജിച്ച് എത്രവേഗം വിധേയമായി വരുന്നു എന്നോ ഉള്ള വിവരങ്ങൾ ഒന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പ്രത്യുത കാഡലിന്റെ ദേഹസ്ഥിതി മാറുവളവരുടെതിനോടൊപ്പം അനുയോജ്യമായിത്തീരുന്നില്ല എന്നാണ് അദ്ദേഹം തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരുന്നത്. അ

തിനാൽ എവറസ്റ്റ് കൂടാതെ പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ശ്രമമാണെന്ന് മാലോറി പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചു.

ജൂൺ 3-ാം തീയതി മാലോറിയും ബ്ലൂസ്റ്റോം 5-ാമതു കൂടാരത്തിൽ നിന്ന് നേരെ മൂന്നാമതു കൂടാരത്തിലെത്തി. പ്രാണവായുപകരണങ്ങൾ 6-ാമതു കൂടാരത്തിലേക്കു ചുമന്നു കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് ചുമട്ടുകാരെ കിട്ടുമോ എന്നവർ അന്വേഷിച്ചു. കുറെ വിശ്രമം അനുഭവിച്ചതുകൊണ്ടും, കാലാവസ്ഥ പുറംപരി ആരോഗ്യപ്രദമായിത്തീർന്നിരുന്നതിനാലും, ചുമട്ടുകാരെ വലിയ അവശത അല്ലെങ്കിൽ മാറിയിരുന്നു. ബ്ലൂസ്റ്റോമിന്റെ നിർബന്ധപൂർവ്വമുള്ള പ്രേരണയുടെ ഫലമായി അത്യാവശ്യത്തിനുള്ള ചുമട്ടുകാരേയും ലഭിച്ചു. ഈ ദൃശ്യശ്രമങ്ങൾക്കിടയിൽ ഐർവിൻ പ്രാണവായുസംഭരണ സാമഗ്രികളുടെ കേടുപാടുകൾ തീർത്ത അവയെ ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കുകയായിരുന്നു. കാര്യം ഈ സമയത്തു 4-ാമതു കൂടാരത്തിലാണ്. അക്ഷീണരും സ്ഥിരോന്മാസാഹിജമായ നോവെൽ ഉത്തരശൃംഗത്തിൽ, 23000 അടി ഉയരത്തിൽ, ക്യാമ്പ് സ്ഥാപിച്ച് ചലനചിത്രശാസ്ത്രശാസ്ത്രത്തിൽ ബലശ്രദ്ധനായിരിക്കുകയായിരുന്നു.

മൂന്നാം തീയതി സകലസജ്ജീകരണങ്ങളും പൂർത്തിയായി. അന്ന് മാലോറിയും, ഐർവിനും, പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് കുറെ ചുമട്ടുകാരുമായി ഉത്തരകോളതരണം തുടങ്ങി. വിചാരിച്ചിരുന്നതിനെക്കാൾ വളരെവേഗത്തിൽ— രണ്ടര മണിക്കൂർ സമയംകൊണ്ട്— അവർ ഉത്തരകോളം കയറി. ഈ വിജയം ആരോഹകനാക്ക് പ്രാണവായു ഉപയോഗത്തിന്റെ അമൂല്യഫലങ്ങളെപ്പറ്റി ദൃഢവിശ്വാസം നൽകി. എന്നാൽ കാര്യലിനമാത്രം ഈ അനുഭവമൊന്നും അത്ര വിശ്വസനീയമായിത്തീരുന്നില്ല. ഉൽഗമനം തുടങ്ങിയതോടുകൂടെ ഐർവിന്റെ തൊണ്ടുവേദന വല്ലാതെ വർദ്ധിച്ചുവന്നു. പ്രാണവായു ഉപയോഗമാണിതിനു കാരണമെന്നാണ് കാര്യലിന്റെ അഭിപ്രായം.

പുതിയ ആരോഹണസംഘവും അവരുടെ സഹായസംഘവും ഉത്തരകോളത്തിലെ 4-ാമതു കൂടാരത്തിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ നാലാമതുകൂടാരം, അടിവാരക്യാമ്പ് പോലെ മുകൾഭാഗത്തേയ്ക്കുള്ള ആരോഹണശ്രമത്തിന് ഒരു അടിസ്ഥാനത്താവളമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈ കൂടാരത്തെപ്പറ്റി കാര്യൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റു കൂടാരങ്ങൾപോലെ

ഇത് പാഠയിലല്ല നിർമ്മിച്ചിരുന്നതു എന്ന് ഒരു വിശേഷവും ഇതിനുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ഹിമതലഭാഗത്തു സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ഈ ക്യാമ്പിന് നാലു ശാഖാകൂടാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ രണ്ടെണ്ണം ധ്വജമാതം മറ്റുരണ്ടെണ്ണം ചുമട്ടുകാരും ഉപയോഗിച്ചു. കൂടാരമിരുന്ന ഹിമതലഭാഗത്തിന്റെ കൂടുതൽ വീതി 30 അടിയാണ്. തൃഷാരശഖരിതമായ ഒരു പ്രാകാരം ഈ ശിബിരത്തിന്റെ പശ്ചിമഭാഗത്തു് ഉയർന്നിന്നിരുന്നതിനാൽ, ആ വശത്തുനിന്നും അനുസ്മൃതമായി അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാറ്റിന്റെ ഉപദ്രവം ഈ കൂടാരത്തിനു തട്ടിയില്ല. ഈ പ്രത്യേക സൗകര്യമില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ആരോഹകന്മാരുടെ വസനാലയം ഉപയോഗശൂന്യമാകുമായിരുന്നു. കാര്യം ഈ കൂടാരത്തിൽ ആകെ 11 ദിവസം താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. 21000 അടിയിൽ കൂടുതൽ ഉയരത്തിൽ മനുഷ്യനു ഉറങ്ങാൻ സാധിക്കയില്ലെന്ന് കറുത്തൊരു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പുവരെ പലശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നസ്ഥിതിക്കു കാര്യപിൻ 4-ാമതു കൂടാരത്തിൽ ഇത്രയും ദിവസങ്ങൾ താമസിക്കാൻ സാധിച്ചതു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവാർഹമാണ്.

നാലാമതു കൂടാരപ്രദേശത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന കാലാവസ്ഥയുടെ ചില പ്രത്യേകതകൾ വിശിഷ്ട ആശ്ചര്യകരങ്ങളാണ്. രണ്ടു ദിവസം മദ്ധ്യാഹ്നസമയങ്ങളിൽ ഘർമ്മമാത്ര വെയിലത്തുവെച്ചു അളന്നു നോക്കിയപ്പോൾ 105 ഡിഗ്രി വീതം ഉഷ്ണമുണ്ടെന്നു പ്രഖ്യാപിപ്പിച്ചു. പ്രസ്തുത ദിവസങ്ങളിലും പ്രസ്തുത സമയങ്ങളിലും തണുത്തുവെച്ചു ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി അളന്നുനോക്കിയപ്പോൾ 29 ഡിഗ്രിയെന്നു കണ്ടു. ഇതെന്തൊരു ഭ്രമം! ആ തപത്തിലും ഹരായയിലുമായി ഇത്രവലിയ വ്യത്യാസം ഭൂലോകത്തിൽ മറ്റൊരിടത്തും കാണാൻ എളുപ്പമല്ല. സാധാരണ വെയിലത്തും തണുത്തുമായി തുല്യമായ ഒരു വ്യത്യാസമെ കാണുകയുള്ളു. അവിടെത്തെ വായുമണ്ഡലപ്രകൃതവും സാധാരണയിൽ നിന്നു വിഭിന്നമായിരുന്നു. അവിടെയും മഞ്ഞുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും അന്തരീക്ഷപ്രകൃതി ശുഷ്കമായിട്ടാണ് കണ്ടതു്. ആ പ്രദേശത്തെ സൂര്യാതപം കൊണ്ട് മഞ്ഞുതകി ജലരൂപമാകാതെ നേരെ ആവിയായി പോകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. അതിനാൽ ആ ഭാഗത്തെങ്ങും ഉററുകയോ ഉറവകളോ യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഈ അനന്യസാധാരണമായ പ്രകൃതിസ്ഥിതികളിൽപോലും കാര്യപിന്നു സഹിച്ചു കൂടാത്തതായ ബുദ്ധിമുട്ടു തോന്നിയി

ഒല്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾ അവിടെത്താമസിച്ചപ്പോൾ ഈ അസാധാരണ പ്രകൃതി സ്ഥിതികളും സഹനീയമായിത്തീർന്നു. വലിയ ഭോജനങ്ങൾ ഉണ്ടായപ്പോൾ മാത്രമെ അദ്ദേഹത്തിന് അവശതയും പാരവശ്യവും തോന്നിയുള്ളൂ.

സോമർവെല്ലും നോർട്ടനും അവരുടെ അവസാനശ്രമം കഴിഞ്ഞു പരാജിതരായി ജൂൺ 4-ാം തീയതി 4-ാമതു കൂടാരത്തിലെത്തി. അവർക്കു കയറാൻ സാധിച്ചതായ ഏറ്റവും ഉയരത്തിൽനിന്നു 6-ാമത്തേയും 5-ാമത്തേയും കൂടാരങ്ങളിൽ താമസിക്കാതെ നേരിട്ട് 4-ാമതു കൂടാരത്തിലേക്കു അവർ ഇറങ്ങുകയാണ് ചെയ്തത്. സോമർവെൽ ചുമച്ച് ചുമച്ച് ശ്വാസംപോലും വിടാൻ വഹിയാതെ കഠിനമായി ക്ലേശിച്ചു. ഹിമാന്ധത (Snow blindness) എന്ന നയനരോഗം കൊണ്ട് നോർട്ടൻ അന്ന് പരിപൂർണ്ണ അന്ധനായിത്തീർന്നു. നാം മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ അവർ നിരാശാഭാരം നിറഞ്ഞ ഹൃദയങ്ങളോടുകൂടെയായിരുന്നു അവടെ എത്തിയത്. പക്ഷെ ന്യായാനുസൃതം നോക്കിയാൽ നിരാശയ്ക്കൊന്നും അവർക്കുവകാശമില്ലായിരുന്നു. അവർ 28100 അടി ഉയരത്തിൽ എത്തിയതിന്റെ ശേഷം ഇപ്പോൾ വിശ്രമാർത്ഥം താമസിക്കാൻ വന്നിരിക്കുന്നത് 23000 അടി ഉയരത്തിലുള്ള കൂടാരത്തിലേയ്ക്കല്ലയോ? കുറെ സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഉത്തരകോളകൂടാരത്തിലെത്തിയവരെ വലിയ വീരന്മാരായി ഗണിച്ചിരുന്ന സ്ഥിതിക്കു 28100 അടി ഉയരത്തിലെത്താൻ സാധിച്ച ഈ ആരോഹണപടക്കൾ എത്രമാത്രം പ്രശംസാർഹമാണ്? ഇതുവരെ ലോകത്തിലുള്ള മറ്റൊരാൾക്കും 28100 അടിവരെ കയറാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു അവർ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രഖ്യാതന്മാരായ ആരോഹണവിദഗ്ദ്ധന്മാർ എന്ന പേരു സമ്പാദിച്ചു കഴിഞ്ഞില്ലേ? അതിനാൽ ഇതൊരു വലിയ വിജയമായി ഗണിക്കരുതോ? എവറസ്റ്റ് അഗ്രത്തിൽ എത്താൻ സാധിച്ചില്ലല്ലോ എന്നുള്ളതായിരുന്നു അവരുടെ ഭേദകാരണമെങ്കിൽ അതിനും സമാധാനമുണ്ട്. ഇതാ! മാപ്പാറി 'വിജയം അല്ലെങ്കിൽ മരണം' എന്ന പോർവിളിയോടു കൂടെ എവറസ്റ്റിനെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു! ആ അമാനുഷിക വീരന്റെ സ്ഥിരനിശ്ചയം അനന്യ മനുഷ്യസാധാരണമെന്ന. വിജയത്തിനുള്ള സകലശ്രമങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എല്ലാപ്പത്തിൽ കീഴടങ്ങുന്ന ഭീരുത്വ സ്വഭാവത്തിന്റെ കണിക

പോലും മാലോരിയ്ക്കില്ലായിരുന്നു. മാലോരിയുടെ അതുല്യമായ മാനസിക ശക്തിയും, കായലാർവ്യവൃക്കൊണ്ടു് എവറസ്റ്റാദോ ഹണ സാഹസത്തിന് ഏറ്റവും അനുയോജ്യൻ അദ്ദേഹമാണെന്നു നോർട്ടൻ പ്രബലമായി വിശ്വസിച്ചു. മാലോരിയുടെ സഹചരനായി ഐർവിനെക്കൊണ്ടു് പോകുന്ന കാര്യത്തിൽ നോർട്ടനു തൃപ്തിയില്ലായിരുന്നു. പദ്യതാരോഹണത്തിൽ കാഡലിനേപ്പോലെ ഐർവിന് പരിചയമില്ലാതിരുന്നതാണു് നോർട്ടന്റെ അതുപ്ലിക്കു കാരണം. മാലോരി സംഘരൂപീകരണവും, ആരോഹണ പദ്ധതികളും മറ്റും നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞു പോയതുകൊണ്ടു് ഇനി അവയെ ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നതു് യുക്തമല്ലെന്നു വിചാരിച്ചാണു് നോർട്ടൻ മാലോരിയുടെ അഭിഷ്ടം അംഗീകരിച്ചതു്.

ഹിമാന്യതകൊണ്ടു് അതിയായി ക്ലേശിച്ചിരുന്ന നോർട്ടന്റെ കൂടെ 4-ാമതു ക്യാമ്പിൽ മാലോരി ഒരുദിവസം താമസിച്ചു. അനന്തരം 6-ാം-നു രാവിലെ മാലോരിയും ഐർവിനും, നാലു ചുമട്ടുകാരും കൂടെ പുറപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ മാലോരിയുടെ ചിന്താവിചികൾ എന്തായിരുന്നിരിക്കണം? താൻ തരണം ചെയ്യാനുദ്യമിക്കുന്ന ആപൽസിന്ധുവിന്റെ അഗാധതയും ഭയങ്കരതയും എത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചിരിക്കണം. വെറും അജ്ഞാനാരോപോലെ ആപൽഗന്തത്തിലേക്കു വിചാരശൂന്യമായി ചാടാനൊരുമ്പെടുന്ന മായനല്ല മാലോരി. അദ്ദേഹം എവറസ്റ്റിലെ അപകടങ്ങൾ കണ്ടും, അനുഭവിച്ചും നന്നായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ആളാണു്. തന്നെയുമല്ല അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ മൂന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യമാണു് ആരോഹണം നടത്തുന്നതു്.

മാലോരിയുടെ ആയോധന സംരംഭത്തിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ആപത്തുകളെ അദ്ദേഹം വിശദമായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അവയെ സധീരം തരണംചെയ്യുന്നതിന് സന്നദ്ധനായതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് അദ്ദേഹം വീണ്ടും ശ്രമിക്കാമെന്നുവെച്ചതു്. ധൈര്യശാലിയും സമർത്ഥനുമായിരുന്നതുപോലെതന്നെ മാലോരി പ്രതിഭാശാലിയും, ഭാവനാശക്തി ഉള്ളവനും ആയിരുന്നു. വിജയം ലഭ്യമായാൽ അനന്തരഫലമെന്തായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം സ്വമനോഭൂഷണത്തിൽ പ്രസൂഷ്ടമായി ദർശിച്ചു. എവറസ്റ്റ് ഭൗമിക ശക്തികളുടെ ഒരു മൂർത്തികരണമാണു്. മനുഷ്യന്റെ ആത്മീയചൈതന്യമാണതിനോടു് യുദ്ധംചെയ്യേണ്ടതു്. മാലോരിയ്ക്കു

എവറസ്റ്റ് വിജയം സാധ്യമായാൽ ലോകത്തിലെ പർവ്വതാരോഹണ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ ഇടയിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാകാവുന്ന ആഹ്ലാദ സംഭ്രമ സമ്മിശ്രമായ അതുഭൂതം എത്രമാത്രമെന്ന് അദ്ദേഹം അനുമാനിച്ചു. തനിക്കു വിജയം കരഗതമായാൽ സ്ലേഫിതന്മാർക്കും, പയ്യടനസംഘത്തിനും ഉണ്ടാകാവുന്ന സീമാതീതമായ സന്തോഷം എത്രയെന്നദ്ദേഹം ദിവാസ്വപ്ന ഭ്രമനം ചെയ്തു. തന്റെ വിജയഫലമായി ലോകത്തിനു പൊതുവെ യുണ്ടാകാവുന്ന പവതാരോഹണാശങ്കയും, വിശിഷ്ട മാതൃരാജ്യമായ ഇംഗ്ലണ്ടിന് ലഭിക്കാവുന്ന സ്തുത്യർഹമായ പ്രശസ്തിയും, മാലോറിയ്ക്കുതന്നെ യുണ്ടാകാവുന്ന വിശ്വവിഖ്യാതിയും എല്ലാംകൂടെ ചിന്തിച്ചപ്പോൾ തന്റെ ജീവൻ വെടിഞ്ഞിട്ടെങ്കിലും ഈ ഉഗ്രസാഹസത്തിൽ—ലോകാരംഭമുതൽ ഇന്നുവരെ ആർക്കും സാധിക്കാത്ത മഹനീയകൃത്യത്തിൽ—വിജയമടയണമെന്ന് അദ്ദേഹം ദൃഢദൃഢമായി ഉറച്ചിരിക്കണം. യൂറോപ്പിലെ മഹാപർവ്വതമായ ആൽപസിലെ ഉത്തുംഗശൃംഗങ്ങൾ തരണംചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷാധികൃത്താൽ എത്രമാത്രം തുടിച്ചതാണ്. ആസ്ഥിതിക്കു ലോകൈക പർവ്വതകുലവരേണ്യനായ ഹിമവാന്റെ ഗംഭീരശിരോപരിയെത്താൻ സാധിച്ചാൽ അദ്ദേഹം പാരത്രികമായ പരമാനന്ദംതന്നെ അനുഭവിക്കുകയില്ലെ? മാലോറിക്കു തുതീയശ്രമത്തിലും ഭഗ്നോത്സാഹകനായി പിൻതിരിയുന്നതിനേക്കാൾ സന്തോഷപ്രദമായിത്തോന്നിയത് നിശ്ചയമായും മരണംതന്നെയാണ്. മൂന്നാമത് ശ്രമത്തിലും പരാജയമടയുന്നതിന് ഇടയായാൽ അതിൽനിന്നുൽഭുതമാകുന്ന അതീവദുഃഖം, ഒരു ആരോഹകനെന്ന നിലയിലോ, ഒരു കലാവിദഗ്ദ്ധനെന്ന നിലയിലോ ഒരു മനുഷ്യനെന്നനിലയിൽത്തന്നെയോ സഹിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുവാൻ മാലോറിക്കു കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

മാലോറിയെക്കാൾ പരിചയം കുറഞ്ഞ ഐർവിൻ അപകടങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. വിജയത്തിന്റെ വിവിധ ഫലങ്ങളും മാലോറിയെപ്പോലെ തന്നെ പൂർണ്ണമായി സങ്കല്പിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുകയല്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിരനിശ്ചയം മാലോറിയുടെതിനേക്കാൾ ഒട്ടും മാറുകു കറഞ്ഞതല്ലായിരുന്നു. “വിജയം അല്ലെങ്കിൽ മരണം” എന്ന മുദ്രാവാക്യമായിരുന്നു അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചത്. ജീവൻ ത്യജിച്ചിട്ടെങ്കിലും ഏതു വിധേനയും ശൃംഗശിരോഗുത്തിൽ എത്തിയാൽ മതിയെന്നു അനിയ

ന്തിതമായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന സമയത്താണ് മാലോറിയുടെ കൂടെ കയറുന്നതിനു സൗകര്യം ലഭിച്ചത്. ഇപ്രകാരമാകട്ടെ സന്ദർഭം കിട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിനെ ഏകദേശമായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതദ്ദേശ മനസ്ഥിതികളോടുകൂടി അവരിരുവരും ജൂൺ 6-ാം തീയതി പൂട്ടാത്തത്തിൽ ഉൽഗമനം തുടങ്ങി. മൂന്നാം കൂടാരത്തിൽനിന്നു ഇവിടെ എത്തിയിരുന്ന കാഡലും ഹസ്സാർഡും ആരോഹകന്മാർക്കു മൃഷ്ടാനമായ ഒരു ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിക്കൊടുത്തു. കണ്ണുകാണാൻ വഹിയാതിരുന്ന നോർട്ടൻ, മാലോറിയ്ക്കും സഹചരനും വിജയമാശംസിച്ചു. കൃത്യം 8-30 നാണ് അവർ (വിജയം അഥവാ മരണത്തിനുള്ള) യാത്ര തിരിച്ചത്. അവരുടെ ചുമട്ടുകൾ ഉദ്ദേശം 25 റാത്തൽ വീതം ഉണ്ടായിരുന്നു. ശയ്യോപകരണങ്ങളും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ചുമക്കുന്നതിനായി എട്ടു ചുമട്ടുകാരും അവരെ അനുഗമിച്ചു.

അന്നത്തെ പ്രഭാതം രമണീയമായിരുന്നു. മദ്ധ്യാഹ്നത്തോടുകൂടെ അന്തരീക്ഷം കാർമ്മേഘപടലങ്ങളാൽ മൂടാനമായി. സായാഹ്നത്തിൽ ഹിമവർഷവും ഉണ്ടായി. എങ്കിലും അത് തീരെ അസഹനീയമായിരുന്നില്ല. മാലോറിയുടെ കൂടെപ്പോയ ചുമട്ടുകാരിൽ നാലുപേർ അന്നുതന്നെ അഞ്ചാം കൂടാരത്തിൽനിന്ന് തിരിച്ചെത്തി. അവർ മാലോറിയുടെ പക്കൽനിന്നും ഒരു കത്തും കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 5-ാമതു കൂടാരസ്ഥാനത്തു് വലിയകാറ്റും പിശുരമൊന്നും ഇല്ലെന്നും, ആകപ്പാടെ ആശാഭായകമായ സ്ഥിതികളാണ് കാണുന്നതെന്നും അതിൽ ഏഴുതിയിരുന്നു. 7-ാം തീയതി മാലോറിയും കൂട്ടുകാരും 6-ാമതു താവളത്തിലേക്കുപോയി. അന്നുതന്നെ കാഡൽ സഹായാത്ഥം 5-ാമത്തെ കൂടാരത്തിൽ എത്തി. കാഡലുംകൂടെ മാലോറിയുടെ സംഘത്തിൽ ചേർന്ന മൂന്നു പേരടങ്ങിയ ഒരു സംഘമായിപ്പോയിരുന്നെങ്കിൽ കരേളയുടെ നന്നായിരിക്കുമായിരുന്നു. പദ്യതാരോഹണത്തിന് ഏറ്റവും യോജിച്ച തുക മൂന്നാണ്. പക്ഷെ ലഘുവായിരുന്ന കൂടാരങ്ങളിൽ രണ്ടുപേരിലധികം ആളുകൾക്കു താമസിക്കുന്നതിനുള്ള യാതൊരു സൗകര്യവുമില്ലായിരുന്നു. ഒരു ചെറുകൂടാരംകൂടെ മുകളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകയെന്നുവെച്ചാൽ അതിന് ചുമട്ടുകാരുണ്ടായിരുന്നുമില്ല. അതിനാൽ മുൻപേ പോയവരെ സഹായിക്കുന്നതിനെന്ന് വണ്ണം അവരെ അനുധാവനം ചെയ്യുന്നതിനു മാത്രമേ കാഡലിനു സാധ്യമായുള്ളൂ.

മാലോറിയും ഐർവിനും നാലുചുമട്ടുകാരോടുകൂടി 6-ാമത്തെ കൂടാരത്തിലെത്തി. നോർട്ടനും സോമർവെല്ലുംചെയ്ത വീരപ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം മാലോറിക്കും അനുഭവമായി. നോർട്ടനെ അനുഗമിച്ച ചുമട്ടുകാർ 6-ാമതു കൂടാരത്തിൽ ചെന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ മാലോറിയെ അനുഗമിക്കുന്ന ചുമട്ടുകാർ 6-ാമതുകുറ്റാമ്പിലെത്തുകയെന്നുള്ളത് ഒരു വെറും സാധാരണകാര്യമായിത്തീർന്നു. മനുഷ്യർ ഇതേവരെ കയറിയിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥലത്തു ചുമട്ടുകാരോടു പോകണമെന്നു പറയുമ്പോൾ അവർ പ്രകൃത്യാ ഒരു ഭയം ജനിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട്. മാലോറിയും ഐർവിനും 6-ാമത്തെ കൂടാരത്തിൽ എത്തിയതിന്റെ ശേഷം ചുമട്ടുകാരെയെല്ലാം തിരിയെ പോകുന്നതിനനുവദിച്ചു. മാലോറി അവർ വശം കാഡലിന്റെ പേക്കു ഒരു കത്തും കൊടുത്തു. 6-ാമതു കൂടാരപ്രദേശത്തെ കാലാവസ്ഥ അനുയോജ്യതമമാണെന്നും പ്രാണവായുപകരണം ആരോഹണത്തിനു വളരെ ഭാരമേറിയ ഒരു ചുമട്ടു തന്നെയാണെന്നും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

അന്നുസായാഹ്നത്തിൽ കാഡൽ അഞ്ചാം കുറ്റാമ്പിൽനിന്നു വെളിയിലേക്കു നോക്കിയപ്പോൾ അന്തരീക്ഷസ്ഥിതിയും കാലാവസ്ഥയും വളരെ അനുകൂലപ്രദമായിക്കണ്ടു. മാലോറിയും ഐർവിനും എത്ര സന്തോഷത്തോടുകൂടെയായിരിക്കും അന്നുരാത്രി നിദ്രാദേവിയെ ഉപാസനം ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്നോർത്തു കാഡൽ അതിയായി സന്തോഷിച്ചു. ആകപ്പാടെ അവർ വിജയം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള സകല സാഹചര്യങ്ങളും കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവാനുഗ്രഹംകൂടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അവർ വിജയികളാകും.

ഇനിയുള്ള സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചു നമുക്കു ശരിയായ യാതൊരുവിവരവുമില്ല. മാലോറിയും ഐർവിനും അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ എപ്പോൾ പുറപ്പെട്ടുവെന്നോ മാർട്ടമല്ലേയുണ്ടായ വിശേഷങ്ങൾ എന്തെന്നോ നമുക്കു ശരിയായി അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഏതോ കാരണവശാൽ അവർ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതിൽനിന്നു കുറെ താമസിച്ചായിരിക്കണം 6-ാമതു കൂടാരത്തിൽ നിന്നു ഭൂതകരയുലം ചെയ്ത വീരസ്വപ്നം പ്രാപിക്കേണ്ട പോക്കുള്ളതിലേക്കു പുറപ്പെട്ടത്. മാലോറിയുടെ മൻഗണനയനുസരിച്ച് 8 മണിക്കു എത്തേണ്ടതായ ഒരു സ്ഥലത്തേക്കു അവർ കയറുന്നതായിട്ടാണ് പുറകേ പോയ കാഡൽ 12-50 നു വളരെ ദൂരെയായി അവരെ കണ്ടത്. ആരോഹകന്മാർ 6-ാമ

തു ക്യാമ്പിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടതു ഉദ്ദിഷ്ടസമയം കഴിഞ്ഞു വളരെ താമസിച്ചാണെന്നു ഇതിൽനിന്നും ഉറപ്പാക്കാം. തലേദിവസം സായാഹ്നത്തിലെ അന്തരീക്ഷ സ്ഥിതികൾ കണ്ടപ്പോൾ പിറോദിവസം പ്രസന്നമായിരിക്കുമെന്നു കാഡൽ പ്രത്യാശിച്ചു. പക്ഷെ നേരം വെളുത്തപ്പോൾ ആ സ്ഥിതിയൊക്കെ മാറിക്കണ്ടു. പാവ്തത്തിൽ ധാരാളം മൂടൽമഞ്ഞു. വ്യാപിച്ചിരുന്നു. കാഡൽ നിന്നിരുന്ന ഭാഗത്തു മൂടൽമഞ്ഞുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും മാലൊറിയും ഐൻവിനും കയറുന്ന പ്രദേശത്തു അതില്ലാതെയിരിക്കുന്നതിനും ഇടയുണ്ടായിരിക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു. മാലൊറിയുടെയും ഐൻവിനേറയുടേയും ആരോഹണ ഗതിയെ തുടർച്ചയായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു കാഡലിന്റെ അക്ഷികൾക്കു സാധിച്ചില്ല. മേഘ സമൂഹങ്ങളും മൂടൽമഞ്ഞും കാഡലിന്റെ ദൃഷ്ടി പഥങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി മറച്ചു. കാഡൽ നയനങ്ങളുടെ സകല ശക്തികളും ഉപയോഗിച്ചുനോക്കി. ആ മൂടൽ മഞ്ഞിൽകൂടെ അസ്സപ്പുമായി മിന്നൽവേഗത്തിൽ ഒരു നിമിഷനേരത്തേക്കു കാഡൽ അവരെക്കണ്ടു.

അദ്ദേഹം 26,000 അടി ഉയരത്തിലുള്ള ഒരു പാറക്കൂട്ടത്തിൽ കയറിനോക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിപഥങ്ങൾ സ്വപ്നമായി വരുന്നതായിത്തോന്നി. മേഘങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചുപോയതിനാൽ തന്റെ ദൃഷ്ടികളെ അവയ്ക്കിടയിൽകൂടെ വിദൂരത്തിലേക്കു പായിക്കുന്നതിനു കാഡലിനു സാധിച്ചു. എവറസ്റ്റ് ശിഖാപാദവും, പർവ്വതപർവ്വതഗുണ്ടളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അക്ഷികൾക്കു ഗോചരമായി. വളരെ ദൂരെ ധവളമകലൻ ഒരു മഞ്ഞിൽ ചരുവിൽകൂടെ മുകളിലുള്ള പാറയിലേയ്ക്കു എന്തോ ഒരു ചെറുജീവി ക്രമശഃ മാറുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. അല്പം കഴിഞ്ഞു വേറൊരു ചെറു ജീവിയും പുറകെ കയറുന്നതായികണ്ടു. ഏതാണ്ടു ജീവനുള്ള രണ്ടു പൊട്ടുകൾപോലെ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനു ആരോഹകന്മാരെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞൊള്ളൂ. ആല്പം കണ്ടജീവി പാറയുടെ മുകളിൽ എത്തി. കാഡൽ അത്യുൽക്കണ്ഠയോടെ ഈ സംഭ്രമജനകമായ കാഴ്ചയിൽ ലീനനായി നില്ക്കുമ്പോൾ ഒരു കാർമ്മേഘതിരസ്സുരണി പിന്നെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിപഥങ്ങളെ മറച്ചുകളഞ്ഞു. ഹാ! മാലൊറിയേയും ഐൻവിനേയും അവസാനമായിക്കണ്ട കാഴ്ച ഇതായിരുന്നു. അവരുടെ അനന്തരചരിത്രം യാതൊരു ലോകജീവിക്കും ജ്ഞേയമല്ല. ഹാ! കഷ്ടം.

അദ്ധ്യായം ൨൫.

കാഡൽ.

ഇനി നമുക്കു സംഭാഷണവും, ഹൃദയസ്പർശം ആയ കാഡലിന്റെ ഗതികളെ അനുധാവനം ചെയ്യാം. മാലോറിയേയും ഐർവിനേയും സഹായിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന കടമ. മാലോറി പ്രഭുതികൾ ഉത്തരകോളത്തിൽനിന്നു തിരിച്ചതിന്റെ പിറ്റേന്നാൾ കാഡൽ ഒരു ചുമട്ടുകാരനുമായി 5-ാമതു കൂടാരത്തിലെത്തി. മാലോറിയുടെ കൂടെ പോയിരുന്ന നാലു ചുമട്ടുകാരും 6-ാമതു കൂടാരത്തിൽ നിന്ന് അപ്പോൾ 5-ാമതു ക്യാമ്പിലെത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കാഡലിനേ അനുഗമിച്ച ചുമട്ടുകാരനും തീരെ വിവശനായിത്തീർന്നിരുന്നതിനാൽ അയാളെയും മുൻപ്രസ്താവിച്ച നാലുപേരുടെ കൂടെ പട്ടണത്തിലേക്കയച്ചു.

അനന്തരം 25300 അടി ഉയരത്തിലുള്ള 5-ാമതു ക്യാമ്പിൽ കാഡൽ സന്ധ്യയ്ക്കും ഏകനായി കഴിച്ചു കൂട്ടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഇതിനു മുമ്പ് ലോകത്തിൽ ഒരുത്തക്കും ഇതുപോലെ യൊരു അനുഭവം ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. അന്നു സായാഹ്നം ശാന്തമായും പ്രസന്നമായും ഇരുന്നു. തന്മൂലം മുൻപേ പോയിരിക്കുന്ന മാലോറിക്കും, ഐർവിനും, അടുത്ത ദിവസം എവറസ്റ്റിന്റെ മുകളിലെത്താൻ സാധിക്കുമെന്ന് കാഡൽ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചു. പശ്ചിമഭാഗത്തു് അതി ദന്തുരങ്ങളായി കാണപ്പെട്ട ശൃംഗപർവ്വതങ്ങൾ ഏറ്റവും നയനാനന്ദകരമായിരുന്നു. കിഴക്കുഭാഗത്തു് വില്ലുരത്തിൽ ഹിമാവരണമായ കാഞ്ചനശിഖരം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഉത്തരഭാഗത്തും പ്രൗഢശൃംഗഭീരുണ്ടായ അനേകം ശൃംഗപരമ്പരകൾ കാണാമായിരുന്നു.

കാഡൽ ഇതിനുമുമ്പിൽ പല പർവ്വതങ്ങളും തനിയെ തരണം ചെയ്യുകയും, ശൈലശിഖരഭാഗത്തുനിന്ന് തപ്തസുവണ്ണമായ സൂര്യാസ്തമനം കണ്ടാനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ജാഡൽ ഈ അവസ്ഥയിൽ അനുഭവിച്ചതുപോലെ ഒരു പരമാനന്ദാനുഭൂതി ഇതിനു മുൻപോ പിൻപോ, അനുഭവിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നാണ് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇതു വാസ്തവമായിരിക്കാം. കാഡൽ അപ്പോൾ സ്ഥിതിചെയ്തതു് ഭയഭ

കുതി സ്കോഭവികാരങ്ങളെ ഹൃദയത്തിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും പര്യാപ്തമായ ഒരു ഭയാനക ഭൂവിഭാഗത്തായിരുന്നല്ലോ. അദ്ദേഹം ആ ഘട്ടത്തിൽ ദൈവിക സാന്നിധ്യത്തോടു വളരെ സമീപിച്ചിരുന്നിരിക്കണം. സകലചരാചര നാമനായ സച്ചിദാനന്ദ സ്വരൂപിയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ മഹിമാവും, സാത്വികതയും, മാഹാത്മ്യവും, ശക്തിയും, ശാന്തിയുമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യക്ഷമായി. ഇത്ര ഭക്തിജനകവും, തൽസമയം തന്നെ ഭയാനകവും ദൈവിക ദർശനവുമായ ഒരു സ്ഥലത്ത് ഏകാകിയായി—ജീവനുള്ള യാതൊരു ജന്തുക്കൾപോലും അടുത്തില്ലാതെ—സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സ് ആശയഗ്രഹണത്തിന് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായിരുന്നിരിക്കണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ആ അവസരത്തിൽ മദ്രണം ചെയ്യപ്പെട്ട ആശയങ്ങൾ ഹൃദയത്തെ എത്രമാത്രം സ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ഒരുവേള അദ്ദേഹം അപ്പോൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ലെങ്കിലും, പിന്നീട് ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ—ഈ സാഹസികവൃത്തിയിൽ നിന്നുൽഭുതമായ അനിഷ്ടങ്ങളും ക്ലിഷ്ടതകളും എല്ലാം കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞപ്പോൾ—നന്നായി മനസ്സിലാക്കുകയും, ആഹ്ലാദിക്കുകയും, ചെയ്തിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന് സന്ദേഹമില്ല.

സൂര്യാസ്തമനം ചേതോഹരവും, രാത്രി പ്രശാന്തഭയാനകവും ആയിരുന്നു. ഇളംനീലിമ കലന്ന് അംബരവീഥിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട താരഗണങ്ങൾ സുപ്രഭങ്ങളും മനോരമങ്ങളുമായിരുന്നു.

അന്നത്തെ ഉഷസ്സ് മനോജ്ഞമായിരുന്നു. ബാലാർക്കന്റെ ശോണിത രശ്മികൾ ക്രമേണ പ്രകാശപൂർണ്ണവും, തപ്തവുമായിത്തീരുകയാണുണ്ടായത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഒരു എവറസ്റ്റ് ആരോഹകനേയും പ്രകൃതി സ്ഥിതി ഇതിനുമേൽ അനുഗ്രഹിക്കാനില്ല തന്നെ. ഓഡലിനു ലഭിച്ചതായ ഈ അതീവഭാഗ്യം അദ്ദേഹത്തെ ആനന്ദതുന്ദിലനാക്കി.

അടുത്ത ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ ഓഡൽ ഉണർന്നു. പശ്ചിമസംഘത്തിന്റെ വിജയമോ പരാജയമോ നിശ്ചയിക്കുന്ന അവസാന മഹൽഭിന്നം ആഗതമായി. പ്രാതഃഭക്ഷണപാകത്തിനും വസുധാരണത്തിനുമായി രണ്ടുമണിക്കൂർ സമയം വേണ്ടിവന്നു. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ നിറച്ച ഒരു സഞ്ചിയും പുറത്തു വഹിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം 8 മണിയോടുകൂടെ 6-ാമതു കൂടാരത്തിലേ

കുതിരിച്ചു. അന്നു പൊതുവെ പ്രകൃതി ശാന്തമായി കാണപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് മാലോറിയും ഐർവിനും, 6-ാമതു ശിഖിരത്തിൽ നിന്നു തിരിച്ചു അന്നതന്നെ എവറസ്റ്റ് വിജയം കരസ്ഥമാക്കുമെന്ന് ഓഡൽ പ്രത്യാശിച്ചു. കാറ്റിന്റെ സ്വഭാവവും അവർ ഉപദ്രവകരമായിരിക്കാൻ മാറ്റമില്ല. ഒരുപക്ഷെ ഈ സമയം മാലോറി എവറസ്റ്റ് ശിഖരപാദത്തിൽ നിന്ന് മുകളിലേയ്ക്കു കയറുന്നുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഓഡൽ വിചാരിച്ചു. മുഖപർവ്വതത്തിന്റെ ഉപരിഭാഗത്തു കൂടെ പോകാതെ ഒരു വശത്തുകൂടെ എവറസ്റ്റിലേക്കടുക്കണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിമതം. അദ്ദേഹം ഒരു ഭ്രൂർഭ്രംശാസ്രജ്ഞനായിരുന്നതിനാൽ ആരോഹണ മദ്ധ്യേ പർവ്വതഘടനയും, തൽപ്രകൃതിവിശേഷങ്ങളും കൂടെ നിരീക്ഷിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. പർവ്വതോപരിഭാഗങ്ങൾ ചുണ്ണാമ്പുകല്ലുകൾകൊണ്ട് നിമ്മിതമായി കാണപ്പെട്ട ഈ ചുണ്ണാമ്പ് പ്രകൃതി, സാധാരണ കടലിനടിയിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. അതിനാൽ അനേകസഹസ്രം യുഗങ്ങൾക്കു മുമ്പ് എവറസ്റ്റ് സാഗരാന്തർഭാഗത്തു് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു എന്ന് നമുക്കു സങ്കാരണം വിശ്വസിക്കാം.

അഞ്ചും ആറും കൂടാരങ്ങളുടെ എതാണ്ടു മദ്ധ്യമാർഗ്ഗത്തിൽവെച്ചാണ് നാം മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം ഓഡൽ മാലോറിയേയും ഐർവിനേയും ഒരു കണ്ണു കണ്ടത്. “നേരം ഇത്രയും പുലർന്നിട്ടും അവർ ആ ഭാഗത്തു മാത്രമെ എത്തിയുള്ളല്ലോ. അവർക്കു അവിചാരിതമായി യാതൊരു പ്രതിബന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ ഭാഗത്തു എത്തിയാൽ പോരാ. അവിടെ നിന്നും വളരെ ഉയരത്തിൽ എത്തേണ്ടതാണ്” എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചിന്താഗതിയിൽ ലയിച്ച് തന്റെ ശാന്തമായ പാദങ്ങളെ അദ്ദേഹം 6-ാമതു കൂടാരത്തിലേക്കു നയിച്ചു. രണ്ടു മണിയോടുകൂടെ അവിടെ എത്തി. ഹിമപാതവും കാറ്റും തുടങ്ങി. 6-ാമതു കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ രണ്ടു നിദ്രാസഞ്ചികളും പ്രാണവായുക്കൾക്കു കറേ ഉടുപ്പുകളും മറ്റും ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. മാലോറി യാതൊരു കുറിച്ചും അവിടെ എഴുതി വെച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നതിനാൽ അവർ എപ്പോൾ അവസാനയുദ്ധയാത്ര തിരിച്ചുവെന്നോ താമസിക്കാൻ കാരണമെന്തെന്നോ യാതൊന്നും ഓഡലിനു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഹിമവർഷം വലിച്ചു കണ്ടപ്പോൾ മാലോറിയും ഐർവിനും അഗ്രത്തിലെത്തുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ പിൻതിരിയാൻ നിർബന്ധിതരായിത്തീരുകയില്ലയോ എന്നുദ്ദേ

ഹം സംശയിച്ചു. 6-ാമതു ക്യാമ്പ് ഒരു പാറക്കൂട്ടത്തോടു ചേർന്ന് ഏതാണ്ടോരു വിദഗ്ദ്ധഗതനായിരുന്നതിനാൽ ദൂരനിന്നും ഈ സ്ഥലം കണ്ടു പിടിക്കുന്നതിനു വളരെ വിഷമമായിരുന്നു. മുടൽമഞ്ഞും ഹിമവഷവും എല്ലാം വർദ്ധിച്ചുവരികയാണെങ്കിൽ മാലോറിയും ഐർവിനും തിരിയെ ഇറങ്ങിവരുമ്പോൾ ഈ കൂടാരം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു വളരെ വിഷമിക്കാൻ ഇടയുണ്ടായിരുന്നു. ഈദൃശചിന്തകളുടെ ഫലമായി കാഡൽ കൂടാരത്തിനു വെളിയിലിറങ്ങി എവറസ്റ്റ് ശൃംഗാഭിമുഖമായി പത്തിരുന്നൂറടി കൂടെ കയറിയിട്ട്, മാലോറിയും ഐർവിനും തിരിയെവന്ന് വിളികേൾക്കുന്നിടത്തെങ്ങാനും വഴിതെറി വിഷമിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നറിയാനായി ഉച്ചൈസ്സരം വിളിക്കുകയും, കൂവുകയും മറ്റും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. മഞ്ഞു വളരെയധികം വർദ്ധിച്ചതന്നെ വന്നു. കാഡലിനു പത്തുമുപ്പതടിയിൽ കൂടുതൽദൂരം യാത്രാനന്ദം കാണാൻ വഹിയാത്തവിധത്തിൽ അന്തരീക്ഷം അത്ര ഘനീഭവിച്ചു തരോമയമായും ഇരുന്നു. ഒരു മണിക്കൂറോളം ഈ അതിശയൈശ്വര്യത്തിലും ഇരുളിലും നിന്നിട്ട് മാലോറിയെയോ ഐർവിനെയോ കാണാൻ സാധിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു തീരെ നീല്ക്കുവാൻ വഹിയാ എന്നായപ്പോൾ തിരിയെ കൂടാരത്തിലേക്കുതന്നെ തിരിച്ചു. അവിടെയെത്തി കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്തരീക്ഷം ക്രമേണ തെളിഞ്ഞുതുടങ്ങി. കുറെസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഉത്തരമുഖ പർവ്വതോപരിഭാഗം മഴുവനം സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ നിമഗ്നമായിക്കണ്ടു. എവറസ്റ്റ് ശിഖരപാദഭാഗങ്ങളും കാഡലിനു ക്രമേണ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. എങ്കിലും ആരോഹകന്മാരുടെ യാത്രാരലക്ഷ്യവും അവിടെയെങ്ങും കാണാൻമാനുണ്ടായിരുന്നില്ല.

കാഡൽ കിംകന്തവ്യതാമുഖനായി. സ്നേഹിതന്മാരെ അന്വേഷിച്ച് ഇനിയും മുകളിലേക്കു പോകുകയോ, കൂടാരത്തിൽ അവരെ കാത്തിരിക്കുകയോ, ഏതാണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് സംശയിച്ച് അന്നുതന്നെ ഉത്തരകോളത്തിലെത്തി. 4-ാമതു ക്യാമ്പിൽനിന്ന് സകല സാധനങ്ങളുമായി 3-ാമതു ക്യാമ്പിലേയ്ക്കിറങ്ങാൻ തയ്യാറായിരുന്നുകൊള്ളണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു കർത്താവിരുന്നു കാഡലിന് മാലോറിയിൽനിന്ന് അമുസാനമായി കിട്ടിയത്. മാലോറിയും ഐർവിനും 6-ാമതു കൂടാരത്തിൽ തിരിയെ എത്തുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ കാഡൽ അവിടെനിന്നും ഇറങ്ങിക്കൊള്ളണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതിന്റെ പ്രധാനകാരണം 6-ാമതു കൂടാരത്തിൽ രണ്ടിലധികം ആ

ഉകൾക്കു താമസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്നിട്ടാണ്. ഓഡൽ മാലൊറിയെകാത്ത് 6-ാമതു കൂടാരത്തിൽ അധികസമയം നിന്നാൽ തിരിയെ അദ്ദേഹത്തിന് 5-ാമതു കൂടാരത്തിലെങ്കിലും എത്തുന്നതിനു സാധിക്കയില്ല. അപ്പോൾ വെളിയിൽ തുറന്ന സ്ഥലത്തു കിടന്നുറങ്ങേണ്ടതായിവരും. 27000 അടി ഉയരത്തിൽ തുറസ്സായസ്ഥലത്തു കിടന്നുറങ്ങിയാൽ അതു നിത്യനിദ്രയായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഈമാതിരി പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ ചിന്തകളാൽ പ്രേരിതനായി കരറേറും സംശയാധീനനായിരുന്നതിന്റെശേഷം, അദ്ദേഹം മാലൊറിയുടെ മുൻപുസ്താവിച്ച കത്തിലെ നിർദ്ദേശാനുസരണംതന്നെ ചെയ്യുകയെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഉടനെതാൻ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ഭക്ഷണസാധനങ്ങളിൽനിന്ന് അല്പംമാത്രം എടുത്ത് ഭക്ഷിച്ചതിന്റെശേഷം, അരിൽ ഭൂരിഭാഗവും സ്നേഹിതന്മാർക്കായി ഉദ്ദേശിച്ച കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു. അനന്തരം കൂടാരപോരവും അടച്ച് 4-30 നോടുകൂടെ ഓഡൽ 'വടക്കുകിഴക്കന്റെ' മുകളിൽനിന്നും അതിവേഗത്തിൽ അവരോഹണം തുടങ്ങി. മാലൊറിയെ പുറകെയെങ്ങാനും കാണാമെന്നുള്ള പ്രത്യാശയാൽ അദ്ദേഹം ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു നിന്ന് അസക്തൻ പുറകോട്ട് തിരിഞ്ഞുനോക്കി. പക്ഷെ അവയെല്ലാം വെറും നിരാശാജനകങ്ങളെ ആയിരുന്നുള്ളു. 6-15 ആയപ്പോഴേയ്ക്കും ഓഡൽ 5-ാമതു ക്യാമ്പും കടന്നു. അവിടെ കയറേണ്ട കാൽമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ നേരെതാഴത്തേക്കു തന്നെ തിരിച്ചു. അവരോഹണം വിചാരിച്ചിരുന്നതിലും വേഗമായിക്കണ്ടതുകൊണ്ട് മാലൊറിയും മറ്റും ഒരുവേള എവറസ്റ്റ് ശിഖരത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന സമയം കഴിഞ്ഞു് ഇറങ്ങിയാലും രാത്രിയാകുന്നതിനു മുമ്പിൽ നിശ്ചയമായും അവർ 6-ാമതു കൂടാരത്തിൽ എത്താൻ സാധിക്കുമെന്നു ഓഡലിനു തോന്നി. അരമണിക്കൂർസമയംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം 5-ാമതു കൂടാരത്തിൽ നിന്നു 4-ാമത്തെ കൂടാരത്തിലെത്തി.

നല്ല ചൂടുപായയും സൂപ്പും നൽകിക്കൊണ്ട് ഹാസ്സാർഡ് ഓഡലിനു സ്വാഗതമരുളി. അനന്തരം ഓഡലും ഹാസ്സാർഡും കൂടെ മാലൊറിയേയും ഐർവിനേയും അനേക്ഷിച്ച് ആ ഭാഗങ്ങളെല്ലാം പരിശോധിച്ചു. മാലൊറിയും ഐർവിനും അവരോഹണം ചെയ്യുമ്പോൾ രാത്രിയായിപ്പോയതുകൊണ്ടു ഒരു

വേള അവർക്കു വഴിതെറ്റിയേക്കുമോ എന്നവർ ശങ്കിച്ചു. പക്ഷെ മങ്ങിയ നിലാവെളിച്ചമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ എത്ര പ്രകാരവും അവർ ഉപരിഭാഗത്തുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു കൂടാരത്തിൽ എത്താതിരിക്കയില്ലെന്നു അവർ സമാശ്വസിച്ചു.

പിറേറ്റി വസം രാവിലെ കാലത്ത് കഴൽക്കണ്ണാടിയുപയോഗിച്ച് വിദൂരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന 5-ാം 6-ാം ക്യാമ്പുകളുടെ പരിസരങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു. അവരുടെ യാത്രാ രലക്ഷണവും കണ്ടില്ല. കാലലിന്റെ ഏടയത്തിൽ കത്തവ്യ ബോധം അതിശക്തിയായി ഉയർന്നു. സ്വർജ്ജിതവനെ ബലികഴിച്ചെങ്കിലും തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. മാലോറിയേയും ഐർവിനേയും പറ്റി വല്ല വിവരങ്ങളും ലഭിച്ചാൽ അപ്പോൾത്തന്നെ അതു ഹസ്സാർഡിനെ അറിയിക്കുന്നതിനായി കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തോടു ചില സന്ദേശങ്ങൾ അഥവാ അടയാളങ്ങൾ പറഞ്ഞു നിശ്ചയിച്ചു. ആരോഹകന്മാരെ അപകടമെന്നും കൂടാതെ കണ്ടെത്തുന്ന പക്ഷം പകലാണെങ്കിൽ നിദ്രാസഞ്ചികൾ കൊണ്ടു ചില അടയാളങ്ങൾ കാണിക്കുമെന്നും അഥവാ രാത്രിയിലായാൽ വിദ്യുതദീപം കൊണ്ട് (റേറ്റാർച്ചിലെറ്റ്) ചില അടയാളങ്ങൾ കാണിക്കാമെന്നും പറഞ്ഞു അപകടവും രക്ഷയും സൂചിപ്പിക്കുന്നതായ വിവരങ്ങൾ കാലത്ത് മനസ്സിലാക്കി. അനന്തരം വളരെയധികം നിർബന്ധിച്ചതിന്റെ ഫലമായി രണ്ടു ചുമട്ടുകാർക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ പോകാമെന്ന് സമ്മതിച്ചു. 12-15 ആയപ്പോൾ അവർ പുറപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. ആരോഹണം തുടങ്ങിയതോടെ അതിശീതളമായ പ്രചണ്ഡവാതവും ആരംഭിച്ചു. ചുമട്ടുകാർ വല്ലാതെ ഏകാന്തരായി. മൂന്നര മണിയോടുകൂടെ 5-ാം മതു കൂടാരത്തിലെത്തി. അന്നു സന്ധ്യയ്ക്കു മുമ്പു 6-ാമതു കൂടാരത്തിൽ എത്തുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അന്നു 5-ാമതു കൂടാരത്തിൽത്തന്നെ രാത്രി താമസിക്കുകയെന്നുവച്ചു. ഇതുവരെ മാലോറിയുടെയും ഐർവിന്റെയും യാത്രാ രലക്ഷണങ്ങളും കണ്ടില്ല. എല്ലാം അന്ധകാരമായും നിരാശാജനകമായും കാണപ്പെട്ടു.

കാലാവസ്ഥ പ്രകൃഷ്ടമായും പ്രതികൂലമായും ഇരുന്നു. ഉഗ്രമാരുതൻ. കൂടാരങ്ങളേയും അതിനുള്ളിലുള്ള ആളുകളേയും കൂടെ വായുവിൽക്കൂടെ പറപ്പിച്ച് വല്ല വിദൂര ഗർത്തത്തിലും നിപതിപ്പിച്ചേക്കുമോ എന്നവർ ഭയന്നു. രാത്രിയിൽ കാരാഹി

മവപ്പം അതിയായി വലിച്ചു. കഴിവുള്ള സകല പ്രതിവിധി കളം ചെയ്തിട്ടും തണുപ്പിന്റെ കാരിവൃത്തിയിൽനിന്നു രക്ഷപെടുന്നതിന്നു സാധിച്ചില്ല. രണ്ടു നിദ്രാസഞ്ചികൾക്കുള്ളിൽ കയറിക്കാലിലിറങ്ങാതിരുന്ന സകല ഉടുപ്പുകളും വസ്ത്രങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹം വിറച്ചു തുള്ളിപ്പോയി.

പ്രഭാതമായിട്ടും തണുപ്പിന്നോ കാരറിന്നോ വലിയ കുറവൊന്നും കണ്ടില്ല. ചുട്ടുകാരെ ഉണർത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടു അവർ ഏഴുനേൽക്കാൻ പോലും ശക്തരാകാതെ കാണപ്പെട്ടു. അവരെ കൊന്നാൽപോലും ഒരുമുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നതിന് സന്നദ്ധരല്ലായിരുന്നു. വളരെ വിഷമിച്ചു അവർക്കു തീരെ സുഖമില്ലെന്നും വല്ല വിധേനയും ഇറങ്ങിരക്ഷപ്പെടണമെന്നെന്നുഗ്രഹമുള്ളവെന്നും അവർ ഓഡലിനെ ഒരുവിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി. ചുട്ടുകാരെ മുകളിലേക്കു കയറ്റാനുള്ള ശ്രമം വിഫലമെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഓഡൽ അവരെ താഴത്തേക്കയച്ചു. അനന്തരം കമ്മിറതനായ അദ്ദേഹം—കമ്മിറനായ ഓഡൽ— ഏകനായി അനന്തമായ ഏകാന്തതയിൽ കൂടെ തനിയെ, സമസ്തജീവസ്സഹത്താൽ പ്രേരിതനായി തന്റെ ജീവിതന്മാരെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെടാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഓഡലിന്റെ കർത്തവ്യകമ്മിറവൃത്തിയെക്കുറിച്ചു പ്രവൃത്തി സന്നദ്ധത പ്രോകത്തിന്നു ഒരു മകുടോദാഹരണമായി എന്നാലും പരിലസിക്കട്ടെ!

ഓഡൽ ചുട്ടുകാരെ താഴത്തേക്കയച്ചതിന്റെ ശേഷം ഏകനായി 6-ആം ക്ലാമ്പിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഇപ്രാവശ്യം അദ്ദേഹം പ്രാണവായുക്കുഴലുകൾ കൂടെ എടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു ദിവസം മുൻപു അദ്ദേഹം തന്നെ ആ നാളങ്ങൾ അവിടെ വച്ചിരുന്നതാണ്. പ്രാണവായുപയോഗത്തിൽ വലിയ വിശ്വാസമാണു സപ്തേ ഇല്ലാതിരുന്നു എങ്കിലും ഒരു വേള കയറ്റത്തിന്നു അല്പം സഹായമായിത്തീരുകയില്ലയോ എന്നു സംശയിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം അവ എടുത്തത്. പക്ഷെ അനുഭവത്തിൽ ഇതു വെറും വിഫലമെന്നു തന്നെ കണ്ടു. കാരറിന്റെ ഉഗ്രമായ പ്രവാഹഗതിയിൽ നിന്നു രക്ഷപെടുന്നതിനുവേണ്ടി ചില കല്ലുകളുടെ വിള്ളലുകളിലും കന്ദരങ്ങളിലും മറ്റും അഭയസ്ഥാനങ്ങളിലും കയറി അല്പാല്പം വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രമേ കയറ്റാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. തന്മൂലം ആരോഹണം വളരെ മന്ദമായിരുന്നു. പ്രാണവായു ക്രമമായി ഉപയോഗിച്ചു നോക്കിയിട്ടു ഒരു പ്രയോജനവും കാണാഞ്ഞതുകൊണ്ടു അതു

കുമാരീതമായി കരോയധികം ശ്വസിച്ചുനോക്കി. എന്നിട്ടും പരയത്തക്ക യാതൊരുവിശേഷവും കണ്ടില്ല. ഉടനെ കാഡൽ ഈ ഉപദ്രവം നിശ്ശേഷം വേണ്ടെന്നും വെച്ചു. അനന്തരം അന്നു മിഷം അനേകം പ്രാവശ്യം ശ്വാസോച്ഛവാസം ചെയ്തുകൊണ്ടു സാവധാനത്തിൽ ഗതി തുടന്നു. ഇപ്രകാരം അദ്ദേഹം ഒരു തരത്തിൽ 6-ാമതു കൂടാരത്തിലെത്തി.

കാഡൽ മുൻദിവസം അവിടെനിന്നു ഇറങ്ങിപ്പോന്നപ്പോൾ ആ കൂടാരം എപ്രകാരമായിരുന്നോ അതുപോലെ തന്നെ ഇപ്പോഴും കാണപ്പെട്ടു. അതിനുള്ളിൽ മനുഷ്യൻ കയറിയതായ ഒരു ലക്ഷണവും കണ്ടില്ല. മാലോറിയും ഐർവിനും മരിച്ചുപോയിരിക്കുമെന്നുള്ള സംശയം ഇതാ നിശ്ചയമായിക്കഴിഞ്ഞു.

മാലോറിയും ഐർവിനും എവിടെവെച്ച് എങ്ങനെ അപകടത്തിൽ പെട്ടു മരിച്ചു? ഗർവിഷ്ടനായ എവറസ്റ്റിന്റെ പ്രൗഢശിരസ്സ് ചവുട്ടി മർദ്ദിച്ചു കീഴ്പ്പെടുത്തിയതിനു ശേഷമാണോ, അവർ മരിച്ചത്? ഈ വിവരങ്ങളാണ് ഇനി നമുക്കറിവേണ്ടത്. മാലോറിയും ഐർവിനും അവരോഹണമാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കാൻ ഇടയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പഥം അവലംബിച്ച് കാഡൽ പര്യന്തേഷണം തുടന്നു. എവറസ്റ്റിന്റെ മുഖം കൂലമായിത്തന്നെ കണ്ടു. മൂടൽമഞ്ഞു് ആ ഗന്ധവ്ന്റെ മുഖത്തെ ബീഭത്സമാക്കിത്തീർത്തു. ഉഗ്രമായ ഒരു ശീതവാതപ്രവാഹത്താൽ ആ അജയ്യരാക്ഷസൻ നാനാദിഗന്തങ്ങളും നടുങ്ങുമാറ് ഘോരമായി ഗർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കാഡൽ രണ്ടു മണിക്കൂറിലധികം സമയം ആ പരിസരപ്രദേശങ്ങളെല്ലാം പരിശോധിച്ചു. സൂച്യഗ്രമതുരസ്സംഭാകാരമായ എവറസ്റ്റ് ശൃംഗവും പരിതസ്ഥലങ്ങളും കൂലക്ഷമായി പരിശോധിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകമൊരു സംഘം രൂപവൽക്കരിക്കാതെ ഒരു വ്യക്തിയെക്കൊണ്ടുമാത്രം ഒരു നാളം സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ കാഡൽ അത്യന്തം വ്യസനാഭിഭൂതനായി ഭഗ്നോത്സാഹകനായി ജീവശ്വവമായി 6-ാമതു കൂടാരത്തിലേക്കു തിരിച്ചു.

അവിടെ ചഞ്ചലഹൃദയനായി ഏറ്റവും പരിഭ്രമത്തോടുകൂടെ കൂടാരത്തിനുള്ളിൽനിന്നു നിദ്രാസഞ്ചികൾ രണ്ടും വെട്ടിച്ച് പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു. അനന്തരം ഹിമാവൃതമായതും തൂക്കനെ കിടക്കുന്നതുമായ ഒരു പാറയിൽ ചുവടുകൾവെട്ടിക്കയറി ആ നിദ്രാസഞ്ചികൾ ഇംഗ്ലീഷിലെ T എന്ന അക്ഷരത്തിന്റെ

ആകൃതിയിൽ ആ ഹിമഭിത്തിയിൽ സ്ഥാപിച്ചു. ഇതു 4000 അടി താഴെയുള്ള കൂടാരത്തിൽനിന്നു അത്യൽക്കണ്ഠയോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഹസ്സാർഡിനും കൂട്ടുകാർക്കും മാലൊറിയെപ്പറ്റിയും ഐർവിനെപ്പറ്റിയും യാതൊരു വിവരവും ലഭിച്ചില്ല എന്നുള്ള അറിയിപ്പായിരുന്നു.

ഈ സങ്കടകരമായ സന്ദർഭം സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ ശേഷം കൂടാരത്തിനുള്ളിൽക്കയറി മാലൊറിയുടെവക വടക്കുനോക്കിയത്രയും ഐർവിന്റെ പ്രാണവായുക്കൾക്കും എടുത്തുകൊണ്ടു കൂടാരഭാഗവും അടച്ച് കാഡൽ അവരോഹണം തുടങ്ങി. കാഡലിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ആ അത്യാപൽഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു നിമിഷനേരത്തേക്കു പിൻതിരിഞ്ഞു, ആ സമയത്തും അതിഭയാനകഭാവത്തോടെ തുക്കുമായിനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന എവറസ്റ്റിന്റെ മുമ്പത്തേക്കു ഒന്നു നോക്കി. അഹോ! ആ നോട്ടം കാഡൽ ഒരിക്കലും മറക്കുകയില്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും ആ കാര്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ എത്തിയാൽ അദ്ദേഹം രോമാഞ്ചമുണ്ടാകുന്നതാകാതിരിക്കുകയില്ല. തന്റെഗുപ്താധികാരപരിശോധിക്കുന്നതിന് അഹങ്കാരികളായിരുന്ന ആരോഹകന്മാരെ എവറസ്റ്റ് പരിഹാസപൂർവ്വം നോക്കുന്നതുപോലെ കാഡലിനു അപ്പോൾ തോന്നി. എങ്കിലും ആ ഗംഭീരമുഖത്തിനു ഏതോ ഒരു അവിവക്ഷിതമായ മഹാത്മ്യവും, ആകർഷണീയതയും ഉണ്ടെന്ന് കാഡലിന്റെ ഹൃദയം അദ്ദേഹത്തോടു വെച്ചു, അഗ്നിയുടെ പ്രകാശം കണ്ടു് ശലഭങ്ങൾ അതിൽവീണു സംതൃപ്തിയടയുന്നില്ലയോ? അനേകായിരം ഈച്ചകൾ അനലന് ആഹാരമായിത്തീർന്നാലും പിന്നെയും അഗ്നിദർശനം ചെയ്ത ചെറുപ്രാണികൾ അഗ്നിയാൽ ആവൃതരായിത്തീരുന്നില്ലേ? ഇതുപോലെ തന്നെ എവറസ്റ്റ് അവിവക്ഷിതവും അനിയന്ത്രിതവും ആയ ഒരാകർഷണശക്തിയാൽ മനുഷ്യരെ ആകൃഷ്ടരാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഈ ആകർഷണശക്തിയായിരിക്കണം ആരോഹകന്മാരെ എവറസ്റ്റിലേക്കു നയിക്കുന്നതെന്നു കാഡൽ അപ്പോൾ ചിന്തിച്ചു. എവറസ്റ്റ് സൂച്യഗുത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന പരമരഹസ്യ ശക്തിയും ഇതുതന്നെയായിരിക്കാം. വലിയ ഒരു പർവ്വതം ഗംഭീരവും ഭയാനകവും ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ ആകർഷണീയവും സ്വാഗതാശംസവുമാണ്. മനുഷ്യൻ ശൃംഗഗുത്തിലേക്കു അടുക്കുന്നതാകാം ഈ ഭാവനാരിതമായ ആകർഷണശക്തി വർദ്ധമാനമായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്ന

ത്ത്. മനുഷ്യന്റെ ശക്തിയുടെയും ധൈര്യത്തിന്റെയും അവസാന അണക്കെട്ടിന്റെ അവനെ വിട്ടുപിരിയുമ്പോൾ മാത്രമേ ആ ശൈലസാമ്രാട്ടിനു അവന്റെ പേരിൽ ഭയമുണ്ടാകയുള്ളൂ. മഹൽപദ്മതങ്ങൾക്കു മനുഷ്യന്റെ വീര്യത്തെ വലിച്ചെടുക്കാനുള്ള ശക്തിയുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അവന്റെ വീര്യം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നറിയുന്നതിനു മനുഷ്യൻ ഈശ്വരസംരംഭങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നത്.

മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ പരമ രഹസ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്ന്, അരിഭയാനകവും ആപൽക്കരവുമായ സംഗതികൾ മനുഷ്യനെ അവയിൽ നിന്നും കാടിക്കാതെ അവയിലേക്കു ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. സാഹസികസംരംഭങ്ങളിൽ തല്ലാലം വലിയ ആപത്തുകളോ കഷ്ടതകളോ ഉണ്ടായാലും കടശി കഷ്ടതകൾ വിന്യസിക്കപ്പെടുകയും സന്തോഷങ്ങൾ സ്ഥായിയായി ഹൃദയത്തിൽ നില നില്ക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രവൃത്തിയുടെ ആപൽശങ്ക എത്ര കൂടുതലായിരിക്കുന്നുവോ അത്രയും കൂടുതലായിരിക്കും, ആ പ്രവൃത്തിയുടെ നിർവ്വഹണഫലമായുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷവും സമാധാനവും. ഭുവമിലൈകൽ സന്തോഷമില്ല; അപകടമില്ലെങ്കിൽ ആശ്വാസവുമില്ല.

മേൽപ്രസ്താവിച്ച അപകടങ്ങളിലെല്ലാം ഉൾപ്പെട്ടിട്ടും കാര്യലിനു വാണ്ടും കയറിയാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു എന്നുള്ള രീപ്രമായ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. താഴെയുള്ള കൂടാരങ്ങളിൽ അധിവസിച്ചിരുന്ന തന്റെ സ്നേഹിതന്മാർക്കു വലിയ പരിഭ്രമവും സങ്കടവും ഉണ്ടാകാൻ ഇടയാകുമല്ലോ എന്നു കരുതി മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം വീണ്ടും ശ്രമിക്കാതെ പിൻതിരിഞ്ഞുകളയാമെന്ന് രീരുമാനിച്ചത്. മറ്റുള്ള ആരോഹകന്മാരെക്കാൾ എല്ലാം ആരോഗ്യസ്ഥിതി ഏറ്റവും അനുകൂലമായിരുന്നതു കാര്യലിനായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭവത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലായി. ആ സ്ഥിതിക്കു കാര്യൽ ശ്രമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വിജയലബ്ധിയുണ്ടാകയില്ലായെന്നോ എന്നാരുറഞ്ഞു?

വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ച തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരുടെ സ്മാരകങ്ങളായി എടുത്തിരുന്ന പ്രാണവായുക്കുഴലുകളും മറ്റും വഹിച്ച് കൊണ്ടു കാരറിന്റെ ഉഗ്രതയിൽ പെട്ടുവലഞ്ഞു, ഇടയ്ക്കിടെ കല്ലിനിടയിലും മറ്റും മറഞ്ഞു ആശ്വസിച്ച് അപകട

കരമായ ആ പദ്യത്തോപരിഭാഗത്തു കൂടെ അദ്ദേഹം അവരോഹണം തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം അറിയാതെ തന്നെ കാലുകളുടെ ഗതി വേഗം വലിച്ചു. ഏതാണ്ടോരു സ്വപ്നലോകത്തുകൂടെ പ്രയാണം ചെയ്യുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. ഒരു വിധത്തിൽ അദ്ദേഹം ഉത്തരകോള കൂടാരത്തിലെത്തി. നോർട്ടൻ അവിടെ ഒരു കുറിപ്പു എഴുതിവച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കാലവഷ്ഠപാതം അത്യാസനമാവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കഴിയുന്നതുംവേഗത്തിൽ തിരിച്ചുപോരണമെന്നു ആ കത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ഓഡലിനു വീണ്ടും കയറിയാൽകൊള്ളാമെന്നു ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. ഏകിലും സഹായത്തിനുപോലും ആരുമില്ലാതെ പുറപ്പെടുന്നതു ആലോചനകൂടാതെയുള്ള ഒരു മായ പ്രവൃത്തിയാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു ഓഡൽ ഉത്തരകോളവും ഇറങ്ങുകയെന്നതെന്ന രീതിമാനിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും എവറസ്റ്റഗുത്തിലെ ആകഷണവും, ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ കയറാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു എന്നുള്ള ആശാചിന്തയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ എന്നാളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

അദ്ധ്യായം ൨൬.

വലിയകടങ്കഥ.

മാലൊറിയും ഐർവിനും എവറസ്റ്റ് ശൃംഗാഗുത്തിൽ എത്തിയൊ ഇല്ലയൊ എന്നുള്ളപരമരഹസ്യം ആർക്കു്കിലും പറയാൻ സാധിക്കുമോ? ഇതാണ് എവറസ്റ്റാരോഹണ ശ്രമഫലമായി ലോകത്തിന് നൽകുന്ന കടങ്കഥാപ്രശ്നം. ഇതിനത്തരം ആക്ഷപരയാൻ സാധിക്കും.

ഓഡൽ അവരെ അവസാനമായിക്കണ്ടതു് 12. 50 നു് ആണ്. അപ്പോൾ അവർ മുൻഗണനയനുസരിച്ചുള്ള ഉയരത്തിൽ എത്തിയിരുന്നുമില്ല. മാലൊറിയും ഐർവിനും പ്രസ്തുത സമയത്തു് എത്തിയിരുന്നസ്ഥലത്തുനിന്നും ശൈലാഗുത്തിലേക്കു് എണ്ണൂറോ ആയിരമോ അടികൾകൂടെ ദൂരമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. പദ്യത്തിന്റെ ഏതുഭാഗത്തുവെച്ചാണ് അവരെക്കണ്ടതെന്ന് ഓഡലിനു കൃത്യമായി കാമ്യമില്ല. തമോമയമായ മൂ

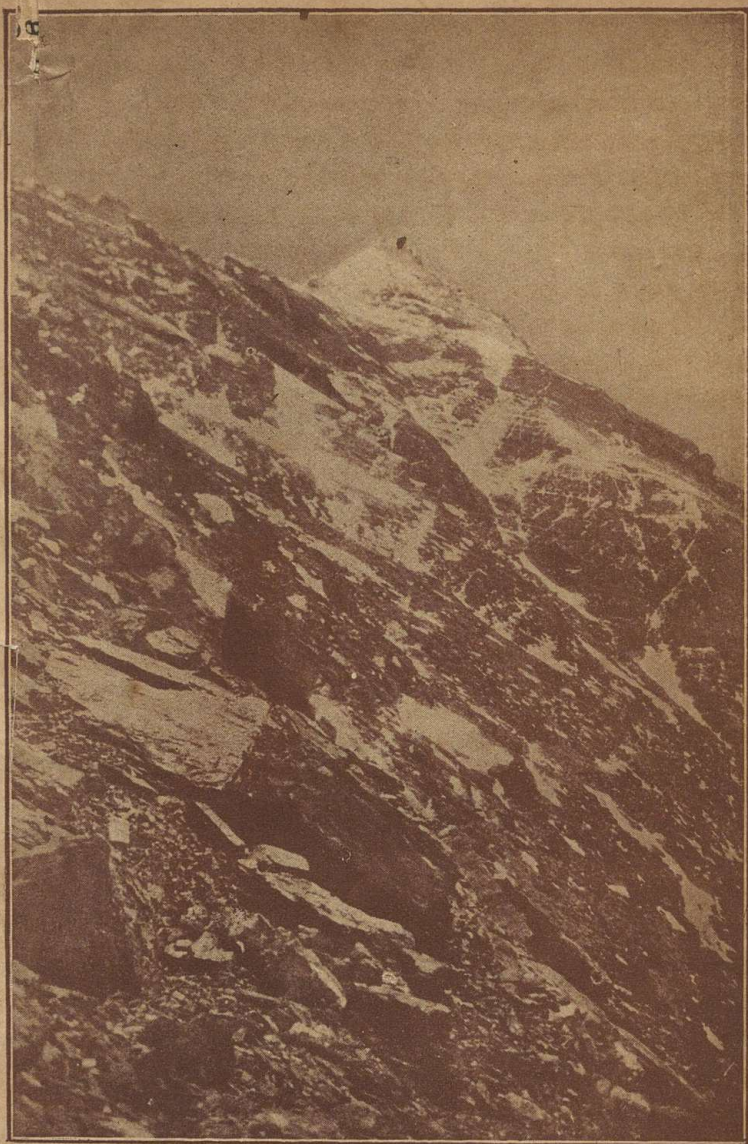

Photo by Dr. Somervell.

എവറസ്റ്റ് ശൃംഗത്തിന്റെ 27,000 അടി ഉയരത്തിനു
മുകളിലുള്ള ഭാഗം.

(By kind permission of Dr. Somervell.)

ടൽമഞ്ഞിനിടയിൽക്കൂടെ വളരെ അസ്സപ്പൂമായിമാത്രമേ കാ
ഡൽ അവരെ ഒരുക്കു് കണ്ടാളു്. ഇടമറിഞ്ഞു, ഒത്തുറിഞ്ഞു
ളായും, നിർന്നോന്നരങ്ങളായും ഇരിക്കുന്ന ഒരു പദ്യപരി
ഭാഗത്തു് എവിടെയോവെച്ചു്, അവരെ ഒരുക്കുന്നനേരത്തേക്കു
അസ്സപ്പൂമായി ഒന്നുകണ്ടുകൊണ്ടുമാത്രം അവർ നിന്നിരുന്നതെ
വിടെയാണെന്ന് നിശ്ചയിക്കുക സാധ്യമല്ല. എത്രപ്രകാരമായാ
ലും, മാലൊരി 12. 50നു എത്തണമെന്നുദ്ദേശിച്ചിരുന്നതായ സ്ഥ
ലത്തു് ആസമയത്തു് എത്താൻ സാധിച്ചില്ല എന്നുള്ളസംഗ
തി സിസ്തർക്കുതന്നെ. ഒരുവേള ആസമയത്തേക്കു എവറസ്റ്റ് ശി
ഖരാഗ്രത്തിലെത്തി വിജയധ്വജമരായയിൽ വശ്രമിക്കാമെന്നാ
യിരിക്കണം അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചതു്.

മാലൊരിക്കും ഐർവിനും പദ്യതാഗ്രത്തിലെത്താൻ
സാധിച്ചില്ലഎന്ന് നമുക്കു വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ, അവർ ഉദ്ദേ
ശിച്ചിരുന്നതുപോലെയുള്ള വേഗത്തിൽക്കയറാൻ സാധിക്കാ
തിരുന്നതിന്റെ കാരണങ്ങളെന്തെന്ന് പ്രഥമമായി ആരായേ
ണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാഡൽ ഈവസ്തുതയെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ചിന്തി
ച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. നോർട്ടനും സോമർവെല്ലും, അവരുടെ കടശി
ക്കെന്നോക്കിയഭിവസത്തെപ്പോലെ അനുകൂലപ്രദമായ ഒരുകാല
സ്ഥിതിയും, പ്രകൃതിയും അല്ലായിരുന്നു മാലൊരിയുടെ അവസാ
നശ്രമഭിവസം ലഭിച്ചതു്. മാലൊരിയുടെ ഒടുവിലത്തെ യുദ്ധ
ഭിവസം കാരും മൂടൽമഞ്ഞും ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ശിഖരാഗ്ര
പ്ലിയിൽനിന്ന് 2000 അടിതാഴെ കാഡലിന് അത്യുഗ്രമായകാ
റ്റും, തണുപ്പും, അന്ധകാരമയമായ മൂടൽമഞ്ഞും സഹിക്കേ
ണ്ടിയിരുന്നു. കട്ടിയായിക്കണ്ട ഈ മൂടൽമഞ്ഞു് ഒരു നിമിഷനേ
രത്തേക്കു അല്പമൊരുഭാഗത്തു് മാറിക്കണ്ടപ്പോഴാണല്ലോ കാ
ഡൽ അവസാനമായി അവരെക്കണ്ടതു്. ആനന്ദത്തിൽ എ
വറസ്റ്റിന്റെ ഏറ്റവും ഉപരിതലവും പാർവ്വതാഗ്രങ്ങളും, നവ
ഹിമാവൃതമായിക്കിടക്കുന്നതായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം കണ്ടതു്. ഈ
നവഹിമപരനമായിരിക്കാം മാലൊരിയുടെഗതി മന്ദമാക്കിയ
തു്. കൂടാതെ ദുർവ്വഹമായ പ്രാണവായുക്കുഴലുകളും അവരു
ടെ ആരോഹണഗതിയെ സാവധാനമാക്കിയിരിക്കണം. മാലോ
രിയുടെ അവസാനകത്തിൽ പ്രാണവായു ഉപകരണത്തോടുകൂടി
കയറുന്നതിനുള്ള വിഷമതയെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചി
ട്ടുമുണ്ടല്ലോ. അന്തേകയുപ്രദമായ ഈ ഉപകരണങ്ങളും വഹി

ചൂകൊണ്ട് ഹിമാവരണമായ ശിലാപിണ്ഡങ്ങളും ശകലങ്ങളും തരണം ചെയ്യുകയെന്നുള്ളതു വൈഷമ്യഭേദിയെന്നു തന്നെ ആയിരിക്കണം. തന്നെയുമല്ല, പ്രാണവായു ഉപകരണത്തിനു കൂടക്കൂടെ കേടപറയാൻ ഇടയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട്, മാർഗ്ഗമല്ലെങ്കിൽ ഈവക കേടപാടുകൾ പോക്കുവാൻ വളരെസമയം താമസിക്കാൻ കാരണമായി എന്നു അനുമാനിക്കുന്നതിനും വഴിയുണ്ട്. ഇതുവരെ പ്രസ്താവിച്ച കാരണങ്ങളെല്ലാം വെറും ഈ ഹങ്ങളായി തിരസ്കരിച്ചാൽ പോലും, ആരോഹകന്മാരുടെ താമസകാരണമായി ന്യായമായി സംശയിക്കാവുന്ന മറ്റുസംഗതികളുമുണ്ട്. ഓഡൽനിന്ന പൂർത്തഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന മൂടൽമഞ്ഞു ശൃംഗോപരിഭാഗംവരെ അനുസ്മൃതമായി വ്യാപിച്ചിരുന്നുവെന്ന് നമുക്കു വിശ്വസിക്കാം. അപ്രകാരമാണെങ്കിൽ ഇതും അവരുടെ ഗതിവിളംബത്തിനുള്ള ഒരു പ്രധാനകാരണമായി ഗണിക്കാം.

മേൽപ്രസ്താവിച്ച കാരണങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്നോ, അഥവാ എല്ലാംതന്നെയോ ആരോഹകന്മാർക്കു മുകളിൽ എത്തുന്നതിനു ബാധകമായിരുന്നിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്. എന്നാൽ ഓഡൽ അവരെക്കണ്ടപ്പോൾ “അവർ നഷ്ടപ്പെട്ടസമയംകൂടെ ലഭിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടെ വളരെ വേഗത്തിൽ കയറുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു” ഈ ഉദ്ധരണിയിൽ വേഗത്തിൽ എന്നവാക്കു പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഇതിൽനിന്നെല്ലാം അവർ 12.50 ആയപ്പോഴേക്കും എണ്ണറോ ആയിരമോ അടിമാത്രം പർവ്വതാഗ്രത്തിൽനിന്നും താഴെയായിരുന്നിരിക്കണം എന്നു നമുക്കുസയുക്തികം അനുമാനിക്കാം. കുറഞ്ഞതു 4 മണിക്കെങ്കിലും പർവ്വതാഗ്രത്തിൽ എത്തിയെങ്കിലെതിരിയെ രാത്രിയാകുന്നതിനുമുമ്പ് 6-ാമതുകുടാരത്തിൽ എത്താൻ അവർക്കു സമയം ശേഷിക്കുകയുള്ളു. ഈസ്ഥിതിക്കു എണ്ണറോ ആയിരമോ അടിമുറം 3 മണിക്കൂറിൽ കയറുന്നതിന് അവർക്കു സാധ്യമായിരുന്നോ എന്നു ഒരുപ്രശ്നം ഉത്ഭവിക്കുന്നു. മണിക്കൂറിൽ 300 അടിയിൽ അധികം കയറാത്തവേഗത്തിൽ കയറാൻ സാധിച്ചെങ്കിലെ അവർ ശിഖരത്തിലെത്തിയിരിക്കാൻ ഇടയുള്ളു. പ്രാണവായുക്കുഴലുകൾ വഹിക്കാഞ്ഞിട്ടുപോലും നോർട്ടനുംസോമർവെല്ലിനും ഇത്രശീഘ്രഗതിയിൽ ആരോഹണം ചെയ്യുന്നതിന്നു സാധിച്ചില്ല. 6-ാമതുകുടാമ്പ് കഴിഞ്ഞിട്ട് അവരുടെ കൂടുതൽവേഗം മണിക്കൂറൊന്നിന് 205 അടിയായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രാണവായു ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് മാലോറിക്കും, ഐർവിനും

ഇന്നിരക്കിൽ കൂടുതൽവേഗത്തിൽ കയറാൻ സാധിച്ചിരിക്കുമെന്നും വിചാരിക്കാം. “വളരെവേഗത്തിൽ” കയറുന്നതു കണ്ടതായിട്ടാണല്ലോ ഓഡൽ പറയുന്നത്. അതിനാൽ മണിക്കൂറൊന്നിന് മൂന്നുറോ അതിൽ അല്പമധികമോ അധികം കയറുന്നതിന് അവർക്ക് സാധ്യമായിരുന്നിരിക്കണം.

ശിഖരോപരിഭാഗത്തേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിൽ യാദൃശ്ചികമായി വല്ല പ്രതിബന്ധങ്ങളും ഉണ്ടാകാൻ വഹിയാത്തതല്ല. പക്ഷെ ഇപ്രകാരമൊന്നുമുണ്ടായില്ലെന്നു നമുക്കു സമാശ്വസിക്കുവാൻ ധാരാളം മാർഗ്ഗമുണ്ട്. ശിഖരപരിസരങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വൈഷമ്യപ്രദമായി ആകെ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങൾ മാത്രമേയുള്ളുവെന്നാണ് ഓഡലിന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളും പർവതാരോഹണസാമന്ത്രിയുള്ളവർക്ക് കയറാൻ കഴിയാത്തതുമല്ല. മാലോറിയുടെ ഈദൃശസാമന്ത്രിയും അന്യാദൃശവുമായിരുന്നു. അതിനാൽ ആരോഹകന്മാർക്കു മുകളിലെത്താൻ കഴിയാത്തതുപോലെയുള്ള ഭൂപ്രകൃതി വിചാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഗണിക്കാൻ പാടില്ല.

പ്രാണവായുപകരണങ്ങൾക്കു വല്ലകേടുകളും സംഭവിച്ചു എന്നിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽത്തന്നെയും നോർട്ടൻ കയറിയതുപോലെ 205 അടിയെങ്കിലും, പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാതെ മാലോറിക്കും ഐർവിനും കയറിക്കൂടെയോ? പ്രാണവായു ഉപയോഗിക്കാതെയിരിക്കുന്നത് ആരോഹണത്തിനു ഒട്ടും വിചാരമല്ലെന്നു തന്നെയാണ് ഓഡലിന്റെ അഭിപ്രായം. അദ്ദേഹം അഞ്ചാമതു ക്യാമ്പിൽനിന്നും 6-ാമതു ക്യാമ്പിലേക്കു കയറിയപ്പോൾ— ഉദ്ദേശം 26,000 അടി ഉയരത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ— പ്രാണവായു ഉപയോഗം പരിഹാരം വഴ്ത്തിച്ചുകളഞ്ഞു. അനന്തരം അതുപയോഗിക്കാതെതന്നെ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. മാർഗ്ഗമല്ലെ ശ്വാസതടസ്സമോ മുർഛയോ മാന്ദ്യമോ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ശരീരസ്ഥിതി കാലസ്ഥിതിക്കും പ്രകൃതി സ്ഥിതിയ്ക്കും അനുയോജ്യമായിത്തീരുന്നതിനു പര്യാപ്തമാകത്തക്ക വിധത്തിൽ മാലോറിയും ഐർവിനും അത്യുയരസ്ഥാനങ്ങളിൽ അനേക ദിവസങ്ങൾ താമസിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. അതിനാൽ അവരുടെ ശരീരസ്ഥിതിയുടെ കാര്യത്തിലും ആശങ്കയ്ക്ക് അവകാശമില്ല.

ഈ സ്ഥിതിക്കു ആരോഹണമല്ലെ വല്ല യാദൃശ്ചിക അപകടങ്ങളും സംഭവിച്ചിരിക്കണമെന്നുള്ള അനുമാനം മാത്രമാ

ൺ അവർക്കു മുകളിൽ എത്താൻ സാധിച്ചില്ല എന്നു നമുക്കു വിചാരിക്കുന്നതിനുള്ള ഏകകാരണം. വലിയ പദ്യതാരോഹണ വിദഗ്ദ്ധന്മാർക്കുപോലും ആകസ്മികമായ അത്യാഹിതങ്ങൾ സംഭവിക്കാൻ വഹിയാത്തതല്ല. ഓഡൽ അവരെ അവസാനമായിക്കണ്ടസ്ഥലത്തിനു സമീപവെച്ച്, പരസ്പരം കയറുകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചിരുന്ന മാലോരിയോ ഐർവിനോ ആരെങ്കിലും കാൽതെറ്റിവിണുപോയാൽ രണ്ടുപേരുംകൂടി അഗാധ ഗർത്തങ്ങളിൽ പതിച്ച് മൃതിയടയുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണ്. ഇവർ കയറിയ ദിവസം, ചരിഞ്ഞു കിടന്നിരുന്ന ശിലാശകലങ്ങളിൽ ഹിമവർഷംപലമായി മഞ്ഞു വീണിരുന്നതിനാൽ ഉൽഗമനത്തിനിടയ്ക്കു കാല് തെറ്റിപോകുന്നതിനും തലോടാ അപായം സംഭവിക്കുന്നതിനും ധാരാളം വഴിയുണ്ടായിരുന്നു.

മുൻ പ്രസ്താവിച്ച കാരണങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമോ അഥവാ എല്ലാം തന്നെയോ അവരുടെ എവറസ്റ്റ് വിജയലബ്ധിയ്ക്കു ബാധകമായിരുന്നിരിക്കാം. ഒരു പക്ഷെ അവർ എവറസ്റ്റ്ഗുഹയിൽ എത്തിയിട്ടു തിരിയെ ഇറങ്ങിയ അവരത്തിൽ വിജയലഭത്തിൽ നിന്നു ഉൽഭവമായ പാരത്രികസുഖം അനുഭവിക്കുന്നതിനു ഇഹലോകതിരസ്സ് രണിയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞിരിക്കാനും എളുപ്പമുണ്ട്. അവർ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതിൽ വളരെ താമസിച്ച് മാത്രം പദ്യശിഖരത്തിൽ എത്തിയതുകൊണ്ടു സന്ധ്യയ്ക്കു മുമ്പ് ആറാമതു കൂടാരത്തിൽ എത്തുന്നതിനു വേണ്ടി ഒരുവേള വളരെ വേഗത്തിൽ അവരോഹണം ചെയ്തിരിക്കാം. ആരോഹകന്മാർ എവറസ്റ്റ് വിജയശ്രീവാഭൂഷിതരായി, സന്തോഷോന്മത്തരായി, അത്യാനന്ദകുതുമ്പല ലഹരിയിൽ ആരാടി വളരെ ത്വടുതിയിലായിരിക്കണം ഇറങ്ങിയത്. വിജയം കരഗതമായിക്കഴിയുമ്പോൾ പ്രകൃത്യാ അല്പമൊരു സൂക്ഷ്മക്കുറവുണ്ടാകുക സാധാരണമാണല്ലോ. ജയിച്ചുകഴിഞ്ഞാലുടനെ എപ്രകാരമെങ്കിലും കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ഈ മഹൽവാന്ത സ്നേഹിതന്മാരെക്കൂടെ അറിയിച്ചു സംതുപ്ലിയടയുന്നതുവരെ ജേതാക്കന്മാർക്കു സഹജമായുണ്ടാകാവുന്ന സംഭ്രമം ചില്ലറയൊന്നുമായിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇറങ്ങിയ അവസരത്തിൽ അപകടം സംഭവിച്ചിരിക്കാൻ എളുപ്പമുണ്ട്. പയ്യടനസംഘാംഗങ്ങളിൽ അധികംപേരും ഇപ്രകാരമാണു വിശ്വസിക്കുന്നതും. ഓഡലിനു മാത്രം ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രബലമായ വിശ്വാസം ഇല്ല. അവരുടെ അവരോഹണ സമയത്തായി

രിക്കമല്ലോ അവർ കൂടുതൽ ക്ഷീണിച്ചു തളർന്നു ഇരിക്കാനിടയുള്ളതു. അവരുടെ വിജയലഹരിയും അവരെ അല്പം സുക്ഷ്മതക്കുറവുള്ളവരാക്കിയിരിക്കാൻ മാറ്റമുണ്ട്. അതു സാധാരണ മനുഷ്യപ്രകൃതവുമാണല്ലോ.

ഒരുവേള അവർ നാലുമണി കഴിഞ്ഞായിരിക്കാം എവറസ്റ്റ് ശിരസ്സിലെത്തിയതു്. ആരോഹണോപസംഘനായകനെന്നുള്ള നിലയിൽ മാലോറി ആറാമതു കൂടാരത്തിൽ നിർദ്ദിഷ്ടസമയത്തുതന്നെ എത്താൻ നിർബന്ധിതനായിരുന്നരിക്കണം. അപകടരഹിതമായി അവരോഹണം ചെയ്തു ആ സമയത്തു കൂടാരത്തിൽ എത്തുന്നതിനു കൃത്യനിഷ്ഠയുള്ള ഒരു നായകനെന്ന നിലയിൽ മാലോറി ശ്രമിക്കാതിരിക്കുകയില്ല എന്നു വേണം ഊഹിക്കുവാൻ.

എങ്ങിനെയായിരുന്നാലും അവർ ശൃംഗാഗ്രസമീപത്തിലെത്തിയെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമാണ്. അതിനു ഊഹാപോഹങ്ങൾ ഒന്നും ആവശ്യവുമില്ല. എവറസ്റ്റ് മഹൽശൃംഗത്തിന്റെ അവർണ്ണമായ ആകർഷണശക്തി മാലോറിയേയും സ്വർശിച്ചിരിക്കുമോ? എവറസ്റ്റിന്റെ ഗാംഭീര്യവും പ്രൗഢതയും മാലോറി നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ആളാണെന്നുള്ളതിനു സന്ദേഹമില്ല. എവറസ്റ്റിന്റെ ആസാദ്യാതീതമായ ഭംഗിയും ചേതോഹരശക്തിയും അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായി അറിഞ്ഞിരുന്നോ? എവറസ്റ്റ് സൂച്യഗ്രം പ്രാപിച്ചപ്പോഴോ അഥവാ പത്തിരുന്നാറടികൂടെ കയറേണ്ടിയിരുന്നപ്പോഴോ ആയിരിക്കാം സമയം നാലുമണിയായി എന്നുള്ള സംഗതി മാലോരിക്കു മനസ്സിലായതെന്നു നമുക്കു സങ്കല്പിക്കാം. മുൻനിശ്ചയാനുസരണം നാലുമണി അവരോഹണത്തിനുള്ള സമയമാണെന്നു ചിന്തിച്ച് പത്തോ നൂറോ ഇരുന്നൂറോ അടി ശൃംഗാഗ്രത്തോടു് സമീപിച്ചതിന്റെ ശേഷം ആ ദൂരംകൂടെ കയറാതെ മാലോറി ഇറങ്ങുമോ? മാലോരിക്കു ഒരുവേള അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അമാനുഷിക മനോനിയന്ത്രണശക്തിയുണ്ടായിരുന്നാൽത്തന്നെയും യൌവ്വനത്തിളപ്പോടുകൂടിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരൻ മിസ്റ്റർ ഫ്രൈർവിൻ അതിനു സമ്മതിക്കുമോ? “എന്തുതന്നെ വന്നാലും വേണ്ടുകില്ല. ഞാൻ മുകളിലേക്കു കയറിയിട്ടേ താഴേത്തേക്കുള്ളു”, എന്നു നിശ്ചയമായും ആ യുവസിംഹം പറയുകയില്ലേ? അപ്രകാരം ഫ്രൈർവിൻ പറഞ്ഞാൽ മാലോറി അതു വിഗണിക്കുന്നതിനു ശക്തനാകുമോ?

ഈ അഭിമതങ്ങളും ചിന്താഗതികളും ചിലർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. കാര്യം ഇതുതന്നെയാണ് പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നത്. കാര്യം എവാർഡ് ശ്രംഗാകർഷണവലയത്തിൽ പെട്ടവനായിരുന്നതുകൊണ്ട് തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരും ആ ആകർഷണസീമയിൽ പെട്ടിരിക്കുമെന്നു ബലമായി വിശ്വസിച്ചു. മാലോരിക്കു ശ്രംഗവിജയത്തിനുള്ള അത്യാകാംക്ഷ അജയ്യമായ തരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. മാലോരിക്കും ഐർവിനും അതുവരെയുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന അനുഭവങ്ങളും വിജയങ്ങളും അവരെ മുൻപോട്ടുതന്നെ നയിച്ചിരിക്കണം.

മാലോരിയും ഐർവിനും അതിവമഹത്തായ എവാർഡ് വിജയം നേടിയിരിക്കണമെന്നും അവർ തിരിയെ ഇറങ്ങിയ അവസരത്തിൽ ഏതോ ആപത്തിലകപ്പെട്ട വിഗതപ്രാണരായിരിക്കുമെന്നും ആണ് കാര്യം സൂക്ഷ്മം വിശ്വസിക്കുന്നത്.

അവർ തിരിയെ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ഒരുവേള രാത്രിയായിപ്പോയി എന്നു സങ്കല്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ഇലക്ട്രിക്കു ലിപങ്ങൾ കൊണ്ട് അടയാളങ്ങൾ കാണിക്കാതിരുന്നത് എന്നു ഒരു സംശയം ജനിക്കുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ കൈവശം വിദ്യുത് ലിപങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള കഥ തന്നെ മറന്നുപോയിരിക്കുമോ? അതോ വഴിതെറ്റിപ്പോയതിന്റെ ശേഷം അപകടചിഹ്നങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത് സുപ്രസിദ്ധനായ ആരോഹണവീരന്മാരെന്ന് തങ്ങളുടെ നിലയ്ക്കു അഭിമാനക്ഷയമായി അവർക്കു തോന്നിയിരിക്കുമോ? ഒരുവേള ലൈറുകൊണ്ടുള്ള അടയാളങ്ങൾ കാണിച്ചാൽ കാര്യം സഹായാർത്ഥം ഉത്തരകോളക്യാമ്പിൽ നിന്നു മുകളിലേക്കു ഒന്നുകൂടെ കയറേണ്ടതായി വരുമെന്നു അവർ അനുമാനിച്ചിരിക്കണം. ആ ഭയങ്കരരാത്രിയിൽ കാര്യം തനിയെ സഹായാർത്ഥം ഉൾഗമനം ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തെ മനഃപൂർവ്വം മരണവക്ത്രത്തിലേക്കു പിടിച്ചു തള്ളുന്നതുപോലെയാക്കിയിരിക്കുമെന്ന് അവർ വിചാരിച്ചിരിക്കണം. യാതൊരുമനുഷ്യനും അവർ നിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തു് ആ രാത്രിയിൽ സഹായാർത്ഥം ചെല്ലുകയെന്നുള്ളതു സാധ്യമല്ല തന്നെ. നാം ഇപ്രകാരം എന്തിനധികം വിസ്തരിക്കുന്നു. മാലോരിയും ഐർവിനും അവരുടെ സകല ശക്തികളും പരമാണുക്കൾപോലും ജീവന്റെ അവസാന അണുപോലും ഉപയോഗിച്ച് യുദ്ധം ചെയ്തു.

യുക്തമെന്നു. നാം ആ സംഗതി പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുമെന്ന് അവർക്കു ബോധവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ധാരണയോടുകൂടെ അവർ വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തിരിക്കണം.

അവർ എവിടെവെച്ച് എപ്പോൾ എങ്ങനെ മരിച്ചു എന്ന് നമുക്കു ഭജനമല്ല. അവർ എവറസ്റ്റിന്റെ മുകൾ മുകളായി നിത്യനിരയിൽ ലയിക്കുന്നു. ഇത്രയും ഉയരത്തിൽ അനന്ത ശയനം ചെയ്യുന്നതിനു അവർക്കു ലാഭം ഭൂലോകത്തിൽ യാതൊരു ജീവപ്രാണിക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ല. എവറസ്റ്റ് അവരുടെ ശരീരങ്ങളെ കീഴടക്കിക്കളഞ്ഞു. മരണമില്ലാത്തതും അക്ഷയമായതും ആയ അവരുടെ മാനസിക പ്രചോദനത്തെ—ആത്മീയ ചൈതന്യത്തെ—കീഴടക്കുന്നതിനു ഒരു എവറസ്റ്റിനോ പത്തു സഹസ്രം എവറസ്റ്റ് കൾക്കൊ സാധിക്കുകയില്ല. പർവ്വതാരോഹണരക്തസാക്ഷികളായ മാലോറിയുടെയും ഐർവിന്റെയും മഹൽനാമങ്ങളെ മനസ്സിൽ വിചാരിക്കാതെ—അവരുടെ ദിവ്യചൈതന്യത്തെ നമസ്കരിക്കാതെ—ഇനി ആരെങ്കിലും എവറസ്റ്റ് തരണം ആരംഭിക്കുമോ?

അദ്ധ്യായം ൨൭.

ബഹുമാതി.

എവറസ്റ്റാരോഹണസംരംഭത്തിന്റെ ശോചനീയമായ പത്ത്വസാനവാത്ത് ഭൂലോകമെങ്ങും പരക്കുകയും എല്ലാവരും അനുശോചിക്കുകയും ചെയ്തു. വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ച അംഗങ്ങളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും പത്ത്വസ സംഘത്തിനും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അനുശോചനസന്ദേശങ്ങൾ അയച്ചു. മാലോറിയുടെയും ഐർവിന്റെയും മരണവൃത്താന്തങ്ങൾ വിശദമായി അറിയുന്നതിനു എവറസ്റ്റ് ശൃംഗക്കമ്മറിയിലെ ഒരു സാമാജികനെ തിരുമുമ്പിൽ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി നേരിട്ടു വിവരങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ജീവഹാനിക്ക് ഇടയായ അത്യാഹിതം എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു എന്നറിയുന്നതിന് തിരുമനസ്സിനു പ്രത്യേകം ജിജ്ഞാസയുണ്ടായിരുന്നു. അ

ത്വാഹിതം സംഭവിച്ചയുടനെ നോർട്ടൻ വളരെ ചുരുക്കമായ ഒരു കമ്പിസന്ദേശം മാത്രമാണ് തട്ടകിയിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കയച്ചത്. മരണവൃത്താന്തങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിശദമായി ഒരു കമ്പി പിന്നാലെ അടിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ കമ്പി കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഏതോ യാദൃശ്ചികാപകടത്തിൽപെട്ട മാലോറിയും ഐർവിനും മരിച്ചുപോയി എന്നാണ് ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ളവർ ധരിച്ചത്. ഇവർ രണ്ടുപേരും തനിയെ മഹാവിജയത്തിനായി മുകളിലേക്കു കയറിയ കഥ അവരഞ്ഞിരുന്നില്ല.

വിശദമായ കമ്പിവാർത്ത വന്നപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും തെല്ലൊരാശ്വാസം ഉണ്ടായി. ലോകത്തിലുള്ള സകല മനുഷ്യരേക്കാൾ ഏറ്റവും ഉയരത്തിൽ കയറിയവർ അവരെന്നും അവർ മരിച്ചെങ്കിലും വിജയശ്രീയോടുകൂടിയാണ്. ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞതെന്നും അറിഞ്ഞതാണ് അല്പം ആശ്വാസദായകമായിത്തീർന്നത്. നോർട്ടനും സോമർവെല്ലിനും 28000 അടിയിലധികം കയറുന്നതിനു സാധിച്ചു എന്നുള്ളവിവരവും കമ്പിമാർക്കും ധരിപ്പിച്ചിരുന്നു. മാലോറിയുടെയും ഐർവിന്റെയും ജീവൻ വൃഥാ നഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ഇതുവരെ ലോകത്തിൽ ആർക്കും സാധിക്കാത്തതായ ഒരു മഹാവീര്യകൃത്യം ചെയ്തിട്ടാണ് അവർ മരിച്ചത്. ഭൂലോകത്തിലെ ഏറ്റവും സമർത്ഥനാരായ ആരോഹകനാണെന്ന സ്തുത്യർഹമായ നാമധേയം അവർ നേടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അനന്തരം അവർ മരിച്ചെങ്കിൽ എന്താണ് ചേരിക്കാനുള്ളത്?

ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുള്ള പദ്മതാരോഹണ സമാജങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം ആൽപ്പയിൻക്ലബിനും ലണ്ടൻരാജകീയഭൂമിശാസ്ത്രസൊസൈറ്റിറിക്കും അസംഖ്യം അനുശോചന സന്ദേശങ്ങളും സഹതാപലേഖനങ്ങളും ലഭിച്ചു. മാലോറിയുടെയും ഐർവിന്റെയും സ്വഭേദമായ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ബർക്കൻഹെഡ് എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു അവരുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം സ്മാരകകർമ്മങ്ങൾ നടത്തി. ഇതുകൂടാതെ കെയിംബ്രിജിലെ മഗ്ഡലൻ കോളജിലും, കാക്സ്ഫോർഡിലെ മെർട്ടൻ കോളജിലും ഈ മഹനീയനാർക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേക കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. പയ്യൂറനസംഘം തിരിയെ ഇംഗ്ലണ്ടിലെത്തിയപ്പോൾ ഡയറക്ടറുടെ ഹെഡ്ക്വാർട്ടേഴ്സിൽനിന്നും ഉത്സാഹപരമായി ലണ്ടൻപട്ടണത്തിലെ പ്രഖ്യാതദേവാലയമായ സെന്ററു

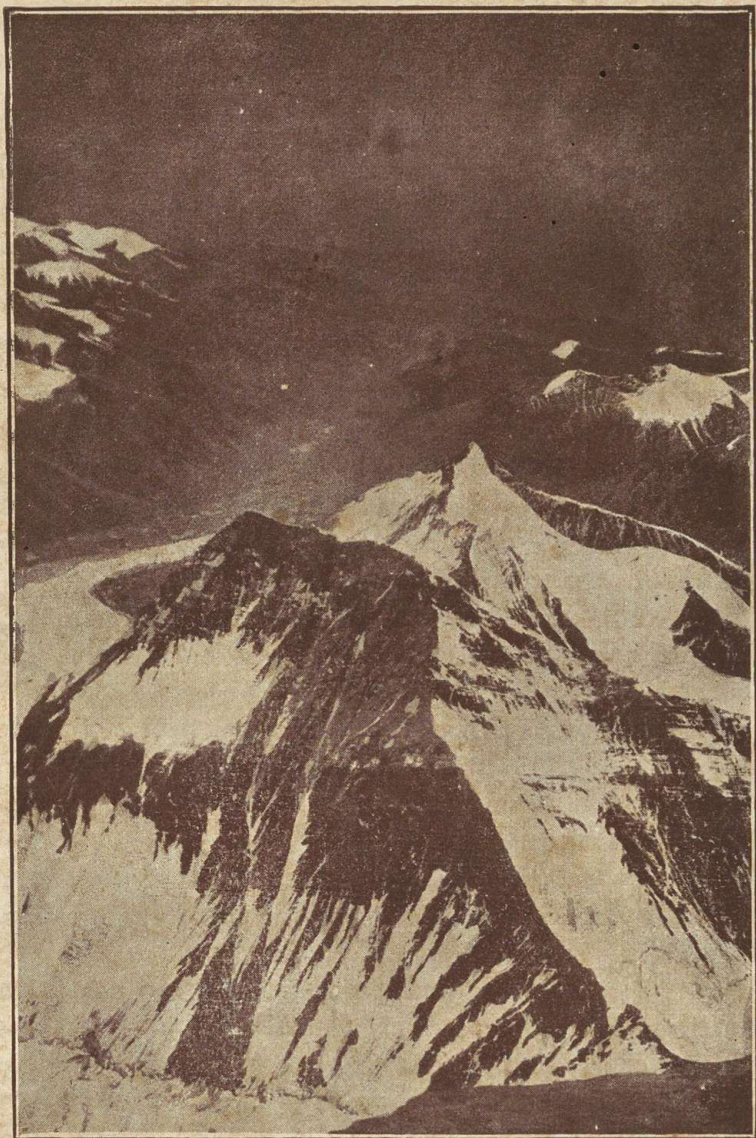

Photo by Dr. Somervell.

എവറസ്റ്റ് ശൃംഗത്തിൽ 28,000 അടി ഉയരത്തിൽനിന്ന് ഉത്തരഭാഗ
ത്തേക്കു നോക്കിയാൽ കാണുന്ന കാഴ്ച.

(By kind permission of Dr. Somervell.)

പോൾസ് കത്തിളവിൽ വെച്ച് ഇംഗ്ലീഷ് ജനതയുടെ ആകമാന നാമത്തിൽ ബഹുമാനസ്തുതനാക്കർഹരായ യശ്ശഃശരീരനാക്കു വേണ്ടി മതാചാരസമ്പന്നമായ ഒരു മഹൽക്കർമ്മവും നടത്തി.

ഈ മഹാമഹൽക്കർമ്മത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു ജോർജ്ജ് പഞ്ചമൻ തിരുമേനിയുടെയും, അലക്സാണ്ടറാ റാണി, വെയിത്തിലെ രാജകുമാരൻ, യോക്കിലെ പ്രഭു, കൊണ്ണോട്ടിലെ ആർതർ രാജകുമാരൻ എന്നീ തിരുമേനിമാരുടെയും പ്രതിനിധികൾ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ജനറൽ ബ്ലൂസ്, കണ്ണൽനോർത്ത് മൂസ് എവറസ്റ്റ് ആരോഹണസംഘങ്ങളിലേയും സാമാജികന്മാർ, രാജകീയ ഭൂമിശാസ്ത്രസൊസൈറ്റിയുടെ കൗതൂഹ്യഹണസമിതിയംഗങ്ങൾ, പ്രസ്തുതസംഘം പ്രസിഡണ്ട് ആൽപയിൻ ക്ലബിലേയും തദ്ദേശജനങ്ങളിലേയും അംഗങ്ങൾ, അസംബ്ലിപൊതുജനങ്ങൾ ആദിയായി വളരെ വമ്പിച്ച ഒരു ജനതതി ഈ തിരുക്കർമ്മങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കുകളായി. സെൻറുപോൾസ് ഭേവാലത്തിലെ പ്രധാന പുരോഹിതനായ ഡീൻ തന്നെയായിരുന്നു പ്രധാന കാർമ്മികൻ. എവറസ്റ്റ് കമ്മറിയുടെ പ്രത്യേക അഭ്യർത്ഥനാനുസരണം ചെസ്റ്ററിലെ മെത്രാൻ ഡോക്ടർ പാജെറ്റ് ഒരു അനുശോചനപത്രം വായിച്ച് ആ മഹൽ സദസ്സിന് സമർപ്പിച്ചു. എവറസ്റ്റ് പർവ്വതസംഘ കത്താക്കന്മാരുടെയും സംഘാംഗങ്ങളുടെയും ഹൃദയവേദികകളിൽ തിങ്ങിവിങ്ങിയിരുന്ന ആശയങ്ങളും വികാരങ്ങളും അദ്ദേഹം ഹൃദയസ്ഫുർത്തവിയോടെ അനുശോചനപത്രത്തിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ 1924 ഡിസംബർമാസത്തിലെ ഭൂമിശാസ്ത്രമാസികയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി.

മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മാലോറിയുടെയും ഹെൻറിവിന്റെയും കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവിടെ ആഗതരായ എല്ലാവർക്കും നന്ദിപറകയും ഭാഗ്യസ്തുതനാക്കർഹരായ ആ ആരോഹകന്മാരുടെ സ്വഭാവമാഹാരത്വങ്ങളെപ്പറ്റി സുലീർഘം വിസ്തരിക്കുകയും അനന്തരം ബർക്കൻഹെഡിൽ വെച്ച് ആരോഹകന്മാരുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം പ്രത്യേകമായി കൂടുന്ന അനുശോചന മഹായോഗത്തിൽ എല്ലാവരും സംബന്ധിക്കണമെന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹത്തെ പ്രകടമായി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. മാലോറിയുടെ സമസ്തഷ്ടിസ്നേഹത്തെപ്പറ്റിയും വിനയ സമർപ്പിതവും ഭക്തിപുരസ്സരവുമായ ജീവിതരീതിയെക്കുറിച്ചും അ

ദേഹം വളരെ ശ്ലാഘിച്ചു സംസാരിച്ചു. അവരുടെ എവറസ്റ്റാ ഓഫറോളമാ വെറും ഭൗമികമായ സാഹസികവൃത്തിയുടെ പ്രചോദനംകൊണ്ടുമാത്രം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും പ്രത്യുത അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികപ്രേരണയുടെ ഫലമായി സംജാതമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചു. ഡെയും, നിസ്വാർത്ഥത കുതുഹലമനോഭാവം സമഭാവന അനുഭാവം ആലിയായ മഹൽ ഗുണങ്ങൾ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കുമാലോരിയേയും ഐർവിനേയുംപോലെ ലഭിക്കുവാൻ ഇടയില്ലെന്നും വീരസ്വർഗ്ഗമെന്ന മഹാരഥന്മാരുടെ മഹനീയാദർശങ്ങൾ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ജനതയിൽ മാർഗ്ഗദർശകമായിരിക്കട്ടെ എന്നും അദ്ദേഹം തുടർന്നു പ്രസ്താവിച്ചു.

മാലോറിയും ഐർവിനും ജീവിതകാലത്തു ഉത്തമസ്നേഹിതന്മാരായി വർത്തിച്ചതിനാൽ ദൈവം അവരെ മരണത്തിലും വേർപെടുത്തിയില്ല. ഈ മഹാഭാഗ്യം വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടുമാത്രമേ മനുഷ്യർക്കു ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

അല്ലനേരത്തേക്കു മൂടൽമഞ്ഞുമാറി. അവർ അത്യുന്നതങ്ങളിലേക്കു സത്പഥമായി പ്രയാണം ചെയ്യുന്നത് കാര്യം അസ്പഷ്ടമായിക്കണ്ടു. അതാണ് അവരെക്കുറിച്ചുള്ള അവസാന അറിവ്. അവർ ശൃംഗാഗ്രത്തിലെത്തിയോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതു ഇന്നും ഒരു കടങ്കഥയായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. ഒരു കാലത്തുവല്ലവരും ഈ കടങ്കഥയുടെ ഉത്തരം കണ്ടുപിടിച്ചേക്കാം. എങ്കിലും ഭയങ്കരനായ പർവ്വതം ഗംഭീരമായ മൗനംതന്നെ അവ ലംബിക്കുന്നു.

ഇവരുടെ അവസാന ആരോഹണശ്രമവും അതിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഗഹനമായ രഹസ്യവും വെറും ഒരു പർവ്വതാരോഹണശ്രമത്തെ കാണിക്കുന്നതായി മാത്രം കരുതിയാൽപോരാ. എവറസ്റ്റ് കയറാനുള്ള അവരുടെ ശ്രമം മരണത്തിൽ കൂടെ നിത്യജീവിതത്തിലേക്കുള്ള കയറ്റമായിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിന്റെ സന്നിധാനത്തിലേക്കുള്ള ആരോഹണമായിരുന്നു അത് എന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ ഭയചിത്രഭംഗമില്ല.

സെൻറുപോൾസ് ദേവാലയത്തിലെ കമ്മീഷൻ കൗൺസൽ കളോബർ 17-ാംനു ഭൂമിശാസ്ത്രസൊസൈറ്റിയുടെയും ആൽപയിൻ ക്ലബിന്റെയും ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ആൽബർട്ട് ഹാളിൽ വച്ച് റൊനാൾഡ് ഷേ പ്രഭുവിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു മ

ഹായോഗംകൂടി. ഈ യോഗത്തിൽ ജെനറൽ ബ്ലാസ്സ്, നോർട്ടൻ, ക്രാഡൽ ജിയോഫ്റേബ്സ് ആദിയായി അനേകം മഹാനാർ ഉജ്വലത്തായ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തു. ഈ മഹായോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന എല്ലാവരും അദ്ധ്യക്ഷന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം എഴുന്നേറ്റു കരേണേരും മൗനമായി നിന്നു മരിച്ചവരുടെ പേരിലുള്ള ബഹുമാനം പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

ഇംഗ്ലണ്ട് അവളുടെ വീരസന്താനങ്ങൾക്കു നൽകിയ ബഹുമതിയുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്തവിവരം മാത്രമാണിത്. മാലോറി കെയിംബ്രിഡ്ജ് സർവ്വകലാശാലയിലെ ഒരു അദ്ധ്യാപകനും, ഐർവിൻ ഓക്സ്ഫോർഡിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുമായിരുന്നു. അവർ ഇംഗ്ലണ്ടിന് ബഹുമതിസമ്പാദിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടു അവരെ ബഹുമാനിച്ചു. ലോകം അവരെ അനവരതം സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യും.

അദ്ധ്യായം ൨൮.

വിധിക്കപ്പെട്ട പർവ്വതം.

1924-ലെ പത്മനസംഘത്തിനു എവറസ്റ്റ് ശൃംഗം സമീപത്തിലെത്താൻ സാധിച്ചു എന്നുള്ളത് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പർവ്വതത്തെയും ആരോഹണവിധേയമാണെന്നുള്ളതിന് മതിയായ തെളിവാണ്. ആകൃതികൊണ്ടോ പ്രകൃതികൊണ്ടോ എവറസ്റ്റ് രീരെ അപ്രാപ്യമായി സംഘത്തിനു തോന്നിയില്ല. ഭൂലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പൊക്കംകൂടിയ ഈ പർവ്വതം എന്തുനതിനു മതിയായ ശരീരശക്തിയും മനുഷ്യക്കുണ്ടെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഈ പത്മനസംഘം ലോകസമക്ഷം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്രയുംകാഴ്ചങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു പത്മനേപഷണം അവസാനിപ്പിക്കരുതോ? എവറസ്റ്റിനെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ ലഭ്യമായിരിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ ശാസ്ത്രോപയോഗത്തിന് ധാരാളം മതിയാകും. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇനിയും ഈ മാതിരി ആരോഹണ സംരംഭങ്ങൾ വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുകയല്ല ബലിപൂർവ്വകമായിട്ടുള്ളത്?

ഈ പ്രശ്നത്തിനു യുക്തിയോ ജ്ഞാനമോ എന്തുമു

പടി പറഞ്ഞാലും മനുഷ്യഹൃദയം—മനുഷ്യന്റെ അദ്ധ്യാത്മിക പ്രചോദനം— ഉജ്ജ്വലമായൊരു “ഇനിയുംപോകണം” എന്നു തന്നെ മുക്തകണ്ഠം ശക്തിയുക്തം ഉത്തരം പറയും, ആരോഹണ ശ്രമം ഒന്നാലും ഉപേക്ഷിക്കാൻ പാടില്ല. നമ്മുടെ ജീവിതം വിജ്ഞാനംകൊണ്ടു മാത്രം തൃപ്തിയടയുന്ന ഒന്നല്ല. ശാസ്ത്രം ഒരു വേള ഇത്രയുംകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെട്ടുമായിരിക്കും. എന്നാൽ മനുഷ്യവൈതന്യം ഇതുകൊണ്ടു അണുമാത്രവും തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല. പയ്യടനസംഘം രൂപീകൃതമായത് ശാസ്ത്രസംബന്ധമായ വിജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നതിനല്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ ആത്മാവിനു സമാധാനം വേണമെങ്കിൽ—ഹൃദയത്തിന് ആശ്വാസം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ—മനസ്സിനു സംതൃപ്തിയുളവാകണമെങ്കിൽ—എവറസ്റ്റ് ശൃംഗോപരിയിൽ എത്തുകതന്നെവേണം.

ഇനിയും ഈദൃശശ്രമങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടേണ്ടാ എന്നു നിരോധിക്കുന്നതിനു വല്ലവർക്കും അവകാശമുണ്ടെങ്കിൽ അതു ശ്രംഗാഗ്രത്തിനു സമീപം എത്തിയിട്ട് തിരിയെ ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നവർക്കു തന്നെയാണ്. അവർ ഈ ഉദ്യമത്തിലെ പ്രതിബന്ധങ്ങളും അപകടങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളും എല്ലാം നന്നായി മനസ്സിലാക്കുകയും സഹിക്കുകയും ചെയ്തവരാണ്. അവരുടെ സഹചരന്മാരുടെ ജീവനൊത്തന്നെ എവറസ്റ്റ് പാദത്തിൽ ബലി അർപ്പിച്ചിട്ടാണ് അവർ വന്നിരിക്കുന്നത്. എന്നിട്ടും കർമ്മശൂന്യരായ ഈ ആരോഹണശ്രേഷ്ഠന്മാർ—അവരുടെ ഭയാനകമായ അനുഭവങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ—“വീണ്ടുംശ്രമിക്കുക” എന്ന പദഭയങ്ങളെ ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചു പറയുകയുണ്ടായി. പയ്യടനസംഘം ഉപേക്ഷിക്കുകയെന്നത് അവർക്കു അരണിമിഷ്ണരേതേഴു പോലും ചിന്തിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു സംഗതിയാണ്. പയ്യടനം കഴിഞ്ഞു തിരിയെ ഇറങ്ങിയ അവസരത്തിൽ ഒന്നുകൂടെ ശ്രമിച്ചുനോക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ആരോഹകന്മാർ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു കമ്പി അടിച്ചിരുന്നു. ആരോഹകന്മാരുടെ പ്രത്യാഗമവേളയിൽ ഇൻഡ്യയിലെത്തുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ എല്ലാവരും കൂടെ ഒന്നിച്ചിരുന്നു ഇനിയും പോകുന്നതായ എവറസ്റ്റ് തരണസംഘത്തിനു ഉപയോഗയോഗ്യമായിത്തീരുന്നതിലേക്കു അവരുടെ അനുഭവങ്ങളും സംഘടനാ രീതികളും ആരോഹണപദ്ധതികളും എല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി.

ടിബറ്റൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അനുമതി ലഭിക്കാനുള്ള

പ്രയാസംകൊണ്ട് നാലാമതു പയ്യടനസംഘരൂപീകരണ ശ്രമം ഇനിയും പ്രായോഗികമായിട്ടില്ല. ആണ്ടു തോറും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നും വലിയ പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അനേകം പേരടങ്ങിയ പയ്യടനസംഘങ്ങൾ വരുന്നതിന്റെ യഥാർത്ഥമായ ഉദ്ദേശ്യം വെറും പച്ചതാരോഹണംമാത്രമല്ലെന്നും പ്രത്യുത മറ്റു ഏതോ ഗുരുമായ രാഷ്ട്രീയോദ്ദേശ്യങ്ങൾ ഇതിൽ അന്തർലീനമായിട്ടുണ്ടെന്നും ആണ് ബുദ്ധിശാലികളായ ടി. ബാറുകാർ അനുമാനിക്കുന്നത്. പർവതപംക്തികളുടെ ഇടയിൽ കൂടെയും സാനപ്രദേശങ്ങളിൽകൂടെയും മറ്റും ഒളിച്ചുപാത്തും നടക്കയും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു നീപ്പാളരാജ്യത്തേക്കു കണ്ണാടിക്കയും ഒക്കെ ചെയ്യുന്നതിൽ എന്തോ രഹസ്യമായ ഉദ്ദേശമുണ്ടെന്നു അവർ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. കൂടാതെ ആരോഹണസംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്തുതന്നെയായാലും ധ്വജരായുടെ എവറസ്റ്റ് വിജയശ്രമം ഭേദനാക്കു തീരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല എന്നുള്ള സംഗതി അവർക്കു പുണ്യബോധ്യവുമായിട്ടുണ്ട്. പതിമൂന്നു ചുമട്ടുകാരുടെ ജീവൻ ഭേദകോപത്തിനിരയായി നശിച്ചില്ലേ? ടിബറ്റുകാരുടെ വിശ്വാസം ഇപ്രകാരമിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നു അനുവാദം ലഭിക്കുക സുകരമല്ല. ഇപ്പോൾ എവറസ്റ്റ് തരണശ്രമത്തിനു ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുന്നതു ടിബറ്റുകാരാണ്. ഇനിയും വളരെ നാളത്തേക്കു അവർ അനുമതി നൾകാതെയിരിക്കാനും മതി (1932—മാണ്ടു ടിബറ്റുകാർ ഇംഗ്ലീഷ് പയ്യടനസംഘത്തിനു എവറസ്റ്റ് കയറാനുള്ള അനുമതി നൾകി. ഇതനുസരിച്ചാണ് 1933—ലെ പയ്യടനസംഘം പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.) ഏതെല്ലാം വൈഷമ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായാലും ഒടുവിൽ മനുഷ്യന്റെ ആഗ്രഹപൂർത്തിയുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. ഒന്നോ രണ്ടോ അതിലധികമോ പയ്യടന സംഘങ്ങൾ ഇനിയും പോകേണ്ടതായി വന്നേക്കാം. എന്നാൽ ഒരിക്കൽ നിശ്ചയമായും—കണക്കു ശാസ്ത്രം പോലെ കണിശമായി—മനുഷ്യൻ എവറസ്റ്റ് വിജയം ഹസ്തഗതമാകുമെന്ന് നിശ്ചിതം പ്രവചിക്കാം.

എവറസ്റ്റ് ഇപ്പോഴും പ്രൗഢനായും, ഗംഭീരനായും, അജയ്യനായും തന്നെ നില്ക്കുന്നു. ഹിമാലയ പ്രാന്തങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഭീരുക്കളായ ആളുകൾ എവറസ്റ്റിനോടടുക്കു തീർന്നു ഭയപ്പെടുന്നു. എപ്പോഴെങ്കിലും സാധിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചാൽ എവറസ്റ്റ് ഗുത്തിലെത്തുന്നതിനുള്ള കായദാർഢ്യം അവ

കണ്ടു. പക്ഷെ അവർക്കു സാഹസികോല്പത്തിനുള്ള ഉന്മേഷമോ വൈതന്യമോ ലേശംപോലുമില്ല. ഇംഗ്ലീഷുകാർ എവറസ്റ്റ് കീഴടക്കാൻ മുതിർന്നിട്ട്, അവരെ ഹിമാലയഭേവനാർ നിഷ്പ്രയാസം നിഷ്കുരുണം ഹിംസിക്കയും പലായനം ചെയ്യിക്കയും ചെയ്ത കഥ പറഞ്ഞു പരത്തുകയും രസിക്കയും ചെയ്ക മാത്രമാണ് ഹിമാലയ പരിസരവാസികളായ ജനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. എന്തെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചാലും, പ്രചരിപ്പിച്ചാലും, എവറസ്റ്റിന്റെ വിധിത്തീപ്പ് ലേഖനം ചെയ്ത കഴിഞ്ഞുപോയി.

എവറസ്റ്റിനെ കീഴടക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

മനുഷ്യൻ അവന്റെ അഹങ്കാരപൂർണ്ണമായ ശിരസിനെ പവുട്ടിത്താഴ്ത്തുമെന്നുള്ളതിന് ലേശവും സംശയം വേണ്ട. അവന്റെ ഗുഹ്യാർകളിലേക്കുള്ള രഹസ്യമാർഗ്ഗങ്ങളെ മനുഷ്യൻ കണ്ടുപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എവറസ്റ്റിന്റെ സംരക്ഷണമാരായ മഞ്ഞിന്റേയും, തണുപ്പിന്റേയും, മാരുതവീരന്റേയും ശക്തിയുടെ പരമകാഷ്ഠ തന്നെ മനുഷ്യൻ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. മനുഷ്യന്റെ ശക്തിയും, ജനനവും പ്രാഭവവും, പാടവവും, അനുഭവവും വർദ്ധിച്ചു തന്നെ വരുന്നു എന്നും, എന്നാൽ എവറസ്റ്റിന്റെ സ്വയരക്ഷാശക്തിയും സൈനികബലവും, യാതൊരു വർദ്ധനവും കൂടാതെ ഒരു പരിമാണത്തിൽ നിശ്ചിതമായി മാത്രം ഇരിക്കുന്നു എന്നുമുള്ള സംഗതി മനുഷ്യൻ നന്നായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യൻ ഓരോ പുതിയ ആരോഹണപദ്ധതികൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും, ഓരോ വിഘാതങ്ങളേയും തരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള നവീന ഉപായങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതനുസരിച്ച്, എവറസ്റ്റിന് അവന്റെ ഉയരം വർദ്ധിക്കുന്നതിനോ, ശൈത്യം കഠിനതരമാക്കുന്നതിനോ, മാരുതപ്രവാഹശക്തി പൂർവ്വാപരി ഏല്പാമാക്കുന്നതിനോ ഭയനാളം സാധിക്കയില്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യനോ? അവൻ അടുത്ത പ്രാവശ്യം പോകുമ്പോൾ മുൻപു പോയതിനേക്കാൾ വളരെ വ്യത്യസ്തനായി കാണപ്പെടും. കൂടുതൽ ജ്ഞാനവും, പരിചയവും, ഉത്സാഹവും, നവീന പദ്ധതികളും അപ്പോൾ അവനേ അനുഗമിക്കും. മൂന്നാമതു സംഘത്തിന് 27000 അടി ഉയരത്തിൽ ഒരു കൂടാരം സ്ഥാപിക്കുവാൻ സാധിച്ചു എന്നറിയുമ്പോൾ നാലാമത് സംഘം നിശ്ചയമായും അതിരപരിയായി ഒരു കൂടാരം അടിക്കും. 28000 അടിയിലധികം കയറാൻ സാധിച്ച മനുഷ്യനെ അവസാനത്തെ

എണ്ണരോ, തൊള്ളായിരമോ അടി ഉയരം ഭയപ്പെടുത്തുമോ? അൻപതു കൊല്ലം മുമ്പ് മനുഷ്യൻ 21000 അടിയിൽ കൂടുതൽ ഉയരം കയറിച്ചിരുന്നില്ല. പിന്നീട് 23000 കയറി. അന്നന്തരം 24600 കയറി. അതു കഴിഞ്ഞ് 27000 കയറി. ഇപ്പോഴിതാ 28000 വും കയറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അവൻ 29000 കയറുക തന്നെ ചെയ്യും.

കാഡലിന്റെ അനുഭവങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി നോക്കുന്ന പക്ഷം ഇക്കാര്യം സുനിശ്ചിതം തന്നെയാണ്. എവറസ്റ്റിന്റെ സുകലശക്തികളുമുപയോഗിച്ചുള്ള എതിർപ്പിന്റെ വിഷമതകൾ കാഡൽ സഹിച്ചു. സോമർവെൽ, നോർട്ടൻ, ആദിയായവരേപ്പോലെ ചുട്ടുകാരുടെ ജീവരക്ഷാത്മമുള്ള ക്ലേശഭ്രയിഷ്ടമായ ഉദ്ധാരണ സംരംഭങ്ങളിലേപ്പെട്ട്, സാരമായ ആരോഗ്യഹാനിയൊന്നും കാഡലിനു സംഭവിച്ചില്ല. എങ്കിലും എവറസ്റ്റിനു കഴിവുള്ളിടത്തോളം തണുപ്പും കാര്യം പ്രയോഗിച്ച് കാഡലിനെ പരീക്ഷിച്ചു നോക്കി. ഒരു വിദഗ്ദ്ധനായ ആരോഹകൻ എവറസ്റ്റിന്റെ ആക്രമങ്ങളെ എത്രമാത്രം തടക്കാമെന്നുള്ളതിന് കാഡൽ ഒരുദാഹരണമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭവം എന്തെന്നു പരിശോധിക്കാം.

മേയ് 31-ാം തീയതിക്കും, ജൂൺ 11-ാം തീയതിക്കും, ഇടയ്ക്ക 21000 അടിയ്ക്കും 23000 അടിയ്ക്കും മദ്ധ്യയായി അദ്ദേഹം മൂന്നു പ്രാവശ്യം കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്തു. എവറസ്റ്റാഭോഹണസംരംഭങ്ങൾക്കു മുൻപായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതു തന്നെ ഒരു മഹാവിജയമായിക്കരുതുമായിരുന്നു. മൂന്നാമതു സംഘത്തിന് 23000 അടി ഉയരത്തിൽ കയറാൻ സാധിച്ചു എന്നു തന്നെയല്ല അവിടത്തെ കൂടാരം മുകളിലേയ്ക്കുള്ള കയറ്റത്തിന് ഒരു അടിസ്ഥാനമായി കൂടിയും ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് സാധിച്ചു. 23000 അടി ഉയരത്തിനു മുകളിലുള്ള കാഡലിന്റെ വിജയങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്ലാഘനീയങ്ങൾ തന്നെയാണ്. 26800 അടികിലുള്ള കൂടാരത്തിലേക്കു അദ്ദേഹം രണ്ടു പ്രാവശ്യം കയറി. 27000 അടിവരെ എത്തിയ ആരോഹണം അദ്ദേഹം രണ്ടു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചു. ഇതെല്ലാം നടത്തിയത് തുടർച്ചയായ നാലു ദിവസങ്ങളിലുമാണ്. ഉഗ്രമായ വാതകോപമുള്ള സമയത്ത് ഭാരമേറിയ പ്രാണവായുക്കുഴലുകൾ കൂടെ വഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഒടുവിൽ കയറിയത്. കാഡൽ അത്യുയര തരണങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നതുടർച്ചയായ 12 ദിവസങ്ങളിൽ ഒരുദിവ

സംമാത്രമേ 23000 അടി ഉയരത്തിനു താഴെ കഴിച്ചു കൂട്ടിയിട്ടുള്ളൂ എന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമായ മറ്റൊരു പ്രധാനസംഗതിയാണ്. 25000 അടി ഉയരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു രണ്ടു ദിവസം മുഴുവനും താമസിക്കുന്നതിന് സാധിച്ചു.

ഈ സ്ഥിതിക്ക് മാലോറിയും ഐർവിനും അപ്രത്യക്ഷരായ അവസാനദിവസം ഓഡൽ 6-ാമതു കൂടാരത്തിൽ നിന്നും (26800 അടി ഉയരത്തിൽ) ഉത്തരഭോളകൂടാരത്തിലേക്കു പിൻതിരിയാതെ 6-ാമതു കൂടാരത്തിൽത്തന്നെ താമസിച്ചിട്ട് അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ ഏവറസ്സഗുത്തിലെത്തുന്നതിന് ശ്രമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും മുകളിലെത്തുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് സംശയമുണ്ടോ? 6-ാമതു കൂടാരത്തിൽ നിന്ന് 4-ാമതു കൂടാരത്തിലേക്കിറങ്ങിയിട്ട്, ഭാരമേറിയ പ്രാണവായു ഉപകരണങ്ങളും മറ്റും വഹിച്ചുകൊണ്ടു തിരികെ ഉൾമായ കാരുള്ളപ്പോൾ 6-ാമതു കൂടാരത്തിലേക്കു തന്നെ വന്ന് അവിടെ നിന്നും കുറേക്കൂടെ കയറുന്നതിനു സാധിച്ച ഓഡലിന്—മാലോറിയെക്കാണാതായ ദിവസം 6-ാമതു കൂടാരത്തിൽത്തന്നെ താമസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ—അന്നേദിവസം ശിഷ്യമുള്ള ഉയരംകൂടെ കയറി വിജയമടയുന്നതിനു സാദ്ധ്യമാകുമായിരുന്നു. 27000 അടി ഉയരത്തിൽ നിന്നു 23000 അടിയിലേക്കും അവിടെ നിന്നു വീണ്ടും 27000 അടിയിലേക്കും ഇറങ്ങുന്നതിനും കയറുന്നതിനും സാധിച്ച സ്ഥിതിക്കു 27000 അടിയിങ്കൽനിന്നു തിരികെ ഇറങ്ങാതെ ശ്രമിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ 29000 അടിയിങ്കൽത്തന്നെ എത്താമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു സന്ദേഹമില്ല.

സോമർവെൽ 28000 അടി ഉയരം കയറി. നോർട്ടൻ 28100 അടി കയറി. ഓഡൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം 27000 അടിയിലധികം കയറി. ഏകദേശം 27000 അടിയോളം ഉയരം വരെ ചുമട്ടുകാർ ചുമട്ടുകളുംകയറി. ഈ സംഗതികളെല്ലാം ഭിത്തിയ പയ്യടനസംഘം കണ്ടുപിടിച്ചതായ തത്വത്തെ—അത്യുയര ഭൂപ്രകൃതി സ്ഥിതികളോട് ക്രമേണ മനുഷ്യന്റെ ശരീരം അനുയോജ്യമായി ഭവിച്ചുകൊള്ളുമെന്നുള്ള തത്വത്തെ—സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും വിശദീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മനുഷ്യശരീരം സ്വതഃ വ്യത്യസ്ഥപരിതസ്ഥിതികൾക്കനുയോജ്യമായിത്തീർന്നുകൊള്ളുമെന്നുള്ളതിനു ഇനി യാതൊരു സംശയവുമുണ്ടോ. കൂടാതെ മനുഷ്യന്റെ മനസ്സും, ശരീരസ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചു വ്യതിപലിച്ചുകൊള്ളുമെന്നും ഈ പയ്യടനസംഘം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കു

ന്നുണ്ട്. അസാധ്യമെന്നു കരുതുന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു പ്രാവശ്യം കയറാൻ സാധിച്ചാൽ പിന്നീട് അവിടെ കയറുകയെന്നുള്ളത് സാമാന്യം ആർക്കും സാധിക്കുന്നതും സാധാരണമായിത്തീരുന്നതുമാണ്. ആരെങ്കിലും ഒരാൾക്കു കയറിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് അതു ഒരു സാധാരണകാര്യമായി മാത്രമെ ഇതരജനങ്ങൾ കരുതുകയുള്ളൂ. കയറാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തു എപ്രകാരമെങ്കിലും കയറി കഴിയുമ്പോൾ പിന്നീട് അവിടെനിന്നു വീണ്ടും കുറെക്കൂടെ ഉയരത്തിലേക്കു കയറുന്നതിനു മനുഷ്യനു പ്രകൃത്യാ ഒരാഗ്രഹം ജനിക്കുന്നു. ചുമട്ടുകാർ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം 27000 അടിയിലേക്കു ചുമട്ടുകളുംകൊണ്ടു കയറിയപ്പോഴത്തെ അനുഭവം ഇതായിരുന്നു. ഒരു സംഘം ചുമട്ടുകാർ 27000 അടിയുയരത്തിൽ എത്താൻ കഴിഞ്ഞു എന്നു അറിഞ്ഞപ്പോൾ മറ്റൊരു സംഘത്തിനു അതു നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കാവുന്ന ഒരു സാധാരണസംഗതിയായിത്തീർന്നി. രണ്ടാമതു കയറിയ ചുമട്ടുകാർ 27000 അടിയുയരംവരെ ചുമട്ടുകളും കൊണ്ടുകയറാൻ സാധിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ള സംശയങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം മുകളിലേക്കു മുകളിലേക്കു കയറുന്നതനുസരിച്ചു മനസ്സിന്റെ ഉൽഗമനശക്തിയും വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചു തന്നെ വരും. എത്രമാത്രം കൂടുതൽ ശ്രമിക്കുന്നുവോ അത്രമാത്രം കൂടുതൽ വിജയവും ഉണ്ടാകുമെന്നു മനുഷ്യൻ ഒരു പ്രാവശ്യം കൂടെ നന്നായി മനസ്സിലാക്കി.

അതിനാൽ മനുഷ്യൻ ഒരു ദിവസം എവറസ്റ്റിന്റെ ശിരസ്സിനെ പാദമർദ്ദനമേല്പിച്ചു കീഴടക്കുമെന്ന് സംശയലേശം കൂടാതെ ഖണ്ഡിതമായിത്തന്നെ പ്രസ്താവിക്കാം. ആ മഹൽ സുഭിന്നത്തിൽ എവറസ്റ്റ് ഗുഹോപരിഭാഗത്തു ആദ്യമായിനിൽക്കുന്ന ആർതനെയായിരിക്കും തന്റെ വിജയലക്ഷ്യം മാർഗ്ഗശീകളായ ആരോഹകന്മാർ—മാലോറി ഐൻവിൻ കാഡൽ ആദിയായവർ—പ്രഥമമായി കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ഭയനകരമായ പർവ്വതം ആദ്യം തരണം ചെയ്ത് മഹാൻ എന്ന പ്രശസ്ത നാമധേയത്താൽ അനവരതം അറിയപ്പെടുന്നവാനിരിക്കുന്നത് ഇനിയുണ്ടാകുന്ന സംഘങ്ങളിൽ നിന്നു എവറസ്റ്റ് കൂടത്തിനു മുകളിൽ ആദ്യം എത്തുന്ന അംഗമാണ്. എന്നെങ്കിലും എവറസ്റ്റ് ഗുഹ പ്രാപിച്ച് അനവരതം കീർത്തിയാവട്ടെത്തോടുകൂടി പ്രശോഭിക്കുന്ന മഹാ

ന്റെ മഹദ്വീപ നാമധേയത്തോടു ബന്ധിച്ച് അനുസ്മരിക്കുന്നതിനു അർഹമായ നാമധേയങ്ങളാണ് മാലോറി, ഐൻവിൻ, ഓഡൽ, നോർട്ടൻ, സോമർവെൽ നാവ് ബുയിഷ്യേ, ലാക്വാചേലി, സെച്ചുംബി എന്നിവ.

+ + +

1924-ലെ പയ്യടനസംഘാംഗങ്ങളിൽ ആക്കംതന്നെ ഇനിയുണ്ടാകുന്ന സംഘത്തിൽ ചേരാൻ ഇടയില്ല എന്നു വന്നേയ്ക്കാം. അതിനാൽ ആരോഹണാസക്തിയുള്ള യുവധീരന്മാർ ഈ മഹൽക്കായ്കലാഭത്തിനായി ഇപ്പോഴെ തയ്യാറാകേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്. എവറസ്റ്റാരോഹണസംരംഭത്തിൽ എന്തുസഹായവും ഒത്താശയും ചെയ്യുന്നതിനു സഭാസന്നദ്ധമായി എവറസ്റ്റ് ശൃംഗക്കമ്മറി ഇപ്പോഴും നിലവിലിരിക്കുന്നു. കമ്മറി ഇനിയും വേറൊരു സംഘം രൂപീകരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അംഗങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ചേർന്നു ശ്രമിക്കുന്നതിനു തക്കതായ സാമത്രിയും സന്നദ്ധതയും ഉള്ളവർ ഉണ്ടാകുമാറാകട്ടെ. യുവധീരന്മാർ അതിനായി ഇപ്പോഴെ തയ്യാറായിക്കൊള്ളട്ടെ. ഹൃദയവും ആത്മാവും മനസ്സും ശരീരവും ശക്തമായിട്ടിരിക്കുന്നവനു മാത്രമേ എവറസ്റ്റ് കീഴടങ്ങുകയുള്ളൂ.

+ + +

എവറസ്റ്റ് കൂടാതെ ഹിമാലയമഹാഗിരിസഞ്ചയത്തിൽ 24000 അടിയിലധികം പൊക്കമുള്ളതായി ഏതാണ്ടു് 74 കൊടുമുടികൾ കൂടെയുണ്ടു്. മനുഷ്യൻ ഇവയിലൊന്നിന്റെയും അഗ്രത്തിൽ ഇതേവരെ കയറിയിട്ടില്ല. ഇവയിൽ ചിലതിന്റെ പർവ്വതകടകതലങ്ങളിൽകൂടെ ഗണ്യമായ ഉയരംവരെ കയറാൻ മനുഷ്യർ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മുകളിലെത്താൻ ഒരുത്തക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എവറസ്റ്റ് പയ്യടനസംഘത്തിനു അവരുടെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും അത്യുയരമേഖലകളിലെ കാലപ്രകൃതി വിപ്ലവങ്ങൾകൊണ്ടു് മാത്രം ആക്കം ഈ കൊടുമുടികളിൽ കയറാൻ സാധിക്കാതെയിരിക്കയില്ല എന്നു പൂണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ ശൃംഗങ്ങൾ തരണം ചെയ്യുന്നതിനു ഉദ്ദമിക്കുന്നതു് തന്നെ എവറസ്റ്റ് വിജയത്തിനു സഹായകമായിത്തീരുന്നതുകൂടാതെ ഇവയെ ഗവേഷണം ചെയ്താൽ പ്രകൃതിവിലാസം തുളുമ്പുന്ന മനോഹരമായ ഒരു നവീന സൃഷ്ടിവൈചിത്ര്യം തന്നെ ലോകത്തിനു തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതിനും പര്യാപ്തമായിത്തീരുന്നതാണ്.

ഈ ശൃംഗതരണോല്പാദകർ ഹിമാലയപ്രാന്തവാസികളായ ജനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ചെയ്യുന്നത് നല്ലതാണ്. ഉത്തരകോളത്തിൽ വെച്ച് ചുമട്ടുകാരുടെ ജീവനരക്ഷിക്കാനായി ചെയ്ത മഹനീയ ത്യാഗം വ്യമാവിലാകാതെയിരിക്കട്ടെ! ഹിമാലയാപരിസരവാസികളുമായി ബ്ലസ്സ് സ്ഥാപിക്കയും നോർട്ടൻ സോമർവെല്ലും മാലോറിയും മുദ്രിതമാക്കയും ചെയ്ത സമഭാവനയും സ്നേഹവും വർദ്ധിപ്പിക്കട്ടെ!! ഇനിയുണ്ടാകുന്ന എവറസ്റ്റ് തരണപ്രസ്ഥാനത്തിൽ അവർ ആരോഹകന്മാരുടെ സ്നേഹവും വിശ്വാസ്യതയും സംശയരഹിതമായി അവലംബിച്ചു മുൻപോട്ടിറങ്ങി വിജയം ഹസ്തഗതമാക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കട്ടെ!!!

അദ്ധ്യായം ൨൯. *

അത്യയര മേഖലകളിലെ ജീവസസ്യജാലങ്ങൾ.

എവറസ്റ്റ്ഗുത്തിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും, മനുഷ്യൻ ഇതരസഹായംകൂടാതെ സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നും 27000 അടി ഉയരത്തിൽ കയറാൻ സാധിച്ചു. ഇത് പ്രാണധാരണം ചെയ്യുന്ന എന്തെങ്കിലും ഒരു അന്യജീവികളെ ഇതുവരെ സാധ്യമായിട്ടുണ്ടോ? എന്തെങ്കിലും ഒരുമൃഗമോ, ജന്തുവോ, പക്ഷിയോ, ഈ

* ഈ അദ്ധ്യായം തികച്ചും ശാസ്ത്രീയപരമായി മറ്റും പ്രയോജനപ്പെടുന്നതാണ്. എവറസ്റ്റോരോഹണ സാഹസിക കഥാകഥനത്തോടു് സമാനതകളുള്ളതെങ്കിലും, കഥാഗതിയുടെ അപ്രതീക്ഷമായ പുരോഗമനത്തിൽ തെല്ലു വിചാരിതമായും, സാധാരണവായനക്കാരുടെ അഭിരുചിയ്ക്ക് അല്പം രസരഹിതമായും തോന്നാൻ ഇടയുണ്ടെന്നുള്ള സംശയത്താൽ ഈ അദ്ധ്യായം മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ കൊടുത്തിരിയ്ക്കുന്ന സ്ഥാനംവിട്ട് ഇവിടെ അവസാനമായി ചേർത്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു. പല ചെടികൾക്കും പ്രാണികൾക്കും ശരിയായ മലയാളപേരുകൾ ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് ഇംഗ്ലീഷ് പേരുകൾ തന്നെയാണ് അധികവും സ്വീകരിച്ചിരിയ്ക്കുന്നത്. ഇതും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാനിഷ്ഠന്മാരായ പച്ചമലയാളികൾക്കു ദുർഗ്രഹവും ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ ആയിരിയ്ക്കാൻ ഇടയുണ്ടു്. ഇദ്ദേഹ കാരണങ്ങളാൽ ഈ അദ്ധ്യായം സമഗ്രമായിട്ടും, സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തു ചേർത്തിരിക്കുന്നതാണ്.

മാത്യു, എം. കഴിവേലി.

വിസ്തൃതമായ അത്യുയരത്തിൽ എത്തിയിട്ടുള്ളതായി അറിവുണ്ടോ? ഇത് സംശയഗ്രസ്തമായ ഒരു സംഗതിതന്നെയാണ്. 1924-ൽ ചഫ് (Chowg) എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു പക്ഷി, ഭക്ഷണോപദ്രവങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഇത്രയും ഉയരത്തിൽ എത്തുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ ഈ പക്ഷി അത്യുന്നത ഗഗനമേഖലകളിൽനിന്നുള്ള ചേതോഹരമായ കാഴ്ചകൾ കാണുന്നതിനോ, അംബരസാമീപ്യത്തിലുള്ള മഹനീയത അനുഭവിക്കുന്നതിനോ ഇത്രയും ഉയരത്തിൽ പറന്നതായിരിക്കയില്ല. ലോകചരിത്രത്തിൽ 27000 അടിപൊക്കത്തിലേക്കു ഇടംപ്രഥമായി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയത് '24-ലെ എവറസ്റ്റാർോഹകന്മാരാണ്. അതിനാൽ ഇതിനുമുമ്പ് ഒരിക്കലും 'ചഫ്'കൾ 27000 അടി ഉയരത്തിൽ പറന്നെത്തിയിട്ടില്ലെന്നു നമുക്കു സൂക്ഷ്മമായി അനുമാനിക്കാം. കഴുകൻ സാധാരണ വളരെ ഉയരത്തിൽ പറക്കുന്ന പക്ഷിയാണ്. ഉത്തരഗുരോപരിയായി ഉദ്ദേശം 25000 അടി ഉയരത്തിൽക്കൂടെ ഒരു കഴുകൻ പറക്കുന്നതായി വൊള്ളാസ്റ്റൻ 1921-ാമാണ്ടു് കാണുകയുണ്ടായി. കഴുകനെ കണ്ടത് 27000 അടി ഉയരത്തിലല്ല പ്രത്യുത ൨൦൦൦ അടികൂടെ താഴെയായി ൨൫൦൦൦ അടി ഉയരത്തിൽ മാത്രമാണെന്നു പ്രത്യേകം സ്മരിക്കണം. കഴുകനെ കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽ ഏറ്റവും വലിയ ഉയരവും ഇതുതന്നെയാണ്. ആവശ്യമുള്ള ഉയരത്തിലധികം സാധാരണയായി അവ പൊങ്ങിപ്പറക്കാറുമില്ല. കഴുകൻ ൨൦൦൦൦ അടി വരെ പറക്കേണ്ടതായ യാതൊരാവശ്യവും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുന്നില്ല.

ഇതുവരെ യാതൊരു ജീവജാലങ്ങൾക്കും എത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതായ അനന്തമായ ഉയരങ്ങളിൽ 1922-ലും, അനന്തരം 1924-ലും മനുഷ്യൻ എത്താൻ സാധിച്ചു എന്ന് അതിശയോക്തിലേശം കൂടാതെ പ്രസ്താവിക്കാം. ചിറകുള്ള പറവജാലങ്ങൾക്കു സാധിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ഉയരത്തിൽ പാദന്യാസത്താൽ മാത്രം എത്തുന്നതിനു മനുഷ്യനു സാധിച്ചത് ഏറ്റവും അഭിമാനകരമല്ലയോ?

വിവിധജന്തുക്കൾ എത്രമാത്രം ഉയരങ്ങളിൽ എത്തുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ഈ എവറസ്റ്റ് പർവ്വതങ്ങൾ നമ്മെ വളരെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. ഇൻഡ്യൻ മെഡിക്കൽ സർവ്വീസിലെ റെഗ്മെന്റും, 1924-ലെ പർവ്വതസംഘത്തിലെ പ്രകൃതിശാസ്ത്രപര്യടനം കൂടാതെ ആയിരുന്ന മേജർ ഹിൻജിസ്റ്റൻ ഈ വിഷയ

ത്തെ പുറത്തുവിട്ടു പ്രത്യേക ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. മൂന്ന് ഏവറസ്റ്റോറോഹണസംഘങ്ങളും ഈദുശ ജ്ഞാനാഭിവിധിക്ക് സാരമായ സഹായങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ അവസരത്തിൽ അവയെപ്പറ്റി അല്പം പ്രസ്താവിക്കുന്നത് അനുചിതമായിരിക്കയില്ലല്ലോ.

മേജർ ഫിൻജിസ്റ്റൻ 22000 അടി. ഉയരത്തിൽവെച്ചു കാണാൻ ഇടയായ കറുത്തതും ചെറിയതുമായ ഒരിനം എട്ടുകാലികളാണ് ഏററവും ഉയരത്തിൽ സ്ഥിരമായി നിവസിക്കുന്ന ജീവജാലങ്ങൾ. അവ ശിലാശകലങ്ങൾക്കിടയിൽ ചില പൊട്ടലുകളിലും, വിള്ളലുകളിലുമൊക്കെയാണ് അധിവസിക്കുന്നത്. അവയുടെ ആഹാരം എന്താണെന്നുള്ളത് ഒരു വലിയ രഹസ്യം തന്നെയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ അത്യുയരത്തിൽ കല്ലും പാറയും മഞ്ഞും അല്ലാതെ യാതൊരു ജീവസസ്യജാലങ്ങളും കാണാറില്ല. ചുരുക്കം ചില അവസരങ്ങളിൽ ഈ അത്യുയരത്തിലേക്ക് ചില തേനീച്ചകളും ചിത്രശലഭങ്ങളും പറന്നെത്താറുണ്ട്. എങ്കിലും മുൻപ്രസ്താവിച്ച എട്ടുകാലികളെപ്പോലെ അവ അവിടെ സ്ഥിരമായി നിവസിക്കാറില്ല.

ഏററവും ഉയരത്തിൽ കാണാവുന്ന സസ്യവർഗ്ഗം അരിനേറിയ (Arimaria) എന്ന ഒരിനം ചെടിയാണ്. 20100 അടിവരെ ഉയരത്തിൽ ഇത് വൊളോസ്റ്റൻ കാണുകയുണ്ടായി. ചില ശുഷ്കവർഗ്ഗങ്ങളും, പായൽച്ചെടികളും മറ്റും 20,000 അടി ഉയരംവരെ കണ്ടതായി അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മേൽപ്രസ്താവിച്ചവയാണ് അത്യുന്നത ഗഗനമേഖലകളിൽ സ്ഥിരമായിക്കാണുന്ന ജീവസസ്യജാലങ്ങൾ. വൊളോസ്റ്റൻ 25000 അടി ഉയരത്തിൽവെച്ചു കണ്ട കഴുകനും, 1924-ലെ സംഘത്തെ 27000 അടിവരെ അനുഗമിച്ച 'ചഫ്' കൂടാതെ 23640 അടി ഉയരമുള്ള കാർട്ടാഹ എന്ന ശൃംഗോപരിഭാഗത്തുവെച്ച് സോമർവെൽ ചില 'ചഫ്'കളേയും കാണുകയുണ്ടായി. 21500 അടി ഉയരത്തിൽ വെച്ച് മഞ്ഞിൽ ചില കാലടികൾ കണ്ടത് ഒരു ചെന്നായ്ക്കുതന്നെയാണ് അനുമാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. 19000 അടി ഉയരത്തിൽവെച്ച് ചെന്നായ്ക്കളെ ധാരാളമായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്. 21000 അടി ഉയരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കാർട്ടാഗ്ലേനീമറിൻ മുകളിൽവെച്ച് ഒരു ഹൂപ്പോഫ് ഫ്ലൈ (Hoopoe fly ഇതു പറവവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടതാണ്) യെ വൊളോസ്റ്റൻ രണ്ടു പ്രാവശ്യം കണ്ടു. ഒരു ചെറിയ ഇനം പ്രാ

പിടയനെ (Hawk) അത്രയും ഉയരത്തിൽവെച്ച് രണ്ടു പ്രാവശ്യം കണ്ടതായി അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

21000 അടി ഉയരത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന മൂന്നാമതു ക്യാമ്പിനു സമീപംവെച്ച് ചില ചെങ്കുണ്ടായും ഒരു കാക്കയേയും, ഹിൻജിസ്റ്റൻ കാണുകയുണ്ടായി. അവിടെവെച്ചു കണ്ട റോസ്ഫിൻഞ്ചു (Rosso Finch) എന്ന ഒരു പക്ഷി പൂർവ്വപംക്തികൾ കടന്ന് ഭേശാന്തരവാസത്തിനായി പോകയാണെന്നു അദ്ദേഹം ഊഹിച്ചു. മൂന്നാമത് ക്യാമ്പുസന്ദർശിച്ച മറ്റൊരു ജീവി വിനിതനായ ഒരു തേനീച്ചയാണ്. 21000 അടി ഉയരത്തിൽ സുഗാലനാരുടേയും, മുയലുകളുടേയും അധിവാസ ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണുമാനുണ്ട്.

20,000 അടി ഉയരത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന കൂടാരം മിക്ക ദിവസങ്ങളിലും കഴുകുന്മാരും, ഒരുമാതിരി മലങ്കാക്കുകളും, വിവിധമാതിരി ചെങ്കുണ്ടും, കറുത്ത ശ്വാത്രങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു തരം പരുന്തുകളും സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. 20000 അടി ഉയരംവരെ ബാൽ സഞ്ചരിച്ചിട്ടുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടു. 19000 അടിക്കും 17000 അടിക്കും മദ്ധ്യേ ധാരാളം ആടുകൾ നിവസിക്കുന്നുണ്ട്. പൈകാ (Pika) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരിനം ജന്തുക്കളെ 15000 അടിമുതൽ 20000 അടി വരെ ഉയരത്തിൽ കാണുകയുണ്ടായി. 20000 അടി ഉയരത്തിൽവെച്ച് കരെലി കൂടാരത്തിൽക്കയറി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മോഷ്ടിച്ചുകളഞ്ഞു. എങ്കിലും എലിയെ കാണുകയുണ്ടായില്ല.

19000 അടി ഉയരത്തിൽ കാർട്ടാ താഴ്വരയിൽ വെച്ച് ഒരു മാതിരി പൊക്കം കുറഞ്ഞതും, നീലവണ്ണമുള്ളതുമായ മെക്കോനോപ്സിസ് (meconopsis)-ം പലയിനം സാക്സിഫറേജുകളും, (Saxifraga) സാസുസുറിയാസ് (Sasusureas) ചെടികളും കാണുന്നതിനിടയായി.

18,000 അടി ഉയരത്തിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ചെറിയ ഇനം റോഡോഡെൻട്രൽ (Rhodo dentral) ചെടികൾ കണ്ടു. ഈ ഉയരത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ വൊളാസ്റ്റൻ മനോഹരമായ ഒരു റോസ്ഫിൻചിനേ കണ്ടതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഹിൻജിസ്റ്റൻ 18000 അടി ഉയരത്തിലുള്ള ഒരു ഹിമപ്രവാഹ പ്രദേശത്തു വെച്ച് പരിപൂർണ്ണ വളർച്ച പ്രാപിക്കാത്തതായ ഒരു പുതിയ ഇനം ഷീവീട് (തുളുൽ) എന്ന ജീവിയേയും റെഡ്സ്റ്റാർട്ട് എന്ന ഒരുമാതിരി പക്ഷികളേയും കണ്ടു.

൧൭൦൦൦ അടിയിലേക്കിറങ്ങുമ്പോൾ ജീവജാലങ്ങളുടെ സംഖ്യ വിപുലമായിത്തീരുന്നു. കാർട്ടാ താഴ്വരയിലുള്ള ചില ചെറിയ അരുവികളുടെ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ വളരെ മനോഹരമായ പുഷ്പങ്ങളോടുകൂടിയ ജൻടിയൻ (Gentian) എന്നറിയപ്പെടുന്ന ചെടികൾ കാണുന്നുണ്ട്. ആ പ്രദേശങ്ങളിൽത്തന്നെ ആസ്റ്റർ (Aster) സെനേഷിയോ, (Senecio). ഡെഡ്നെറ്റിൽ (Dead Nettle) ജൻടിയാനാ ഒർനാറ്റാ (Gentiana Ornata) ആദിയായ ചെടികളും വളരുന്നുണ്ട്.

ഈ ഉയരത്തിൽ മനുഷ്യനും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. റോങ്ങ്ബെക്കു താഴ്വരയിലുള്ള ഒരു ചെറിയ ആശ്രമത്തിൽ അഥവാ ഗുഹയിൽ ഏകാകിയായി നിവസിക്കുന്ന ഒരു യോഗിവർമ്മനെ ഹിൻജിസ്റ്റൻ കാണുന്നതിനിടയായി എന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ചില ഇനം കുളികളും പാവകളും ടിബറ്റൻ മുയലുകളും ബറലുകളും മറ്റും ഈ ഉയരത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

കാട്ടാതാഴ്വരയിൽവെച്ച് വൊളാസ്റ്റൻ പലവർഗ്ഗം പക്ഷികളെക്കണ്ടു. ടിബറ്റിലെ ഹിമക്കിളികളെ ഹിമമേഖലവരെ ഉയരത്തിൽ ധാരാളമായി കാണാവുന്നതാണ്. ഡിപ്പേഴ്സ് (Dippers) എന്ന ഒരു മാതിരി ജീവികളെ ധാരാളമായി ചില നദികളിൽ കാണാം. സ്നോഫിഞ്ചുകളെയും, ആൽവയിൻ ആക്സൻടോറിനേയും, ഹിമരേഖലവരെ ഉയരത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ് ൧൭൦൦൦ അടി ഉയരത്തിലും, അതിനു മുകളിലുംവെച്ചു ദേശാന്തരഗമനസ്വഭാവമുള്ള സ്റ്റിൻറ്, (Stint) സ്നൈപ്പ്, (Snipe) മാർട്ടിൻ, (Martin) പിപിററ് (Pipiro) ആദിയായ പക്ഷികളെ കാണാവുന്നതാണ്.

൧൩,൦൦൦ അടി ഉയരത്തിലാണ് റോങ്ങ്ബെക്ക് ആശ്രമം. അടിവാരക്കൂടാരത്തിനു സമീപംവെച്ച് ഹിൻജിസ്റ്റൻ, ഫിഞ്ചുകൾ, ആക്സൻടോറുകൾ, കിളികൾ, ചാഹുകൾ, റെഡ്സ്റ്റാർട്ടുകൾ, മുതലായ പക്ഷികളേയും ചിലയിനം വണ്ടികൾ ടിക്കുകൾ (Ticks) ആദിയായ പ്രാണികളേയും കാണുകയുണ്ടായി.

യൂറോപ്പിലെ ഏറ്റവും പൊക്കംകൂടിയ പർവതവിഭാഗമായ മൌണ്ട് ബ്ലാങ്ക് (Mount Blanc) എന്ന ശൃംഗത്തിന്റെ ഉയരംവരെയുള്ള സസ്യജീവജാലങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതിനു താഴെയുള്ള പ്രകൃതികൾ വിസ്തരിക്കേണ്ടയാവശ്യമില്ലല്ലോ. മൌണ്ട് ബ്ലാങ്കിനേക്കാൾ ഉയരത്തിൽ എത്ര

യോ സിവിധങ്ങളായ ജീവൽപ്രകൃതികൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിന് സൗകര്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾവരെ സാധാരണമായി ജന്തുക്കൾ മലഞ്ചെരുവുകളിൽ കയറുന്നതാണെന്ന് ഹിൻജിസ്റ്റൻ പറയുന്നുണ്ട്. പ്രകൃതി വിവിധതകളെങ്കിലും, മറ്റു വിപ്ലവങ്ങളെങ്കിലും, ഒന്നും, അവയുടെ മാറ്റിനിരോധകമായിത്തീരുന്നില്ല. ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ലഭിക്കാൻ സൗകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ എത്ര ശൈത്യപ്രദേശത്തിലും പ്രാണവായ വിവിധമായ അന്തരീക്ഷസ്ഥിതിയിലും, ജീവിക്കുന്നതിന് അവയ്ക്ക് സാധിക്കും. എവറസ്റ്റിന്റെ മുകളിൽ ഒരു കൂടാരം അടിക്കാൻ സാധിച്ചാൽ ചെറുകൾ അവിടെയും എത്തുമെന്നാണ് ഹിൻജിസ്റ്റന്റെ വിശ്വാസം.

അദ്ധ്യായം ൩൦.

നാലാമതു പയ്യടനസംഘം.

എവറസ്റ്റാരോഹണശ്രമത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും പ്രാധാന്യവും നമുക്കു ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. നാലാമതൊരു സംഘം കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ശ്രമം തുടരേണ്ട ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി, എവറസ്റ്റാരോഹണസംഘത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ ജനയിതാവായ സർ ഫ്രാൻസിസ് യങ്ക്വെസ്റ്റ് ഡെൻഡ്ര, കഴിഞ്ഞ 28-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ടിബറ്റിലെ സർക്കാരിന്റെ അനുമതി ലഭിച്ചാലുടനെയ്ത അതിസാഹസകൃത്യത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിന് അചലാരോഹണ പരിശീലനവും, പ്രാഗത്ഭ്യവും ഉള്ള യുവധീരന്മാർ പ്രത്യേകം തയ്യാറായിരുന്നുവെന്നുള്ളതാണ് അദ്ദേഹം ഉൽബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലമായ പ്രബോധനവും, ഉൗർജ്ജസ്വലമായ പ്രേരണയും തെല്ലം വിഫലമായില്ല. സർ ഫ്രാൻസിസിന്റെ സജീവമായ ഈ ഗ്രന്ഥം ആദ്യേയ യുവാക്കന്മാരിൽ ആരോഹണാസക്തിയും, സാഹസികാഭിവാഞ്ഛയും, ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുകയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു കാണിക്കുന്നു. എവറസ്റ്റ്

വിജയ ശ്രമത്തിനു ഏറ്റവും വലിയ വിപ്ലവമായിത്തീർന്നത്
 ടിബറ്റുകാരുടെ പ്രതിബന്ധമായിരുന്നല്ലോ. എന്താൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ
 അധിപ്രാന്തവും അനുസൃതവും ആയ ശ്രമഫലമായി
 1932 ജൂലൈ മാസാരംഭത്തോടുകൂടെ ഇനിയും ഒരു എവാ
 സ്റ്റ തരണസംഘം ടിബറ്റിൽ കൂടെ കടന്നുപോകുന്നതിന് പ്ര
 സ്തുത സർക്കാരിന്റെ അനുമതി ലഭിച്ചു.

ഉടനെതന്നെ 4—൨൧൧൧ പയ്യടനസംഘരൂപീകരണത്തി
 നുള്ള പ്രാരംഭശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തു തുടങ്ങി. ഇൻഡ്യൻ സിവിൽ
 സപ്ലിസിൽ ഉദ്യോഗത്തിലിരുന്നിട്ടുള്ള മിസ്റ്റർ റട്ട്ൽഡ്ജ് എന്ന
 മഹാനെ നാലാമതു സംഘനേതാവായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. ഇ
 ക്കൊല്ലത്തെ പയ്യടനസംഘത്തിലെ മിക്ക അംഗങ്ങളും പദ്മതാ
 രോഹണ പരിശീലനം കൊണ്ടു ലോകൈകമഹാശൗംഗത്തോടു
 യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിന് തയ്യാറായിക്കൊള്ളണമെന്നുള്ള നമ്മുടെ ഗു
 ണമകാരന്റെ ആഗ്രഹത്തെ പുണ്യമായി അംഗീകരിച്ച് തദനു
 സരണംപ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. സമത്വനും, വിദ്യാതനും, ന
 മക്ക സുപരിചിതനും ആയിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ബ്രിഗേഡിയർ ജനറൽ
 സി. ജി. ബ്ലൂസ്സ് ഇക്കൊല്ലത്തെ സംഘത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.
 എഫ്. എസ്സ്. സ്കിത്തു, ക്യാപ്റ്റൻ ഇ. ജെ. ബേർണി, മേ
 ജർ ജെനറൽ ടിസ്സ് ആദിയായി പന്ത്രണ്ടോളം വിദഗ്ധന്മാ
 രടങ്ങിയ ഒരു സംഘമാണ് ഇക്കൊല്ലം ശ്രമിക്കുന്നത്.

നാലാമതു സംഘം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നും തിരിച്ച് ഇപ്പോ
 ട് ഡാർജിലിങ്ങിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. അവർ മുൻസംഘങ്ങളുടെ
 മാതൃത്തെത്തന്നെ തുടർന്നു എവാറസ്സ് പാലത്തിലെത്തുന്നതിനും
 ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ സഞ്ചാര വൃത്താന്തങ്ങളും ആരോ
 ഹണസാഹസികോല്പമങ്ങളും മറ്റും നമുക്കു നാലഞ്ചു മാസക്കാ
 ലത്തിനുള്ളിൽ പത്രങ്ങൾ വഴിയായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കും.
 1933—ലെ സംഘം നിശ്ചയമായും വിജയവിഭൂഷിതമാകുമെ
 ന്നു തന്നെ നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച എവാറസ്സാരോഹണ സംഘം കൂടാ
 തെ, മറ്റൊരു സംഘവും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ലിവർപൂൾ എന്നപട്ട
 ണത്തിൽ നിന്നും ഇൻഡ്യയിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നുണ്ട് എന്നറിയ
 ന്നു. ഗംഗാനദിയുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനത്തുള്ള ഗംഗോദരി ഫ്ലോസി
 യും പരിസരങ്ങളും പയ്യന്തപ്രദേശം നടത്തുകയാണ് ഇവരു
 ള്ളെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം എന്നുതോന്നുന്നു.

വിമാനം ഉപയോഗിച്ച് എവാറസ്സിനു മുകളിൽ എ

ത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നത് അത്ര അഭിലഷണീയമല്ലെന്ന് സമർത്ഥനാ
രായ ചില പേർ പൂർവ്വാഭ്യർത്ഥനകൾക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിലും, ഇ
ക്കൊല്ലം ഒരു വിമാനസംഘവും എവറസ്റ്റുഗുത്തിലെത്തുന്നതിന്
ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതേവരെ ഹിമാലയ ഭാഗങ്ങളിൽ 15500
അടി ഉയരത്തിൽ കൂടുതൽ വിമാനത്തിൽ പറക്കുന്നതിന് ആർക്കും
കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എവറസ്റ്റുഗുത്തിന് മുകളിൽ പറന്ന്, ഗും
ഗഭാഗങ്ങൾ സമുദ്രമധ്യകയും, ഫോട്ടോകൾ എടുക്കുകയും ചെയ്
യണമെന്നാണ് വിമാനസംഘക്കാരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. കരമാർഗ്ഗം
കാൽനടയായി എവറസ്റ്റിനെ ആക്രമിക്കുന്ന ആഭ്യന്തരസേനാധ്യക്ഷൻ,
ഉദ്ദേശം ഗുംഗോപരി എത്താൻ കഴിയാത്തവിധം വിമാനസംഘ
ത്തിന് മുകളിലെത്തണമെന്നാണാഗ്രഹം. എവറസ്റ്റിൽ 15500
അടി ഉയരത്തിൽ കൂടുതൽ പറന്നെത്താൻ ഇതുവരെ സാധി
ച്ചിട്ടില്ലെന്നിരുന്നാലും കൊടുങ്കാറ്റും, പ്രകൃതിക്ഷോഭങ്ങളും ഇ
ല്ലാത്ത പ്രശാന്തമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ 45000-ത്തിൽ പരം
അടിവരെ ഉയരത്തിൽ പറക്കുന്നതിന് മനുഷ്യർക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട
െന്നുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാണ്. ഹിമാലയാദികളുടെ ഉപരിഭാഗത്തുള്ള
അന്തരീക്ഷം പ്രകൃത്യാലംബവും, കാർമ്മേഘപടലങ്ങളാൽ ആവൃത
വും, തന്മൂലം വിമാനഗമനത്തിന് ഏറ്റവും പ്രതികൂലവും ആയി
രിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവിടെ വളരെ ഉയരത്തിൽ പറക്കുക കഴി
വ്യാമല്ല. വിമാനസംഘക്കാർക്ക് എങ്കിലും, ഗുംഗോപരി
കൂതം നന്നായി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചാൽ അതു ഒരു വേള
നടന്നു കയറുന്നവർക്കും ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരാൻ ഇടയുണ്ട്.
പക്ഷെ നടന്നു കയറുന്ന ആഭ്യന്തരസേനാധ്യക്ഷൻ വിമാനസംഘത്തി
ന്റെ സഹായം സ്വീകരിക്കുമോ എന്നറിഞ്ഞില്ല.

എതായാലും, 1933-മാണ്ടു പർവ്വതാരോഹണ ചരി
ത്രത്തിൽ വളരെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒന്നുതന്നെയാണ്.
ഇതുവരെ ലോകത്തിന് സാധിക്കാത്തതായ ഏറ്റവും വലിയ
വിജയം— എവറസ്റ്റ് വിജയം— ഇക്കൊല്ലം സാധിതപ്രാ
യമായിത്തീരുന്നതെന്നു നമുക്കു പ്രത്യാശിക്കാം. എവറസ്റ്റ്
വിജയംകൊണ്ട് ഈ അദ്ധ്യായം മംഗളമായി പൂർത്തിയാക്കട്ടെ.

43 MAY 1965

